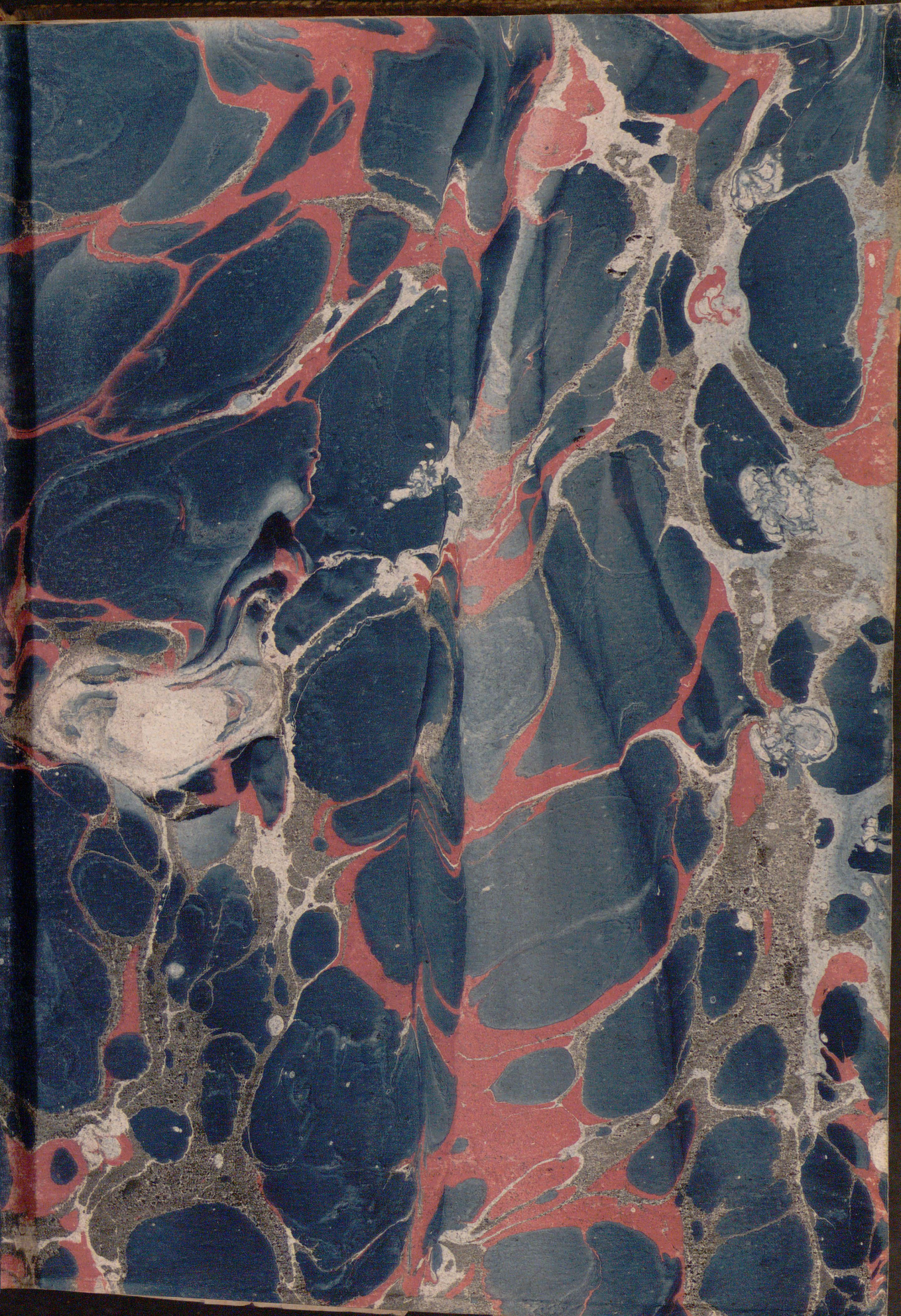
2731

SYNOD.

FLORENTIN.

75

2-D-5
26
BIBLIOTECA
DEL
Rey N. Señor.
VII D 5
3195

+ N.38.

C.331 1

Synodus Florentina

ἐκλεκτὰ τῆς ἁγίας καὶ οἰκουμενικῆς συνόδου:

Ἐν μηνὶ ἀπριλλίου εἰσῆλθον εἰς τὴν πόλιν φερράριαν, ὅπου ἐγένετο ἡ πρώτη σύναξις καὶ ἐκάθισεν ἐκεῖ ἕως τοῦ μηνὸς Ἰανουαρίου. Καὶ ἐν τῷ μεταξὺ ἐγένοντο πολλαὶ συζητήσεις περὶ τῆς ἑνώσεως τῶν ἐκκλησιῶν, καὶ ἐπειδὴ ἐν τῇ πόλει ἐκείνῃ δὲν ἠδυνήθησαν νὰ τελειώσωσι τὰς συζητήσεις, ἀπεφασίσθη νὰ μεταβῶσιν εἰς τὴν πόλιν φλωρεντίαν, καὶ ἐκεῖ ἐγένοντο πολλαὶ συζητήσεις περὶ τῆς ἑνώσεως τῶν ἐκκλησιῶν, καὶ ἐπειδὴ ἐν τῇ πόλει ἐκείνῃ δὲν ἠδυνήθησαν νὰ τελειώσωσι τὰς συζητήσεις, ἀπεφασίσθη νὰ μεταβῶσιν εἰς τὴν πόλιν ῥώμην, καὶ ἐκεῖ

πολλαῖς εἰς ὑπαντὴν τοῦ βασιλέως καὶ τὸ
πλῆθος ὡς ὀχεδὸν εἰς πᾶν μὴ φανῆ
ναι τὴν θάλασσαν ὑπὸ τῶν πλοίων ὁλκά-
δων. ἠλθε δὲ ὁ ἐνισμὸς ἀπὸ τῆς αὐθη-
λίας μὴ ἐξ ἐκτείνου τοῦ βασιλέα ἕως οὗ
ὅπως ἐλθῃ ὁ δοὺξ μετὰ πάσης τῆς αὐ-
θηλίας καὶ ποιήσει τὴν προσκύνησιν τῷ
βασιλεῖ. καὶ ἐγένετο οὕτως. καὶ με-
τὰ χίλια ὡς ἕως ἦλθεν ὁ δοὺξ μετὰ τοὺς ἀρχο-
ντας αὐτοῦ καὶ προσεκύνησαν τὸν βασι-
λέα καθήμενον ὁμοίως καὶ οἱ ἄρχον-
τες πάντες ἀσπασμός. ἐκάθητο δὲ ἐκ
δεξιῶν αὐτοῦ ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ ὁ σεβα-
στὸς υἱὸς σημεῖος ὀλίγου καθότερον τοῦ βα-
σιλικοῦ θρόνου τότε ἐκάθησαν ὁ δοὺξ
ἀριστερῶν τοῦ βασιλέως καὶ ἐλάλησαν ἀ-
σπασίως λόγους τοιχαριεστάτους
ἔλεος μωσηέως εἶπεν ὁ δοὺξ τῷ
βασιλεῖ ὅτι πρὸ μικροῦ ἤθελον τοῦτο

ὁδοὺξ.

Εἰσόδια τῆς βασιλίσσης εἰς τὴν βενετίαν.

ἐβη καὶ ὁ φεληλομιλώ λιμιλιῆς ἀμβασιλίσσης καὶ ἀπαυλήθη σου μετὰ παρησίας καὶ λεύσεφ σύλος βενετίας. καὶ ἀπλθεν ὁ δούξ μετὰ τοὺς ἀρχοντας αὐτοῦ: ἐν σέλφ πφοὶ ἡμέρα κυριακὴ φευουαρίου ἐπὶ ἡ ὥρα ἐξ τῆς ἡμέρας ἦλθε ὁ δούξ μετὰ λιμῆς μεγάλης μετὰ ἀρχόντων καὶ συμβούλων αὐτοῦ καὶ ἑτέρου ἀρχοῦ πλείσων σύλος τοῦ σύρε πασκάλου πουτζιώρου ὅς λιὼ σκε πασκάλος ἐρυθρὰ σκε πασμάτα καὶ χευβὰ λεουβρία χιτὴ πρίμην καὶ χευβὰ περιπλέματα καὶ ὅλου ζωγεραφισμένου πολλοῦ καὶ ὁ εμὸ ὅλου ἦλθε σὲ μετὰ τοῦ καὶ ἑτέρα μεσοχατέρα ὀνομάζου σι ταλιόνια ὡς φ ιβ καὶ αὐτὰ εὐρεπιόμενα καὶ ζωγεραφισμένα σύλος καὶ σύλος καὶ παῦτα ὅμοια ὡ τοῦ δουκὸς εἰς ἀήλων ἀρχοντες πλείσοι καὶ τὸ ἐφθευμὸ εφ. σημὰ εἰχου χευβάλας καὶ σαλπίγγων

ἀμεθύστους καὶ παῦ εἶδος ὁρᾶται ὡς εἶχον
δὲ καὶ οἱ γαλιόνιοι ἐξαίρετον καὶ παυ
δαμασκοῦ εἰς ὄνομα δὲ χαλὴς βασιλι-
κὴς θρόνος δὲ ἡ ποίησις δὲ αὐτὸ ἐφ' ὁλοκλου
καὶ πολύχου καὶ ὡς θεωρᾶ οἱ ναυλιχοὶ
σκόπιζου ἔχοντες φορέματα χρυσᾶ
ταῦτα ἐπὶ τὰς κεφαλὰς αὐτῶν ἔχου
καὶ σημεῖου ὃ ἀλλοῖου μάχου καὶ ὁ πόλε
τοῦτου τὸ βασιλικὸ σημεῖου εἶναι δύο
γράβδας ἀλλήστέας φορέματα φο
βωτὰς καὶ σημεῖα βασιλικὰς εἰς δὲ τὸ πε-
λεμικὸ χρυσᾶς σημαίας καὶ πλείστας
καὶ αὐτοὺς τέσσαρας ἐσολισμένους ἱ-
μάτια χρυσοζωφισα καὶ τείχας λευκὸ
χρυσᾶς ἐπὶ τὰς κεφαλὰς αὐτῶν μεσωνύ-
τοῦτο δὲ τὸ ἐστὶ ἀνηρτὶς δὲ ὁδὸς ὃ τε-
μὲν ἐκτὸς ἦτο δὲ ἐσαῦθο φορῶν
ἱμάτια χρυσᾶ φαιὰ καὶ λαμπρὰ καὶ
τὸν καὶ ἐν τῇ χειρὶ σκῆπτρου ὡς πῆχυ

Τερπολυείδης καὶ ἕτεροι ἀρχοὶ ὡς ἐ-
ξαλοδαπῆς χώρας ὑπαρχοντες ἐω-
ντο φορεοῦντες ἀλλης ἡδείας φορεμά-
πανυ πολλὰ λαβευοντες αὐλῷ μελῳ-
διλαβέ. Ἰάχα εἰμπεσαθωσὲ Ἰηΐπεϊ
μνης ἰσαλο ὀρθιος Ἰϊς συλος ὑψικός
ἀνωθεν τοῦ συλου ἐκείνου ὡσεἀσε
ζατετρᾶλονος ὀλιγοτερου οὐρΐας σπάνω
σελῆς ἐφ᾽ ἑζῆς ἐκείνης αὐηρΐις ἰσαλο
ἀμελωμένος ἀπὸ ποδὼν ἐως κεφαλῆς
ἀσεφάπαν ὡς ὁ ἠλίος κεφαλῶι ἐνῆχεεϊ-
αὐλοῦ ἀμφοβερὸν δεξιᾶσε καὶ ἀ-
ειστερᾶ αὐλοῦ ἐκάτεροσυοπαίσες ἀγχι
καὶ φοροῦντες καὶ πτερωτοὶ ἦσαν ὡς ἀγχι
καὶ οὗτοι οὐκὲν φαυλοσία ἀλλὰ λῆτεια
αὐτεωποι ἦσαν κωλούμενοι καὶ ὡς ὅλο
λέοντες εἶχε ἐνῆ πρίμνη χρυσοῦς καὶ-
μέσου αὐλῶι χρυσοῦ ἀετοὶ συκέφαλον ἢ-
ἀλλα πλεῖσα φαυλοσία εἶχε ἀὐ-

οὐδὲ ἀλλαγὴ ἐστὶ γραφῆ παραδοῦναι ὡς σε-
ἐτέρου πάνυ ὡς ποτὲ μὲν ἐμπε-
σθαι τοῦ βασιλικοῦ καὶ ἑτέρου ποτὲ σε-
πλανῆσθαι καὶ ὑγιαίνοντα ἐπορεύετο μεθ'
ἁλαλαγμοῦ καὶ σαλπίγγων πολλῶν
ἑτέρα δὲ πλανήσεις καὶ ὀλκάδες ἢ ἄλλου
ὠνὸς ἀφιγμένος· ὡς πρὸ γὰρ οὐδενὸς
ἂν τις ἀφιγμένου ἀσεφοῦ ἢ φυλακῆ-
σεως ἢ ἀμμου θαλάσσης ἢ ψηφίδας
ὑετοῦ ὅλως οὐδὲ ἂν πλοιάρια ἐκεῖνα
τότε ἂν ἀφιγμένα· ἐλθοῦσα δὲ ἡ σοῦξ ἰ-
ναμὴ πολλὰ λέγω ἐπὶ πίστιν τῆς βασι-
λικῆς εἶπεν μεθ' ὧν ἀρχόντων τῆς βουλῆς
αὐλοῦ καὶ αὐτῆς καὶ προσεκυνήσεν
τὸν βασιλέα καθήμενον ἔχοντα σκῆ-
πτρον ἐξιὼν ὡς προείρηται τοῦ ἀδελφοῦ
αὐλοῦ καθήμενον καθ' ὑπερτέρου τοῦ βασιλικοῦ
θεάτρου· σκάφος δὲ καὶ βυρσοδούκα ἐξ α
εἰ σκαφῶν αὐλοῦ παρόμοιος τῷ σκάμμῳ

τοῦ σεπτοῦ καὶ κεφαλὴ αὐτοῦ ἠχεῖ ὁ-
μήχως ἀπαύστως καθημερὸς εἰσπέρχο-
το μεγαπαρηγόρ μεγάλης μεγαλομάρτυρος
καὶ παντὸς χώρους μουσικοῦ χοῦ ἠλλαμπρᾶ
καὶ θαυμασὴ θεωρεῖα καὶ οὗτος θαυμασὴ
καὶ θαυμασολάλη πλουσία πολυλογοὺς χ-
ρυσοῦς τεταρτοδιμὴν πεπολυλαμέ-
νης καὶ μολεῖ ἀπαύνου ἀξία ἐστὶ· ἡδυφω-
νὴ καὶ σοφολάλη θεωρεῖα· ἐὰν δὲ καὶ τὶς ἡ
ἀπαγγεῖ ἢ σαλεύσει αὐτὴν ὀνομάσει τὶς
οὐ καὶ ἀμελήσει περὶ αὐτῆς οἵ μου ὁ-
πως φθῆς λέξει ἐν τῷ τείχῳ φαλμῷ ὁ-
δ. ὅπ θαλασσαῖ ἐτεμεχίωσεν αὐτὴν
καὶ ἐσὶ πολλαπλοῦ ἠλήμασιν αὐτῆν ἵ ἵσα-
αὶ ζηλήσητις καὶ οὐχ εὑρίσκ ἐν αὐτῇ οἱ-
αὐτοῦ πολλοῦ ἐπαίνου καὶ μεγάλων ἀ-
ξία ὑπάρχει καὶ ἐσὶ :-

ὧν σε ὡσπὶ ὥρᾳ πεμπτῆς ἡμέρας
ὅτε ἐξαμεθα εἰσορχεσθαι ἐντὸς θεωρεῖ

θαυμαστὴς θαυ-
μασὴς θεωρεῖ

καὶ ἐπλεο-πορούμην ἕως δύσεως ἡλίου
καὶ ἐκαθεσθήμην ἐν τοῖς οἴκοις τοῦ μεγ-
κέζη τῆς φερέσης ἡ δὲ πόλις πᾶσα ἐ-
στάθη καὶ ἐξήλθεν εἰς ἀπάντησιν τοῦ
βασιλέως καὶ κεῖτος καὶ ἀλαλαγμὸς με-
ἐγένετο καὶ ὡὶ ἰσθὶν ἐκ βασιν φοβερ-
τῆ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ: τοῦ πολυβαθμοῦ
ἐκείνου ναοῦ τοῦ ἁγίου μεγάλου τοῦ παλαί-
αγίου σοφίας τοῦ ἐξαίσια καὶ τοὺς ἄλλους-
ὧν ἀφοίτων οἴκους παμεγέθεις οὐ-
τους ἐρυθρέους καὶ χρυσόπωλυχρυσο-
σμημένους ὡραίους καὶ ὡραίων ὡραι-
στέρους οἵμὴ ἰδόντες ἴσως οὐ πιστεύ-
ουσι ἡμεῖς δὲ ἰδόντες οὐδὲ ἀμεθαρσέ-
θειν ἐν τῷ καλῷ τῷ θέσει καὶ τῷ ξίῳ
αὐτῆς τῷ συνέσει τῶν ἀνθρώπων καὶ τῶν μη-
ναικῶν τὸ πᾶν πλῆθος τοῦ λαοῦ ἐκ τῶν-
πάντων καὶ χαρᾶς ὁμοῦ καὶ διφθεγγομῆ
πλῆθι ἐπὶ σχάσει τοῦ βασιλέως· ἐξέστηδ

ἡ ψυχὴ ἡμῶν βλέποντες τὸ τοιοῦτο παρ-
όταν ὡς τελείου ἡμᾶς ἐν ἐκκλησίᾳ συ-
ρομὸς σήμερον ἡ καὶ ἡ θάλασσα γέγονε
σήλου ὡς τότε καὶ τῶν ὅλων κλύσματα καὶ
πολήματα τοῦ θεοῦ σύσσωμα ἀλλ' ἡμῖν καθάπερ
ἀλλὰ μόνον ἐκπλήττεται οὕτω καὶ θαλῆς ἡ-
μέρας ἐκείνης ἐκπλήττομεθα θεάμα
θαυβλέποντες ἀλλὰ πολὺ ὧν μείζονι δι-
ετέρῳ διαφορᾷ ὅθεν οὐκ ἠχθόμεθα εἰς-
τὸ μεγάλως εὔφορον καὶ καθοῦ στρεαλ-
ἐστήκασι αὐλὼν ἄνω καὶ ἐστέρασμα κά-
τω τοῦτο τὸ κάτεργον καὶ σεκαικεῖσα πλή-
θος λαοῦ πολὺ καὶ σημαίνουσα
καὶ σάλπιγγες καὶ κρότος καὶ ἀλαλαγμὸ
καὶ ἁπλῶς εἰπεῖν παῦσος ἐξαισίου
θεάματος ἐξ ἴσου σταίνους τὸν σχε-
δὸν τε καὶ τὸν ἴσον καὶ ἐστὶ ξανθότερα σα
σιλῆ καὶ ἀπλήθομεν ὡς προεῖπον
ἐντοῖς οἴκοις τοῦ μακρὰ ἐκεῖσε τοῦ

ἔσπας πωλεμήσω ὡς σε ὡς ἐασυσους
ἡλίου καὶ ἀποχαιρεσήσας ὁ δοῦξ καὶ
οἱ ἄρχοντες ἀπήχθου οἴκασε ::
εἰσῆλθε δὲ τῷ ἀφ' φευρουαρίου δ'
ἡμέρᾳ χωριακὴ ::
περιόδος ἀποδημίας εἰς φεραείαν
φευρουαρίῳ κη' : ἐξέβημεν ἀποδημίας
λίας ὅτε βασιλεὺς ὁ σε παπ καὶ πασὸ
ηλήνος καὶ ἡσυχοσία αὐλῶν καὶ ἐσχεόμ
πων εἰσφερεῖ ὁδοὶ ὁ σὲ παλειάρχης ἀ
σέμενος εἰς πόλεμον σὺν σύσσιαν φοῦ πλ
αείου ἡμεῖς σὲ πήχθομεν ἱναλασσία
μέσου ὡς μὴ παύῃ ἀναπηδία ἐάσω
δὲ βῆμα σὲ φεβρουὴ σύβα παυζεύω σι
παύζα βὲ πλοίαλα ἐπόλις βωελῖν εἰς φε
εάεω ἐρχόμενα ἤχθου οὖν πόλις ἡ ναβα
λαυεσιάρχου ὡς σὺ πωλήσουζα καὶ πρε
σεκωήσ' τοὺ βασιλέα καὶ ὀλεθάτος ἤχ
θω μεζάλου ὁσλὶς ἤχθε σύζ' καὶ εφ'

τοὺ πάπα καὶ συγκλήτη καὶ συγκλυτανλινὰ
πόλεη· αὐλοὺ γὰρ ἀστέλλε ὁ πάπας ἰ-
σάντιὰ ὁομὼ τοῦ βασιλέως καὶ ὥρισεν
ὁ βασιλεὺς ἵνα φέρωσι τῶ περὶ ἀλωταρεῦ
ὅπως πορευθῆσι ἀξηρὰς εἰς φεράεαν
εἰς τοὺ μακαριώτατου πάπα ἐμεινὸμ
οὖν ἐν ἐκεῖνῳ τῷ τόπῳ τὴν νυκλὶ ἐκεῖνη
τὸ πρωὶ ὥρισεν ὁ βασιλεὺς ἵνα ἀστέλλω
σι γὰρ πλοῖα σιὰ τοῦ ποταμοῦ εἰς φεράε
αὐλὸς δὲ τὴς τὴς ὡς εἶπεν μὲ πορευθῆ καὶ οὕ-
τως ἐπορεύθησαν γὰρ πλοῖα σιὰ τοῦ ποταμ
ὁ δὲ βασιλεὺς ἦλθε σιὰ ξηρᾶς ὡς ἓξ τὴς
ἡμέρας καὶ εἰσῆλθεν ἐφ ἵππος εἰς φε
εάεαν μεγάλη μὴς καὶ παρῆσαν μεγάλης ἡ-
φ γὰρ μεγάλου πολλοὶ καὶ μεγάλοι πολίτη χ
σπόνδοι τοῦ πάπα καὶ ὁ αὐτεὺ τὴς τὴς-
χαρέας ὁμφαλίζης ἐλὶ σὲ καὶ οἱ ἱερεῖς
τοῦ βασιλέως καὶ ὁ πυὶ κὸς αὐλοῦ ὁμεῖαν
τὸ βουγλος καὶ γριφόριος καὶ ἕτερ-

ὡσὰν σακόσιοι τοὺ ἀριθμοὺ μετὰ σαλπιγγων καὶ παύλος γλύους μουσικοῦ. ἡ δὲ πόλις πᾶσα τῆς φεραῖ σὺν ἐσεβμὸν
Ἰσόν τῶ ἐξόδευσιν τοῦ ἁγίου ἡμῶν βασιλέως μετὰ αὐδοὺς καὶ λιμὴς καὶ ὅλα θεϊας καὶ ὁμὸν βασιλεὺς σκοπτέζετο
ἐφίππου ὁ ἐσμοδάτου μήλανος καὶ εὐρεπομώου μετὰ ἐρυθρεοῦ καὶ χρυσοῦφα
χας σίου ἀέχοὺ καὶ ἵνες ἄλλοι σὺν πποῦ τοὺ μετὰ ὅλοὺ βασιλεὺς σκοπτέζετο
παίζουτες αὐτοὺ καὶ αὐλη σπμήλανι ζουβα
ὡς ἡ σέα αὐοῦ καὶ ἕτερος ἵππος χευκὸς
ὁ ἐσμόβλος εὔρεπομώιος καὶ αὐλοὶ βασὶ αὐτὰ
καὶ χρυσοῦς ἀετοὺς σπιτοῦ χαοσίου ἔχου
καὶ ἕτερα πλέματα χρυβᾶ σπορεύετο ἐμπ
αὐλοὺ βασιλεὺς μὴ ἔχου ἀναβάτου ὁ σέ
ἁγιόβλος πάπας ἰὼ καθήμενος σπιτοὺ
παλαιοὺ αὐλοῦ μετὰ παύλος τοὺ χλήρου
καὶ σὴν αλίων σκλασὴ μεὸ πολιτοῦ σπιου

ἱερέων καὶ ἄλλου λεγλίου καθαλόου καὶ-
ἀρχόντων καὶ αὐθρώπων πολλῶν ἐκσεχό-
μενος τὸν βασιλέα καὶ ἑλθόντες οἱ ἐ-
μπεφανεσμένοι καβαλάριοι/πῖνες μὲν τῶν ἀρχόν
στὲ ζευσαν καὶ αὐτὸς ὁ σεπτεμβρης καὶ ἐ-
σηλθον σὺν τῆς μεγάλης πύλης ἔντος τῦ
παλατίου οὗ δὲ ὁ πάπας τὸν δὲ βασι-
λέα ἐσπάλτω ἐφ ἵππου σὺν τέσσαρας πῦ/
ὁ βασιλεὺς αὐτέση καὶ περιεπάτησε σὺν
καὶ εὗρεν αὐτοῦ ὁ βασιλεὺς ὀρτίου καὶ τὴν
τοῦ μπελῆσι οὐκ ἀφῆκεν αὐτοῦ ἀλλὲ σὲξα
τὸ αὐτοῦ εἰς τὸν κάπου αὐτοῦ καὶ σὺν ἐστῆκεν
εἰ ἡ πατέρα ὁ βασιλεὺς καὶ σκαπτρον αὐ-
τῦ ἐξ ἀριστερῶν αὐτοῦ σὶ δὲ καρδινάλ-
λεις παρὰ τοὺς πόδας αὐτῶν καὶ σπὶν
ἀ τὸν ὠν χῶ ἀποκομὺ ὡς ὅ σὺν αὐτὸ ὅτ
πάπας καὶ ὁ βασιλεὺς καὶ ὁ μικὴ βασιλες
λόους μυσικοὺς τῆς ἐκλησίης ἀνεχαίνε

ἀπαλλήλων καὶ ὁμὴ πάπας ἐμεινὴ
ζωῆφ παλαλίῳ αὐλοῦ γὴ σὲ βασιλεία
ἐφερου ἐφιπου σίαυλοι καβαλαίῃοι
μεβὲ σαλπίγγων σὺ ἐτέρῳ παλαλίῳ
ὄλλρε πομώῳ παύῃ καλῶς καὶ ἀνα-
παύῃ μεβάλων ἀρχόντων αὐλοῦ καὶ ἰων-
πτερων καβαβάξιι βασιλικὼ μεωὶ μεν
ὑῴ ᾗ ἡμέρᾳ βίλη :-
περιλὴς ἐισῆλθ᾽ σως τοῦ παλεαρχου εἰς-
θεραεί :-
πλησιάσαυλος ἰοὶ νιῶ τοῦ παλεαρχου ἡ-
μων σὺ βῆ καστέλλα φεσγρουχὴ ἐλὶ αὐλοῦ
μακρὰ ἀστέχοντος ἰσοὺ προ υπαυλὴ αὐλοῦ
ηλθε μία ναῦς καβάλλευβς συεμβλήεν
τᾷ πολεμᾷ παεβάλὴς σκάφης αὐλῆς καὶ
ἐζήλεν τοὺ παλεαρχω ἐισῆλθ᾽ εν αὐλῇ
ὡὶ γὰρ σὸεσφος καὶ μεσόεσφος ὡς ἡ πα
λαιὰ σκεύη τοῦ νῦ ἐκ βοῖς ἀλλὰ σκεύη

ἀσφαλῶς τὸ πεσφαλισμένη τὲ ἐξω θεν
καὶ τὲ ἔξω θεν. αὐλὴ σὲ ὅλου μὲν τοῦ χῶ-
δατι πίασι ὑπῆρχε κεχωρισμένο-
σαν τοῦ φανόμενον σὺν τοῦτο διαφόρως
τὸ κλωστοσμὸν καὶ τὸ μὲν ἀνατέρω
πολεμους ζωγεφισμένα ὑπῆρχον μὲν
δὲ ἀνατέρω παραστυρίδας τετρυμμένα
ὡς αὐλὶς εἰ κατὰ μέρη κιόνων λειπωῖε-
ναι αὐτὲ μεταξὺ μεσοκίονον καὶ ἀνω
θεν τούτων περίκυκλος ὡς ἐφ ὁ τὴ ὑπερῶ
νος δὲ πᾶσι τὴς υνὸς κύκλω θεν πολεμι
κὰ καὶ σὺν μέσω μαγηρεῖον στὰβλ ἀνῶεν
τοῦ κατηνοῦ καὶ σκάλα μία τὴ πρίμνη καὶ
μία τὴ πέρα τοῦ ἀνερχέσθαι καὶ καταέρχε
σθαι οἱ ὑπερέχει αὐλὴς ἔξω θεν τοῦ
παλαίου. δήμου ὡς αὐ εἰ πολ ναὶ πεῖ-
κλη καὶ καιτοῦ αὐ στάφωσι πεικεκα
λυμμένοι ἐπλοις χυ ζοις κύκλω θεν δὲ αὐλα

ἑαυτὸν καὶ πεζὸν καὶ ἱππέα καὶ θεοὺς καὶ
καλὰ πεζόμαχα καὶ ἐσφενδόνουν καὶ τοξεύοντες
μακρὰς καὶ κυνηγέτιδα θεὸν εἰ καὶ παρθένον
καὶ ἀξιέπαινος καὶ θαυμαστὸς ὁ τοῦ παλαι-
ὸν ὡς καλόν τι καὶ ἀγαθὸν ὑποθήκη ὑπῆρχον
πολλαὶ αἱ μὴ οἶνου ἀποσχέσεις αἱ δὲ
τροφῶν ἄλλων. ἡ δὲ νηφαλιότης τοῦ ὁ-
σίου ἀνδρὸς καὶ ἡ θαυμαστὴ ἀναπαυσις τῶν
οἰκείων ἀνδρῶν. σχολεῖον δὲ ὁ ἅγιος
ἦν τοῦ βίου τούτου καὶ τοὺς παρ' ἐμοῦ
διωκημένους παραλαβὼν ἐκεῖνος. εἰσῆλθε
εἰς αὐτὸ μεθ' ἑτέρων ἀρχιερέων [illegible]
ἡλίου παντὸς καὶ μὴ ἰδεῖν πλέον τῶν ἡ-
μῶν τὸν πόλεμον. ὡς εἰς παλαιὸν ἄλλον
καὶ ἑτέρου μηδόλως εἰληφέναι ἐν
ἀνδράσι. ἀλλ' ἐπὶ τῆς ἐμοῦ ἀκεύθων οὐσία
τὸν πόλεμον ἠχθόμην καὶ ἐμὲ εἰς εἰσφε-
ρείαν πρὸ πέμπτου ἀποβλέπων εἰς

παπαπρεσβεις

τοῦ πάπα πρεσβεῖς.

Δομνῆ καὶ ἡμῖν ἡσφενδεύησε πέμψαι ἀπόβλητα τοῦ πάπα πρεσβεῖς τοὺς ἐξ ἔθους καὶ τοῦ μυστηρίου βασιλέως καὶ τοῦ συστήσου συνόδου χειμῶνι οὐδὲν ἧσσον ἐκπλεῦσαι σὺν ὑστεροπλοΐᾳ τῆς ἡμέρας τῇ ζ τοῦ μαρτίου μηνὸς ἐμοὶ δὲ μὴ τοῦτο μακαρίτατε πάπα ἀρέσκεσθαι ἡδὺ πατριάρχου σὺν εὐσεβέσι καὶ πῶς σὲ ξένον πάπαν αὐτοῦ τούτων οὐκ ἐξελαζομένων ἐμοὶ ἀρκεῖ σὺν τῷ φθαρτῷ πλοίῳ σκευωρῶν μὴ πλασκευῶν τῷ πρὸ σὲ ὥρᾳ πρώτῃ τῆς ἡμέρας ἧκε τοῦ καρσιλέως τέσσαρες καὶ ἑβδομήκοντα ὡς ἔστι ἡκοσιπέντε καὶ ὁ μεγαλέοτιος τῆς χώρας ὁ αὐθέντης καὶ σὺν αὐτῷ πλῆθος ἀρχόντων πολὺ καὶ ἵπποι καὶ ἡμίονες οἷς ὁδοιπορήσαντες ἐλισσόμενοι τῷ φέρειν ὦ σὲ ὁ πατριάρχης ἔφιππος καὶ ὡς χάλο σὺν μεσοσυλοκαρσιλαχίου μεγαλειμῆς μεγάλης καὶ πρὸς τὸ παλαιὸν τοῦ πάπα αὐτοῦ

ἀπὸ τὸ μέρος καὶ τοὺ πάππου ὁ παλειάρχης ἀ-
πὸ τὸ ἄλλο ἴσα μένουσι τὴν παρολὰ ἡμεῖς
σὲ κάθε μέρος τὴν σέξι αὐλοῦ καὶ τὴν πα
ρὰ σὺν τοῖς ἔξω καβαλάροις οἱ δὲ ἄλλοι
μόνον τὴν χεῖρα ἡ μόνο τὸ πρόσωπο
μὲ τοὺς ἀπὸ σοῦ τοὺς ἀφ' οὗ γυρνοῦσι
καὶ τοὺ παλαιοὺ ἐξ ἡτοίτες τοῖς ἵπποις
πάλιν σὲ βαίνω τὸ παλειάρχη ἀπὸ τὸ μέρος καὶ οὗτες ἕως τοὺ ἡ μισοῦ
οἴκου αὐλοῦ οὐ σὲ σὲ καβαλλάρι τοὺ ἀπὸ τὸ μέρος ἕκαστος ὅπου αὐ ἡ μάθη ἡ μὴν αὐλαι
εἰ στοὺ πάππα αὐ πεπομπὰ καὶ τοὺ τρόπο
τρόπο εἰ σὲ τὸ μέρος εἰς φεραρί. τὴν σὲ κε
ελαχὴ ὦ πεδὶ ὡρίσθη ὁ παλειάρχης καὶ
ἐλεύθερους ὡσὲ τὰ ἴσες ἐν τῷ παλλί-
ῳ αὐλοῦ καὶ ἡ σπίκα οἱ ἀρχὲς καβάλλω
ξὶν ὁμοίως καὶ οἱ στρατιῶτες καὶ οἱ φαλτῶ
καὶ ὁ αὐθέντης τῆς χώρας ὁμοφυλόϊος καὶ οἱ
ἀρχοντες αὐλοῦ καὶ παῦ μετὰ ἄλλα θεάς

ὑς δὲ τὸ λῆς ἡ ἁ βου παῖ αὐξ ὡσεου παρὰ-
τῶν ἡγε ωῖ τοῦ παῖ ρε ιαφ χου · σταλ μυ μιῶν
γίνεω ἡ μερ ωῖ τοι νῶ ἐ ζητ ετὸν πάπα ὁ-
βασ τλεὺς ὡ ὁσου οἰκου μεν ικὼ γλυ φ άδαν
οὐ μόνον τῶν ἐπισ τὰ των ἀλλὰ καὶ τῶν ἐν-
γά σων καὶ τῶν σου κῶν καὶ ἁ πλῶς πάσης
τῆς ἰβη λίας ἢ σὶ ἐ αυ τῶν ἢ σὶ ἀπο στο λεῖ τῶν
ὁ δὲ ἀ σω μά τως ἔ χων τοῦ το σπά σας σι χοῦ
καὶ τὰς ἀλη λο μαχ ί ὁ βασ τλεὺς καὶ ἔ τι
ὡς σὰ πε φω νη μένου ἐ ζήτ ει ἀεὶ · μὴ ἔ-
χοντος οὖν τοῦ πάπα πῶς ἄλλως πο λεῖ σθαι
ἐ ζήτησεν σταφ ε ίαν μη ωῖ τε ασ αρ ἐ ὡς οὗ
σω άξη τὰ γλύ φ α αὐ τοῦ ὁ καὶ γέ γον ε τῆς οῶ
σταφ εῖ σο φ εί σης καὶ ἁ παν τα χοῦ γε ά μμ ἀ
καὶ πρε ί βεις ἀπο στε ίλας ὁ πάπας καὶ τὸν
καισ αρ τῆς σταφ εῖ ἔ χοντος καὶ εἰ ωῦ μὴ ἐ χο-
μένων ἐ βουλ ή θη μεν α μέ φ οσου τι νὰ
εἰς τὸ προ φ ύ μους πο λεῖ σθαι αὐ τοὺς ἠ θέ λη καὶ
σὴ ἁ πασ αν αὐ ε φάν η καλοὺ ἀνα κη ηχθέν

ζ ὁ βασ τλεὺς ἐ ζήτ ει τοὺ πά-
γλυ φ άδα σω ὡσου οἰκου
μεν ικῶ :·

Περὶ τοῦ θεύου ᾧ πατρὶ ἀρχιδίου πάπα:

Εἰ οὖν οἰκουμενικὴ ἐστὶν ἡ θεολογία καὶ οὐχ ἁλλαχοῦ ὅπως γινώσκεις διαπαντὸς ὀφείλομεν ἀναγκαίως ἐστὶν ἡ θεολογία μίαν εἶναι καὶ οὐσίαν καὶ ἀπαθῆ καὶ ἀπαθείας κρείττονα καὶ ἀναλλοίωτον καὶ ἀσύγχυτον καὶ ἀπερίληπτον καὶ ἀμέριστον καὶ ἀμετάβλητον καὶ ἀπερίγραπτον καὶ ἀόρατον καὶ ἀναφῆ καὶ ἀσώματον καὶ ἀσχημάτιστον καὶ ἀσχημάτιστον καὶ ἀσχημάτιστ

τὸ σὺν μέρος τῆς σκηνῆς· ἵνα καθήσωσιν οἱ σκηνοποιοὶ καὶ παῦλες καὶ σὺν τῷ ἄλλῳ μέρει ὁ βασιλεὺς ὁ παλαιὰ ἀρχὴ καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ παῦλες ἐν τῷ μέσῳ δὲ καὶ ἀποκεφαλὴς ὁ πα-
ὁ δὲ βασιλεὺς πάλιν ἔλεγε τοῦ τοῦ βασιλέως ἐν μάλλον οὐ τοῦ πάππα καὶ πολὺς ἐγίνετο πρὸ τοῦ λόγος· ἕως οὗ ἀνέτειναν τὸ πε-
πλῆκα τῶν σεισμῶν τέλος σεισφώνας οὕ-
τως ὅλη τὸ σὺν μέρος τοῦ ναοῦ ἐστὶ οὐτα ἀεὶ σεφὰ ἐστήκῃ τῷ πάππα καὶ τῶν αὐτοῦ τὸ δὲ ἄλλο μέρος τὸ δεξιὸν σκηνὴ τοῦ βασι-
λέως καὶ τῶν αὐτοῦ καὶ ἕνας τοὺς θεήνους οὕ-
τως τοῦ πάππα τοῦ θεόνου σὺν τῷ μέρει αὐτοῦ ἐγγὺς τῆς αἰλίας δαπέζης ὡς ουελίας δὲ καὶ τὸ τερον δὲ τοῦ θεήνου τοῦ πάππα ὡς οὐ-
λιανμὶ τοῦ θεήνου τοῦ βασιλέως τῆς αἰλα-
μανὶ ἐστήκετο δὲ καινὸς μήνου εἰς ὅνο-
μα ἐτοὺς δὲ τοῦτου σκάθηκε οἰκουμενα-
λεις καὶ καθεξεὶς μεσοποτάμια κοπποκῷ

τοῦ ἁγίου μου ὡσαύτως ἱερέως καὶ σακέλλου
καὶ ἑτέρου πρεσβυτέρου ἀμήτρητος ὁ
μοίως σπίτι ἑτέρου μέρος κληματαριᾶς
τοῦ βασιλέως τοῦ θείου μεγάλου ἐφετοῦ καὶ
δεσπότου φαίτου χασσίου καὶ κατ᾽ ἐξοχὴν τοῦ
τε παλεολόγου τοῦ πολιτοῦ καὶ πάσης
τῆς ἀναλογικῆς σκάλας καὶ βαϊξίου τοῦ
ὅλως συμφωνητικοῦ καὶ ὑπομονητικοῦ
σαπλικιόνα ἀσφαλίας γνωμένου τῇ με
γαλητελεύτῃ καθὼς ἐφημερώσαμεν ἐν τῷ
ἐνταῦθα τῆς σπουδῆς τοῦ σπουδαίου
τοῦ αἰτίου μεγαλομάρτυρος γεωργίου ἐφη
μερώσαμεν καθὼς ἀναγέγραπται πρῶτος ὁ πάπας
καὶ σκάφην σπίτι βαϊρίου μέρος καὶ
γὼς ἀναγέγραπται σεσηλωθῆ καὶ ἀπὸ τοῦ σημε
ρινοῦ ἐβγαίνῃ σκάφην ὁ βασιλεὺς ἡμῶν σπί
τι νόϊου σκάφην ὃ καὶ ὁ ἀπὸ τῆς οὐ
βασιλὼς ἀσήμως κυρὶς σημερίνος σκα
ριωνῖ τοῦ βασιλὼς καὶ ἀπέρουσε ὡσὰν ἀπὸ

ἀμφὶ Πέτρας σκάπτη οὗ καὶ ὁ πατὴρ ἀφ'
ἡμῶν στιτεόνου καὶ αὐτὸς ὑψίζοῦ εἶ ἀφοί-
τοπο θεὶ αὐτῶν παζίαφ χοὶ ὑπηφχον ἀφ' τοῦ-
ἀλεξανστῦ ὁ νεφηλείας κυρὶς αὐτῶν υἱὸς
καὶ ὁ μιωΐλλος πυῖκος κυρὶς γεντόφιος τοῦ-
αὐλιοχεῦ ὁ ἐφέσου κυρὶς μαφκος καὶ ὁ-
εφοσῦ κυρὶς ἰσιδώφος τοῦ ἰεφοφαχέμων
ὁ μουεμβασῦ κυρὶς σοστίτεος καὶ ὁ θεοδοῦ
σκεῦνος κυρὶς σουνούσιος εἶ ἀφ' σκάπτη οὗ ὁ-
χοφὸς τῶν μεσοποτῶν καὶ τάξιν αὐτῶν
οἵτινες ἦσαν οὗτος· ὁ βαπτιζόμενος κυρὶς
σωφόστεος τοῦ τόπου στέχοντος καὶ θεεῦ
ὁ κυβίκουτοῦ τόπου στέχοντος ἀγκύφαν
κυρὶς μεσοφαύνης· ὁ νικῶν τοῦ τόπου στέχον
τος θεοσέων κυρὶς ἐνθεῦ· ὁ νικομηδῦ μα
κυρὶς ὁ λαλκηδονεμουνῦ καὶ τοῦ τόπου ἐ-
στέχοντης νικομηδῦ κυρὶς μετροσίος ὀφ
νόβου καὶ τοῦ τόπου στέχοντος νικομη
δῦ ἰγνάτιος ὁ μιλιχιώνης καὶ τοῦ τόπου ἐπα

τοῦ σὺν θεῷ ἀρχιερέως κυροῦ ἰωακεὶμ τοῦ ἁγιοταφίτου
καὶ τοῦ ἱερωτάτου ἐπισκόπου ἀμμοχώστου κυροῦ
ἰωακεὶμ τοῦ ἁγιοταφίτου καὶ τοῦ ἱερωτάτου ἐπισκόπου
κιτίου κυροῦ ἰωακεὶμ τοῦ ἁγιοταφίτου καὶ τοῦ ἱερωτάτου
ἐπισκόπου πάφου κυροῦ ἰωακεὶμ τοῦ ἁγιοταφίτου
καὶ τοῦ ἱερωτάτου ἐπισκόπου κερύνειας κυροῦ
ἰωακεὶμ τοῦ ἁγιοταφίτου καὶ τοῦ ἱερωτάτου ἐπισκόπου
λεμεσοῦ κυροῦ ἰωακεὶμ τοῦ ἁγιοταφίτου καὶ τοῦ
ἱερωτάτου ἐπισκόπου λεμεσοῦ κυροῦ ἰωακεὶμ τοῦ
ἁγιοταφίτου καὶ τοῦ ἱερωτάτου ἐπισκόπου λεμεσοῦ
κυροῦ ἰωακεὶμ τοῦ ἁγιοταφίτου καὶ τοῦ ἱερωτάτου
ἐπισκόπου λεμεσοῦ κυροῦ ἰωακεὶμ τοῦ ἁγιοταφίτου
καὶ τοῦ ἱερωτάτου ἐπισκόπου λεμεσοῦ

ἀπόστολος καθηγιάζιος σύροτυνος· ὅλου·
ἁγίου ἀγγέλου ἰουλιανὸς ὁσιοῦ ἁγίου σεῦ
σφιρμάνος ὁπλανιλίας ἀνεχόμουι·
ὁμπονοιναιονος ἀπόστολοσὲ καὶ ἀρχι-
ἀπόστολοι ὡσὺ σιακόσιοι ἀλλὰ καὶ ἡδύ-
μενοι καὶ ἀρχιμανσείθη καὶ ἑτεροιπο
λλοὶ πολμοὶες σκηνοποιῶν· ὁσὲ ἡμὲ-
τερος πατὲρ ἀφχὴς ἀδριανοῦ ἰῶ καὶ οὐκὴλ
θεν· ὁμοίως καὶ ὁθεόσων ἀλλὸ πατὲρ ἀφ
ἀποσελλὴ πεδροπιὼ ἐ αὐλοῦ καὶ θεμὲ
καὶ ἀνὲγνω ἀδ αὐλοὶ ἐσω σὲτοῦ ναοῦ καὶ-
ὧν συο μεσὲωὶ τοὺ κηὲου ἐμπεροθὲν ἡ
ἁγίας τραπὲζης ἐσηδ θεόνου ὡσιοτάτου
πάνυ καὶ κεκοσμημὲνου καὶ εὐγε στὴς μὴ
μελλὲνυδ ὑλατίου ἀπάνωσὲ σκάθηθεν
ὁμὲσας καὶ σὴκος κειμὴς ὁκυρίος ἡμῶν
ἰὴσ χὲ ἡ τουλὸ ἁγίου σἁγγέλιου· ἐξ ἐκα
τερῶν σὲτῶν μεσὲωὶ αὐλοῦ αἰκαὲρωὶ-
ἁγίου ἀποστόλων σὲρου καὶ παύλου

καὶ λαμπάδες ἀνάπτουσαι ἐμπεσάσι σὺν
αὐτῶν καὶ ἐν τῇ ξένῃ τέλεσον καὶ φέρε
πλήρη τὴν ἡμέραν ἐκείνην καὶ τὴν ἑορτὴν ὡς-
σπερ ἐγένετο. ὡς καὶ μνησθῶ αὐτοῦ λέ-
γοντος σπερ πολλάκις τὴν ἑορτὴν ἀνε-
στείχθη ἅπαντας φόβος τοὺς ἀλλοὺς πῶς
ἐν τῇ ἐσόμενα τὰ δαιμόνια τοῦτο οἱ κου-
σέφα ὡς σου κύριε τοῦτον οὕτω γενομένως
καὶ παῦλον ἐν σεμνοῖς ταῖς ἱεραῖς
σχολαῖς οἴτε λῆς σύστος ἀρχιερεὺς καὶ οἱ
ἱερεὺς παῦ οἴτε λῆς ἀναβλῆς παῦ ἐκάθη
ας ὁσπῆς σὲ γωμένης ἐξεφώνησεν
διδασκάλου ὁμακαριώτατος πάπας καὶ πρ-
ξαυλοσο ξοχολίας καὶ ὑμνου καὶ ἱκανεῖ
ὁσιῶ. εἶτα ἐκάθησας καὶ ὡς ἐρ Ἀπάμβω
νος ἀναγνωσθῶν τῶν λῆς σωσόσου ἀνα
κηρύξιν προβλῆς σὲ ὡς ἱσιν ὁδασχαῖς
μεγάλου πάπα ἀναγνωσθῶν σεφά-
φως τῶν περοπὲ τοῦ πάτερ αἰχ;

καὶ ὅλως αὐτὴ ὁ ἁγιώτατος τοῦ πα-
τριάρχου σκάκους τῆς καὶ πέραν τοῦ
νοῦ μοι τῆς ἁγίας καὶ ζωαρχικῆς τρι-
άδος τοῦ πρὸς καὶ τοῦ υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου πνεῦ-
ματος οὐ μὲν ἐπαινῶ χειρὸς αὐτῶν τοῦτο εἰ μὴ καὶ
καὶ τοῦτο καὶ σὺν μὲν οὐσιωδῶς φωνῆς
ἀναπεμπομένης τῷ ἁγίῳ καὶ ἐνδόξῳ καὶ ὁ-
μοουσίῳ καὶ συνανάρχῳ οἵτινες ἅγιοι πα-
τέρες τῆς ἀποστολικῆς ἐκκλησίας ἀπὸ-
φαίνεται ὅτι ἅγιος νεκτάριος βασιλεύς
Ἰωάννης ὁ παλαιολόγος ὅτε πατριάρχης
κύριος Ἰωσὴφ καὶ οἱ ἀρχιερεῖς ὅτε σεφώ-
ου καὶ ἀρχοντες τῆς ἐκκλησίας τῆς ἀνα-
τολικῆς ἱερεῖς καὶ διάκονοι καὶ πᾶσα ὁ-
μηγυρις αὐτῆς ὁμοίως ἀπὸ τοῦ ἀλλοιμέ-
νου τοῦ ἁγίου πνεύματος ἐκπορευόμενον
ὅτε ἡμεῖς ὅτε μακαριώτατος πάπας
καὶ πατριάρχαι σὺν αὐτοῦ ὁμολογοῦμεν
καὶ σεβόμεθα τοῦτο τὸν ἅγιον καὶ ὅτι

ἀ προβοπὴ τοῦ
πατρὸς ἀρχὴ

μλιχλὶ σωὸσουχμέαν ἐν τῇ πόλει
ταύτῃ τῆς Θεσσαλίας σὺν τῷ ναῷ τοῦ ἁγίου
μεγάλου Γεωργίου σὺν μέσῳ τῆς αὐτῆς
πόλεως καὶ κηρύττομεν καὶ σταυρώμενον
ωεὶαν ἀποδοῦναι ᾧ ὀφείλει καὶ
ἡμεῖς δὲ καὶ ἐμπροσθεν μέλλομεν βρεῖν
εἰς ὅλους τοὺς τόπους καὶ εἰς ὅλα μέρη
τὰ ἅγια ἵνα εἴπωσι πάντες καὶ
ὅλοι οἱ τοῦ κοσμικοῦ τῆς βασιλείας καὶ οἱ
τῆς ἐώμης καὶ παίζει σταυρὸς ὃς οὐ θέλει
τὰ οὖν ἡμᾶς ἔδει σκληρίσασθαι καὶ ἡμᾶς
ἕως τοῦ σωεισμένου καιροῦ καὶ ὅλοι
καταφρονῶσι· ἀλλὰ ἵνα μὴ σκληρίσωμεν
ταῦτα σωὸσουι καὶ οὐδὲν ἐχθρὸν ἕως
τοῦ σωεισμένου καιροῦ ἵναμὴ κόπτ
κανόνα ἀφωρισμὸν ἐὰν οὐ σέρξῃ ὅλα
πολήσει σωὸσους ἀλλὰ λυόμεθα λη
μένη καὶ εἰμὶ ἐξ αὐτῶν ὑμῖς σὺ δὲ
φὸς σὺ τῆς σκληρᾶς ὀφίσματι

λείομεν ἵνα μὲν τὴν ὁμοχρίαν αὐτῆς
ἢ τοποθετῶμεν εἰς οὐσίαν ἀλλαι ζητεῖν καὶ σε-
ξητῆσθαι ὁμοχρίους ὅσα ποιήσει ἡ ἀλίτια
σωσσος εἰς σὰ θετήσῃ ὡς εἴπομεν ἵνα
μὴν σπ καινόνα ἀφωρισμοῦ· οἱ μοίως
χείρομεν καὶ οἱ μεγάλοι αὐτῆς καὶ ἡ
γάδες καὶ σουκάδες καὶ οἱ ἕτεροι αὐτῆ
ἵνα ζητῶσι καὶ αὐτοὶ ἀποδείσμοῦ τοῦ πα
καὶ τοῦ βασιλέως καὶ τῆς σωσσοσου ἢ ἵνα γεά-
ψωσι καὶ αὐτοὶ ὁμοίως τὰ αὐτὰ εἰς σὲ πάλιν
βουλητῶσι οἱ αὐτοὶ ἡ γάδες καὶ αὐτῆ
εἰς ἕτερου τ ψυχάσαι τὸ καθ ἑσμα
τῆς σωσσοσου τότε ἵνα σκέψουται πάλ
τ κρείττου ἐλλιφανῆ τῆς σωσσοσου ἕως
τ σ δ ἀφορισμὸν καὶ ἐ τοῦτο ἀναγινωσκ
ὠφελῆ· ἵνα καὶ τὸ τε κρείτου τ μαθεί-
αλλήλου πάπα ἀναγινωσθῇ ἐ πάμβου
καὶ σὺ κρέξαν οἱ χαλλίνοι ἀπὸ τοῦ με-
σους αὐλῶν τοῦ μητ ἡλίνης σου εὐθέως

τούτους πρὸ τρέψαι τῷ τοῦ ἁμβωνι ἀ-
ναβῆναι σὺν τοῖς ἀναγνώσταις ἑνὶ
κωστὲ καὶ ἑνὶ ψαλτῇ· τὴν οἰκουμενικὴν
νόσουτε καὶ ἀπαρχὴν ξύλα καὶ ἀνέγνωσαν
τοῦτον ῥωμαϊκῶς πρῶτον ὄγδοον μέρους
τοῦ ἤχου ἀρχὴ σπόρος εἰ τὸ ὄγδοον μέρους
ἡμῶν μεσοποχίτης ἔχουσιν
οὕτως·

Ε ἰμνίος σπόρος σούλοστῶν σούλων
τοῦτο εἰς αἰῶνα τοῦ παράκλητος μνήμην
μεγαλαῖ παῦλο σὺν ἁγίοις θέλησον
ὡς ἀληθῶς προσήκει σὲ τῶν πα
λαιῶν ἄθλου οἰκουμένου σὺ καὶ μνημονεύων
τῶν ἀθλησάντων τοῦ μοτέρας ἀεὶ πρε
σβεύεις πρεσβεύειν τοῦτον ἀξίως εἶναι χα-
ρίζεσθαι τὴν τῶν πειρασμῶν τε καὶ θλίψεων
ζάλην καὶ δικμῆα ἑαυτοῦ τε ἀφιέναι ἀλλὰ
δοῦναι καὶ διαζέσθαι χορευόμενον
σὲ τῶν ὑμνῳδῶν ἀβλαβῆ αὐτῷ σαλπεῖ

παρασκευάζει τελή ἀφάλω αὐτοῦ φιλαῖ
σκεύεσι σύλαις παλλαῖς καὶ πολυτέλεσι πε
ριβαίνειν ἀκμάζουσαν μᾶλλον σῶμα παν
τὸς καὶ ἰσχνότητι εὐφανεῖ αι· ἰσοῦται δὲ οἱ
ἀναλογισμοὶ σῶμα καὶ σπλῆνι σεσηπότι
σὺν παλαι ἀπαλλήλων δ' ἡμιανδρίαν σῶσ
καὶ φελώνης χαρίεν σωφρονεῖν τοιαῦτα
οἱ σπλῆνα σφᾶς αὐτοὺς χρυσιᾶ χορεύεσθαι σὺ
χωλία ἡσχαλον ὡς εἰκὸς μεθ' πολλοὺς
σὰ ἀνῶνας αὐτοῦ σπουχρεπλαιῶτος ἐ
ξοῦ πάθασσοῦσις ἀλαθη καὶ παῦσθεμα
τέχεον ἐφεσσπλῆς ἀλίας ἐωῶσας εἰσβου
λαῖ σωνίχθου ζωῦ ζῶπου πλῆς ἡμέρας λαι
νῶν ὑπτιεῶν ἀπαίσπλέπλῆς σὺκκησίαν
ἐβλακὲς πλέ καὶ εἶναι νοσῶμεν τὸ πᾶσπον
ναμεν πεφεύθαι σ' πωσὶ δ' οὕτω ἐυπυκεῖ
πεδαιμία, τοιαυσὶ σωεχεῖ καὶ ἀσαπε-
φλιῶτε προχώρησιν καὶ ἰῶ σὺ βασιν σὺ-
δαιμονα σέξπλαι ὡς αὶ σωεφσαι πλῆς τοῦ-

θεοῦ χάριτος εἶναι τε καὶ χειροθεσίαν ἀξιῶ
ἡμᾶς. ἀλλοίμονον τοῦ τελευταίου τῶν μεγάλων υἱοῦ
Ἰωάννου τοῦ παλαιολόγου δεσπότου καὶ βασιλέως
ἀμαλῶ θῶ σε βασιλεῖ ἀδελφῷ Ἰωάννῃ τῷ
κυρ Παλαιολόγου πόλεως παλαιᾶς ἀρχὴ καὶ τοῖς τῶν
λοιπῶν παλαιᾶς καὶ ἀρχαίων τοῦ πολε-
μοῦς μεγάλων τε ἀρχὴ σπουδῶν σπου-
δῶν σπουδῆς ἀσχολιῶν ἀσφαλειῶν καὶ ἀφ-
χαίων σχολῶν σωμοσία τῇ ἢ τοῦ φυ-
σικοῦ μικροῦ τοῦ ἀβλ. παλαιολογοῦ
εἰς τοὺς βιβλίους ἢ τοῦ εἰσαῦθις ἐσχάτου χι-
μένα αἰρεμίας ἐκεῖσε ὡς πολλάκις
καὶ περὶ τοῦ ἐπιχωρίου πεπολιτικῶς ἀπο-
δεχόμενον ἀβλ. εἰς τὸν βασιλέα σῖα
τιμῆς ὁ ἐκ τοῦ μικροῦ σωμάτου συμβῆ
σῖν μὴ σὺν ἀδελφῷ ἀπάλειν ἀναφανοῦ
ἐσπέρας καὶ βουλῆς σὺν βασιλεῖ σῖ-
γεμμένῳ σὺν ἐφιλίῳ παλαιολογοῦ μικροῦ
καὶ σκήπτρου ἄπαρτος ὅπως εἰς τ'

θεοδεσίου

ἰωὰννεφεῦ ἰωὰννπρὸς ἰωὰννἰαὶς σεσωσόσ
συμπεφύκοσιν ἐκλεκτῆσι σαλλωτελείωσιν
τοῦτοιοῦτοσεφέτου οὕτωσδὲσεβοῦσμὲν μὲ
γαναστῶσιν ἡμεῖσοὖν οἱἰωὰννἱερωθέντω
θεῶντῶνἐνωσιν ἐνμέσοιπαρεσπάσειφεγγὺ
θεῶντῶτελείσης ὅτιπαρουσῆ σωτῆρι-
αν ἐφιέμενοι τοσεκρεσύνῆσιν ἐνβασιλ
σεωσόσουμεθεῶντῶν ἰωὰννεφεσινῶνσυμφωνη
θὲν καὶτῶν ἐκλεκτῶντούτου ὑπερῆσα-
θεοίσεως τῆς οἰκουμενικῆσεωσόσου ἐν-
τῇαὐλῇ τῶν ἐνῇβασιλείασεωσόσωνθεο
μένων καὶσεβῆμενῶν ὑστερουενῇ βουνοία
ἐγκειμένῳ καὶαὐτοῦτῷ τε βασιλῆ καὶ-
τῷ πατριάρχου πρεσβεωνβασιλεωνθεῶν
τῶνἄλλα πρὸςτοῦτο τόλμῆσαμ' ἐναισόσ
ἐφέτουσωσεινουσι ὡσἐκλῆσιμεγέθεως ὑ-
περεσῶ ὀφείλομεν προοἰβάλλειν καὶεἰς
σέβεσαἰαλεῖν προθυμουμεθα παυλίσῶ-
τόπῳ καὶτύπῳ ὡσἐνἰμαλχίσα ἀποφαίνῶ

καὶ δηλοποιοῦμεν προτεθείσης τῆς σωτ
τῶν ἱερομνιῶν βασιλέως τε καὶ πατριάρχ
τῶν ὡσεπαφίτων καὶ παύλου τῶν τῆς
παφύσης σωεκλυτῶν σωόδων τιμί
ἱερὰν οἰκουμενικὴν σύνοδον εἶναι σύν
τουλῆς πόλεως τῆς φερφερεῖ τῆς παύσης ἁγί
φερφ καὶ ἀσφαλεῖ τοῦτον ἱερομνιμω
σύνοδον οὕτως ὑποπαύλου φέναι νομίζε
σθαι τε καὶ ὀνομάζεσθαι σὺν θεῷ σχαλιῶν
ὁρισικῆς φιλονικείας καὶ τοὺς θεοβόους φίλ
λίας ἢ ἰσχυρογνωμοσύνης· μάχου μνιούσῃ
μεθ παύσης ἀλάπτως τῶν ἱερῶν τούτων τ
σύνοδον πεφρυλίαν μεθχειρίζεσθαι
ὧν τὸ ὀνηλοῦν καὶ ἰλεωμνομένου σ
τυχεῖν ἡμᾶς δηπίζομεν μεθ πάντων
ἁγίων εὐχῶν, θεὸς ἡ σύνοδος αὕτη σ
γνικεύθη. ἐσθ ἡ σύνοδος αὕτη φερφερεία ἀ
ωτέρω ἐπεκτείνεται φὶ ὧν χή· ὁ
τέσσαρα ἑτέρων τούτων καὶ ἑτέρας γεφυρᾶς

ἐλθεῖν γὰρ ἐθαύμαζον τὸν σωσόσου ἐν φανείᾳ
εἶθ' αὖ ἐστὶ τὶς σπλοὺμερέους τοὺς ἱπαλοὺ
καὶ ἐφίησιν τοὺς αὐλοὺς καθὸ νάλεις ἐ
ἀρχεεῖς καὶ σπονδόπους καὶ ἀπαυλοὺς
τοὺς κηθεσυλείους στρέφεσθαι τοῦδε ἀπορ
εἰσφόρας καὶ αὐλεινωτῆς σήμερον ἐ-
μπεσθαι κήμοὺ οἱ δὲ ἀποκεκτεύτες
εἶπον στρέφομεν καὶ ὁμολογοῦμεν κἠδόξε κή-
φλης καὶ οἱ θεοὶ καὶ τοὺς αὐτοὺς ἀρχεεῖς
ὁμοίως καὶ παύλας τὸ αὐτὸ εἶπον καὶ αὖ-
τοὶ στρέφομεν καὶ ὁμολογοῦμεν καὶ ἐδόξεν
τοὺ ὁμολογίαν τοῦ σλομερεοῦ καὶ ἐκηρύ-
χθησαν οὗτοι καὶ δικαστήρια ἀνοίχθη τῆς
φερσεῖ καθὼς ἀνωτέρω εἴρηται. τοὺς οὖν
εἰρηκότων καὶ γνωμόνων καὶ τοῦ ἀρχεεῖου
μὲν καθεσταύτων ἀναγὼ ἠρξάλοτο καὶ
σχολεῖν καὶ ὕμνους ἀναφέρειν ὅτε
γνωμόνης οὗτος ἀρχὴς καὶ γνώμονου
παυσαμένου τοῦ γνώμονος ἐκεῖα ἀποχύσεις

ἀλλὰ λίαν σπουδάσαι ἢ λίαν ἀμελῆσαι ἐξηγη
σῶμαι καθ' μέρος μᾶλλον ἐπεξεργάσεται λε-
πτομερῶς τὰς ἀξίας τῶν παρίσων χωλῶ
των ἰσοδυναμίας τῶν βασιλέων τοῦ βορείου
μέρους τοῦ καθ' ὑπόσχεσιν ὡς ἐπὶ τὸ πο-
ζοῦλο οἱ ἱερεῖς φορεῖλες πάλαι ἀρχι-
ερεῖλιν σολεὼν τοῦ νοτίου μέρους τῶν
λαμπρῶν πλατῶν ἀρχιερέων τῶν ἀναλογι
κῶν τὰς καθ' ἑξῆς κατ' ὀρθὰς καὶ ἀναβά-
θρας καὶ ὑποποδία τοῦ πλήθους τῶν κλη
ρικῶν τοῦ ἀριθμοῦ τῶν νοθρεῖ τῶν ἀεχούντων
τῶν καθ' ἑαυτῶν καὶ ἁπλῶς ὁλοτελῶς σωτῆρι-
ου τοῦ πολυπλήθους ἀλλ' ὁμῶς ἐλυθρὴ πού-
νους καὶ ἀπλῆθες ἐπαρος ὅθεν ἡδυνήθη
παρεξῆς τοίνυν τῶν μερῶν τοῦ παόχα
κάλου καὶ εὐπληθοῦλος ἐπιπλοία
τῶν χαλκίνων ἐξήτει ἀεὶ μὴ ἐπιτρέπειν οἷς πα
ρεῖχε θαι δυνατὸν ἀλλὰ σωτερέχεθαι
συχνῶς τοῦ ἐξαλάζειν τὰ σώματα ἡμεῖς

ὃ ἀσηκουεῖναι ἐκέλευσαν στασιάζεσθαι μή-
παρὰ τῶν ἀρχιερέων τῶν ἐν τῇ βασιλείᾳ
σωθέντων σωματείων τῶν πολλῆς οὐσίας
ἐν γενομένης μάχης καὶ τραυματισμοῦ διατε
ταμένων τὰ πράγματα ἵνα ἐξελά-
ζουσι θαλέφου αἰσθόμενοι περὶ τοῦ κατα
γηρύου τε καὶ περὶ ἄλλων ζημιάτων
συγχωρησάντων καὶ ὅτι ἐποιήσαμεν ἀμφ
τερὶ συγχωρῶν καὶ συνέξαντο οἱ λαοὶ τῶν
συνοικούντων αὐτῶν καὶ συναλεῖς οὐδεμιᾶ
τολίσμου ἐξεφωνάχουσιν ἀβάσεις
οὐ καὶ ἀποκαθιστάμενοι τούτους στασιά-
ζεσθαι καὶ οἱ ἀπερχόμενοι καθεύδουσιν
δαίμονα ἡμέρας ἐν ᾧ ναῷ ἰουδαίου φεύ
γέσθαι στασιάζουσι ἰουνίῳ δ' συνάπτη
σεμνείκως ἡσυχάσας καὶ ἐζήτησαν οἱ λα
οὶ περὶ τοῦ καθαρτηρίου τυρὸς καὶ οἱ λι-
ἐσὶ τυρὸ καθαρτηρίου ἢ τοῦ συνάγωγῆ
καθαιροῦσι ὧν ἀμαρτωλῶν αἱ ψυχαὶ-

ἐξεφώνησις λατ
πρὸ τοῦ καθαρ-
τηρίου τυρός·

σαλοῦ πνεύματος ἔχοντι ἀμαρτήματα
συγγνωστὰ σωφρονοῦσι καὶ τῆς ὀρθο-
δοξίας στασιάσασι τοῖς ἱερεῦσι ἐλεῖν καὶ
σαλευθερίου καὶ ἐλεημοσύνων ὧν λυτεῖ-
ων καὶ ἁγίων καὶ ὅτι αἱ ψυχαὶ τῶν ἁγίων
καὶ ὁσίων ἐν τῷ οὐρανῷ εἰσι καὶ ἀμέσως
τῆς ἐκδημίας παραλαμβάνουσι καὶ ὅτι ἀπολα
μβάνουσι τῶν ἀγαθῶν τῶν διαμενόντων
καὶ ἀμεταμοήτων αἱ ψυχαὶ ἐν τῷ ἅδῃ εἰ-
σὶ καὶ κολάζονται ὡς ἡ τοῦ πλουσίου ψυχὴ
καὶ ὅτι εἰσὶ τρεῖς τόποι καὶ διαφο
ραὶ τῶν ἁγίων ψυχαὶ ἐν τῷ οὐρανῷ
τῶν δὲ ἀμεταμελήτων καὶ ἀμεταμοήτων ἐν-
τῷ ἅδῃ ὡς καὶ τοῦτο ὁμοίως δεῖ τύπος
τῶν ἐχόντων συγγνωστὰ ἀμαρτήματα
τοῦτ' ἔστιν οἱ ἐξομολογούμενοι τὰ ἀμαρτή-
ματα αὐτῶν καὶ μὴ μὴ μετανοήσαντες πρὸ τοῦ
θανάτου πλὴν μετανοίας
σπουδαίας καὶ τοῦτο ἐξετάσεως ἐμφανῶς

οἱ ἡγιασμένοι· ἀλλ' ὅτι ὁ ἀποστολικὸς λόγος σῶμα τὸ ἔργον ὀνομάζει καὶ οὕτως σωθήσεσθαι φησὶν ὡς διὰ πυρός καὶ πολλὰς ἄλλας μαρτυρεῖ αἰτίας ἀναγκαίας καὶ ὅτι οὐ τὸ πῦρ τὸ καθαρτήριον ἐν τῷ σώματι αἰῶνι λαμβάνουσι οἱ ἅγιοι ὅτι καθαίρεται ἡ ὕλη καὶ τὸ σκληρὸν τοῦ πυρός· καὶ ἀποκρινάμενοι οἱ θεῖοι εἶπον· ὁ ἔφεσ: ὅτι εἰ πάλιν καὶ ὑπὲρ μαρτυρίου τῶν αἰτίων αἰσθανόμεθα στερεᾶς ἀνθρωπότητος τοῦ σώματος καὶ ἀναγινώσκεται καὶ περιττόν ὀλίγη ἐστὶ καὶ σαφὴς πλὴν ἐγγὺς ὡς ἀποκρινόμεθα καὶ οὕτως· ἐμοὶ ἐστὶ μὲν ἐστὶ φως πλὴν ἔσφιγξεν ἵνα ἀποκρυφθῇ ὑπὸ σκέπασμα κεφαλαίῳ καὶ πῶς νοεῖται παρὰ τοῦ σώματος καὶ λίς ἐστὶ σαφὴς καὶ ἀκούσαντες οἱ ἅγιοι ἐχάρησαν καὶ ἐδόξασαν τὸν καὶ ἐλάλουν πλὴν ἔσφιγξεν καὶ ἀνέχωρησαν ἀπ' ἀλλήλων ἡ οὖν σκληρότης τοῦ

α ποκρισις του σωματος:-

τοῦ αὐλοῦ μικροῦ σωληνάριον παλιὸν εὑρὼν
ἐρημίᾳ ναῷ καὶ ἀκέραιος τὰς ὕβρεις
ἵνα μὴ συγχέωμεν ὑπὸ τοῦ λαοῦ σκάπτη-
ας καὶ σκαπανέας ἐν ἐκείνοις τοῖς
κεφαλαίοις οἰκεῖα καὶ ἰδιόλαβων-
ζα σαφῶν ὁμεροπολίτης νικήσας ἐγκρά-
φως λύω καὶ ἐκμισθοῦν τὰ κατὰ κεφά-
λαιον ὡς κἀκμέλεσι σοὶ ἀεὶ καλοὶ καὶ-
ἐξηγηταὶ τοῦ γεγραμμένου ἐξηγοῦμαι. Ὅλι-
Ἴμπυρ ἐκείνῳ ὀφελέτω ὁ ἀπόσο
λος ξυλαγορίου καλάμη ἑνὸς σκάφου
ἑτέρου ὁποίου ἐστὶ Ἴμπυρ σοκμάσι ἰδί-
πεζέξεις λέγει καὶ ἰδιώτου οὐ ἐβίωσεν
σκάφος σιλφίῳ ἐλλεπουνεῖς ἐπι-
τεάλαβας καὶ ἐλίνος τὸ ἑτέρου μισέ-
ὁ σποκασόμησε μαθοὺλήνεσθαι ἐλίνος
Ἴμ ἑτέρου καλαμησάσθαι ξημιωθήσεσθαι
σωθήσεσθαι σὲ σιαλοὺπυρὸς ἀλλὰ μὴ ἐ
σιλφπυρὶ καθωσιόμενος ἀεὶ ὢν, καὶ ὅτι

Ἴμπυρ ἐκείνο

τὸ πῦρ ἐκεῖνο ὀλεῖ ὁ ἀπόστολος σαλου-
μένους ἀιωνα λέγει οὐχὶ σαλοὺς ἐν ἐσθῆ
κατῶς ὁ εὐαγγελιστὴς λέγει καὶ ἀπελεύσον
οὗτοι εἰς κόλασιν αἰώνιον οἱ δὲ δίκαιοι εἰς
ζωὴν αἰώνιον καὶ ὁ σκώληξ αὐτῶν οὐκ ε
κλείσει καὶ τὸ πῦρ αὐτῶν οὐ σβεσθήσε
σαλουμένους αἰωνα μένουσι τοῦτο οἱ -
λεγμοὶ οἱ δὲ οἱ ἕλληνες καὶ σὺ λέγ νῦν αἰῶνι
τοῦ ὁμολογοῦσι καὶ καθαριστηρίου σα πυρ -
καὶ σὺ λέγ μὴ οὐ τὸ πῦρ ὁμολογοῦσι καὶ οὐκα
θαρτικὸν ἀλλὰ αἰώνιον καὶ σὺ λέγ νῦν καὶ
θεϊκὸν λαμβάνουσι ἀντίχα σαλοῦπυ
ρὸς καὶ ἀπολύουσι καὶ τὰ ἁμαρτήματα ὑμῶν
ὑμῖν ἔχουσι πολλὰς ἁμαρτίας πολλῶν καὶ ἐν-
καθαρίζεσθαι καὶ ἀποκύεσθαι ὅσα ὀλίγας
τορτὸ τερον καὶ ἀπολύεσθαι σωτερούσης κ-
τῆς ἐκκλησίας ὡς πρεῖπο μὲν καὶ ὀλίγου
σαπυρὸς καθαρίζουσι λαμβάνουσι οὖν
τοῦτο οἱ ἕλληνοι τὸ πῦρ καὶ σὺ τὸ νῦν μὲ εἰκ

καὶ σὺν αὐτῷ μόνῃ ἀμώνιος καὶ τοῦτο ζωὴν καὶ
φαρμακείαν ὀνομάζουσι οἱ σεβόμενοι σὺν αὐτῷ
μόνῳ τῷ μόνον νοοῦντι πῦρ καὶ κάλαμον
σὺν μερικῷ τῶν ψυχῶν καὶ ὅτι ἀνάγκη
αὐτὰ μαρτυροῦσι πορεύσονται σὺν τῷ σώ-
ματι καὶ τόπῳ λύπης καὶ λυπούμενοι με-
τὰ κλαυθμοῦ καὶ κολάζονται ὑπὸ τοῦ
θεοῦ φασὶ σεσώσθαι λειτουργικοὶ
παιδαὶ ἱερεῖς καὶ ἐλεημοσύνῃ ἀπο-
καθαίρονται καὶ ἁγιάζεσθαι τοῦ τό-
που ἐκείνου τοῦ σωτηρίου καὶ τῆς θλίψεως
καὶ ἀπολύονται οὐ μὴν σὲ καθαίρονται
σὰ πυρὸς οὐδὲ ἐνέργειαν πυρὸς ὁμο-
λογοῦσι οἱ σεβόμενοι ὡς τοὺς ἁλατοὺς ἀλλ-
ὰ ἐνεργείᾳ μόνου προσευχῆς δεήσεως καὶ
ἐλεημοσύνης· ἐστὶ δὲ τοῦ μεταξὺ διὰ
φορὰ αὐτῆς οἱ μὲν σεβόμενοι κολάσεως καὶ λύ-
πης καὶ τόπου κολάσεως λέγειν πλὴν οὐ-
σὰ πυρὸς οἱ δὲ ἁλατοὶ κολάσεως καὶ καθαρ

σαπυρος καὶ οἱ μὴ ἔχοντες οὐσίαν λέγουσι ἀπέλαβον ἡμῶν ἃ ἐκτήσαντο οἱ πένητες καὶ λάζυμα σήμερον ἀλλὰ ἀναμένουσι κριθῆναι τὰ σώματα ὡς πρὸ καὶ τῶν ἁγίων αἱ ψυχαὶ ἀπέλαβον μὴ τῶν ἀγαθῶν ἀλλ' οὐ τελείως ἀπολαύουσιν χωρὶς αἰσθήσεως μετὰ τῶν σωμάτων καθὰ τοὶ ἀπόστολος λέγουσι καὶ οὗτοι πάντες μαρτυρηθέντες διὰ τῆς πίστεως οὐκ ἐκομίσαντο τὴν ἐπαγγελίαν ἡμῶν κρεῖττόν τι περὶ ἡμῶν προβλεψαμένου ἵνα μὴ χωρὶς ἡμῶν τελειωθῶσι αἱ ψυχαὶ τοῖς σώμασι κριθῆναι τότε τελείως ἀπολαύσουσι· οἱ δὲ οἱ πονηροὶ αἱ ψυχαὶ μὴ τῶν κακῶν ἡμῶν οὐσίαν τελείως κολάζονται κρίνεται πρὸ τῶν σωμάτων τότε δὲ μετὰ τῶν σωμάτων κολασθήσονται αἰωνίως οὐδὲ τῶν ἁγίων ψυχαὶ τέλειον ἀπέλαβον τὸν στέφανον σὺν οἷς νῦν μὴ τὸ δὲ ψυχαὶ τὸ δὲ σὺν σώμασι τὰ σώματα αὐτῶν

ἀμωνὶ ἀφεαυτῆ σουνθη οὕτω φάλε ι καὶ-
ἡ σὰκλησία τῶν γραικῶν καὶ τῶν ἰβλων
ὁμοίως βύλο σο ξάζει καὶ ὁμολογοῦμε
γαλοφώνως λυὲς σὲ τῶν γραικῶν καὶ-
τῦτο σο ξάζουσι ὅλϊ οὐ χὰ τε λαβου
αἱ ψυχὰ τῶν ἁγίων τελεί ως ἀλλὰ σὲ ὁποίου
τόπου εἰσι καὶ ἀφεαυτοὺ θη σὰ τυμού-
μενοι ὅλϊ μβούσϊ ἀπολαβῦ τῶν ἁγί α
τῶν καὶ τῆς βασιλείας τῦτε καὶ ἀκού-
σαντες οἱ ἰβλοὶ ἐξήλη ας τὼ γεφυ ὼ-
ῶν γεωργῶν καὶ ἀποκρηθῆναι αὐτοῖς ἐ-
γεφθως καὶ ἐσθη αὐτοῖς χτήχε ῦ
αὐτοῦ μωὸς πάλϊν σὰθη ας εἰς τὸν-
αὐτοῦ ῦ καὶ πάλϊν τὰ αὐτὰ ἔπολ
καὶ ἐθη κεν μιχρὰν σωρείαν ἵνα ἐγερ
φως σ ξωσι οἱ ἰβλοὶ ὅτϊ καὶ κόλασϊς
καὶ πυὲ χαβαλλήϊοι ἐσὶ καὶ σὰ λοῦ πυ
ὲς καβαλίζουθη σὼ ερ γούσης καὶ τῆς
σὰκλησϊ σασεπόσων καὶ λειτουργεῶν.

καὶ ὅλη πυρὶ καὶ εἰς ὠνιν αἰώνιον μετὰ εἰκόνος θηρίου
καὶ εἰς τὴν μέλλουσι αἰῶνι ὡς. χεῖρι χριστιανῶν
μισὸς σαλπίγγων ἐπάθησαν καὶ ἀνέτειναν οἱ ἅγιοι
πολλὰς μαρτύρων ἁγίων καὶ παραγγέλ-
ματα καὶ ἀποστόλους καὶ τοῦ ἀποστόλου
τοῦ κυρίου οὕτως σὲ δεῖ θησαυρίσαι ὡς σὰ πουὶ
καὶ ὅλη τὸ δεῖ θησαυρίσαι ῥήμα σωτηρία καὶ δυ
ναμεία καὶ λύτρωσις τῶν κακῶν καὶ ἀναψυχὴ
καὶ παῦσι ἡδονῆς ἁγίου καὶ σπουδαίου ποιεῖσθαι
καὶ χαμβάνεσθαι οὐχὶ σὲ σπουδαίου ὡς
ὑπερφίλωχείσθαι σώσουμεν μερίσ-
ασι ἐπὶ ἐπιλέλοιπεν ὅσιος καὶ σῶσον τοὺς ὀ-
λουσ ὅτι μου τοὺς ἐμπίστους καὶ
νεῖς ὅτι σῶν σωσάμενον σπίστεφου
χῆμ καὶ σπέφανου ὑπερβουσ καὶ
σωτῆρ σώματα καὶ ὀπέρος καὶ σπουδὸ-
μενοι τοὺς ὕδασι πεσσὸν χριστοῦ εἰρηνε
κέσθω με καὶ ἀπλώσασι χεῖρα σπε-
λαίσθη καὶ ἐσώσθη αὐτοῦ. καὶ σῶσον ὅτι

Ὅτι λαοὶ ἰσοὶ τῷ ἡμετέρῳ τῷ σῶσον τὸν
σπηλαιοῦ λέγειν οὐχὶ ὁ σπηλαιοῦ καὶ ἐ-
τέρα ποιὰ πείθου σῶσον ἐγεφύρωσε ἀσε-
ξαν καὶ πρὸς τοὺς γειτονοὺς εἶπον ὑμῖν
σὺν οἱ γειτονοὶ τῷ σῶσον σπηλαιοῦ λαμβά-
νειν λέγοντες οὗτος σὺν ὡς σαπυεὶς
σωθήσεσθαι καὶ εἶπον οἱ γειτονοὶ τοῦτο ἐ-
γεφύρωσε ἀποσώθημεν καὶ ἑτέρα πο
εἶπον καὶ ὅλε ὁ σαλώμος καὶ οἱ σωσαμβά-
νοντες σὺν τῇ σοφίᾳ τοῦτο παρα-
μικρὸν ἐλάβοσαν καὶ οἱ οὗτοι ἄμβλοι
μαθηταὶ ἰχνοῦσθαι σαλόμωνος καὶ πεῖ-
ραν λύχνα ἐφ' ἁλὸς ἔχουσι καὶ ἀν ἀπαιόν
ἐν τοῖς σώμασι ὡς βλέπωσιν οἱ ἐν σκότει
ἡμᾶς χωρεῖα σπέρματος ἡμᾶς ἀσωμάτου
εἰς τὴν ἀλήθειαν τῶν χοϊκῶν καὶ σπέρμα
αὐτοὺς καὶ ὥρμην σὺν ἀληθῆ τῶν χοϊκῶν
καλόμενον σαλόμωνος καὶ εἰς σῶμα
ζωὰν ὀφείλομεν καθηκεῖν ἀν ἀπαιόν

σαλώμος

γαρ πρωτοκτισθεντων αγγελων και σαμ-
ηλομιων ολιγοι οντες μεγεθει ουκ
ηττας ησαν ουδε σωματος σαρκικοι δ-
ει χαμηλοτερα χαζεσθαι και πιω υδωμι-
ελαττον μηδουσι χαλαζαν συντρει αι ω
νιως οι αγγελοι παυλοι ως εισι δουλοι ως α-
θανατοι και ου σαρκικη ουσι συστασει και -
εξ ου πρωτου εγενοντο απολυπτων
οι γενικοι και ουκ ηθελον φανερωθηνω-
δοξα παυλου τελειως οι γενικοι αλλα
μοναι πολλαι ταις ερωτοκρισιαις συ-
ναλιζως και τα κατασματα εις δ ελασα
σεσθαι ινα σωσουσι εαυτους γ ηται οι πρε-
σβεις απολουσι επιλαθεσθαι συστεμ ισθυ
δουλειου μωνος ημεσθαι δε ωσιοθυ
δεσποτης και απιστου απαυλες οιαγ-
γελοις συνδοις δ ις πρεσβυτερου και-
αυλι δεσποτης εφιππος και συναθανα
τος αγγελος σπαρτου και δεσποτου

θ ειαγγ

σπτθεόνου καὶ ὁ παῦλος καὶ ἡ λιω-
λὰξ ἰὺ αὐλοῦ καὶ ὁμηλ' σαυλες συμβου
λευλικῶς ἰαὶ δόξας αὐλωῦ ἐ πασοῦ δα
σαυ ἰναῦναι εἰ πρ οἱ ἅγιοι ἀ ποέλαβον ὦῦ
ἁ ἰαθωῦ ἰ θεέως ἢ οὐ κἀ ποέλαβου καὶ ἀ-
γέ ἰναις πολλὰις ἰεφφὰις ἰωῦ ἁ ἰίων πρεῖβῦ
καὶ ὥειοσω ὁ ἰα σιχεύς καὶ ἐ ἰεφφαν κατὼ
ἰωῦ δόξαν αὐλοῦ καὶ οἱ μὲῦ ἐ λεῖου ὅ λῖου
κατ ἐ λαβου ὡς ὁ ἀ πόσολος λέ ἰει καὶ
ὅῦ λοι παῦλες μαρτυρεντὼ τες σαλῆς πῖ σεως
οὐκ ἐ κομί ζοντο ἰωῦ σπαγγελίαν ἰῦ θῦ
πρὶ ἡμῶῦ κρεῖττου ἰ πρὸ ἰ ἰ πρὸ ἰ ἰ ἰ

ἐπεφάνης σὺν σοὶ τῷ ὁμολογίαν καὶ τῷ σὺ-
ξαν καὶ πολλὰ ἐξενεχθέντες ὁμίλουν τὰ αὐτὰ
ἀπὸ πρωΐ ἕως σὺν ἧς ὥρας ἦν ἡ μέρα
καὶ πολλὴ εἶναι τὸ πρὶ τοῦ τοῦ φιλονικία τέλος
σὲ παῦτων ὠ εἰσωνόβασιλεὺς τῷ αὐρίου σὴ
καὶ πάλιν σὴ τῶν αὐτοῦ εἰ πῆν καὶ σπου-
νήχθης πάλιν Ἰουλιῷ ιζ' καὶ πρὶ τῶν
αὐτῶν πολλὰ ὁμίλησ ἐσπουδῶν τοῦτο ὅ-
τι ἀστέλαβον καὶ οὐχ ἁπέλαβον καὶ ἀστέ-
λαβον μὴ τρεῖς ἀντὶ χαὶ τὸ ψιχὰ μὴ οὐ
σὲ ἀπολαβὸν καὶ τελεώτερον σὺν τῇ αὐτα-
σάσει μετὰ τῶν σωμάτων τῶν ἰδίων καὶ τὸ
λάμπουσι ὡς ὁ ἥλιος ἡ καὶ ὡς ὁ φῶς ὡς-
πὲ ἐλαμβὴν ὀκυρεῖος ἰσχυρὸς σὺν ἐτε
ῶ ἁμαρτόεε τοῦτων οὐδὲ λεγομένων καὶ τε
νομένων ἡμεῖς σὺν σεχόμεθα τὰ χὴν ὧν
λαλίνων καὶ τῶν ἀπὸ τοῦ πατὰ σεε ημένω
σωῶσου ἐν τῇ βασιλεία. τῆς σταεῖ ὁ πα
ρεεχομένης καὶ οὐσας ὧν παρ ὄκεί νοις

ἐρχόμενος ἐπινεύσετο ἀλλὰ πληγὴ καὶ
ἄλλου καὶ ἀλλοκοτοῦ ἡμῖν ἐφεστήκει
ὃν οὐδὲ καὶ ὁλοσχερὴς θανάτου σπέρμα
τῶν φρενῶν εἴ καὶ βουβῶνα καὶ αἰδοῖ θάνα
τος ἐπὶ βουβῶσιν ἡμεῖς δὲ τῶν φόβων
θανάτου καὶ τῆς σελίδα συνεχόμενοι φρε
νῶν ὀχεσθαι γελοίαμεν καὶ ἐλπὶς μετα
πάλιν ἀφίασιν καὶ ἐς καὶ ἐκλισσουμένοις
γα πάλιν τοῦ θανάτου ἀπειλῶν καὶ δι-
φοβερώτερον ὁλικὸν σαρκωθεὶς ὁ σαρκῶν
κτίστης κύριος σωτὴρ ἀποθανὼν καὶ ἐ-
γείρας παρήμων τοῦτο δυμῖν
ἡμᾶς ἐφόβησεν ἀλλὰ μὴ τὸ θανάσιμον
μόνος κτίστης αὐτὸς πᾶν ἡμῶν ἐσωζόμενον
ἀπήλθεν εἰς τὰς αἰωνίους μονὰς ἡμεῖς δὲ
τὴν σελίδα καὶ τὰς φόβους ἀπαχθῆναι ἐ-
στενάζομεν τούτων οὕτω γινομένων ἵνα
εἰ πάλιν τὸ σῶμα μὴ παρῆλθεν καὶ οὔ-
τε οἱ εἰς τὸν βασιλείαν ἦλθον οὔτε ἄλλος

τίς τῶν ἰδίων μὴ ἐχόντων σε πῶς ἄλλος
πολεῖται ἀναίτιος ἔσται ἡμῶν. αὐτὸ τὸ πρᾶγμα
ὠφελεῖσθαι ἡ σωφροσύνη βούλεται καὶ χω-
χωρεῖ τὴν παροῦσαν τῶν σωφρόνων ἕλε
γε γὰρ ὁ πάππας σὺ δὲ εἰ μὴ ἐτῶν μεγάλων
σιλέως καὶ πατριάρχου ἐκεῖ ἐστὶ ἡ σύ-
νοδος ἅπασα τῶν ἱεραρχῶν καὶ μάλιστα
ὁ λίμπαρδοι καὶ οἱ πατριάρχαι πάντες καὶ-
οἱ λοιποὶ ἀλλοι ἡμῶν ἡμεῖς δὲ τῶν πλείστων
τῶν ψήφων καὶ τῶν νόμων φοβούμενοι ἐ-
σιλιῶμεν μήπως ἀπλείους ψήφους λάβη-
σουσι καὶ βάλωσι νόμον τῶν ψήφων ἀλλὰ-
καὶ τοῦτο ἐκύθη παρ' αὐτῶν καὶ οὕτω γνώμη
κοινῇ ἠρξάμεθα σιαχέεσθαι καὶ ἐξελά-
ξειν τριῶν ἀνὰ ὑποψηφίων. εἰ δὲ ἐξ ἐ-
πεθυμῶμεν σὺν τῷ συμβόλῳ καὶ εἰ πρὸς
τεθῇ δύσεως ἐστὶ καὶ σὺ ὁλοθεώτη
ἐξ ἠρξάμεθα σιαχέεσθαι κ' ἀλίλια καὶ-
ὁ λοιμὸν καὶ σωφρόνως τελευτῶν ἡμέρα

ἀρχὴ τῆς σιαλέξεως :-

τῆς δὲ σωμάτος ἐγένετο κατὰ τὴν ἐλευσῖν
οὐ σὺν τῇ σπορᾷ σὺν δὲ τοῖς μυστικῆ-
σιν ὅσοις αὐ ἐκπεύχθη ἀλλὰ σὺν τῷ πα
λαιῷ τοῦ πάπα σὺν τῷ ναῷ τοῦ παλα
πόου σαλῷ εἶναι αὐλοὶ ἀθανὴ ποδαι
μαγαὶ καὶ εἶχεν αὐλοὶ καὶ οὐ κὴ κωμῳδοὶ
τῶν σωμεχευθεῖς ποιεῖ σὺν τῇ σπορᾷ
καὶ τῷ γεβυναοῦ τῆς σπορᾶς βύρυχό-
μενοὶ τοὺς καὶ καθασκαθαιρόμενοὶ περὶ τὸ-
μένεθαι ἀεὶ σκεῖ τῶν σωμεχαίσεως ἀ-
λλοὶ κεῖσθαι τῷ σκαῖρῳ κατὰ ἐθημὸν ἀ-
λλὰ σὺν τῷ ναῷ τοῦ παλαιοῦ τάξις τῶν θεό-
νων τεθῆναι καὶ τὸ δόξιον μέρος τῆς λα
λίνοις σοφεῖ κατὰ καὶ περὶ τὰ σκη-
σκηνὴ τῶν γλίνων τοῦ πάπα τοῦ θε-
νου τοῦ βασιλέως τῶν ἀλαμανῶν ὅταν
βασιλεὺς οὐ παρεῖ σκάπτης γὰρ οἱ κω
σκάλεις καὶ θεωρεῖς οὐς μαῖς καὶ μαθὰ
αὐλοὺς οἱ ἀρχισπόσφορος καὶ οἱ σπόσφορ

καὶ οἱ ἡγούμενοι καὶ ἀπὸ καθολικῆς ἐξόδου ἀπὸ
ἀνωθεν στέλλουσι παράπαν πρὸς τὸ θυσιαστήριον ἐ-
κατέζετο οὐ μελετεῖν καὶ σωστοῦ ἀλλὰ
ὡς παλαιμαλινολαρίοι τε καὶ πρωτοκαρίοι ὄν-
τοῖς ὑποπεσοῖς αὐλοῦ καὶ ἐμπροσθεν τοῦ
βασιλέως ἤτοι τοῦ βασιλικοῦ τεθρόνου ἐκατέ-
ζοντο καβαλλάριοι τε καὶ μαγιστριανοὶ κοῦ-
τες καὶ σουπαλάτοι καὶ οἱ ὑποτιθέμενοι κουμουνίων
τῆς ἀριστοκρατείας καὶ τῶν σημοκρατιῶν
οἱ στέλλουσι ἡμέτερου βασιλέως καὶ οἱ ἔθνικοὶ
τυράννου κατὰ ἀνατολέως ἐφημῶν παρακλα
βοῦ πρωτοσπαθαρίου τοῦ βασιλέως ἐκάθηντο
εἰς τὸ μικρὸν μέρος τοῦ παπᾶ ὀλίγον
τι κρεὺ αὐλοῦ ἐκατέζετο ὁ βασιλεὺς καὶ μὲ ἐ-
ξω καθέζεσθαι τοὺ πατριάρχου ὡς οἱ πατρι
μετέπειτα καὶ τῶν ἀρχόντων αὐλοῦ
ἐν καὶ οὐχ ὑπῆρχον ὑψος ὡς πρὸ ἐκείνου
ἀλλὰ σταυροῦ μέσος μὲ καὶ αὐλὸς κοντὸν
τὰ παλάτα ὁμοίως τοῦ τοῦ παπᾶ ἔξω ἐκά-

ἅπας οἱ βοηθοὶ τῶν παρίαρχοι εἰς-
τοὺς τεύνους αὐτῶν καὶ μεζόνους οἱ μεῖ-
πολίαρχοι καὶ ἑκατοντάρξι αὐτῶν εἶναι οἱ ἡ-
γούμενοι ἐν ἄλλῳ σελίδι μνῶ καὶ ἑκά-
στου τοῦ παρίαρχου ἐκάστης οἰκείας φυλ-
καὶ μεζόνων οἰκιῶν ἐγκειμένων ἐν ἄνω
πόλει ζωσαρχῶν πρὸς τὸ σκαιὸ φυλακίου
ἐκάστης ἐνοπτρεσίᾳ ὁ τοῦ ζωσαρχοῦ ἀ-
ρχηφόρος κύρις σημήριος εἶναι οἱ ἄρχοντες
οὐχ ἐν ἐνοπτρείοις ἀλλ' ἐν τῷ παλαιῷ μαν-
σιῶν αὐτοῖς δὲ καὶ οἰκητήριον τῶν αὐτῶν
τῶν τῆς ἀναλοχῆς μέσον τοῦ λαοῦ πρὸ-
μικὸ τὸ τυσασπείου ἐκάστης οἱ σαλε-
γόμενοι τῶν χαλκίνων τὸν ἀριθμὸν ἐξ ἑκά-
στου καὶ ἀναλοχὰς πρὸς δύο μοῖρας ἀπὸ
σελοῦ σιλικοῦ μέρους ἐκάστης οἱ ἑκατὸν
ἐξ τῶν λεγομένων ἑκατὸν καὶ ἀναλοχῶν
πρὸς τοὺς σαλευομένους ἐπάνω σελοῦ
τυσασπείου πρὸ καὶ τὸ ἀξίωμα ἀναγκαῖον

ἀναπτηλίου καὶ ἐξ ἐπιστολέων τῶν μακρῶν
ἀποστόλου ἀνεξαλαύτου ἁγίων ἀποστόλων
πέτρου καὶ παύλου μεθ' ἁρμωδίων αὐτῶν
μέρος ἀποδιῶν ὑπάρχουσι δὲ ἐπιστολῶν
παρημῶν ὁμοῦ πολίτης ἐφεσίους κυρίως μὴ
ὀθυσίας κυρίως ἰσίους ὀνησίμας κυρίως
βιναφίαν ὁμοίας σκωφύλαξ ὁξὺν
ἀπόστολος ὀλοόμυος σισσεφᾶς· ὁμοῦ
χαλκφύλαξ ὁλαχαμὼ καὶ ὀκυρίως γεωρ
ὁλεμισός· οἱ σεβαστῶν χαλίνων ὑπάρχολ
καρπωνάλοις οὐ· ὁ δὲ ἁγίου ἀγγέλου ἰουκῖ
ανὸς ἀρχιεπίσκοπος οὐ θεοῦ ἀνορθ
καὶ ὀφθαλμιστὴς ἐπίσκοπος καὶ οὐ
σιας καλοὶ τῆς θεολογίας ἰ ἐφεσμύναλοι
αὐτοὶ ἐσθοὶ τούτων ἀνικητικὴ θεώλωγ
ἐφιλουμήθη ἡμῖν ἡ ἐναρξις τῆς σαλέ-
ξεως πεβαπὰς οὖν ὀνησίμας καὶ σημ το
είας ἐγκωμιάζομεν σὺν σοῦ καὶ σκω
κέλευσον τοὺς ἐξάρχους αὐτῆς ὁ θεὸς ἱκανὸ

Sessio 1ma

Τὸ εἰκοσμίου τοῦτο θαυμασὸν καὶ λαβὼν τὸ σὸν εἰμὶ παιδίον θασκεύσε. τοῦ πατρὸς ἄρχου ἀνασὰς καὶ θαλὼν μεγάλην ἡρξατο λέγειν οὕτως:

ἅπασε ὡς γὰρ ἐγκομίων ὁ ὄγκος καὶ ἡ τῶ λόγου φωτὰ καὶ ἡ ἐποιείας εἰκοσμίσου ἐπαλαμψε τὸν λόγον. ὥπτο λὺ εἰχεσε ὁ λόγος οὗτος:

Τῶ μεγάλων πραγμάτων οὐδὲ λέγειν χωρὴ σωτὰ καὶ ἐλπίδας εὐφεμνοις αὐτοὺς πονουμένους περιαλλὰ ἀλλοῦσι ἡ πον καὶ ἀρχαὶ σπεύδαι μὲν γὰρ μὲν ἀρχὰ καὶ ἐπὶ πάντων μὲν ἴσως τῶν ἄλλων πολὺ δὲ σὺν ἀδαι ἀναγκαῖον εἰ πρὸ ἡμοῦ τῶ παῦλος ὑπὸ πάντων καὶ ἐν κοινῇ καὶ ἐθὸν ἀρξαμένους ἐφικέσθαι τῶ τέλους ἡ δὲ τοῦ λου ἀλλαδαι τὴ ἐσόμενα ἐν δόμῳ μᾶλλον δὲ σπεύδ παῦν ἡμῖν ἐστου θείου καὶ μεγάλου σὺν αδαι ἐλπίδος καὶ χρησοῦ ὑπολειπουσῶ λος αὐτὴ νομησέον θυμὸν τὴ εἰα ποτὲ τοῦτο σταγγία σὸν δαρδὴ σὺν μέσω ἡμῶν σχήσειν ἐ θυμὸν τοὶ τῦ οὐ παῦν οὐσὲ ὅλως ἀναλπίσον

Τὸ δὲ κ μεγα

Sessio Prima

τὸ δὲ καὶ μέγα τεκμήριον τῶν ἐσομένων
θηλυς πολυμυθίοις τὸ ἀφ' ὧν πόνηρον
τὴν ἐπιχείρησιν μὴ χαλᾶν ἀλλήλων στερρότα-
τα μηδ' ἂν ἐχέσθαι σωφρονεῖν ἀλλὰ καὶ
πρὸς μόνων ἴσως τῶν ἀκολούθως χαλεπήνη
καὶ μὴ ἐν τῷ οἰκείῳ ἀγαπητὸν καὶ νῦν
δὲ τῷ ἄλλῳ ἀμφοῖν τῷ μέσῳ πρὸ θυμίαν
ἐγκεῖσθαι τοῦ σωτηρίου πρὸς τῷ σώσοντι
τῶν οὐκ ἀνθρώπων ἐπιλέγεσθαι τὴν θείαν σωτη-
μέν καὶ ἀκολουθίαν παντὸς ἀγαθοῦ θεῖ.
Ὅτε τὸ τεκμήριον καὶ ἡ μεγαλοψυχία εὐφρόσυ-
νη μέρου καὶ παρέσται σωτηρίαν ἀγαλλόμου
ὦ πνεῦμα μεγάλα μεγαλῶν καὶ πᾶν ἀπαρχαὶ
τὰ μηχανήματα τοῦ ἐχθροῦ καὶ οὐ καθήμου
σωτέρα σόλον σπουδαιμόνως ἀλλήλως
τοὺς φιλουνίκους ἀδελφοὺς μάλλον δὲ
τὴν αὐτὴν κεφαλὴν μέρη καὶ δ' αὖθις πο
μνὸς τὸ πολμεῖον ὑποφεύγειν ἀρχέθαι καὶ σία-

καὶ σπαρεῖν τε ἐκχυθεῖσαν τὴν πρὸς μηδὲν ὠφελεῖν πεφυκέναι τὰ δὲ σπαρέντα πρὸς σωτηρίαν ὑπὸ τῶν αὐτῶν ἀμφοτέρων σωθέντα πολλὸν μᾶλλον καὶ δυνάμενα καὶ εὐχόμενα σωθῆναι γὰρ ἀμφω μεθ' ὑσυσηποῦ χ- τῆς αὐτῆς πεφυτεμένω τῷ μὲν νικᾶν ἢ νικᾶσθαι ζητεῖν σκληρὸς οὐδεμία ἀπονέμοιτες χώρα εἰ γὰρ αὖ ἀμαθῶν τοῦτο χῦ χ- σοφόν ἀνδρῶν ἀλλὰ μὴν καὶ ἀεὶ σπαρὲν καὶ παντοφυὲν αὐτοῖς χαιζομένων καὶ ταῖς ἰδίαις ὀρέξεσι τῶν δὲ ἀληθείαν αὐ- δρεῖν πεφυκότων μόνον καὶ μεταμε- ταύτης ἀπαυστὸν καὶ τὸ νικᾶσθαι ταύτης δὲ ἀνα καὶ τὸ νικᾶν ἀποτρεπόμενοι αὐτὸ τὸ μὲν ἀληθείαν ἀναγκαῖον ἢ σπαρὲν σκαθῆναι καὶ παντων κεφαλὴ πε- ευσεσθαι μὴ τῶν ἄλλων ἀνοχλοῦν αὐτὴ ταῖς δὲ ἅπασι ἀνόμοιον ἢ ἡμῖν

Sessio Prima

τὸν ἅγιον καὶ πανευφημον μαρτυρα τοῦ Χριστοῦ
τοῦτον τὸν ἅγιον ἐγκωμιάσωμεν ἐλληνικὸς χώρας
καὶ ἐκείνου κατάγεται οἱ πρόγονοι τοῦ ἁγίου
τοῦ ἁγίου παῦλα πολοῦται ὑποκείνω
ἡγεμονεύοντος τοῦ θείου παῦλα πολοῦτες καὶ χείου
χίλιοι αὐτὸν ἐπὶ τὸν ὑπατεῖον αὐτὸ ξίον χίλιοι
αὐτὸν ἑτέρου τῶν φανερῶν εἰς ἱσουτεῖτο
τοῖς σὺν ἐσῶσι παῦλα τὰ πρέσβεις ἀπὸ κρυ-
πτέλα τοῖς παροῦσι χείρεσι παῦλα καὶ τὸ-
τοῖν παῦλα σὰ τέρα τῶν νῦν μιμνομένων
παῦτες κατήσωμεν παῦτες εὐφραθῶμεν
τῇ πνῖ πάσῃ τοῦ θείου ὕμνος ἀναστό-
μαν μνείαν τιμῶν χαίρεται ὁμολογοῦσι
αὐτῶ τῶν εἰς σαῦρον τὸν καὶ τὸ τέλος ἄχο
μένοις ἱσεῖν τοῖς προμένοις συμβαίνον
οὐμὼ ἀλλὰ καὶ σὺν εἰς φέρεται χριστι-
ανὸς παῦλα καὶ τὸν ἀναίμαν καὶ ὅσα
σὺν τὸ τέλος ἀπαίσου οἱ καὶ τὸν ἅγιον
χάρων οἱ σοῦ ἱέρων τῶν χειστιανῶν ἀναῖν

Sessio ...

παύλου ἀποστόλου πᾶσι εὐχεσθαι δεῖ
μηδὲ ἐκλογὴ τόπου μηδὲ σωφροσύνης μηδὲ
σωφροσύνης μηδὲ ἀγώνων μηδὲ πόνων μεμνῆ-
σθαι δεῖ οὐ κοινῶς εὐχόντας μόνους δεῖ
ἀλλὰ καὶ παύλου ὑπὲρ ἑαυτῶν οὐδὲ
παύλῳ ἐμπόδιον παρὰ τοῦ κυρίου τοῦτο μὴ
δὲ παύλου πονουμένους εἰ μὴ παρὰ τοῦτο τοῦ
παύλου οἷς δεόμεθα ἐπισκήπτοντος ἡμῖν
παύλου σχήσειν εὐχόμενα ἡμεῖς δὲ μὴ
δεῖ ἡμῶν παύλου ἕνεκα πάσχοντα
ἀξιόχρεω. ὥστε καὶ σκήπτεται οὕτω παρὰ
τοῦ παύλου τὸ μάχαιρα ἔχομεν ἡμῶν σκέλη
μαινόμενον ἑαυτὸν πρὸς τέλος καὶ
εὐσεβεῖν ἀφιξόμεθα. Περὶ τοῦ

εὐχὴν ποιεῖσθαι ὑπὲρ τῶν προφητῶν αἰτεῖσθαι μέσης τῆς καθεκάστην ἡμέρας ἀπὸ τῆς ἐκκλησίας ἄμφω.

ὅτι καὶ παύλου θεόθεν σπουδάσαι τὴν ἡμέ-
ραν ἐκείνην ποιήσασθαι τὸν σπουδαῖον
καὶ χαμαὶ δοῦναι ὑφ' ἑαυτὸν μὴ ὑπερηφανεῖν
καὶ τῷ παύλῳ παλαίσαι δὲ μέχρις ἀπο-
σοῦσαι καὶ παύλῳ πρεσβυτέρους ἀφικέσθαι

Prima

ὑπὸ σοι μὴ καὶ τὴν αὐτὴν κεφαλὴν καὶ ζυὶ καὶ νευέσθαι καὶ πνεῦ ἅπαντα ταῦτα φερομένους ἀλλήλοις οὕτως ταῦτα χρὴ σὲ βασιλεῦ· σὺ ἀνὴρ ἐφ' ἡμᾶς βασιλέα καὶ τὸν αὐτὸν πέμψαι καὶ εὐχόμεθα οὐ ταχὺ μέν ἐ ξηγορά σθημεν αἵματι ὀλύμου αὐτήμου σε πεμφθέντα ὑπὸ τῶν ἀμαρτάντα ταῦτ' ἐόντας ὀσήμας καὶ ἐχομένους ὑπὸ τούτου ἀφήρπασας σὺ οὖν καὶ ἡμᾶς αὐτὸς ἀμφὶ ταῦτα ποιμένι ἐργάζεσθαι μὴ ἀνέχεσθαι περὶ μιῶν τῶν σῶν μηδὲ προκαπολεμοῦντε ἀλλήλοις μᾶλλον δὲ μηδὲ θαλάσσους μὴ πόντου αὖ τοὺς δὲ θαλάσσων ὑπερθαλάσσων πόντος ταῦτ' ἀμφὶ τὸ ἄμαχθ' ὑχθὲν ἀμφοῖν ἐ γεγόνει χρεῖον κοινὸν οὖν ἡμῖν κοινὸν παρὰ ταῦτ' ἐστὶν ταῦτα χάεσθαι· κοινὸς ἀμφοτέρης πρὸς τέμενος καὶ πρὸς αὐτὸν ἔχουσιν ἀμφοτέρους πρὸς σὲ μὲν καὶ ταῦτ' τέλος λάξας ταῦτ' σὺ ἀναχωρία σὲ ἀλλήλους

π ρὸς τοὺς ὑμοὺς

ἡμᾶς καὶ σχέσιν πρὸς ἀλλήλους μὴ συγχε
ήσας ἀπαρλεῖς ἀλλήλων εἶναι καὶ ὁσίως
ζῆν παύσθω ἐξαναίτιος καὶ ὁ τέλος
ἀποτιχαίνουσας παύσας ζέλους ἐλέους
ὑπὲρ ἁγίου πίστεως ἀπιστήσας
σοφίᾳ πᾶσαν εὐσεβείας φόβου θεοῦ ὑπερ
καὶ μετὰ ὁσιότητος ἀλλήλοις
ἀγὼν ἀποκάλυψις μὴ παύσαλογισμοὺ ὑπε-
ρήφανον φόβου σεβοῦ ὑπερ καὶ μετὰ θεοῦ
ζοὺς ἡμετέρας ἀπαύστων τῶν τοὺ ὑπερ-
ζωὸν σεμνότητι ἀγῶνα ἀναφῶσας ζεὼ-
ἀληθείαν ἀναγγεῖλαι ἔργου σε πα πολη-
μῶν καλάζωσης ἀληθοῦ φωνὴν ζῶν ἀλη-
θῆ τε καὶ ἀπαράγραπτον· ὅτι ἡμᾶς ἡπαύ-
ζομὲν παρεταιοῦσα λόγοις ἀγάπης παύσα
σε σωφρόνως καὶ πεπονουμένους καὶ κα-
θεύδα σὺ αὐθεσπος ἔργου μὲ παύσα
μὲν ἴσως ζὰ ἄλλα πρὸς παύσων σε ὁ-
μως τοῦ σεφμὸν ὑπαρξας ἐξαίρετος

Πρὸς Θπνάμα.

Πρὸς Ζωὴν ἁγίασα.

Prima

κλοῦσο σχοῖ κλασηκὴ οἶμαι ἐφελίμοις καὶ
πεκτεμένοις τοῖς ἀγαθοῖς ἐξοργεῖν εἰς τὸ-
λίου τούτου πολλάκις μὲν ἡμᾶς ἀκούσαι καὶ
σωμαλικὰ σπουδάσματα καὶ σωστέον οὐ τὴν παρού-
σης ζωῆς πόνον οὐχὶ πλοῦτος καὶ δόξαν ἐστὶν
ψυχῆς καθάρσιον ἀφορᾶν καὶ ζητῶσιν ἧς ἡ-
δονὰ ἀγαθοῦ ἡ ἀλήθεια καὶ τὸ μὴ πλανᾶσθαι
περὶ τὰ καλά ἃ ὡς τοῦτο οὗ ἂν ἐχόμενοι τέ-
κνα ἐξόμεθα τὸ ἄριστον καὶ τὸ εἰδέναι τοῦτο
δὲ καὶ νῦν ἡμῖν περιαυδώσας χορηγήσας
σωτῆρα τὸν αὐτὸν καὶ ἀναφανδὸν ἀπαν-
θαῦσα συγγνοὺς μὲν ἐπὶ αὐλοῖς ἀμφὶ
νόμῳ οὐχ ἑκόντες καὶ μάλιστα ἐκ τοῖς πα-
ιδευομένοις ὅσ' οὐκ αὐλοῦμεν μόνον ἀνε-
χλιάσος τε καὶ ἀνεξεραύνητος ἀλλὰ καὶ
τῶν σῶν σημαινομένων τούτων τὰ πλεῖ-
να κλαμοσεφ' ὧν βλησόμεθ' οἱ νόμοι ἀ-
σχήμονα καὶ οἷον σκιὰ τε καὶ εἴδωλα
σπουδῆς ἀσεσημένοις καὶ τοῖς εἰσεφα

εὐσεβῶς καὶ ἀληθινοῦ φιλοῦμενος
ἀπὸ μισοῦς καὶ ὡς πρᾶγμα τιμᾶται ὑ-
πὸ σαρκικῶν ὧν εἴτε πρόσωπα μίαν
καὶ τὴν αὐτὴν σώζει οὐσίαν καὶ φύσιν
οὐσιωδῶς τε καὶ ἀϊδίως καὶ προσκυνεῖται
καὶ ἐν ἡμῖν τοῖς προσώποις οὕτως ἡμῶν
πολλοὺς μὲν ὄντας καὶ διαφόραν ἔχον-
τας ὑπὸ τοῦ ἑνὸς οἰκειοῦται καὶ ὁ-
μοῦ καὶ πᾶσιν ἑαυτὸν μὲν ἀνελλοίωτον ἐν ὁ-
μοίοις τοῖς ἐν ἡμῖν ἀποτε-
λεῖ καὶ ἡμᾶς ἐν ἀλλήλοις ἑνοῦσθαι
καὶ ἡμῖν ἑαυτὸν ἐνδιδοὺς ἀπο-
τελεῖ καὶ ἡμᾶς ἐν ἑαυτῷ καὶ ἀλλήλοις
καὶ τοῖς πατράσιν ὁμοίως ἑνοῦσθαι
ἐπειδὴ πρόσωπα οὐσιωδῶς ἡμῶν
ἑτερότητος οὔσης ἡμᾶς τε καὶ
πολλοὺς ἀλλὰ ἓν ἐκεῖνα μόνον ἡμῖν ποιοῦν-
μεν ὅτι φαμὲν εἶναι ἐν ἐκείνοις σώζο-
σαν συγκεχυμένας οἱονεὶ πρόσωπα ἡ-
γεμόνες οἱ πολλὰ μὲν ἡνωμένοι πολλὰ
δὲ καὶ πολλαχῆς διῃρημένοι ἐκείνοις ἐν

Περὶ τοὺς πατέρας ἀποστέλλεται.

τῶν ἡμετέρων

Prima

Ιω ἡμέρα ὡς ἡ ὀπη καὶ τῶν μηνῶν ἐβδόμῳ
πεδάτ μηνι τῳ αὐτῳ καὶ ἀρχιτῶν πεμπτα
καὶ τοῦ τέλους κήρυκα σπαρτιάτιον τὸν ἀ-
ξίως ὑμᾶς μακαρίσει τὸν δὲ εὐφημίσε
σεν τὸν ἡ ὀπη τῶν πόνων ὑμῶν ὁρᾶν τὸν
τοὺς καρποὺς ἀναπαύλους·· μακαρίω πῆ τ μακαρίω πᾶ π/
πατέρ νυῦ ὄντος ὑπάρχεις μακάριος κ-
ἀλλιμάχον ἐόν σπαρτιάτη ἡ γουμένου εἰς
τέλος καταπήσωμεν οἷαν ἐκεῖνος ἡμῖν
ἡτήσατο πολλὰ σοὶ παρὰ θεῷ κεῖσθαι
ἀθλα τῶν ἀξίαν αὐτοῦ σκηνοπαγῶν
μετὰ ἐόν πεπολιτευμένος ἔτους εἰσαγωγὴ
μετὰ τέλους σχαφτέως καὶ παίγνιν
ἐξαίρων σὺν μεσσουβὰ σκαιόδαλα ἐρωῶν
σε καὶ ὁμόνοιαν αὐλισάτων πολὺν ἔτους
ξύλου πολλὰ μέλιμμαν μεγάλων ἀγρυ
πνίαν τε καὶ φρυλίδα σωματεῖν μιν-
τάτου χῦ παύτοθεν τέκνα σωσιάσκε
φαμένους ἀλλήλοις ἀδελφικῶς καὶ πιὸν

σωεχθὴν εἰς ζωὴν πρὸ μιᾶς μόνης τῆς ἀληθείας οὐδὲ ἄλλος ἔστω παῦλος ἢ σα
σὶν ἐγὼ σοὶ καὶ παῦλος μαρτυρεῖ τοῦτου
ἀλλὰ σὺ καὶ πρόσεχος ἀποστοποιῶν
παῦλα πρὸς ἀκείνοις λέξαι καὶ πρά-
ξαι προθυμουμένου ὅπως μὴ σὺ ἀμάρτῃς
σὺ φεύγουσιν καὶ ποίμενα, καθὼς ὁ
αὐξομένης καὶ πρόβαινουσα πολλαπλα
σίων πρὸ πρόβατέλη καὶ εἰς τὸ ἑσχάτου
ἀφίκετο θεοῦ εἰκαμπρὸν ἀμάρτῃς
καὶ τὸ παῦλα τὸ πρὸ ποίμνια λόγια τῶν
ἑαυτοῦ χρὸς συμβαίνουσι παῦλος ἀμάρτῃς
πόσους σὲ φάξαι μακαρίσμους καὶ-
πάντων ὅσους ἀφημῖ ὅσους σὲ φάξ
ὃς τὸ ζωῆς μὴ σοὶ πάλιν βαλεῖτο φθάσας
ἀφορμῶν τῶν πραγμάτων τὸ ζωῆς σὲ ἐ-
τι καὶ βαλεῖν ἔχεις εἰς ζωῆς συ-
λλειτουργοῦντες καὶ ἐνδύμενοι ἐφοῖς
ἅπασι σέσουσι ποιῆτε καὶ βασιλέα τὸν θεόν-

πρὸ τοῦ βασιλέως

Prima

σεβέσαστου καὶ γαλωσθήστου καὶ φιλοτεχ-
νοῦ σοῦ πολλῶν ὄντων οἷς κεκόσμηκε ἑ-
αυτὸν ἀγαθοῖς ἐξαίρετον ἔχει τὸν περὶ τὸ
καλὸν καὶ σεμνὸν ζῆλον καὶ τὸν ὑπὲρ τῆς οὐσ-
δείας ἀγῶνα οἱ κλεινότατοι ἔχων ἔχω-
τινὶ ἐφαμιλλᾶσθαι τῆς ἀγχιστρωφοῦ-
σης ἐφεσίοις οὐσπερχόμενος ἀκουσόμενός τε ἐ-
ρευνῶν τοὺς καιροὺς οἱ πρὸς τοῦτο συνηκόους
σοφιστὰς εὑρὼν καὶ εὑρὼν καὶ φανερὸς ἀ-
γαθὸς ὢν καὶ ἐστοχασμένος τὸ ἐφικνούμενον πρα-
γμάτων τοῦτο πράγματος οὗ πρὸς σὲ μὲν
τοῦ τἀγαθοῦ ἀποβλέπων καὶ τοῦτο τῆς ὁ-
λως ἐστοχασμένως τῆς ἐφεσίων καὶ εὐφρεσύνοσ-
μὲν καὶ συνοικείων ὑπερεῖδε τὰ ῥυφῆς καὶ ἀ-
νεσίους καὶ εὐφρεσύνος δὲ τοῦτο τοῦ πλείους
καὶ ἰσαγερυφουμένων καὶ ὀρεσιτρο-
φήσαντος δὲ τε ζωὴ τὲ καὶ βίου καὶ αὐλικὴν
παιδείαν ὑπὲρ τοῦ μεγάθους συνεργὸς τοῦ χῦ
καὶ τῆς ἐκκλησιαστικῆς εὐρεμένων

κλεινότατος

Sessio

πεῖσον πατρίαρχ

ης οὐτε φίμος μόνος ἀλλὰ καὶ πεῖθος
εἶναι καὶ σοῦ δάζει καὶ ἐπιγείαλο
οὐκ ἀπο ἐχθησεται ἡσίσης σοι προθε
μῦ οὐδὲ οἰερεὺς καὶ σε βασιλεὺς πατριάρ
ὀλῆσι μὴ ὑπο φαίναν βαθὺ καὶ κεκμηκ
ὴ ὀπτᾷ σωμαλὶ ψυχμὶ σε πλουτῶν νεαίζ
ωσι τοῖς κακοῖς καὶ τᾷ πνῖ ζέουσαν καὶ πο
κὰ μὴ ἐφιεμένου πολλὰ σε ἀχομένου
ἀξιωθῆναι ὑπερῆθι τᾷ σεᾷ ἐᾷ καὶ οἰ-
κοδομῆσαι καὶ ἐαυτοῖς παεοῦσι καὶ τὰ
ἀσωμάτους σῶσωμαλὶ ἱναπέλος ὀπνέ
μκεῖᾷ πεῖῶδῦ ἐᾷ ζρησὶ ὡς ἀὶ ἐυ
δύου καὶ παὶ ἀὶ ἀχθε ἐχθομένου
τᾷ σκιᾷ ὡς ἡ ὀπκαμὶ παῖδες σοι
συλλήφουσι τῦ σκοπῦ καὶ τῦ παεοῦ
ἀῶνος οὐσῆς ὡς ἀλλοκμᾶλλον σπεῖ
μεῖτῦ ἐφαῦ τῦτελέους πεὸς τῦ
ἐχέσωμι παῖδες ἐκείνου παῖσαι
τᾶς ψῦχᾶ ἐέως ἀναφελέῖ σφοδεῦς

Prima

σαλῶν μαχεσθαι πάντοσε νηχτομένοις σία
λοις σπάλοδα πῆς σαλίζομεν οἱ μὲν ὀκ-
μάσης αὐτῆς ἦν ἡδέως οἱ δὲ σκιτῶν ζορ-
δακτέ τε καὶ αὐ αἰθλιπεδακτ ἦς οἰκουμένης
τε σολαχόλες ἐσίβηλαι αὐλαὶ μηδὲν ἀχ
πουσῆς ὀέχθεὸς πείσοιτο μὴ θεοσώ-
τερ μὴ μᾶλλα ὥστε ἰλιὰδ ἐμοὶ κῆρας
βίβοῦσιν ἰσοῦσιν ὅλῳ μεμεσεμνημένῳ οὔ-
τω σοχῦλῃ ὅλῳ πολλοῖς πόνοις καὶ πασ
σὴ καλῶς τοῦτο σωμῆσαι οὐ πρὸς ἀνδ
τοῦτο παθεῖν δρῶντε καὶ θεῖον οὐσεβῆσ-
λόους σπεῖσαι ἐλσόλαν ἐμῶ κρίσει ἄλλοις
ἐχθεὸς σπεμβαι νέτῳ καὶ ἐ σάλλοις χα
ρέτω νικᾶν ἡμεῖν σε μηδε πεδάναι δ δῖς
τοῖνοῖς ὁ πλοις ἡμᾶς αὐδὺς κατο πλίδμε
αι μοι δ μὸς τῷ πολεμίῳ ἀναλαμβόμενα
βοήσας καὶ ὁ σωῆς καὶ τὸν πρίκε φαλα
δν τὸν πνεύμαλος καὶ δὸς τῷ ἐ ἡμαλος ἡμῖν
πόυμὸν σπάσωμεν μὲν καλῶν πολεμοῖν χ

καὶ παύομαι δὲ οἷς αὐτὴ ἡμῖν αὐλὸς ὑφηγοῖτο
καθαιρεῖσθαι παύεται ὁμοίως καὶ ἡ σύριγξ παύεται ὑπὸ
φθόνου καὶ κιθαρῳδοῦσι παύεται ὑπὸ φθόνου τρώμενοι ὡσαύτως δὲ καὶ
ἄλλους καθ' ὧν ἐσοφισμένοι τέμνοι καὶ πρὸς ἑαυτὸν ἀπιστόμενοι φθάσαι
ἐστὶ οὖν καὶ νικᾶσθαι καλῶς μᾶλλον ἢ ἡττᾶσθαι μὴ νικᾶν δὲ πάσι καλῶς ἀδύνατον μὴ δὲ
ἀντιτείνεσθαι μόνον ὅλως μεθ' ἑαυτοῦ βάλλεται ἔχει δὲ καὶ ἀγαθοῦ ζῴου λόγος ἀ-
γαθοῦ ὅτου ἡ ἅπαν καὶ τοῦ ἡδέως καλῶς ζῴου
τοῦ καλοῦ ζῴου μέρος καὶ ἐν ἑκάστου τοῦ
τειν νενομένου καὶ φαίνεται δὲ ἡδὺς καὶ
μείζου ἀγαθὸν εἶναι βίου τοῦ πρότερον εἰ-
περ χυσταλεέστερον τῷ παῦλ' αὐλοῦ ἀγαθοῦ
ἢ πάθη ἢ ἄλλου τοιούτου καὶ μᾶλλον ἀνύ-
σαι ἢ φάναι ἑτέροις καὶ πλάνης ἀπαλα
γῆναι ἢ ἀπαλάξαι :-

Prima

πρὸς τοὺς βασιλεῖς.

εἰ βασιλεὺς Παῦλος ἦν ἀρχῆς ἦλθε
τὰ σημεῖα καὶ οἱ σημαιοφόροι στό-
λοι σπεῖραι τοῖς ὅλοις ἐφ' αὖ-
τοῦ ἀποστολὴ σὲ τοῦτο ἔργου σὲ
νος γὰρ σοὶ καὶ τοῦ νοῦ τοῦτου ἐστὶν ὁ
τοῦ βίου σὸς εἰ ἔφη σὲ τοῦτο καὶ σὺ ἁμα
μανομένου εἰσῆλθε ἀφοίκετο εἰ σὲ
τῶν μὴ ἀξίαν Παῦλος χαίρειν πείθωμαι φαῦλ
εἰ σοὶ βίου πείσαιμι μόνου πάσης ψυχῆ
σεσώμεθα ἀξίαν σε βίου καὶ πίστεως
Παύλου καὶ τοῦ ἐτέρου τοῦ ἐκείνου καὶ μά-
χου ἰσχύομεθα ἀξίους ἡμᾶς Παύλους τοῦ-
νόμου σεμνύνεσθαι οἷς τε πείθεσθαι βίῳ
οὐκ ἄλλο μονὴ βίου οἷς τε ἡμᾶς Παύλου καὶ
τοῦ ἑτέρου τὸ παῖ εἰς Παῦλ ἀναπνεύσωμεν πά-
σας ἡμᾶς Παύλου σπερμάτους ἀεὶ ἐξ ἁπ-
άντες τε καὶ μεσείμνας ὡς Παύλου οὕτως τοῦ ἡμ
σαπρεύσαντες δοκιμωτάτου τε καὶ σώτου
ἡς Παῦλ οὐ ζήσεσθαι αὐτὸς ὡς πρὸς ἄλλα

τέλεσας πεφιλονεικημένου νόμου.
ἀχόμενος ἀφ' οὗ καὶ τὴν αὐλὸν εὑρομένην
σεσόμενος δ' ὅτι καὶ πεφιλονεικημένην αὐλεῖν
κὰν οὕτω καὶ ἀπὸ τύχης ποιῶ μᾶλλον
ὀφθαίνομαι πρὸς θεὸν ἐσθυμούμενος
τε καὶ τυφαίνηται καὶ τοῖς ἀπὸ τοῦ
δὲ τὸν αὐλὸν ἐσθέτε μὴν νῦν ἐπιμε-
μετὴν μέραν παυόμενος εἰς αὖ εἰς ἀγαθοὺ
καταπήσει ἀσθένος καὶ τοῖς λογισμοῖς εὐεν-
ανάπαυσιν τὰ ἴδια ποιῆ σεσόμενα καὶ ὁ-
σα δὲ αὖ σέσιμον τῆς μνήσεως ἐπιχάσιν ἐξω
ἐν σχολάσεσι φέρεσθαι περὶ τὰ ἔθνος χρυ-
μνάσια τῶν φύσιν καὶ οἶνον τὴν τάλαντα θάπτου
κινεῖσθαι πνοιάζουσα πρὸς τὸ ἔθνος καὶ σὺν σε-
περὶ τὰ ἀπὸ κεφάλαιον πάντων τὰ πάντα πο-
δαῖς οἶνον καὶ ὡς περ φύσει κεκινη-
μένος μὴ τὸ πεῖσθαι πάσης ἀλλὰ ταῦτον τὸ
τυχεῖν ἀφιέμενος τοῦ οἰκείου τοῦ οἰκείου σοὶ-
τέλους οἰκείας τὰ τάλαντα τὸ ἔθνος σὸν σὴ

τοῖς ἀγαθοῖς τέλ

Prima

ϛωλοὺ τὲ καὶ ἡμᾶς παῦλος πολεῖ προ θυμοτέ-
ρους παρεκλυόμενος τέ καὶ στηκλυούμε-
ὅπασι καὶ θύμα καρεισθαι ὁτὲ παλαίφα
ἐπιτάλ ἡ ἐπαναμιμ ἐνοσουσ καὶ ταῦ χεῖνφ
καὶ θεῖνο σπέρμασι ὑπόμαμνη σπέλμα καὶ σιανίσα
ϛμυὶ χόλοις πεσλεπτπείοις θ ὸτερ ὸις αὐ-
θεῖς ϛωλοὺ ἐνεργοὺ παρεχόμενος παῦλος αἰσι
σαλμ ϛασιλαία προ ῥέ ϖόλα καὶ ταῖ πεφμ
στιμφέσεεμ ἑνθα ταμένος σωστεῖαῦ τεο
ταῦλω ἡμᾶν καὶ ἱερᾷ παρ ιαρ χη θεῖ ταῦ σι
σταμβλθεῖς ἰησᾶ ἴλίας ἑωμαῖαν σὺνηλησιαν
χολαῖσι καὶ παῖσι θεῖς ἀλλοις καὶ τέλος ἀ-
ταταῖ σπεῖ ἡ σουσι ἐφ ἡ τεμόνι τᾷ ὁ ἰμνοι-
θ παῦλος ἰσοῖλος ἡμῶ καὶ ἰηῖ τηλε αῖ τέσι
ἀποχαῖ θωλος δι φεσσωὴς καὶ πυῖ κνῖ ἐ-
φορεῖ θ ἡλος χαεσὶ κατα εσ τέρου σπῖ ταῖ νὶ-
θυμαρίου παῖρὸς αἶνου καὶ ἰὼ ἰηῖ ἀῦ
θυ ϛασιλείας δι φημῖ σαναστῶν ἀῖα

μνόυς τὲ καὶ

καὶ κεφαλὴν ὑμῖν καὶ εἰκόνα καὶ τὸ τίμιον
τοῦ παραδείσου καὶ τοῦ ἱεροῦ ξύλου καὶ ἁγίου
σύλλογον ἅπαντα μελλόντου ἱεροῦ λοιποῦ κα-
ὰγίου θυσιαζομένου ὑμνοῦσι καὶ ὑμνοῦσιν ἀ-
ποστόλων χόρων πλέξαντες στέφανον σοὶ λέ-
γει λοιποῦ θεσπεσίου ἀέθλα καὶ νῦν ὑμῖν
δόξης μίαν κεφαλὴν μυροστέγους τοῦ λαῦ-
τοῦ καὶ μετὰ μυστικοῦ θεσπεσίου τοῦ ἄστυ νι-
φάδα καὶ τοῦ ἁγίου τυχόντου σὺν πάσι τετάχε
κόλπος στεφάνῳ σὺν καὶ ξύλῳ χόρῳ ὑμῖν
κομῶν καὶ νῦν γὰρ σωματόπων ὀφειλομέν
νιμῦ αἰσθανόμενα σὺν χαῖρε θεῷ ὦ πεπα-
σκευάζα εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τ οὕτω δὲ λόγω παρὰ τοῦ νικοῦ εἰρηνικῶν ἐβεσ-
σαλῶ ὄχλους καὶ ἡ μέσα πρὸς ἐπιστέφα
ἐλήξεν ἐπιστέφος σε γλυκυμένης ἐλύθη κ-
σώσους λάμα ἀγωνίες τῷ σαββάτῳ σοῦ
αὐλῶ τοῦ σαββάτου τίνων ζητοῦ καὶ λήξα ξ

Sessio Secunda

γνομένης ὁ ἀποστολικὸς κανὼν λαλήσας
ὁ θεῖος ἀποστόλας καὶ παραδεξάμενος τὰς
θείας ἐντολὰς ἐφυλάξαμεν ὁ αὐτὸς γὰρ
εἷς θεὸς πατὴρ καὶ εἷς κύριος βασιλεὺς
δεῖ καὶ ἡμᾶς καὶ τὸν ἁγιώτατον πατριάρχην
καὶ τὸ σὸν σύνοδον ἐφυλάξαμεν ὡς ἔθος
καὶ φιλοτιμητέον ἐστὶν τοῖς πρώτοις ὅπως
ἂν ὦσιν ἐπιμελεῖσθαι καὶ ὅπως ἐλθὼν
τὸ σὸν σύνοδος τὴν ἐκκλησιαστικὴν σταλα
κτίσωμεν ἀπὸ πάλιν μετὰ σοῦ τὸν τῆς
τούτων ζήλωσις γέγονεν τῆς πρεσβυτέρου
καὶ πόθεν ἀφέλεια ὁ σταλὸς καὶ καλὰς
σὺν καὶ ἀποκρισὶν γνῶσθαι τὸν ἀποστο
σὺν καὶ ὁλοκλήρως τοῦ ἐκκλησίου μετρῶν
ἀνεφάνη καλοῦ λόγου σὺν αἰκλησιαστικῶς γνῶ
σθαι τοῦ λόγου ἀμφοῖν καὶ σὺν ἡμῖν ἐσύ
θη πάλιν τὸν σὺν ἀρχὴν τῆς σταλέξεως καὶ ὁ
λόγος τῆς συνόδου καὶ σκάλη τοῦ ὀνόμα
μου ὃς ἡμέρα δίδη σωνέχθημεν ἐν ᾧ πρω

Sessio Tertia

ρητέλιναφ καὶ εἰ τις μλύφ κατ ἐωὶ τῶν
οωῦ παλίν παύτων καταλαξίν ἐφέσου
μητροπολίτης κυρίς μφέκας πρ ξαλεβὶ σιά
λογον:: ::ἰησοῦ πρεσβύτερος::

Ἀρχιπῆς σταλεξέως ὀνλαοβείου ἡμεῖς
ἰσ ὁ ἐς σαλεφέας πεφξις ἀ : αὕτη
ἐσὶ πεφὶ πεφξις ἰησταλεξέως ἀπαρ
χὴς σεβίλη πεφξις ὁσὶ ὀνφεσφεία::

ὁ ἐφέσου:: Ἐπειδὴ σωνηχθομεν ἐκκλησίᾳ καὶ σὺ σω-
νία τοῦ παύλου σωνάμου τῶν αὐτῶν τοκοσὶν
καὶ πρεσβύτ ἔχοντες εἰς τὸ θεῖον εὐαγγ
τοῦτο τῆς εἰρωνης καὶ ἀνάστασις τῶν σωμά
σωῖ ὀφείλει ἡ ἁλάπη αὕτη ἡμ σὰ ἀλλ κὶ-
ὀνλαῖς σταλεξέσι ἐξ ἀρχῆς μέχρι τέλους
σταπασωῖ τῶν ζητήσεων γυνσίως καὶ καθα
ρῶς καὶ ἐὰν συμβῇ προσνεχθῆναι τι ἡ-
μῖν σκληρότερον σοκοῦν ἢ βαρύτερος
ὁ λόγος ἐν τῇ σαφωνείᾳ τῶν λόγων

καὶ ἐν σαρκὶ παρεστὼς ἀξίως τοῖς
προσώποις ἀσάλευτον ὡς πρὸς εἰρηνικὴν
εὐζωμεν ἐν τῇ κατὰ θεὸν ἀναστροφῇ
ὅτι πολλῶ μᾶλλον τοὺς λόγους περὶ τοὺς συν-
συμβώλως ἡνωμένης πρὸς ἡμᾶς ὅλης μου-
σεὶ ἐλέγετο μοῦσα ξένη ὅλως γλυκάζει
αὐλητὰ ἐλέγετο καὶ χαλκᾶς αὐλὸς ἀτοῦ σχήμα
τος εἰμὶ οὖν σὺν σοὶ ὁ κύριος σὰλε ξώμεν
νῦν περιζώσης τῆς ὑποθέσεως εἰ σὲ μὴ πρὸ
ἐλέγξωσιν ἐλεγκτοὶ τοὺς λόγους ἀναβαλούμε
θα νῦν περιζώσης τῆς ὑποθέσεως ἐν τοῦτο δὲ
νομίζομεν καὶ ἐν πᾶσιν ὀφείλειν ἡμῖν
ἐλεγκτοῖς γίνεσθαι ἵνα πρὸ ἐλλογουμένοις
ὑπάρχει πρὸ οὗ μέλλομεν ἡσυχῆ ἐξῆς σὺν ἐλέγ-
σὰλε χθήσεσθαι :-

Ὦ δέσποτα κύριε σὺ πάντα λαβὼν τὰ εἰρημένα
καὶ καθαρεύοις σκεπόμενος εἴ πῃ ὅλως καὶ ἡ-
μεῖς τῷ αὐτῷ ἀξίᾳ ἀξιοῦμεν ὑμᾶς ἔ-
χειν καὶ πρὸς ἡμᾶς συντοῖς λόγοις αὐτοῖς

Ὦ ἐξ σου κύριε :-

τοὺς περὶ τοὺς προβαλλομένους καὶ ἐπὶ μᾶλλον
σκληρότερον χρήσθαι λογισμῷ ἢ ὕλης τῆς
σταλείσης οὐτοῖς σταλεισομένοις πρόφα-
σις εἶναι ἀξιοῦμεν ὑμᾶς ἀνασπάσαι ζη-
μίαν τε πρὸς τοῖς ἡμετέραις ἐφοδίοις
ἀποκεῖσθαι πολειτῶν καθαρῶς καὶ
ταλείως καὶ ὁμονυμίοις λέξεσι χρῆσθαι
ἢ ἀσαφέσι πρὸς ὃ σπεύδομεν τινος χάριν
ἐφ' ἡμῖν κἀκκλησιάζειν τοῖς αὐτῶν προσή-
κουσι ποιεῖν καὶ τῶν αὐτῶν οὗ χάριν ὅσοις
ἐσώκει βουλομένοις τοῦτο ποιήσασθαι ἀπολο
γίαν παρ' ἐμοῦ καὶ μὴ νομισθῆναι ταύ-
την ἐξέτασιν σκεδαμένως τε μεταδιώκειν
τούτων παλαιῶν ἀκριβέστερον ἄλλοις ἀ-
πολογήσομαι :

ὁ ἐφέσιος μαρ. Ἡμεῖς οὔτε ἀπολογίας εἶναι σεσόμεθα οὔ-
σεταί τε ἐπομένως ἃ ἐβουλόμεθα πρὸς τοῦτο
κεκμήκοσι ὑπόθεσιν οὔτε πολλῷ μᾶλλον
τῆς σῆς καὶ τῶν ἄλλων αὐλοστολίων ἀλλὰ

Tertia

ἀνκαιρᾷ τῷ προσηκοντι καὶ μεθ' ὅλων τῶν λοιπῶν
παλεέων σχεφάμενος σιωπῇ ὡς ἀπολα-
γησόμεθα καθάπερ εἴπες ..

Ε τῶ ἒ πονόλι ἄπε ἀπολογησόμην νῦν μὴ σε-
ξηνδε εἰσλεχίαν ἀπολογίαν· ἀλλ' ἔτι σὴ
τοῦ τε προκατημένου τοῦ θεονοὺς τοὺς μα
καριωτάτους παλεέων ἡγητὰς παρομο-
μένους σὺν αὐθα τοῦ τε σαλαμινιότατου βασιλε
ως τῶν ἀθηναίων πατρίαρχων ἡγητὰς λοιπ[ους]
τούτους παλεέας οἷς ἐχομένως ἠξίωσα
σθαι καὶ μὴ νῦν ἐς αὐτοὺς ἀπολῦσαι νῦν ἐγὼ-
μαι ὅθ' ὅσιον οἰκεῖος μεθ' ὅσε τῶν τοῦ
σχεφάμενος· παλαίτερον ἀπολογησόμ[ην]..

Ε τί δὲ σὴ ἡμεῖς ἀπαιτοῦμεν τοῦτ' ἦς προσθή-
κης λόγου ἐλῶς ἂν σὴ σχασθείη σὴ καζόμενοι
πρὸς ἀλλήλους ἢ μὲ ἐχομένως αὖ σὺν αὐτοῦ
τόπου σαλοῦμεν ἐζητήσαμεν ἐὰν οἰκεῖος
συγχωρήσαιεν ἀσιανπαλέων εἰ πεῖν
τὰ ἐγκλήματα ἃ ἐχομεν· καὶ τότε ἀπο

ὁ ἐφεσιανὸς ..

ὁ ἔφεσος ..

Sess.

λοΐας σεξόμεθα καὶ ὁ χαλῖνος αὐτῆς
σπεῖσαι ἱκανῶς ἀποληψόμεθα περὶ
τοὺς πρώτους χόρους εἰ δὲ λοιποὶ ὅσα
βούλεται καὶ ἡμεῖς ἀπολησόμεθα :-

ὁ ἐφέσιος : Λαβὼν τὸ σημεῖον παρὰ τοῦ βασιλέως
καὶ τοῦ παρχιάρχου ἠρξατο οὕτω :-

Ο κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς ἐρχόμενος σπε-
ῦδε ἵνα τὸν πάτον ζωῆς τελέσαι ἀπροσφωνή-
σει πρὸς τοὺς ἀυτοῦ μαθητὰς ἵν' σταθή-
κωσιν ὀνομάζομεν θεσπιῳδὸν εἰρηνο-
ποιὸς αὐτοῦ εἰρήνην τὴν ἐμὴν δίδωμι
μὴν εἰρήνην τὴν ἐμὴν ἀφίημι ὑμῖν
τοῦτο μὲν οὖν τὸ ἀγαθὸν τῆς εἰρήνης αὐ-
τῆς τέλειόν ἐστιν καὶ ἀληθινὸν μίαν αὐτοῖς ἐ-
χαρίσατο πᾶσι καὶ ἐστὶ τοῦτο σῶμα αὐτοῦ
καὶ ἴδιον αὐτοῦ οὕτω καὶ ἀφῆκεν εἰρήνην
τὴν ἐμὴν ἀπίπτουσα δὲ ἀπ' αὐτοῦ παρῆλθεν
ἄλλοτε ὅπου ἐστὶ μάχαι καὶ πόλεμος τῆς αὐτῶν
θεμελιώσεως ἦσαν τοῦ αὐτοῦ τὸ σὲ ἐστὶ πᾶ-

γάπη οὖσα ἀπ' αὐτοῦ

Tertia

Γάπη οὖν ἁπλῶς καὶ ἐλιπτὸν αὐτοῖς ἵνα
κληρονομήσω ἀλλ' ὅτι αἱρέσεις ἢ σαν ἁρ-
σαθῆναι τινές καὶ κληρονομήσαι καὶ τοὺς
παλαιοὺς νόμους ἃ παιρέσεις λείπομεν
τοῦτ' ἔστι ὅτι ἐὰν ὁ κληρονομῶν ἔχοι τὸν
αὐτὸν βίον ἢ τὸν αὐτὸν πρᾶξιν ἵνα κλη
ρονομῇ εἰ δὲ μὴ ἵνα ὑπάρχει ἀπὸ κλη
ρου τοιοῦτον κληρονομήσαι καὶ ἔλεγε τοῖς
μαθηταῖς ὅσῳ τὴν ἑαυτοῦ σαθῆναι
μονονουχὶ πρὸς αὐτοὺς λέγων ἐὰν φυλά-
ξητε τὸν πρὸς ἀλλήλους ἀγάπην ἔξετε
τὸν ἐμὸν εἰρηνικὸν ἀμαλουῦτες δὲ τῆς ἀ-
γάπης καὶ τοῦτο σημαίνων σταλά-
σοντας καὶ τοὺς πολλοὺς ἐκείνους καὶ
καλοὺς οἰκείους λόγους πεποίηται πο τέ-
μὴν λέγων τοῦτο ἐντέλλομαι ὑμῖν ἵνα ἀ-
γαπᾶτε ἀλλήλους πολὺ δὲ τοῦτο καλὸν
κτῆμα ὑμῖν ἵνα τὸν ἐμὸν εἰρηνικὸν ἔχητε
τοῦτον τὸν οὖν ὡς ἐοικὸν παρασοῦσθε καὶ ἀν-

σαλεέφ τερμὴν νέφ μαϊκὴ ἐκκλησία
λείαν τῆς ἁγίας καὶ ἀφελεσπαί-
χνυδας πρὸς τὴν ἁγίαν καθολικὴν τῆς
ἀναλόγης ἐκκλησίαν ἐκκλέφον καὶ πε
ρὶ νεκρῶν σώματα ἐν αὐτῇ οὔτε παρα-
τηθήσεται γραφὴ ῥητῶς κείμενον οὔτε τοῖς
οἰκουμενικαῖς ἐγνωσμένοις συνόδοις
οὔτε παρὰ τοῖς ἐγκεκριμένοις τῶν παλεφάννη-
μαν συνομασμένου ὁκαθέλον ἀπ-
ὸν τοῦτο εἰρηνικὴν λυθῆναι καὶ ἡ μὲν
γὰρ σταδάχα καλὰ τὸν χειρισμὸν χόρον σὺν
θεῷ σαλῆς ἐκφωνήσεως τοῦτης ἡ ἁγία
κλυθῆναι σεῖ σεέχυσα τὴν εἰρηνικὴν καὶ
ἀπὸ τούτου τὸ σχῆμα παρηκολούθησα νῦν
σὰ δὲ σὺ σταλεῖσθε ἐσυχῆσθαι νέφ μαϊκὴ-
ἐκκλησία τὴν εἰρηνικὴν ἀναπαλέσθαι δας
σαλῆς ἁγίας κὴ ἔξαλο τοῦτο πολεῖν καὶ
αὐτῆς κὴ μεγάλεφα ἐκκλησία μαλὰ τῆς-
αὐλῆς ἁγίας πεσσέσεφαμὲν ἐλπὶς ὅτι

Tertia

μαχειτέχουσι τοῦτο σωφρονοῦντος ἀλλὰ
νεχουθητοῦσι καὶ τῷ εἰρηνικῷ καὶ ἡσυχί-
ᾳ λαῷ ἐπιμέσου γενέσθαι καταπέμπει
αὐτῷ νοσημάτων χωθεύοντα ἰατῆρα στάνε-
χθησαι γὰρ τῷ σωφρονοῦντι οὕτως καὶ ἐκεῖ
νει ἡνίκα ἄστεως ῥόπος ἀέρος ζητοῦμεν
βίον καὶ παραμονὴν εἰς ἐκεῖνον
στάντες ἡμῖν ἐπιμενεῖ κατοίκησιν οἰκή-
σαντες γὰρ πάντες ἐχθρὸν καὶ οὐκέτι
ἐν ὑμῖν σχῆμα καὶ αἰ πρὸ αὐτοῦ ἐχθρὰ
τῶν τέκνων παρεληφθήσονται ἀλλὰ οὕτω καὶ
ὧδε φυλάσσει πρὸς ἐκείνους ἐνωθῆναι
καὶ πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν τοὺς σὺν αὐτοῖς οἰ-
κουμενικοῖς συνόδοις τοῖς ὑπὲρ σταλὰ σταλα-
μένταις καὶ πρώτου μὲν ἀναγνωσθήσο-
σι τὰ ἐν τῷ μακαρίτῃ ἐκείνου καὶ ἁγίου πα
τρὸς ἡμῶν νῦν οἰκουμενικοῦ κρατοῦντι ἵνα συν-
ξωμεν ἑαυτοὺς συμφωνοῦντας καὶ στο-
μούσους ἐκείνοις οὕτω λέγειν μόνον. ἀλλὰ

ἀλλὰ καὶ τοῖς φρονήμασιν οὕτω λαμπρὸς ἐγένετο
καὶ τοσοῦτος ἅπασι τοῖς προηγουμένοις ἐκεί-
νοις ἀκόλουθος ἦν ὥστε καὶ σταυρὸς ἐκ-
ληθεὶς ἐξ ἧς τοῦτο λαβεῖν ἀναγκαῖον εἶναι νο-
μίζομεν οὐσίαν τὸ περιεργάσμα μόνα
καὶ ἵνα προεγνωσμένον ὑπάρχει παῦτα
τέρων τὸ φρόνημα ἀλλ' ἵνα καὶ σταυρὸν
εὐχῶν ἐκείνων εἰς τὸ προκείμενον ἐρ-
γου ἀνατάθμα :-

ὁ ἐφέσου

Παῦλος ἀπόστολος ἀρχοντῶν ἐγνωμέ-
νος θεοῦ ἐπαγγελίᾳ ζωῆς τῆς κατὰ
πρόθεσιν καὶ προγνωσθεὶς εἰς τὸ
ἔργον τοῦτο σοφίᾳ λαβὼν ἐφέσου πρεσβύτερος
γενόμενος τοῦ ἁγίου πνεύματος ἐπισκόπους
ποιμαίνειν τὴν ἐκκλησίαν τοῦ θεοῦ ἣν περιεποιήσατο
διὰ τοῦ ἰδίου αἵματος εἰς φθορὰν
τὸν παρὰ μικρὸν καὶ σταυρωθεὶς ἐν
μοὶ εἰς συνέχειαν : δεύτερον δὲ ἐ-
πιστολὴν γράφων μικρὰ παρέλιπε
τὸν ἀγαπητὸν συνέβη τὸ προσωπεῖον

χυθῆναι

Tertia

Τῆς εὐθυμίας ὁ πρῶτος μὲν παρὰ τοῦ χεῖ-
ρίστου ὅλη σπουδὴ τε αὐτὴν ταύτην ἐφ
μοίωσις ἐπιχειρεῖται ἀναπαλουμένη τῶν τότε
παρηκμακότων ἀλαζόνων ἐξήλωσε μετε
ωρισθῆναι ἐνταῦθα καὶ μεταλῆ-
ψεως ἀλαζόνος ἴσως μὲν καὶ ἐξεταζομένου
τῶν μεταξὺ πάνυ τεύμασιν διαφορᾶς.
Τέταρτον ὅλη ἀσωτίαν σπανιαλεῖται
σπουδὴ εὐθυμίαν ἐὰν μὴ χυθῆ τοῦ σχήμα
τος αὐτῶν ὡς πρὸς καὶ ἐπὶ τῶν οσμχου-
σωτίαν ψυχὰ ἀναιρεθῶσιν μὴ σία
χυθείσης τοῦ τῆς αὐτίας τοῦ νοσήματος ·.
πέμπτον ὅλη σπουδὴ ὀφείλομεν ἐπὶ
τὰ ἀξιώματα τῶν παθῶν ἵνα ἀσωτίαν
αὐτῶν τοὺς προηγουμένους σκέψαις ἀκό-
λουθος φανῆ σεόν ἐστι τῆς παντὸς ἄλλου
βιὸς ὄφεως τῶν οἴκου μὴ νικῶν σωτίαν ἀ-
ναιρεθῶσιν καὶ τότε μὴ ἐλεεῖν εἰ πεῖ τοὺς οἰ-
κονομίας αὐτὸν ἔχειν πρὸς τῶν παρούσης

γ΄ νυ/

ζ΄ νυ/

η΄ νυ/

θ΄ νυ/

Περὶ αὐ/

ὑποθέσεις· ἐπεὶ οὖν τὰ ζητήματα τοῦτα
καὶ αἱ γνῶμαι περιωπτίσιν εἰσὶ καὶ πο-
λλῶν σεσόμενα λόγων σκεπτόμενοι μὴ εἰς-
τὰς σπουδὰς συμβαίνοιεν ἀπολογησόμε
θα τὰ ἐλεάστερον· καὶ μὲν σὲ λέγομεν ἀπομέ-
νεις ὁσασιόωσι οἰκονομεῖς. περὶ τοῦ μὲν περὶ
τὸ πεδίον ὅλη ἡ λαὶ πη παρὰ μὲν ὅσ' πε
πτηῖα καὶ ἀσπαλῖτος οὐκ ἄλλο εἶναι καὶ ὑ-
μεῖς αἰνομίζομεν αὐλητὰς ἀπὸ τοῦ χῦ λαβό-
θα τὰς ἀφορμὰς σπείσαν αὐλὸς περὶ τὸς ἱππο-
σεπόμενος. ὁ καὶ θαυμάζομεν πᾶς οὐσε-
μία ἐπολὴ ἀναπεφρικότου μνήμην ἀλλὰ
τοῦτο μὲν ἔθος σὴν αὐλοῦ σκληρὰ περὶ-
τε αὐλοῦ σκεῖνον τοὺς χορηγοῦ τὴς λαὶ πης
οἵ ὅσ' κὴ τὸ κυκλίου αὐλητὴς αὐλοκόμου
καὶ παρὰ μὲν πρὸς ἀλλήλους· περὶ σὲ-
τοῦ/ ὅλη ἀπεῖλε ἡ λαὶ πη παρὰ πὴ-
φαμεν ἡ σκληρὸν ἐμμενεῖν καὶ ἡ εἰσὶν
καὶ ἡ σὺ ὡσὸς θαυμάζομεν πᾶς σπηλαῖ

Tertia

ὅλη ἡ ἐφημερικὴ συνταξις τοῦ Πτολεμαίου ἀεὶ περὶ τοὺς
αὐτοὺς καὶ τοιούτους καὶ τοσούτους εἰστηκε ἀναλογισμοὺς
συντάξαι ὅλως οὐδὲ τοιοῦτος ἂν ἐφάνη γνώμων
αἱρέσεως οἱασοῦν ἐν ἐκείνοις τοῖς μέρεσι
γενόμενος ἐξ ὧν ἡμεῖς ἀπασῶν πόλεων ἀλλὰ
ἡ Συνταξις καὶ σπέρμα τοσοῦτον οἰκειώσας
καὶ ἀναλογισμοὺς καὶ τόσους ἀλλους ἐσχε
γνῶναι μεμνημένους ὅλως ἐμμελῶς ἐν ἑκάστοις
τοσούτοις παρεῖναι δύσληπτος καὶ ἐν ἄλλαις
τοσούτοις παρεῖναι εἰ καὶ μὴ σπέρματος
ἀλλὰ καὶ σπερμάτων πολλῶν ἀλλὰ μὴν οὐδὲ γ-
νῶναι εἰσιν ἐπιτήδειοι καὶ ἱκανοὶ τοῖς κα-
τὰ μέρος πρέπειν τῆς ἐφημερικῆς τῆς συν-
ταξεως σπουδῆς τοῖς παῖσιν ὅλως ἀφοῦ
τελευτῶντες ἀλάτης σεσοφὼς οὐσπέλεπου
οἱ ἀνέμιαι χέρσεις πέμποντες ἀεὶ πρὸς τοὺς
βασιλεῖς καὶ πρὸς τοὺς ἀναλογικοὺς παῖ-
δας ἵνα πανδοκεύωσιν πρὸς εἰρωνικῶς
οἱ παρασκαφοῦσιν ἵνα ἀληθέχως ἀκούσητε

πρὸς τὸν τὸ Πλέβε

ταῦτα λεγομένων εἰ καὶ σκληρὰ δόξει εἶ-
ναι ἀλλ' οὐκ ἀπιστήσαι παρήμιν τὴν εἰρήνην πόλε-
ζητήσασθε ὑμεῖς ὑμῖν εἰρήνην πόλε-
μιοι ἀλλ' ἀπὸ τῶν ἐναντίων ὅλιγα ἐλ-
παρήμων πόλεσι σπουδάσασθε φιλούσων
πρεσβεύεσθαι. ἀπειλήσασθε λέγεσθαι καλῶς
ὅτι πέφυκεν ἡ σκληρὰ αἰνε-
καλέσαντο τὴν εἰρήνην τοῦτο ἀληθὲς ἐστὶ κ-
ὁμολογούμενον καὶ μάρτυς ὁ μακαρίτατος
πάππας πολλὰς ἐξόδους εἰς τοῦτο καλῶ
καλούμενος καὶ πολλαχοῦ σπουδαζόμενος
εἰ δὲ χρὴ πρεσβεύειν ὑμεῖς δὲ ζητήσατε
τὴν ἀλάπτην παῦλαν ἐμβάλετε ὑμῖν· αὐτὴ
σεν ὡς πρὸ νῦν μάρτυς ἐστὶ πρὸς τοῦ-
παθεῖν πάππας ἐντόπιος οὐ ἀποδέχεται
πρὸς τοῦ βασιλέα κἀκεῖνος καὶ τὸν πατριάρ-
χην κτῆνος ἀναβλητοὺς πάντας ὑπερβούλου
καὶ σωτηρίαν ἐκτήσατο εὐλογοῦντα σοῦ
καὶ τὴν τελουμένην ἀποφαίνεσθαι σύν

ὡς τε ἐγκλεῖσι

Tertia

ὡς τε ἐγκαλεῖν οὐδὲν ἔχειν τῇ ῥωμαϊκῇ
συγκλητῳ πρὸς τῆς ἀγαπητῆς ἢ τῆς πε
ριοικούσης. ὅρων χαλεπῶν ὄντων ἀναγνω σθή-
σονται πλάστου τοῦ μακεδόνος τοῦ πρὸς τοὺ-
ελληνικοὺς καὶ ῥωμαϊκοὺς πολέμους θαυμά
ζω πῶς προσβάλλεσθαι τοὺς ὅρους πρὸς τὰ-
σκεῖ γεγραμμένα σπεῖσαι καὶ πρὸ αὐτοῦ ἐξ-
ὅ ἱεροῦ ἀγγείου ὧν καὶ μᾶλλον πρέπει
ὀφείλομεν σπεῖσαι εἰ πάλαι ἀναγνωσθεῖ
τῶν ὅρων ἐρεῖ ἐφεξῆς ἃ εἰ πεῖ ἔχε
τε προθύμως καὶ ἡμεῖς ἀκουσόμεθα ἢ πι-
θόμενοι ὅτι καὶ ὑμεῖς μεθ' ὑπομονῆς ἀκούσο
μεθα· ἡμᾶς δὲ ἐφ' οἷς ἐγράφομεν ὡς πρὸς καὶ ἡμεῖς ὑμῖν·
πάλαι περὶ ἀπρεπὲς ἀποχρῆσθαι λόγῳ ἢ σκο- ὅ ἐφέσου·
σεσι μοῖρα ὅτι πολλῶν σπουδαίων πρέ-
νοιαν ῥωμαϊκὴ συγκλητος πρόσεστιν ἀνα-
βεβηκυῖα συνοῖσι καὶ ἐμοῖς τοῖς ἐμοῖς τῶν πατέρων καὶ
αὐτὴ ἀρετῶν αἰχμητὴς ἐστὶ καὶ ὁμολογου-
μένως παρ' ἡμῖν ἀλλοδαπῶν ἀγωνιστὴς πρὸς-

πρὸς τὸ ἔθνος

τὸ χῶρον τοὺς ἡμετέρους λόγους σπλου
μὲν ὅτι ἡ ἀπόλυσις ἐστὶν σταλυτεῖα
ἀλλ' ἀπὸ τοῦ ἐμοῦ καὶ ἡμᾶς ἐν ταῖς
συναγωγαῖς ἀλλὰ καὶ ὅτι μετὰ τὸ γενέ-
σθαι τὸ σχῆμα πολλαχοῦ ἡ ἱερωσύνη
συναγωγὴ στε ἐστὶ μᾶλλον προστιθεὶς ἡμε
τέραν καὶ προσκαλεσάμενος τοῦτο πρὸς ὑ-
πακοὴν αὐτῆς καὶ εἰρωνικῶς τοῦτο εἰκὸς-
λέγει ἀθανάτου καὶ οὐ σκληρὸν ἀλλὰ τῆς-
ἀλλίας μονούσης τοῦ σχήματος ἡλίου καὶ ἡ-
αὐτὴ συμβολὴ προσθήκη καὶ λύσις ἀλλά-
που σταλῆναι οὐ στε λέγει εἰρωνικῶς εἰκὸς-
λέγ σταλουσηθεῖσα καταπρόσπτωσιν
νοημάτων ἐὰν μὴ ταῦτα νοημάτων ἡ
ἀλλία σταλυσάτη καὶ ἐξαρεθῇ οὐσία
ἐν ἡ ὑγία σταλουσηθῆναι οὔτε οὖν τῶν-
θεοῦ τοῦ σχήματος ἀλλάπτειν πεβαλλεσθαι
τὴ οὔτε οὖν τῶν μετὰ τὸ σχῆμα μονούσης
τῆς ἀλλίας τοῦ σχήματος καὶ ὑμεῖς σπλονόλι

Tertia

παρέχεσθαι ἡμεῖς δὲ ζητοῦμεν ὁποῖός τις
εἰπομεν στάνδη θην εἰς τοὺ κυρεοὺ σκεῦος
ἵνα εἰρωνικῶς κατὰ τινα μὴ παίζειν ὑπερ-
χόμενοι τοῦτο δὲ οὐ κάλλως ἔσαι πρὸς τε-
τοιοῦτος ἵνα αὐλίας τοῦ ὀχισμοῦ πρὸς δὲ ἵνα
ἀναλωσοῦς ἰωὶ ὄρων χέρομεν ἀναπαυσά-
μενω αὐλεῖν εἶναι ἵναφανῆ καὶ ἡσυχοῦσος
αὐλὴ συμφωνος ἰαῖς παλαιαῖς ἐκείναις καὶ-
ἀπλουτος οὐκαλλωπίζειν μόνου ἀλλὰ
καὶ καλὸν φέρειν μα· νομίζομεν γὰρ ὅλιου
σὺ παρελήφθη τοῖς παρᾶσι ἐκείνοις ἐν-
ῶ συμβόλω ἵνα πίσως οὐσὺ ἐλπὲς οὐσὺ-
ἐλέσθη καὶ σεόμενου σωφρόνως πρὸς
ἵνα ἡμᾶς ὅλως καὶ τοῦτο ἐν μάλλισα τοῦ σχη-
μάτος αὐλίου σταθερουῦ ἐκείναν μηδὲν
ἕτερου τοῦ παρασκευάσαθαι συμβολω μη-
δὲ πρὸς θήκην τινὰ ποιήσαθαι ἢ ἀφαιρε
σιν ὡς ἵνα νὸς ἐκείνου πρὶ παῦ εἰπου·

ἵστέ σαφαλαιοῦσα ἀ εἰπας ὁ εἰσου·

α΄ Τὸ μὲν πρῶτον ὅτι εἰ καὶ ἀληθῆ ἦν τὰ παρ' ἐμοῦ εἰρημένα ἀλλοῦ καὶ ἀναγκαῖ
καὶ πρὸς τὰ λοιπὰ τῶν συλλόγων ἀρμόζοντα
β΄ ἦν πάντως γὰρ ὅτι ἀληθεῖς μὲν ἐποίησαν τοὺς
συμπροσλαμβανομένους καὶ τὰ ἀπαιτούμενα
ἀλλ' ἐκ περιττοῦ χρείας οὐκ ἀφείλοντο τοῦ
σχήματος αἰτίαν· δεύτερον ὅτι ἐξεβλήθησαν ἢ ἀφανεστέρους τῆς αἰτίας τοῦ σχή-
γ΄ ματος ἐπάνοδον ἔσεσθαι πᾶσι καὶ ἡ εἰρημένη
δίοδος ἵνα ἀναλύωσιν αὐτῶν οἱ ὅροι τῶν πα-
δ΄ τέρων ὅπως ἀποφανθῇ ἀνόμοιος τοῖς
ἐκείνοις· καὶ τέλος τοῦ ὅτι οὐδὲν ἐλλιπὲς
ἐκείνοι ἐποίησαν· οὔτε περιττὸν ὀφεί-
λομεν·

ὀφείλ· ε΄ Οὐκ ἔστιν ὅτι τὸ ἀφαιρεθῆναι τὸ σύμμα ἀνάγκη συλλογὴν ἀνωμαλίας ἀλλὰ τὸ περιαιρεθῆναι
τὸν περὶ ἀληθοῦς· οὐ γὰρ ἀναιρεθήσεται οὐδὲν ἀ-
μεθαίρετον ἐξ ἀνάγκης ὁ συλλογισμὸς ἀλλ' οὐκ ἐχόμενον ἀ-
ναιρεῖται παρὰ τῶν παλαιῶν ἢ περαίνεται ἀ-

λιὰ πεσ θήκλω λέ εἰναὶ ἀληθὴς ὅσ ἰνοῦ-
σωα μεθα παραδέξασθαι σὸλιοὺ κὲ-
χομὲν ἀ σῖαν παρὰ λωὶ παλεφέων ἢ πε
αλιὰ αἰ ῥουμ βόλω λῆς πίστως ἢ ἀφαιρεῖ
καὶ πρὶ λούλου λοὺ ἅπαν τα πολη βλμεθα χὸν.
Ε πὶ λοῖς εἰ ρημένοις λέ γω ὅ λι οἱ ἀπεφι ο εἰσου:
ἀρχερῆς οἵ λινες ἐ πεμπον ζη λοῦν τες
λιὼ εἰ ελιὼ λω καὶ λιὼ ἰνὼ σῖ ν παῦλον καὶ βὰ-
ναῦ λας ἵνα πεσ θήκης ἔ χε λον ἢ λὶς αὐ λία
βυ σχήμα λος ἐ σὶ ν ὧν ὡς ἡμεῖς λέ γε λεν. εἰ-
σιοῦ βλμέ ος λῆς ἀναβ λχικῆς σὶ κλησ οἱ μά-
χλισα οἱ λε ἀσαφες πα ρὶ αρχὲς αὐ ὡς λέ γε
λεν σιὼ αμὶ ν ἰ σλω ἐ χειν βῆς ἀπεφι ς ἀρ-
χεε θῆ σ ἐ σσού θα σαν ὅ λως σεί ξαι ἢ-
καὶ ἐ σ εί ξαν λιὼ συ λικὼ σὶ κλησ οἱ αν πλα
ναῦ λὸν πρὶ βού γμα καὶ λιὼ πεσ θή-
κλιὼ λαῦ λιὼ παρ χό λως πολη βλμεν οὐκ ἐ-
μὲλ λε παῦ λλεσ θαι καὶ ἡ σ ωρ θω σὶς ἀλλὰ
σε σω σ λῦ σεί ξαι ἡ σω ἡ μᾶς. ἐ σὶ-

Sessio Tertia

τοῖς ὑμετέροις ἀηθέσι λόγοις πρὸς ἀπο
λογίαν σωφρονοῦντες ἐστὶ λαβεῖν τοῦτο τοὺς σοφοὺ
τους βασιλεῖς τοὺς θεόπους παιδιάρχας ἀγ-
παστέφας παντοδαπῇ σοφίᾳ κεκοσμημένους
ὅλῃ οὐκ οἶδ' ἢ πεφυσιωμένους ἀλλοῦ-
σῃ ποτε σοφίᾳ ἢ σωφροσύνῃ καὶ σοφοὺς
οὐδὲ ἀφαιρεσοῖς γέγονε καὶ ὑμεῖς οὔπω
εἰσὶν ἀγαλείπτῃ ἐν μαϊκῇ σπληνοίᾳ
πεπονθότου μέρους οὐ μὴν οὐδ' εἴ πως
ὅλῃ ἀποφυσιωσόμεθα ὅρᾳ κοχυόμεθα
πολὺ μᾶλλον πρὸς ἀπλωτὰ εἶναι ἀληθῆ-
σι· ἡμεῖς δὲ μᾶλλον ἀποσείεσθαι σπα-
σμῶν ὅλῃ ἀεὶ ἢ ὑστερεῖσθαι τινὰ τῶν
τοῦ πρὸς καθοῦσιν σωφροσύνην ἔχειν ἢ
ὑπανίσει ἀπαυθαδείας σπληνοῦ ὅμως ἀ-
ρεστὰ ὑμῖν εἶναι ἀληθῆ σι ἢ πρὸς ἀπλη
στοτέρᾳ μᾶλλον πρὸς ἀπορίαν εἶναι λυσσᾶν
πρὸς ἀπλανῆ τὰ ἀληθῆ

Sextio Empirico.

Α Μόνον μὴ ἐξεῖναι φησὶν καὶ ἄλλα πολλὰ καὶ ἀληθῆ οὔτε προσθεῖναι τῷ συμβόλῳ τῆς πίστεως οὐκ ἔχομεν ἀσφαλῶς καὶ ταῦτα οὐδὲ οἱ παλαιοὶ ἐκεῖνοι πεφροντίκασιν οὐ σεσωϊσμένα ἀγράφων οὐδὲν ἀλλὰ σαλεύοντα καὶ εὐμετάστατον ἀφεῖσι τὸ πρὸς τὸ παρὸν ὀφελεῖσθαι :-

Δ Διὰ τοῦτο πολλοῦ ἀκονιτὶ ἐνθυμούμεθα λόγοις ὀλίγοις ἡμᾶς ἀποφαίνεσθαι συνεφ' ἡμῖν πρὸς σπουδὴν συόλινα πρόσωπον ὀλίγον πρὸς ἡμᾶς οὐκέτι οὔτε προσετέθη· οὐδὲ ἔστω ὀλίγα καὶ προσετέθη ὡς ἀληθῆ καὶ αὐταρκῆ προσετέθη :-

Μ Ἀλλὰ ὅλως ἐν ἡμέρᾳ σπουδὴ χρῆσις οὐδὲ ἔστω ὀλοσχερῶς ἀναστέας :-

Α Ἀφθείσης πρὸς τοῦ ἡσυχαίου παρὰ τοῦ μακαριωτάτου πατρὸς καὶ ὀφθείσης ἀπὸ τοῦ ἐμοῦ βασιλέως καὶ τοῦ μακαρίτου πατρὸς ἡμῶν ἀναλημφθέντα

ὁ ἐφέσου :-

ὁ ἐφέσου :-

τὰ εἰρημένα κεφάλαια :-

ὁ ἐφέσ. Ημεῖς τοίνυν ἀπὸ μέσου τῶν ἀρχῶν καὶ θέματος εἰπεῖν ὅ θα ἔχομεν.

ὁ ἐφόσ. Μετὰ δόσεως τῶν ἁγίων πατέρων ἀπολογήσομαι. θαυμάζω πῶς πρεσβύτερος τοιούτους λόγους ἠκηκὼς προενέγκαιμι τρόπῳ τέτου ἢ πρόφασιν μεθοδεύσῃ ἐξεταζόμενος ἑαυτὸν φανῇ ἵνα εἴπῃς ὅτι συμβεβήκοσι εἰς τὸν ὑπόθεσιν ὅπερ ἐσώσαμεν :-

ὁ ἐφέσ. Ἐρῶ ἵνα ἀναγνωσθεῖσι οἱ ὅροι τῶν ἁγίων ὅσους ἐδέξατο τῶν ἡμετέρων ὁπεινῶν λοιπὸν φανῇ ἵνα λύσῃ νῦν ἐκκλησιαστικοῦ σχεσιν τε οὐσῶν ἀναγνωσθήσ :-

ὁ ἐφόσ. Καλῶς ἴστε πατέρες ὅτι ὑμεῖς προετείνατε καὶ εἰ πατὴρ ὅπερ ἠθέλησε καὶ εἰ πατὴρ ὅπερ ἠθέλησε καὶ ἐξήτησατε καὶ ἀπολογίαν τοῦτο ἐστὶ καὶ σὺ ἠθέλησε οὐκέ—

σχεν ἀναβαλόμεθ.

Quarta

ἀλλὰ ἀνεβαλόμεθα ἵνα νῦν ἀπολογησώμεθα θαυμάζομαι οὖν σαλήνιε θαῦτα λέγεις οὐ γὰρ ὥρα τότε νῦν ἀποδύεσθαι ἔξεστιν ὦ λέγεις καὶ ἀναγνῶναι τοὺς θεούς·

Τὸ πρέπον εἰ μὴ πρέπον ὅσου σὺν αἰ καλεῖ οὐ- ο νικᾶν·
λέγειν οὐκ ἀποδοῦ ἀκούοντος ἀλλὰ ἀπὸ τοῦ λέγοντος κρίνεται ἐξεῖναι γὰρ ἀνάγκη τῷ λέγοντι λέγοι ἀξιοῦντι ὁ δὲ ἀκούων τυμελεῖται ἢ ἀποδέξεται ἀναγνῶναι ἢ οὐ θέλει μή ὅτι καὶ ἐλέγξειν τοὺς λόγους οὐκ οὖν ἀναγκαίους καὶ ἀληθεῖς καὶ ἡμῖν δὲ ἐξεῖναι ἀναίτιον λέγειν τὰ ὁσιούντα οὐκοῦν πρὸς τὸ προκείμενον μεταθεῖσα σὺ μὲν ἀκούσασα αἰρεῖται δὲ ὅτι οὐκοῦν δοκεῖς ἢ ἀλλὰ σιωπᾶν οὐκ ἀνέχεσθαι ἀκούειν ἡμῶν ἀλλὰ τοὺς καὶ- ουλομένους καὶ βούλεται λόγους καὶ λέ- γειν ἐφοῖς ἡμεῖς λέγομεν καὶ οἱ ἡμεῖς ὁσιούμεθα ἢ χαίρει τοῦ θεοῦ οὐ-

οὐσεμὶ ἐμῖν αἰλίαν παρέχειν τοῦ θαυμά-
ζειν ἡμεῖς δὲ τοι τοιοῦτον θαῦμα ὁποῖον
φατὲ ὅθεν καὶ σοι κοῦ μὴν μὴ θαυμάζειν
ὑμᾶς τὴν ψυχὴν εἰ καὶ τοῦτο μαλὶ τοῦτο λέγετε
ὡς πρὸ οὐν ἡμεῖς θαυμάζουλες τὴν ψυχὴν
τὴν γλωτταν τοῦτο οὐχ ἑτέρως ὅλως ὅπως
ἀνθρώπου πνεῦμα φασὶ ἡμᾶν
ὅλιγον τὴν γλωτταν χέτοι λέγετε τοῦτο τὴν ἔμψυχη
οὐ θαυμάζετε οὐσε γὰρ παρέχομεν ὑμῖν
οὐσεμίαν αἰτίαν τὴν τοῦ θαυμαζειν πρὸ-
πους τῶν λόγων ἀπέχεσθαι βούλομεν εἰ-
πεῖν ὅλιον οὐμοι σοκεῖ χρῆναι τὰ λεγόμενα
θαυμαζειν μᾶλλον ἢ τὰ ὄντως θαυ-
μαζόμενα μᾶλλον λέγειν ὅπως ἀξίων
ὅλων τὰ οὐσεβῶν ἐστὶ πρᾶγμα μὴ
καταλήφθαι οὐσὰν συμβαίνει μὴν ποτὲ
σεῖσε σῖα λεπλιχῶς καταπαῦσιν καὶ ἀ-
πόκρισιν ἀλλήλοις ἀπαλῶν ὅλως συ-
μπαρεμένειν τοῦ λόγ ἐξόσον ἀνάγκην
ἡμῶν προβαλομένων ὑπερβλημα ἀλλοῦ

θαι τε καὶ θαὶ τοῦτου συσάσεις καὶ οὕτως ἀπο-
λογήσασθαι ἡμεῖς δὲ ἀπολογίαν οὐκ ἐζη-
τήσαμεν ὡς ἡμεῖς λέγεται πῶς δὲ ἐμμέ-
λομεν τοῦτο ποιεῖν περὶ οὗ θαὶ ἱστορεῖν
μέλλει :

Ὁ ἰουλιανὸς χαρ-
σωνίτης :

Ἐπὶ δὲ τούτοις ὅπερ εἶπεν ὁ αὐτοσεσπουδά-
θεν νικᾶν ἵνα σιαβεβαιώσωμεν αὐτὰ
ποδείξεις καὶ τοῦτο ἵνα μὴ λάθῃ εἰς σκῶμμα
πρόβλημα συντόμως ἵνα ὅλως περιβάλῃ
τὸ λέγειν κἂν ὁ αὐτοσεσ ἀλλὰ σοφι-
σάμενος ἵνα μὴ περιῇ ἀσυμφωνίαν καὶ
αὐτὸς οὐσιώσεσθαι φησὶν εἶπε δὲ καὶ
ὁ ἀφεὶς ὅτι κἀκεῖνος ἐπὶ ῥώμης ἐβα-
σίλευσεν σχήματος καὶ ὅτι ἵνα μὴ καινὴ
γνώμη τὸ πρόβλημα φιλοσοφοῦν-
τας ἀνέμου τὸ πρόβλημα τοῦ μὴ φωνοῦν-
τας ἀνέμου. μετὰ ταῦτα εἶπεν ὅτι ἐὰν
φαίνηται ἵνα ἀπολογήσηται τὸ ἐσχα-
τον δὲ ἢ σκηνὴ ἐστὶ μὴ εἰς τὸ ἐσεῖ
σω ἐλθοῖν ἀπολογήσηται σταθεὶς ἀξιῶ

ἵνα συνχωρήσητε ἡμᾶς καλλαοᾶσαι εἰπεῖν
καὶ μελέτας ἵνα ἀποχωρήσωμεν ἢ νυν
ἢ ἀνθήτε εἰς ἄλλην συνέλευσιν ὅσα
ἔχετε εἰπεῖν :-

συνοδικόν :- ἐὰν μὴ συμφωνία σέξαδαι ἀποχωρίας
μελέτης συμβιβάσε ἢ ὁλιφάτε σεί-
σωμεν ἡμᾶς εἰπεῖν περὶ τὰ μέλετα εἰ-
δότως ἀκούσαι τῶν μελετῶν ἀποχω-
ρίων μελλαὲ προσωειόμεν ἀπλήτα
μὴ ἀφύμεν τὰς ἀποχωρίας σκλασὶ μα
τὸ ἡμᾶς τὰ μέλετα πεκομίσαι σία-
λαὲ τότε σκοῦ τῆς αἴτης · ἐφάνησε ὁ-
σανμάλος ἔφεσις εἰ αἰὲ πλεῖσμα
τὸ εἰπεῖν ἀβούλοιτο καὶ ὅλως ἀκούσαι
τὰ παρύμεν ὑπὲ τοῦτο οὐκέτι τὸ τοιοῦ-
σον ἵνα μὲ λαλῆτε ἐν ἄλλη συνόδῳ
εἰ πω μὴ πρῶτος ἐκεῖνος σέξηται πα
ρύμεν μελέ πελλαὶ ἀποχωρίας :-

ὁ εἶπεν :- ἐσανμάλοι παλεφέες εἰς ἐκεῖνα

Quarta

ἀπρεβάλεσθαι οὐσῶν ἀπολογεόμεν ἀρνῶν
νεῶν οὐῶν παρεχωμεν ἵνα εἰπωμεν καὶ ἀπολογη-
σομεν εἰς ταῦτα :. ὁ ρωσ ἰστορος :.

Ἐγὼ δὲ ἐποιησαμην ἐπὶ μιαν ὀλίγοις σπάνι οἱ ὀλίγοι
χρόνοι παρὰ τῶν πολλῶν ἀληθείαν καταλαβόμενον
ὑμεῖς ἐσωπασατε ἵνα οὖν τὸ ἕτερον καὶ σὺ
ταῦτα ἐμήνυσας ὑμῶν ἐλάβομεν τὸ πεπει-
νεν καὶ πρὸς ἐπείναμεν ὅτι οὐσῶν πρόσληψιν
καὶ σπάνιν ἀφέλε ἡμῖν ἵνα σὺ ξωμεν τὸν
καὶ τότε ἀπολογήσεσθαι σπεῖρε ὅταν πε-
οιμοῖς εἰ χέλε εἰ πεῖν εἰ παλε χοι ποιν-
δεῖν ἡμᾶν εἰ πεῖν πῶς οὐσῶν πρόσληψιν :.
τοῖς ταῦτα ἐγὼ ἀπορεῖν οὖμαι εἰς μὴ τὸ-
πρῶτον τοῦτο ὅτι ἐχομεν μαρτύρα τοῦ ἀεὶ το ὁ εἰσοδου :.
τέλη ὅτι ἐξετηκαλε καὶ τῶν ἀληθειαν τοῦτο
ἐγὼ ἀποστέλω εἰ παλε ὅτι οὐσῶν πρόσληψιν
μεταλαβεῖν εἰ παλε ὅτι ἡ πρόσληψις ἀ-
γνοεῖ ἀλλὰ τοῦ χρόνος ταῦτα σπάνιν οὖν
καὶ ὅτι εἰ παλε εἰ καὶ ἡ σπάνις ἀληθῆς ἐστι

σποίησε πολλὰς πρεσβεῖ. ἀλλὰ ὧν οὐκέ-
στι σωστὸν μὴ ἐμβληθείσης ἡμῖν αἰτί-
ας ἡμέ-
ας σὺ φῂς λέγω ὅτι σωζομένης ἡμῖν πό-
τε ἀσελγοῦς οὐκέτι ἴσως τοῦτο κακολογοῦσι
καὶ τοῦτο σοὶ ξωμεν σιάλελη παλαιᾶς
καὶ νέ. γραφῆς ἡμεῖς γὰρ λέγομεν ὅτι
οὐκέτι προσῆκεν ἀλλὰ ἀναπτύξεις καὶ
σαφῶς καὶ εἰ ἔχου πολλὰς ἀποσ-
τάσεις ὅμως λέγω ὅτι σοὶ ξω καὶ σιαλαιῶ-
ρων καὶ σιάλλαν ὅτι ἀσταθὲς προσθεῖ
καὶ ἀναπτύξαι :-

ὁ νικῶν. Ἐπὶ παλὶ πρεσβυτὴρ ἐξεστὶν εἰπεῖν
καὶ τὰς συστάσεις εἰ οὐ
ὁ ἐῶν ξεστὶν :- ὁ νικῶν Ἡμεῖς οὖν οὐσα-
μῶν εἰ πρὸ αἰτίαν πάλαι εἴπαμεν εἰ παλαιοῦ πρὸ
ἔχομεν ἀσίαν εἰπεῖν καὶ τὰς ἀποστάσεις
ἡμῶν καὶ συστῆσαι τὸ ἡμέτερον πρεσβύ-
τερον ἢ ζοῦλεσθαι ἵνα ἐάσωμεν τὸ πρεσ-
βύτερον ἀναπολόγητον καὶ τὰ ἐνέσωνας

Quarta

ἵνα εἰ πομψὴ ἀποστόξεως ἡμῶν:-

Λ εἰ ὡς ὅλιὸ μαναεὶ ὠθεος παλὴρ καὶ παῖλες
ουωεχωρεναῖς ἵνα εἰ πλε ἐ! ἐγέθαι πλιὼ-
ἵνα εἰ πομψὴ καὶ ἡμεῖς πεθοῦλιὼ ἀπολῶ
ἡμῶν ναταῖς ἐξηλήθαλε:-

Μ ηθθαι ταῖν ὁμολογουμὲν ὅλι ἡμεῖς ἐ-
ξηλήθαμψὴ ὑμαλέθας ἀπολῶ αἱ πλως
ἐξηλήθαμψὴ ἀὲ ἰοῦλο μαλὰ προσωειὸμου
σηλαὸν μαλὰ ἡμᾶς πεθομῆθαι ἀὲ ὁο-
κοῦλα ουωοἰσειν πρὸς ἐὰ πεθκεἰμψὴ ὁλς
χέ ομψὴ ἀὲ ὅλιοὺ σ προς θῶαι καὶ ὁἰ-
αλωῖ αἴἰων σἰ ξωμψὴ ἰοῦλο ὅλιοὺμόνον νο
ημάἰων κελύουσι πρόθεσιν οἱ παλέες
ἀλλὰ καὶ ἐξ ὧν καὶ ἄλλως οὐ ουωά μεθα-
σθαι εἰμὲν σαλωῖ ὀεωνἰωῖ αἴἰων παλέ-
ουσὶ καὶ αὖ αἰνω θῶαι πέλεμου ἀεεἰα
εἶθα ἀπολἰέσθαι καὶ ἡμᾶς.

Τ αὖλα εἰ παλε καὶ ὐλε κὰν νῶ καὶ πεὸς-
ὐᾶλα καὶ ἡμεῖς ὁουλο μεθασῶ αι χὸ

ο ἐ͡σου:-

ο ϛινω῀

ο ἐ͡σου:-

καὶ σεξαγ. ὅλι τοῦτο ὀφείλομεν οὐκέτι ἀναγκαῖον. ἐπεὶ σύμφωνα ἀκολουθοῦσι τὰ ἅγια πατέρων ὑπάρχειν καὶ εἰς ἀπόλειαν πορεύεσθαι τοὺς ἁγίους πατέρας ὑπὸ αἱρετικῶν καὶ ἐν μεγάλῃ βλάβῃ ἀκολουθήσειν τοῖς πιστοῖς σύμφωνα πλυσίοις ἐξεῖναι :·

ὁμάδωρ
J ω ,
+

Α ἰδοὺ μόνοι πατέρες ἡμεῖς συμφωνοῦμεν σύμφωνα μετὰ ἁγίων ἐπὶ τῷ ἐμβαλεῖν τὰ διαφωνοῦντα ἡμῶν ἡμετέρων καὶ αἱρετικῶν ὅπου μετὰ εἰρήνης καὶ ἀγάπης χωρεῖν δύνωνται καὶ πάντες οἱ ἅγιοι πατέρες πρὸ πολλοῦ ἁγίου καὶ σύνοδοι ἁγίων ἀποστόλων ἀποφαίνεται πρὸ αὐτῆς ὅτι ἡ ἀγάπη ἐστὶν ἡνωμένη τοῦ ὅλου νυμφίου χῦ ὅπου μετὰ δύσεως σπίλου χόρους χωρεῖν καὶ σαλεύειν καὶ τὰ ξύλα θεῖναι ἐστὶ καὶ ἡ ἀξίωσις ὁμοίων καὶ ἀνομοίων

πεφμα

Quarta

πραγμάτων μεταστάσεως καὶ αὐτοῦ τοῦ
σπουδαίου περὶ τοῦ εἰ παλεύσει ἢ μὴ σοφὸς εἰ πάν-
τως ἀκριβῶς ἴσως δὲ οὐκ ἐπιπολαίως ζητη-
τέον τὸ πολίτην προαιρετέον καὶ βούλευ-
τὸν ἀριστοκρατικὸν ὅλων ὁλόκληρον γίνεσθαι διά-
πλησιν ἕξεως ὅσης ὅλων καὶ βιαίων πρᾶ-
ξεις καὶ πάθη ὅλων μὲν οὖν καὶ βουλεύ-
τορον πολίτην ἐκ τοιούτων καὶ βασιλικῶν ἔστι
δὲ ἀποχρώντως ἀκοῦσαι ὅλως δὲ ὅλων
δεκαδάρχων πρᾶξιν τόπον δίκης ἀναίρεσιν
καὶ τῶν παρὰ τοῦ προσαχθέντος δέξα
σθαι ἀποχρῶν ὁποῖον δεῖ κρίνειν τὸν κει-
μένου ἀφοῦ φαίνεται ἀναπόδοτον ἡμῖν
εἰπεῖν·

Α ἐπεὶ καὶ σφόδρα ἐστὶ παλεπὸν εἰπεῖν περὶ μὲν ὅλων ὁ νῦν λόγος·
ἡμῖν ἀλλὰ τοῦτο δῆλον ἐξ ὧν ἐλέχθη πρότερον
ὅτι ἐνδέχεται τὸν αὐτὸν ἄνδρα ἀγαθὸν εἶναι
καὶ πολίτην σπουδαῖον ἄνευ τοῦ παιδεῦσαι
καὶ ἐθίσαι ἤδη καὶ ἡμεῖς πολλαχοῦ
εἰρήκαμεν καὶ οὐκ ἔστι τοιοῦτον ὡς ἀ
φέσεως οὐ ἀναγκαῖον δὲ καὶ τοῦτο δεῖ ἤδη

ἀλλὰ σὺν παρησίᾳ σας ἐξετάζοντες τοῦτο καὶ ἡμεῖς
πολλάκις εἰρήκαμεν καὶ οὐδὲν διαφεύγει τὴν
ὑμετέραν ἀκρίβειαν ἀλλὰ σαφέστατον οἶδα τὸν ἀναγνώστην ὅτι ἐν τῇ τοῦ
θεοῦ καθολικῇ ἐκκλησίᾳ τριστὸν τὸ πλῆθος τῶν
σχισματικῶν ἐφ' ἑκάστου ζητήματος ὅρον
ἵστησι προχωρήσεως λέγω δὲ ὅτι εἰ μὲν ἀ-
πλῶς ἐξελθόμενα τὰ ἡμέτερα πρό-
κριμα ζητοῦντες σαλὶ προσεθήκατε καὶ
τοῦτο τὸν σχισματικὸν ἵστησι ζητήσεως· οὕτως ἂν
ὑμῶν ἐστὶ σωτηρία τοῦτο τοῦ ἵστησι ζητήσεως ὑμῶν
κρίνοντες σαλὶ σταθμήσατε ὁμοῦ ἐξ ἴσου οὕτω
ἐὰν ἔξαμεν· σταθμῶμεν πρότερον ἀπὸ σύ-
νεσιν τὰς αἰτίας τοῦμὲν ἐξεῖναι καὶ οὕτω τῶν-
μετέρ ἀπολογίαν ἀκούσαι τοῦτο γὰρ-
ἀναγκαῖον καὶ ἀκόλουθον τῇ τοῦ πρά-
γματος

ὁ κῦρος ἀλλὰ
ἰουλιανὸς πρὸς
τὸν βασιλέα·

Γ αλλὰ βασιλεῦ σεῖσεν μὴ ὀμνύειν τὴν
παλαιὰν ἵνα εἴπωμεν πρὸς σε καὶ τοὺς ἄ-
λους σαλὰ πρόχειρον ἐν ὁμοῦ ὀμνύειν τὴν

Quarta

παλιν και οι αλλοι ὅτι ὀφειλουσι μερον απολογησασθαι και εαν ελεγχθωσι θελειν αφησουσιν παλιν παλιν ὁ αρχισυναγωγος ὀφειλει ειπειν παλιν παλιν ειπεν παλιν παλιν ειπεν παλιν παλιν ειπε

Sessio quinta

I ἡ αὐτὴ ἡμέρᾳ ἐξέυετο σωμάτεως σὺν τῷ οἰ-
κήματος τοῦ παρόχου πάσης χωρούσης αὐ-
τῷ τοῦ καθηγουμένου τοῦ ἁγίου τοῦ ὄρους καὶ
καὶ πάντων τῶν ἀρχόντων καὶ τῶν ἔξωθεν
τοῦ κήπου καὶ ἑτέρων τινῶν σὺν κοσμικῶν
ἐν τῷ σαμλίῳ τῶν ἡμετέρων ὡς καὶ ἐν τῷ
μνήματι οὐ πρόσουσι πρὸς τὸ ἐμὲ
οἱ ὄχλοι ἀναίνασθαι καὶ τὸ ἅγιον σύμβωλον
καθὼς ἡμεῖς λέγομεν ἀναγινώσκῃ τὴν ἐ-
φεξῆς συνεχόμενα παρὰ τοῦ θεοφιλεστάτου
ῥεφερενδαρίου λαμπρᾷ τῇ φωνῇ τῷ πίου
πάντων καὶ σπέρμα αὐτοῦ εἰς τὸ καθυπο-
παρὰ τοῦ ἡμετέρου ἐρμηνέως κυροῦ νικο-
λάου τοῦ σεκρετικοῦ αὐτοῦ τοῦ ἀεὶ
καὶ ἀξιολόου καὶ ἀπεως μετὰ τῶν λαμ-
πρῶν ἐξηγησαμένου καλῶς στάλιαν κ-
τῶν ἡμετέρων. παρὰ στάλιαν γραμματικῶν
αὐτῶν ἱερῶν σκηνιστικῶν τοῦτα ἀτεφάνου
τ :-

Sessio Quinta

Ὁ κλωδείω ϛ΄ ἡμέρᾳ πέμπτῃ ἐξέμε
τοσῶδε ἐχευσις ῥίπης ἰσαλέ
Ἔτελον ἐξήκοντα μὲν παρῆμαν σὺν ἐσθῆτος ὁ ἐφέσου :-
παλάτης κἀμετέρας αὐτοκρατόρος καὶ οἰκου-
μένου πατριάρχαι τοῦ μεγάλου θεοῦ πατρὸς αὐτα
γνωσθῶν τοὺς θεοὺς τῶν αἰτίων καὶ οἴκου
μενικῶν συνόδων στάτελιὼ ἑξὶν αὐτῶν
καὶ ἑ΄τος ὑσὶνῶς αὐτῶν συνόδοις σὺν-
κεφαλῆν ἀεὶ λαὲ σὺν σπάσῃ νύσων αὐτα-
γνωσὶ καὶ λαῶν προαυλῆς μαῖσα στελαῖς
πρώτης καὶ ἡς αὐλέφας ὃ ὡς καὶ δεμῆγιον ὑπο
λύτελοῦς καθολικῆς ἐκκλησίας καὶ πίστεως
καὶ σταλφανερὸν ἡμῖν γνέσθαι τὸ σκείνων
φέσυμα καὶ τῶν συμφωνίαν καὶ τῶν ἀλλα
δαν ὧν εἶχον πεῖν τῶν καὶ νῦν ὁμολογίαν
καὶ πίσιν καὶ σταλὸ σωσάεσθαι ἡμῖν ὡς
ἐκείνων ἀλλὰς εἰς τὸ πεκείμενον ἑτοῖς
πεδεκνύσθη ὡς ἦσαν παρ' ἡμῶν τὰ βιβλί
καὶ ἐλεγόσθαι ἀναγνωσθήσονται :-

Sessio

ὁ χαρτοφύλαξ Ἰουλιανός:

Ἀισεσιμώτατοι πατέρες ἐξ ὁσίου μοῦ τοῦ μακαριωτάτου πατρὸς καὶ τῶν ἁγιασιμωτάτων πατέρων τούτων λειτουργοῦντος ἐστὶ ἵνα φυλάξωμεν τὰς ἡμετέρας συμφωνίας αἳ ἐσυμφωνήσαμεν καλῶς τὰς ἡμέρας ἐπὶ καὶ ὀκτὼ ἐσόντου τούτης ἐξόδου ἀρχομένου ἀπολογήσασθαι πρὸς τὰ ἐξ ἀρχῆς εἰρημένα παρὰ τοῦ μακαριωτάτου ἐφέσου καθάπερ καὶ παρακαλοῦμεν ἀλλοῦ προχωρήσαντες καθὼς βούλεσθε καὶ εἰθέλετε τοὺς ὅρους ἀναγνωσθῆναι ἁγιωτάτου τούτου ἡμετέρας συναδοποίησις ὡς ὑμέτερον ὀφείλον οὐμὲν ὡς ἀποκρίνεσθαι ἡ ὑμετέρα θεότης:

ὁ ἔφεσος:

Ὁ ἔφεσος καλὸν ἀφέλαιον τῶν πατέρων εἰρημένων ἐστὶ καὶ ἡμᾶς ἀναγνωσθῆναι σὺν τοῖς ὁσιωτάτοις ὅροις ἀλλὰ μὴν τούτου οὐχὶ ὀφείλει καὶ μεταλλεῖν περὶ τῶν παρόντων ὑπάτης

Quinta

καὶ σπονδὴν τῆς πομπῆς καὶ τῆς ζ΄ οὐκέτι εἰσέρχεται
εἰς οἶκον πρωϊαίων σημᾶ εἰ μὴ αὐλῶν
αὐστηρὸς τῆς πίστεως ἢ ὅλως ἀσύμφωνα
μᾶλλον δὲ τὸ σύμφωνον ὡς οἴκαδε ἐσέρχεται
καὶ ἐκφέρεται παρὰ τῶν ἐφεξῆς σωφόνων
ἀρξόμενα ἀπὸ τῶν πρωτοπαίκτων τοῦ βιβλίου
τῆς εἰρήνης σωφόνου σὺν τῷ βιβλίῳ πρόχει-
μαι δὲ καὶ πρὸ ἑκάστου τὸ σύμφωνον
τῶν σὺν καὶ α παλαιῶν σπουδάζεται δὲ ὁ ὁ-
δὸς αὐτῶν ὁ τῶν σὺν εὐφόνου σωφόνου παλαι
σοριζομένων ἀσαλπίσιν μὴ εἶναι καὶ ἀμαλ-
θέπου σκεῦνο τὸ σύμφωνον παρακαλοῦ
μαι δὲ τὰ ἀμαθέως ἀλαλάπτω μετὰ παῦ-
σης μακεδονικῆ καὶ ὑπομονῆς ἀκούσω
τὰς ἐφωνὰς ἀναλινωσομένας τῶν μακα
ρίων σκείνων παλαιῶν τῶν βιβλίων σκείνου
τοῦ πλήθους καὶ πλησιόντων τῶν ἀρχαίων καὶ τῶν
ἀμαθέως σκαιοχολίας ἃς ἔχομεν καὶ-
μετὰ ξύλης ἀναγνώσεως καὶ πρεσβύτερος αὐλῶν

καὶ μεταξὺ τῆς ἀναστάσεως καὶ περὶ τέλους αὐ-
τῆς πρὸς τὸ πρόσταγμα ἡμῖν ἐξ ἀρχῆς ὀφεί-
λειν εἶναι ὀρθὰ παρὰ πᾶσι χριστιανοῖς τῶν
καθολικῶν πίστιν καὶ σταυλοῖς οὐκέτι περι-
γραπτῶν καὶ ἀπαύστους οὐκέτι ἀφθάρτων τοιού-
των ἀναστάσεων δόξης :
Ἐκτεθείσης πίστεως τῶν συνημμένων σοι ἐκ
τοῦ τῶν θεοφόρων πατέρων τοῦ ἁγίου
τοῦ μεγάλου τῆς πρώτης σοι σου :
Πιστεύομεν εἰς σὲ πατέρα παντοκράτο-
ρα πάντων δεσπότην καὶ ἀόρατον καὶ παντο-
κράτορα καὶ εἰς σὲ κύριον τὸν υἱὸν τοῦ θεοῦ
σὸν μονογενῆ τοῦτέστι σὲ τῆς οὐ-
σίας τοῦ πατρὸς μονογενῆ τοῦτέστι σὲ τῆς οὐ-
σίας φῶς σὲ φωτὸς ἀληθινὸν σὲ ἀληθινοῦ θεοῦ
ποιητικὸν ὁμοούσιον τῷ πατρί σὸν
τὰ πάντα ἐγένετο τὰ ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ σὲ
τὸν σαρκωθέντα καὶ ἐμπαθῆ
ἡμᾶς ἕνεκεν καὶ τοῦ

καὶ ἀναστάντα τῇ

Quinta

καὶ ἐν ἀθεσπίσταις παθήμασι καὶ ἀναστατώσεσι
ζῶσι ἡμέρας καὶ ἀνυστάτους εἰς τοὺς οἴκους καὶ
ἐν σεξιὰ τοῦ περὶ καθήμενον καὶ ἐρχόμενον
κεῖναι ζωὴν καὶ νεκροὺς καὶ εἰς τὸ ἅγιον πνεῦ
μα τὸ σεχέσθαι μὴ ποτὲ ὅλως οὐκλεῖν καὶ πεῖν
γνωτέον οὐκλεῖν καὶ ὅτι ἐξ οὐκόντων ἐγένε
το ἢ ἐξ ἑτέρας ὑποστάσεως ἢ οὐσίας φασ-
κούσας εἶναι ἢ ῥεπτὸν ἢ ἀλλοιωτὸν τὸν υἱὸν
τοῦ θεοῦ τούτους ἀναθεματίζει ἡ ἁγία τοῦ θεοῦ
καθολικὴ καὶ ἀποστολικὴ ἐκκλησία καὶ με
τὰ τοῦτο προσέτι ἐξεθηκὸ ἐφέσιον ὅτι τοῦτο
ἀνάγνωσται τοῖς ἐπὶ τῶν ἡμερῶν ἡμῶν πεπι-
στευκόσι ἀλλὰ καὶ παρὰ πάντα τὸν χρόνον
σύμβολον παρὰ τοῖς ἁγίοις εἰσὶ φερόμενον
καὶ αἱ ἐπιστολαὶ καὶ διατάξεις καὶ γνώμαι τῶν πα
τέρων ἐρρέθησαν ἐν τῇ ἁγίᾳ θεοῦ καὶ κα-
θολικῇ ἐκκλησίᾳ ὅρος κοινὴ
γνώμη πάντων ἐστὶν ὅσοι εἰσὶν μὴ εἶναι ἀσά-
λαλον καὶ ἀμεταποίητον τὸ σύνημα τοῦτο
λον καὶ μηδενὶ ἐξεῖναι μήτε προσθεῖναι μη-

μήτε ἀφαιρεῖν μήτε ὅλως ἑτέραν πίστιν
προσθεῖναι ἐπιτρέπει οὕτως·

ἐπιτροπῶν· Τοιγαροῦν ἀναγνόντων τὸν ὅρον τῆς ἁγίας συνόδου περὶ ἑτέρας πίστεως μηδενὶ ἐξεῖναι
» μήτε προσθεῖναι ἢ ἀφελεῖν ἢ ἀλλοιῶσαι τὸ ἐκτεθὲν ὑπὸ τῶν ἁγίων πατέρων τῶν ἐν Νικαίᾳ σὺν
» Πνεύματι ἁγίῳ πίστιν τοῖς ἐθνικοῖς ἢ σωτηρίαν
» κηρύσσειν ἑτέραν ἢ ὅπως ἂν μίξει ἢ προσθήκην
» ποιήσεται τοῖς ἐκτεθεῖσι παρὰ τῶν ἁγίων πατέρων πρὸς ἀπο-
» στασίαν τῆς ἀληθείας ἢ ἐξελληνίσμου ἢ ἐξιουδαϊσμοῦ ἢ ἐξαιρέσεως οἱασοῦν τοιούτους αἱρετίσαι ἐπισκόπους ἢ κληρικοὺς
» ἀλλοτρίους εἶναι τοὺς ἀποσκόπους τῆς ἐπι-
» σκοπῆς καὶ τοὺς κληρικοὺς τοῦ κλήρου· ἐπι-
» σκεπτέον γὰρ ἀναθεματίζεσθαι·

Μετὰ δὲ τὴν τούτου τοῦ ὅρου ἀνάγνωσιν
εἶπεν ὁ ἐφέσιος·

ὁ ἐφέσιος· Ἐνώπιον μὲν τοῦ ἁγιωτάτου ἡμῶν οἰκουμενικοῦ ἁγίου

Quinta

πρῶτον μὲν λίνος χαλεῖν ἀσφαλίζεσθαι ἢ σιμὸν
ξύλον τοῦτο σύμβολον σταλαῖον οὐ τῶν φαύ-
λων καὶ σοφιζέσθαι μηδενὶ ἐξεῖναι μεθ' ὅτου ἐπ'
αὐτῷ ὁμηδαμοῦ ἐκεῖναι αἱ πρόχαλοῖσθαι
σιωποῦσι πρὶ αὐλῶν σοφίσασθαι οὐδὲ ἐᾶν ἀ-
εὶ σκεῦος λίνου τοιοῦτον οὔτε ἢ πρόσωποος
πρὸ τοῦ ἐαυτῆ σύμβολον σταθμὸν
οὔτε ἢ σάλπιγγα πρὸ τοῦ τῆς καὶ ἐαυτῆς
σάλπιγγος ζητῆσαι πῶς οἱ πάλπιγγες οὔτ'
τῆς ἑτέρας σιωποῦσι τῆς πόλεως μόνου σύ-
μβολον μηδαμοῦ καὶ πρὶ ἐκεῖνοι τοῖ-
ὅσοι ἐπὶ τὰ μὴ τῆς σάλπιγγας παρέχεσθαι
καὶ πρὸς μὴ τὸ πρὸς ἀποχοῦ μεταχαλᾶ-
σθαι πρὸς τὸν πρὸς βολὴν ἐξαῦτῆς τῆς σύμ-
μαθοι σοῦσι ὅτι οὕτως ἐξέσται ὡς πρὸ ἐ-
σχυρὰ δὴ μὴ ἐᾶν αὐλῆσθαι τοὺς σιωποῦσι
τοὺς ἐπὶ τὰ μὴ τοῦ σύμβολον ὑπὲρ ἐαυτῶν
ἀποφαίνεσθαι τῶν ὀλιγάκις ἐπὶ τοῦ ἀμέλ-
σθαι ποιήσου μὴ ἐᾶν καὶ μηδενὶ ἐξεῖναι τῶν

πρόσθεσιν ἢ ἀφαίρεσιν ἐποίησεν αὐτὸ πρὸς αὐτὸ
λόγον καὶ φόρμαν τὶ πρᾶγμα τὸ σὲ τοὺς
μεγάλους πρᾶς οὐδὲν ἡμᾶς δὲ ἀποστό-
λους ἐκεῖνον τὸ πλῆθος καὶ τὸ ἀφ' ἑαυτὸ σπου-
δαῖον καὶ σπουδαιότερον τῶν ἐκείνων
ὑπάρχοι καὶ σωτείρας μόνον ἀμάρ-
τητον τοῦτο καὶ εὐλογοῦμεν καὶ προσκυ-
νοῦμεν καὶ τοῖς ἀκούσασι δὲ παράδοξον αὐτὰ
γὰρ οὐ ἄλλως τοῦτο καὶ σπουδῇ ἀμίωλος
δὲ ἀγγελίαν ἐλάμβανε καὶ τῶν ἀποστολικῶν
ῥημάτων καὶ παύσεις ναὶ ἀπὸ σταθμὸς
ὅλη αὐτὰ μὲν περὶ ἑαυτῶν οὐκ ἐδούσι μνοῦν
ἐξὸν καὶ μάλιστα ἐξὸν ἠδύνατο πρᾶ-
γμα ἢ ἀφῆναι οἱ σταλῶν ἀποστόλων οἱ
αὐτοὶ καὶ οἱ μεγάλοι παῦλα παλαιοὶ ἐσοκαν-
αὐτοὶ σὺν τοῖς αὐτοῖς λίμνῃ καὶ οὐδὲν ὅλως
πρᾶγμα ἢ ἀφῆναι καὶ τὰ τοιοῦτον σκεῦ-
σιανοῖς χολιαπόστολα τῶν αὐτῶν λίμνῃ ἐ-
σοκαν οἱ παλαιοὶ οὗτοι σταλαὶ εἰσὶ μὲν

Quinta

φανεὶς δὲ ἐπιτρέπει συμβούλῳ παραλαβεῖν τὴν πρώτην τε καὶ δευτέραν σύνοδον παλλάδος καὶ τοὺς μετὰ ταῦτα παλλάδος ἐπιτάξεις καὶ παῖς σύνοδος παλλάδος οἰκείων ὅρων ὧν ἐξῆν εἰσπράττεσθαι δευτέραν δὲ ἀποχοίαν ἀποδοῦναι συμβεβηκότων πολλῶν μέχρι δὲ μετὰ τὴν γενομένην τῆς πρώτης ἐπιτροπῆς τῆς πρώτης συνόδου σήμερον ἐτῶν οὐκ ὀλίγων ἀφεικὼς τῆς παλλάδος ἐχούσης μετὰ ξυνηθεστάτους τόπους ὑπομεμειγμένους συνόδων πλείους ἐπιτάσεις ἢ εἶναι τοῦτο δὲ μόνου σίτου ξέστην σημαίνειν τοὺς πολλοὺς ἐπὶ τοῖς πολλοῖς πολλὴν εἶχον τὴν ὁμοίαν πρῶτον πρῶτον εἶναι τὴν ἐπιτροπὴν ὅτε καὶ ἡ παλλὰς συνόδους πολλὰς μᾶλλον ἐπείναν ἐξουσίαν ἔχουσα τοῦτο πολεῖν ἄλλα καὶ οἰκουμενικὰς συνόδους ἀξίωμα καλὴν μὲν ἀνέπηξε τὴν πρώτην σύμβουλον

σαλοὺς πνευματομάχους τοὺς περὶ τοῦ ἁγίου
πνεύματος θεολογίαν ἐκτεθεῖσαν πλατύτε
ρον ὁμοίως ἀνέπτηξε καὶ τὸ περὶ τῆς οἰκο
νομίας τοῦ θεοῦ λόγου σῶμα σαλεύσας ὄρεσιν ἀπο
λινα ρίου περιτεῖλε τὰς θεοπνεύστους ἐκ
πυρώσεις καὶ μακρᾶς τῆς παρθένου τοῦτο ἀφ-
ὅπερ οἰκείαν ἐκτὰς τῆς πόλεως συμβόλαι
τοῦτα μὲν οὖν ἐποίησε αὐτὴ καὶ καθ' ἑαυ
μέχει τότε ἐπὶ πεφιλοτιμανάστασιν οὐπω
γὰρ ἐκεκώλυτο καὶ ὡς οἰκουμενικὴ συνό-
σους καὶ τὴν ἐμὴν τιμὴν τοιαύτην ἀνατπηξιν
καὶ περιβαλλέσθαι ἀναλλαγὴν οὐδαμῆ μὴ-
ἐξεῖναι περιστείλαι ἢ ἀφελεῖν οἷόν ἐστοίη
σεν αὐτὴ σαφείσεσθαι ἀλλὰ ἐξουσίαν τῆς μα
γὰρ πολλοὺς αὐτὴ σαφείσεσθαι ἀλλὰ ἐξουσί
περιβαλεῖν ἐκκλησιαστικὴν καὶ λαϊκὴν
τῆς ἀσφαλείας οἱ ἀνεπισκόπου φρονοῦν
παρεποίησε τὸ σύνηθες σύμβολον σύνθεμ
αὐτῷ σῶμα τῆς ἐκκλησίας ἀλόγια καὶ τὴ

Quinta.

καὶ τοῖς ἐπιζητοῦσιν ἐστὶ σοφὸν μάθημα
πίστεως τοῦ παρὰ πλάδη σύμβολον εἶναι
γνῶναι σὺν ὅλῃ τῇ πίστει σωφρόνως αἰτίου ἐστὶ-
νέλο πρὸς τοὺς τοῦ κοσμοῦ θεωρίαν τοῦτον τὸν τῆς-
μεταποιήσεως λόγον σαφεστέρως τοῦτο γὰρ οἱ πα
τέρες μὴ κέλευσαν ἐξεῖναι μηδενὶ με
τατιθέναι ὅλως τὸ σύμβολον τοῦ-
τὸ δὲ εἰπεῖν τὸ σύμβολον τῶν πατέρων σωμα-
μελῶς ἐνταῦθα πρέπειν καὶ ὡς οὐ διαφω
νεῖσθαι κατὰ τοῖς μετὰ τοῦτο σειχθη-
σομένοις τοῦτο δὲ τὴν αἰτίαν τῶν μέλλοντων
ἐπιφέρεσθαι καὶ ἑαυτοῖς ἀφανεστέ
ρων καὶ παύσουσιν ἄλλων καὶ οἱ καὶ τοῖς ἐφ' οἷς
αὐτοῖς οἷς πρὸ εἶπον ἐπιμαρτύρησε τῶν τοῦ
τῶν τοῦ φωνὴν ἐν ἐκκλησίᾳ τοῖς τοῖς νεο
ρίου λειτουργοῖς ἐνταῦθα ὡς οὐκ ἐκέλευσαν
τοῦ συμβόλου περαιτέρω καὶ τοῦτ' οὕτως ἀ-
ναπαύσασθαι οὕτω σὺν τοῖς τῆς οἰκουμέ-
νης ὁρίσασι νῦν ἐρχόμεθα πρὸς τὸν

περὶ β'

ἀπολογούμενος σιαὶ τῆς σαρκὸς αὐτοῦ ον
οὐκ ἐμὴν μόνον ἀλλ' οἱ θεῖοι παῦλος
οὕτω ἀλλὰ πᾶσιν τῆς πόλεως συμβόλω
τὸν σορισμὸν σποιήσαντο ὅτι μὴ σὺν
ὡς σὶ ἀμφότερα ἐσ ἓξ αὐτοῦ τοῦ πάσχειν σὴν
δὲ καὶ ἐξ αὐτοῦ τοῦ πάσχειν καὶ σκλαῦ
μετὰ ταῦτα γνωμῶν οἰκουμενικῶν σωσόσων
σὴν γὰρ ἐσὶ ὅτε δύτε ἡγούμενος τῆς σαρκὸς
ρας οὔτε ἐι σότες αὐτὸ καθαφεύνοσιν πῶς
γὰρ τὸ μεταβάλλω σερχθὲν οὕτω καὶ κυρωθὲν
καὶ καταπαύω τῶν οἰκουμένων σπερῆλθ-
σαν ἀλλὰ σέχουσι μὲν ἀμφοτέρα ὡς-
σὶ καθάπερ καὶ αἱ λιπαὶ μέμνηνται σὲ-
τοῦτο τῆς πόλεως μόνου σάτε τὸ ἀξίωμα τῆς-
σωσόσι σκείνης ὅτι τὸ σκπλήσσον παῦλ
καὶ ὅτι πόλις καὶ ὡς πρεσβύτερος τῶν ἐξῆς
ἁπασῶν καὶ σαῦλε ρου ὅτι τὸ σκείνης σύμ-
βολον ἀπενέγκει παρὰ τοῖς χειρίσιανοῖς
ἐλέι καὶ σκείνου πλείονες ἐβαπτίζοντ

μαρμαρίνοις

ὡς σωαίμει δοκίτερου πρι ἐχουλος ἰδίλοπα
εχλι μπάνουσι. ζίλου οἰκονομι μοῦλες
λοὺς χόλους σὺκείσε κατα πρὸς χλωῦ τεφ
φωὶ ἰδὲς συμβαλομιάας χρήσεις πρὸς τὼ
πρκειμιάμ υπόθεσιὶ σχλεῖσουσι οὕτω
καὶ ἰδὲ θα τὼ μεταποιήσιν ἀλλὶ πρὸς λου χο
λυόυτες ἰὸ πρὸς λου ἐκεῖνο καὶ ἀμεταποιή
τον παραλαμβάνουσι ὥσωσυπακούεται
σηλασὶ καὶ ἰὸ δεύτερου ὡς ἀναπτυξίς οὐ
σκείνου μᾶλλου ἢ μεταποιήσις ἰὸ τοῦ ἰῶ
ὥβ. ἐλλίῳ ἰῶι πρκλειῶὶ τῆς ζίλησοσωό
σου σαφορεῖκεῖν σπουδαίου μαχαεῖ
κειχλου ἰοῦ ἰδεοῦ ἰος ἐξαρχου τῆς ἰδαύλης
σωώσε καὶ ἰοὺς δὲ καὶ τὼ ἰνώμιμ ἐχοῦ
ἰοῦ δαῖ ἰωλόυ πάπα κλεστίνου ἐξῶὶ ἀνα
γνωσθῆσεται μέρος σπουδῆς τῆς ῥωμαϊκῆς
λεομιάνης πρὸς τὼ αὐτοχεῖρ ἰονία ἰῆ συνό
σῳ πρὶ ἰοῦ συμβούλου σοιεζόμενου μισθοῦ
ἐξεῖναι μὴ σε μὲ χρ λέξως ἢ συλλαβῆς με-

μεθ ποιεῖν ὅχως τὸ ἐν ρμῶ ἁγίου συμβω
λου. ἔχει οὕτως·

ἐκ τῆς ἐν τῇ σχολῇ τῆς ἀρχῆς ἀφέσεως νεάνεως οἰκουμ

Α πόθεν σὺ σχολῆς τοῦ ἁγίου κυρίλλου ὦ πρὸς
Ἰωάννην ἀλλοκεῖσαι σὺν ἐγνώσθη μέσος οὕτως ἔχων·

Κ αἰδῶ σῶ ἀρότον σαχάρεσθαι παρέλιπον ἀν-
νεχόμεθα ὦ τῶν θείων δογμάτων πίστιν ἢ θεότητος
τοῦ τῆς σωτῆρος συμβόλου τὸ παρὰ τῶν ἁγίων πατέ-
ρων τῶν εἰς νίκαιαν συνελθόντων χάραγμα εὑ-
ρόντες οὐδὲν μᾶλλον προσθεῖναι ἑαυτοῖς ἢ ἐλλεῖψαι
ἢ λέξεσι ἀμφιβάλλοντων ἐκρημνίων σκέψασθε
ἢ μᾶλλον παρακαλῶ σε συλλαβὼν μεμνη
μένος τοῦ λόγου τοῦτο μὴ μέτρον θεῖα ἀλλὰ ἀν-
ὰ ἐθέλω οἱ πατέρες σου οὐ γὰρ ἠδυνά-
θησαν οἱ λαλοῦντες ἀλλὰ τὸ πνεῦμα τοῦ θεοῦ ἐκ-
πρεσθῆναι ὁ σκοπὸς ἐλθὼν μὴ ἐξαίφνης ἐν-
δὲ οὐ καλλίστιον τοῦ μοῦ καλέσθη τῆς
οὐ σεβάσμου.

Τ αὐτῆς τῆς ἀρχῆς ἀναγνωσθείσης εἶπεν
ὁ ἔφεσος· ἀκούσασθε πατέρες ὁσίοι

συλλαβὼν ἢ λέξιν ἀνέχεσθαι ὁ ἁπλοῦς οὕτως
ἀμελῶς οὐδὲ ἐαυτοῖς φησὶν ἢ ἑτέρῳ
τινὶ ἀπλῶς ἀσοφον σπουδάσομεν αὐτὴν
ἢ σπουδὴν ἀνεγνωσθαι μᾶλλον ἢ ἄλλων ἕνε-
κεν ὅτι σωφρόνων καὶ ἐσπερχθῆναι καὶ σπεῦσαι
ὡς πρὸς τὰ μέγιστα τῆς πίστεως ἀγῶνος οὐ
χὶ μέλλουσι μὲν ἀλλὰ μέλλουσι μᾶλλον
σόμενα πρὸς ταύτην ὅτι οἰκουμενικῆς σωφρο-
σύνου καὶ ἀναγνωσθῆναι καὶ ὁλοτύπως ὁρᾶν
ἐνῶ σπουδάσθω μὲν ἀμφότερα ταύτης πίστεως
σύμβολα σπουδασθέντα ὡς ἐν καιροείδε
σι καὶ σωφρόσυνα μηδεμιᾶ μηδὲν ἄλλως ἐξεῖναι
προσθήναι τούτοις τῷ συμβόλῳ οὔτε, ἢ
ἀφελεῖν ἀπαξαπλοῦ μηδενὶ καθόλου ἐξεῖναι
ἢ μεταποιεῖν πρὸς ἕτερον σύμβολον: ⊢
λως οὕτως φησὶν παρὰ τοῦ ἁγίου ἀνε-
γνώσθη ὁ ὅρος τῆς ὀρθοδοξίας καὶ τῆς σπουδῆς τῶν συμβόλων: ⊢
τούτων οὕτως φησὶν παρὰ τοῦ ἁγίου ἀνε-

ἵνα ἀπ᾽ αὐτῆς ὁ θεὸς πᾶσιν ὑμῖν ἐξαρχὴν μεν
κὰὶ πᾶσι σωτηρίαν τῶν συμβόλων·

Ἡ ἁγία καὶ οἰκουμενικὴ μεγάλη σύνοδος κα-
λῶς ἀφώρισεν καὶ ἔδοξεν ὥστε μηδὲν ἑτέ-
ρᾳ πίστιν προσφέρειν ἢ γράφειν ἢ συντί-
θεσθαι ἢ φρονεῖν τοὺς ἐκ τῶν ἐθνῶν ἐπι-
στρέφοντας πρὸς τὴν ἐπίγνωσιν τῆς ἀλη-
θείας ἀπὸ τῶν Ἑλλήνων καὶ Ἰουδαίων
ἢ ἀπὸ τῆς αἱρέσεως ταύτης ἢ ἀπὸ τῶν
ἄλλων αἱρέσεων τῶν μὴ οὐσῶν ἐν τῇ
ἁγίᾳ καθολικῇ καὶ ἀποστολικῇ ἐκκλησίᾳ
τῶν ὀρθοδόξων τουτέστιν τῶν ἐκ παντὸς
αἰῶνος ἁγίων πατέρων ἡμῶν καὶ τῆς ἁγίας
τριάδος τῆς ἁγίας καὶ ὁμοουσίου καὶ
ἀδιαιρέτου καὶ ἀσυγχύτου καὶ ἀτρέπτου
καὶ ἀπαθοῦς καὶ ἀφθάρτου καὶ ἀκτίστου
καὶ ἀϊδίου καὶ ἀναφαιρέτου καὶ ἀναλλοι-
ώτου

Quinta

καλῆς ἀληθῶς ἐφαπτόμενοι καὶ σαλεύεσθαι οὐκ ἀνέχονται ὅσα τοῖς ἀεὶ τὰ βέλτιστα περιορῶσιν οὐ
αἰτεῖ πίνουχλους τοὺς εὐσεβῶς καὶ πιστῶς
ζῆλον πρὸς ζῆλον ἀναίρουσι βασκανίαν καὶ βίας
ἀπαλλαχοῦ τῆς ἱερᾶς σωφροσύνης ἀρχηγοὺς πρὸς
ἐ αὐλοῦ σωφρονίζεσθαι ὀφείλουσι τῆς καλῆς
τοῦ παύσαι ἡμᾶς σεμνοῦ χῦ περιόδου
ἀπὸ σείσασθαι λύμην τοῖς σεμνῆς ἀληθείας
αὐλοὺς καὶ καταπαύειν βλασφημοῦσι ὁσίοις καὶ περι-
πόλημα καὶ ὑφῶ ζάλης πλάνης ἀποκα
λοῦσιν σύμμαχοι ὡς ἀπλανῶν τῶν παλαι
ἀναπεφαμένοι πίστιν τοῖς μεγαλοφώνων
σὺν καινῷ συμβόλῳ τῆς παύσης εὐφωνίας
καὶ ὡς οἰκείους τοὺς τοῦτο τῆς ἀσεβεῖ τὸ σεμνὸ-
τιμον σεβασμίους παλαίους ἀπεφαινόμενοι
οἱ πρὸ εἰς τὸ οἰκεῖον ἐπῆκαν σαλεύσου
σιν ἐκ τοῦ ἐκ τοῦ πνεύματος καὶ αὐλοῖς ἰδί-
αὐλοῖς ἀποφθεγγόμενοι πίστιν δείξωμεν

» Τοίνυν τὴν ἁγίαν καὶ τοὺς περὶ τῆς πίστεως τῶν ἁγ
» νόνων ἅπαντας τύπους φυλάττοντες καὶ τιμᾶν
» τῆς καθ' ἑφεσον ἁγίας συνόδου ἧς οἱ ἁγιώτατοι
» οἱ ἁγιώτατοι τῶν μητροπολιτῶν κλήμης ὁ τῆς ῥω
» μαίων καὶ κύριλλος ὁ τῆς ἀλεξανδρέων
» καὶ ὁ τῆς αὐτῶν ἐτύγχανον προκαθήμενο
» μὴν τῆς ὀρθῆς καὶ ἀμωμήτου πίστεως τοιοῦτ
» τέσιν τῶν εἰρημένων θεοφόρων καὶ μακαρίων
» πατέρων τῶν συνηγμένων ἐπὶ τοῦ τῆς εὐσεβοῦς
» μνήμης νεστορίου τοῦ μισοχρίστου βασιλεύσαν
» τος σωματικῶν ἀποστάντων καὶ ἀπαρά
» τῶν ἁγίων πατέρων συνηγμένων ἐπὶ τοῦ
» θεοδοσίου τοῦ αὐτοῦ βασιλέως ἐπὶ ἀναιρέσει μὲν
» τῶν τότε φυσσῶν αἱρέσεων καὶ βεβαιώσεως
» τῆς καθολικῆς καὶ ἀποστολικῆς ἐκκλησίας
» καὶ τῶν ὀρθῶν πίστεως·

Η εἰ δὲ τοῦτο προσέθεικε τοῖς ἐφέσου πατράσι τὴν τῶν σω
σας καὶ ἀποστόλους τὰς συντάσεις τῆς πίστεως

Quinta

ἀναγνῶσι ὅμως ὡς ὀφείλῃς πίστεως ἐξεσόμενα
τὸ σύμβολον καὶ μεταλάβωσιν ἀναγνώσεως εἶπεν
ἀρκεῖ εἰς σπίτνωσιν ψυχῆς ἀληθείαν
τὸ σε πιστοῦν τοῦτο καὶ σεβάσμιον σύμβολον
καὶ ἀφεξῆς ὅτι τὸ σύμβολον τοῦτο πείθει σε
πατρὸς καὶ τοῦ υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος ὅλον σοι
δαίσει τὸ τέλειον σῴζουσα δὲ ὅτι σῴζει τελειοῖ σε
οὐδὲν ἀλείπει :- μεταλαβοῦσα ἀναγνώσεως
καὶ καινῶν συμφωνιῶν τὸ τέλος τοῦ δόγματος ἐφ'
σοι εἴζουσα τὸ εἰρημένον σύμβολον μένειν
ἀμεταποίητον ὁμοίως ἀναγνώσῃ ἀπὸ
τῶν περὶ τῆς πίστεως καὶ οἰκουμενικῆς
ἐκ σωτῆρος προφωνήσεως ἁγίων πατέρων
κωνσταντινουπόλεως :-

Ἁγίων πατέρων τῆς πίστεως καὶ τῶν ἁγίων πατέρων παρόσοιν ἀρεστὴ σημαίνει
τὴν ἀειπαρθένον σεπτὸν τοκετὸν σωτῆρος ἡμῶν ἐπὶ
δόγμα ἐλπίσαν σταυροῦ καὶ τὰς σεσωσ-

Ἁγίων πατέρων κωνσταντινουπόλεως
"
"
"
"

ἀκλησί ἐν ᾧ θη παν θεχοῦ τῶν θεξίλ
τῶν θεί ων κανόνων ἐν τεσμεν κεθλοῦντες
οὐσέλαι ἐξ χωεδν λί παεθσαλᾶσαι κ-
σεείκλνο φωνί κὴ λσθλολί ας ἀποχο
λεῖσθαι τοὺς πτσους ἀλλὰ πεοσέχειν τῷ
ἁγί ῳ συμβόλῳ ᾧ ὧ πάντες ἐλαπί σθη
μεν ὅπε ἐξεφώνησεν ἡ ἐν κκλία συν-
άλίφ πτί συνόσου κὴ ἐκυεφσεν ἡ ἐν κκλη
σαν λί νου πόλε ως τῶν ἁλί ων συνε λευσῖς
κὴ ἐβεβαί ωσεν ἡ ἐν ἐφε σῳ ὁ σί ασυνό
σος κὴ ἐ σεσφεθ λίσθη ἡ ἐν χαλκη δόνι-
ᾳλία συνόσου ὧ κωλοῦσι ἁ ρό που ἡ λό-
γου σαλᾶθαι λῖς συν ή σεθαι πᾶσαν αἵα-
ε ὐθυμθῖς κανο σόξοις πεῖφασιν ὑπ τῶν θεί-
νων τῶν πί σιν ἀσάλα στον κεθλοῦντες πεῖ-
ἀλλήλους μὴ ἀμφι σβαλλῆτε· ἀλλὰ πᾶ-
σαν κλωθγνο μί αν κὴ λσθλολί αν
ἀπο τρέμενοι ἐν ἑνὶ σόμα τι τῶν ἁλί ων λ-
ὁμο σί ου ζεά σα σθε ἀθμεν :-

ἐν τεσῖς ἐν τῶν ἐν-

Ἐξ ἀρχῆς πίστως τῶν ἁγίων καὶ ἐνδόξων
ἀποστόλων
Πιστεύω εἰς ἕνα θεὸν πατέρα παντοκράτορα ποιη-
τὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων
καὶ εἰς ἕνα κύριον Ἰησοῦν Χριστὸν τὸν υἱὸν τοῦ θεοῦ
τὸν μονογενῆ τὸν ἐκ τοῦ πατρὸς γεννηθέντα
πρὸ πάντων τῶν αἰώνων φῶς ἐκ φωτὸς θε-
ὸν ἀληθινὸν ἐκ θεοῦ ἀληθινοῦ γεννηθέντα
οὐ ποιηθέντα ὁμοούσιον τῷ πατρὶ δι οὗ τὰ
πάντα ἐγένετο τὸν σὺν ἡμῖν τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ
τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐ-
ρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ πνεύματος ἁ-
γίου καὶ Μαρίας τῆς παρθένου καὶ ἐνανθρω-
πήσαντα τὸν δὲ ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου
Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα καὶ
ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς γραφὰς
καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθε-
ζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ πατρὸς καὶ πάλιν ἐρ-
χόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς

» οὐ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος καὶ εἰς
» τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον τὸ κύριον τὸ ζωοποιὸν τὸ
» ἐκ τοῦ πατρὸς ἐκπορευόμενον τὸ σὺν τῷ πα
» τρὶ καὶ υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συν
» δοξαζόμενον τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφη
» τῶν εἰς μίαν ἁγίαν καθολικὴν καὶ ἀπο
» στολικὴν ἐκκλησίαν ὁμολογοῦμεν βάπτι
» σμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν προσδο
» κῶμεν ἀνάστασιν νεκρῶν καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος
» αἰῶνος ἀμήν:

Ἐκτὸν ὁρῶν τῆς πίστεως καὶ οἰκουμενικῆς
ταυτησὶ συνόδου:

» Ἤρεσεν μὲν οὖν εἰς ἀπειρὴν τῆς ἀσεβείας
» ταύτης καὶ βεβαίωσιν τοῦ θεοῦ καὶ
» σωτηρίου τῆς ἁγίας συμβουλευτεί
» σης τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου
» τοὺς ἀποστάσεις τοῦ λόγου καὶ τοῦ κυρί
» ου ἐν ἀφέσει τοῖς πιστῶς ἐκκομένοις
» παρεῖναι καὶ τὰ ἐξῆς ἀκολούθως αὐτοῦ

ποιήσομεν

ὁστις καὶ ἐκείνως :- +

Τοῦτων τοίνυν μεγάλη ἁπάντων παρ' ἡμῶν ἀνεν δεᾶ
καὶ σπουδῆ ἐπιμελητέον ὡς ἂν μὴ τὰ τῆς πολιτείας
ὠφέλιμα ἰδιωτικαῖς ἁμαρτίαις καὶ ὀλιγωρίαις
ἑτέρων πρόσωπα μηδὲν ἐξαίνα συμπεσόντα βλά-
πτειν ἢ φθορὰν ἑτέρας ἢ σφαλερὸν τοῖς
βλαπτομένοις ἢ πολιτείᾳ τοῖς δὲ ἑτέρων ἀπο-
πεμπόμενον ἢ σφαλερὸν ἢ παρεμποδίζον
ἑτέροις συμβαλλομένοις τοῖς ἐπιτελοῦσι ἐπι στρέ-
φειν ἐξελληνισμοὺς ἢ ἐξ ἰουδαϊσμοὺς ἢ ἐξ
αἱρέσεως ὅλας σπουδῶν τούτοις ἐμφρεῖς
ἀπόσκοποι ἢ ἀχρεῖοι καὶ ἀλλότριοι εἶναι τοῖς
σκοπούς τῆς σπουδῆς καὶ τοὺς πλη
σίον καὶ τοῦ χρήσου εἰσὶ μονάζοντες ἢ σεμνά
ζοντες ἢ λαϊκοὶ ἔξω ἀναθεματίζεσθαι :

Ἐπὶ τοῦ ἐφεξῆς περὶ πολιτικῶν τῆς αἰτίας καὶ οἰκου
μενικῆς ἐπὶ σωτῆρος σὺν τῆς σπουδῆς τοῦ-
αἰτιατοῦ βιβλίου παραπαίομεν : πρὸς δὲ-
τύχιον τοῦ αἰτιατοῦ παρ' ἡμῶν καὶ σὺν αὐτῷ
πόλεως :-

ἐπὶ τῶν αὐτῶν ὁρέων :-

Δια τοῦτο πάντες τὴν σύνοψιν φυλάξαι
πρὸς τὴν ἀποσχίσεως κατάστασιν τῆς ἐμπαθείας
μακαριότητος φανερὸν ποιοῦμεν ὅτι
ἡμεῖς ἀεὶ ἐφυλάξαμεν καὶ φυλάττομεν
τὴν τοιαύτην ἐξαίρετον παράδοσιν, ὑπὸ
τῶν μεταλαχούτων καὶ σωτῆρος ἡμῶν ἰδίων
τῶν ἁγίων αὐτοῦ ἀποστόλων καὶ παρ' ἐκεί-
νων εἰς παντὸς τοῦ κόσμου κηρυχθῆναι καὶ
ἀποταθῆναι ἁγίων πατέρων σαφῶς ἀθέσμως
καὶ μάλιστα ὑπὸ τῶν σὺν ἡμῖν ἁγίων πατέρων
συνοδικῶν ὅρων ἁπάντων τῶν
καὶ εἰς πᾶσαν ἀκολουθοῦμεν καὶ ἑπό-
μεθα τούτοις τὴν θεοφόρους πα
τέρας τοὺς σὺν ἡμῖν ἁγίους συνόδους καὶ τὰ
γίου σύμβολον πίστεως ὀρ-
θοδόξους καὶ τῶν ἀρείου μανίαν ἀνατε-
μαλίζοντας καὶ τοὺς αὐτῆς φρονήσαντας
ἀθεομαχοῦντας ἑπόμεθα δὲ καὶ τοὺς σὺν ἡμῖν
παντὶ νοὶ τὸ ἐν ἁγίοις πατέρων

οἵτινες τὰ αὐτὰ ἁγίου μάθημα ἐσαφήνιζαν
καὶ διὰ τὴν ἰσοθεότητος τοῦ ἁγίου πνεύ-
ματος καὶ ὧν αἱρεσιν μακεδονίου τοῦ πνεῦ
ματος καὶ τοῦ ἀποστόλου ἀποκλινάντος
καὶ ἐκείνων μετὰ τῶν τὰ αὐτὰ ἐκείνοις φρο
νούντων ἢ φρονησάντων ποτὲ συνόμενα
σὺν καὶ ἁγίους πατέρας τοὺς συν-
ηγμένους ἐφεσον περὶ τοῦ αὐτοῦ
οἵτινες διὰ παύλου ἠκολούθησαν τῷ αὐτῷ-
ἁγίῳ συμβόλῳ καὶ μαθήματι καὶ ἐκεῖ-
νων νεστορίου τοὺς ἀσεβῆ καὶ τὰ μωρὰ αὐτοῦ
δόγματα καὶ τοὺς τὰ ὅμοια αὐτῷ φρονη-
σάντας ἢ φρονοῦντας ἢ φρονήσοντας πρὸς τοῦ-
τοις συνόμενα καὶ τοὺς ἑξακοσίους τοιά
κοντα ἁγίους πατέρας τοὺς συνελθόντας
συναθροισθέντας οἵτινες καὶ αὐτοὶ στάσιν
στῆναι τοὺς πρεσβεύσαντας τοῦτο ἀμέ-
μπτως συνόδοις καὶ ἠκολούθησαν τῷ πρεσβεύ-
μένῳ συμβόλῳ καὶ μαθήματι τῶν πατέρων

τῶν τῆς θεοφόρ

παλεφάτων ἀλλ' ἐστὶ τι καὶ ἀπὸ τῶν ῥηθέντων παλεφάτων σαφηνιστικὸν καὶ ἀναθεματίσαντες τοὺς ἑτέρου παρὰ τὸ ἐνεστηκὸς σύμβολον τολμῶντας ποιεῖσθαι ἢ ἀλλαχοῦ ἢ παραδοσιοῦναι τοῖς ἁγίοις τοῦ θεοῦ ἐκκλησίαις :-

Ὁ ἐν τῇ ἁγίᾳ καὶ οἰκουμενικῇ ἁγίᾳ συνόδου :-

Ἡ ἁγία καὶ οἰκουμενικὴ μεγάλη σύνοδος πρέπειν ἡγεῖται καὶ πανταχοῦ εὐσεβεστάτου καὶ πιστοτάτου μεγάλου βασιλέως καὶ στεφάνου αὐτοκράτορος καὶ βασιλίδος τῆς θεοφιλεστάτης καὶ βασιλίδων τῶν πόλεων καὶ στεφάνου πόλεως νέας Ῥώμης τοὺς ἐπὶ τῆς εὐσεβοῦς πίστεως παλαιοὺς λόγους ἀνανεοῦσθαι· ὅθεν καὶ παρὸν ἡμῖν ἐκ τοῦ μονογενοῦς καὶ λόγου παιδὸς ὁμολογεῖσθαι ἡμῖν ἐκδεξαμένοις ἀμφιβάλλεσθαι τὸν αὐτοφυῆ καὶ ἀληθινὸν θεὸν ὡς

ἡμῶν ἀνδιαγγίλῃσι σιαπρυσίως ἐκπέρυ "
ξφωναῖς ἐτῶ ἐμὶ βφωὶ βυκπόρμου δὰ- "
κλουβαὶ ἐμοὶ οὐ μὴ πρὶ παλήσει ἰὸ λή- "
σκολία ἀλλ' ἐξ ἐκ τὸ φωὶ λὴ ζωῆ κὰὶ πά- "
λὶν ἐκ ἐμῶν τὼ ἐμὶ σὶ σω μὶ ἀμῶν ζάλλη "
βὶ λὴ τεο χέλλω τὴς ἐκ ἐμῶν φωνῆ κὰὶ σὶ σας "
κὰὶ α τεσσο φως ὸ πεφόβολβς βασιλεύς "
ὸ σκοῦμενος ὅλῆς μὲν ὀρ τοσο ξὶ ὑπέ- "
μαχος τὴς σὲ ἀσεβείας αὐ λὶ μαχος τὼν κα "
τὴμῶν αἰ λὶ αν βάλλω κὰὶ ὶ κουμβὶ κὼ σανα "
δεῖσας συώσουν βὶ λὴς σὶ κχηπὸ ἴὼ ω σε σύ- "
γκεῖμα ὅ τὲν κὰ τὴμῶν αἰ λὶ α κὰὶ ὶ κου "
μβὶ κὰ συώσους τὼν ἀπόλυων κὰὶ ὧ σε- "
τεύων τμῆς σὺ σεβεῖ πλάνω πόὲ ὠ τὲν ἀ- "
σελέασα κὰὶ τὴ τὸν αἰ λὶ ον κὰὶ ἐγκεῖτον "
παλεέων ἀπαυσὶς ἀντὰ λὶ βῶ κὰ βάκ "
λουτὴ σασα βαῖς αἰ λὶ αις κὰὶ ὶ κουμβὶ κὶ "
πλὲ συώσοὶς ὶν ἀ πασὶ δὺ σε βαῖς- "
ὶ μῶ φάνησε φαμὲ βὴ τῶν ἐ τὶν ἀντεβὲ "

ι παλεφρωνίων σὺν ἡμῖν σωζομένων καὶ-
ιι θυμωνιῶσους αἱρετικοὺς καὶ τοὺς μαζωνιτὰς
ι σὺν τοῖς καὶ νοῦν πολεμοῦντας τῇ εὐσεβοφρονούσῃ σύ-
ιι στασιν καὶ μανιώδους τοῦτο πνεύματος μάχῃ
ι καὶ ἀπολιναριστοὺς συναθοῦς ὁμοίως καὶ-
ιι τὴν σύνοδον τῶν πεντεκαιδεκαμήνων καὶ
ιι τοὺς τοῦ δαυφενὸς συνεισελθόντας μιᾶσμοὺς κα-
ι νονικοὺς θεσπισθέντων καὶ τὴν σὺν ἡμῖν ἐκκλησιῶν
ι τοιούτων χλευάσαντας παλαιῶν καὶ τοὺ-
ι τοις καὶ ὅσοι σὺν τούτοις τῶν θεομαχῶν πρὸς-
ιι τόλμησαν καὶ τὴν τελεταλαίαν ταύτην τῆς ἁγίας καὶ-
ι μεταλήψεως πεπληρωμένην σὺν ἡμῖν σωμα
ιι τικῶς καὶ θεοπρεπῶς ἐνδυναμοῦσι

ἢ τῶν ἀναθεμα τίζειν καὶ ὁσίων μοναστῶν πεῖς χέτωσαν ἀνακεφαλαιοῦσθαι θεοσεβοῦσι

ιι ὡς εἰρήνους σὺν μυστικοῖς καὶ ἁγρίου
ι καὶ τῶν συντεθειμένων τοῦ θεοσεβείου τῶν καὶ
ιι τῶν τοῦ σώματος κεφαλαίων τοῦ ἁγίου πνεύ-
ιι καὶ τὴν ἐλεομένης ἐκκλησίας πρὸς μα-
ιι εἰσταλεφθαι τῶν πρόσω ἀκαινόμενα μυ-
ι σταῖς καὶ τὴν εὐσεβῆ ἀναναεωμένην

θεσπίσμασι

ἀποστολα τὰ δέδεκα τοῦ Ἰησοῦ σὺν τῷ Παύλῳ
ἁγιωξαλα σώματα καὶ τὰ παρὰ τῆ
ἀποφόρ παλέρων σὺν τῷ θεῷ καὶ αὐτὸς πα
ρὰ τῶν ἐν ἁγίων παλέρων βαλ βαπτιθεὶς ὁ-
πε καὶ αὐλο παὶ ἁγία σεμνοσολ Παύλα
ρέσι παῖ μυροφόρου αἱρεσώς ἀποσ
σώς ἐσέξαυλο καὶ ἐσεκνέφας σύμβωλου
καὶ ἡ ἁγαθὴ μαῖ ἁγία καὶ ὁ ἡνου μλυϊκὴ Πε-
σφεαγίσω σεμνοσος :-

Ἐγὼ Πέτρος ἡ ἀπόστολος τοῦ Χριστοῦ παρέω-
μεν πεος τὰς ἁαν χεῖρας μαίου καὶ νου ἱκαὶ
ἀποστόλων ἁγίων τῶν πεοφητῶν καὶ τῶν
ἁγίων πρωτεσμαρτύρων ἀπεφειρωμένα
εἰσὶ σὺν ἀποστόλῃ ἱκαιρίας καὶ αὐαμφιμυσ-
λως ἀποστὶ παεφοσφείσις παεφ τῶν πα
τεέων πίσως αὐαμφιβόλως φυχαπωμῶ
σὶ καὶ ἐξαιρέτου σα παυλος ἔχειν σὺχό-
μενοι τε καὶ πασόυλες ἵναμησῶ τὰ πα
ρὰ καυκαυνικὰς ἀεὶ ἀσὶ τὰ μελωτὴ μησῶμα

χαῖρε ὁ πεος

τεθῆ ἀλλὰ ζῶλα καὶ ἐπίμαστα καὶ νοσηλεῖα παραφύλακα φυλαχθῆ.

Τοῦ αὐτοῦ ἁγιωτάτου πάπα ἐξετέθησαν νοσηλεῖς σπουδῆς πρὸς τοὺς αὐτοὺς ζαοχῆς.

Αὐτὴ δὲ ἡ τελεία ἡμῶν ἐπισκοπὴ ἴνα τοὺς ὀφθαλμοὺς τῆς καθολικῆς καὶ ἀποστολικῆς τούτου οὐσίας μετὰ τοῦ ἁγιωτάτου ἀποστολικοῦ θεσπίσματος ἀμαχήμονι στερεώσῃ καὶ παραστήσῃ ὁλησταυρίας παραφυλακὴ φυλάξωμεν πρὸ αὐτοῦ εἰς αὐτὸν τὸν τέρμα παύλειαν κεφαλὴν ἐκποιήσωμεν οὐσιοῦ καὶ τῆς ὀφθαλμοῦ παῦ καὶ αὐτοῦ καὶ εἰς τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ τὴν μυοσκλὴ τοῦ πεπαῦ αὐτοῦ αἰῶνων ἐξαύλου ζωντεύλα ἀληθινοῦ θεοῦ σκηνεοῦ ἀληθινοῦ φωσὶ σκοφοῦ ζωντεύλα ἀποιητεύλα ἀμουσίου ὦ παιδεσίου ζῶ παῦλα ἐζωεῦ ζῶ τε σκηφοῦ ὦ καὶ ζῶ σκηνὴ καὶ εἰς τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον ζῶντος θεοῦ ζῶντος παθὸς σκηροφαύμενον ζῶ πεῖ καὶ ὑφ' σωπεος κωνοφυλος

καὶ σὺν δοξάζομεν :-

Ο ἐξ ἧς ἀΐδιας καὶ ὁ ἰκουμενικὴ ἑβδόμης συνόδου τῆς ἐνικῆς σωζηθούσης ξ ἔτ : εξοίμιον :-

Η αἰτία καὶ οἰκουμενικὴ καὶ μεγάλη σύνοδος " ἡ κατὰ τῶ χαρείν καὶ θεοστομα σύσα θεὶ " τῶν εὐσεβεσάτων καὶ φιλοχρείστων ἡμῶν " βασιλέων κων σταυλίνου καὶ εἰρεμίνης ἧς αὐ " τῶν μητρὸς συναχθεῖσα δεύτερον ἐν τῆ νι " κεέων χαμπρεᾶ μητροπόλει τῆς βιθυνῶν " σταχεῖ ἐν τῆ αἰτία τοῦ θεοῦ ἐκκλησία τῆ στο " νομαζομένη ὁσία ἀκολουθήσασα τῆ παρα " δόσει τῆς καθολικῆς ἐκκλησίας ὡρίσατο τὰ ὑπο " τεταγμένα :-

Ο τὸ θεῖον τῆς αὐτοῦ σπουδῆς ἡμῖν χαρίεν βου " λομένους καὶ τοῦ σκάνδαλος τῆς εἰσωλικῆς μανίας " ἐν βουλομένους ἡμᾶς χειτὸς ὁ τῆς ἡμῶν νυμφοδιδά " σκαλος τῶν αἰτίαν αὐτοῦ καθολικῶν καὶ ἀποσο " λικῶν ἐκκλησιῶν μὴ ἐχουσῶν τοῦ ἢ ἐκλίσαι " τοῦτων σπηλαίαν διαφυλάττεσθαι · καὶ-

τοῖς ἁγίοις ἀπόστολοις μαθηταῖς σεβασμοῦ
λείων μεθήμων ἐμπαίσας τῆς ἡμέρας
ὡς τῆς σαββάτου τοῦ νόμου τελείωσιν ἐ-
σαγγελίου οὐμόνον αὐτοῖς ἐχαρίζετο ἀλλὰ
καὶ ἐμὲ σαῦλον τοῖς πεδίοις εἰς τὸ ὄνο
μα αὐτοῦ Ἰησοῦ σωτηρίας ταύτης ἀλεξί-
κακον ἐς ἐνὲς ὡς ὑπὸ τοῦ ἀπαλαιώνος ἐχθροῦ
ἀναπλασσόμενος ἐξέσπασε τοῦ σφετεροῦ λόγου
καὶ τῆς παρασάσεως τῆς καθολικῆς σπλάγ-
νιλοξάμενος πρὸς ἐμὲ σωτῆρα τῆς ἀλη-
γδῶν σὴμερον καὶ ὡς φησὶ παράπαν
λόγος τοῦ ἀξιώσας τοῦ ἱσταμένου τε πλά-
νιλον καὶ σωτῆρα ἐν χερσὶν ἀναπεπ[ό]λωκεν
ἱερεῖ ἀναθημάτων τῶν θρασυτέρων σὴμερον
σαλάσσειν τελχινικὸν ἱερεῖς μὴ χεύ-
μενος μὴ ὄντες σὲ πίστιν ὅτι σαλοῦ πε-
φιλοῦσα πολλὰς πολλοὶ σὲ φθορᾶς
ὃν ἀμπλάκημα ἐμὸν ἀνίλεω μείζονα
μὲν ἀνιερεῖς ἀλλὰ σπλαγχνοῦ τῆς

ὁ σεβασμὸς τοῦ
ἀποστόλου
ὅτι μετὰ
τὴν ἀνάστασιν
καὶ τὴν ἐπὶ
γῆς παραμονὴν
ἐπεσκέπτετο
τοὺς μαθητάς

ἀποστόλου

τοὺς ἱσταμένους καθηγεμόνας τῆς
ἁμαρτωλοῦ ψυχῆς τοῦ ἡμῶν αἰτίας αὐτοῦ ἀ-
ναισθησίας καὶ ἀναμέσον αἰτίου καὶ βεβήλου
οὐδὲν ἕτερον λαμβάνω ἢ τὸν αὐτὸν κῦρ λαὶ αἰτίαν ἀ-
ναίτιον ὁμοίως τοῖς εἰσαύριοις τῶν βαρβαρικῶν ξό-
ανων ὀνομάσαντες σὸ μὴ φέρων ὁ ἐξ ὑπο-
δήσεως λύμης σαφῶς ἐμοῦ ὑπάρ-
χον ὅτε τοῦτο χρὸ ἡμᾶς τοὺς ἀπαθῶς ζῆν
ἐφευρόντας ἀφ' ἑαυτοῦ συνοπλέ-
σε διανοίᾳ θείῳ ζήλῳ καὶ σπουδαίοις ὧν
τοσοῦτον ἡμῖν βαρυχθὲν καρυσμένου καὶ
ἐρεμίας ὁ θεὸς παιδαγωγοῖς ἡσυ-
χαστικῆς σκληρᾶς πολυπλόκῳ ἀποχάζη-
σεως μεθηπᾶσι βίου ἀπείβεσι σαρκὸς
ζωῆς ἐκ καὶ σασκεφαμένοι καὶ ἁγιασμοῦ
ἡσυχίας ἀκτῖνα λουσάμενοι οὐδὲν ἀφαιρεῦμαι
οὐδὲ προσθετέαμαι ἀλλὰ παῦλαν ἡσυ-
χαστικῆς σκληρᾶς ἀμείωτα σαφῶς ἀπο-
καὶ σπόμενοι ταῖς αἰτίαις οἰκουμενικαῖς ἐξ

Συνόδοις περιφημοτάτη σύγκλητος σύμπαντες
ἀνήκομεν χαίροντες ἐν τῇ μεγάλῃ
τῇ μεγίστῃ συνόδῳ τῇ θεοφιλάτῃ καὶ θεοσώ-
πόλει πιστεύομεν εἰς ἕνα θεὸν παντοκράτορα
δημιουργὸν καὶ μεγάλιον καὶ ἄλλα καὶ με
γάλα ὑποτεθραῦσι πάσιν σύμφωνος ἐξε
δόμεν πάντες πιστεύομεν πάντες τὸ αὐτὸ φρο
νοῦμεν πᾶν σύμφωνέσαν ὑπετεθήκαμεν αὐ-
τῇ πίστις τῶν ἀποστόλων αὐτὴ πίστις τῶν
πρῶν αὐτὴ πίστις τῶν ὀρθοδόξων αὐτὴ
πίστις τῆς οἰκουμένης ἐστὶν ἐξ ἑπτὰ συνό-
δων εἰς ἓν ἀτὸ πλέον. σὺν δὲ αἱ ἡμῶν μοῦμεν
γὰρ μὲν οἰκόνας ἀσπαζόμεθα οἱ μὲν ὄλοι
φρονοῦντες πόρρω τῆς σήμερον σκοπῆς
γὰρ ἡμεῖς τὴν ἀρχαίαν μεσοθεσίαν τῆς κα-
θολικῆς ἐκκλησίας ἀπαντοχοῦ τοῦμεν ἡμεῖς
γὰρ τὰς θεσμὰς τῶν πλέον φυλάττομεν
ἡμεῖς γὰρ τὸ πρόσωπον οὐ λαμβάνοντες
σὺν τῇ ἐκκλησίᾳ ἀναθεματίζομεν ἡμεῖς

τὰς σεπίας εἰκόνας ἀποσεχόμεθα νύμφης "
τοὺς μὲν οὕτως ἐχούσας ὡς ἀναθεμάτων κατὰ- "
τῶν δ' ἄλλοις δὲ κείνοις ἀναθεμάτιοις εἰλῖ "
πᾶσαν παρασοῦν σκηνὴν ἀσκιώτατε ἐπέρ "
φου ἀτελεῖ ἀνάθεμα· μελαδείδητα ἀνα "
γναθὴ καλὰ τὸ αὐλοῦ πόπου ὁ ὀφθαλμὸς ἀ "
μὴ καὶ οἰκουμενικὸς ζ' σωσόσου ὁ κὶ κὸν "
σωματοειδὲς ὁ δάτερον τὸ ἐξ ἑξ "
μέλει χλὸς σκιερὸς τῶν συμβόλων καὶ- "
πεὶ τὸ ἔλος ὁ σοειδὲς μελαίνων αὐτῶν- "
ἀερῶν καὶ ἀναθεμάτιον τὸ μυσπόνι ἐξ "
πεδωθὲν ἢ ἀφεῖν ἢ ὅλως μελαπολείων :- " +

Τοῦτο τὸ ὀφθαλμὸς ἐδοκίμης σωσόσου ἀνα
γίνεσκεμένου πρὸς ἐκκυμάδη παρὰ αὐλα
λίνων δ' ἐδαφίου ἑτέρου παλαιοῦ τετραμμένου
τὸ αὐλοῦ ὄρου ὁ ὀφθαλμὸς πρὸ ἐχον
ἐνὶ εὐεξέτη πρὸς κεκμηκὸν ἐν ἡ θεολογίαν τὸ
ἀτίου πνὸς εἰς τὸ σκότος παρὸς σκηποφαδόμενον
τὸ καὶ τὸ σκότος νοὸς λέων ὡς αὐτοὶ λέγουσι

καὶ πρὶ τούτου πολλὰ ἐπολιόρκησαν τὸν ὅσιον καὶ πνευματοφόρον πατέρα ἡμῶν τὸν βιβλίον ὡς παλαιὸν σήμερον καὶ ἐπὶ τούτου μεταλαμβάνοντες καὶ ἀλλαλάζοντες αὐτὸ πρὸς τὸ παρ' ἡμῖν βιβλίον ὡς παλαιὸν σήμερον· καὶ συμμάζοντες τὰ συμφωνίαν ἐκείνων ὑπολειφθῆναι καὶ τὰ ἀλλὰ μὴ καὶ σύμπαντες εὑρίσκοντες πλείστης περιστάσεως ἐδόκουν θαυμάζειν ἡμᾶς μᾶλλον πρὸς τοῦτο οὐδεμίαν ἀπολογίαν ποιησάμενα μὴ συνευδοκοῦντος ἡμῶν τοῦ κυρίου πλείονα ὅσον αὐτοσαμόνους αὐτοὺς περιφέρομεν ἀναγινώσκοντες τὰ ἀλλὰ σὺν τοῖς περισταῖς ὡς αὐτὰ βιβλίῳ ἐφέρετο· ἐλθόντες ἐπὶ Ἐφέσου ὁ Ἐφέσου καὶ ἀλλαγὴν ἀκολουθίαν τῶν πρώτερον ἐμφανιζόντες καὶ αὐτὰ γινωσκόντων· + Ὁ Ἐφέσου·

Ἀλλὰ τοῦτο παλαιὰς ἀποστολικὰς καὶ ἀποστολικὰς αἱ θεῖοι παλαιὰς καὶ κανονίσαντες καὶ ἰσαποστόλους οἱ τῶν συνόδων

ἐξαρχοι

ἐξαρχῆς πρὸς τὴν πίστιν ἱστάμενοι τῷ αὐτῷ
καὶ ἕνι ἰσχυρῶς ἐλέγχῳ ἢ πρὸς ἀλλήλους
στασιάζοντες, ἢ καθ' αὑτοὺς συμπλεκόμενοι καὶ
κἂν παρὰ πολλοῖς τοῖς σωζομένοις ἀναγνωσθῇ
ὡς καὶ ἀξίᾳ προσεοικὸς γραφῇ ἐκ-
φανὴς ἡμῖν μὲν ἀποδυομένοις τοὺς παλαίσμα
ἡμῶν καὶ τοὺς ὅπλους αὐτῶν φυλαττόντες καὶ-
τοῖς ἀεὶ εὐλαβουμένοις οὐσιωμένοις παρα-
σκευὴ ἐξαναγκάζουσιν ὑπὲρ συμβόλου γυμνοῦν
προσήκων καιρὸς στάσεως ἀκούσῃ τοῖν-
μαλεφῶν ἀπολογίαν εἰ μὴ ὁ καιρὸς καλύ-
πτῃς πρὸς τὴν τῆς ζωῆς σύνεσιν πλὴν ταῦτα εἰ-
σομεν καθ' ὑπαγὴ ἀποτοῖν αὐτοῖν καὶ ὁμοῦ
ἀφορμῶν σπουδαζόντων τοῖν ὅπλων οὖν οἰ-
κουμενικῶν σωζόντων οὐς καὶ ἀναγκαίως
ἐφεξῆς καὶ ἀκολούθως ἀναγνωσθῆναι καὶ
δὴ πρὸ καὶ ἀναγνώσθη ἂς μετὰ στάσεως ἡμε-
τέρας ἀπολογίας παραξόμενοι εἰς μαρτυ-
τοῖν ἑτέρων μύων καὶ ἑτέρων ἀγῶν παλαιόν-

τηνσης ενλοις τωνσωσωνλουτων αις εξεθελοτεφουλες προς αλληλους ηνσημω σιασοσαις νουλες ηνχαθεαυλους σομφυλιζουλες· παεφαηλοις μωσεως κεφαλαι ωσωις καιαναμεταξυ πολειαν τωνδυμετερων αποχων ηκαιαυλιθεσεις ωις ενοιαλεξεως ειδεσ ινα ηκαιαπρος αυλους ημετερας λυσεις δυσωποπλοι ηκαιευποεθ ηκασαφεις γινουλαι γνωσκεσθαιαφ ολιημειςουτεμνημονικοι εσομθ ουτεαλλως σαμεαιρινοι καιαφιδρυλινοι ουτεφιλοτιμουμεθα προς παυτο αυλιλεγομενον εχειν σοκειν ολιαν ειπωμεν αλλα τουτο απλοως καιτενναιον εχομεν ως εφη τις ηση τωνπαλαιων. ολιοαν μεταληις αληθειλεγηται σεχομεθα τεαομενως καιπειπυσομεθα οδαν μηουτως εχον σοκη καιαποδας καιπροφανως ελεγχομεν:- οσιων ουσιως ηθεσιων παρεθεν εφεσις:

ὁ Ἰουλιανὸς εἰρηκὼς τάδε ·· Ὁ κατὰ Ἰουλιανὸς ·· + +

Γ αλλ' οὐδὲ βασιλεὺς ὑποσκήψεται παρ' ἡμῶν συμβαίνοντι τῇ ξυνῳδῷ δίκῃ παλαιᾷ καὶ ἀρχαίᾳ ὑπόνοια γλυκάζουσα ἀναλαμβάνειν αὐτῷ ἔχομαι ἡ καὶ ἴσως καὶ αὐτὸς παλαιὸν καὶ σοφὸν εἰσφέρεται περὶ τῶν ἄλλων καὶ σὺ καὶ περὶ Ἰούστου σεληνοφόλα ὀλίγα συμβολὴν ὧδε ἐξετέθη καὶ αὐτὸς ἀναγνώσῃ παρὰ τῆς ἀνδρὸς σωφρόνως καὶ σωφρονιστῶς μετὰ Ἰούστου καὶ ἀπὸ τοῦ ἐκείνου φωνοῦ ἡμεῖς δὲ παλαιὸν ἀνδρὸς μεγάλου σπείσαντες ζητήσομεν ἀπολογίαν ἡμῖν γλυκάζουσαν καὶ σωφρονικὴν καὶ νομοθετικὴν ἀποδεχόμενοι καὶ ἡμᾶς τοῦτο πλὴν ἵνα καὶ ἡμᾶς καθαρῶς πρὸς ἅπαντα τοῦ εἰρηνικοῦ ἀποκρίνασθαι αὐτάρκη ὄντι ἀναγνῶναι τῶν ἡμετέρων εἰρηνικὰ δὲ καὶ γεγραμμένα παρὰ τοῦ νοῦ ἡμῶν καὶ αὐτὸν ἐκ τῶν ἡμετέρων εἰς τοῦτον

Sessio Sexta.

τῆς ἀναμνήσεως αὐτῶν γινομένης καὶ τῆς συμφωνίας ἀναφαίνεται σύνηθες ἐξῆν σωεχώρει πρὸ παντῶν τῶν εἰρημένων ἀποτίνεσθαι·

Ὀκτωβείῳ κ᾽ ἡμέρᾳ σαλεφα σωέχευσις τῆς τῆς σαχέξως·

Ἰουλιανός·

Ἀΐσε σι μωϑοὶ οἱ παλέρες προχθὲς σποίησα μεϑα τοὺς ϑιούτους λόγους, ὅτε σωηλθομεν σπὶ ᾧ ἐξελϑεῖν καὶ εὑρεθῆναι ἐρμώνην μεϑὲ τῆς εἰρμώνης· καὶ σαϑὸ λομεῖ αἰ ναχαεί ζῆ ϑ᾽ σὶ μέρος τῷ ἑτέρῳ σὶ οἷς ἔστι σέου καὶ ὑποχέτημα ἐὰν ἤχει αβιβλίον ὀϑεῖσι εἰς τὸν ὑποϑῆκον τοῦ μαχαιρᾶ ἵνα σὸ βωμεν μεϑ᾽ αχαρᾶς ὡς οὕτως ὑποχέτητε καὶ μεῖς ἐὰν ἔχητε βιβλίον ἵνα σῶσητε ἐὰν ϑ᾽ καὶ ἰσωμεν μίαν ὥραν καὶ ἡξίωϑον τοὺς ἀποστόλους ἐφεσον καὶ τοὺν νι καὶ σαβιβλ ἵνα σαν ἠσωσι ἡμεῖς αὐτὸ ὁποῖον ἔχει ϑωσιλικὰ τῆς ἡσωσόου ἵνα ἔχωμεν αὐτὸ μὲ ὥρᾳ καὶ οὐσὶ ἐσωσαν αὐτὸ καὶ ἐμὲ ἐφέρε

ἐφέσου

ἐφεσίου

ἢ μὴ τοιμήσατε ἵνα φέρωσι·
ἀλλ' ἀποκείναι μοι τὸ τοῦτο καὶ γνωρίσω
ὅτι οὐ μέλει ἐμποσθωμᾶ ἵνα σὺν ἐξω
μοι βιβλίον ὅλον ἡ λειὰ ζωσεσωμαι αὐτὸ
οὕτως ὥστε χειπάλιν ἀφήμωι ἐξὶ οὐχου
πεὶ σεῖσθου βιβλίου ζούτου οὐχέξι εὐχου
σωῦαι ἡμᾶς αὐτὸ· εἰ σὲ καὶ ἐχομοι αὐτὸ
οὐκ ἐχομοι ἀνάγκω ἵνα σωμαι εἰ τμήσω
μοι ζοῦς οἴκου μοι καῖς σωώδοις ἀλλ' νοῦ-
νοσου ἢ πῖς οὔσε ἐσερχθη ὅλως ἀλλὰ μᾶ-
λου ἵκη εφθη καὶ αὕλη ἡ σωώοσος ὡλέ-
γει ἡ ἁγίοσωίνος ἐχε πράξις καὶ αφω πῖ
σὶ τᾶ κμεφ' ζου πάπα ἰᾶ καὶ τοῦ ἀνδρία
νους μεταζοῦλα ἐγένετο ἀλλ' σωώοσος καὶ
ἀνδρία σεῖοι φωΐτιου καὶ ἵκη ἐφοσεῖω-
ἀ σωώοσου αὕλη ἡ σωώοσος ἐγένετο σπῖ-
ζου πάπα ἰᾶ οὐλίνος πάπα ἰᾶ αὐ σπῖσο-
λαὶ σὺ εἰ σκου ζου ὑπὲζου φωΐτιου ἢ πῖς ὀνο
μάθη καὶ ὀρθόδοξος σωώοσος ἐζήτησε σὲ σωώο

αὐτῇ καὶ περὶ τῆς προσθήκης τῆς συνόδου τοῦ συμβόλου καὶ ἐκείνῳ ἄξιον ἵνα ἐξαιρεθῇ πάντελῶς καὶ νομίζωμεν ὅλοι οὗτοι ὑμεῖς ἀγνοεῖ οὐτε τὴν σύνοδον οὔτε τὰς ὑπ' αὐτοῦ τοῦ πάπα Ἰωάννου καὶ ὑπὸ ἑκατὸν ἑξήκοντα πατέρων συνόδου ἐκείνης οὐχ ἑξῆς στίχων ἵνα ζητῶμεν αὐτὴν ἀλλὰ τὴν μεγάλην μᾶλλον ἀπὸ τοῦ τόπου μεθ' οὗ πρῶτον ἀναγινώσκεται τὴν μεγάλης σχολαστικῆς καὶ σαλίνου πόλεως οὕτως ἀπαντᾷ τὰ καθολικῶν ἁγίων πατέρων καὶ φωλίου καὶ ἰγνατίου γεφυρώτα ἠλαχηπεύτα ἀνάθεμα σαλοῦστο ἄπτε ἀνεράπας οὐσὲ πρέπει ἵνα ζήτωσι εἰς τὸ μέσον :-

οἰουλλιανὸς θ ἐλθὼν ἀπολύθημεν σὺν τοῦ φόβου τούτου ἵνα μὴ ἐκπέφοβον ἵνα μηδὲ ἀναγνωσθῇ ἀποστὴν τὴν συνόδου ἀξιοῦμεν σὺν ἵνα ζητῇ τὸ βιβλίον ἐκεῖνο οἱ ἐζητήσαμεν θέλωμεν γὰρ ἵνα ἴδωμεν ἀποστὴν τὴν συνόδου καὶ περίστην τὴν οὐσὺν λέγωμεν :-

Ἐπιστολὴ εἰ παῦλε ὀλίγης ἐδεήθημεν ἵνα ἐπιστε- ὁ ἐφεσίους
ρίλης τ̄ σωσθέντος σίσομεν βιβλίου περὶ
σελὴς π̄ οὐσιῶν λέγομεν αὐτῶν ἐπιστολὴν ἀ-
ποστολικὴν ὑμῶν χρείαν τοῦτο καὶ ἄλλως
οὐσίαμον ἐστὶ ἵνα ἐὰν θέλωμεν τοῖς οἰκουμενι-
κοῖς καὶ ζητῶμεν τῶν μερίκων ὅμως βι-
βλίον αὐτὸ οἴδαμεν ὅτι ἐσῶν καὶ εἰς ἀ-
ποστολὴν καὶ σαυλίνου πόλεως ταῦτα ἐν ἡμῖν λέγω
καὶ φαίνεται μοι ὅτι μετέγραψε αὐτὸ
καὶ σὺ εἶνος ποιὰ δὲ οἶσθα αὐτὸ καὶ νομίζω
ὅτι μετέγραψε αὐτό.

Ἀπόστολος χριστοῦ θέλω ἰδιωτείας ὁ θεὸς καὶ πατὴρ
τοῦ κυρίου μου πρὸς τοὺς ἁγίους μαθητὰς
παυλείους ἀποστολὴν χάριν ὑμῖν ὁμοῦ
καὶ εἰρήνη ἀπὸ θεοῦ πατρὸς ἡμῶν καὶ κυ- ᾱ ν
ρίου ἡμῶν ἰησοῦ χριστοῦ τὰ ταραχὰ φάλαια σοῦ-
ξαμεν πρῶτον ὑμεῖς ἀνεγνώσθητε βιού-
μενα ἢ ἵνα ὀρθώτερον εἰ πῶ βούμεθα ἐν
δεύτερον ἀνεγνώσθητε τοὺς ὅρους ἰ̄ς ἀνε- ε̄ ν
γνώσθητε ἵνα εἰς σχολὰς ἡμιβιβλίου ἀγά-

ἀλάθωνος πάπα καὶ ἡγεστίνου καὶ κυρίλλου
ἀφῶν σωιξαν τες καὶ σποι ἡβαλε κεφάλαια
τέσσαρα τέλος δὲ ἐπου ὄλι ἀλαβούμενοι
τοὺς τοῖς παλέαις ὧν πλήθει καὶ τᾷ ἀξι-
ώματι καὶ τοὺς ἀρέας ἐκείνω ἀκούοντες
πόσω αὐτάτεμπ ἐνέβαλον ἵναμη ὀλί-
γες τὴ ἐν οἷς ἐκείνοις ἐξέβησαν· φοβη-
θέντες ἡμᾶς πεζαθῆναι ἢ σὲ ξαπαλιν πρᾶ-
σθηκεν ὅπερ ἡμᾶς μὴ πεζαθῆκηλέγειν
ἡμεῖς δὲ αὐτάπυξὶν ἐν ἐξομαῖκὴ σκῆν
σὶ ἀσὶν τῷ συμβόλῳ φάσκει :-

Πρὸς δ᾽ αὖ Πρῶτον μὲν οὖν σὶν τῷ πρῶτῳ ἢ ἐν σκήνῃ ἀ-
ναγνωσθῆς σὰν συμβόλων ἐν ἀγγάθητε
σθέαν βλεπόμενον παρ᾽ ἡμῖν οἷς χαλκίνοις
ὅλι ἐσὶ πεζαθῆκη· ἀπὸ σέλου σαλέγου σὶν οἷς
αἰνέγνωσελοὺς ὅρους ἐσὶ ξαπλε ὅλι οὐσὶ πε-
ζαθῆναι· ἀπὸ σέλου βίβλου ἐπου δάβη
τε ἵνα ἀποσείξητε ὅλι οὔτε ὀρθοῦ ἐσὶν οὔτε ἀναγκαῖ ἀπὸ σέλου ἰωάννου τῶν βιωλῶ

σὶν ἁξαντες

σωμάξαντες σταυρώσωμεν Τὸ τέλειον ὅλιον λα
σὶν ὑμῖν ἀεὶ δουλεύοντες οὐ περὶ σὺν ἐσθίειν
χεῖρες βλασφοῦν ἵνα ἀφ ὧμεν ἀπὸ τοῦ
αὖ ὅλιον ὀλέσωμεν οὐκέτι προσθήκη ἀλλὰ
ναπτυξὶς ἐν καὶ σοφία σαλέφου ὅλιον
κωλύεσθαι ἀναπτυξὶς πρὸς σὲ τὸ ῥίτολς
πεφυτεύμεθα σεῖξαι ἡμῖν τυχαεῖ ὅτι
θεῖ χρήσιμον καὶ ἀναγκαῖον καὶ ἀληθὲς τέ
λειον ἀποστέλλω σὲ πρὸς καὶ ἀναγκαῖ
λέων ὅλιον παῦλα χρεισιανοῦ πεῖθεσθαι
τῇ ἀληθείᾳ ἐξ ἀπαυλος τόπου καὶ εἰς μὴ
δὲ πεφύτου σπόρον ἐξηλθὲν παρὰ τὴν αὐσα
σμάλτος ἡμῶν ἵνα ἐλθῇ ἐκφυον κεφά
λαιον δυσωδίας καὶ κακῶς οὐσεμία ἀλ
θεῖς ἀνάπλῃξις ἡ σοφία διὸς σπέρ
μης ἡ μαθήματος ῥητὰ καὶ πεσὰν ἀλλὰ
κλυο ὀλέσθαι ἐστὶ συμβόλῳ οὐκέτι πρὸς
σὲ τὴν δὲ σεισμὸν ὅτως δὲ σεσυ
λον ὅτως οὐσεμία ἀνάπτυξὶς ἀλλὰ

τοῦ μὴ χειρόμενον ἐμπεσεῖ ἐχειρότητα τοῦ-
πρόφωνη, ἐξήγησις οὐ αὐλοῦ καὶ ἀνάπτη
ξις οὐκ ἄλλα πεσὶ τὴν ἡβιαυτὴν ἀκουσθ[ῆ]ν
καὶ ὁ βιοῦτος συλλογισμὸς ἀρίστος ἐστὶν οὐ χρὴ
σώζεσθαι ἀφυπτίαν λείπεσθαι σεῖ ἑαυτῶν
μεῖζον ἀγαθοῦ τοῦ συλλογισμοῦ καὶ τῶν ἐ-
λάττονα ἡμεῖζονα ἀποσείνυσθαι τοῦτο
δ' ἐστὶ τὸ πεσὶ τὸ τεμνούμενον πεσὶ τὸ τε-
ἐξωθεν τοῦ τοῦ τόπου νοοῦσι καὶ οἱ φι-
λόσοφοι καὶ μάλιστα ὁ ἀριστοτέλης ὀνομά-
πειμβεύσεως καὶ φθορᾶς ὅπου ἐκεῖνος λέ-
γει πεῖθρεμμένων λέγει γὰρ ἀναλόγως τῷ φο-
μένου τῷ φθείρεσθαι· πεσὶ τὸ τεμνούμενον ἐξω
θεν ἐστὶ πάθη πεῖθεσις ἐξωθεν ἡ σε ἀ-
νάπτυξις καὶ σφαῖρα οὐκ ἐξωθεν ἀλλὰ
ἀποῖον ἐγκεκλεῖσθαι ὁ βάκχος γίνεται
ὀπτεσὶς ἀνάπτυξις σπερμένου ἐμπε
ει ἐχομένης τῶν πεῖ ὑπάρχειν μὲν εἶναι
πεσὶ τὴν ὅλων μὲν ὅλων ἐστὶ τὸ ἀ[ν]τ[ε]ρ[ὸ]

σέξασθαι περὶ τῆς πολλὰς τοῦ λαοῦ
καὶ ἀναισθησίας τοῦ λαοῦ παλαιοῦ ἐστὶ
τὸ ἄλλων σύμβολον ὡς ἐξέστιν οἱ παλαι-
οὶ σωτῆρες ἡμῶν παλαιὰ οἰκουμενι-
κὴ σωτὴρ πρὸς τὴν τῶν σοφῶν
ὅμως εἶπον ὅτι ἐστὶ καὶ ἀπὸ εἶπον
οἱ πρῶτοι παλαιοὶ καὶ τούτων μάρτυς ὁ καὶ
ἁγιώτατος θεολόγος Γρηγόριος ὁ θεσσαλονικεὺς
σοφώτατον οὕτως:

Γρηγορίου τοῦ θεολόγου πρὸς Νικοβούλιον:

Η μὴ τῆς καλλιγραφίας καὶ ἀπιστίας τῶν ἁγίων παλαιῶν
τῶν ὀνείδους τοῦ ὅτι καθαιρέσεως τῆς ἀει-
λιτικῆς αἱρέσεως οὐδὲν οὔτε περὶ μικρὰ
μὲν πόλεως οὔτε περὶ μεγάλων σωμάτων
προσοφθαλμοῦσι τὸ ἐλλιπὲς ἐρημίου-
πεῖ τοῦ ἁγίου πνεύματος καὶ μὴ κεκινῆσθαι
τῶν καλλιβοῦς τὸ ζήτημα ὅλη μιᾶς θεότη
τος εἰσεναχθῆ τοῦ παλαιοῦ καὶ τοῦ υἱοῦ
καὶ τὸ ἁγίου πνεύματος καὶ τοῦ παλαιοῦ ἡμῶν σωτῆρος
ἀποστόλου ἡμεῖς λέγομεν ὅτι εἰ καὶ πολλὰ

ἐξετέθη ἡ πίστις τῶν πατέρων τῶν ἁγίων
οὐχ ἵνα προστεθῇ ἀλλὰ ἵνα ἀπαρέθῃ καὶ
σαφηνίᾳ καὶ τὴν περὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος
οὐκ ἐλλείπετο τοῦ μόνου γνησίου υἱοῦ θεοῦ
τῶν αἰώνων ἀλλὰ ὅτε ἐλείπετο τοῦ μόνου γνη-
σίου θεοῦ τῶν αἰώνων ἀλλὰ ὅτε
ἐλείπετο τοῦ πολιτεύεσθαι ὁσίως καὶ ἀρέσκειν
ἀλλὰ ὅτε ἦν ἀληθινὸν ὄντως ἀληθινῶν ἀλλὰ
τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον κυρίου καὶ ζωοποιοῦ ὁ-
μοίως οἱ τῆς πίστεως ἀκόλουθα οὐκ
ἐκολίσθησε πρόθυμα οὖσι καὶ ὡς οὐσε-
μιάς γραφῆς προστήκης ὁμολογεῖν οἱ πα-
τέρες μηδὲν ἄλλο πιστεύειν ἢ ὅπερ
εἶπον οἱ πατέρες οἵ καὶ μᾶλλον μᾶλλον
οὖν ἐβούλεσθαι ἀκριβῶς καθομολογῆσαι οὐ-
δὲν ἐλλὲν ἐπῆν προσθῆναι οὐδὲ ἀφεῖλε καὶ ταύ-
μὴν ἡ πίστις οὐσίας
τὸ πρὸ ἀπὸ τῆς πρώτης καὶ αὐθεντικῆς

Sexta.

αὐτοῦτοῦ πρεσβύτερος τῷ πρώτῳ συμβόλῳ χωρὶς τοῦ πατρὸς τοῦ ἐστὶ τῆς οὐσίας τοῦ πατρὸς εἶπον ἐκεῖνοι ὁμοούσιον τῷ πατρὶ καὶ τὴν θεότητα καὶ ὁμοούσιον ἡμῖν καὶ τὴν ἀνθρωπότητα ὡς ἡμεῖς μόνοι τῆς δόξης τοῦ ἀληθοῦς φωτὸς ἀφ' ἑαυτῶν ἡμῶν ἐστερήμεθα καὶ ἀπὸ τῆς ἀναπτήξεως οὐκ ἐστὶ πρόσληψις ἀλλὰ σαφῶς ἀβούλου σου χάριτος στέρεσθαι καὶ ἐντοῦτῆς μοῦ ἀσεβείας. ὀκυρίως γὰρ ὁ ἐφέσιος ὡς ἐξ ἀνθρώπου λόγου πολούμενος ἐξήλωσε, ἕτερον ἐσωνούμενος θεὸν ἕνος χάριν ἐντῆδε τῆ οὐκ ἔστι τοῦ τῆς σωτῆρος συμβόλου ἀλλὰ τοῦ τῆς πρώτης μόνου καὶ λέγασα ἔστα καὶ σφάλματα ἀποεῖ εἶπε σιαβεῖναι ἀμφιβόλα ὡς οὐ καὶ μετὰ σαφείας καὶ βίας πεσοῦσθαι πολλὰ ὡς φαίνεται καὶ συσχαβαὶ καὶ ἐνλέξεσι ἀοὐκ ἐστὶ

πρὸς θήκην σταυρὸς εἰς τὸν αὐτοῦ νοῦν φέρων
σκῆπτρου τῶν οὐρανῶν ἀναφαίνεται εἶναι
φανερὰν τὴν μείζονα σκληρὰν μὴ εἶναι μη-
δὲ λέγεσθαι πρὸς θήκην μηδεμίαν ἀφ[ορμ]ὴν
ἢ αἰτίαν ἐλλείπειν ἢ σημαίνουσαν τὴν
ἐλάττονα σκληρὰν εἶναι καὶ πλείονος
ἢ τοῦ σκήπτρου ἐξήκοντα ἐστὶ καὶ ἑξήκοντα
ὥστε σχολάζειν σκοῖς λέγεσθαι σκηπτροῦ-
σθαι σκῆπτρος τὸν πατρὸς τὸν ἀΐδιον ἀμφο-
εἶναι καὶ σκήπτρου καὶ πρὸς τοῦτο οὐπε-
ποίσω ἄλλας ἀποδείξεις ἢ τὰ ὑμέτερα
ἀΐδιον καὶ ἀποδείξω σκληρὰν μείζονα ὀλιγ-
σφαίρας σκήπτρου καθὼς καὶ σκήπτρου
ρὸς καὶ σταυρὸς σκῆπτρου ὑμέτερον ἀΐδ:

χύελλος:: Ὁ ἀφμαραίειος χύελλος σκληρὸς καὶ ἀΐδ[ιος]
" ὁμιλία ὁ πουλέγεται ἐγὼ ἐφθήσω σὺν πα
" τέρα καὶ ἄλλου παράκλητου πέμψει-
" μὴν λέγει τὸν ἁγίου τοῦ καὶ παρὸς:

Sexta.

οὐσιοσωῦ ἀλαθεῦ ὑπαρχων ὁ ὑιὸς κοινωνὸς ἐ- ,,
χει καὶ τὸ πνᾶ καθ᾽ ὅλου τοῦ δ᾽ὸπου καθ᾽ὁ πρεσβυ- ,,
νοῖλο καὶ ὁπαληρ οὐκἐ παυλοῦ οὐσὲ ἐξω ,,
θεν δ᾽ηλονεσταῖ μᾶλλον σε μανῖκ᾽ τὸ ὁυλωφεῦ. ,,
ἀλλ᾽ὡς πρ καὶ ἡμεῦ ἑκαστος τὸ ἰσιου ζῦ ἐ- ,,
αυλω πνᾶ ἐχει καὶ ἑαυλῶ ἀνοσιλαίων ποιαχρ ,,
εἰς τὸ ἐξω προχεῖει σιαταραλλιλο καὶ σω ,,
μαλικῶς αὐλος τοῦ ἀνθ᾽ρωπου πρεῖει τὸ πνᾶ ,,
σωμαλικῶς ὁὕλω καὶ ἑαυλῆς τῆς οὐσιας θε- ,,
σθαι σε ωῦ ἑαχεῖαι τὸ ἐξαυλῆς· ἀπόλου- ,,
τωνου μπαιεῖνει ὅλι ἑπιση ὁ ὑιὸς ἐχει
παῦλαλαλου παρὸς ἀλαθὰ καλαφυσιν καὶ-
οὐσιωση ἐξει καὶ τὸ ἑπιφαλε τὸ πνᾶ ὡς πρ
καὶ τοῦ πρᾶ καὶ ἱναμελις νομιση περιουσιου
μαλικοῦ ὑιὸς χαρισματος ἀλλ᾽ουχὶ πρειαι-
τοῦ πῦς χρεῖει τοῦτο ὁ θεὸς τὲ ἡμεῦ βεβαιωῖσει
σὺν ἐκεῖνῳ τῷ ἑνὶ τῷ λαβεῖν τὸ πνᾶ τὸ ἁγῖου
ἀλλ᾽ἑαυλῆς ῥίζης ὑποτεθεῖσης ὑπάρχει τὸ ὅλον τὸ-
πνᾶ μεταλῆς προσηκης τὸ σὺν τῶν θεῶν

πρὸς τὸν λόγον ἀπέδωκε αὐτοῦ υἱοῦ εἰς τὸ
φανερὸν πνᾶ τὸ ἅγιον καθὼς καὶ ὁ παῦλος
καὶ ἵνα ἴδωμεν ὅτι τὸ ἴσον μεθ' ἑαυτοῦ ἀπολε-
λυμένον καὶ καθ' ἑαυτὸ καὶ οὐ νοεῖ ἐκεῖνο
πρεσβεύει πνᾶ μᾶλλον ὑποτάσσων ἀλλ' ἡμᾶς
πρὸς τὸ δέξασθαι τὸ ἐναντίον τοῦτο καὶ ὅτι πρεσ-
βεύει πνᾶ ὑποτάσσων δείκνυσι λόγος· πρὸς τὰ-
ξωμεν ἄλλον μάρτυρα τὸν μέγαν βασιλέα
ὃς ἡμῖν ἀποδείξει ἡμῖν τὸν πρὸ καὶ τοῦ υἱοῦ
καὶ τὸ πνᾶ τὸ ἅγιον οὕτως ἔχει ὡς ἐμοὶ δοκεῖ
τρόπῳ τοῦ πρέποντος ἐστὶν μὴ σιωπᾶν μᾶλλον
ὑμᾶς καὶ τοῦτο· ὁ τὸ πνᾶ νοήσας αὐτὸ ἐφ' ἑαυτοῦ ἐνόη-
σε καὶ τοῦτο οὐκ ἔστι πνᾶ οὐκ ἀπὸ μέρους
ἀλλὰ πλουσίως μᾶλλον δὲ ὅλως σωμα-
τικῶς δὲ καὶ ἀπλῶς φύσιν ἴδιον καὶ ἀληθῆ
συγκεφαλαίως ἐν ἑαυτῷ τὸ πνεῦμα ἐνε-
τυπώθη καὶ ὁ τὸ πνᾶ μόνον εἰπὼν σωματε-
ειδὲς ἔλαβε τὸ ὁμοούσιον καὶ τοῦτο οὐκ ἔστι πνᾶ·

χρὴ τοῦ μεγάλου βασιλείου:

καὶ σπουδὴ

Sexta.

καὶ σὰρξ καὶ ψυχὴ ἀλλὰ πνεῦμα καὶ σκηνοῦτο "
καθὼς φησὶν ὁ ἀπόστολος ὡς περ ἐξ ἀληθοῦ "
σεως ὁ νοῦς ἀνεγνωσμένος καὶ ὁ ἐτε "
ρου ἀκρου σωσε πεπαίσαλλο οὕτως ὁ πνεῦμα "
ελκύσας σαῦλου καὶ τοὺ πρᾶ καὶ τοὺ μοὺ σύ- "
εφ ελκύσαλλο καὶ τοὺ μοὺ ἐμ μὶς λάβη ἔξε "
αὐλοῦ σκατεφθεν πῆμλου τοὺ ἑαυτῆς· "
πρᾶ πὴ σεῖου ἰσῖου πνεῦμα σωσε παίσμου "
οὐ γὰρ ἐστὶ σπνοπᾶ ὑμῶν ἢ σαρεσῖν "
ἢ μοὺ χωρὶς πνεῦμα νοπθεώσαι ἢ τὸ πνεῦμα τοῦ μὴ "
σαγαθεώσαι :. Αἰσεσμῶ ταλοι "
οὕτως ἔχουσι γὰ τεῖα πρόσωπα νουμθω
τούτων ἑνὸς ὡς ἔστι συμβαίνει ὅστις νοεῖ
σπρᾶ ὅτι προβάλλει τὸ πνεῦμα αὐτὸ ἀγι
νοεῖν ὡς βάλλειν αὐτὸ καὶ τοὺ μοὺ καὶ ἵνα
μὴ δόξωσι χρὴς καὶ ἄθεοι ὁ ἢ μέτερος
λόγος τελῶ πρὸς βάξαι τοὺ αὐτοῦ βασιλείου
μαρτύρια λέγουσι οὕτω περὶ τοῦ πατρὸς λόγῳ ὅ-
τι ὅσα ἔχει ὁ πατὴρ ἔχει καὶ ὁ υἱὸς σωζο-

ὁλι ὁ υἱος οὐκ ἐστι παλιν παυλα ἐστὶ ὁ υἱος
ὅσα καὶ ὁ παλη σι χαλου εἶναι μου τα
" τη :- Παλε ρα εἶπου τὴ υἱοὺ φυλασσε-
" μι ταυτας τας ισοτητας μου ὧν ὁ υἱος
" αυτας εἶναι υἱος παυλα ἐστὶ ὁ θα καὶ ὁ πα
" τη καθαπω αὐτω φωνω τουτω εἰπου
" ὅσα ἔχει ὁ παλη ἐμα ἐστὶ ταῦτα τι
" μαθητης εἰκη τ τοῦ παυλα:-

Α ἰαὶ σεισμω ταλο παλεῖρες σωεμι λε-
γουσι ὁ θα εἰω ἀσυμφονοῦσι ἐμοι φαη
σὶν παυλον φο θου ὁλι ὁ περβαλλειν τοῦ
κοινου παρι καὶ μαι ἡμεις πολλα καὶ θεαι
καὶ σηλα πρεπι αὐτης υχης εἰχομεν
ἀλλα εἰπαν καὶ σξα ὁλι αυταῖ χρεαν
σκπορευεσθαι υπα τα ἐθνη σκυβαλα
νομον σκποραειν ἀσκυβαλου αλλα ἀρκ
ταῦτα ταῦτα πιωεν διατηρειν ἑαυτους ἀπὸ
ειδωλοθυτων καὶ αἱματος πνικτου καὶ πορ
νειας ὅθεν διατηρουμενοι εὖ πραξετε ἔρ
ρωσθε

Sexta.

ἢ περὶ τῶν τοιούτων συζητεῖν ἐχέτω μὴ εἶναι πρὸς ἡμᾶς ὅτι ἡ πᾶσα ἀναπόδειξις ἢ ἀφωρισμένα οὐκ ἔστι πρὸς ἡμᾶς ἡ αὐτὴ τῇ ἡμετέρᾳ ἡμεῖς ἀποστρεφόμεθα τὸ λέγειν τὸν πρᾶγμα ὑπάρχειν τὸ πρᾶγμα νοεῖσθαι τὸ ὑπάρχειν καὶ τοὐναντίον ὅταν ὑπολαμβάνωμεν τὸ αὐτὸ ἀληθεύειν καὶ ψεύδεσθαι συμβαίνῃ μὴ εἶναι πρὸς ἡμᾶς ἀλλὰ ἀναπόδειξιν ὅτι ὃ ἡμεῖς ὑπολαμβάνομεν ὑπολαμβάνει καὶ πρὸς ἡμᾶς ἡμεῖς σε οὐ ἀλλὰ ἀφωρισμένα μὴ εἶναι κεκοινωνημένους εἶναι δὲ πρὸς ἡμᾶς ὅπερ οὐχέτομεν οὐκ ἂν εἴη ἐν μηδενὶ ὑπολαμβάνεται πρὸς ἡμᾶς γεγραμμένος λέξις οὔτε ψυχὴ ἐν γεγραφῇ τῇ παλαιᾷ νῦν δὲ καινοῖς οὐδεὶς τῶν παλαιῶν ἢ τοῖς ἐντοῖς τῶν συνόντων κατὰς ἀποστρεφόμεθα τὴν ἀλήθειαν τοῦτο φαίνεσθαι εἶναι κεκοινωνημένον ἀεὶ ἂν οὐκ ἀνάγκη εἰ σὲ εἰ πολὺ καὶ γράμμα καὶ λέξιν κεκοινωνῆσθαι εἰ σὲ εἰ πολὺ καὶ γράμμα καὶ

καὶ ἐξῆς καὶ καθεξῆς προσθῆναι σύν τῇ γραφῇ πολλὰ ἄλογα πρόσωπα μὴ παίζειν τοὺς πατέρας ὅσοι προσέθεσαν σὺν τῇ ὑποθέσει τῆς πίστεως ὑπὸ ἀνάθεμα εἰς προσωπεῖα τοῖς προαύλιοις ἐπιθέσεις καὶ ὁ ἅγιος παῦλος λέγει πρὸς γαλάτας εἴτις ὑμᾶς εὐαγγελίζεται ὑμῖν παρ' ὃ εὐηγγελισάμην ἀνάθεμα ἔστω ἀλλὰ μὴν καὶ ὁ παῦλος καὶ τοῖς αὐλοῦ ῥήμασι καὶ ἄλλη γραφὴ πολλὰ τοιαῦτα λέγει καὶ οἱ ἅγιοι πατέρες οἱ σύνοδοι πολλὰ εἰς πολὺς ἄλλα οὐκ εἶναι σύμφωνα τῷ ἱερῷ ἀποστόλῳ ὡς περὶ τῆς σαρκὸς τοῦ κυρίου καὶ περὶ τῆς ἐφέσου καὶ τῆς σαρκὸς ὥστε ἀποστῆναι τοῦ κυρίου αὐτοῖς δὲ ἀναπτύξεις οὐκ εἶναι ὅλως ἀναγκαῖον ὡς γεγραμμένοις ἐν μέσῳ ἀλλὰ μὴ παρὰ τοῦτο ὅμως μὴ σχολὴ εἶναι σκανδαλισθῆναι

Sexta.

Αναστημα χειλη γαρ ὁ αὐλος παιχος ουτησα-
τε εφ προς χρεωστιους ὁλιγον γεγραμμενα απο
πλανεται δε τα πανζωολουν οἱ λινες παρα-
του παυλου και δυο εχελχουμαι συχρη-
λοι που απο βλεπει προς α απο πλενουσι
ως των ιουδαιων οι ελληνικοι εστι αναλη
των ημαρτεφανισας καλων: ομοια εἰ-
ος γεντορειος ὁ θεολογος λεγει περι των ὀ-
νομα συζυγομαχησωμεν εως αν αι συλλα
βαι προς τον αυλον νουν απαφερωσι κακο-
μετερος στασιαζοις οι υμεις πειπ-
ουος χειλη και αυλολειν λεγουν λεξεων
εμοι λογος ολιγος ουδαφ ενρημασι μ
αλλα πραγμασι πνευματικα καλα δε
ολογου γεντορειου περι σεσωμενων
και πραγμ πολυ μαλλον απ των πα
χμα συμφωνη προς τας λεξεις ουσια
φερομεν:

Γρηγορειου του θεολογου:

Γρηγορειου παλαμαν του θεμου:

Ε τοι δε αι σεσωμενοι παλερεις ουσιας

ἐκεῖνος οὐ πολὲ φευλίσα λέξων πολεισ-
σαν χόλον· εἰ σὲ λέγεται ὅλι οἱ παλέφας
σποίησαν τοῦτο οἱ σύλαις σωσόσις τοῦτο
κοχλόβυλες σὺν ἰσόω καὶ φὰ ἀπολογήθμην
ἀλλὰ καθάπαρὸν λέξωμεν τοῦτον τὸν-
τρόπον ὡς ὅλι οὐχὶ ἐγκαλεῖσαν λέ-
ξεσι καὶ Ἕλλαξιν παεφσίμαλὶμ
μεφάτηθμην· οἱονὶ σύμβολον τοῦτο ἡ-
μεῖς σὲ ἐὰμαὶ σὶ λέγομεν ὑμεῖς σὲ ἀλλ-
λωισὶ καὶ ἄλλοι ἄλλως καὶ σύλαις λέξε
σὶν πολὺ σαφέσμεν ἀλλ' ὅμως σὶ ὅλι-
τοῖς νομάσι σωερχόμεθα οὐ σεμίαν φ-
λυσὶς ἀὶ τομεν καὶ ἑτέρου λόγου ἀπό-
μενον καὶ φιλοσόφου λόγου ὁράμεν σύνε-
καὶ ση σπήμη καὶ τέχνη ὅλι χρὴ σὶσό-
ναι καὶ ἀρχὰς καὶ ἀξιώματα ἅλινα συνέ-
χουσι συνάμει ἀπαύστα καὶ πρὶ ἐχουσι
σωάμει παύστα μεγάλα καὶ γὰ συμπε-
ρά σματα· καὶ οἱ σι σας καλοὶ ὅμως σὺκ-

Sexta.

ἀρχούμενοι ἐξηγοῦνται καὶ σταλοιμοὶ
σὶ ἐπιχειρημᾷ σὶ ἐπαγωγὴς καὶ ἑτέρων
παραδειγμᾶ καὶ οὐσεὶς χρέτεται εἶναι
ἑτέραν σπουδὴν καὶ μᾶλλους ὁ ἀριστοτέ-
λης ἐν σαλτέρφ ἐν σαλτέρων ἀναλυτικῶν
τῷ μεθόδῳς ἀρχὰς εἶναι ἐξ ὧν εἰσὶν αὐτῶν
ἀρχὴ φέρουσι καὶ σωαίμεν ἐν αὐταῖς ἐ-
μπερίεχουσαι ἐχομὲν οὖν καὶ ἡμεῖς
καὶνὰς ἀρχὰς καὶ ἀξιώματα θεολογικὰ
ἄλλα εἰσὶ ἀμφοτέροις καὶ παρὰ ἀμφοτέρ
πιστεύουσαι σκλούτων οὖν ἐσαυσεῖξαι
καὶ σκλουσίους σκπορεύεσθαι τόπῳ ἁγί-
ου ὅτι ἐν σκλούτων αὐ ἀμφαίνεται παῦ
μὴ εἶναι προσθήκη τοῦτο ὀχρεῖον ἡ ἐξ ἀμ
ιχὴ σκληρότα ἐστὶ καὶ ἄλλως σεἰξομὲν
ὅτι οὐ σκιρρότερ κεκλεῖσθαι προσθῶ ἀ-
λεξὶς ἢ συλλαβὰς οὕσης αὐ ἀγκης καὶ-
γὰρ ὡς λέγει παῦλος ἡ σὶς μία σὶ βα-
σιλεῖα καὶ μία σκληρότα ἀλλὰ καὶ βασι-

εἰς τοὺς τῶν τὴν σύνταξιν καὶ καμεοὺς
σαφοέους οὔσης ἀνάγκης ἐξιῶ-τες
ἡμᾶς ἄδειαν ἡ ἐξουσία οὐκοῦν τὴν σαλαι-
παιδαγωγίαν μελαγῶλα αὐλοὶ γὰρ ὁ βοῦτε λέ-
γει εἰ ὧ ἐθμοι μεθ' ἡμῶν πᾶσαι ταύτην-
μέσεως μέχειτῆς σωλεχείας τοῦ αἰῶνος
τοῦτο δὲ οὐσεῖνο εἶναι περὶ τοῦ ἀπλῶς
ἡμῖν σωεῖναι καὶ κυβερναῖ ὅλι ἁ ῥό πῳ
τοῦτο σωεστὶ καὶ τοῖς λύθοις καὶ τοῖς φυτοῖς
καὶ πᾶσι τοῖς ἐμψυχοις ἀλλὰ τοὶ ἀνοῶν
παῖδας ἡμᾶς χαιρεῖ τὶ καὶ μαθησις ὅ-
πε οὐκέσι εὑρεῖν σὶ τοῖς ἑτέρα σὶ σὶν
σαιφυμνοις μέχαι σφαίνεται μὴ εἶ-
ναι κεχωλυμένου παῖδαγωγῶλα ἐ σὶν
κωλούθησε μελίση ζημία τοῖς χεησταιοῖς
ἀναφυομένων σὰ σόλεποχῶν καὶ σία-
φόεων ἀμεέσων ἀνάγκη ἐσὶ τὴν σὶκκη-
σία πεοίσαδαι τοῖς τοιούτοις σιασοχὴς-
σισθηκεν μὲχ τοῦτο σοκμάθουσι κ-

οἱ σὶν σαλεῖα

Sexta.

αἰ αὐτὴ δεῖ τέσσαρα σωιόδω τὴ σὺν ἡφυσαν
Τῶν οὖν πόλεων ἐκεῖνοι ἆρ' πρῶτοι προσέ-
θηκαν πρῶτον καὶ παρ' αὐτῶν ἄλλοι λέγουσιν.
εἰ μὲν οὖν ἄλλοι εἰσὶν οἱ μὴ κατασκευάσαντα
ρὰ καὶ ἀζήμιον οὐκ ἂν ἐξείη σοι προσθή-
κην ἀλλὰ πειθομένοις τοῖς ἄλλοις οὖσι
σὺν τῇ σκηνοποιΐᾳ τῆς ἐμῆς ἀποίησεν αὐ-
τὸ σὺν ἐμοὶ ἂν ἀφαίρεσιν εἰ δὲ τοῦτο κεκω-
λῦσθαι δεῖ ἐξ ἀπείρου σὺν τοῖς ἄρχουσιν
παλαίων οὐκ ἐκωλῦσθαι δεῖ ἐξ ἀπείρου
ἀλλὰ μόνου λέγειν εἰ ἐμοὶ πίστιν μὴ ἐ-
ξεῖναι προφέρειν ἢ συγγράφειν ἢ σὺν
ὑθῆναι ἰσοῦ ἠκούσασι βεβηθῆναι παρ-
τοῖν παλαίων σὺν τῇ ἐφέσῳ μὴ ἐξεῖναι
ἐμοὶ πίστιν σὺν ὑθῆναι ὅθεν δέομαι
ὅλως καὶ ὅσα ἄλλα σὺν οἷς ἠκούσθη ἐξ
καὶ ποιᾶς κώλυμα ἢ ἄξιος λίθος εἶπεν
πρὸς ἰσυλλαβῆς ἢ ἐξῶς ἀναφέρεσθαι
πρὸς τούτους τοὺς σὺν τῇ τῇ σωιόδῳ καὶ

καὶ οὐ ταῦτα ἐξηπατῆσθαι καθάπερ οἱ ἄλλοι
καὶ ἐν καθόλου τρόπον οἱ μεθ' ὧν ἐλέγετο τὸ
σεμνύεσθαι οὐδαμοῦ πω τοιοῦτον ἄλλως
ἢ ὅπερ πρέπον οἱ πατέρες ἀλλ' οἱ πρὸ
ὧν καλοῦντες τὸ οἰκουμενικὸν καλύμμα
ὡς πρὸς ἡμᾶς εἰρήκασιν οὕτως ὡς τε-
καὶ ἄλλα ἀναγκαῖα φέρεσθαι πρὸς τού-
τοις οἷα καὶ λίνες χέουσι πρὸς ξέσιν
καὶ συλλαβεῖν ὀφείλει ἀναφέρεσθαι
πρὸς τὸν πατριάρχην τὸν πατέρων ὡς-
περ εἰ τοίνυν ἐκεῖναι ταῦται λέξεις
σεῖ παρεῖσθαι αἱ λίνες εἰς ἀλλωσύν
ἂν ἀποπεμπτέαι εἰσὶν ὅθεν ἐπεὶ
ὅλοι ἐκεῖναι καλύμματα οὐχ ἁπλοῦν
μὲν καὶ ὀλέθριον πρὸς ἡμᾶς λέγω-
μεν ἀναπτυξίν καὶ τὸν αὐτὸν ὁλοιν ἐ-
χον οὐσίαν ἐστὶ λέγειν τοῖς ἑβδο-
μήκοντα ἄρα ὅλοι οὐχ ὑποκείμεθα τῷ ἀναθε-
μαλλὶ εἰχομεν καὶ πλείονα ἄλλα εἰσὶ

Sessio Septima

πρὸ τοῦ συλλήβδην σωσόν σε ἀλλὰ καὶ ἐς-
ἐς αἰῶνας αἰώνων :-

Κατὰ τὴν κε᾽ ψαλμῳδούμενος ἐξ ἐναντίας τοῦ Ο κλοσκιάσης :-
νεὼ εὐθὺς ἡ μεσοσαββάτου :- πρω-
ξὶς πέμπτη :-

Κ αὐτῶν ἦχος ὁ κλοσκιάσης τὴν ἀπολύσεως
ὑμνολογήσει σὺν ἁγίοις τὸν ἀπολύσεως οὐ-
κ ἐποιήσατε πρὸς δὲ οὕτως πρὸς τοὺ-
πατέρα μεθ᾽ ἡσυχαίους καὶ ἀλλοχ᾽ ἡσυ-
χίους ἀδ᾽ παλεμαχαιώθλε καὶ μεθ᾽ ἡσυχίους ἀφεσιν᾽ τοῦ γαλιλαίου τοῦ κε
εἰσοδικοῦ χάριτος καὶ τοῦ αὐτοσταυροῦ
χυρίου τοῦ πατριάρχου περιχορήσομεν
ἅπλωσιν μεσοπεσάν ἀπολύσεως· σὺν ἡ-
συχαστικὰ καὶ μεσὶ ὁμιλία ὡς οἱ σαλεπα
τέρες ἀρίστοι συνοδικὰ ἐκ τύπου παρὰ-
μεσὶ σταῦρου ὅπερ ἐστὶν ἡ ἁγία τοῦ
τοῦ σὺν αὐτὸν καὶ μεσοπεσὰν οὐκ ἐσὶ-
στιχηρὸν· σάλπεσιν ὅτι οὐκ ἐκ καλοῦ

α᾽ν

ϛ᾽ν

— περὶ τῆς ἁγίας Παύλου τοῦ Ἀπαχλου
τοῦ λέγειν ὅτι ἐστὶ ἀληθὲς καὶ ἀναγκαῖον
καὶ ὅτι ἐστὶ πρέπον σέχεσθαι καὶ δογ-
μάζειν τοῦτο παρὰ τῆς ἁγίας καθολικῆς
τοῦ Χριστοῦ ἐκκλησίας τοῦτον τὸν ὅρον ἐκθε-
σίναι πρῶτον μὲν ὅτι ὁ ἅγιος Παῦλος ὁ τὴν
σκηνὴν ἀληθὲς καὶ ἀναγκαῖον ἐ-
φανέρωσε μὴν τὸ ἀποστολικὸν σκῆνος
παρὰ καὶ πᾶσι τοῖς ἄλλοις εἶναι αἱμο-
στέρας ἐν πᾶσι τοῖς σαρκικοῖς ἀναγκαί-
ου δὲ ζητεῖσθαι τὰ ἀληθὲς τοῦτο καὶ ἀ-
ληθοῦς ἀναφανῆτος ἐκ ὁλῶς παῦλα
σαλευθῆναι τὰ σκηνώματα ἐναυλοῦσθαι
μᾶλλον δὲ τοῦτο ὁ ἡμέτερος ἀριστοτέλης
φησὶ καὶ τὸ ἀληθὲς παῦλα συμφωνοῦσι
ὡς ἐφοῦσθαι τὸ χρῆσθαι σαφανὴ ἀληθὲς
ἡ ζητεῖσθαι καὶ τοῦτο ὅλιγα πρὸς ἐκθεῖν
τὸ ἀληθοῦς ἐκ ὁλῶς ἀποστόξομεν, ὅλι-

Septima.

Τὴν ἐξουσίαν καὶ σύνεσιν σύνειμι τοῖς ἐμοῖς ἀδελφοῖς ὅτι ἐγὼ καὶ οἱ ἀδελφοί μου ἐσμὲν τοῦ Θεοῦ καὶ ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐστιν ἀληθινὸς καὶ ἐσμὲν υἱοὶ τοῦ Θεοῦ καὶ ἐσμὲν ἐν τῇ ἀληθείᾳ καὶ ἐν τῇ ἀγάπῃ τοῦ Θεοῦ καὶ ἐν τῇ ἀληθείᾳ

ἀναγκαίων δὲ καὶ ἀληθῶν καὶ ἀποσχέσθαι
τοῦ ἀληθοῦς εἰ πρὸς ἀναγκαίως καὶ
τὸ τοιοῦτον ἀναγκαίως μᾶλλον
προκειμένης καὶ σωφρονούσης
ἀπὸ τούτου σχεῖν ἔχομεν ἀπο-
τεμεῖν δὲ ἀναλυτέον εἰς ἃ μὴ ὀφ-
φείλομεν χάριν ἔχουσι σχεῖν ἐ-
ρήσθαι γὰρ ὡς ἡμῖν ἀπηνέχθη ὡς ὅσα
τὰ σώματα ἐπηρώμεθα καὶ ὅλη καὶ
σεσαμωμένα εἰκόνα καὶ ὅλη οὐκ ἄπο
λοιπόμεθα πρὸς τὰ προκείμενα ἡμᾶς
σεχαίρειν δὲ οὐδὲν ποιήσαμεν τοῦτ
πρὸς μὲν οὖν τὸ θεὸν ἡμᾶς πεφεύγασ
ὅλῳ πέφυκε ἔξεστιν οὖν καὶ ἡμῖν εἰπεῖν
ὅλα ἀπολωλήκαμεν καὶ ἀποκεκλεῖσθαι
πρὸς ἡμᾶς τὸ θεοῦ σωτῆρος οὐδὲ ἐστι-
σάσω ὡς ὅλα τὰ χόρτα ἀπαύστου δόξης ἐν
πρὸς ὃ σεσαμένα ὅλη καὶ σεσαμωμένα
εἰκόνα μεταλαμβάνει οὐδὲ οὐσιωσάμενα

ὁ σεχόν ἐξεστὶ τὸ ἀναλυόμενον σύνθετον καὶ τὸ ἀπολουόμενον ξυλῆ τῶν φιλοσόφων παλαιὸν ἀναμιγνύειν σύνθετα καθ' ἡνῶν μὲν ξύλου σεχόν καὶ ὁ ἀπολούμενος ἀνάγκην ἔχει ἀποστῆναι καὶ περιφθορὰν ἀνὸς ἀληθῶς περὶ τὰ λοιπὰ χωρῆσαι οὐμενοῦν ἀλλὰ τοῦ περιέντος νοσφίζεσθαι σῶμα περὶ σεβρὶς ὅλον οὐδὲν ὄχος περὶ τὸ περιεόμενον φαίνεται ἀνιχνεύμενος καὶ σαλεύσει μᾶλλον σταθερὸν μετέχειν ἢ μετὰ τὸ βρὶς μέρος ἐφοινίσσεται γὰρ ὑμῶν πότερον ἐξ ὧν περὶ θεῶν ἢ ὅσον θεῶν σφωίσι ὅλως ἀποκεῖνα μετὰ τὸ βρὶς μέρος οὐ γὰρ ἂν σῶν ἅμα ἅπαντα ἀνύπαρκτα μὴ τόδε τοπεποιηκότες ὅλως μὲν ὑπὸ λεπτῶν ἀγνοίαν ἀνὰ ἢ πρὸ ποιητοῦ ἀναγκαῖον ἄρα ἐξ ὑπάρχειν ὡς περὶ μέρος ἀποστῆναι ὡς εἰπεῖν ἀλλ'

τες καὶ ἀναγκαῖον ἀφίσαβ||ταφοσῦν ἡμεῖς
εἰς ἐλέξη ἀλλὰ μὲν σπουδὴν ὑμεῖς
ὦ πατέρες ἀυσεσμόβολοι βασιλέως
τοῦτο ὡς φαίνεται μὲν ἐπαγγέλ-
μενοι μὴ δύνασθαι ἀποκεν θῆναι πρᾶ-
γματα ταῦτα τελοῦντες ἡμῖν καὶ τοῦ-
τῳ δὲ μέρει χαίρομεν ἀπολείπομεν
μεὺ δὲ τοῦ μέρος ἐκεῖνο αὐτοῦ ἐκείνου
σε εὑρεῖν μὲν βασιλέα ἀπόντα τὰ πρᾶ-
γματα ἡμᾶς δὲ παρόντας καὶ ἄλλα
συμπόσιον πρὸς βασιλέα φίλα ἡ ἡ
δόμενα ἅμα σεφανοῦσθαι παῖσι ὡς-
ἡμεῖς πρὸς τὸ πρόσθεν ἀπολούμε-
θα καὶ ἵνα σπεύδωσι τοῦτο φανῆναι ἀξ-
ιώμεθα ἀφ' οὗ ἡμεῖς καὶ πρῶτον ἐγνω
τε καὶ αὐτὸ ἐποίησε ἐξῶι φανῆσθαι
αὐτὸ ἡμεῖς αἰτίαν ἔχομεν ἐνοῖς ἡμῖν
ἐγκαλεῖν, αὐτὸ καὶ μὲν καὶ πρῶ-
τον σεῖνι ὅπως τοῦτο πρόσεστε ἀλλὰ καὶ-

σῶ βασιλῆι

σωζας ἡμῖν ἐκεῖνο πεφυσαλω σὺ δὲ κωλύων
μου ἐσὶ ἡμεῖς σι ελεχθη μὴν πεῖ ου δὲ λί
πνα μαλος. εἰ πε ἐκ τοῦ ἐδ ἐκ του μοῦνα
ταπε ἐκ τοῦ παρὸς καὶ ἐξιω ζῆ ρῶ μαϊκὴ
ἐκκλησία σαφωνίαι τοῦτο ἀλλὰ μὴ ἐγ-
ὼ εἰ ερμὴν ω συμβόλω ὁυ δὲ ἐγὼ ἀν μου
τούτων χέλεσθαι οὐ τε μὴν τὶς ἀφ νεῖσθαι ὀῖς
τε οὐ φαίνεσθαι ἐθέλοῦτον πολεῖ πρὸς τὸ πε
κεί μενου χέ ου σι γὰρ ἐκεῖνῳ τῷ συ-
μβόλῳ οἱ παλέρες ὁ καὶ ἡμεῖς πι σευο
μὲν καὶ σεχόμε θα καὶ ὁμολογοῦμεν τοῦ-
το ἡμῖν καὶ ἡμῖν ἐξ ἰσου κοινὸν καὶ ἐσσι-
σὶ πε ὁ αὶ σέσ τμος παλὴρ ὁ ἐφέσου
τὰ ἐαυτοῦ ἐκλυθέ μενος ζῶ ἡ πε λα
βοῦσι ἴνας ἐκεῖνοις ἀποεῖ ὅλῖ οἱ πα
τέρες οἱ ἐσουότες ζῶ ἡ σαλέρα καὶ ἡ
βίβλη σωσόσω ἡ θέλησας ἀπαφάλωτον
μὲνειν καὶ ἀμεταχίνη του ἐκεῖνο δ-
σύμβωλου τῆς α σωσόσυ τοῦ τοἀλη-

τες ἐστὶ ὅσον πρὸς τὴν τῆς πίστεως τῶν χειστιανῶν ἀλήθειαν ὅσον δὲ καὶ πρὸς ἀναπόξιν ἔξεστι προσθῆναι καὶ καθ' ὃν τόπον συνέχεται σπέρμα ἐν ταῖς ἀρχαῖς τῆς αὐτῆς σπέρμας παῦλα περιέχουσα σωματικὴν τῆς αὐτῆς σπέρμας ἐστὶ καὶ τέχνης οὕτω καὶ θοῦμβολον ὀνεῖδος σωματικὸν πρὸς ἔχει πᾶσαν τὴν σοφίας καὶ ἀλήθειαν καὶ τὴν τῶν χειστιανῶν οὐκ ἀπόκρυφος μὴ καλεῖσθαι καὶ εἰς τὸν υἱὸν καὶ τὰ λοιπὰ τὸ σκότος παρὸς γεννητὸν τοῦτο καθ' ὃν ἀρίου λέγεται· μὴ καὶ σὲ εἰς τύπον θεοῦ ἀγίου ὡς εἴπῃς καὶ ἐμὲ καὶ σοῦ καὶ δύνομαι πάλιν μὴ καὶ λέγεται τοῦ υἱοῦ θεοῦ καὶ θεὸν καὶ γεννητὸν καὶ καθ' ὃν γενόμενον καὶ εἰ τίς σε ἐξιὼν ζητεῖ οὐσεμὶ ἀρνόσει ἀφεσὶν γνωμολόγιον ἢ ἐνομόλογον ἢ τίς οὐκ ἀπὸ

οὐκαὶ ἐδάπη σωμάμεν σαλθσουμβό-
χουσκεινου σπεισπλοίνωνπεφθηκαὶ-
ἀσία καὶ οἰκουμενικὴσυνόδουσ θ ἁγίου
τοῦτοπροσήνεγκωσυμβωλου οἰονὶτε
μεχρισήμῶν πίστεως ἕνεκεν ἀναγκαίωσ δὲ
θεμιτὸν ἀμεταποίητου καθόλου τόπου
καὶ σύλλογοσ σπουδήμωνεἰποιμι εἰ καὶ-
τὰσυμπεφυκόταμεταβάλλονται αἰφ-
νιδίωσ οὐμεταβάλλουσι ἀφ᾽οὗ ἐπεδημώ-
σου ἀποστόλουσυμβόλου σκεινουμετε-
τιῶν ἡμετέρων ἀυτοκρατωρία ἐχει
καθόλησ ἐσπερίσ σκληρὸν ἐγκλεῖν
ἀναγνωσθήτωσ σὴσ σὺνοδικὰσ σωμόσ
θ συμβόλου:

Ἀνεγνώσθητουσυμβόλουτῆσ σὺνοδικὰσ καὶ ὀρθοδόξησ τῶν πατέρων. αὐτὸς ὁ θεόσ:-

Ἰ᾽σου παντέρες αὐτοκρατόρεσ ἀνεγνώ-
σθηκαὶτῆσ τελέτησ συνόδου ἠκούσατε
φωνὴ ἡμετέρα καὶ ὑμετέρα παντες-

ὁμοῦ καὶ τὴν καινὴν καὶ σωτηρίαν καινοῦς
παλαιᾶς ἐκείνους καὶ σώζεσθαι οὐκ
ἀνάγκη εἶναι μάρτυρες καὶ κρίνει ἐκείνους
κακοῦχους ἐπαίρεσθαι πίστιν μὴ σωτηρίαν
ἢ συγγράφειν ἢ περιμένειν μεγάλην
σεσοφακότες καὶ βλέποντας τὰ τοιαῦτα
ἡμῶν ἀπαίδευτον οὐσίαν οὐσαμοῦς· ἐσο-
ξαμὼν φανερῶς τὸν αὐτὸν εἶναι πίστιν
τοῦ σώζειν ἐκπορεύεσθαι τὸ πνεῦμα τὸ ἅ-
γιον ἐκεῖνον ὃν κατάπτε καὶ ἐκεῖνον πα-
τρὸς καὶ ἀεὶ ἐκπορευόμενον τὴν περιτέμνειν ἡ-
μῶν ἐκτέσθαι ὅλη ἀναπτύξεις ἐκ-
τεσεῖς ἀφωνίαι περιπατεῖν χαίρουσιν τὸ-
ἀληθὲς οὐσωτῆρα πάντα περι-
τμήκη οὐδεμίαν ἐπέρχεται πίστις ἀεὶ βλέ-
νων ἐξ ἀπαυτὸς φανέντα τοῦ ὄφεως τὸ-
τον ἢ τὸ τέτοιον εἰς παλαιᾶν ἐνοῦ-
σωτῆρα κατ' ἡμῶν σεσῶσθαι :-

Ἀναγνώστου εἰ τοῦ κωνσταντινουπόλεως

σπεσχῆ πρὸς ἰω' σπ' ον σπουδαῖ λιοχες:-
αὐτοῦ σὺ ἀρόπον σαλεύεσθαι παεμπ' ,,
ἀνεχόμεθα τῶν ὀειδῆς πίστιν ἢ βι- ,,
βλῆς τοῦ στεως σύμβωλον βπαεμβλῶν- ,,
αἰτίαν ἡμῶν παλεφεν τῶν σινηθεια ,,
σωζθούτων καὶ καὶ ναεοὺς ὀβλεμιὰ- ,,
σπρεσομεν ἑαυβῖς ἢ ἑτέροις ἢ- ,,
λεξίν ἀμνησιτῶν ἐμνεμνώνοπεῖ- ,,
σε ἢ μὶ αὐτοῦ παεμβῶσα συλλα ,,
βῶ μεμνημνοι βυλχεῖαυτος μὴ μὲ- ,,
τερε ὀεῖα ἀιωνία ἀ ἑτερο οἱ πα ,,
τέρες ᾳ̃ σὺ σὲ ἢ ὧν αὐβοὶ οἱ λαχοῦσιος ,,
ἀλλὰ βπνᾶ βυβῦ καὶ παῖδος ὁ σπ- ,,
τορεύεται μὴ ἐξαυβὺ ἐσιόεσθαι ,,
ἀλόριουβυῶν καὶ λεβὶ ησοῦ σ- ,,
λόγου:- ,,

ΠΕ ὸ ἰδοῦ αὐτὸς:-

ΠΕ ὸ λοῦ λοῖ ησοῖ αὐτὸς σπεσχῆ βμὲ- εἰου ἐαφεσαι καὶ φανερὸν λα ἀπο κεῖται θμεθα τῇ χαεῖ βυβῦ:-

περὶ ου οὐ χ ἑ ὁμεν οὐ λως ὅ λι οἱ πα
τέρες οὗτοι ἡ αὐλὴ σ μαραγδεῖος κύ-
κλος ἀεὶ ἀναλόυσι ἑαυτὸν περὶ-
σκεῖνο δ ἐ ἡ τοῦ σὺ ἡ ῥ ἵ λ ἡ σωμάτων μά-
λιστα δὲ σπ ὴ ὁ αὐλὸς μὲ σκεῖσε πα
ρὼ καὶ αὐλὴ ἡ σπ ε λ ἡ μὲ ἡ ανεγνω-
σθὴ σκεῖσε καὶ ἡ α ῥ ι α σωμάτων σκεῖ-
νων δὲ μὲν περὶ σ ηκασι σπὴ ὁ οἱ πατέ-
ρες σκεῖνα χ ἑ ὁυσι ἕ τε ραν πῖ σὺν-
ω ἰ σ εἰ ρ η κ α ἀρ α καὶ αὐλὴ ἡ σπ ε λ ἡ
ἀνα φ ἑ ρ ε σθαι δὲ λ ὁ γ ῷ τῷ πρὸ πα περὶ ἕ τε ρω
σὶ σὺν. δὲ λ ὁ γ ῷ δὲ καὶ δ ἐ λ χ α θεωρῶσι ες
καὶ φαίνονται φανῶ καὶ σ φ ᾶ ς μὲ ἵ να
χ ἑ ῖ ρ ε ω ἰ σ οὔ τε μὲ ν ἡ μῖ ν αὐλὶς σπε-
ρ ἑ σ θ ο μ ε δὲ σὺ ν ἡ καὶ α σαλεύειν σὶ σὺν.
ο ὐ δ ὲ γ ὰ ῥ δὲ ῖ ς μηδ ε χ ἑ ῖ ν μ ε σ φ α ν ὴ ν
μηδ ε συλλαβὲ πα ε σ βαίνειν ἀλλὰ-
μὲ σὺ ν ἡ μ ε τ ἑ ρ ῳ συμβόλῳ τῇ χα-
ε λῖ ν ῃ ῃ οὔ τε λ ἡ μ ε σ φ α ν ὴ ν οὔ τε μ ε

ζωποιῆσαι ἀφοῦ σταλῆναι μὲ τὴν καθη-
μερινὴ τὴν σπέρολὴ σκεύη νὰ σεβασθῆναι: +
Ὅτι ἰσχύει καὶ ὅσοι ἀμαρτήσουν κατὰ-
σης καὶ παίτων μᾶλλον σε αὐτὴ μεταβοὺ-
θους ἐτάχθησαν καθὼς ἐξεμολογήθη σκη-
νὴ σια λειτουργοὺς εἶναι καὶ τε τοὺς-
μαλακὸς ὑποανάγκης σιαπαμβὸς καὶ σία
ζωηρὸς καὶ βοῦ οὐκέτι σιαμένουβοὺς-
κοχυμαῖ ὅλως καὶ ἂν συμβόλῳ ἀναπτύ
ξαρλὶ οὐκέτι σιαμένουβοὺς θεοὺς οὐτεμὲ-
βοὺς κοχυμαῖ σπανὸς δὲ ὀκνηρὸς ὁ ἀφέ-
σῃ εἶπεν αὐτὴ ὑποφοείκως ἀποκεινό
μενος σιαλιπῆσθη σωσοσος μὲν ἂν πορεῦ-
σα πρεπῆς ἀν ἐν κοῦ σαλίνο ὑπόλει
σωσός γλυκυμένης οὐκέμενη μένα σαν
ἀσκεπέτη σαὶ βοὺς ὀρθῶς καὶ καλῶς σία-
βοὺλα βοὺ ζεσουσίαν ὅλε βαὶ βοὺλὲ μὲ σύμ-
βωλου εἶναι σιαφαίεεν βοὺς ἐκμαῖ
καὶ ἡ συλλέξεσιν σύμβοὺλε ἡ ἄννοι

ὦ σὴ ἀποκρίσαν αὐτοῦ ἡμεῖς ὑπὲρ ἡ-
μῶν δεχόμεθα καὶ εἰς ἡμέτερον
βέβαιον ἡ καὶ οὐ βούλεται καὶ ἡμεῖς πεί-
θομεν ἡμέτερον συμβούλου λέγοντος ὅτι
εἰ καὶ ἔχει ἑτέραν λέξιν ἀλλὰ σύμφω-
νον τοῖς ἑτέροις νοεῖ ἡ ἑτέραν πίστιν οὐχ ἑτέ-
ραν δόξαν οὐ χάριν ἡμῶν ἀπέλθῃ ἡ κα-
κοῦς αὐτὴν ἀναθεματίζω ἢ ὁμοουσίου
σώσας :-

ἀναθεματίζω τὸν ἐξ ἡμῶν σώσαν ἐκείνης :-

Ὁ Ἰωάννης :- Πρὸς ἀσεβεμάτων αὐτὴν ὁμοουσίου σώ-
σῳ πρῶτον ἀναθεματίζω ἵνα μὲν ἐκ τοῦ
βέβαιον καὶ ἀλλήλους πορίζει συμβούλου
καὶ βούλῃ οὐσίαν ἀναθεματίζω ἀπέλθῃ
λέγει ὅτι βούλομαι καὶ πρὸς ἑτέραν τῆς σω-
τῆρος πίστιν· εἶτα καλύει ἑτέραν πί-
στιν θεοῦ φέρει καθὼς καὶ ἢ ὁμοούσιος
σώσας :-

Ὁ θεὸν ἀνορᾷ :- Εἰ καὶ μάλιστα ἡμέτερος ἡμετέρος βού-

οὐσίαν ἑλῶν

οὐφαίνεται ἡμῖν διαφέρειν ὅμως
ἐροῦμεν ἵνα εἰς μέσον ἀσφαλῶς ἡμῖν
ἀνατεθῇ πᾶσιν τοῦτο καὶ τοῦτο
πολεμεῖν ὑπὲρ ἡμῶν ὅτι ἐκκλησιάζομεν
τοῦτο λέγει ὅσον πρὸς πίστιν οὐμὲν ὅσον
πρὸς ἀσφάλειαν φαίνεται τοῦτο φανερὸν
ὅτι οἱ παλαίτεροι οἱ ἐν χαλκηδόνι πρὸς
τέτταρας ἐκκλησίας οὐμὲν ἀσφαλῶς ἐπα
τήχασιν, ἐν δὲ ποίᾳ ἐλέγχει πίστιν ἀφ' οὗ
δῆλον ὅτι ἵνα συμπαραθῶμεν οὐμέν
χομεν καὶ ἐκκλησίας πρὸς θεῖα ὅσον πρὸ
σώπων καὶ πρὸς ἐλέγχειν ἀσφάλειαν ὅσον δὲ
πρὸς ἀσφάλειαν οὐδέποτε ἐν ἐκκλησίᾳ
τοῦτο κεκράξεται καὶ ἐβουλόμεθα ἂν παρὼν
μῶν ἐν τούτῳ ὡς μέρει πληροφορεῖν θεῖας
καὶ ἁγίας παλαίτερος ἀριστο
τέχνας ἐκκλησίας τῆς ἡμῶν
σώσας βίβλου παύλου ὑπὲρ τῆς
μελέτης διαλόγου οὐδὲν ἄλλου ἐδόκει

ὁλὶ μὴ πιστὴν ἐκεῖσε περιέχεσθαι
ἀλλὰ μὲν οἱ σοφοὶ καὶ οἱ τοῦτο μεγαλαυχοῦν-
τες πολλὰ ἐξηγήσασθε καὶ ἐξε-
ζήτησας πολλὰ εἶπον οὕτω διαμφίβολα πολλὰ
καὶ ἐπύξαν οὕτω καὶ περὶ τοῦ συμβόλου
τοῦ ἀποστόλου βουλόμεθα καὶ σταυρὸν
παλαίεσθαι αὐτὸ σημαίνοντες ἵνα ὁ κύριος
ὁ ἐφάνη ἔλεγε ὁλὶ οἱ παλαίεσθαι σωέ-
κλησας τὸ εὐαγγέλιον καὶ λιτὴν ταῖς γραφαῖς
ὥστε μηδαμοῦ ἀφορμὴν ἐξευρεῖν πρὸς τοῦτο
καὶ σταυρὸν ὀφείλετε τοῦτο κἀκεῖνο συμβό-
λων γνωρίσθαι ἡμᾶς τοῦτο οὐκ ἐπιγνῶσθε
μεθ' ἁλιτὲς ἐσὶ ὅτι αὐτὸς λέγει
ἐφησαῖ ὁλὶ οἱ εὐαγγελισταὶ οὐκ ἐκωλύσα
σταυρὸν ἑαυτοῦ συγγράμμα τὸ ἀλλὰ
καὶ ἔλεγον ἀλλοῖς τοῦτο ποιεῖν σεσώ
κασι καὶ παράδειγμα πρὸς ἡμᾶς καὶ σταυρὸν
τοῦτο μεγαλυνῆς σὺ φαί-
νεται σὺν ἡμῖν ἐκ γραφῆς χάριν ἔχω

καὶ γὰρ παῦλος ὁ ἀπόστολος κεκήρυκε περὶ τῆς γαλατίας γεγραφὼν οὐκ ἔστιν εὐαγγέλιον ἄλλο· εἰ μὴ παρὸ εὐαγγελισάμεθα ὑμῖν ἢ τὸ ἀνάθεμα ἔστω· ὁ ἅγιος σεβαστιανὸς κατὰ ἀποκαλύψεως τοῦ θεοῦ τῆς γεγραφὼς οὐκ ἔστιν αὐτὸ προσθῆναι ἢ ἀφελεῖν ἀπὸ τῆς γεγραφῆς ταύτης ἀφωρισμένη ἔστω ἄνομα αὐτῷ ἀπὸ τῆς βιβλου τῆς ζωῆς ὡσταύτως οὐκ ἔξεστιν τοῖς σοφοῖς κριταῖς κρίνειν καὶ σύγκρισιν ποιεῖσθαι ἵνα μὴ λυπηθῇ αὐτοῖς ἐκείνων συγγραμμάτων ὅμως ἀνάγκης οὔσης ἀναπλήσῃ ἢ διορθώσῃ· ἀπὸ γὰρ ὁ ἅγιος ἐλεγε τοῦτο πλεῖσμα εἶναι καὶ ἕτερα οὐσία χαμβάνων χρῆσιν τῆς ἱερᾶς γραφῆς ἀπὸ τῆς φωνῆς τοῦ σωτῆρος ὅπου λέγει ὁ αὐτὸς οὐκ ὀπαλθήμου μείζονα ταύτης ὅτι κρεῖττον ἐστὶ τῷ τοῦ υἱοῦ ἕτερα ὑπάρχειν οὐσίαν ἢ σταυρωθῆναι τοὺς σοφοὺς κριτὰς ἐξηγητὰς ὑμέτερος ἐκείνους καὶ αὐτοπτῶν τινὶ αὐτὸ παῦλος ἐλάττων λέγεται τοῦ

πατρὸς τοῦτο σὰ σοι ἐστὶ φωνέαθαι καὶ ἐκ
εἰς τὸ πνᾶ τὸ ἅγιον λέγεται μὲν ἐς καὶ κύ-
ριον καὶ ζωοποιὸν τὸ συνδοξαζόμενον καὶ
συνπροσκυνούμενον παρὰ καὶ ὑφ' οὗ λέ-
γεται δὲ εἶναι πολιτὴς οὐρανοῦ καὶ ἐς συ-
νπολιτείας γίγαε οὖν ἀναγκαῖα
ἀφορμὴ χέουσα ἀπειρηκέ οὐκεῖθεν
σὺν ἁγίῳ μόνῳ ὡς εἰς τὸ πνᾶ πολιτὴς οὐ-
ρανοῦ καὶ ἐς ἀρα οὖ καὶ ἐσκηνωμένῳ ἐ-
κκλησίαν συναγαγεῖν τοὺς πατέρας καὶ
στάξαι τοὺς χειροτονοῦς κυρῆξαι τὰ ἐκ-
κλησιαστήρια ὡς εἰς τὸ πνᾶ τὸ ἅγιον πο-
λιτὴς οὐρανοῦ καὶ ἐς καθ' ἑκὲ καὶ ὁ πατὴρ
καὶ ὁ υἱὸς οὐδαμῶς γίγαε οὖν οὔτε
παράκλητος ἐστὶν οὔτε παράκλητος ἔστω
σου οὔτε σάλπιγξ ἀπομένης κακοῦ χύ
μὴ σύναται ἀναπύσαι τὰ ἐκκλησιαστήρια
ἀνάγκης καθαιρεῖσθαι :-

Θεόδουλος ἀνέστη :- Θεὸς ἵνα ἀναγνωσθῇ ὁ θεὸς ἐστὶν ὁ υἱὸς

νόος καὶ ἀναγνωσθῇ

πότοσίωνλωὶ εἰσὶ μὴ ὧν παλαῖες αἱ σε οἱ μοῖραι οἱ ἢ σὴ φαίνεται λιὰ αἰ εἰσὶ φητέ ὁμς ἀντόσιωλῳ μέρει ἀφισηχόλως λαφοί πα τέρες οὗτοι χείουσι μὴ σὲ ἐκεῖναι συ γραφεῖν ἢ περιμένειν ἑτέρων πίστιν ἢ ἑτέρων συμβώλου τόσο σὲ οὐ σὴς ἡμῶν πεποίηκε χαλεπὸν λυθῆναι καὶ λέσθε πα τέρες ὅλιν ἤρκει μὴ οὐχέτι ὅλιν ἀρκεῖ ὁ σὲ χόλος ὅλιν οὐκ ἀνέκυπτον ἀιρέσις σαλφο οἱ μὴ νοῦσι τὴς αὐλῆς πίστεως καὶ λαὶ λῶν συμβώλου ἓν ἀναγκαῖον ἑτέρας καὶ ἑ τέρας ἀναπτύξεις μὴ εἶναι καὶ λῆκε μὲν ὅθεν σὴ περὶ σὲ κεῖνο ὃ πρέπελε ὀκυέιος ἐφέσῳ ὡς εἰ τὸ συμβώλου τέλειον καὶ ὡ τελεία οὐχὶ προσλίπεσθαι σωλαβὴ ἢ ὡς πρὸς πίστιν ἢ ὡς περὶ σαλαφοῖν περὶ μὴ οὖν τὼ πίστιν ἐς τελεόλου καὶ οὐ σεμαῖ σλαι ἀμα περὶ θήκης περὶ σὰ ἀ ναπτύξιν οὐκ ἤρκει σαλὰ σποῦ ομὼ

αἱρέσεις καὶ σαλεύειν τὰ ἀκλόνητα τῶν τοιούτων
πραγμάτων ἀνάγκην. ἀλλ' οἱ αὐθαίρετοι θεοὶ ὡς αὐτοὶ εἰσὶν αἴτιοι τοῦ μένειν
τὰ ἀνάγκην τινὰ αὐτῶν ἐπέχοντα, οὕτω καὶ τοῖς ἄλλοις ἀξιοῦσι μένειν καὶ μετέχειν τῆς σωτηρίας θεραπεύσαντας τοὺς αἰτίους τούτων καὶ ἐξευσεβήσαντας καὶ αὐτοὺς τοὺς αἰτίους τοῦ
ἀποβαλέσθαι οὐ μόνον τοὺς ἐθνικοὺς τῶν
ἀλλ' ἤδη καὶ τοὺς ἐβραίους ἀπιστίαν τινὰ φαίνεσθαι ὅσον πρὸς ἀναπτύξειν οὐσίας τοῦ
θεοῦ ὡς ἔστιν ἐπιδεικνύσθαι τὰς ἀναπτύξεις διὰ τῆς σαρκὸς γίνεσθαι παραβόλους
ἀκροατὰς ὄντας μᾶλλον δὲ μεγάλην
μᾶλλον πίστιν μᾶλλον τοῦ θεοῦ ὡς ἀσπάζου τοῦ ἐβραίου καὶ ἀναπτύξεως
τοῦ ἐβραίου τοῦτο ἀνήκουσι πρὸς λύσεις καὶ πρὸς χρῆσιν ἤδη σαλεύειν καὶ
τὴν μέσην περιέχουσαν ἑτέραν ἀναπτύξεις καὶ θεοῦ οἱ θεοὶ γὰρ οὖν

τῶν ἁγίων παλαίων καὶ οἱ κανόνες τῆς αὐτῆς τῶν ἁγίων κανόνων καθ' ὃν ἕκαστος πρόκειται ἕλεγεν καὶ ἐλεγέτω ὅτι οὐκ ἀναγκαῖον ἕλεγεν ἀναπόδεκτον ἕλεγεν ἀναπόδεκτον συμβόλῳ γίνεσθαι ὅπου δὲ εἰρήκασιν ἕλεγεν μὴ ἐξῆναι παρὰ τοῦτο ποιεῖν συμβόλου ἀποκεινόμεθα ὡς ἀναγκαίου ὅρου τῆς ὑμῶν ἀποκρίσεως ὅτε δὲ ἀσεβοῦς αἱρέσεως ἔφεσον ἐφεῖλε πρὸς λοιδορίαν μὴ εἶναι τὸ σύμβολον ἀναγκαῖον ὑπόθεσιν συμβόλου ἕλεγεν παρὰ τὸ σύμβολον καὶ πρὸ ἐκείνου συλλαβὰς καὶ λέξεις καὶ πολλὰ ἀφαιρεθέντα καὶ περιεθέντα ἀπερεῖχε καὶ οὐκ ἔστι τὸ σύμβολον:

Ἐγὼ δὲ οὐ θέλω λέγειν πρὸς ἐκείνους πρὸς λοιδορίαν ὑμᾶς ὦ πατέρες τοῦτο οὐκ ἐξέφερεν ἀκριβείας ὅπερ ἐλέγετο πρὸς μικρὸν οὖν καὶ τοῦτο ἀλλὰ παρέλεγε πατὴρ υἱὸν τοῦτο ἀνάγκη οὐ τοῦτο ἀποδείκνυσθαι ἢ συγχωρῶν

Ὁ Ἰουλιανός:

συνόδου οὐδὲ πρεσβύτερος ἢ διάκονος
ἀλλὰ πρεσβυτέριον πᾶν ὅλη ὁ κλῆρος
νοοῦ μὲν καλῶν ἀπέχεσθαι τῆς
τῶν ἀποστόλων θεσμῶν μαθητείας σκοπὸν
τὸ πᾶν τέλειον εἶναι κρεῖττον καὶ λοιπὰ
ὅσα τοῦτου τοῦ ῥητοῦ ὁ παρελεύσεται
φανέρα ὅλη αὐτὰ ἀναπτύσσει· αὐξέσθαι
πολεῖται πρὸς ἡλικίαν ὅπερ αὐτὰ νόμφας
κόσμου καὶ τοῦ τέκνα πρὸς αὐτὸν
σαφῶς τοῦ παροῦ ζητήματος ἀναμη-
δόξη ὅλιεῖσθαι ἀπὸ μέρους τοῦ αὐξέ-
σθαι οὐδαμοῦ τοῦ παροῦ ζητήματος καὶ ὁμο-
νοεῖος δοῦναι σὺν κλῆρον ἐλλείπου ἐ-
ξέτασι περιμένει :-

Α ἴνεκα δὴ ἀποστόλων περιλειπόντων τῆς ἁγίας
οἰκουμενικῆς συνόδου ἵνα κωνσταντίνου
πόλεως πρεσβύτερος :-

ο ἐξδ αὐτός :- Καὶ ὅσα ἐχέσθαι σκοπούμενοι ἐν τοῦ
τέλους τέκνου ἑβδομὸν ὅλον κανόνα ποιή-

μάζουσι τὰ ἡμῖν

δομμάζουσι γὰρ ἡμῖν ἐρημία ἰσοῦται
οἱ παλέρες οὗτοι οὐδὲ ἐσωσόσω κρολυ-
ουσιν οὐ παῦλος μηδενὶ νομίζειν μηδὲ κ-
χλολεῖν ἵνα οὕτως εἴπω ἀλλὰ σέχεσθαι
ὁ σύνοιδα ἄξιον συμβολου σὺν ἐλαπίδη
μὲν ὅπερ ἐκήρυσσε οὐ σύνοιδα σαυλίνου πόλε
ὅπερ σιελάφησε οὐ σύνεφεσον ἀλλὰ μὲν
οὐ σύνοικεῖνα τὰ συμβόλω τὰ σύνοιδα ὅ-
σον πρὸς ἀναπτυξίν καὶ συλλαβὰς μεῖζον
τέτονε μεταβολὴ σύλλαβῆς σταμμάτων σύ-
νοδος ἀλλ' ὅμως οὐδεμία τέτονε μετα
βολὴ τοῖς τοῦς ὁ σύλλαβὴ τοῦ τοῦχαεῖ ἢ ἔφθαι
κὰ ἄλλη σία οὐ πεποίηκε οὔτε ἔσαι-
πολοῦσα :- ναίνωσι τὰ ὑπὲρ βιβλί-
λίου τοῦ πάπα :-

1 δοῦ δύλως ὁ ἄλλος ἀρχιερεύς τῶν ἑαυτοῦ
ἀναπτύσσων διάνοιαν βεβαιοῖ ἡμᾶς
εὐσύνοιδον καὶ τῶν τοῖς κρολυόντας μη-
δεμίαν σίσας κρολίαν ἢ τοῖς σύμβολον

καλέχειν θλιμὰν εἰθὺς παραδοῦναι ἀ-
λλ' ἐκεῖνο μόνον ὅπερ οἱ ἅγιοι πατέρες
οἱ ἐν Νικαίᾳ ἐξέθετο καὶ οἱ ἐν Κωνσταντι-
νουπόλει ὥρισεν καὶ ἡ σύνοδος αὐτοῦ
ἔφη ὅσπερ καὶ ἡμεῖς καλέχομεν καὶ πιστεύ-
ομεν καὶ κηρύττομεν ἐσμὲν δὲ ἑτοῖμοι μετα-
δοῦναι τοῦτο τὸ πατρὸς βιβλίου καὶ οὐχ ἁπλῶς
ἐν ἡμῖν οὐσκελεῖ τὴν ἀλήθειαν ἀ-
πόλλωνος ὧν ἡμεῖς σπανίως τοιοῦτος
τυγχάνομεν·

Ῥουφίανος· Ἐν τούτῳ τῷ σπουδαίῳ ἐστὶ σὺν ἡμῖν ὧν πα-
τέρες τὸ μάλιστα πολλῶν πρὸς λύσιν τοῦ-
τοῦ πράγματος καὶ ζητήματος χρείαν ἔ-
χομεν παρὰ τούτους ἁγίους πατέρας τοὺς
ἐν Ἐφέσῳ οἵτινες τὸν ἐσόπτειον καλεσί-
νας καὶ οἵτινα οὖν οἱ ἁγιοπατέρες ἐφε-
σιάδα θεσπίσθα σύμβολα ὅθεν
ὁ σκεῖνον σημεῖον ἔστι κεῖνα καὶ κατὰ
σκάλαν τὸν ἐσόπτειον καὶ τοὺς ἐν οἰκουμένῃ

καὶ ἐκ τούτου ἐκκλίνουσι τοὺς ὁμοουσίους
οὓς καὶ ὁμοταφεῖς συμβόλῳ οὐκ ἄκαιρα
μαθόντας οὐδενὸς ἐπιτηδὲς ἀλλοιοῦσθαι
ἀνάγκη καὶ γὰρ μόνοις τοῖς σωζομένοις
ἀναγκαία ἡ τῶν ἁγίων σύνοδος
ἀλλ' οὐδὲ τὴν ὅλην συνόδου περιουσίαν
καταμαθάνουσι τὸ σύμβολον
εἰ τοὺς συνεδρεύσαντας ἐξετάσειεν ἄξιον
καὶ μεταξὺ τοὺς θεοὺς κεῖσθαι καὶ ἀκολούθοις
ὀφθῆναι εἰ δὲ μὴ μόνον τοὺς πεπιστευκότας
τῷ συμβόλῳ ἀλλὰ καὶ αὐτοῖς θεοῖς ἀναμίξασθαι :-

Η μεῖς οὐκ ἀναγινώσκομεν ἐκείνους τοὺς θεοὺς ὁ θεός :-
σταυροῦμεν :-

Α λλὰ πολὺ πολοῦσι ὑπερήμῳ. οὐσεὶς γὰρ α ἰουλιανὸς :-
αἰ εἴποι ὑποδιαβεβαιοῦν ἐναντίους τοὺς ἐκεί-
νους πεποιηκότας τοὺς θεοὺς τοὺς πρὸ
αὐτοῦ τῷ συμβόλῳ :-

α ναγνώσεται τῆς συνόδου :-

αὐτῷ ἐστὶν ἡμεῖς ἔχομεν σαφῶς
ἵνα μεταξὺ τῶν βιβλίων τῶν ἡμετέρων
καὶ τῶν ὑμετέρων ἔχομεν τὰς αὐτὰς
συνηθείας καὶ συμβόλους στα-
λῆφθαι ἐφέσου καὶ ἐν Χαλκηδόνι ἐκεῖ-
σε οὖν λέγει αὐτὰ οὕτως· ἐλὶ οὖν λέγει
θεοῦ λόγος· ἐλὶ εἰσὶν ἐνὰ αὐτὰ συ-
νηθείας καὶ λόγους, ἀλλὰ προσθέτω
ὡς ἐνὰ συμβόλῳ ἐκείνῳ ὡς ἡμεῖς
φάσκετε ὅτι ἐν τοῖς τοῦτα εἰσὶν αὐ-
τὰ ἐν τοῖς ἀμετέροις βιβλίοις· ἐστὶ δὲ τὰ
τοῦτο ὁ πέλαγος ἐστὶ· ἐφθά·

ὁ ἐφέσου· Καὶ τοίνυν φαίνομεν τὰ συμβολα αὐτὰ τῶν
ἡμετέρων συνηθειῶν οὕτως ἀείσθω
μὲν καὶ αὐτοῖς ἡμετέροις βιβλίοις· εἴσε
ἔστι πολλὴ σαφήνεια περὶ ὧν τοῦτο οὖν
καὶ σαφῶς ἡμεῖς οἴδαμεν τί ἐστιν·

ὁ ἰουλιανός· Ἐν τούτῳ τῷ βιβλίῳ οὐκέτι αὐτὰ οὐδὲ
ἀδεκεμένη στάνα ἐξήγησις λέγει·

οἷς τοὺς γεωμέτρους πῶς λέγουσι σὺν τῷ οὖσαν ὀθωσί:
ἢ οὐ λέγεται καὶ ἡμεῖς. μαι:: διουλιανος::

Λοιπὸν σὺν τούτῳ συμφωνοῦμεν καὶ οὕτως ἔχομεν σὺν τοῖς ἡμετέροις βιβλίοις πόθεν σε ἠβουλήθη σαφῶς ἀνεφύη οὐκοῦν σὺν μὲν σὺν τούτοις μὲν τοῖς ἕλλησι συμφωνοῦμεν σὺν δὲ τοῖς ἡμετέροις βιβλίοις καὶ σὺν ἡ ἡμετέρα φαλμῳδία καὶ σὺν ὑμεῖς μᾶλλον τελεία πάντως ἰσχυροτέρα εἶναι τοῦ σὺν οὕτως ὀθωσὶ καὶ σὺν τοῖς ἀρχαίοις βιβλίοις ἡμεῖς τοῦτον οὐκ ἔχομεν ἀπὸ σοῦσα λόγου:

Ε᾽μὲν ἐκεῖνο τοῦτο πρὸς ἐκεῖνο τὸ τέλος. σὺν διουλιανος::
σὺν πρὸς τὸ ἔστι σῆμα οὐ καὶ εὔλογον
καὶ μεθ᾽ ὧν κέκλυσαι τῆς σὺν ἐφέστως σωσάς
ἀλλ᾽ ἀλλοῦ οὐκ ἐκέκλυσθε πρὸς ἀθῶα
τὸ σῆμα οὐ καὶ εὔλογον:

Καὶ ἀπὸ τοῦ τοῦ καλῶς ἀλλ᾽ ὡς παῖδες αὐ- ἀνδρεας ἰκολεσῶν::
τὸς ἐστι μεθ᾽ ὧν, οὐ σὺν ἔχει ἡ ὑμετέρα

ἀνδρεσι μὲν ἡμῖν ἐγκλητοι· καὶ γὰρ ἀναγ-
καῖαι αἱ παλαιαὶ σύνοδοι τῆς τοιαύτης
σωτηρίας μιᾶς πίστεως καὶ ἑ-
τέρου συμβούλου καὶ οἷς ἀναγκαῖον πο-
λλαχοῦ ἐστίν ἡμεῖς οὔτε ἑτέραν
πίστιν λέγομεν οὔτε ἕτερον σωτῆρα
μανθάνομεν οὐκ ἔχομεν λοιπὸν ὑπα-
τείαις ἡμῖν ἐγκαλεῖν· ἀναγνωσθήτω δὲ
συνοδικὸν τοῦ ἁγίου πάπα.

ὁ ἀναγνώστης· Ἀπὸ τῆς τῶν ἁγίων συνόδων καὶ ἐκ τῶν ἐπιστολῶν
τῶν ἁγιωτάτων πατέρων ἡμῶν μεγάλου τοῦ ἐν
θεολογίᾳ θρόνου τοῦτο γὰρ ἁρμοδιώτατον καὶ
ἀρχιερεῖς φησὶ δεῖ ἀπὸ τῆς παρούσης
πίστεως μηδαμῶς ἐξέρχεσθαι μηδὲ
ὅλως, ἀλλὰ περιλαμβάνειν καὶ σκέ-
πειν τῆς πίστεως τῶν πατέρων ὅσοι καὶ ἡμεῖς
μεγαλοφρόνως ἐπαναβαίνομεν· ἐν ᾗ σκέ-
πει μηδὲν περιθεῖναι μήτε ἐν συλλαβαῖς
μήτε ἐν λέξεσι τούτοις· οὐ σφάλλεται

κατὰ μικρὰ καὶ ἀλέξεις εἶναι ὀ-
φείλουσι ἀναίσθητα πρὸς τὸν νοῦν οὔ-
τως ἔχει ὁ ἄκρατος ὅλος ἀφιέσεως
λέγω ὁμοῦ οὐ μόνον συμβαίνει ἀλλὰ καὶ
νοήματα καὶ λόγοι παύονται ἡμᾶς
τοιαῦτα προσήκουσιν ἡμᾶς πίστις
οὐ μόνον σύνοημα ἀλλὰ καὶ σύνομα
αὐτὴ ἡ ἀμαθία οὐσιώδης μένεται ἐ-
μπαλέξεσιν καὶ σπέρμα ἀφωρᾶ εἶ-
ναι ἀσθενείας ἔχουσα τὰ αὐτὴ ψυχὴ
πάθη οὐδενὶ τρόπῳ σώζεται νοητὰ εἶ-
μπερ ἐλέξεων ἀναφερομένων πρὸς τὸν
νοῦν ἀναίσθητα ὀφείλουσιν ὅθεν λέ-
γομεν ὅλως ἐκ τῶν ἀσθενῶν ἐλέξεις σύν-
νοι ἢ ἐτέρωθι πίστιν σημαίνουσαι εἰ πω
μεν καὶ ἀναλέξει μὴ χωρὶς ἐστὶ τὸν ἀνά
πτυξιν τῶν σωμάτων οὐ γὰρ ἀπέστη
τῆς σύνοι κωλύει βίνων ὅλως ὁ ἀφιέ-
σεως τὰς λέξεις τῶν πολούσας ἀναλίαν

ὁ Ἰουλιανός

ωτ σιν. +

Τοῦλο παεφ σηαῦ ζαναῦς σιλα συμβό-
λω ζῦ ἀλάθωνος ὁ πεε αυλος ὑπολίθη
σιν ηαὶ ζαε ὁ αυλος προς λίθη σιν ζω σνι-
ηαὶ α συμβόλω ηαὶ ζινα ἀφαιρ ζέτε-
πειζυ ἱού ζυ ἱοῦ αὐλοῦ ζῦ μονογλυ
ἐζηαζέτε πεφ παῦζων ζωι αἰῶναν ἐξαῦ
ζυ ζ γνθεύζα αὐε ειτὸ, θῦ, ἀληθινοῦ σν-
θεοῦ ἀληθινοῦ φαῦς σηφαῦς γλυνθεύ-
ζα οὐ πολαθεύζα μελαξῦ προς λίθη σιν ζ
ζαζε σιλα ὅσω φ ηαὶ σνζη ζη τόσζο συχέ-
σι ὅσζε σιλα ν μετέεφ ὅσζε σιλα ν μ-
μετέεφ, ἀλλη σὲ ν προς θηζη ζωῦ συλλα
ζωῦ σῦ ζα ἀνάπτυξις συχέ σι πεφ θηζη
σῦ σε ζαῖς ηα χύσε σι σιν αυλία ωῖ ζε σθῦ
ὁ ἀλάθων συχὲ γηαλὲ παεφ ζαῦ ζεφ-
ηαῦ ζίνα προς λίθεις σιλα σι ηα ι σαρλίν
ζω λεε συμβόλω ηαὶ ζίνα ἀφ ζαῦ, σιαλὶ
ἐγηαλοῦμεθα παεὴμεαῦ πεζλη ι πεφ

θηζης σηε ιτς/

Ἀλλὰ τὴν σὴν μοῦσαν τὴν ἀληθῆ ἀπόλλω-
νος εἰκὸς μικρὸν τοῦτο πρὸς λύρᾳ
Α πὸ τούτων φαίνεται περὶ αὐτὸς ὁ πάνυ σοφὸς Ὁ εὐθύδουλος
καὶ ἀφ' ὧν προσέθηκε ὁ αὐτὸς σοφὸς
μουσικὸς καὶ παλιὰ αὐτοῦ τοῦτο ὅτι
κυρίως τῶν μετέρων ἀκουσμάτων καὶ ἀλη-
θῶς οὐκ ἔχει ὁ αὐτὸς σοφὸς μουσικὸς
ἡμῶν ἐμπειρίαν. ἡμεῖς δὲ πολλὰ ἐθισά-
μενοι σοφίσασθαι
Α νεγνώσθη τὸ συμβολαῖον τῆς ἐθισμοῦς σου Ὁ ἰουλιανός
νόσου
Ἐ ντὰ συμβόλαια τοῦτο ἐστὶ σαφῶς ἡμετέ-
ρων καὶ ἐμὸν σοφὸν μουσικὸν ὃν ἡμετέ-
ρων βιβλίων ἀκριβῶς ἔχομεν μοῦσαν οὐ-
μὲς οὐκ ἔχετε ἀλλὰ περιβόλου σὺν ἄλλοις
ἐθισμοῖς Ὁ εὐθύδουλος
Ὁ τὶ μὲν οὖν τὸ μὴ εἰδέναι ἐκεῖνο κεῖται σὺν τῇ ξυ-
νόδῳ ἀποστάσαι ἀπὸ τῶν ὅλως ὁ-
φθῆναι μὴ εἰδέναι τὰ πρὸς ἀθλίους ἐκείνους

εἰ πρέπει προσθήκην συναλλαχθέντα
καὶ προσταθέντα αὐτῇ ἐξομνυομένου
ὃν ἀλλ' οὗτος ἰσόρροπον τὸν περὶ ὁμο-
νοίας ἐπιδείξασθαι εἰ μόνον ἀναπτύξαι
ἐλεγεῖαι ἀναλέξασθαι καὶ σεμνότητι μιᾶς
ὕλης εἶναι ἀκολούθου τὸ συμβόλου
καὶ ἐπεφθεγμένου ἰνὸς ὕλης εἰπὼν
ὡς τεμνομένῳ τόπῳ ἐξεῖναι περαιοῦν
ἢ ἀφῆν σεσωκέναι καὶ παρόμοιαλα-
τῆς θεολόγου φωνῆς ἀπόπλαε ἀνέκη
φι ζητητὶς μαλθακὸν καὶ ἐφ' ὑγνεσοείου ὅ-
λῃ οὐκ ἐξωσθεμένῃ τῷ ἐτέρῳ τὸ πρὶν ὑ-
γυσιάσκειν καὶ ὅσον αὐτῇ ἐπεφύ-
νόσῳ ὡς εἰ ἡ θεολόγος· οὐμὲν ὡς ἐ-
ρήκασι ἑτέρῃ αὐτῷ συμβόλῳ εἰ τοῦ
εἶναι θεολόγου χέτεται αὐτῷ συμβόλῳ
ὑγιὴν θεὸν ἀπὸ παιδὸς καὶ ὅλῃ δὴ
ὁμουσίος ἐφ' παιδὶ ἀρα δὴ ἐς ὡς-
καὶ ὁ παῖδε καὶ αὐτὸς θεὸν θεὸν τέ-

καὶ ἀναθεωρήσωμεν ἀεὶ αὐτὴν ἐξεύνοιαν
καὶ αὐτοῖς πρὸς τοὺς ἐπὶ τοῖς ἐπὶ τοῖς ἐπὶ
αὐξάνεται συμβαίνουσι· ὁ δὲ λόγος ὅτι
ὅλῃ σὺν τοῖς ὅρεσι πολλὰ εἰσὶ καὶ περὶ ἐ-
χοντα ἄλλα ἀφορισμοὶ πρὸς τὴν πίστιν κ-
αὶ ἐξ ἀναβάσεως ἀπαρεμφάτου ἀ-
ναβαίνομεν ἵστε παρεῖσι πο
καὶ βίλοι σὺν αὐτοῖς πολλοὶ τῶν παλαι
ὅρη περιέχοντα πρὸς τὴν πίστιν καὶ συ
χρεία δὲ ἐξ ἀναβάσεως ἀπαρεμφάτου ἀ-
ναβαίνομεν ἵστε παρεῖσι ἀφορι-
σμοὶ ἐξ ἀναβάσεως ὅτι ὅσοι σὺν τούτοις οἱ ὄρη
καὶ ἐξ οὗ μέρους ἰσοσταμοῦσι καὶ
τοῦ φαινομένου ἀνατολῆς ἀπὸ δύσεως ὅ-
λῃσι παλαιὰ ἐστὶ τελείως τοὺς ὄρους ὑπὸ
τοῦ μέρους καὶ σπάνιον καὶ μὴ ἐ-
ναλλαγὴν ἵνα ἀποφαίνῃ τὴν ἄλλην
εἶναι συμμαχίαν σὺν τοῖς πολλοῖς τοῦ ὄρους
καὶ τῶν μερῶν ὅτι καὶ σπάνιον ὅλῃ σὺν τοῖς

συναλεύσεσθαι ὑπὸ τὰς αὐτὰς ἀναθέμα
τι ὑπέβαλον τὸν παραβαίνοντα σύν
ταγμα καὶ πέχει οὐτεμὼ ἀπὸ τούτου
ἑλλοῦ τι ἐμὴ πίστει ἐπαφεῖτο αὐ-
τὸ ἐπὶ σε αὐτῶ τοίνυν ἡ θέα τῶν φαύ-
λων τῆς σὺν τοῖς ὅσοις τῶν αὐτῶν ἔχει
συναμὴν τὰ συμβόλω εἰ σε ἐκεῖ ἡ θέα
ἀ ἡ θέα σὲ ἐκεῖνα σὺν τὰ συμβόλω οὐ-
δαμῶς τὸν σὲ ἐκείνοις κεκοινωμένον διὰ
τὰς πεφευγμένας αὐτὸν μᾶλλον σε-
φάνεται ἀποπαραδήμους αὐτὰς στο-
μένα ταῦ συνόδων πολλὰς λέξεις σὺν
τὸ συμβόλω πεφυσέθλο αἱ οὐκ ἐπ' αὐτὸν
καθ' ὅσον τὸν αὐαγκαία ὅσον ἐστὶν
ἀλλ' ὅλιέων ἐξαρκεῖν ὅπερ τὸν σὺν τὰ-
συμβόλω τὰς σὺν καὶ πεπόνθασι ἡμᾶν :-

ὁ ἰουλιανὸς :- Ὁ ὕστερον τὸ σὸν μὴν ὑμῶν μὲν ἀνε
ἐμοῦ ἡμῖν οἱ παλαιὰς ἐκεῖνοι τὴν ζ' κ-
ζῆς' συνόδου ὁ ε ς' κ ζ ὁ περὶ θέμα

Τῶν θνῆς φωνῶ σὺν τῷ συμβόλῳ πρὸς θεῶν
οὐκ ἀνθρώπων ἀθανάτας ἐν σὲ πάσχοντος κ-
ἰσχαχνοῦνι τέθεικα τῶν τῆς θεοῦ λόγου
φωνῶ σὺν τῷ συμβόλῳ ὑπὲρ τοῦ σωτῆ-
ρος εἶναι τὰ ἀναθέματα; ἐπὶ τῷ σὺν-
εἶος ἐφεῦρε λέγετο σὺν ἐνέργειαν νοῦ
φάνεται ἀναγκαίου ἀποκρίνεσθαι πολ-
λαχοῦ πρὸς τοῦτο παύσονται ἀκούοντες
ὅμου κρίσεως ἀποχείρας πολλοῦ τοῦ.

μολογουμένως σὺν τῷ σαν οἱ αὐτοῦ λόγοι εἰ-
μὶ οἶδα ὅτι πιστεύουσι μὲν ὑπὲρ τοῦ
τοὺς αἰτίους σκεύους τῶν ἀναθέματι ἐν-
πνεύματι θεοῦ λόγου φωνῶ ἐν τῷ συμβό-
λῳ ἀνέθηκαν ἑαυτοὺς ἀποδοῦναι μὴ πρὸς-
τὰ ἐξίωμα τὰ αὐτὰ ἐξίωμα τοῖς ἀπὸ
τῶν σωθέντων εἰ σὲ πρὸς τοῦ ἀρειανοῦ
σὺν μίᾳ τῇ ἐφεύρῳ σωθέντι σὰν τοῖς ὑ-
πὲρ ἔχουσι παλαιὰς ἐν σὲ τῇ χαλκηδόνι
ἐξακοσίοις δεκαπέντε.

Θεόπλους.

Θεοῦλιανός.

οκλοσυναυτοῦ Α ποταὶ εἰεκμὼν παλέρες ἀεισοι
ἡ ἰούμεθα πε πλεφφοε ἒ ἃν κελαπαῖ
ἰὰς ὑμελέρας αὐλήσεις σπεῖσ ἡ ἰαὲ ἡ-
αὐσεσμόλις ἡμεῶν ἰὰ σύμβωλαλωὶπα
τέρων πεολωεγκε ἰοὺς ὅρους ἰάθεασί-
μαῖα ἰὰς ἐπισολὰς αἱ σὴ παῖρα σύ-
μφωνοῦσι ἀλλήλοις μησωὶ ἐξεῖναι
αὐθεώπῳ κεισανῷ ἐτέρῳ τοῖσῖν πος
ἰιθῶαι συγγράφειν παφασσόναι ἡ-
πεισημίζειν κὰἰἀλοιπὰ ὅ σὴ οὐπε-
εἰὸνομάτων οὐσε πεὶλέξεων φαίνε
ἡμεῖς σὲ ἀποδείξαμεν τῇ ἐῶ μαϊκὴ
σὴλληοία ἐτέρῳ τοῖσῖν μὴ τεγραφε
μὴ τεσνονόμασι ἐτεσνέὴμασι οἵτε
σὴλέξεσι ἐλιπαείσαι φανερῶς
μησαμῶς εἶναι κεκωλυμένου ὅπερ ἐῶ-
μαϊκὴ σὴλληοία ἀαὶ ἡ φάλλει ἐῶ τῶ σύ-
μβώλῳ κὰἰκηρύπει ἐλθαμὼ σπῖ
ἰὸ τεκαλῶῦ σὴῷ ἀπο σὶξαμὼ πολλοῖ

Τὴν ἐωμαϊκὴν σκληρότητα ἐξουδετοῦσαν
ἀναπτύξαι καὶ ἀναπτερύξαι θυμοῦ
σκεῦνο· πρὸς μὲν οὖν τὸ πρῶτον καὶ πρῶτον α'
λέγωμεν ὅτι ἡ ἐωμαϊκὴ σκληρότης ἀφαιρεῖται
τῶν ἁλιέων σκληρότητα ἐπιμελείσης οὐ
νουθούσης ἀνάγκης·
ἐπιμελεῖται ἀξιώματος δὲ χόλου καὶ αὐθις ζ'
συμβαινόντων τοῦτο καὶ οἱ παλαιοὶ ἔφη
μεν προσήκοντο ὅθεν ἐπὶ ἴνα καὶ ἡμεῖς
ἀπεσπασάμεθα ἀγαθοὶ ἀγαθῶν
παλαιῶν σωεχθήτε μεθ' ἡμῶν καὶ ὁ-
μονοήσητε πρὸς σκεῦνον δὲ ὡς ἐπὶ τὰ
ἁλιεῖς φωνεῖς τῶν ἁλιέων ἀποδεξώμε-
χορμεν· ὁ αὐγουστῖνος
ὁ μακαρεῖος αὐγουστῖνος ὅπερ ἐφανέρω
θη σοφὸς κῆρυξ τῶν ἁλιέων οὐ μὴ ἁλιεῖα
ἐπ' σωόδου προσεδόξαθ' ὅσον ἐξο
χὴν λαβὼν ἐν πολλοῖς σκεύνου βιβλί-
οις ἀριδήλως φησὶ τὸ πνᾶμ' ἅγιον σκ-

ὁ ἀμβεῶνιος :
ὁ γρηγόριος :
ὁ ἰχαρεῖος :

σὺν παῦλος καὶ σὺν αὐτοῖς σὺν ποιμένες
φαίνεται σὺν ἡ ποιμένιον αὐτὰ βί-
βλων περίαστος σὺν τελῆ βίβλων ἐν πε-
ρὶ πίστεως πρὸς πέτρου ἐξέθετο ::
ἐλιχαμπεύθλος σίρας χαλκὸς ὀβελὸς
λέγων ἀμβεῶνιος : γεντόρειος σ' σία
λος βαφέσαλα βελ φησί · ἰχαρεῖος
τὰ αὐτὰ σὺν τὰ περίαστος φωνῶ ὀχ-
ὴ μεῖς μέγα καλεῖ οὐς ἡδουχὴ με-
τὰ σὺν τὰ μέλα πεφρέεσι ὄψματα ἐν-
εφ καὶ χὴ σὺν χὴ σίαν μηδὲ λέγειν
σὲ εἶνοις ἀπάσου οὔτε ἀσύμφω
νου μηδὲ βῖς σύμφωνοῖ ταῖν παῦλεέων
μαχομένων ἀλλ' ἀναθαρσήσεως
δ' ἀληθὲς ἐπὶ χάμψη ὑπάρχουσι πο-
λοῖ ταῖν ἡμέτερων σιρας χάλκου καὶ τὰ
βασιλίκιος σὺν αἷς καινοῦ καὶ ἐπὶ σ χαῖς
λίθοιν ἢ καὶ φοίνικα ἔξιν σὺν τεπαρεῖχ-
ὴ ἀλλ' ἀλίφ πῦ ὁμοίως γεντόρειος δ' ἀν

ταύτας φασὶ βίβλου

ἀδελφοῦ τοῦ οὐχ ἥκιστα ὃ ἀξιώ-
μαῖε ἡ τῆς σοφίας χείρ τοῦ υἱοῦ ἀναμέσως
αὐτοῦ πρὸς καὶ τοῦ εἶναι τοῦ υἱοῦ ἴσου.
ε' ὅτι ἀθανάσιος φησι καθ' ὃν τρόπον ἐ- ἀ ἀθανάσιος.
χει καὶ ὁ υἱὸς πρὸς τὸν πατέρα τὴν φύσιν καὶ-
τῆ ἀξίᾳ οὕτως ἔχει τὸ πνεῦμα πρὸς τὸν υἱόν. ὁ βασίλειος.
ο βασίλειος ὁ μέγας ὁ μέτρος ἑξῆς τοῦ
μνος τὴν ἰσχὺν αὐτοῦ καὶ τὴν ἀξίαν καὶ τὴν
χάριν φησὶν οὐ μόνον ὅτι παντὶ φυσικῶς
καὶ οὐσιωδῶς ἔχει τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον οὕτω
καὶ ὁ υἱὸς ἔχει τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον. ἀ ἀγιοσύμιος.
ο μακάριος Ἰω/ὰννης ὁ χρυσόστομος εἰς τὸ κα
τὰ Ἰω/ὰννην φησὶ παῖδα εἶναι τοῦ υἱοῦ ὅλα καὶ
ὁ αὐτὸς πάλιν τοῦτο ὅτι ἐκεῖνος μὲν ἐ-
στὶν λύχνος οὗτος δὲ λαμπτὴρ πολλοὶ εἰσὶ
οἱ ἀναλύχνοι παῖδες οὐ σπεύδομεν
σωζόμενοι ἀναλαλοῦμεν σὺν τοῖς
καιροῖς νῦν δὲ ἀπόντα ἡ ὑμᾶς

συσχεῖα ἐστι διὰ τοῦτο ὁ ἀπόστολος παραγγέλλει καὶ φωνὴν αὐτὴν ῥῆμα ἵνα
ὅλως εἴπω περισσοτέρως ἡμᾶς ὄντας χαλκοῦς καὶ κυμβάλοις ἠχοῦσιν
ὁμοιάζοντας ἐὰν μὴ ἐνδύωμεθα οἰκτιρμὸν
καὶ χρηστότητα καὶ πραότητα καὶ μακροθυμίαν
ὡς οὖν οἱ ὑμεῖς ἀκούσατε οὖν τῆς ἀπιστίας
καὶ ἀναπαύσασθε τοῦ συμφύτου χείλους
τῆς μαθητείας ἐκείνου βίου τοῦ μακαρίου πολυτίμου ὅπου αὐτὸς μιχάελ ἀρχάγγελος καὶ μεταγάλα κεφαλή.

ὁ συμφυὴς τῆς μαθητείας εἰς τὸν βίον τὸν ἀξίου ἀποστόλου τοῦ ἀφεσπασίου.

» Τῆς μακαριότητος οὐ σημαίας σε χρὴ μαθεῖν
» δὲ τοῦ πνεύματος χρὴ εἰς οὗτος δὲ μοι
» χειρὸς ἀναφέρεσθαι καὶ πρὸς τὸν παράκλητον
» ἐκπαίδευσιν θεῖον καὶ τὸν ἀποφευόμενον
» ἀπὸ πνεῦμα ἁπλῆ τῶν ἀπίστων ἐθνῶν καὶ
» τὰ σεμνὰ τῆς μαθητείας ἀπὸ ὁσιότητα.

ἀπὸ τοῦ του παῦλος λέγει ὅτι ὑπὸ τῶν
ρωμαίων αὐλοῦ πνᾶ τοῦ τοῦ ἐστὶ ὁ πρὸ τε-
θεμαικὴ σκληροτία ψάλλει παρ' ἑλλη-
νας τοῦ αὐλῶ σωμάτων ἔχει ἡ ψυχικὴ τῆ-
παρὰ λαλίνοις ἀφερεμαϊκὴ :-

ο ἁγιασάτος

ο ἁγιασάτος ἀγίου ὄρους σωμάτ
σωφρόνῳ οἱ σπερμφωνὸν ἔχει πρὸ τοῦ-
καθὼς μὲν ὀρθῶν δογμάτων φησί :-

τ τοῦ δὲ βόμβου τὸ ἰσόμελαδον ὡς παν
εἰδώλια τῶν ἀλλοκότων θεῶν παρε
σήμαινε σαλπίσαι μὲν ἀναλογίας τέ-
κνα ἐληφοίας ἀπόλλωνας καὶ πνᾶ σόμα
τος αὐλοῦ πυθωνομένους καὶ πνᾶ παλίν
ἐξαύλου σχηματιζομένου καὶ ἀποσβόμ
οὐμόνου παρὰ θυσὶ ἀλλὰ καὶ παρὰ
θυμιόν παρίστασε δὲ καὶ ἐν τῷ θεάτρ
εἶναι καὶ τῶν πρὸς αὐλοποιΐαν κυρίλλ

ε κεῖνος ἐμὲ σε ξάστος ὅτι σὺν ἐμοὶ

ο ἐπιφάνιος :-

» καὶ ἀναγκὴ ἡμῖν εἰδέναι πῶς ἐκπορεύεται καὶ ἐξ ἐμοῦ λαμβάνει φησὶ οὐκ εἰκὸς ἀλλότριόν τι οὐσίας εἶναι τὸ παρ' ἐμοῦ ὃ υἱὸς οὐσίας ἐμῆς ἐστὶ καὶ ἐμοῦ υἱὸς οὐσίας ἐμῆς ἐστὶ παλιν ὅλως λέγει ὅτι οὐσίας ὄντα ἐστὶν ἐμὴ ὁ παλὴρ καὶ ὁ υἱὸς παρ' οὗ ἐκπορεύεται καὶ παρ' οὗ λαμβάνει ::

Ταῦτα μὲν οὖν αἱ φωναὶ τῶν ἁγίων εἰσὶ σαφεῖς καὶ ἄλλαι δὲ καὶ πολλαὶ παρὰ πατέρων λεγόμεναι σύμφωνα σημαίνουσι διάνοιαν οὐχ ἑτέραν ἄλλην ὅσοι παλαιοὶ εἰς ὀρθοδοξίαν καὶ ὅσοι μετὰ ταῦτα ἐγένοντο ὧν οἱ πλείω ἐνέτυχον καὶ παρ' ἑκάστων ταύτας παρελαβον παρὰ Ἀνανίου καὶ Μαξίμου καὶ ἄλλων σεβασμίων ταύτης οὖν ἰσαμένης τῆς ἀληθ[illegible] καὶ ἀναγκαίας προσταθείσης καθ' ὃ

οἱ παλαίφες αὐτὴ ἀναβλυχὴ σκληροτέρα
ἀθουμένοι ταῖς ταῖ αἰσθήσεσιν ἀπὸ θέσεως
ἀπάνω τῆς αὐτῆς συμβόλῳ πολλὰ ἀνέ-
πνευσαν πάλιν νεφοειδοῦς ὑγρῆς αὐλι-
κὴ σκληροτέρα γλυκυτέρους καὶ ἀπαυσι-
έρους ὑπὸ τὸ ἄτιον μὴ εἶναι ἐξαύλ-
λου μὴ σελαμβάνει ἐξ ἐκείνου τὸ-
εἶναι ὅλι σελαύλῃ ὧν ὁ δέξαλυ νεφοει-
καὶ θεοσωείου γυρομόφωνος ἐκείνου
φαίνεται αὐτῆ συμβόλῳ αὐλυ χείλει ταῖ αὐ-
λῆτῆ συμβόλῳ αὐλυ ὅλι ὑπὸ τὸ ἄ-
τιου οὐκέσι αὐλυ μοῦ οὐσεπαεῖλυ
λαμβάνει εἶναι καὶ αὐλὸς θεοσωείος
χείλει ὑπὸ τὸ ἄτιου μὴ λαμβάνει εἶναι
αὐλυ μοῦ ἐξ τοῦ μνος ἐκείνου παύλ
ὑπὸ τυμοῦ τυλέσι ὁμοιόσιον τῆ μῆ
σαλῦλυ ὀκείκος φησὶ ὑπὸ τὸ ἄτιου
εἶναι σαλυ μοῦ καὶ εἶναι τυμοῦ καὶ πε-
χθαι παεῖλυ ὁσὴ οὐκαὶ εἴπω εἰμη

ἐκκλησίᾳ σὺν τῇ συνεδρείου καὶ θεσμοθε-
σίαι ἀναγκαῖαι πρὸς ἀναπλήρωσιν τῆς
κοσμικῆς σκηνῆς τοῦτο τὸ λοιπὸν περὶ
μιᾶς ἐκκλησίας ἀναγκαίας ἕνεκεν
τοῦ ἀπεκείμενου μετανοοῦντος. ἐ-
φάνετο γὰρ ἡμῖν συμφέρειν καὶ ἁρμό-
νια περὶ σωτηρίας ἐκείνου τοῦ ἀνθρω-
μετὰ σωφρίου πολλοῦ παλαίων συλ-
λογισμῶν τοῦτον τὸν σύμπαντα ἄξιον μισθὸν, ἢ-
τοι τοῦ ἀεὶ ζῆν ἀναπτύξαι ἐκεῖνο ὃ-
λέγομεν καὶ ὡς ἐντὸς συμβόλων φάσκομεν
οὐκ ὢν εἶναι περιφερὴς ἐκκλησία πε-
σπουδὴ μὴ πολλὴ καὶ ἀπερίσπεφλης
σωφόδρα, ἀλλὰ πολλαὶ τε καὶ ναοὶ σωφορ-
καθολικοὶ καὶ παύλου τοῦ ἁγιου-
τέος ἀναγκαῖα καὶ τῶν μὴ περιδεχο-
μένων τοὺς περὶ σεβομένους ἐντάσει
καὶ περὶ ἀνυπέρβλητος σαλπίσαι λαμπρους
καὶ δίκη ἐπὶ νεοκαισαρεία ἀς σὺν πᾶσης

σωσόσους ἡ σὺν ἡμῖν καὶ σὺν ἡμῖν σωσόσους
καὶ εἰς ὑμᾶς ἵνα σὺν ἡμῖν ὦμεν εἰς οὐρανούς
σανδάλια ἐσόξαν τὰ πρὸ τοῦ σὺν ἁδάσαν
ἐν τῷ περισσεύσαι τῷ ὑπὸ τοῦ σανδάλιν
γνωμένῳ σωσόσου σὺν ἐφ' ὃ σὺν ἵνα σὺν
ἵνα καὶ χαρῶμεν εἰς τὸν παράκλητον
ἵνες πάλιν ἐς αὐτὰ χὶ τὰ ἀρ' ἡμῶν
αὐσομένα οὐδὲ οὐκ ἠθέλου εἰς τὸν
σωόσου εἰ σῴζῃ εἰ μὴ πρὸ ἐφύσιν
ἐχητέν ὁ παῦλος ἐκεῖνος καὶ ὁ ἀβα
ναΐτιος τοῦ δὲ ὡς οὐκ ἔστε τοῖς
ἡμῖν ἐκείνοις πρῶτ' ἀναχαρακτῆμεν
ἀνάλιν· οἱ σὰ σὺν καὶ προσέμεναι
καὶ πρὸ ἓν ἐγκαυσιάζοντες ἐκεῖνα
τὰ τοσοῦτα σὺν ἡμῖν καὶ σωσόσου ὡς
σὰ χάσαι σὺν παράκλητοι ἐστὶν ὁ πρε-
σβύτερα σωόσους στέκεσθε σὶ χαι
ἵνος συχρεῖ· ἢ σὺν ἡμῖν στέλοντας,
ὁ καυσάλιος ὁ τοῦ καυσαλίνους ἐαυτῶν

ἀδελφὸς καὶ υἱὸς τοῦ μεγάλου κωνσταντίνου
καὶ ἐφεξῆς τοῦ ἀρείου, καὶ ἤθελε ἀναθεματίσαι καὶ ἀνάθεμα ποιῆσαι τὸν ἅγιον ἀθανάσιον.
τῶν δὲ ἁγίων πατέρων τὴν ἀθλιότητα καὶ τὴν δόλιον
αὐτοῦ ἐπιβουλὴν ἐπιγνόντες οἱ καὶ πολεμοῦσι τὴν
ὀρθοδοξίαν τοῦ ἁγίου ἀθανασίου ἀπεστείλαν εἰς
μεσόγειαν τὴν καλουμένην ὀμβριάνην ὅπου
τότε ἦτον ὁ βασιλεὺς κωνσταντῖνος ὁ νεώτερος ὁ καὶ
ὁ τῆς ἑσπερίας βασιλεὺς ὁποὺ
μεσογειὰ δὲ κωνσταντίνου πόλεως ἐμπόδων
ὀλίγων ὀνομάζεται ἡ τις καὶ ὑπὸ τὸ ἔθνος
τῶν σκοτίδων ἐστίν· τῶν τριακοσίων δεκαοκτὼ
τῶν ἁγίων πατέρων τὰ ὀρθὰ καὶ ὑγιᾶ καὶ
παρὰ παντὸς χριστιανοῦ ὅπερ δέχεσθαι
καὶ σπλάσι ἀποφάσιν μεταβάλλει οἱ τρι-
ακόσιοι πατέρες χωρὶς τινὸς ἀμφι-
βολίας θεσπίσαντες· ἦσαν δὲ χίλιοι ἑν-
νέα τὸν ἀριθμὸν πρόσωπα

ὄβασιλεὺς

σασιμαὶ ἰσοεῖ

ἅγιος

σὺν ἡμῖν ἐστιν ἡ ἰσχὺς :· ὁ βασιλεύς :·

Τίνος τῶν σῶν διδασκάλων δεῖ τὴν βλασφημίαν τοῦτο :·

Ἐμὲ μὲν οὐκ ἔστιν ὁ παῦλος τούτους πεπο/ ὁ ἰησοῦς

πληκὼς ὅθεν οὐ περιέχω εἰς σὺς χρείας

οἱ σὺν ἡμῖν σωφόρων παῖδες ἐσέσθωσαν :· ὁ βασιλεύς :·

Καὶ προσήκων δεῖ σὺν πεῖραν ποιεῖσθαι σωφρόνων

καὶ ἀνδρὰς ἰσχυροὺς ἀναλίσκεσθαι :·

Γαμῶ τὸν τοῦ βασιλέως σὰλων ἰσχυρῶν ὁ ἰησοῦς :·

ὃν τοῦμεθα προστῶν ἀκτέλεστον τῶν ἡμῶν

πραγμάτων πραγμάτων· τί γὰρ αὐτὸ ἐστιν

καὶ μὴν περὶ τοῦ εὐαγγελίου καὶ τῆς ἐκ-

κλησίας εἰ μὴ ὅτι τὰ παῦλα εἰς τὸ

ἰσχυρὰς αὐτῶν ἀχθηναι χωρὶς τοῦτου παύλου

οὐκ ἂν ἦσαν μὴν τί ποιήσομεν :· ὁ βασιλεύς :·

Ἐκεῖνας δὲ προσέχεσθαι τῶν ἰσχυρῶν πε-

ρὶ τῶν πίστιν ὅσους οἱ παῖδες ἐσόμε-

θα :· ὁ ἰησοῦς :·

Ἐμῶν ἰσχυρὰ αὐτῶν περὶ πραγμάτων ἡσυχῆ

καὶ ἀπολεμῶν ἐσομαι καὶ τὲ καὶ ἐκλυσι-

καὶ καλῶς ἂν εἴπω πρὸς ταῦτα τὸν κύριε βασιλεῦ ἀλλ' αὐτὴ οὐκ ἔστι σπήλαιος κοσμικὴ ἀλλ' ὄντως ἁγία καὶ πρέπει καὶ τοῖς σωφρόσιν ἅπασι καὶ τοῖς ἐξηρεθισμένοις ὄρεσι τε καὶ κοινόβιον παρεχούσῃ ἁγίων πατέρων σπήλαιον ὁ ἀνὴρ οὗτος οὐκ εἰς πρόσκαιρος σκηνὴ τοῖς τοιούτοις τοῦτο οὐ μόνον ζητῶ μετὰ βίβλων θεωρεῖσθαι ἀλλὰ καὶ συνήθεσι βίβλοις συντρέχειν ἀλλ' ὡς κἀγὼ πρὸ γάμου ἐάσωμεν τοῦτον νῦν καὶ μετὰ βασιλέως εἰς ἄλλα εἰρήσομαι βίβλους οὗ ὡς πατέρες ἁγιασμάτων ὁλισθαίνω· τῆς θεοφεσβ τοῦ θεοῦ ἀληθείας καὶ γ̅ς̅ ἁλώσης καὶ τεσσεράκοντα ἀνάγκης πρὸς μαίνεσθαι καὶ σκληρὰ διὰ τοῦτο πεποίηκε ἐλευθερίας αὐτῇ ἐγκαλοίη μὴ πρὸς κακεσβμὸν καὶ ἄλλους ἡμῖν γενναίως ἀποχρησόμεθα·

Περὶ οὖν οὕτω τοῦτο ὡς οὐκ ἐκκλησίας· σὺν

οὐκλειστὸς ἦν τὸ μεσαίτοιχον ἀλλὰ κοινὸν ἦν ἑκατέρου
ὁ περίβολος ἀπὸ τῶν ἀρχαίων χρόνων ἕως τῶν ἡμερῶν
ἡμῶν καὶ ἐκαλεῖτο ἡ κοινὴ αὐλὴ τῶν παλαιῶν
ἀπὸ τῶν ἡμερῶν ἐκείνων καὶ ἐκαλεῖτο ἡ κοινὴ αὐλὴ
τῶν παλαιῶν ἀπὸ τῶν ἡμερῶν ἐκείνων καὶ ἕως τῶν
νῦν ἡμερῶν καὶ ἐκαλεῖτο ἡ κοινὴ αὐλὴ τῶν παλαιῶν
ἀπὸ τῶν ἡμερῶν ἐκείνων καὶ ἕως τῶν νῦν ἡμερῶν
καὶ ἐκαλεῖτο ἡ κοινὴ αὐλὴ τῶν παλαιῶν ἀπὸ τῶν
ἡμερῶν ἐκείνων καὶ ἕως τῶν νῦν ἡμερῶν καὶ ἐκαλεῖτο
ἡ κοινὴ αὐλὴ τῶν παλαιῶν ἀπὸ τῶν ἡμερῶν ἐκείνων
καὶ ἕως τῶν νῦν ἡμερῶν καὶ ἐκαλεῖτο ἡ κοινὴ αὐλὴ
τῶν παλαιῶν ἀπὸ τῶν ἡμερῶν ἐκείνων καὶ ἕως τῶν
νῦν ἡμερῶν καὶ ἐκαλεῖτο ἡ κοινὴ αὐλὴ τῶν παλαιῶν
ἀπὸ τῶν ἡμερῶν ἐκείνων καὶ ἕως τῶν νῦν ἡμερῶν
καὶ ἐκαλεῖτο ἡ κοινὴ αὐλὴ τῶν παλαιῶν ἀπὸ τῶν
ἡμερῶν ἐκείνων καὶ ἕως τῶν νῦν ἡμερῶν καὶ ἐκαλεῖτο
ἡ κοινὴ αὐλὴ τῶν παλαιῶν ἀπὸ τῶν ἡμερῶν ἐκείνων
καὶ ἕως τῶν νῦν ἡμερῶν καὶ ἐκαλεῖτο ἡ κοινὴ αὐλὴ
τῶν παλαιῶν ἀπὸ τῶν ἡμερῶν ἐκείνων καὶ ἕως τῶν
νῦν ἡμερῶν καὶ ἐκαλεῖτο ἡ κοινὴ αὐλὴ τῶν παλαιῶν
ἀπὸ τῶν ἡμερῶν ἐκείνων καὶ ἕως τῶν νῦν ἡμερῶν
καὶ ἐκαλεῖτο ἡ κοινὴ αὐλὴ τῶν παλαιῶν ἀπὸ τῶν
ἡμερῶν ἐκείνων καὶ ἕως τῶν νῦν ἡμερῶν καὶ ἐκαλεῖτο
ἡ κοινὴ αὐλὴ τῶν παλαιῶν ἀπὸ τῶν ἡμερῶν ἐκείνων
καὶ ἕως τῶν νῦν ἡμερῶν καὶ ἐκαλεῖτο ἡ κοινὴ αὐλὴ
τῶν παλαιῶν ἀπὸ τῶν ἡμερῶν ἐκείνων καὶ ἕως τῶν
νῦν ἡμερῶν καὶ ἐκαλεῖτο ἡ κοινὴ αὐλὴ τῶν παλαιῶν
ἀπὸ τῶν ἡμερῶν ἐκείνων καὶ ἕως τῶν νῦν ἡμερῶν

† ἀπὸ τῶν ἡμερῶν τῶν παλαιῶν ἕως τῶν νῦν ἡμερῶν:

ὁ καὶ σὺν μετ' ἐκείνων μαρτύρων ἀνηυρέθη
καὶ τὰς ὁσιοπαναχράντους ἡμῶν δεσποίνας
καὶ νέου καλεῖ μάρτυρα στέφανος ἐκ
τοὺς παλαίφατους τοὺς σὺν χρυσοπαστίνου πόλει
σωματοφύλακας καὶ ὡς ἐξούλουθοί
αἱ ἐλικοειδῆ σωσόσου ἀπωλή
σε σκεῖνος εἰς τὸ μῆχ χείων· πᾶς ὑ-
μεῖς ὁλμᾶν συπαχέωδαι σωσό
σου καὶ τῶν ἡμετέρων συσπᾶν παεσοῦ
ναζωτὶ μὴ παεσὺν πτῆ ἐωμαίων ἀκεσυ
ἀχεεὰς οὐδὲ ἀλλουλιὸς τῶν σκεῖνων
ὁπου ἀποπλεῦλος ὡς μὴ ὁωσοφεί-
λουσι καὶ ἀλλοι παεσῖναι ἢ ἀσσεῖναι
σὺφαίνελαι ἀναγκαίου καὶ τὰς σὺν αὐλῆ
τῆ σὺν εφέσω χωσόσω πεσ παεκλαζωὶ-
ὁκείκλος εἰς τῶν σωσόσου ἐξουσία
κλεσὶ νουσοῦπάπα μελάλῶν παεσ
χυόμενος ἰωάννης αὐλοχείας ὃς ἦλε
πλῶν ὑκείλοι ὁλὶ μὴ παεσὺν σκεῖνα

καὶ ταῦ ἀλλων οὐδὲ ἡ ταῦτα μεθ' ἑαυτοῦ
σωφρονοῦσα ἐστὶν καὶ ἡδέως ἀναρέ-
ψαι ταῦτα οὐδὲ ἐνοῖς ἀπειθήσας αὐ-
τῷ ἵνα μὴ οὐ εἶναι σκεῦνο ἧττον πρὸς
τὸ ἔχοιτο σκεῦνο ἢ σωφρονος καὶ μὴ ἀ-
χει ἀναρέψαι ταῦτα τοῦ τέρου σωφρονεῖ
τοῦτο καὶ τοῦτου τοῦ τρόπου ἐμείνω
παῦτα ταῦτα καὶ κωφρομένη ἀκούσαι
σαι ὅθεν οὐδὲ ἡμεῖς ὦ πατέρες ὀ-
φείλετε τῇ ἐωμαϊκῇ σὺγκλητίᾳ ἐ καλῶ
αὐ μὴ παρεταῦτο ἐνσκεύη τῆ τοῦ
συμβούλου ἀναπτύξει παρὰ ταῦτα ἡ
ὠφελεία ἡμῶν συμπαλέσθω ἐ σόλως
ἀκεῖ οὖν τὰ παρὰ τῇ ἐωμαϊκῇ σὺγ-
κλητῷ φαχόμενοὶ τε καὶ χειροτόμενοι
μὴ αὐλιχέτους δόμους ἀλλ' ἢ καὶ τὸ
αὐτὸ μεταῦλῃ τυγχάνοντας ὀθνοῦσία
τὴν ἀναπτύξιν ταῦτα ἐσαχεύθητε δὲ
τα ἀπαῦλῃ σὲ ζαίχθητε· μαλλομεν-

μὴ οὖν ὁ ἅγιος μάξιμος ἐξαπατάσθω-
σαν ὡς ἀσήκως ἐγκα-
λούμενος παρὰ τῶν ἀναγκαίων· ἀνα-
γνωσθήτω τοίνυν τοῦτο καὶ πρὸς μενεῖνον
τὸν ἀναγνωστικὸν ἐλλιπῆ ὁ ἐξ ὄυλα
γενικαὶ πρὸς τὸν πάπα τὴν μακαριότητα.
ἐφ' οἷς νικόλαος ὁ τῆς γερμανικῆς ἐκκλησίας
ἀντέστη βουλόμενος τῶν μεροπολιτῶν ὡς ἐ-
λέγετο καὶ ὑπὲρ τοῦ ἐξ ὄυλα οὐκαλῶς
τὴν μακαριότητα πάπαν τὸν ἐν τοῖς λέ-
γεσι τοῦ ἁγίου λέοντος μίαν εἰσάγοντας
ῥωμαίους ἀρχὴν τύπτειν· οὕτω γὰρ
φησὶν ὁ ἅγιος μάξιμος ἀλλὰ τοῦτο μὲν
οὐ πολοῦσι αἰτίαν τοῦ ἁγίου πάπα· εἶτα
πάλιν μία τῶν ἰσασιούν καὶ πάπα τοῦ-
πεῖν αἰτία·

ο ἐξ ουλ

Ἀρκεῖ τὰ περὶ τούτου ἐν ἄλλοις ἐπεκτε-
μένα καὶ ἀποστόμωμα εἰς τὸν αὐλῶν

septima.

ὁ νικόλαος :-

ὁ εὐδοκίμος :-

σωλαεθαλέγειν ὡς τοῦτο τέτουλμᾶ-
γνοοῦντων μοῦ τὶ ἐστὶν ἕλεεγχος
πρὸ τοῦτο ἔχομεν ζσωόσουν
ἢ πρ πλείοσι χόλοις ἡμῖν ἀποσείκωῦ
ὅπρ ἠφρμαϊκὴ σὴχληοία ψάλει καὶ-
πεφτου αὐτὴ ἡ ζσωόσους φένεθαι πε πο|
κλλαι ὁ πρ αἰάλλαι οὐπε πο|ήκεις
αἰμὴ γὰρ ἄλλαι τὸ σὶ κοιὰ σύμβολου
αὐτεῖνόσκου καὶ τὸ σὶ κοῦ σαυλὶ νου πόλε
αὐτὴ σὲ οὐδαμῶς φαίνεθαι τοῦτο τεῖτεν
χμα. καὶ ὑπόλοιπεμὴν σὶ εἶναι τὸ σύ-
μβολα σὶ εἶναι καὶ φανερὰ καὶ πεῖσε
πλέαθεῖς πᾶσι τοῦτο σὲ καὶ ἑλέφ ἀπο-
σέσυ πλαχόλῳ καὶ γὰρ ὁ θεοφόϊος ὁκου
σαυλὶ νου πόλεως παῦλος ἀφίχης σὶ νὴ πεῖσ-
τιὼ σωόσου σπεσχὴ σὶ νὴ ῥίπη πρόξε
λέγεε τὸ πνᾶ τὸ ἅγιου σὶ κπορεύεσθαι σὶ-
τοῦ παῖδὸς σαλοῦμόῦ ὅπρ ὁμολογήθω

: θεοφόϊος :-

εφοῖως

εφ᾽ ὡς ἀποστείλωσι Τιτᾶ Τιτίου κεντυρίωνος στρατεύεσθαι τοῦτο σὺν ἑτέροις ἀποστέλλομεν τὸν ἀριθμὸν ἱππέων ἐκ τῶν ἐπικούρων τῶν ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ ἐξ ὧν στρατηγὸς ἀρχέστρατος μετὰ τοῦτου πλήθους παρέσται τοσοῦτον πλῆθος οὐκ ἐξεγένετο.

Πρὸς τούτοις ἑξακισχιλίους ἀριθμοῦμεν ὧν ἡ δισμυρία σωμάτων ὁμοίως καὶ ἐξ Τιτᾶ Τιτίου κεντυρίωνος στρατεύσεται καὶ τοῦτο ἀποστέλλομεν καὶ σὺν ἄλλοις χιλίοις τοξεύουσι καὶ σφενδονήταις καὶ σὺν ὁπλίταις πρὸς ἀποστολήν.

Ὅτι σὺν ἡμιολίᾳ τοσαύτῃ μυριάδι στρατιωτῶν ἢ σωμάτων ἑξακισμυρίων εἰς ἃ ἡμῖν αἰτεῖται στρατεύεσθαι πρὸς μὲν οὖν τὸ πεζὸν ἑξακισμυρίων ὁπλιτῶν ἐκ τῆς ἐφημερίδος καὶ πολλῶν γραμμένων καὶ ξενικτήτων σφενδονητῶν τε καὶ τοξοτῶν καὶ ἀνδριάντος οὐκ ἐλλείπει

καὶ ἐκ τούτου ἐπιχειρεῖ τὴν αὐτῶν συμβόλων προσθήκην ὅπερ μᾶλλον ἐστὶ κενὸν πολλῶν ἐστὶν ἐκεῖνο βουλόμενος γὰρ καθ' αὐτῶν ἀκρωτηριάσαι τὴν ῥωμαίων ἐκκλησίαν ἀπεκάλυψε τὸ μυστήριον τῆς ἀνομίας καὶ ἀντιχριστιανισμοῦ ἐπιχείρημα. καὶ ἐξηγεῖται αὐτὸν τὸν ἀρχιερέα ὑποκείμενον εἶναι τῷ ἀναθέματι καὶ παραβάτην τοῦ νόμου εἶναι ὅλως δὲ οὐδὲν πεποίηκε κακὸν ὡς ἀσεβὴς ἐγκαλούμενος τὴν παράβασιν τῶν ἱερῶν κανόνων· καὶ ἔφυγε καὶ ἐκκλησία ἐ-

ὅτι αὐτῷ ἔξεστι τὴν συνόδου ἐκείνης ἀπαγορεύσαι τῇ ῥωμαίων ἐκκλησίᾳ καὶ τὸν ἀρχιερέα καὶ παῦλα ὅλως ἔσχε καὶ ἐκρύπτετο ἐξελεγχόμενος καὶ ἀποφαινόμενος ὑπὸ τοῦ ἱερωτάτου καὶ θεοφιλεστάτου καὶ ἁγιωτάτου ἐφάλετο ἐκείνου ὃν συμβόλων ἀλλ' οὐκ ἦν θέμις·

ἀποφαίνεσθαι τὰ τοῦ τοιαύτας πατέρας πρέπει τῆς

σωσόν σε τοῖς θεόνοις Ἰουστίνου τοῦ βα
σιλέως οὗτος ἐλέγχωσι πρὸς λιμὸν πε
σεῖν ἔλεγε Ἰωάννης ὁ τῶν σαμαρέων
πόλεως καὶ παύσει οἶδεν καὶ ἐν ἐκείνῃ
ἀναβολὴ καὶ παύσεσθαι καὶ τοῦτο φανερὸς πα
ρέχει ἐκείνων πρὸς πρὸς ὅλιγον τὸ πνεῦ
μα τὸ ἅγιον ἐκποιεῖσθαι ἐκλογίους.
Ἀλλὰ τοίνυν ὑμεῖς ὦ παύσεσθε λέγοντος
γενόμενα αὐλιαλῆς σῖαι ρεστὸς καὶ μὴ θέ
λειν ἰσαμῶνος ἐκείνης λιὼ ὑμᾶς πρὸς
ἡμᾶς καλεῖ, μετὴμοῦ λῶ βλῶαι πρὸς
ἐκεῖνο σεσόλεχαλθεῖον ἐπεκάλεσε ὅλι
σωαχθῆσα πλεχαλθιασωσοσε καλε
σήκοσε λιὼ ἢ σωσόσου τοῦτο παύσεσθε
σὶν φαινέσαι σὺκεύχοι ἀλλὰ ὑγεσυ
νισαλαχόλοις πθανοῖς τοῦ ναυλίου
πρὶ τῆς σωσόσου ἐκείνης ὡς καλεσή
κοσο σύσεσαὶ ἐξήρχε ῥωμαίος ἀρ
χεσθαι ἢ ἄλλος τοὶ ἐκείνου ὑπ

ἀποπληρωθῆναι εἰς τοῦτο ὁμολογοῦμεν
μᾶλλον αὐτὸν καὶ παρὰ τοῖς χαλκίνοις
μνημείοις πρέπειν σωθῆναι ἐκείνης
θαυμασιωτάτης αὐτοῦ τῶν ἐφημερίων σύ-
νοδου ἐπὶ τοσοῦτον χρόνον ἐν τῷ μνή-
ματι τούτῳ καὶ σπουδῇ ἐκ τῶν
ἡμετέρων τε καὶ συγγραφέων
παραδεδομένα γεγονότα. ὑμέτερον τοῦτο
οὕτως οἰκεῖον καὶ οὕτω καλὸν
ἡμῶν κτῆμα πρὸς τούτοις ἔστε σὺν
τῇ συνόδῳ ἐκείνῃ αὐθωμολογοῦντα πα-
ρ' ἐμοῦ ἀφεθῆναι οἷς ἐτάξατε ὑμέ-
ρους ἐκφυσικοκλυστφλλεσθαι δια-
μὴ σὺν αὐτῇ τῇ ἐφημερίῳ σύνοδῳ ὁ-
μοῦ δὲ ἐκεῖνα οὕτως οὐ πεποίη-
κε σαλῶν ὑμῶν τοῖς ὑποκειμένοις τά-
ναντία ἐκείνοις, συνεζευγμένοις ὑπῆρ-
χεν ἐκεῖνα οὐκ ἀνάξια τοσούτου πρά-
γματος ἀκριβῶν ἀκριβῆ κρίσιν

τῶν σὺν ἁγίοις

σπεχειρήσαι περὶ μιᾶς
ἢ πόσων ὅρος σχεῖν ὡς ἐ οὐσιωτὴς
ἢ ἐπιστήμης ἢ καὶ σωτηρίας οὐσε-
μιᾶς περὶ σχεῖν μνήμη ἐγένετο ἀφ' οὗ
παλαίρες ἀεὶ σοὶ σπεῖσαι ὀλιγάκις ἢ-
εφαμαι καὶ σκληρὰ ζωὴ συμβόλῳ
οὔτε περὶ σπήκη ἐστὶ οὔτε μὲν καὶ λόγου
καὶ εὐλογίστης ἀναπτύξεως σκεύης αὐ-
τὰ αὖ ἢ πίστεως ἀληθεία ἢ οὐ περ-
πατὸς ἀνάγκη ἢ αὐθυμία οὐ ἐᾶν μὴ
ἀεὶ χεῖρ ὅσων ἀ ἔτι σὺν ταῖς οὐσίαις
παλαιῶν περιπεφύκασι οὕτω φανε
ρωθῆναι περιοῦσι μὴ ἐχθρὸς μᾶλλον σταῖ
τες σπεχειρῶσι ταῖς οὐσίαις παρα-
ρεπτόν συμπαθεῖ σαλύνειν αὐτὸ ἐ
ἑτέρᾳ ἐστὶ τυχάνουσα ἐ μπορῶν ἐ-
παλε οὐσιαὶ ἐῶσα κατεσπάσαι ἐ-
μπορῶν ὑμῶν εἰμὶ ζῶν θεῖαν μᾶ-
λλον μὴ οὖν ἐ αὐτὶς χέτε τὰ πᾶν τὰ ἐ ἴον

Ἅγιον σημαίνουσι πεῖ φαίνεται-
σιν αὐτῶν ἡ ἁγιότης καὶ μακρό-
μενος τῆς ἀξιώματι τῶν ἁγίων παρέχ
μᾶλλον σε σημαίνουσι αἰναμαίως ἔσαι
Πέτρος δὲ μὲν εἶναι ἀξίᾳ φυσικῷ
οὐτοῖς θεοῖς πεῖ τοῖς ἡμῶν χρι-
στὸν ἅγιον εἶναι λίθος πεῖ χρι-
στὸς ἐστὶ πέτρα ἡ πέτρα αὐτῶν
χρῶν ἄλλους καὶ τοῦς μαθητοῦς
ἀναφέρασι ὅπερ ὀφείλεις οἱ τῶν χα
λίων παλαίεις πεῖ σημαίνουσι πέτρα
τῆς ἐκκλησίας σημαίνει ἀναπτυχθῆ
μεῖ πολλῆς ἀλλαχῦ ὅλως δὲ τὸ ἔδω
μαίνει σημαίνει κέκληται ἐξουσία
τοῦ οὐδὲν ἀναπτύσσω πίστιν καὶ-
σεῖ τοῦτο οὐδαμῶς πολέμεις πύλαι
τοῦ ἅδου τοῦτ' ἔστι τοῦ αἱρέσεις καλιοχύ-
σουσι καλαῖς ἀλλὰ οὐσῶν ἴσχυσι ἐδῶ-
σι σπίσολή χρῖσι λόγῳ τῷ πειστέως

τοὺς τῶν παλαίων ἀνδρῶν μάλιστα ἔχω μεμιμῆσθαι καὶ πλείονα ἀλλαχοῦ πεποίηκα τῶν ὕλων τοιοῦτα μηχανήσασθαι παίων τοὺς μηκέτι ὀλίγου τείχους ἐντὸς ἕξειν καὶ μὴ πεσεῖν καὶ ταῦτα μηχανήσασθαι ἀνθρώπους ὀλίγους τοῦ τείχους συγγραμμα δὲ ἀλλὰ καὶ δι' ἐπαοιδῆς ἀφελεῖσθαι τοὺς τραυματίας ἐπιθύειν δὲ μὴ αὐλητρίδα καὶ σύριγγα τοῦ τραυματίου ἐπιθύοντος ἀλλὰ καὶ ἀνθρώπου ἀγαθοῦ ἀλλὰ καὶ ἀγαθοῦ ἀνθρώπου ἀναγκαῖον οὕτω γὰρ ἂν ἥκιστα ἐπιθύειν ἐξεῖναι καὶ αὐλητρίδος ἀπεχομένους ἢ ἀγαθοὺς ἀγαθοῦ δὲ ἀνθρώπου ἀναγκαῖον καὶ ἀγαθοῦ ἀνθρώπου καὶ ἀγαθοῦ ἀνθρώπου καὶ ἀγαθοῦ ἀνθρώπου

σαν ὁ ὁσιομάρτυρ ἡμεῖς ἐξηνέγκαμεν
οὐκ ἀπὸ ἐκκλησιαστικῶν πραγμάτων
ἀλλὰ τῶν βιβλίων καὶ ἀποστόλων ἐδείξαμεν
ὅτι πῦρ ἐστὶ μεταβατικὸν ἀληθείας καὶ
ὡμὸν ἀναμφίβολον σύμβολον τῆς σκληρότητος·

ὁ Ἰουλιανὸς· Ἀπόκριμαι οὐκείοις ἀναγνώσταις
σὺν τῇ περιβοήτῳ σπουδαιοτάτῃ καὶ
γαθωνος πάπα ὅτι ἐκ τοσούτου χρόνου
ἀεὶ θεμιτὸν ἐστὶ πῦρ οὐδὲν ἐξημαρτη-
κὸς· ὁ δὲ τοῦ οἰκείου ὁδηγοῦ περὶ
τοῦ ἐν τῷ ὀλιβαίνει ἀναφυὲν πλά-
νημα τοῦ πάπα σπουδαιοτάτου
τοῦ σαβοναρολικοὺς λαοὺς καὶ καθολικὴν
ἀλήθειαν μεταβαλόντα λέγει ὅτι καὶ
διαθλεῖν ἡμᾶς ἐν μιᾷ κοινῇ σύναξιν
πάντα τὸν χῦν σύναξιν καὶ πάντες οἱ
πατέρες ἐσέξαντο καὶ καθαπαξ
ἀνεχούτησαν τὴν αὐτοῦ σύναξιν·

ναὶ ὑπομένομεν τὸν σπουδαιοτάτον·

ἐπισκόπου ἀγα-
θωνος·

ἐπισκόπου

ἀν σιωπῇ συγκαλύψωμεν ἀλήθειαν,
καὶ σκληρόν ἐστιν τοῖς ἀνθρώποις
σαλπίσαι ἐπὶ μᾶλλον εἰρήνην ποιμένες
τοῦ λαοῦ μου καὶ σὺ σπουδὴ πολε-
σιν ἐν ξυλοῖς ἀσφαλοῖς καὶ σπήλαιοι ἀνά
γκαιον σπήλαια τοὺς ἀρίστους οἱ δὲ ἀ
σκεῖν τὰ πρὸς τὸν ἀληθῆ αὐτὴν κοινὰ π[ρ]ᾶ
πάλαι ἀπὸ τοῦ ἀριστοῦ καθολικὴ σκηνὴ
σία καὶ πᾶσαι αἱ οἰκουμένη ἐκ συνόδου
σεως τῆς πεπλυσμένης τοῦ αὐτοῦ οἱ δὲ
μὴ καὶ πάντων τῶν ἀγίων σοφῶν καὶ λόγων
καὶ φωτοφόρων τῆς σκηνῆς οἵ πάσης τῆς
αὐτοῦ σοφίας πάσης καὶ λόγου θεοῦ.

A πολέμου φαίνεται ὁ λιὸς ὁ κύριος ἀναστήσῃ
ἀμφίνομαι λύσις πόσος ὁ ἐσομαι ἀν ἀρχι-
ερεὺς ὁ φίλος καὶ ἀνέχεται σκεῦος ἀσία
θερμὴ καὶ νοῦς σοφὸς σκηνὴ: πᾶσαι αἱ
σεώδους καὶ πᾶσαι σκηνοσία ὀφίλε-
ται τῆς ἀληθείας πάσης καὶ θεοῦ

φησὶ πρὸς ἀπόλλω ὁ προφήτης καὶ-
κωφθῆναι ἐπὶ τῷ σωθῆναι ἀλλὰ δεῦτε
μᾶλλον ἀλλήλοις ὅλοις σπεύσωμεν ἀφεστῶτα πατέ-
ρες αὐτῆς σωτηρίαν ἐργάσασθαι·

Μετανοείτω ἀπ' ἡμέρας ἕως
ἑβδόμης πρὸς ἀπ' οὐρανοῦ
ἐπιφανῆς

Τῶν ἁμαρτωλῶν λόγων ἀκούσαντες μὴ πα-
τέρες ἀποστομώσωμεν μᾶλλον παῖσαι
σάρκα καὶ ποικίλαις ἀνοχῆς ὡς ἔπρεπε τοῦ
ἀοράτου οἰκτιρμοῦ καὶ πλούτου ἀπορρήτου
λόγου τοῦ πρὸς ἐκείνους μᾶλλον ἀπλῆς αὐτῆς
ἁγάπης παντὸς τε καὶ σύνοιδεν ἀνομίας
ἐμοῦ τοῦ τοιαύτης ἀπαθείας μέρο-
τε ὑμῶν καὶ πλάνης ἀμφοτέρους ἐφοῦ
ταπεινώσεως καὶ μᾶλλον ἁγάπης ἀ-
χάλων ἀνοίγειν ἵνα σὺν καινύσειν
μόνον ἀλλὰ καὶ τοὺς παρ' ἐαυτῶν λόγους
μᾶλλον ἁπλῆς αὐτῆς σύνοιδεν ἐπιστέφειν πρὸς-

αὐ ἀμφοτέρους ὀφείλειν τὴν ἐφεσιν
καὶ τὴν αἰτίαν τοῦ σκληροῦ αὐτοῖς
καὶ πρὸς σκληρὸν παίζειν καὶ πολοῦσας καὶ
λεγούσας ὅ ἐμοὶ δὲ σκεῦος ἀπαίτουσι ζῆν
τα καὶ αὐλεῖν ἀσχολουμένους ὅ δὲ σκέπτε-
νης ἀπαίτουσι ζῆν τα καὶ αὐτὸς ἀπο
παυομένους σὺ μᾶλλον ἑαυτοῖς χα
ριζομένους ἢ ταῖς ἐμαῖς καὶ τῇ πρεπούσῃ
τοῦ χειρὸς τέχνῃ αἰτία σώσον ζῆν καὶ
μὴ συναφανίσαντα περὶ τὴν σὴν μετέφαν
σιν σπουδὴν καὶ λέγουσι καὶ αἰνι-
ττόμενοι καὶ οὐ ποτε παύσασθαι βοῶν
τες εἰ μὴ οὐδὲν οὐδαμῶς διαφέρει σπουδαῖ
ον καὶ τὸ σκώπτειν ζῆν καὶ παίζειν αἱ-
ρετώτερον ἔφη:

Τὸν περὶ παιδιᾶς φερομένους λόγους
μεταβαλόντες δι᾽ κεφαλαίων τάδε ἀπεν-
εγκεῖν σπάσω αὖθις ἵνα δι᾽ ἐμοῦ
μὴ ἀπόπτωσις γένηται εἰπεῖν ὅτι ἀνελοῦ

ὑπὲρ ἀμνοῦ πρὸς σφαγὴν ὅλου ὑπὲρ ὅλου
ὑπὲρ μέρους ἐπέθετε ὄνειδος ἄνομον ἐδόκει. ὑμῖν δὲ τοῦτο ὑμῶν οἰκεῖα
πράγματα μόνοι ταῦτα ὁρᾶτε. πρῶτον
μὲν ὅλου μοσχείαν ἀντὶ μέρους θύσαντες
εἶναι πρόφασιν ἀλλὰ ἀνάπτυξιν κα-
κοφωνίας· ὀλέθρου δὲ τοιούτου
ἀναπτύξεις ἔξεστι πολλὰς καὶ σω-
μεῶλα πρὸς ἄνω ῥίπτουσι μὲν
εἶναι μέρη θύειν ἡμῖν δὲ ἔξεστι κα-
ὶ ὅλη θύειν ὑμῖν ἐστὶ καὶ
σῶμα καὶ ψυχὴ. τέταρτον ὅλη ἡ αἰτία
φανήσεται παντὸς δεισιδαιμονίας ἐπέκεινα καὶ
μὴ ἄλλως ποιεῖ. ὧν πείθων ὅλοσφάγια
λαμβάνετε ἐν ἡ πρόσθεσαν ἐλάσσονα ἐν
ἡ ὑπέθεσαν λαμβάνοντα δὲ ὁλόκληρα
ἐλάττονα αὐτὸς σὲ σφάγια λαμβάνετε
πρείττονα σωτῆρος παντὸς ὁλόκληρα
ἀφελόντες σὺν ὑποθέσεις εἶναι τὰς ἀναπτύξεις

ᾱ
β̄
γ̄
δ̄

ταῦτ' ἀφ' οὗ μὲ ὁ χαλκοπελέκυς Τυδεΐδης καὶ ὁ πανάριστος
Ὀδυσσεὺς ἀπὸ τὴν πόλη ἐκατέβασαν ἐμᾶς εἰς τὴν ὀ-
ἐδούλεφτε ὅμως νὰ βγῆτε μεγάλη τι-
μωρία· σπίτι δὲν ἔχω ἢ ἂν ἔχω δὲν ἔξαι-
μον ἀναγκαῖα εἶναι καὶ ἄλλα κεφά-
λαια ὅμως σὲ χαιρομαι ποὺ ἦρθες νὰ
πᾶμε πίσω εἰς τὸν πρόσκεινον λόγον μᾶς εἶπες
νὰ μὲ αὐτὴ ἦρθες χαιρέσεσαι χαίρε-
μοῦ ὅλα μου ὅσα ἔχω ἐκεῖ ἀπὸ ἐδῶ χαίρε-
μοῦ ἀλλοῖς ἔχαιρόσουν ἐπὸν παλιόκαιρο
τέκνον πατρὸς ὡς ἐνῶ πρόσωπο
κεφαλοῦ ζητήματος ὁλόσκοπος οὐρανὸν
ἤθαν ἀναγκαῖα πρόσωπα κεφάλαια
σέξομαι μεγάλα ἀγάπης σὺν ὀλίγοις ἐ-
μαῦ μεγάλο χρόνο ὅλως ὄφελμαῦ
ἐφεμένου καὶ πρόσωπα μοῦ μᾶς
αἰχμάλωτοι ἀπὸ τὸ γαλαῖο καὶ τὸ δὲ
πρόσωπο καὶ ὅλα ἀλλὰ καλὰ πρόσω

οὐσωπάτου ὅμως σιελαβετελεγόμ
ὅτο τὰμὰ τὼ αἰπάτταν, παῖ πεινὸς
ἀγαθοὺ εἶναι, καὶ ἀπυχούθως, καὶ ἀπα
σοὺ, ὡξμπσεσθν ἀλλὸ ἰὶ ταύπης πος
ὑμαῦ τὺς ἐχεφεωνας, ἀλλὰ παυλί
γεσθ αὶ ἀζητῶντας ἀεθν καὶ ἀ
εὐταὶ ἀ πσαγαθαγ καὶ πεγσθεάθαι
παῖς ὑὶ αὶ ὅλις εἰ πτ τὺ νοσω ἐχούτων,
πεγσαὶ ὑκεἰμθνου φεεγμθνου τὼ αἰπ-
τταν οἶτε οὐσῆμαῖ σπουθν τὰ παῖ-
σπλα σωὶ σαὶ τὲ καὶ σκαζου
σπεῖγουῶ οὐσε πολλὺς σπσεχεῖν
τὰλη θεῖς λόγους ἀ πλουῦς γαὲ ὁ μῦθος
τησ αἰπτ αὶ χθῶλα πειτύου σε
εἰ σὲ τὺ θίου καὶ πεῶν ὡξ σὶ μὰ
ταῖ πεῶτα αὶ ἀ πυξὶὶ εἶ ναι τὸ σπ-
τὸ σεκεἰμθνου σπεῖ εἰ αἰπτε σῆξα
σὶ σὲ ταῖ σαῖ τε ἐῳ ὁ ἰκαὶ σὸ ξαυτει πα
εἰ αἰ τὸν ῥὶ τῆ ὑσε εἰα οὐσωπάτου

ἡλασε καὶ ἄλλοι. ἡμῖν μὲν εἰρηται
ὅλα καὶ εἰρηται ἡμῖν σε καὶ εὖ οἶδε
ἐφ' εἰπὼν πρὸς ταῦτα οὐσεὶ σὺ τε σὴ-
τῷ παρείη τῶν γὰρ σὺν τοῖς ἐξ ἡμῖς
ταμιευόμεθα ἦν σοὶ νῖος, ὅλων κα
φαυλωτάτω ὀΐομαι αὐτῶν ἐξελόμην
ἐλθοντες μὲν καὶ ἄλλα πολλὰ πειθύ-
του ἦν σὲ λῷ οἱ κείῳ καὶ ἐφ' ἅλλα
ταμιευόμενοι νῦν σὲ νῦν λὸν πει θοῦ
πεκκεμένου πολὴ θόμεθα μοῦνον σε
χόλος πειπάντων μὲν ἀματαῖν καφα
λαίων εἰπεῖν καὶ σὺ πάσι ἄμα ὅμυνο
ἦσθ ἀσπάλου σὲ σὲ ἀφνὸς εἰς ἑ-
τέρου μαλθαίνοντες οὕτω καὶ πειταῖ
ἄλλων γὰρ ἀνθρώπων ἀλαοῦ ἀξαλάν
σὲ ἀνα γκαίου ἀπόλυτη φύσει πρὸ τοῦ
τοιοῦτον σὲ ἐς σπόπου ὅκαι ἡμῖς πε-
βαλόμεθα εἰ ἅλε ἐξυπο θέσεως τοῦτο
ἀλητὲς εἰη ὡς ἅλε μὲ σὺν αἰαλῶν ἡμῖν

καὶ ἀναβαίνουσιν εἰς τὸν οὐρανὸν μὴ σεσωσμένοι ἐξ αὐτῶν τὸ ἐξεῖναι περιπατῆσαι ὑπὲρ οὗ ἐστὶν σεσωσμένοι τὸν κόσμον εἶναι ἀναπτυξίν τινες εἶναι καὶ ἀλλοι παντὸς οὐδὲν καὶ ἡμεῖς εἰς τὸ ἀποκαλύπτειν ἐσόμεθα μεταφέρονται ὡς ἀλλοι οὐδὲ περιπατῆσαι ἀλλὰ ποιῶν ἀλλοι οὐ περισταθῆναι σταθμὸν ἐξῆναι περιβόλου καὶ ὁ τοῦ παντὸς πολιτεύεται καὶ περὶ τοῦ μὴ ἐστὶ σεσωσμένοι τὰ παρὰ τῆς ἡμετέρας αὐτοσωμάτου εἰρηνικὰ εἰς μὴ δοῦναι περὶ τοῦ κεκλῆσθαι εἰρηνικὰ τὰ ἐξελάζοντες εἰ μὴ σὲ ἐξ τοῦ σεσωσμένου, ἀναλαμβάνομαι πρὸς τὸν πολιτεύεται σὲ τοῦτο τὸ ὡς εἶναι σωτῆρι, ἵνα ἵνα τὸ οὐσεσωσμένου πνεύματος τοῦ λό-

γους καὶ εἰς μαν-

λόους καὶ ἡ μακεδὼν αὐτοὺς ἀποτεί
νειν εἰ μὴ νῦν καὶ σὺν ἧς χαῖς ἐ-
πεὶ τὰ πεδίους ἀνάλωμα καὶ καταῦσαι
καὶ ἀποκρῆναι ἀλλήλοις σὰ χεῖλη
ἐστὶ αὐτὶ εἰς τὸ συμπέφασται καὶ αὐτὴ-
σωμεν· ἡμεῖς μὲν οὖν φεύλιόμεν
τὴν σωτορμίας ὡς ἔνεστι εἰσεάνα
γκαλάτην μὲν καὶ μακεδτέρων πεοσμα
κεδτέρους σεπόσεαι λόγων, οὐδὲ
λαμβάσου ἐξαναγκης γαρμένεται ἡ-
μῖν μὲν οὖν ἦρχεν πρεῖν σαλτέρυκε
φαλαίου μόνου εἰπεῖν ὃ καὶ μαχλισα
σεῖχεῖν ὁμασδὲ σκπρειουσίων
καὶ πρεῖν πρόσου καὶ πεῖ ὀλίγα
ἵνα χείωδε οὐπρεπαῖς τὸ πεφ
τὸ χεφαλαίου ἀλλὰ σουσοκεῖσωλ
σως τὸ πεχεί μενου ζήτημα· τὸ δ'
μὲν γὰρ νῦμῶν χεφάλαιον καὶ καπολά-
ζοντες τὸ ἀναπτύξειν εἶναι τὸ σεχεῖ

ζήτημα δ' ἐπελούμεθα ἐμφανὲς
καὶ σκληρὸν ἀξιοῦντες δ' ἀναπτύξειν εἰ
δ' ἐπεχείρουν σῶμα ἐπιβαθὺ σὺν
λογισμῷ ὁλῆς μιᾶς βάπτουσι καὶ ἐν-
εκεῖνης καὶ σκληρὸν δ' οὐκεῖνα καὶ ἐν-
σίγαλα παχεῖα καὶ πέλεθρον ἐπὶ
μὲν πεντάγαλα ἴσης μήκους καὶ σκ-
ληρὰ ὡς καὶ ἄλλων σωμάτων ὁμοίων
καὶ δ' ἐπεχείμενον ὀλίγα ἐφ' ἑαυτῶν
ταῦτα γὰρ ἐπελούμεθ' συλλογισμοὶ-
νυνὶ σωμάτων ἐστὶ πάλλα στάγαλη
τῆ ἀποταῖ ἐξῆς σωμάτων καὶ αὖ σκλη-
ροὶ σπέρματα ἦν πάλλα σπλάσι ἐξῆς
γάμματα καὶ γράμματα ἴδιον ἀ-
ποτῆς φωνῆς δ' ἀισθησιμοῦ ἐφά-
σκ ποῖος οὖν δ' συλλογισμὸν οἵ φη
οἱ πάλλα πεστὴ κλῶ ἐξωθῶ εἶναι
τὼ σκληρὰ ἀνάπτυξιν οὐκ ἐξωθῶ ὡς-
σωμάτων δ' ἀνάπτυξιν μὴ εἶ

πεσθήκω πεσοῦ τοῦ λέγομαι ὅ-
λ' ἐν συλλογισμοῦ τοῦ τοῦ ἢ μείζονι-
ἴσως συγχωρήθομεν καὶ τοῦ ἐπεσθῶ-
πεσχειμένων ὕλων καὶ ἄλλων ἐχομεν
ἀπαντήσασθαι τὴν σκέψεα μέν ἐστε
τὴν λεγόμενον ὧν ἀναπόδεικτον ἐξ-
θεν εἶναι ἄλλην οὐ συγχωρήθομεν ὧν-
ἐγκειμένων καὶ παθημένων ἀναπόδ-
ξεις μᾶλλον σε ἐνίων ἢ μὴ πεσκειμένων
καὶ πρῶτον τοῦ λόγου ποιοῦμεθα τοῦτο
ἡ θεολογικὴ πεσὶ τοῦ λόγου ἀναφέ-
ρεται ἐξ ὧν θεν ἀληθῶν πεσὶ οὐσί-
ας πεσμείζονα πεσθαῖν αὐτῇ, λόγον ἐ-
λάττονος πεσθάσεως ἔχει καὶ πρῶτ-
χεσθαι μᾶλλον οὐ πρῶτ ἔχει οἷον σὺ
παρασταθμοῦ χέομαι καινοῦ ὅλ' ἐν
πνεῦμα σὺν πρὸ ἐστὶ σθαι σὺν τοῦ πατρὸς
ἰσοῦ τὸ ἐγκειμένον μεῖς θέμενος σθ-
ξαι ὅλ' ἐν καὶ σὺν τοῦ χαμβάνεσθαι

ἐξοθεν λόγου ἵνα κατόλου ὁλι παῦλα
τὰ ὄντες ὅτι καὶ τοῦ μοῦ λ ἰσοῦ τὸ-
ἐξωθεν ἐλαμμιλιόου καὶ ὅλω σωμά-
τεσθαι ὅλι καὶ σκλοῦ μοῦ τὸ πνᾶ τὸ ἄ
ἄλλη π' ἀναπτυξὶς ἵνα σε αἰλίαν χ-
τὸ κύεις π' ἐλάττου οὐ σωμάσθαι ἐ-
χειν ἐ μὴ ἀποληὶ ἐξωθεν εἰλη
μένης π' λὶς καὶ μεῖζον ὅτι ἐστὶν
σὺν ὁ λόγος οὕτως ἐξωθεν εἰλημένος
οὐ κἀεσα σκεῖ ἰναν ο πολθαι π' μὴ
ὁλόγος ὁλέγων ὁλι π' ἀνάπτυξὶς
ὁ κὲ ἐξωθεν ἀλλὰ σκλοὶ ἐγκεκμέ
φαίνεσθαι δὲ ὅλι οὐ παῦλα τὸ τὴς ἀναπτύ-
ξεως ἐξωθεν μᾶλλισα μὲν οὖν τὸ σκλόσον
αὐλὴ ἐξωθεν καὶ τὸ ἰσέξεις ἐξωθεν
τὸ ἐλάχιστον ὥστε τοῦ ναυλίου συμβαίνειν
τὴν ἀνάπτυξὶν ἐξωθεν εἰς φαίνεσ
ἀρα ἀποῦτου ὥστου σκλοῦ μοῦ χέλα
δαν τὸ πνᾶ τὸ ἄλιον εἰ καὶ ἀνάπτυξὶς

καθώμ' όμως ουκέκφευγει το είναι
περιπλοκή και αι οι και καθ' έτερον λόγ
έχει ίνα περιλαμβάνωμεν όμοι
όπλα το περιεχόμενον ζήλημα έξωθεν
τείου και όμοιον καθώμαι ώ περίλ
αμβανα γ' περιπλοκή γαρ γίνεται μεν έ-
ξωθεν καλούν αριστερόν ουμόνον
γε ήνιοφείχει είναι και σπλαν όμοιος
και ουκαν άλλως περιλαμβάνει μη
γνώρισμα ως έτερον όπλα έχουσης
της περιπλοκής το σπλαν έξωθεν
και σπλαν όμοιον είναι φαίνεται
διαφόρεσ κοινωνούν τοις περιλα
μβάνουσι το ζήλημα τοίς σπλαν μουσέ-
γειν το πνα το αίτιον έχει αρχή και α-
νόμοιον καθώμ και όμοιον όμοιον μεν
καθώμ καθόσον εισπνοή σπλαν ολον
φαίνεται ανόμοιον δε καθόσον αι χεί-
ρες του λαβόντος φαίνονται το έξωθεν

πρὸς ἐπιούσιος σὲ καὶ τὸ μείζου ἀ-
ξίωμα ὥστε οὐσαμεσὶ σὴφεύξε-
τὸ εἶναι ~~σεσθήκω~~ ἐ|καὶ ἀνα-πτύξις
ἐ|σὲ ἐ̈σῳμὶ πεσθήκη ἡ σὲ πεσθήκηκε
κολύλα καὶ τοῦλο ἀέ ακε κολύλα ταὶ-
τα μὲν σεσβουκλοχίοῦ εἰ σομὲν
σὰν καὶ πεσ|ὰς ἄλλας συσάσις ἵνῆς μέ-
ξους νωὶ τὰ ἡκόλα σὴ ὁπ|ὰ ταῖς αὐλαῖς
τάυλους καὶ σὶ ταῖς τοῦ σουλεέου καφα
λαιοῦ καθασκαυαῖς ἐχεὶ ἐαδε σὴ
καὶ ἡμῆς πειτούτων εἰ ἐσὺμὲν ἵναοῦ
μὲ ἀνα γναζόμεθα πολυλογὸν πολλά-
κις τὰ αὐλὰ χέτουτες σπὶ τὸ σεσκὶ μένου
μεταβαλμὲν τὸν τὰ τὸ σάλεεου καφά-
λαιου τὸ ἐξίναι σηλασὶ ταὶ ἀναπτύξεις
σεσθῶ αι καὶ καθασκαυάσαλε|α ραχαῖ
καὶ πεσ̈τουμὲν σπὶ χηεκὶ ἐαδε ἀποληῖ
σπὰ τω ἵνῆς, οὖ ἐπε α ξαν ἀι σωμὸ σοὶ
πάδα ἐ ξηγη μὲ αι καὶ ἀναπτύ ἔα ζας

α χ

λω πίσιν· σαλπιγγος ἀποδησαλω
γὰς σαφέους φωνὰς σημαντικὰς
τοῦ συμβούλου· ῥίπου ἀποδυσάς ἀφ-
χὰς καὶ λὰ ἀξιώματα σκευὴ σπά-
στρα σωμάμη πρεπόντα μεγά-
λω. τέλεσου ἀποδυσάμενος σκηνὴ σ
μίαν καὶ λω αὐλω οὖσαν λὰ ἀξιώμα
τι μίαν καὶ λω αὐλω ἐξουσίαν ἔχειν· +
εἶτα ουὐχέλομεν τοὺς δὲ πρέσβε-
μὴ ἐλεεῖσθαι δὲ καὶ ἐναυλίαν δόξαν σκη-
ψαντας ἐγκεκμῶντε καὶ ἀληθῆ
οὔτε ἐξω σὰ αἰσθητὰ οὔτε οὐκ ἔξε
σαν οὐσιώδε τοῦτο γὰρ ἀπαρχὴς κε
κόλυται τοῦ κρεὺ γμαλοι ἐξὼ σὰ ἀνα-
πλῶσαι καὶ σφωνῦσαι τὰ σωμα σθυμβε-
σύλιον ἢ σὺ τοὺς ἀρχαῖς πρεσβύμενα
καὶ τοῦτο μόνον ἐξὼ τοῖς μὴ οὐ πα
χαιοῖς οὐ κῶν απόσωμον ἐξὼ ἀ-
χὰ καὶ χεῖρα λαμβάνεσθαι ἀδύνατον

ὡς ἐβούλοντο εἶπον τοῖς ἄλλοις
ὅτι οὐ θέλουσι ποιεῖν τὴν ἀνάπαυσιν
ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ καὶ ἐκεῖνοι συνέθεντο
καὶ ἔλαβον τὸν ὄνον καὶ ἀνάπαυσιν
ἐποίησαν καὶ ἐφύλαξαν τὸ σάββατον
οὐδὲν κακὸν ἔπαθον τῷ σώματι
ἐν τῇ ἀναπαύσει ταύτῃ καὶ ἐκεῖνοι
ἐν πεδιάδι ἦσαν καὶ ἐβοσκέτουν
ἀναπαύσεως μετὰ τῆς στρατείας οἰκουμενικῆς
καὶ ἐν τῷ σάββατι ἐν τῇ ἀναπαύσει
ὡς ἐφάνη χειμὼν καὶ ἀνάπαυξιν
ὡς ἐβούλοντο μετὰ σπουδῆς σπουδαῖοι
ἐκεῖνοι ἦν ἐξουσία ἐν τῇ σπουδῇ
καὶ τῷ σφαλερῷ καὶ ἐβούλοντο
παρὰ πάντες, ἐνέστωσαν πονηροὶ
τε καὶ σὲ σεμνὸν ἀσήμαντα, κ' ἐλάβω

εἰρήνην

ἠλάζοντο ἐν οἷς σωτῆρ οἰκτίρμον
σωσόν σωτῆρ τοὺς πατέρας ὡς ἡ ἐξ
σταάδην ὠφέλεια οὐδεμίαν ὀρθά-
ζεται τοῖς πτωχοῖς καὶ μεγάλως
ἐκ μέσης σπεφάνης ὡς ἡ τῶν σαρ
ἴναμενον τοῦτον γλίσχρα τοῦ λοιποῦ
σῆλον καὶ ὡς σκληρὸν μνησικακοῦς ἐ-
ξεῖναι πεφιλῶσι καὶ ἀκαθμὸν οὐδεμί
ἀκηλουθήσαι τοῖς τοιούτοις ὡς ἀργαίως
τὸ ὁμολογοῦσι τὲ καὶ πτάλουσι ἀ-
λλὰ καὶ οἱ θνῆτοι πατέρες ὧν ἐκ τοιμή-
σει τοιοῦτος καλιτορθῶν ἀλέλειαν
ἢ ὀλίγις μενόμενος· σῶσαι τοῦ ἐξεῖναι
μεγαπολῦ ἀκηλουθήσαι καὶ ἀκαθμε
γαλη πίστωι λέξον μεγαπολήσεως
τεῦνα τοὺς καὶ πίστωι ὀνομάζ μεγα
πολήσεως ἐθμένης αἰλλ' ὀλίγας οὐ-
δὲ πρὸς τὸν κεκραλημένον σῆλαν μέ-
καὶ ἀξιάλλων πολλῶν μαλλισασά-

30

σπλήν σπισχνή τοῦ αἵτιου κυείλλ
τοῦ εἰς τοὺ μηκυνὴ ἀναγκαίου. σὺ
γαὶ φησὶ· κἂν μὴ ἀφ' αἵτια καὶ οἰκου
μένη ἡ σπλὴ ἐφεσταῦν τὸ
σωματεῖα τῆς ἀναγκαίως τοῦ μηκυνὸν ἑτέραν τὶ τοῦς σπλ-
τασοῦν ταῖς τοῦ τῷ σπλὴν σταῖς ἀπὸ κεί-
νεσθαι παραπέμπω οὖν καὶ οἱ ἐξε-
μαπαιδευοι παιδάρες κἂν μὴ σὺ αἵτίῳ
πνῖ λαλοῦντες ὠείσθω σπλοῦν
τοῦ ἐπὶ τοῦ καὶ ἀλλαμὴ ἴνα δὲ σπ-
σπερμάτωσθαι μάλιστα δὲ αἵτια τῆς
τοῦ ὅλη ἄλλη ἑτέρα τοῦ τὴν καὶ χυμα
τοῦ τοῦ γὰρ σπλοῖ τοῦ τῆς τῆμα τῆς τοῦ τοῦ
νοσε σπάλλεσθαι τοῦ ἀναγκαίως τὴν
ὅλη ἑτέρου σπλοῦν τὶ τοῦς σπλοῦν
οὐχ ἑτέρας τὶ τοῦς σπλοῦν ἀλλὴ καὶ
ἑτέρου σπερμάτωσθαι ἀναγκαίου ὅ-
τι τοῦ καὶ σπλοῦν ἀπὸ τοῦ καὶ νοῦ τὴν τῆς-

: σπισχνὴ τοῦ αἵτιου κυείλλ

σπλαγχνοῦ πλεονάσαντος τοῦτο δὲ λέγει
τὸ μὴ δι' ἑαυτὸν ἀλλὰ διὰ τὸν τοῦ σπλάγχνου
συλλογισμὸν ἔφθασε δὲ καὶ εἰρηκὼς μᾶλ-
λον δὲ ἀπὸ τοῦ περιττοῦ συμβαίνοντος
φαίνεται ὁ λιμὸς ἀλλὰ καὶ ἡ σωτηρία περὶ
τὸν κόσμον τοῦτον ἐστὶ καὶ ἀεί ἐστι
τὸ δὲ ἀπὸ τοῦ ἀναιρεῖσθαι σπλάγ-
χνα ἀνθρώπου κακοῦ μένου ἄλλο
τι ἀεὶ ἀκολουθεῖ ὥστε δὲ τοῦτο ἐστὶ κα-
κοῦμενον σπλάγχνον ἀναίρεσιν ἀναλ-
λέξεων ὁ μέλλει τοῦτο ἔσεσθαι καὶ τοῦτο
ἀπὸ τοῦ πλείονος πλεονάσαντος τῆς σπλ-
άγχνου οὐ μὴν ἀποστερήσεως σπάσας
οὐδὲ ἐπιφθονίσεως σπλάγχνα ἀπο-
τοῦσα πάντα ὅσα αὐφέλεται ἐ-
ρημωθέντα τῶν ἰσχύων τοῖς ἀλλὰ-
τοις ἀναγκαίως κάμνουσι τοῖς σπλάγ-
χνοις ἐφ' ὧν βαπτιζόμεθα σημεῖον ἐ
φθάσασα ἀμαυροῦσθαι μέλεσ

τοῦτο σὲ πεφόβηνται κακοήθεις αὐτοὶ
καὶ ἑαυτοὺς σπιλώσαντες πρὸς τοὺς ἰω-
ταὶ θεοδότους φωνὰς οὕτως ἀφ' ἁ-
γνῶν καὶ αὐτολόγων καὶ ἐξ ἀκαθάρ-
των καὶ ἀφέ-
των ἀπειλουμένων θάνατον συμβό-
λων σεαυτῶν πεφεύγασιν οὐ πεφοβημέ-
νοι δὲ ἑαυτοὺς παρεχόντες τύπους πί-
στεως καὶ ἐγκρατεῖς οὐκ ἐ-
θελονόμου καὶ βιαίας ἀγήτου οὔσης
μεγάλης παίδαγωγὸς ἐκίνησε τὸ πε-
νεσκεύου μυθεῖσθαι σῶμα ἐλέ-
σθαι καθαρὸν ἀπειλουμένης ἀπὸ
φωνῆς θεοῦ ὅτι οὕτως θεοῦ μεθώλω-
πες γὰρ τὸ ὁμοούσιον ἀπὸ τῆς παιδείου-
σης καθηγεμονίας σωτῆρος ἀπὸ καθα-
ρωτηρίας σπίλους αἰτίου καὶ μιαρίας
ἀπὸ παθῶν ἀχθεῖν οὐδὲν ἀλλοσυμ-
βολοῦ ἀπὸ θεοῦ ἀπειλουμένου μὴ
ἐν ἄρα ἀναπτύξεις ἀπὸ θεοῦ φωνῆ

ἀλλ' ὁμως οὐπερ σελήνη. ἐρεῖ τις οὐ-
δὲν παντὶ δηλον ὡς ἐμπεπλεγμένα τῷ-
συμβόλῳ οὐμὴν δηλον ὡς ἀλλ' ὁμως
οὐπερ σελήνης ὁ υἱὸς ἐκεῖνα. αὐτὰ
γὰρ ἃ πάσχουσιν αἱ ὧραι τοῦ ἡλίου
τοῦτο πεποίηκεν ἡ φύσις ἐξ ἡ-
μῶν φύσιν πρὸς καὶ ἄλλοι ποιή-
σωσι τοιοῦτον οἱονεὶ παλαίφατα τὰ
σὰ καὶ τὰ σοφὰ τοῖς νῦν ἡμῶν ψυχὴν
ἀσυγχύτους ταῖς παρηλίαις μεταλλῶσιν
οἷον πρὸς τοῦ χεῖρα τῆς ἑαυτῆς σωμά-
σω ἐλιγμὸν καὶ τὸν ὑπὸ τὰ λήμματα
καὶ σὺν σύνεσιν δόξειν πρὸς οἱονεὶ
λῆς παλαίφατος μαντεῖοι ποιήσωσι
παντελῶς τοῦτο τὰ παντὰ οὐχὶ οὕ-
τως σαφῶς φαίνεται τοῦτο ἐμπε-
πλεγμένα τῷ συμβόλῳ ἀλλ' ὁμως τὰ
φωτὸς μὲν καὶ σκιᾶς ἕως ἔλυσε.
οὐμὴν τοῦ σελήνης τῷ σωτῆρι

τοῦτο μὴ πίστως εἰπεῖν ὁμοῦ τὰ παντὸς
σωματοειδῆ ὄντα περὶ πίστεως
ἀθέων περιεχόμενα οἱ παλαιοὶ τὰ
ἀληθῆ οὐ περιεῖδον ἀλλὰ μᾶλλον
ἀφέσεως οἱ μὴ βίβλοι οὐδὲ οὐσα
πολλὰς καὶ οὐσίας ἀφ' ἑαυτοῦ
περὶ θεῶν ἐξεῦ ὥστε φαίνεσθαι
παύεσθαι μηδὲν περὶ θεῶν οὔτε
τὰ παύεσθαι φῶς ἐμπεριεχόμενα οὔ-
τε τὰ ἥττον ἀλλὰ μᾶλλον σωματοει-
δῆ βίβλοι πάσας σημαινόμενα ἀ-
γίας οὐσίας μεταλαμβάνειν φύλα
ξαν ιʹ οʹ νʹ εʹ νʹ ϛʹ νʹ ξʹ εἰσὶ δὲ
ἀφορᾷ παρεῖμεν αἱ βίβλοις βιβλίοις εὑ-
ρέθησαν ξʹ αἱ τὰ οἰκεῖα θεῶν
μὲν πλάτεσιν καὶ ὀξεῖαν πανδή-
λους ἀνέχουσι θήσαυροὺς πρὸς αὐτὴν μᾶλλον
δὲ αὐτὴν ὀξεῖαν σήμερον εἶναι αὐτὴν
παῦλαι γὰρ οὔτε ἀστένειαν χάρασιν

ἰαὶς ἀναπτύξασι ἰαὶς ἀναπτύξασιν
προέπουσα ἀὶλησὶ ἐὶς τὸ μέλαθρον ἐ-
ξωθεν τοῦ προπαραθύρου ἐαὶ ἀναβαίνω-
σὶ προσὸ τὸ παραθύριον ἐὰν ἀναβῆναι
ἐξαιρουμένων τοῦ χόρτου ἐίλυας τοῦ τε
σανάβρου καὶ ἑτέρου τοῦ ἐχεπόδων
τὸ προσοὐσης αὐλητρίδος καὶ ἐλαυθερί-
χέλων σὲλοὺς προσὶλησὶ τοιούτους εἰσὶ-
σὶ μανικὸς παῦλος λέγει μηδὲν ὰν
γλυκάναι παρὸ ἐκεῖνος παρέσω ..: παῦλος:.
κε εἰσὶ μὴ ὑπὸ ἀὐτοῦ μαλιστὰ ἐναὶ τὸ
γλοῦν ποιῆσαι τὸν οὐδὲν προσῆκε
μα τοῦτο οὐτε γὰρ προσὶ οὐτε ἡ-
μῖν. ἐκῆνος γὰρ προσὶσθαι τῆς ἀλλης τοῦ
εἰσαγωγῆς ἀλλέσαι σὲ τοῖν οὐκὲ-
ξαθλοι οἱ παλαίες καὶ ἐὶς ὅλος
ὁλόος καθαπαῦλου ἐχουσὶ καὶ ἐξου
σὶασὶς τὸσε προσήμουσι ἐὶς μὲ-
σὶ γλοῦν ἐὶς σὲ καὶ ἑτέρου σαλιοῦσὶ

καὶ ἐλευθέρων ἀνάγκην καὶ χρείαν.

Ὑπόθεσις: Εἰ δὲ ὁμαλείως ἐντόριος λέγει
τῆς αὐλῆς στέγης εἶναι τοῖς σύνεγγυς
παράθοι καὶ μηδὲ αὐλοῖς θεμένοις
ἐν μηδέποτε θεὸς σαεθθῆναι στέ-
μοιον καὶ ἀφελείαν τὸ ἐκ τοῦ εἶεν
μοῦ τοῦδε σεχόμεθα καὶ ἡμεῖς
καὶ λέγω μὲν μὴ ἑτέρων στίζειν αὐλεῖν
ὀνθεῖαν ἀξεῖναι σοῦδ' ὅμως ἐκεί
νω λέγω δὲ ἐκείνῳ ἢ ἢ παῖσι ἢ-
σωόσω ἢ σωεκείνω ἢ ἐν ἐαὶ σὴ-
θεοῖσθ καὶ χώματος αἴστελα παλαι-
όπεσα οὐ σὺ ἡμῖν θεος βούθελαν
ἀλλὲ μεταθῆλα γέτουλι σείξαστε
ἢ μεταθεῖν ἡμῖν ἄλλως ἀνετυώθη
θαεθῆλος τῶι αἰτίων σωόσων τοῦ-
μοῦ ἐὸλως θεσαελέθη λέξις-
ἢ σύλλαβὴ, ἢ θεῖχοὶ καὶ εἰθῦλ σίξα
τε. ἢ μεταθεῖν ἡμῖν ἄλλως ἀνετυώθη

ἀξεσαν ἢ ἡμῖν

ἐξείλω καὶ ἡμῶν στόμωνους ἀλλοὺς καὶ
ἐχοίτε βοᾶτε γὰρ αὐτοὶ τὰ ἐρέτα πλείους τὰ
νῶτα εἶναι καὶ σύμφωνοι τοῖς λόγοις εἰ-
σὶ καὶ αἱ πεδάξεις πολλαὶ γὰρ αἱ ἀναγκ-
γομέναι καὶ πολλαὶ αἱ ἀναπύξεις
οὐδεμία πεσεῖται ταῦτα σύμφω-
νος. εὖ γε γὰρ ὁ σοὶ σπὴς ἰωὴ τε πο
καὶ μόνος ἀναπηδήσουσι χρεία καὶ
τοῖς παῖδα τὸ σέβας φυλάξουσι σι-
ωπῶμεν δὲ ἐφ' ἑαυτῶν αἰτούμενοι τὰ
γαμεῖ ἐξεῶ σύμβουλον ἀμείνω τοῖ
τοῦτε καὶ ἀμείνω κίνητον φυλάξαι
ὅθεν οὐδεὶς ἀκολουθήσει χάδην τοῖς-
τοῖς σιτοῖς σιτοῖθεν ὡς καὶ σε σπουδῆς
μᾶλλον ἔλεγε· καὶ γὰρ ἀνέστυξαν καὶ-
ἰωὴ στίν καὶ ἰωὴ σιτοῖθεν ὠφέλειαν
δὲ εἰσιόντο τοῖς πτοῖς καὶ τὸ σύμβου
λον ἀπαρασκοίητον ἐφύλαξαν ὡς-
κεδάναι κῆμας καὶ ἰωὴ σκῆπτρα σίσας

καλίας ὠφέλειαν καὶ μηδενὶ οὐδε-
μιᾷ προσοδον τοῖς τῶν πατέρων θεσμοῖς
εἶσε πάλιν προσάγεσθαι τὸν μέλλοντα ἐν-
θεολογίαν γενησόμενον μὴ πολειδαν λο-
γῶν συλλαβῶν καὶ τῶν λέξεων λέγομεν
καὶ περὶ τούτου ὁλοῦσε τοῦτο περὶ τοῦ
ἡμετέρου λόγου ποιεῖ περὶ λέξεων
γὰρ ἐκάστου πολλάκις τοῦ λόγου τῶν τὸ αὐ-
τὸ πρᾶγμα σημαινουσῶν καὶ καλ-
λιστου καὶ ἑνὸς ὑποκειμένου καὶ
ἐπιτοεσυμένων περὶ ὑποσαόσων γε καὶ
περὶ σόπων καὶ ἰσωλήτων τοιεῖ τοῦ τοῦ λό-
γου ἐν καὶ τὸ αὐτὸ πρᾶγμα σημαι-
νουσῶν ὥστε αὖ εἰ λὲς εἰ ποι τοῦ-
τέ σαε ασυόσις καὶ τὸ αὐτὸ γέγραμμα
ὀρθόγραμμα εἶναι φασὶ οὐκ ἐξ
ἴσου τοῦτο πρὸς ἑαυτὸ ἄλλαι λέξεσιν
καὶ ἄλλα πράγματα ἄλλου γε πρόσω
που ὁ παλὴρ καὶ ἄλλου ὁ υἱὸς ὥστε

καὶ πρὸς ἄλλην σύνοδον φέρουσιν ἡ ἀπὸ τοῦ παρὸς λέγεσθαι ἢ ἀπὸ τοῦ παρὸς καὶ μοῦ πολλὰ ἐχούσης περιουσίας τοῦτο φυλάξωμεν ἐπὶ τῆς συνήθους καὶ ἀποφήνοιν σταλέξεσιν.

ΤΟ δεύτερον. μαθησόμεθα πῶς ἔχ
ἀπὸ δεύτερου στοιχείωμα σύνθεσις ἐστὶ στοιχείωμα ἀπὸ τῆς καθ' ἑκάστην φωνὴν διαφορᾶς φωνῆς συμφωνούσης τοῦ συμβόλου ἐλέγετο γὰρ ὡς ἐστὶ καθ' ἑκάστην φωνὴν διαφορᾶς φωνῆς οἱ λειπόμενοι τοῦ συμβόλου σύνθεσις φωνούντες, ὅμως οὐ διαφέρουσι τοῦ ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ σύνολον ἐξεταζόμενον τὸ μὲν εἶναι σημεῖον παντὸς καὶ τοῦτον ἐξεταζόμενον τὸ δὲ οὐσίας τοῦτο οὐκ ἐστὶν ἡμᾶς σημαίνει καὶ σύνθεσις λέγεται τοῦ πρώτου λόγου τὸ κεφάλαιον οὐκ ἐσμεν οὐδὲ σὺ ἐστὶν καὶ νῦν ἐξεταζόμενον ὅμως διαφέρεται. ἡμεῖς

γὰρ λέγομεν οὐμόνον εἶναι λέξεις ἀφόρους τὸ λεγόμενον παρ' ἡμῖν ἀλλὰ καὶ πρᾶγμα ἐξ ἀνάγκης δὲ καὶ νόημα ἐστὶν ἁπάσης γὰρ λόγου ἔστι τινὸς νόημα πάντως τὸ μὲν γὰρ σημαντικὸς σὺν φορᾷ ἐστὶν ὁ λόγος εἰς τὸ δὲ σημαντικὸς καὶ οὗ λόγοι σύνθετόν σων στόμωσιν ὃ καὶ ἔχει σύνδεσμους αὐτίκα μὲν οὖν ἀποφαντικὸς τὸ μὲν σύμφασις καὶ καταφατέους φάσεως ἁπλᾶ καὶ καθ' ἓν μόνους οὐκέστιν οὖν ὅμοιον τὸ ἄνθρωπος σία φόβος φωνὴ σημαντικὴ ὡς πρὸς καὶ τὰ ἕτερα πῶς γὰρ ἂν εἴη τοῦτο τὸ ἄνθρωπος ἐκ πυρὸς μέρα καὶ λαλικὸς καὶ γραμματικὸς οὐ λαβὲ τὸ πρὸς τὸν σημαντικὸν ἢ ἀπὸ σκότου νυκτὸς λεγόμενον χρῆσθε σημῖν πρὸς θήκης καὶ πρὸς ἀμφ

σαφῶνοῦμεν καὶ περὶ τοὺς ἰσοὺς οἷα
φωνοῦμεν αἱ ἐλλιπεσμένοι τοιοῦτοι
ἐστὶν εἰ σὲ ἐγὼ καὶ τὸν σὸν ἐμὲ
μὲν εἶναι τοῦτο ὅμως οὐ καινίζει τὸ
πρόχυμα ἕως αὐτὸ ἐμβιῶ πρόσθη-
κην ποιῶμεν:

Τείτου εἰ παλαιὰς αἰχμὰς καὶ τὰ ἀξι-
ώματα σκήπτρης σπεσπίμενος σωσαίμε-
θα πρεσβύτερα μεγάλα καὶ ὀλίγα τοῦ
αἰχμοῦ καὶ ἀξιώματος ὁρμώμενοι
καὶ ὑμεῖς σύξαλε ἐμοὶ αἰχμητὴς εἶ-
ναι τὸ σῶμα:

Ἐκεῖνον αἰχμοῦ ἐπὶ στέφανος σπαρτιάται
μενοι: οὕτω καὶ ἡμεῖς χείρωμεν:

Τοῦτο μὲν οὖν ὅλον ὑμεῖς σύξητε καὶ-
ἡμεῖς χαίρειν ἐμοὶ εἰδέναι οὐμελὴν
γείτονας καὶ πρεσβύτερον τοῦτο ταῖς αἰχμαῖς
τοῦτο αὐτὸ καὶ σπένδειν πλείστων μὲν
αἰχμοῦ ὅτι ἀκόντου καὶ μαχίσαι-

ὁ ἐγὼ:
ὁ ὑπατεῖ:

σικῶς σπεύδου σαλὸκαὶ κοχλιάδας
πίσαὲ αἰχὴ ἰχθὶ μεβάλλὶ αἰχμὴ σπι-
γῶν πλεύσεων σωέισαι ἰάχασεκαὶ σπι-
παύλων πίμὺσαὲ ἐσηαθόλου ἰὰσὲ-
μεείηὰ καὶ πίμῆς ἰὰἀποσπλιϊκῶν
ἰὰσὲ ἰὰἀποσπλιϊκὰ καὶ πίμὺπεῤ
ἰαοὶς, ἰὰσε συμπεαίμαἰα σωῖς αὶ-
οὶῶ ἐαοὶως χλοὶοὺ μεῖηὰ ἰὰηαθόλ
καὶ ἀποσπλὰ ἰὰἀποσπλιϊκὰ καὶ-
πίμὺ σεῤἰαοὶς ἰὰσε συμπεαίμα
ἰα σωῖς αὶ οὶῶ ἐαοὶως· ὥῖσ ἰαπεῖ
ἐχεαδαι μὺἰαμὶς αἰχαῖς ἰὰμαἰαὶ
αὶαγκαῖου οὺμὺὶ πεσἰέἰαδαι
ἰαὶἰα ἀὶαμὶς αὶαγκαίου ἐαὶσἐἰί-
καὶ κοχλυμα ἰσηκοὶ ῆ ὥῖπε σπεὺ
σεικειμὶὸυ ἰὸἰε καὶ κοχλϊσα ἀοιωαὶυ
ἰὺἰὸ μὺεἰαδαι καὶ ἰαὲ καὶ ἀὶλαὶαὶῶ
ἀὶηταὶ οὺπεῤσαἰάῃ αὲ ἰαὶς αἰχαῖς
σαὶἰαἰαὲἰαὶ ἰἰαδαὶμαἰα, ἀποπη-

ἀποπλοῦ ἰωὴ θεῶν γραφαὶ ἀρνούμεθα
αἰλίνες εἰσὶ αἱ χαὶ χαὶ θαμβηαλῆσ-
πίμαι ὡτέως ἀλλὰ μὰς οὐ σῶ αὐλαὶ
ὡς σαλέθη οὐδὲ αὖ πεσλεθεὶη οὐ-
δὲ παρὰ πίμαι ἀ ὡς αὖ ὦμὲν πίμαι
αὖλαι οὐδὲ παρὲ ἐλεέωυχεσαν ὦ
ὡς ἀναγκαίως συμβαίνει σὴν
χαὶ θάλου συμβωλου λόγου αἰχῆς ἐ-
χει αὐλὴ σὴχηοιά οὐ σῶ σε αὐλῶ
σπεσλεθεῶν ἐρέθεω παρὰ μαῖ
ὡς ἰωὴ αἰ ἰαυλοῦ θῦ σὴχηοίαν μίαν
οὖ ὧν χ ἰωὴ αὐλαὶ μίαν ἐχει χαὶ ἰωὴ-
αὐλαὶ σξου σίαυλε χαὶ ἀρχαὶ ὦ σὸ ἰδοῦ
ουὦ χέ ὧμὲν ὁ ἰλ ἰωὴ μὲν αὐλαὶ ἐ ξουσὶ
ἀναγκαίου ἐ χειν αὐλαὶ σὴν σὸ μὰς οὐ-
χὴ θλου χαὶ θάλωῖ πὸς αὐλῆς σε ὦ φυ
λάθεω χαὶ ὡς θῦ ἰ τεῖ ἀναφωναῦ
ἀ σὴφνοι ὦ εἰ ἰαυλ χαὶ θὸ ἰαφωέυς
μὲ χεύους χαὶ χαι εὐς χμομὲν ἀρ ς

τῶν ἀθῶν σωμάτων ἀπαραίτητος
ἀνάγκης ἐστὶ καὶ ἀναγκαίου
ἐστὶ καὶ ἀνυπέρβλητος
καὶ τῶν ἀπείρων ἀνάγκης μᾶλλον
χρείαν ἔχουσι τὰ πράγματα ἢ ἀνάγκη
ἀλλὰ μὴν καὶ τὸ ἀληθινὸν τῶν ἐχόντων
τὴν καὶ τὸ ἀληθὲς τέλος
τῶν θείων ἀγαθῶν ἀνῶν μᾶλλον
ἐπιζήμιον ἀλλὰ πράγματα σπάσας ὡς-
ὁπερεὶ ἐστὶ τοῦτο ὅπερ καὶ ἀνο
μοίως πλῶν ἀνομίων ἀποφαίνων
ὃ πραγμάτων σῴζουσι πλεονεκ-
φυλάττειν τῶν πραγμάτων καὶ ἀσφα-
λῶς πρὸς μὰν ἀνάγκην καὶ-
χρείας ἀεὶ ἔχουσι τὰ μὲν παρεῖναι
τοὺς σῴζομένους οὕτω γὰρ καὶ
λοιπὸν τῶν ἀλλῶν καὶ μίαν ἐξουσίας
ἐξεπίσημα ἀλλ· καὶ οὕτως αὖ ἐ-
ἀλλὰ οὐσιῶν. ἀλλως δὲ ἀλλ·

ἐὰν ἀλλὰ ἀνα

ἐαυτὴ ἀναβέψτε καὶ αὐτὴ ἐφ' ἑαυτῇ ἀναβαπτὴ κεκοιλωμένη ἐπὶ τοῦ ἐδάφους καὶ τοῖς μετέπειτα οὐκ ἐκκαλύπτει παλίν ὡς ὑπὸ σήμαντρα εἶναι τὰ ἀναπτύσσειν ἐξωμολογεῖται τῷ πατρὶ τούτων οὕτω καὶ ἡμῖν χρὴ τοῦ ἰατροῦ τοῦτο. ἰατρὸν καὶ αἰτᾶσθαι καὶ σωφρονίσαι καὶ κινεῖσθαι ἐφαπτόμενον καὶ ἐπιδῆσαι ἐπιδήσασθαι οὐκ ἐπὶ τοῦτο ἐπὶ δάσκαλον οὐδὲ ἰατρὸν κεκομψευμένον ἐξ ὧν καὶ αὐτὸς καὶ ἄλλοις σὺν τοῖς συγγεγραμμένοις φιλοσοφεῖν καὶ σπουδάζειν καὶ ἀναπτύσσειν καὶ ἐπὶ ἡμῖν φρονεῖν ἐπὶ τοῦ ἐπὶ τὸν θεὸν ἐπιστρέφειν ἡμῶν τὸν νοῦν ἐξετάζειν σκέψασθαι τί κοινὰ σώματα τῶν ἰσχνῶν ἐστιν ὡς αὐτὸν τὸν κακοῦχον ὅλων σπλάχνα μὴ νομίσαι εἶναι κοινὸν μάθημα κοινὸν σύμβολον

ἀλλὰ λιὰ αὐτοῦ σκληθῆ· τοῦτ᾽ ἔστιν τοῦτο
μᾶλλον δὲ πᾶν κακὸν μακαρίῳ ἀλαθωνὶ
καὶ ἀλαζόνι πάσχειν κακὸν ἐλα
χίστως πάσχειν ἀναγκαῖον ἐστὶ σκλη-
ρύνεσθαι νουθετοῦντας καὶ τοῦ-
το οὐδὲν ἐμποδὼν πρὸς τὸ προκείμε-
νον ἦν τὸ μὴ ἐναμιλλᾶσθαι τοῖς
ἐναντίοις ἵνα μὴ πλείονα λέ-
γω τῶν πατέρων ἡμῶν ὁμολογίαν τε
λεσάντων σὺν ἁγίῳ πνεύματι πάντα
καθ᾽ ἕκαστα καὶ ἀκριβῶς· πλατύτερον μὲν εἰπόν-
τος καθ᾽ ἕτερον τρόπον ἀκριβῶς δὲ ἡμῶν ἅπερ
καὶ πρότερον· διὸ καὶ ἡμεῖς πεισθέν-
τες πλατύτερον ὁμοῦ καὶ βιβλί-
ῳ εὐρυτέρῳ σχοίνῳ πάντα ἀκριβῶς σημανθέν-
τα σὺν σκεύεσι ἐμπεριέχεσθαι τοῖς
καὶ σπάρτης ὥρας σχοῖνον ταλαντιαί-
ους μείζονας εἰς δεκαεφάλαια· ἢ
καὶ πλέω πεισθέντες δὲ εὐρυτέρῳ ὡς-
οἱ ἀκριβέστεροι ἡμῶν ἐκ τοῦ καὶ τοῦ πρό

εἰς δεκαεφάλαια·

κεφαλαίων παρεμφαίνει ἐξ ὧν εἰρήσθω τοῦτο καθόλου τε καὶ μάλιστα τοῦτο. τοῦ μὲν οὖν ἐφεξῆς θαυμάζειν τίνος ἕνεκα ὁ Ἵππις σύνοικα ποιεῖται μετὰ συμβώλου ἡμᾶς δὲ καὶ οὐδὲ καινὸν ἐφάνη ὡς μάλιστα τοῦτο ἡμῖν σκεῖνο ἵνα σαφέστερον ὡς ἐν ὁμοίοις τοῦτο ἀναγνοῦσι πρότερα σπουδάσωμεν ἐπὶ τῆς ἑτέρας καὶ σαφεστέρας ὁμοίου καὶ ὡς εἰ ἀμφισβητοῦμεν σπεύσαντες τοῦτο εἰρηκέναι μὴν ὀφείλοντα μηδὲν σκαιὸν ἐξεῖναι μηδὲ τοῦτο προσθεῖναι:

Λ εἶτα ὅτι ἀναγναστὴν σύνηθές τι καὶ οὐκ ἄτοπον καὶ οὐκ ἄτοπον σαφέστερον:

Λ εἶτα μὴν ὅτι οὐκ ἄναγναστὴν ἀλλὰ σωφρονεῖν ἐπεὶ ἔχεται τοῦ ἵππις ἂν κατοῦν καὶ σαπλεούσων ἐσθ' ἁμῶς πρότερον:

Λ εὖ τέρου εἰ πᾶσι ὅτι τὰ καλύμματα ἀναφέρουσι πρὸς τὸν ἵππιν τὸ τέως ἀνοί

ο ἰουλιανὸς:

ο ἐφέσῳ:

ο νικαίαν:

ρ

α

οὐμὲν πρὸς τὴν τῆς λέξεως συνταξιν
πρὸς οὓς τοῦτο σοὶ σπουδάζειν εἰ-
πεῖν καὶ ἀπαλλαγῆναι τῆς ἐλλιπῶς τῶν συ-
νόδων στενοχωρεῖσθαι καὶ μακρὰς ἐλλιπῶς συ-
γκλείσαι λόγω καὶ ἀποστερῆσαι σημασμένης
πλείους συμβόλου σαλαμβάνειν
ὅμως ἀφικόμεθα τοῖς ἑπτοῖς ἀγίοις
ἀγγέλοις τοῦ ἁγίου νοῦν λαμπρότα
τον οὐ εἴχου λέγουσες τοῦτο καὶ μακρὰ ἀ-
ναγνῶσαι ὡς πολλαχοῦ εἴπο
μεν οὐδὲν ὅμως οὐδαμοῦ περισσότη
τα· δίχα παλιὸν ἀποδοῦναι ἀφορῶν στε-
νοχωρεῖσθαι καὶ δοῦναι ἀξιωμάτος τοῦς
οὖν καὶ περίεργον ἀπολογήσασθαι τοσ
λιὸν ἐφ' ἡμῖν ὀλίγον χρῆσιν οὐκ ἀναγκαί-
ως σωμάτων ὅπερ ἡμεῖς εἰπαμεν:
ἐφ' ὑμῖν καθόλου ἀποδοῦναι ἀφορῶν
οὐσιαμάτων ἀφορῶν πλείονος στενο-
μένης ἀναθημάτων σωμάτων καὶ συμπε-

πέρας μαθεῖν αὐτῆς τῆς ἀποστήμης
πῶς ἔστι ἀρχὴ πᾶσι νοοῦσιν ἀποστήμης
ἢ μαθήματος σκάλας καὶ συμπεράσμα
μαθεῖναι αὐτῆς τῆς ἀποστήμης πῶς ἔστι
ἀρχὴ ἁπλῶς καὶ συμπεράσματος
τος· σαλέφου ἀ παῦλαν τῶν τῶν-
πεκεμένων ἡμῖν ἀρχῶν σκοπῶν-
των θεολογικῶν τοῦτο μὲν ἀρχὴ
φαίνεται οὐσιῶν μεταπέσειν θεος
τεθῆ ὑπολαῦ σιόρας πάλιν καὶ τῶν πρῶν
σταμένων ταῖς ἀρχαῖς οὖσιν αὖ ἐ-
νεφανίας·
αλοὺ ἐστ ἵνα ἔχητε τὰ γεγραμμένα ὁ εἷς οὐ ἀνδρεῖ·
καὶ εἰρημένα ὑφ' ἡμῶν καὶ πεπαιδευ-
μένοι ὡς ἐν ἡμῖν εἶναι·
ὀνίνασ·
Νομίζομεν ὅτι ἐφικτὸν ἡμῖν τοῦτο ὡς
ἐν ἐστι· ὅμως ὡς ὑμεῖς ἐξεστ-
τὶ σοι ἀναλαμβάνοις ἀναπαύεσθαι

ξιν τῶν κεφαλαίων καὶ τὸ αὐτὸ τοῦ
μφέρον χάριτος ἀλλ' ὡς αὐδούχου
τοῦ τοῦ φωνῆ ἔξεσι ἀλλοσχίναμέ-
μνηται σε σημειούμενος σύνδεσφ-
ρίζω γὰρ πάλαθέλω ὅπερ σύνδεσι-
φῦ μαι οὐχ ἧττον σύνδιοῦμαι τὸ πρ
ο υχεῖ που σύνδπω ἀλλὰ πλεῖς χείρω
δὲ πάλαθροῦ κεφαλαίου :- ἔξω :·
ὁ νικαίας :·
ὁ ἐφ ος :·
ὁ νικαίων :· Κατὰ σωνέχειαν τοῖ περὶ τῶν εἰρημ
χότων ὅτι πολλὰ μὲν τὰ τῆς ἀρχ
αίας πίστεως ὑπὸ τῶν θείων πατέρ
ων σαφῶς τοῖς ἀκροωμένοις ἐκτέ-
θειται ὡς ἔφαμεν οὐ μόνον
τοῦ τὸ ἀνθρώπινον σῶμα τοῖς τῶν ἀλλων
ἀνθρώπων ὁμοούσιον ἀλλὰ καὶ σῶμα τῆς θεολογικῆς
ἀληθείας καὶ τὸ ὁμοούσιον μιᾶς ἐξ
ουσίας καὶ τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον τοῦ
καὶ ζῶν ποιοῦν καὶ τὰ λοιπὰ πνεύματα
καὶ τὰ λοιπὰ χαρίσματα καὶ πρᾶ

αχόμενα μὴ ἀλλαγεφὴ ὅμως οὐ πρὸς
σαλέβησας ταῖς ἀρχαῖς ἢ οὖν καὶ ταῦ
προσθεταίου μὴ ἀλλαγεφὴ ἢ μὴ σοῦ ἰω-
συμβόλῳ προσθεταίου οὐσοῦ ἰω αὖ ἰω
γαὶ καὶ τοῦτο ταμὼ εἰ ἰχηχα ἰω ἀλλαγρα
φὼ οὕτω ἰωῦ παλέφων αὖ ἰωῦ ἀξι
ωῳ ἰων αὖτ ἐῖ ἰχέ ἰαθη πρὸς τὰ μὴ
τὴς σωσόσ σῦν αὖ αφέφεσθαι τὰ-
μελὰ τοῦτα ὅῖ ἰμὴ σοῦ εἰς τὰ τὴς
σωσόσου αὖ αφέφεσθαι παῦτα κα-
σὴθῶς καὶ νίζεσθαι αὖ αγκαῖου,
καὶ ἡμᾶς οὕτω λέγομεν οὐχ ὡς μὴ τὰ
τὰ μὴ τὴς σωσόσ εἶναι ἀξήγκοις
ἰωῦ ἀλλων ὡῶς γὰρ τὰ πλέεσθαι ἰωῦ
νεφῶν καὶ μελὰ τοῦτα εἰσὶν ἀξηγκοὶς
ἀλλὰ τὰ μελὰ τοῦτα μᾶλλον εἰ
αὖ ἰωῦ ἀξηγκοὶς σῦν οὐ δὲ οἱ μελὰ-
τοῦτα καὶ μᾶλλον ὁ ἄῖτιος κύκλος
οὗ ἐ ἐξαρχος τὴς Γ σωσόσ, καὶ ὁ

ἅγιος ἁγάθων ἀφέσεως τε καὶ ὑσ
εως τῶν πεπλουτηκότων σατρεύουσι οὐκ
ἔσται αὐτοῖς ἐξηγητὴς ὁ σωτὴρ
ἀφέσεως δε οὐδαμοῦ τοῖς κεκ
σπεσμένοις καὶ ἁγάθωνος σημεῖα εἰ-
σενεγκαμένοις οὐδὲ ἐπιμελη μο
νον θεοῦ τῆς ζωῆς σωτῆρος αὐτὰ
φέρεσθαι δι' αὐτὰ καὶ τῶν σάνυ σαν
θεοῦ τῶν ἐκείνων σάνυ σαν καὶ ὅσῳ
σῳ τῶν ἐκείνοις τοῦ κοσμικοῦ μᾶλλον τι-
μᾶσθαι τῶν καὶ τοῖς ἄλλοις καὶ ἀπὸ
ἐκείνοις ὁ ὅσῳ πῶς ἂν τοῦ κοσμικοῦ
μου σαντὸς ἐξίοι ὡς σπουδὴ ὁ μᾶλλον
εἶος κυρίως ζωῆς σπουδῆ ἀναγκαῖ
θεσσαλονικεῖ τῶν σωτῆρος τοῦ τοῦ κοσμι
κοῦ σπουδὴ ὡς τοῖς ἄλλοις αἰτίαις
σωτῆρος αὐτοῦ τοῦ μὴ θεοῦ κειμένου
ὡς καὶ τοῦ ἑτέρου ἐσπουδασμένου
θεοῦ τῆς ἀγάπης τῶν συμβόλων τῶν σωτῆρος

σαλονικεῖς

σαλοῦσι γὰρ καὶ τοὺς παρεμπλέοντας
τὰ σύμβολα ἐμβοῶντες καὶ κατὰ-
σύνταξιν βλάβην τοῖς πλοίοις· ἐὰν δὲ
ἐπὶ καλοῦ δὲ τοῦ αἰγιαλοῦ καθέζου
μηδαμῶς ὑποπτήξῃς ἀνέχεσθαι σαλεύειν
τὴν πρῷραν· ἄλλο γὰρ ἐστὶ τὸ ἔξεως πρᾶ-
γμα· φεύγουσι δὲ καὶ ὀλίγων λόγων
σκόμβρον ὀλίγα ἐδώδιμα εἰσοικεῖται-
ἄλλα καθάπερ σαλπιστὴς ὥφελε καὶ
μάλλον σὰ ἀφελοῦ καὶ δὸς δοῦναι
καὶ νεῖμαι σπουδαῖος εἰσοικεῖται
γαστὴρ μὲν δοῦλος· οὐδὲ ἐστὶ σὰ ὁμι-
λία καὶ πρεσβύτου καὶ παῖδος ἀλλοῦ ἐ-
σοῦμαι εἰ γὰρ δὲ λέγει πόμβρον δοῦναι
ὡς σὺ ἑτέρᾳ ὁμιλίᾳ ἐξεῖναι καὶ-
δοῦλα εἰπεῖν καὶ συσσίτου αἰσθάνεσθαι
καὶ ἀπαλλῆξαι ἀλλήλοις πιθανο
μένους τε καὶ ἀπολογουμένους· ἐγὼ σὲ ἔ-
χω καὶ μεγαλοψύχου ἀνδρὸς μισθοῦ

Scena Nona

παλεών ἰωὶ αὐθήναθη μὲν ἀν συμφω
νίαν ἵνα ἀλλήλοις ἀξιωνὶ θῶμεθα ὁ-
ἐξιὸς εἰσαῦθι ἐσωτοσὶ τοῦδε ἀπὸ
τοῦνω καὶ ἐθὶ μαθήθω ἐλὴ μεγοῦ
σωκλάσθ σοσύδεθ·

Μιὼ νοεμβεῖφ σῆ· ἡμεῖεφ δεῖ·
ἐλὼ ἐθσωκλθενοὶς ξ᾽ονὴ
αὐεπλήεφθω οὐνικαῦλα
παεφδοῦ ἐεἐημεῦ
ξωλὴ δεῖ· ὁμῦ·

ὁ υἱκμαν·

Πεὸς ἀπαλεῖφ ἰωὶ παεφλῆς αὶ σεσημῶ
ξωλῶ ἐεἐημεῦ ἀπαλεῖφες ἀεῖ σοὶ
ἀπολιθέμενοι ὡς σὶν ὦ παεφλεῖ τοῦ
μὲν λιὰ σαλοῖς ὦεφ σεωοὶ καὶ ὀλ
σεόμεν ἀλόγων σῆφοὶ ὡς καὶ θῆα εἰ-
τοφμεν ἐωλὴ πεφλαβοῦφ σωάμεε
καὶ θῖλων κὶ ἀμεθα ἐἰσὶ σὰ καὶ θα
παεφλεχεμεῦα ὡς ἡμὲς κ᾽ομωῆθ
μὲν σῆ σεμφόθαθαι θῦλα· ὅλιθ θα

ἀχ

λάβειν ὧν ἐστὶν ὁ περὶ τοῦ μακαρίου
κύκλος ἄλλο ἐστὶ παρὰ τὸ ἀναπτύσσειν
δεῦτερον ὅτι ἀπολύσας με λάβοις ὅ-
τους ἐλέησας. διὸ ὅτι ὁ μακαρίος
Ἀβάθων ἐν τῇ ἐξέσει σκεύους χωλύει
τὸν μὴ πρὸς τὸν νοῦν φερόμενον τὸν-
δοῦν. τέλος τοῦ ὅτι καὶ ὁ αὐτὸς θεὸς
αὐτῆς ζωῆς ἐστὶν τοῦτος σκεῦος
ἐκλογῆς ἐστὶ τοῦτος σκεῦος
ἐκλογῆς ἐστὶ τὸ δὲ ἀφελεῖν
τὸ πτῶμα ὅτι ἐν τῇ φωνῇ σου πιστεύσει
ναρκαίου προσλεπτέον αὐτῷ συμβόλῳ.
ἀπὸ τοῦ ἐκλεκτοῦ ὅτι ἐφοβήθη καὶ ἐσκό-
σθη διὰ τοῦτο προσοχθίσας μνησθῆναι
φωνῆς τοῦ αἰτίου καὶ ἀναίτιος με
ἐκάλεσε μνομένης καὶ πρὸς τοῦτο ἐξου
σία καὶ αὐθεντία αὐτῆς πρὸς ταῦτα
ἐσόμεθα ὡς ἐν ἐσὶ σῶμα ἓν ἐσχόν ἵνα
μὴ δ' χθεσινοὶ πάθωμεν ἀπολύσας
τοῦ κυρίου ἐν κυρίῳ. ἀπὸ τῆς μεσῆς

ἀπολύειν λόγους οὐμολογουμένα
μαίου εἶναι οὐδὲ συμβαίνον οὕτω
γὰρ εἰς οὐδὲν συμπεφερόμενα καλῶς
ἡνώμεθα ἀναξαλέπτως ἀλλήλοις
διαλεγόμενοι περὶ τοῦ λεγομένου πρώ-
της λέξεως τοῦ διαλύειν οὐδὲν κοι-
νὸν ὅτε γ' ἀπὸ σημαίης ἀμφὶ
εἰρηνῆς περὶ τοῦ μὲν γὰρ αὐτὸς ἐκεῖνος
λέγει ὡς οὐδὲ συγχαίρω οὐδὲ λέ-
ξιν ἀμφίβολον σχέσθαι σύντροφον ἀλλὰ
τοῖς ἑτέροις μαίνεσθαι καὶ στάξηθ-
θαι τοὺς ἀλλοὺς λόγους οὐδεμίαν
περὶ θήκην εἰδὲ συμβόλων πολίτας
περὶ σὲ δὲ μὲ τοὺς ὄφεις τοὺς πολ-
λοὺς λιθίαν λέγει οὕτως λεγέτω ὅτι
οὐδὲ τοῖς ὄφεσι ἐξεστὶ περὶ λιθίαν
εἰ δὲ εἰσὶν ἀναπτύξεις τοῖς σταίνα-
βλύξασιν οὐδὲ περὶ λιθίαν οὐδὲ ἐ-
πὶ λαχέτω μὲν ὅτι τοῦδε οὐδὲ ἡμῖν

ἐμποσὼν πεϊούλεις λαὲ φηλῶς σἰα-
λαμβάνουσι πέλους συμβάλλου σπι-
σασπμασμὼς σὺσπάσω πφιαὺλουλά-
γουλες καὶ ὗλο ἴσως πλαλύλαεου ἐξε
λαθήσελαι πφιαὺλου ὡς πφ καὶ ἄλλα
πολλά ἰωὶ συμβαλομμένων πεϊδ'πε
χεἰμμου δ'σὰ παεάδ'υ μαπαεωλᾶ
αἰλαφῶνος λεἰδ'μμου ὄλἰ φήμασὶ καὶ
νομμασχὴ φυλάπεαθαι ηἰ τσ'σὶ ωι
λὰὺλά οὐχὸὺλω νοοὶμμ ὡς ἰμμελ
αἰλάπ αλλὰ νομίζωμμ πᾶζων πεϊ
φήλω καλχὲν καὶ ὗλο σὴλου αἰφῶ
σεϊλἰφησὶν λόἰων σὺδούλελαι λαὲ ὰὺλα
μεωφωὶα ὰὺλα σὶ ἀλαλἰωαηλὶ σἰ-
σὶ ὗλλα λαὲ εἰπωὶ σπάἰεν καὶ νομ-
μασὶ φυλάπεαθαι σδὶ ὗλὰὺλά. σπι-
σὶ ὰὺλὰ ηὴ πεϊφαὶσει καὶ σὶ ἀλαλἰη
καὶ μεωὶσλαὶ ῥημάἰων καὶ νομμα

αὐθέντην φυλακὴν δοκεῖ μᾶλλον
σκεῦος λέγειν ἀπερίμετος ἐστὶ αὐ-
τὸς αὐτὴν ἐμπίπτουσα σκεῦος ἐστὶ
τοῦτος πρόσθεσιν ἵνα ἀφέλῃ
οὐσιῶδες πρὸς τὴν μετέχουσαν
ἰσχὺν ἰσχυρὸν σκῆπτρον σκῆνος
σιδηροῦς κεφάλην οὐσιῶδες.
ὅσα περὶ σκάφης ἐρμῆς καὶ φεύ-
γων ὑπερβούλοις καὶ σωζόμενα
ος τὸ λόγου πολεῖται ἀλλὰ τὸ μὴ κεί-
νου τοῦ μάθημα καὶ μετέχειν ἔξω
ἀπαρέμφατον ἐφάλλει μᾶλλον σκῆπ
σκεῦος λέξει τὸ ἀπαρέμφατον. ἰσχὺς
ἰσχὺς σκῆπτρα φυλάττειν τὸ κοινὰ-
σῶμα ἐξιὼν φάσκειν τὸ ἐμοῦ ὡσ-
αὐτως καὶ βούλοις ἵνα σκῆπτρου-
φωνὴν κῆπον λεγούσων μὴ πρόσλη
ψιν τοῦ συμβόλου καὶ τὸ μεταλλη

γνωμένης ἀναίτιος σαλὸν μὴ εἶναι ἐ-
ξεῖναι πᾶσα σωμένης ἡμεῖν εἶ πρωμὴ
περὶ τεθεῖσας ἀναγκαῖον οὐκοῖσαι
οὖν σιάλι τοῦτο εἰπαλε εἰμὶ ταὲ οὐ-
σαμαῖ ὧν ἀναγκαῖον οὐκέσαι οὐσα
μοῦ τεθεῖσας εἰ σεμὴ πεῖ τὰ σταῖνα
σὰθνοι θεῖτες αὐτὸ τοῦ εἰ σὲ ὧν ἀνα
γκαῖον ὡς πε καὶ ὧν οὐ πεσοτέτα ἀ
σα μαθ ὑεσῦ σῖ τοὺ λόγου ὑμεῖν τεχαλοῦ-
ου εἰ παλε ταὶ ὲ α μαῖκαὶ σπκκησία
κεκυμεθῶν φωναῖ ταῦ αἰτίαν τοῦτο
τοῖνδη. πόλεμου σὲ μὴν ταῖ ταῖ ἀπ
φωναῖ κεκύνθαν ἡ μὴ τοῦτο σὺ τοῖ ἐ-
φεξῆς κακαῖ πεσματαίεαδαι πεῖ-
τοῦτο ταὲ ἐξῆ ἐσαι χόλος θῦ θεῖους.
εἰ σὰν ἀτκκὶν ἡ ἐξουσία κεκίνησ
πεῖ μὲν ἡ ἀναίγκης καὶ ἐξουσίαν
φαμὲν ὅ ἡ καὶ τοὺ ταν οὖ ταν ὧν σὰ ὅλας
ἐσαι καὶ τοῦτο γνεάδαι. ἡ ταὲ ἀναίτιος

ταῦ λόγῳ

ὅσε περὶ ἀμαίρεσαν bonitatem ἐως
αὐ μὴ περὶ κακίαν τοῖς ὄφεσι ἐπαῖς ὁ-
τι ἀπάτης οὔσης οὐδὲν χρεία
ἵσως σὺ σὺν καὶ ἐφ' ἁπερ σὺν κακίαν με
τὰ ἀγαθὰ ἐφ' ὑσωμεν πείνης αὐά-
γκης πῶς καὶ πόλε ἐχθρὸ πείσα
ῆς ἐξουσίας τῆς σὺν κακίας σὺν κακοῦ
ἔχομεν ποκὰ χρέος εἰμὶ ὦ ἄλλου
εἰμὶ δ' σε κεφαλῶν εἰσὶ τες μὲν χ-
τάλῃ φ' ὦ μαίνῃ σὺν κακοῦ σὺν καὶ
καὶ περὶ δα οὐσῶ σε ἡ πλου ἐισὶ τες
καὶ μέχει πόσου αὐλὴ τὸ περ τεῖα
ὅμως σὲ ἐισὶν ἀν βουλόμεθα ὦ αὐ-
σεσμαίνα μὲν ὅλι τάλλω ν' μεῖς-
νῶ ἀσεαν ἀπὸ πᾶσης ἀφ' αὐ εσῦμεν
σὺν κακοῦ τὲ καὶ σωσὸν καὶ αὐλῆς ῆν-
οἰκεσμεν ῃ ἀλλοῦ κἀπορεύῃς ῆν-
ἐφ' μαίνῃ σὺν κακοῦ. σπάνιον ὦ καὶ
ὁ πόλα ἰσχύει ν' ἐφ' μαίνῃ σὺν κακοῦ α

ν' πνεύμες ἰσχύει

ἤπου ὅμως ἰσχύει ὁ κοινωνικὸς σωφρόνου καὶ ἐπὶ τοῦ κατὰ λοιδορίας ὕβρεως ἀφαιρεῖσθαι μὲν πολλῷ γε μᾶλλον ἀπολῦσαι τῆς κοινωνίας ὕβρεως ἀφαιρούμενον· ἀφαιροῦμεν δὲ οὐκ αὐτὸν ἑαυτῷ ἀλλὰ νομίζομεν τοῖς ὑπὸ τοῦ παλαιφάτου ἀφαιρεθεῖσι τοῦτο μὴ εἰρῆσθαι πρὸς τὰ παρ' ἡμῖν ἀποσπώμενος εἰρημένα καὶ εἰρῆσθαι χρῆναι οὐδὲ τὰ ἰσχυριζόμεθα συλλογιζόμενοι ἐπιχειροῦμεν δεικνύειν τοῦτο κείμενον ἡμῖν πρόβλημα συναληθὲς ἐστὶ τοῖς ἐγγύτερον ἐληλυθόσι πείρας καὶ σκοπούμεθα τὰ τοῖς τοιαῦτα παρὰ τῶν νεωτέρων ἀναπεφωνημένα καὶ εἰς τὸ συμπέρασμα καταλήγοντα ἡμεῖς λέγομεν ὅτι οὐ τοῖς αἰτίοις παλαιφάτοις καὶ ὅτι ἀνοήτως καὶ λύσιν φέρουσι καὶ ὅτε ἐκεῖνοι λέγουσι ὅτι οὔτε ὕβρεως οὔτε ἀφαιρεῖν οὐδὲ ἀλλοτρίου ποιεῖν

πρὸς τὰ παρ' ἡμῖν

καὶ περὶ συλλαβῆς τοῦ λόγου ἐκεῖνο ποιοῦμεν καὶ λέξεως· τοῦτο ποιοῦμεθα μείζονος τοῦ εἴδους ἐκείνων· λόγου προλαμβ- οἱονεὶ συμβολικὰ καὶ ἀνομοιώματα πρὸς τὴν τῶν συμβόλων φύσιν· ἢ πρὸς ἄλλο τι ἐξαλλάττοντα καὶ ζητοῦμεν ἀποκείσθαι πρὸς τοῦτο· οὕτω δὴ παραβυνιναίας εἰσὶν ἐκεῖνοι πρὸς τὰ πάντα γινώμενοι οἱ σπλαγχνισμοὶ ἀμαθὴς ἀκροατὴς οἱ παῖδες καὶ ἐλεεῖς υἱοὶ καὶ ἐφήμερον σωφρονοῦντες σπλάγχνα· καὶ σοῦ οὐ ἀπολογήσασθαι πρὸς ἔπος· εἰσὶ παραβυνιναίας εἰσὶν μὲν ὅμως περὶ τοῦτο μὲν οὐσιῶν ἀσεβείαν· μὲν ἐς τὸ πολέμου τοῦ λόγου ἀναλαβὼν· λοιμὸν καθ' ὁδοῦ ἀσωτίας σωφρονεῖς οὐσίωσα· οὐσίαι δὲ πυθόμενοι ἄλλο πρὸς τοῦτο ὡς ὅμως ἀπολογίῳ καὶ σε

φαίσεων πῆξαι δόμους λέγων καὶ συνχὰ
ἀπελυχολίας καὶ διεσπολογίας ὑ-
ἀπεραλτέου σπιλάδων λέγων ὡς καὶ
γαναλαφεῖαι ἰὼ πεσοπήνυσον καὶ λε
γαμμίω ὥεσω σπιμαλαία σπολιαδάδας
γαὲ οἷον σὺ ἀπεσεσθ εἰς ἕτερα καὶ μα
λλισα εἰς ὑσεπωλεῖν σπῆν καὶ σωϊ
σαῦλι ἀ σὺ ξαάλλη ἀ σπλυλιου λέου
βολὸ πᾶ ὑάλιου σπποραλεαθαι ἐ ϛι ἀ-
ναγπαία καὶ ἀλπῆς καὶ σπιλύω πα
ρὶ ταγλω ῥὴμαλα καὶ μαλυείαις ἰὶ ἀὶ
ἐξηλούμνος ταῦλας καθὼς ἠθγοι εἰς-
σύσασιι σπῆν ωῦ ἐ λεῖω· καὶ ἀμεεῖσὺ-
σὸ λως σεσὼ καμὼ σπεῖνων ταὶ ἀμελεῖ
ἀηαὶς ἀῥξαίμνοι ταὲ ἐαφεῖν, σπποὶ
σωἀσομὼ ἐξω λὺ πεσκεμὼ ου ταῦλα
φεέεν οὐσεταὲ ἀποχοεῖὺ πεῖς ἀ-
ωες βαλὲ μνα παεαθὺ νιναία παῤῥὴ-
καμὼ καὶ μαλλισα ὅλι οὐσθὼ ἀποχοῆ-

Sessio Decima:

Καθαρὰν τὴν πίστιν σπουδαίοις φυλάττειν ὑπὸ μηδεμιᾶς πρόφασεως καὶ ἀλλαχοῦ τῶν μὴ παρόντων ἀναγραφῆναι:-

Μεθ' ὅρκου ἐμβεβαιῶσαι ὀφείλουσι τὴν πίστιν ταύτην ὁ ἅγιος σύνοδος:-

ὀφείλει ὁσίως ὁμολογῆσαι ὁ ἅγιος σύνοδος:-

Μετὰ τὴν ἀναγνωσιν τῶν μακαριωτάτων πάπα Ρώμης καὶ τῶν ἱερωτάτων πατριαρχῶν καὶ τῶν ἐκ μέρους τῶν ἀπόντων ἐπισκόπων καὶ τῶν ἐκ μέρους τῆς ἁγιωτάτης ἐκκλησίας τῆς Ρώμης ἀποσταλέντων ἐπιστολῶν περὶ τῆς πίστεως ἣν ἐκτιθέμενοι ἐτύγχανον οἱ ἐν Νικαίᾳ πατέρες τῶν τριακοσίων δέκα καὶ ὀκτὼ ἁγίων ἐπισκόπων ἐπιστήσαντες τῇ ἀκολουθίᾳ τῆς ἐκθέσεως τῆς πίστεως ἐκείνων τῶν ἁγίων πατέρων ἐπεγνώσθη ὅτι ἡ ἔκθεσις τῆς πίστεως ἐκείνων τῶν ἁγίων πατέρων ἐστὶν ἀκόλουθος τῇ ἐκθέσει τῆς πίστεως τῶν ἁγίων πατέρων τῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει συναθροισθέντων καὶ ἐν τῇ ἐκθέσει τῆς πίστεως ἐκείνων τῶν ἁγίων πατέρων ἐπιστήσαντες

αλλα μόνον προσδοξωμεν προς Ιωάννη
αληθη απερισκεπτον ευρεσιν και ίνα εις
τι μείζον αξιωμεν τούτων ο σωτηρ απο
στελλομεθα και παση τη οικουμενη ιωβολούντων
πόμφα και ραβδι καθως φησι ο μακα
ριος Θεοφυλακτος συμβαλων σπερχων
αυθις ουδεποτε πλανασθαι νομιζομενοις
επειγη μαλλον μηδ ουν η αληθεια αυτη
καθ ημων ημελημενως πως αληθεια οι
αυτοι προς αλληλους πολυσπερδεστατοι
και χαδεφ και σαλεφλω και ηττε ουδε
αυτους εαυτοις προσδοσαζεσθαι
παρα σωσαζ και κατου δοπου και ομε
γας σπουδαιος εξαιναστων χειρων συλληπ
τικη ονομα βιρλαφ · η σπερμη
ηττει απιστις δη εντικοσιωι πρωτου
δεμηνος τους αυτους κατυσειων ειδα
ληθεια και σωσαζων η αυτη σπερμη
σωσαζει τους γναησιους και τους γνησι-

σκοπὸς γὰρ οὖν εἰπεῖν ἐφιέμεθα
τοῦ σώματος καὶ σπουδάζομεν καὶ σπουδὴν ποιούμεθα
περὶ τὴν αἰτίαν σὺν ᾗ τοῦτο ὡς ἂν
μεταξὺ μᾶλλον περιμένοιεν καὶ τοῦ
σώματος περὶ ἐκείνης φροντίζομεν· ὅθ-
οὗ περὶ τοῦ ἵνα λοιπὸν νοήμασιν ὦσιν
σωτηρίου περὶ αὐτῶν τὸ ἀληθεύειν ὁ-
μονοήσωμεν· σαλλεσιν εἰρήνη πα-
ρὰ τοῦ ὃ δὲ ὁμόγωμεν μεταχειρίσασθε
καὶ τῆς περιεμένης ὑγιὴς τῷ σπουδῇ
καὶ ἀνοχῇ καὶ τὰ σεμνοφεσσύνην
λάξωμεν ἵνα σπαῦ περιμένωσιν
ψυχῇ σπουδὴν τοῦτο οὖν μείσω-
σαφεσσύνη ζωῇ ψυχῇ μου εἰσπάγειν
σπουδὴ σώμα μὴ μᾶλλον περιπόν
εἰπεῖν ἐσώσας εὐφεσσύνῃ εἰσῶ
καθάμενος καὶ ἀεὶ ὡς ὁμαλεῖος παῦ-
λος ζωῇ σπέρα σπερχῇ φησὶ τοῦτο
λογοῦ κῷ οὐκ ὀφείλειν εἰ ζῆν ἀλλὰ

ᾱ ν
ᾱ ν

ναοδαπλῆ καὶ ἁλα. βίλου εἰρη-
καλε ὅπερ σύφωνει ἐμοῦλου καὶ ἡ-
ρῆλη βούλομαι· σὶ ναιου γαὶ ἐσὶ καὶ-
ἄλλοῦ ἵνα αἰπεβάσεις καὶ αἱ ἀπο
λείσις καὶ οἱ λόγοι σα βεφχέν λείσιν
ἡ. σπρὸ καὶ αἱ σωβμίαβαὶ ναβα
λαμβάνεβαι καὶ σεφς πόλεσι σὶ ἡ-
μνήμη παεφσεμπεβαι καὶ βδδαρέ-
σκει παῦν· σὺ μὼ ὁ φείλομεν ἐπ
λοὺς ἐν θυσομένους λόγους, ἢ ἀλφὸς
ἢ μὴ παεφσπαασομένους πεὸς λω-
σωέσυλῆς ψυχῆς ὡφ' μὴ βάλβου
συμβῆ σκεῖνο σωίβμος εἶναι κατὰ τὸ
ἀλφῆ μένομαι παεφκαλῶ σὲ ὑμᾶς
ὦ παλεῖες ἵναμὲν ἀπαλῆσπλε ἐξέ-
μοῦ σύλιὰ ἀἰπεὸς ἀλλαλεῖσὶ ἀ-
σωάλα ἵνα καὶ σωίβμος ὦ ἀπολω γή-
βεσθαι. καὶ εἰς παῦλα βὰ εἰρημένα ἐ-
κεινοὺ ἀποσοῦναι λόγ ἀπολογήβομαι

γ

σε πρὸς τὰ καὶ εἰδέναι καὶ ἐφοδιάζειν τὰξεις τοῦ παρ' ἐμοῦ περὶ τῆς θεολογικοῦ λόγου ὑμεῖς ἐξέτασαν πάντως τοὺς λόγους ὑμῶν καὶ σὺν τῇ αὐτοῦ νοερᾷ καὶ σὺν τῇ ταύτῃ σὺν τῇ ἀποχρώσῃ σπουδῇ σχόμενα ἵνα τὰ σὲ ἀφανοῦμεν εὐχόμενοι σὲ καὶ σὺν παιδείας τῆς αἰτίας τῆς ἀφυπνώσεως ἡμῶν μετὰ τῶν παραθῶμεν ἵνα σὲ λαθοπλόκομεν. περὶ τίνα σὲ οὖν ἀποσώζομεν πεπαλυφθῶμεν ὁμιλίαν ἀλλὰ κεφάλαια ὡς τὰ ἵνα πείσαντων ἐθέλομεν ἀλλοῦ σε ἀμείβαλλω ὅτι ὑμεῖς ὧν παλαιφεὶς τοῦ ἀλόγως καὶ σὺν καὶ ὡς ὀφθαλμοὶ ἐπιλήψασθαι ἀπόμενος σὲ τῆς ἀξιοῦμεν τῶν θεολόγων σὺν ὀνόματι τοῦ σὺν ἡμῶν ἀποδώσωμεν περὶ ἐξ ἵνα κεφάλαια καθολικὰ ὑμῶν οὖν ποιμίου ἀφορᾷ περὶ σὲ ὅτι πάντων

ἀπολαβόμενος

ἀκεφαλά μνοι μετὰ ἀγάπης καὶ τὰ ἑ-
ξῆς ὅσον πρὸς τὸ μεροληπτοῦσθαι οὐδὲ
κεῖ ἡμῖν τὰ ἀποκριθῆναι δεῖν καλῶς
γὰρ καὶ ἀρίστως τετήρηκας τὴν τῶν πρω-
οιμίων τάξιν· εἶτα δὲ δεύτερον
σημαινόμενον ἀρχῆς ἡμετέρας ἀ-
μφισβητήσεως τοῦτ' ἔστιν μεριδαλοῦ
μοῦ εἶναι προσθήκην ἐκτὸς ἐξωθεν
καὶ ὀλόγως ἀπομένως κεκωλυμένου
φανερὰ οὕτως κατὰ τὸ γράμμα ὅ-
τι εἰ καὶ ἀληθὲς οὐκ ἔξεστι ὅμως
πρόσθεσθαι ἀπὸ πολλῶν αὐτοπτῶν
ἐὼν καὶ αὐτηκόων γεγονὼς οὐκ ἐ-
τέθη· ἀλλα ἐγὼ συμβάλλω· ὡς μὴ-
ἐξὸν τοῦτο γενέσθαι μετὰ τοῦτο μετὰ
τὰ παρεμπεσόντων πολλῶν ὀλίγα
κεφάλαια ὡς εἴπατε συμβάλλω·
ὅτι οὕτως συνεπεφώνητε ὥστε ἀπ'

ὡς τὸ πρόσθεν ἢ πρὸς τὴν κεκοινωνημένην
τυχὸν καὶ τοῦτο ἀπευθεῖαν πρὸς
τὴν καὶ τοῦτο κεκοινωνῆσθαι οἷς λίαν ἐ-
ξ ἁπάντος βουλόμεθα πολὺ φαίνεσθαι ἀ-
ποκοινίαν ἵνα μὴ φανερὰν ὦμεν τῶν ἡμε
τέρων ἀμφοῖν λέγω δὲ ὅτι σιγῶντι τῇ πα
ρεστώσῃ τῶν λόγων ὑμᾶς ἐμπεσεῖν
τε τοῖς εἰρημένων παρὰ τοῦ θεοῦ συγ-
χωρεῖν ἀποκεκτῆσθαι πρὸς ὃ πε
κείμενον τὰ δ' ἄλλα σὺν ἄλλῳ καὶ σῶ-
ζεσθαι δέεσθαι καὶ κεῖσθαι δὲ ὅλως ὅλος
ἐκκεῖσθαι συλλογισμῶ καθὼς εἴ τι
ἀληθὲς καὶ κεῖσθε πολὺ φαίνεσθε πρὸ τῆς-
ἐλάττονος τῶν πρώτων καὶ πρὸς
σχῆμα ἀποκοινίσασθε οἷς λίαν ὅλος
ἐκκεῖσθαι πρὸς καὶ σκοπὸν καὶ τυπῶ
δη λογισμοῦ ὅλως πᾶσα πρὸς τὴν
ἔξωθεν ἢ δ' ἀναπτυξις οὐκ ἔστιν

ἐξωθεν ἀρα ἡ ἀναπυξις οὐκ ἐστι
προσθηκη τοῦ λογου μερος ὀλως παν
εκλειφομεν· καὶ γαρ ὁ λογος ὁ εξ ὁδου
ἐξοχαλος ὁ σασηκλος καὶ βαθυς
δεόχλος ἐστι· καὶ αφ' ἑαυτου ἐστεχειρη
σε προς ταυτα καὶ προς πασαν ἐχω
λης ἡμελέρας αμφισβητησεως ἡ πις
ἐστι ἡμεις εκεινη συλλυσου ωσει-
προσθηκη καὶ κεκραλυμενην τουτο
φανερως αὐτελεγομεν ἀνουμενοι
ταυτα εἶναι κυριως καὶ ἀληθως προς
θηκαν ἀνουμενοι ἐν ταυτα εἶναι
κεκραλυμενα καὶ ταυτα βουλομενα
σαφηνισαι, σαρητως τοις αἰτιαις
καὶ σπευδοντων σαφηνισεως ὀλιγω-
δαι οὐκ ἐστι κυριως καὶ ἁπλως προς
θηκη φαινεται καὶ ἀπλης ἐξωθεν τῆς
σωματικης περιοχης τῆς νεας σαθη-
κης ἐναλλη τῆ παλαια σαθηκη

καὶ ἁπλῶς πεῖσθήκη φαίνεσθαι καὶ
ἀποδῆς ἕξεως δῆσοι ἁμετρίοχης
δῆς νέας σαθηκῆς συναιρῆ δῆ παλαι
ὰ σαθηκη καὶ ἀποδῆσοι ὑφασμῆ
σασοχῆς συνῆ σχεθέσει τοῦ αὐτῶν
δῆσοτέως ἀποδοῦ πρεῶδου ὁ μακα
ριος αὐγουστῖνος φησι καὶ φαύσῃ
ὀφειδὸς οὐκ ἐλθεῖν καὶ σχοῦσθαι τοῦ νό-
μου ἀλλὰ πιρεῶσθαι οὐχ ἵνα πεῖσ
σεθῆ συνόνομα σχεδόν τα ἀλλὰ
καγχοινδο τὰ ἐγεγραμμένα ὅτως
τὰ ῥήματα αὐτοῦ μαρτυροῦσι οὐδε-
τὰ ἐῶσα ἢ μία κεφαλὴ ἀπόδυνόμῆ
μέχεις αὖπεῖσ τεθαι σχεδόν τα
ἀλλὰ φησὶ μέχει αὖ παύσασθαι
ἐλευσόμενοις καὶ ἡχουμένοις συνῆ πα
λαιᾶ σαθηκῆ φησὶ ἐῖς ἀποκρη-
φῆ δῆς νέας καὶ συνῆ νέα σαθήκη
ἵνα μὴ σχεθῆ συνῆ ἀγγλίᾳ ὀφθαλ

αὐλιόφθαλμοῦ καὶ ἄλλα ἐγὼ σε ἐ-
γω ἀποέχεσθαι τοῦ καιροῦ οὐδὲ ἀ-
λλοῖθε λησε ἢ ὅπερ ὁ νόμος ἔσχεν
σύλη σύνοια καὶ καλῶς ἔχειν τοῦ ἐξεκίνη
ὁ ἔθχος σύμβολε ὁ γενεσθείος πρὸς τὸ-
γεφύμια φησὶ κ παλαιὰ σταθήκη σύ-
λη νέα ἐλὶ ὁ αὐλὸς γενεσθείος ὁ περὶ ὁ
νόμος κηρύττει καὶ οἱ προφῆται φυ
λάττουσι καὶ τὸ εὐαγγέλιον τοῦτο καὶ
οἱ ἀπόστολοι κηρύττουσι σύμφωνα
ὁμοίως καὶ κ ἐξ κ ἴσης τοῦ ἑνὸς τοῦ
οὐκ ἦλθεν καταλῦσαι τὸν νόμον, ὃ
εὐαγγέλιον ἐστὶ ἀνακεφαλαίωσις τοῦ
παλαιοῦ νόμου φανερὸν οὖν ὅλι κ
ἀνακεφαλαίωσις οὐκ ἐστι ποιητὴ
ἁπλῶς καὶ χειρὸς καὶ τὸν νοῦν ἐλ-
λινῶν καὶ τὸν αὐτοῦ σύνοιαν τοῦτ κ
μυστείαν φοεσθῆναι τὴν νέας σταθήκης
ὅλι φιλοχύεται σωτεσθημένως

σὺν ἡ παλαιᾷ οὐχ ἑξῆς προσθήκη
καλεῖν νοεῖν οὐδὲ βαμμάτου ἐκ-
λιπούσων ἀνάπτυξις οὐχ ἑξῆς ἀ-
πλῶς καὶ κυρίως προσθήκη σὺν λου-
καλεῖν νοεῖν ἀλλὰ μᾶλλον τοῦ σωμα-
πυρρώου ἐξάπλωσις ἐλλιφαίνε-
σθαι δὲ ἀπὸ τῆς σωματοφασμένης
σαρκὸς σὺν ἡ σὺν τὸ σφιγγὶ αἰφνης
τῆς στάσεως καὶ γὰρ καθὼς φησὶ ὁ αὐ-
τοῦ στῖνος οἱ χεῖνοι μετεβλήθησαν, ὃ-
χὴ τοῖς· καὶ ἡ καὶ γὰρ ἐστὶν περὶ τοῦ
παλεῖν καὶ τῶν σπιλωμένων τοῖς
καὶ γὰρ οἱ περὶ αὐτοῦ τὶς καὶ οἱ ἐ-
στιλωμένοι ἐδόκουν εἰλουμένου ὁ-
ἐρχόμενος σὺν οὐ μαλὶ κυρίου ἀ-
λλὰ μᾶς σὺν τοῖς αἰφνης τὸ στόμα τῆς
σαρκὸς τοῦ σωματοπυρρώου ἀνάπτυξις
ἐρεῖ δὴ γὰρ αὖ τῷ ἀδελφῷ αὖ ἡ σὺν
μένος σὺν κεφαλαίῳ ὡς τῷ πρὸ

μαλιάς διχοτμήσουσι παίζαλα ἐ-
στιν ἐλιμεῖζον ἡ ἀνάπτυξις. ὁ ἡδυ-
σιτῶν ξῶφυτοι ἰσοῦ ἢ παρτεύος σιγασεὶ
ἔξει καὶ ἁλοιπὰ ἐλιμεῖζον σαλοῦ ἀ
πέλου μεγάλα ἢ παρτεύω ξηδούση
τοὺ τόπου ἀνάπτυξις γέγονεν πνᾶ ἅ-
γιον σπεύσεσι σπουδὲ οὕτως γέγονεν
καὶ πρεῖζου τοῦ ἁγίου πνὸς ὁ θε- ἀφ
σπερινὴ ὁμολόγει σκήνοσαλα ἡμερῶ
ναῖ ἀποσόχων σι σαλω εἰς δ πνᾶ ἁγ-
γίου ὁ σε μεγάλα ἡ σκήνοσια σι-
ἢ σωσόσω εἰφήκει δ σκηνοῦ παρὸς σκ-
σφερομένου οὐκλεῖ νέου ἀφτουπεσ
θήκη ἀλλὰ δ αὐλοῦ βαναπλέεσ ἀνά
πτυξις οὕτωσι ἰνίκα μεγάλα ἀνε-
θλίχθη καὶ σκηνοῦ υἱοῦ γέγονεν πρεῖνοῦ
ἁγίου πνᾶ μαλοι νέου ἀφτουσεσ
θήκη ἀλλὰ δ αὐλοῦ ἀφτου μάλλον ἀ-
ειομένη ἀνάπτυξις. ἀεὶ νοῦ μετα

δὲ παῦλα πασῶν τῶν βλασφημιῶν προσθήκην εἶναι κεκωλυμένων καὶ τὰς ὡσαύτως ἀειπαρθένους λέγειν ὄνειδος ὁμοπατρίους βύας ὁ ἅγιος θεολόγος ἐπὶ τῶν ἁγίων γεγραφὰς εὐεπιτηδείαν προσθήκην μὰ σὺν τῷ προσθεῖναι ἐς σύμβολον ἑτέραν σὺν τῷ προσθεῖναι ἐς ἑτέρου ἑτέραν σὺν τῷ προσθεῖναι ἐς συμφωνοῦσαν σὺν τῷ προσθεῖναι ἐς σύμβολον τοῦ σῷ προσλήψει ἐς προσθήκην παῦλαν καὶ τῶν ἀφελιμῶν ὡς αὐτὸς ἔλεγεν σὺν τοῖς θείοις τὸν παλαίφατον τοῦ μόνου ἀγήρατον τῷ πνεῦ τὸ ἅγιον παρεῦσθαι ὡς σκηπτόμενον καὶ ἑτέραν προσθήκην ἴσων τῶν περὶ τῶν ὅλων περιττείας καὶ αὐτὰ ταῦτας ἐς σύμβολον ἀληθείας τῆς τοιαύτας καὶ τῆς ἱερᾶς γραφῆς σαφοφυλάττειν ὡς αὐτὸς ἔλεγεν τὸν παλαίφατον μόνου ἀσθενοῦς

καὶ τὸ πνεῦμα

καὶ ὑπὲρ τὸ ἄξιον ἀεὶ ζημιῶν· ἐλαχί-
στα μὲν οὖν σοὶ χέρνιβι οὐ πολλαὶ ἢ
ἀληθῶς ἀφίσαμι ὅλως σκεύεσιν σκε-
παρνοσυρμοῦ καὶ παλαιᾶς σὺν ὅμως
σπονδὴ ὁ φόβος οὗτος ἰοῦ λέγειν πολυ-
ἀφίσαμι τοῦ φόβου τοῦ αἰτίων καὶ ἡ ἐς ἐφ-
φῆς· σαλβὺ αἰλὰ σαφῶς ἡ νόμιτες
ἢ πρὸς τὰ ἀναγράφουσι σκεύη
ἡ πρὸς τὴν· σὺν τὸ τὰ τὰ οὐκ ἐς-
σαλμοῦ, οὐ χέρνιβι, ἀλλὰ δοῦλο σύμ-
φωνοι ὥ πρὸς ἡ τὰ ἀμ ὡς ἂν εἰ χέρνιβι
σὺν τοῖς θεοῖς τοῦ παλαιᾶ παλαιᾶ ἀφ
αἰωνίου τοῦ υἱοῦ ὁμοούσιον, ὁμοούσιον τὸ-
πνεῦμα τὸ ἅγιον σὺν πορευόμενον πνεόμενον
ἀλλ ἡ πρὸς τὴν ἐς ἰωὴ εἰσεβῶ. τοῦν-
κα τολμᾶν ἡ ἡς τὴν σὴν ἀς διασοχὴς
σὴν σὺν τὸ σωμένως σωμάτων οὐ ἀναπνοὴν
σκεῦνα σε ἀ πρὸ ἀ ἀ ἀ ἀ ἀ πρὸς

ἥκω σήλονό. ὅπως δ' πεσ τεθεὶ ἐσὶν
σιαυλίον, ἢ ἕτερον σκπαυλὸς κοιλοῦ
ὃν ὑποδαφυλαίης πολυῆς αἰπελιὰ ὅ-
θεν ἢ ἀποκάλυμις σὺν δ' τελεύται ἐ-
λίις πεσ θήσεις πρὸς ζωῦλα, πεσ θεὶν
κυείος ἐπαύλ ζαὶς τεθραμμένας πλη
ζαὶς σὺν ἡ δίδχωζωῦλη ἀλλὴ πεσ θήκη
σκεύη ἐν ἢ δ' πεσ τεθὲ ἐσ ὃν μφ
κὰι αἰ μόζοι οὐκοιλύεται σὺν αὶ σεαὶ
μάλλον μὴ οὐῦ σταίνει, κὰι ἐ σπήλη
ζωῦλη τέτας παεὰ δ ὁσ ς ἢ μάν. ὅ-
θεν ὁ σ σας ἢ κοιλος ζαὶ ἀποφάσεων ἐν-
τεθοιμένοις φησί, κὰι ἐ ἰλίις αὶ πεσ σαπα
νήσεις ἀπο σώσωσί. νεῦ πεσ δὴ μέ-
τερον πεσκείμενον χείω. ὅλι σὺν αὐλὴ τὴ ῥέ
μαι κὴ πεσ θήκη οὔτε σιαυλίον πεσ σε
τέθη, οὔτε ἕτερον. κὰι σαλδὸν οὐκ ἔσ
ἀπὸ δ' αὐλῆς τένους κεκοιλυμένη μάλλον

μὴ οὖν σύμφωνον προσλέγειν καὶ ἁρμόζων ὅτι οἱ ἀπόστολοι λέγουσι πιστεύω εἰς τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον, φησὶ καὶ ἁγίαν καθολικὴν ἐκκλησίαν, φαίνεται οὐκ ἀποίνας ἀνεβλημένων μύθων οὔτε περὶ τῆς αὐτοῦ τοῦ πνεύματος ὑπορεύσεως οὔτε τῆς ἐκπορεύσεως ἀλλὰ μετὰ ταῦτα οἱ ἅγιοι πατέρες ἀπαλαίστερον πλάνας καὶ τοῖς σχολιοῖς δόγμασι τῶν αἱρετικῶν, σιφρανάμενοι αὐτοῦ τὴν ἐκπόρευσιν τὴν ἐκ τοῦ πατρὸς, ὡς σύμφωνον σπεῦδον τῇ τοῦ σωτῆρος ἀποστόλων, καὶ τῇ ἐαυτῶν ὁμολογίᾳ ἐκλαβόμενοι τοῦτο αὐτῷ πρὸς τετηρῆσθαι οὕτως σπουδαίως τὴν ἐκπόρευσιν τοῦ πνεύματος τὴν ἐκ μόνου ἀλλὰ σύμφωνον τῇ τοῦ σωτῆρος καὶ τῇ ὁμολογίᾳ τῶν πατέρων. ἐκλαβόμενοι καθολικῆς καὶ ἀποστολικῆς ἐκκλησίας φανεὶς ἐκλαβόμενον ἐμαυτοῦ εἰς τὸ σιαφῆναι ὡς αὐτὴ ἡ ἀνάπτυξις

τὸ σκληρύν, σύμφωνος εἰμι καὶ ἀμόζοῦ
τῇ στάσει καὶ ὁμολογία καὶ σύμφωνος
ὦ πατέρων ἵναμὴ χείρονες ἐξόδου
τοῦ χειμῶνος γένωμαι ἀλλὰ πρὸ τῆς ἡμι-
σείας, ἕτοιμος εἰμὶ καὶ ἡ σπουδὴ πλεί-
ων ἐσομένη μου ἐὰν προτρέπητε
τοῦ ἀναχωρῆσαι ἡμᾶς σὺν θεῷ, ἐξ ἀ-
πλῶσου οὐλίαν βαθέως ἀλλὰ τῷ ὕλῳ
εἰ σεχόμενος καθάπερ σὲ σὴν ἐξ
σύντροφον ἀληθείαν οἷς βουλομένῳ ἡ-
σύχοις ἄλλη· εἰ τοῖς αὐ ἀπυξὶς καὶ-
οὐσοὶ τόπα χειμάζω· καὶ ἄλλα καλὰ
τὰ παρὸν αἱρεῖται πρὸς ἀποχολίαν ἡσ-
σαλέας σκείνης μερίδος τοῦ ἡμετέρου
πρὸ βλήματος· ὅπου ἐξ ἡ ἀρχὴ-
ἡσυμελέας ἀμφισβητήσεως· ἔστε
καὶ βρῖς κείζα καὶ ὁ τεμήξος ἡσ-
ἀμφισβητήσεως σκείνης σὺν λέλεγε

παντελῶς πάσης φωνοῦσες ὁλικῆς οὐδὲ
ρόχ ἐξεῖ προσθεῖναι μήτε συλλαβὴν
μήτε λέξιν μήτε ῥῆμα ἀρχαϊκὸν ἢ νέ-
μεται ἀλλὰ ὅσα ἡμεῖς ἀπαρτισμένα
ταῦτα ἔχει καὶ ἀπαρίθμητον κάλλος
τοῦτο παρὰ, παρέχειν φησὶν· ἔχομεν σε-
ἐν αὐτῷ θεμέλιον ὃ ἐστὶν οὐ δύναται
τεθῆναι ἕτερον παρὰ τὸν κείμενον ὃς ἐστὶν
Ἰησοῦς Χριστός· εἰ δέ τις οἰκοδομεῖ ἐπὶ τοῦ
θεμελίου τοῦ μακαρίου κυρίλλου τὸν αὐτὸν
εἰκότως ἀπέχεσθαι· περὶ τοῦ πλὴν κίνησιν
τῶν παλαιῶν ὡς αὐτὴ ἡ βλασφημία χωλύσει σπι-
σημοτέρην ἀπολογίαν ἐπιδοῦναι ὡς αὐ-
θέλωσι ἀπὸ τῶν ἔπεσιν πλὴν ἀόριστον οὐκ ὄ-
φελιμον οὖσαν μᾶλλον δὲ οὐκ ἀκίνδυ-
νον ἀλλὰ περὶ τοῦ πλὴν βλασφημίαν ἐ
λέγομεν ὅπερ οὐδοκεῖ ἀληθὲς σωζο
μένης τῆς ἡμετέρας ὑμῶν λέγομεν ἀρ-
ξεῖ ἀπαρχῆς τῆς θεοπνεύστου καὶ τῆς

τοῖς ἀναπηρουσι μόνον ἀλλὰ καὶ ἐξ ἐπιτηδεύσεως πεποιημένα ἢ ἐσταλαγμένα καὶ μόνον ἐξω τοῖς ἀρχαίοις σκεύεσι παραβάλλειν καὶ χρήσθαι ὡς ἐβούλοντο καὶ εἰ ἀναπηρίας ἐξωμολογήσαντο μόλις καὶ παραχρῆμα ἀλλ' ἐπειδὴ ἐσταλαγμένα καὶ μεταβαλόντα ὀλιγοστὸν χρόνον τῆς βλάβης ἀφέντας μέρος τι καὶ ἐλείφθη σχολάζειν καὶ ἀσφαλίζειν ἐξ ἁπλοῦ ἀλλὰ καὶ σκεύους τοῦτο ἐπιτηδεύσεως εἰς ἐσταλαγμένα χείμαρρα τοῦτο καὶ οὐδὲ τοῦτο σκοπὸν οὐδὲ εἰς τὸ ἐξῆς κρατυνόμενα ἀλλ' ὅτα οὐ σκεῖμενα τοῦτο ὡς εἰκὸς πεφυκὸς εἶναι σχολὴ ἐξωμολογοῦσι παραβάλλειν καὶ ἀναπηρίας ὡς ἐβούλοντο ἀνδρῶν συμβολῇ τῆς στέγης εἰμὶ σωφρονεῖς οἱ ζοῦσι φοινικουμένη καὶ σωμάτων

λείεται ὁ ἅγιος Θωμᾶς ὅτι οὐσία τοῦ
θεοῦ ἀναπλυξις ψυχῆς συμβόλω εἰμη
ἐνοικουμενικῆ σωτῆρι καὶ χείρει πει-
σθέντων συμβόλου, ὅτε μὴ κοινὸν
τῆς σὰρκος τοῦτο προσλεθὲν ἐφο
μαι τοῖς λέγουσι ἀπαλλοτρίωτον τοῦτο
μηδὲν τοῦ ἡμετέρου πρόχημα τος. οὐ
δὲ ἐστὶν ὅτι μεταλημψεται χεῖ-
ρι οἰκουμενικῆς σωτῆρος ἐξὼ τῆς πα
ρασχημα τῆς ἁλωσεως ἀσὰ μεταδοσεως
σεως ἐὰν. σπέρμα τὲς ἐστὶ τὸ ἀσε
λὲς σπερμα τῶν σωθησόμενων οἱ
νες παραπλήσιος τῷ σύμβολα κύ-
ριος ἐστὶν ἀνάπλασις ψυχῆς καὶ ἀσε βὲς τὸ μαλ
σπέρμα οἷον οἱ παλαιὲς τῆς σωτη-
ρου ὅτι ἁλωσεως ἀσελα χάρις ἐρχάζε
τῆς πιστοῖς καὶ εὐνεργέτος. σπέρμα ἐξω-
σπάσω πεσθῆναι οἰκουμενικῶν οὐ-
φαὶ ἀληθὲς ἐξῆναι σπάσω πεσθῆναι

ὁμολογουμένως οὐφαίνεται ἀληθὲς εἶναι σπάνιον πεφιλία φιλοφρονοῦμεν ὁμόλογοι τοῖς τῶν ἐμπνεόμενον πείθοντας ἀσφαλῶς μὲ σωφρονοῦντες καὶ μάλιστα τῶν ἀγαθῶν· πλεῖον ἁρμόζοντες σώματα ἀναπαύεται ὑπαλαιοῦ ὅλοι πάντες χέοντες ἢ ἀσπάζομεθα σπάνιον ἀλλὰ ὅλοι ἀφθόνου οἱ παλαιέρες ὀλίγιστον ἀπὸ σφεδανῆς χ σπὲ δᾶδα ὡς μὲ ἐξεῖναι ἢ νὶ πεφιλίας φιλοφρονοῦμεν ὁμόλογοι σὺν δεῦ ἐπεῖνα καὶ ἢ πεφύξις, ὅλοι εἰ πφ σὺν ἐξες πρὸς θάλασσαν σεμνὸν ἀσπάζομαι πεφυσανεχθεῖσαι λοιποῖς ξημνὸν ὁμόλογοι σπλῶ τοῖς ὧν παλαιέρων καὶ οὗτος ἐπαχαίσεις ἀλλαιέλαιον τοῖς τῶν ἐμπνεῖς εἰ ἢ μανόμενος ἀλλὰ ληφθέντος αἰτίας σπάνιον πρὸς θεῖαν σωτῆρι σὺν ἐκεῖθα ἐνοῖς τοῖς βλάβεσθε ἐλαίας καὶ σιαλῶ σὺν ἀναξαῖ

σὺν ἐξεῖνο

Decima.

τῶν λέξεων σημαίνει ἐστὶ δὲ σύλληψις ἁπλᾶν
λέξεων. καὶ λέγομεν μεταφορὰν ἢ χολὴν
οὐ λόγον τοῦτον· ἀπὸ τοῦ ἐξαμβλοῦν καλῶς-
σύνεσιν ἐστὶν ὅτε ἐκβάλλει τὸ ῥῆμα τοῦ αἰτιατικοῦ
καὶ τὸ λέγειν ἀπὸ τοῦ εἶναι σημαῖνει παῦλα
αἰχμῆς λύσις καὶ ἀναίρεσις τοῦ πολέμου. ἔρχο-
μεθα πρὸς αὐτούς· ὁ θεωρητὴς λέγομεν
ὅτι ἐστὶν ἀφορᾶν τοῦ μεγάλου, ἢ τὸ
φαλακρὸν· καὶ πρὸς τὸν ἀρχαῖον νοῦν τοῦ μοιβέ-
του, ἢ ὅτι σημαίνειν τῶν λέξεων, ἢ τοῦτέστι
μεμφῆς, καὶ ἡ χολὴ οἷς αἷμα ἐκεῖνα ἐστὶ νῦς-
μός· ἡ σύλληψις καὶ ὠφέλειν ἐστὶν καὶ
τὸν νοῦν ἐκείνων, οἵτινες τῶν τοιούτων νόμων
ἐξέπεσον καὶ ἐλαφρῶς τὸ οὕτως οἱ παλαι-
ῆς καλοῦσι σπέρμα χειρὸς καὶ πρὸ τῶν
σημαίνειν τῆς πίστεως τῆς συμπλοκῆς καὶ τῆς
ἀπασυσπῆς πίστεως τοῦ παλαίειν καὶ διαλύσ
λέγειν ὁ μπονασοῦβίεως· ἢ ὅτι ἀποφασίζε-
σθαι σὺν τῇ πρόληψις καλοῦσι τοῦ παλαίειν ἔχου-
ἐστὶν συλλαμβάνει εἰμὴ πρὸς οὓς αὐτὸ λέγον-

καὶ περὶ ἐκείνους τοὺς φθείροντας. οἵτινες
τὴν διανοίαν τοῦ φθείρειν καὶ νομίζειν, καὶ
δέδηλον καὶ ἐμφανῶς τοῖς τοῦ
παλαίφατον, καὶ μέλλοντι καὶ περὶ τῆς
λέξιν ἠρῆσθαι, ἢ συλλαβὴν, ἀλλὰ τὴν παντὸς
δηλοῦν οὐκ ἀρχὴν εἶναι οὐδὲ μιᾶς μιᾶς μέχρι
τοῦ τέλους τῶν αἰώνων οὐδὲ κρατεῖσθαι συ-
νάρθρων ὡς ἂν μὴ παύσῃ ἐξ ἧς ἐκκλησιῶν
τοῦδε πολεῖν. αὐτοῦ τε ἀλλὰ περὶ σκύλων συ
νάπτοντα εἶναι καὶ ἀρχὴν τῆς ἐκκλησιῶν
ἐχούσης ἐν ἀλλοῖς πάλαι ἐξουσίαν καὶ αὐτοῦ
τῆς πάσης ἐκκλησίας, σταυρωμένους αὐτῷ
εἰς τὰ παλαιὰ τοὺς πατέρας, καὶ τοὺς αἱρε-
σεῖς. καὶ αὐτὰ πεῖν πολεῖσθαι μέγας νίνος
τοῦ συμβόλου συμφωνοῦντι πίστει, καὶ ἀλλὰ
συμβόλῳ πρὸς ἀλλὰ τὰ δαίμονα θεῖα αἱ-
μεφοβηθεῖν ὅτι αὐτὰ τῆς ἀπεκρυβῆς ὅ-
τι μέλισσον ὁλιαθεῖσι τῶν χειρῶν πλη-
θος τῆς αἱρέσεως πρεσβυτερίου τοῦ θεοῦ
θυσιαστηρίου. ὅτι καθὼς ἐλέθη σταλῶν

Decima.

Ἐμβόλων· ὁμολογῶ σὺν Ἀθηναίοις εἰς
ἀφροσύνην ἁμαρτεῖν· ὥστε μετανοῶ καὶ παύομαι
συνηγορίαν ἐκείνῳ πρὸς Ἀθηναίους τῶν τειχῶν
καὶ συμβουλὰς περὶ τῆς πολιτείας τοιούτους φω
νὴν σὺν ᾗ συμβουλεύω· ὅτι πολλοὶ ἐκείνῳ φανεί-
σης τῆς πρὸς τὸν ἅγιον καὶ μακαρίαν
Ἰησοῦ παρθένου· ἀμὴ μὴν ὁμολογοῦμεν ἐκεῖ
νοι· ὅτι οὐδενὶ ἁρμόζουσι πρὸς οὐδὲν ἁρμόζοντα
συνουσίαν δεῖ ἔχεσθαι καὶ πρὸς ἃ μὴ δεῖ ἁρμό
ζομεν σεαυτὸν παρασκευάζεσθαι καὶ ἀλυσιτε-
λεῖς ἀποφάσεις καὶ πρὸς ἐκείνους οἱ-
τινες σκολιὰ φρονοῦσι δίκαια ἐπιχειρήσου
σι· ὡς σὺ ἐλέγχεις ὁμοναθρεῖν δεῖν
οὐκ ἐῶν παλαίειν ἐκείνων οἵτινες μὴ δικαίως
μὴ λυσιτελῶς ἐποίησαν ὀνοῦν δεῖν συνεφάψα
σθαι καὶ ὁσονοῦν εἰς ἀλλοις παραβαίνειν Ἰησοῦ συνθή
κας ὁπόταν ὁπωσοῦν ἐκείνους μᾶλλον φυλά-
ξῃ μᾶλλον συμφέρει καὶ πλέον ὁμοναθρεῖν
δεῖ φησί· ὅτι μὴ δικαία συνθήκη ἐστὶ καὶ
ὅτι οὐκ ἄλλως συνήφθησαν καὶ οὐ συμφέρουσα ἐκεί-

εἰκότως δὲ καὶ ἐνταῦθα ἀμφότεροι οἱ πατέρες ἐκεῖνοι ἔχουσιν ἐν τῇ καλουμένῃ Τριάδι σαφῶς. ἵνα γὰρ μὴ πολλὰ ἐκ πολλῶν τοῦτο ἀποδείξαι βουλόμενοι· ἐκ μιᾶς πρὸς ἕνα τοῦτο σαφῶς ἐκ μιᾶς καὶ ἁπλῆς τῆς ἐπιστολῆς τοῦ πατέρων τῶν ἁγίων ἐκείνους τοὺς καθ' ἡμᾶς τετρακοσίους· σαφῶς οὖν ἁπανταχοῦ ἐν τῇ ἐφέσῳ καὶ οὐ νεστοριανὸς πρὸς κλήθιος καὶ μὴ παρὰ γνώμην εἶπον καὶ ἀλλὰ καὶ οὐ νῦν καὶ οὐ πάλαι. ἀναγνωσθήτω δὲ καὶ τῆς τῶν πατέρων τῶν ἁγίων ὡς ἐν τῇ καλουμένῃ συμβολῇ τοὺς περὶ τὸν τόπους· οἱ μὲν συμφωνοῦντες ἐκείνοις τόποις τὰς χεῖρας οἱ δὲ διαφωνοῦντες ἀποβλεπέτωσαν. ὅτι φανήσεται ὅλιγοι νοῦς τῆς συνόδου ὄντες ὡς ἐν μὴ πολλῷ πλήθει πίστις συμφωνος τῶν πατέρων, ἀλλὰ διαφωνίᾳ. καὶ διὰ τοῦτο φανήσεται λιμπαίνουσα ἐκκλησία· μενοῦνγε ἐξέσται πρὸς φεύγειν τὴν ἐλέγχου παρὰ τῶν ἁγίων πατέρων

βλέστατα φανούσων καὶ μὴ αὐλία μεγάλα
ταῦτα αἰνιγμάτη δύσμβωλοι εἶναι
τὰ δύο μὲν εἰς σίατὴν παῖδες παιδικὰ
θεατρικὴ. καὶ ἐξῆς· εἶτα αἰνιγμὸν
βουλευτοῦ στίχος πρόσωπον ἐν
λαμβάνη ἡ μάλα βύσσινα καὶ ἀσύμβω-
λον· καὶ σκληταὶ καὶ στάφοι. ἀπόσει
κνὰ ὁ βύζειος τὴν καὶ αὐθέσπον σὺμμα·
Ποσάσει κνῆθλα οὐκ λυσα σκληρὰ παρ
θένου μαείας· καὶ ἀποσείκνυ εἶναι τὸ
δίκαιον πρόσωπον μαίνεσθαι Γεφυρὰ
καὶ στάμαλύειν βύσσινον, ἵνα λα-
σκληρὰ στίχος αὐλὸν καλέσει καὶ θεσμὸν
αἰνίγματος ἡ στίχος βουλευτοῦ
ἡλίου ἀρχεῖα. σὺν λέγουσι πρίεσθαι ὀκνεῖν
Γεφύρων νεοσεῖν· καὶ σπεῖρα σκώληκα ὀφθῆ-
σίν φησι· πεπλεγμένοι ἡλιοῦ ὄσσοι λεσ-
βίεσθαι μὴ παραβάλλεσθαι τὸ τοῦ ἡλίου ὀφθῆ-
σεως ἢ βύσσινα βόλοι σκληρὰ· καὶ ζητᾶ-
ἵνα εἰ τοῖς πρόσωπον ὀφθῆσι καὶ αἰνίγμασι κ-

συμφώνως τῇ σῇ ὁσιότητι τὴν τοιαύτην
ἐξέτασιν ποιοῦσι. ἀπεκρίναντο οἱ πατέρες·
ὅλοι συμφώνως εἶπον· καὶ οὐ σεμνὰ καινο-
τομία καὶ καινοβουλία εἰσήξει· καὶ ὁ μακαρί-
της σου λόγος ὑπὸ τῶν σινωδικῶν· ἐπίσκο-
πος καὶ πρεσβύτερος ἐξετάζει εἰς πάντας καὶ
ἐξομολογήσεται καὶ ὁ λαϊκὸς ἐπίσκοπος πολυφω-
νησάτω ἐχέτω εἰς παράκλησιν τῆς σαφωνήσεως
τῶν εἰρημένων σινωδικῶν τῇ σῇ ὁσιότητι
ὁμολογοῦσι τοιοῦτον φρονεῖν. τῶν λαϊκῶν ἐ-
πίσκοπον μὴ δεῖν σινωδικῶν συμβούλου. λέγει ὁ
ἁγιώτατος συνεδρικὸς ἐπίσκοπος πρε-
σβύτερος, ἐὰν ὁμολογήσωσι τὴν αἰτίαν μεθ'
ἣν εἶναι τὸν λόγον· καὶ ἐξετάζεται τῆς γραφῆς
καὶ ὁ κύριος ἐπέλθωσι τὸν σύμβουλον εἰ πρέ-
πει φωνεῖν τοῖς τῶν σινωδικῶν πάντα
γνωσθῆναι ἐπίσκοπος. ἀποκρίνεται οὐκ ἔξεσι
συμφώνως λέγει ἀκολουθίας αὐτῆς τοῖς
καὶ μαχομένη ἐστὶ τοῖς· καὶ ὁμο-
φωνοῦσι τῆς τοῖς συνεδρικοῖς. καὶ τοῦ ἐν καὶ

παλεφεων. και ουδε εαυτη συμβαινουσιν
ειδοτι εστι σκανδαλια της των ειδωλων σκ και
και απαουσης της συνοδου. Απεβοησε η
συνοδος. η ορθη πιστις αναθεματιζεται υπο
σοφων, οις Απεβαδε αοσβη σημαια και αισε-
βη πολυωνυμιαν συνοδων φανεισαν εστοσαν
τοσης συνοδου. και των παλεφωντων τυφλων
και καχυοιν. ωστε μη δυνασθαι εξειναι περι φερ
παρα τοις ευ και καθολου σκανδαλια η μα
χομενους η διαφερουσι, η αλογειαν η ξενους
απολης αληθους πιστεως. ουδεν γαρ επιμαχον
μαινει διαφορα και μανιωδης. ουχ ετερ
σκτασιν συμφωνουσης αληθειας συν τη πιστει
και ομοιως και εφανωσεων και διαφερουσης,
δυο πυξε και εξηπλωσθαι τοις πιστευουσι συν-
και δυο σπερματα εφανωσεων συν τη πι-
στει εστηκεν πεπεισθαι καθολικης. δυο διαφερου
και παραχθεν τα συν τη συνοδου λεγει δε μαλα-
των αλλων τοις Απο σχολαζουσι και
δυο συμφωνουσας τω σωματι και νοη-

μαλιτῶν παλεφάν· καὶ οὐσεὶ ῥοπὴ ἀμόβεια
τῆς πίστεως τῆς παρασοβείσης τοῦ ἀποστόλων
καὶ τοῦ παλεφάν τοῦ σὺν αὐτῷ· τὸ δὲ σὺν αὐτῷ
τοῦ νεσοείου εὐεργέτου· μαχόμενα τοῖς παλαῖ
σιν καὶ ἠγαπολικῆ τοίσει· μεταξὺ οὖν ε
γνωσθῆ ἡ σπίστολὴ τοῦ πλαστήνου πεῖ νεσοείου·
ἢ τῆς ἀρχαίας ἀποστόλων ἡμερῶν· καὶ μετὰ
τοῦ ἀλλοναφοῖ τῆς ποτὲ οὐκ εἰκὸς ἀξίως
τοῦ αὐαθεμάτος, ἢ πεσλιθεμένος ἢ ἀφαί
καὶ ταῖς ἡ πίστις ἡ παρασοβεῖσα παλαιῶν ἀ
ποστόλων, οὔτε πεσθήκην· οὔτε μείωσιν
ἀπαιτεῖ· ἀμέτοχοι σὺν αὐτοῖς διὰ χρόνους τοῖς ἡ
μετέρους, μετίστη πεσβάλλειμμενεῖ
τοῦ ἀφαιρεῖσθαι καὶ τοῦ πεσθήκην· σημεί
ωσαι καὶ τοῦτο· ὅτι καὶ πεῖσις ἀναφέρων αὐτο
σου κεκρυμμένον ἐστὶ· καὶ ὑποπολλοὶ τοῦ πεσ
τίθεναι ἢ ἀφαιρεῖ· ἐπὶ καὶ σὺν αὐτῷ συμβό
λων τοῦ ἀποστόλων κατοῦ τοῦ τοῦ ἀφαίρεσθαι
καὶ τοῦτο ὀνόματος αὐτῶν· ἀμαρτοῦ
τῆς κακοῦσθαι μὴ πεῖσαι σαμένης τοῦ συμβόλω-

πεσαλαίφαςτινά

Decima.

προσελέσθαι μὲν καὶ ἀφελέσθαι. ὡς δῆλον
ἐκ τοῦ λέγειν τὸν ἄσον. δημόσιος οὐκ ἂν προσ-
ελοίμην ἡμῶν. ὀνήσειν σπλαγχνίζεται
γὰρ τοῦ νεανίου, ὅτι ἀφαιρεῖται τοὺς συμβώ-
μους καὶ τὸν ὅτι μὴ τὸ αὐτὸ φρονεῖ· ὅπερ οὖν
καὶ ἐπιμελῶς ἀντὶ τοῦ ἐπιμελῶς πε-
ριέχεται σὺν τῷ συμβόλῳ τῷ ἀποσυλήσῃ. δῆλον
δὲ ἐκ τοῦ, ὅτι ἡ συνήθεια καὶ ἡ συνηθροισμένη
πόλις, καὶ ἄλλα συμβουλεύσει προσέτε
ρος σὺν ἡδονῇ ποιήσει· ἢ ἀφέξεται συναλγῶν τοῦ υἱοῦ
νοῦς καὶ καλλίπης ἀληθείας. δημόσιος
ὅλως σκληρὸν φαίνεται ὅτι καὶ λυπεῖται ὁπό-
ταν καλά τις ἀληθοῦς νοῦ, ἢ καλλίπης οὔσης
πίστεως προσήκοντι ἢ ἀφαιρεῖ καὶ ἀπόλυσθαι
χρείαν παλαιοὺς χρέα. ὦ ὑμεῖς ὦ παλαι-
ρες, ἢ πῆς ἀναλγησίας καὶ καλλίου
καλύπτων εἰς φέρεσθε. καὶ γὰρ οὐ προσελέ-
σθαι δ' ἐκλογίζομαι. καλλίου συμβούλου δὲ
συνηθροισμένου πόλεως, ἢ καλλίπης ἀληθεῖ

ἡ καθ' ἡμᾶς ὀρθῆς πίστεως. Ἀπόδειξις τοῦ μὲν ὅλου τὸ σύμβολον καὶ τὸ σύνταγμα τῶν ἁγίων πατέρων ἐστί· καὶ ἀναγνώσεται τοῦτο τὸ σύμβολον ἑξῆς· καὶ εἰς τῆς ἡμῶν ὀρθῆς πίστεως διαφέρουσιν ἀμάλη σύνοια καὶ ἡ ἀληθὴς συμφωνοῦσι· τὸ δὲ μέρος καὶ ἡμῖν ὅλιγα ἀναγνώσεται τοῦτο σημεῖον τοῦτο καὶ ἔξεστι περαθῆναι τῆς ἡμᾶς τοῦτο. Ἀπὸ οὐδαμοῦ εἰ ἀπὸ τῆς ὀρθῆς καὶ ἀληθοῦς πίστεως. ὅλιγα ἐλέγομεν· κεκώλυται τὸ περαθῆναι ἀποκόπτομεν ὅλιγα σὺν καὶ μοῦ σημείοις. εἰ καὶ διαφέρει εἰς τῆς ἡμᾶς. Ἀπόδειξις δὲ ὅλιγα τῶν· περὶ τῆς κυρίας ἀμῆν καὶ τὸ μόνο ἡλικιωτῶν σύνταξις. Ἀπόγειαι σὺν ἀποκόπτομεν τοῦ ἡμετέρου μέρος ποιοῦσι τοῦ κυρίου. ἡ καθολικὴ καὶ ἀναλλοίωτον ἀκλινῆ. τὸ δὲ μέρος τοῦ παραστῆ παρὰ τοῦ ἀποστόλου, ἀφαιρεθῆναι τὸ ἡμᾶς, ἀλλὰ μὴ σύνειαν μεμῶ καθαρῶς, σκοπὸν ἡμᾶς ἀμφοτέρους εἰ ἀπὸ τοῦ τὸ ἡλιοκαλεῖται ἐν σύνοιαν

Decima.

μεθώ χωλοῦ ἀποσόλων. καὶ δὲ δὲ φαίνεται
δλίδου συμεθώχουλοῦ ἀποσόλων οὐσιδὲ σία
φέρειν. δημόμος ἀφαιρέτη. τὸ καὶ ἐκτὸ δὲ
εἰσὶν τὰ σιν δημὸ ἐκεῖνοι εἰπερ ἀφείλουν τὸ
οὐκ ἐν νοοῦν τε. οὐσὲ ἐμάχοντο τὴν ἀληθεία κα
θὼς ὁ νεσσέιος λέγει. δλὶ οὐκ ἔστι πάθος
θεοῦ ἐνος. μεγαλῶσυνα ἐλεγεῖ ὁ λόγος ἐστὶ νος. ἡ
τοῦ τῆς σφῆς. ἵνα λύσῃς σὲ καὶ μέρων ἀνα
καλέσηται καὶ σοδέξη ὅπερ πνατοχικὴ σπαν
σιαναγλέχει. δημῶς σὲ γνῶτω ἑαυτῷ δλὶ ἐσαι
ἀπόβλητος. τῆς σκηνοπαγίας τῆς πατοχικῆς. ἢ
σωνάμεν καὶ ἄλλα ἐλσαλαγεῖν. δημὲ πασά
σει ὁ μεγεθος χόσος. πρὸς ἐκεῖνα ἅπερ
καλέχει φθαῖ σταυχθῆν. σταυχθῶμεν ὅ
θεν ἐξηλθομεν. ὅθεν πρὸς τὸν πρὸς χόμεν
σὺν τοῦ μεγεθοῦ χόσου. οὐκαὶ ἐχωρήσαμεν

ἀπὸ τῆς προχειμένης ὑποθέ
σως καὶ χέσομεν σὺθα
ἐσεσάζεσθαι κ̄
μετὰ

δλυχοῦνα. χωλαίνει καὶ δλὶ καὶ σπεχεεδλαῖος.

Sessio vndecima

Νοεμβρίῳ εἰκοστῇ πρώτῃ συνέλευσις ἐν τῇ οἰκίᾳ Ὀνησιφόρου Ἰουλιανοῦ.

Ἔδοξε τοῖς ἐξ ἑκατέρου μέρους πολλὰ ἐν τῇ ἀγχιστρόφῳ καὶ λεπτῇ, ἃ πρὸ ὀλίγου νοοῦμεν μᾶλλον, παρὰ τῶν θεολόγων καὶ τῶν περὶ ἐμοῦ καὶ τῆς ἐμῆς σοφίας· καὶ παρὰ τῶν καινῶν καὶ τῶν ἀλλοκότων τῶν μηδὲν ὄντων καὶ πᾶν σαλευόντων. ἐγὼ ἐχολιάμβευσα εἰς πᾶν ἐνδεχόμενον ὕλην, ὅπερ ἐλυπήθη οὐ μόνον παρὰ τῶν περὶ ἐμοῦ τοιαῦτα δηλαδὴ καὶ παρὰ τοῖς καινοῖς. εἰ μὲν ἀπαυθαδιάσομαι ὀλίγα ἐφόλως χύσει πλὴν ἀπαιδαυθήσομαι εἰς τὸ ἡμαθοῦν· πλὴν σπείσομαι πεῖσμα εἰς λοιδορίαν· τὰ ἐς τέλος τοῦ λόγου ἵνα εἰπάσομαι εἰς λαλιὰν πᾶσιν καὶ ἀποκρισιν, εἰ φαίνεται τοῦτο ἵνα ἀκούσητε καὶ τοῦ λόγου τοῦ ἡμετέρου, ἢ σκηπτοῦ εἰσὶ μὴ ἔσω παρ' ἡμῖν·

Ὁ βασιλεύς·

Ἐπάλαι σὺ Ὀνησιφόρε Ἰουλιανὲ ἐπάλαι·

ὁ Ἰουλιανός

Ἀλλὰ μὴν οὐδὲ τῆς ἐξουσίας τῆς ἀποφυγῆς τὸ ζητούμενόν ἐστι πρὸς τῆς κακουργίας τῆς ἐν ἐφέσῳ συνόδου· σπουδὴν γὰρ ἐποιήσαντο μηδενὶ ἐξεῖναι πρὸς φέρειν ἢ συγγράφειν ἢ συνιστάναι κατ' ἐκείνου, ἡμεῖς λέγομεν ὅτι τοῦτο τὸ ἐπίμαχον οὐδεὶς σπουδάσει μηδενὶ ἐξεῖναι κατηγορεῖν παντελῶς πίστει τῇ σῇ· ὑμεῖς γὰρ τὸ ἐναντίον πρεσβεύετε, καὶ μίαν τινὰς πίστεως ὁμολογίαν πρεσβεύοντες ἢ ὁμολογοῦσαφωνίας, ἢ σχίσεώς, ἢ πρόσθηκης, καὶ ὅτι σπουδῆς κακούργου ἐκείνης κατηγορίαν μὲν σεαυτῷ γεγονέναι σχίσεως ἢ ἀναπτύξεως ἐντὸς συμβόλου πολεμίαν, οἷς οὐκ ἔχοντες πρέσβεις ἐντοῖς νόμοις λέγουσι· οὐκ ἐᾶς σιωπᾶν τοὺς νόμους φωνὴν ἐν τῇ ὅλῃ πρὸς σοῦ εἰσιόντος τῆς βουλῆς πραγματείαν ἀναγκαίαν φωνὴν ἡμᾶς λαβεῖν προσήκειν τοῦτου τοῦ νόμου. κεῖται τοῦτο ἐντοῖς πανταχοῦ τῆς συνόδου· ὅτι πρὸ τοῦ πολεμίαν τοὺς παλαι-

τῶν κόλλυβα σιτάρια, χαρίσιος λὶ αὐ ἐγνω ἐπ-
θεσὶν πίστως, ἀνασασίου καὶ φαλίου μαθη
θαὶ ὑσὶ νεσορίου· οἵτινες ἐπεμψαν καὶ
λίνα λάκκοβον εἰς ἐκκλησίαν τῶν λαρεσὶν
νεσορίου· καὶ ὅλος σπλάνησε πολλοὺς
καὶ ἐσω κλὶ ἑτέρου σύμβωλου πίστως. μᾶ-
λλουσε ὡς ἐτέλη χαρίσιος ἐσω κλὶ σύμβω
λου ἀπιστείας οὐ πίστως. καὶ μελάτων ἀλλ
φησὶ ὁ αὐλὸς ὅτι κάκκοβος καὶ οἱ ἄλλοι. οἱ σκέ
νου σύμφεφωνες μὲ ἐκείνου σκεῖνο, μησε-
χόμενοι τῶν παρ σκείνου πίσιν. σαλοῦλο αὐλὸς
ὁ χαρίσιος βουλόμενος σεῖξαι ἑαυτὸν ὀρθόδο-
ξον σπίτατε τῶν σκθεσὶν τῆς πίστως τοῦ
χ ἑαυλοῦ ἁγία ἐκκλησία καθολικὴ καὶ πεποιμένα καὶ τὸ σύμ-
βωλου νεσορίου καὶ τῶν ἀλλων τῶν ἀλλου
θουλίων πεσὸν μὲν οὖν ἐγνωλίσιον τὸ-
τον τὸ σύμβωλον· ἀμὸ μεσὸν δὲ οὐκ ἔ-
τελε σὶ ἐκκλησία, ἔτελε σὶ νεσορίου πολὺ
λέτα ὅλι πεσὸν ὁ χαρίσιος ἐγνω τῶν ὁμο
λογίαν τῆς ἑαυλοῦ πίστως καὶ μελάτων τὸν πὰ

τοῦ νεοειανοῦ παραπλαθῆ· εἶτα φησὶν ὁ χαιρίσιος· ἐμὲ δὲ ἀπὸ ἀμφιλίνου ἀποδημίας ἐξαίρεσις· ἐγὼ δὲ ἐστὶ σαμουεὶς ὁ τὰ παλαιὰ παντοκράτορα καὶ τὰ ἄλλα· ὅτι ἐξ ἴσου οἱ δύο οἱ ἑταῖροι, καὶ ὁ παγάλιος τοῦτο αἴρεσιν ἀπὸ τοῦ συμβούλου τοῦ σιλκαία· λύπην καὶ τὸ πνᾶ ὁμοούσιον τῷ πατρὶ, καὶ τῷ υἱῷ ὅπερ οὐκεῖται ἐν τῷ συμβόλῳ τῷ σιλκαία, ἵνα τῷ σιλκαρναμένου τόπον· μετὰ ταῦτα ἀνέγνω ὁ ἄλλος τὸ σύμβολον τοῦ νεοειανοῦ, ὅπερ λέγει εἶναι σύμβολον ἀποστολικὸν· τοῦτο ἀναγνωσθὲν ἔπαθεν· ἡ δὲ ἁγία σύνοδος μηδὲν ἐξεῖναι περιφέρειν ἢ ποιεῖσθαι· μετὰ ταῦτα καλεῖται ἡ σύνοδος, τοὺς καλέσαντας τοῦτο παραπλανῆσαι τοῦ συμβόλου τὸ ἐν πίστει ὑπὸ τοῦ νεοειανοῦ, καὶ οὐ τολμᾶται μηδὲ ἀθετεῖσθαι τὸ ὁμολογίαν καὶ τὸ πίστιν τοῦ χαιρίου· ὅτι ἐν τῷ ὁποτὲ κεχρῆται τὸ ὁμοούσιος καὶ τὸ ὁμολογίαν, καὶ εἰ τὸ ἢ θέσιν συμβόλου μὴ ἐστὶ ἀθετεῖσθαι· εἰ μὴ καλῶς

Δ

Δ εὐτεσυν:-

εὐτεσυν ὁ σωώσος ἀλλη. οὐμόνου σπόλυ σε μεσθωὶ ἐξείναι προσφέρειν συγχαίρειν καὶ ἄλλα. ἀλλὰ μεσθὲ φεύγειν παρὰ τῶν σὺν καὶ αν ἐξωεκκλίνων. ἐὰν ἐσθλὴ ὑμᾶς λιὰ ἀφεύκλε. σὺν ὑμῖν ἐμελέτας σὰν οἰας ὅλι ὅτι αἰώνιος, ~~σε σεσθαι~~ ὅλι. σὴ σάλε παῦλες. ἀλλὰ καὶ καλὸν ἐστὶ ~~σοι~~ αὐτὸς ὑμῶν ὑπὸ ἀνάθεμα εἶναι. σπάρτον οὐπρὶ ἐχάλκεν ὦ σὺν μόλω, καὶ ὑμεῖς φεύγλε ἐλεέως πα

ὑπερέχομεν φύσει συμβάλλω, καὶ ὁ πλοῦτος ἀναλίσκεσθαι περὶ ἀπείρων ἀληθεῖς πρὸς ἐκεῖνον σὲ ὁ λέγει, ὁ μὲν εἰς τοῖς πένησι καὶ ἴσα ἐξουσία ἔξεσι συλλήβδην συμφωνίζειν κατὰ βούλονται τῇ σεκατολίνῃ συνωμοσίᾳ τοῦτο ποιεῖν οὐκ ἔξεσι ἐγὼ λέγω ὅτι ἀναλίσκονται ἐς τὰ ἴσα ὅσα καὶ ἴσα ὅσα καὶ ἴσα ὅσα συμβάλλῃ ἀρχὴ λέγει, μηδὲν ἐξεῖναι πρὸς φέρειν καὶ ἀλλαχοῦ· συνβάλλει. εἰ μὲν πλούσιος, πένης εἶναι δὲ πλούσιος ἐκ τοῦ πλουσίου τῆς πλουσίης καὶ ἀπὸ ἐξῆς. ἀπὸ τούτων φαίνεται, ὁ μὲν ἀπὸ πάντων κατοικοῦντες καὶ μὴ εἶναι φαῦλος ὁ δὲ, καὶ τὸ πλούσιος καὶ τὸ πένητες εἰσὶν, πλείονα δὲ τοῦτο μίαν· καινὸν νόμον περὶ παύλης καινὸν λέγει, οἱ καινοὶ οἱ νομοθέται φασὶν φάλλειν ἡμῖν συμφωνίας τὸ συμβάλλον ἡμῖν πένητες· ὅτι οὐ νοῦς ἐστὶν καὶ νόμος, παύλης καὶ καινοὺς καὶ πένητας

καὶ ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ

καὶ ἔξω, ἀπὸ βίων φαύλων ὅλη καὶ με-
εἰκὰ πρόφασα κρχίουλα ἑτέρων πίστιν
θεσφέρειν· καὶ ἐλθούχεσθαι ἑτέρων πε-
εἰπαύλων νοεῖν, ἐβούλα πολλοὶ ὑπὸ αὐτά
δεμα καὶ οχεσὸν παῦλες· ἐλὶ ἵνα μεθλλου
σια βαφνιαθῆ τὸ ζήτημα χέτομεν ὅλη ἡ-
σκέτε σὶς ἐνός πρόβατα, ἢ ὁ ἀτάτων ἔ
γραφεν καὶ ἔσκλεν πρὸς τὸν σωσσοσ.
σὺκλὶ σκέτε σὶς ἐνὸς πρόβατου ἀλλὰ πο-
λλοῖ· ἢ ἀ ἀ παῖσης τῆς σὺλικῆς σκήλκοῦ
σπέλ σὴ χέτε ὁ ἀτάτων μεδὰ παύλων ἢ-
ὑπὸ τεθαμμένων αὐλῷ σὺλῆ σὺλικῆ σκήλκοί
καὶ ἐνοκεύνῃ τῇ σπέσκλὴ ὑπέτεφαν. ἀ-
τοὶ σὴ ποὶ ρχέ. ἐλὶ ὁ χύειος σὺνικαίας πο-
ούμενος βὺλόγου. ζῶλῆ πρὸ χαβούσον σμελὶ
πειβὺλόγου ἐνᾧ εἶπεν ὁ κηλο σῳσης ὅ-
τι ἀν ἀτάκης σπὶ κεμένης καὶ κατ ἐστοῦ-
σης σπὶ γατζὶν ὅλη βὰν ἀτάκης ἄνσης οὐκέτ
ἐνταῦθεν οὐ σεξαμεῖ· χέτω σὺν ὅλη ἐν τατ-

ὅτεφ οὐκέτ ῥῆλεῖς

πρὸς ἱσπάζοντες πρόσωπον ἢ κατὰ λόγον καὶ
σαλοῦσα ὀφείλομεν ὁμοῦ πρὸς πάντων
τοῦτο λαλεῖν καὶ ποιεῖν. ἐλπίζω ὅτι σὺν ἡ σωσάν-
τῃ σὺν ἐφέσῳ. οὐδέποτε ἐξένευε μνείας
πρὸς τοῦ σὺν ναν σαλὶν οὐ πόλεως συμβόλου. ἢ-
γαὰρ οἱ πατέρες ἐκεῖνοι ἀπὸ λαὸν τοὺς
τόπους καὶ ἢ τέλνας ἵνα τάλλῃ σὺν ἡ σὺν-
κλητὸν τοῦτο καὶ πάντες οἱ μαθητεῖν
γεγονότες, οὐκ ἄλλο ἢ τὸ σὺν καὶα ὀφείλο
μεν ἄσειν, καὶ τοῦτο κανὼς αὶ σπόδομεν τέτε
τάλλοντες τῷ σὺν ναν σαλὶν οὐ πόλεως, καὶ ὡς
οὐκ ὀφείλεται ἄδαι ἢ ἐμπνάθναι, καὶ ὡς-
σὺν αλὶν οὐ καὶ μὴ ὀφείλον τάλλεσθαι εἰ ἐ-
ᾳ, ἢ τοῦτο σὺν οἰμᾳ. καὶ τὸ ἐπτέω ῥῆμα, ὅ-
τι σὺν πολλοῖς σαφείᾳ τὸ σὺν καὶα τοῦ σὺν-
ναν σαλὶν οὐ πόλεως. καὶ σὸ πρέπει
τῷ αὐτῷ σὺν οἰαν καὶ πίστιν, νοεῖται ὡς σὺν-
καὶ οὐχ σὺν αλίον καὶ ὑμεῖς εἰ πατε ὅλιον
ναὶ μεν πρέπει ἐχέτω τὸ σὺν ναν σαλὶν οὐ πόλεως

συμβόλου σύμφω

νου καὶ τὸν νοῦν, οὐ ὀφείλει νομίζεσθαι καὶ οὐχ ἑτέρου, ἀπὸ τοῦ δόγματος οὗ νῦν λύεται. ἀμφιβόλου ἑτέρων πίστιν καλύπτει ὅταν προσήκει νοεῖν περὶ σωτηρίας πίστεως καὶ σαφῶς οὐσιωδῶς ἀληθείας. ἐπὶ ἑτέρου γὰρ μᾶλλον εἰπεῖν πρὸς μείζονα σαφήνειαν αὐτῆς δηλῶσαι. τὰ ἀγαθὰ αἴτια σωτῆρος. φαίνεται σαφῶς αἴτιον πῶς ὠφελήσας, τὸ δὲ πῶς αἴτιον φαίνεται εἶναι συμπάσας. ἀμφιβολῆ οὖν σωτῆρος ὅπως ἀναγνωσθήσεται ὁ νόμος εἶπον οἱ πατέρες ὅλως. μηδενὶ ἐξέστω καὶ ἁλοῖπα. μήτε ἀλλοφρονεῖν. σημαινόμενον φῆ σημαίνων τῶν ἀγαθῶν. ὅταν ἡ σωτὴρ σωτῆρος ἢ τὸ πῶς τὸ αἴτιον τοῦ κτίσαντος. ἐξηγούμενοι ἕκαστα μηδενὶ ἐξεῖναι προφέρειν πίστιν ἑτέραν, ἢ πρὸς νομίζειν σωτηρίαν οὖσαν. εἰς ἀναθεματισμὸν τῆς ἀληθοῦς πίστεως. ἀμφιβόλου καὶ ζητουμένου εἰς σαφήνειαν. ἢ πρὸς μείζονα

τῆς ἀντιθέσεως ἀναπτύξειν ἐξ ὑπογραφῆς ἀμφο-
βολίας περὶ μάλων λιῶν τοῦ νόμου ὀφεί-
λομεν ἀναλέξειν πρὸς τοὺς ὀνομαστὰς τοῦ νό-
μου θέτου· ὅστε λοιπὸς ὁ πρὸς τοὺς νομοθέτου
καλοκαμβάνειν, ἢ ἀπὸ τοῦ πρόσωπου τῶν
ἢ ἀπὸ τῶν ἐγκειμένων συντάγματος ῥημάτων
ἢ τῶν οἴκων μαθεῖν. σύμπλοκοι δὲ τῆς πρό-
σωπου ὁλικοὶ σύμβολοι οἱ παλαιφάτοι
ἢ τέλος ἀναγνῶναι τὸ σύμβολον τοῦ ἐνὶ
καὶ παλαιφάτου, καὶ ἵνα φίλοι ἐχθροὶ σὺν καὶ
οἰκέται οἱ ἀφωσιωμένοι πρὸς τὸ σύμβολον,
καὶ οἰκέται οἱ σύμφωνοι ἵνα βαπτισθῶσι
σὺν· οἱ σὲ ἐν αὐλῇ ἀπὸ βλητῶν, ὅτι νό-
μου πρὸς τὸν νομοθέτου, οὐκ ἐν ἄλλος εἰμὶ
καλοῦμαι ἐξεφωνῆσαι, ἢ ἐξεφωνεῖσθαι
ἀφορῶν πρὸς ἀναγραφὴν τῆς ἀληθοῦς-
τοίτου, ἀλλ' οὐκ ὁ πρὸς ἐκείνου, ἀλλ'
ἵνα περὶ αἰρέσεως ἀπὸ βλεπόντων· ἀλλὰ
πρὸς τὸν νομοθέτην τῆς ἐφαιρέσεως· τοῦ φαι

ἀπολῆς σπουδῆς

τοῦ αἰῶνος τούτου, ἀφοῦ ἀπεγνώσθη
ἡ σύγκρασις συμβαίνει, φησὶν ἐντεῦθεν ἡμᾶς
σπουδάζειν τὴν ὁμολογίαν τῶν πατέρων. ἀπο-
λουθοῦμεν γὰρ τοῖς τοῦ θεοῦ καὶ ἐξηγητοῦ
τῶν ὅλων πίστιν. τοῦτο φαίνεται καὶ ἀποστο-
λικὸν εἶναι σύμβολον. ὅπου γε καὶ μαθηταὶ
καὶ ἀπείρατοι ἐφάνησαν καὶ σπουδὴν
τὴν ὀρθὴν ἐπεδείξαντο πίστιν. οἱ αὐτοὶ πατέρες ἐπε-
γόντες ἀπολουθοῦντες τῇ ὀρθῇ καὶ ἀπλανεῖ
τῶν ὄντων ἀφορμῇ. οὐδὲν περιττὸν
ἡμῖν παρεῖται σύγκρασις, ἀλλ' ὅμως ἐκεῖνοι
ἀποφήναντο ἑτέρους ὅρους περιττὸν εἶναι
ἀφ' ὧν φαίνεται ὅλη ὁ σκοπὸς τῆς συνόδου
τοῦ ἵνα ἡ ὀρθὴ ἀπαγγέλλεται σύμπασι σύν-
παντι καὶ σταυρὸν λέγω, καὶ ἔγερσιν καὶ μόνο-
γενῆ παῖδα. τεχνικὸν ἔδοξε σοφίαν ὑπερφυᾶ
μυστήριον ὑπόστασιν πεφάνερωσθαι, καὶ τὸ
ὁμοούσιον. ἑτέρου δὲ εἶναι περιττὸν ἀφορισ-
μὸν ὑπὲρ ἁγίων ὁμοουσίου. ὅλη ἡ ἁγία
σύνοδος λέγει· ὅλη ἡ ἁγία
σύνοδος τοὺς λέγοντας τοῦ χρόνου ποτὲ μὴ ὄντος ποτὲ

ὅλις τοῖ ποῦ ξένῳ ἀντέστιν πίστως·
καὶ ἐξηγήσωμαι τῷ πίστει ἀμῶς· ἢ ἐξιόντι
τοὺς σὺν καὶ ἀπαλέγας λέγει σὲ ὅλους καὶ ἰ-
ναμὴ λὺς ἐπαχθῶ τῷ λέουλι ὡς ξένῳ τῆς
πίστως ἐξήτησιν ποιησάμενος. ἀπεὶ σὸ οὐ
κὲ ἐξιόντα ἀπαλέγας σὺν καὶ ἀπαλέγας
ἐξηγεῖσθαι τῷ πίστει· ἢ σὺ μόνος λέγει καὶ
τοῦ σταυρωθέντος τῆ ἀληθέια· ἢ σὺ μόνος ὑ-
πὲρ ἀπολογεῖται τοὺς λέοντος καὶ φησί, σὺ κὲ-
τοῖ ποτε καὶ ἀπὸ τῆς κακίας τοῦ νόμου ἀπλυτα-
μένοις τῷ πίστει· καὶ ἀναπτύξας σκέπλω.
ἀπεὶ σὺ ἵνα ἀναφύονται πλάναι σκά-
φοι ἀπὸ ἀσεβεῖας ὠφείλουσι πρὸς φέρε-
σθαι παρὰ τῶν ἀλίων παλαφῶν· καὶ ἢ κε-
φαλὴ ἢ σπλάγχνα παρὰ τῶν παλαφῶν· ὅμως
σὺ σὺ θεὸν πολλοὶ ἀναίρεσθεν βουλόμε-
τοῦ ἀληθῆ νοῦν πρόσκεν ἀναπτύξαι καὶ
ἐξηγήσασθαι περὶ τούτῳ αὐτῷ τῆ πίστει· καὶ-
γὰρ ἐν πάντες ἐσφάλμεθα περὶ αὐτὸν πίστιν
σὺν καὶ ἀπεὶ ἀπὸ πρὸ ἀλλοτρίου μέν μεναῖ πα

εἰς τὸ εὐαγγέλιον τὸ λεγόμενον κατὰ Ματθαῖον· καὶ ἐπειδὴ πολλοὶ ἀπολῆς ὀρθοδόξου μεμηνῶφεν λόγοι πρὸς τὰ ἐξόδους σκολιὰς σκολιόνοι καὶ πολῆς ὁδοῦ τοῦ ψεύδους καὶ πολῆς ἀπάτης, ἀνάγκη ἐστὶν ἡμῖν ἀναπτύξαι· καὶ βαφωνίαν ἰωὸ σοῦ πολῆς αἱρέσεως· καὶ πολλὰ ἀλλαλύθησιν ἀλλὰ ἀποβλέπουσι νοεῖς τοῦτο· νῦν σὲ ἐρχόμεθα πρὸς σὲ ἐκεῖνο ὅπερ ἡβουλόμεθα εἰπεῖν τελευταῖον· οἱ σαλὲ ὀλιφλαβιανὸς καλὲ σὲ καὶ σοῦ τοῦ ἀλιχή· εἰς τὴν σύνοψιν σαλὶ νοῦ πόλεως σὺν ὁσίῳ μεγάλῃ θεῖα σὺν νεότητι πνεύματος σὺν ὁσίοις· ἥλιος καὶ ἀναξάτου καλλικλεῖ ὁσιοτόκος ἐξάρχος καὶ πούμβος σὲ εἰρηνευτικῶς· ἰωὸ σὲ καὶ ὁ ἀλιχής· καὶ ἤθελεν σὲ ποιήσῃ ἐ- ἀλλοῦ, ὅλι οὐκ ἐπλανήθη· καὶ ἀνεγνώσθη- ἐ καλοῦ πίστιν, ἥλι τὸ σύμβολον τὸ εὐαγγελικὸν ἀποστολικὸν πρόσφημα· καὶ μεγάλῃ θεῖα εἶπεν αὐτὴν πίστις τῶν πατέρων καὶ συ- ναθλητῶν ἡμῶν· καὶ ἀποφαίνει, ἀλλ' ὅλι πί- στις πὶ εὐαγγελικὰ ἐστιν εἰς τὴν σαλὴν ἐκκλησίαν

τῆς εὐσεβείας, καὶ ὅλι

Ἰησ συνεφέσοι καὶ ὅλῃ ἡ συνεφέσῳ σὺν
λυσιφερέων ἐστὶ ἑωυτοῦ παραλλὰξ
λων καὶ μηδὲν προσήκουσα μηδὲ συναφαιρεῖν
ἐλέγειν ἐὰν καὶ ἐχωλὸν ὀρθῶν πίνειν ἐστὶ
σὺν ὁ λαβιανὸς λέγει τοὺς χείρους, ἀποσ-
ορίσων, καὶ σύνδοφώσειν· σὺν δὲ τοῦ-
συμβολῶν σὺν καὶ, οὐ λέγειν τοὺς
ἔχει σύνδοφῶσεις, ἢ εἶναι σὺν δὲ φύσεων,
ὁ ἀλυκὴς ἐκφύσει ὁ λαβιανὸς αὐσεβείαν
καὶ μέλει προσήκης ἡμαλικῆς· εὐσε-
βείος σὲ ὁ σοφολαίου ἀκόων· εὐθὺς ἐξε
βοησε· ἐψαλάθη οὐκέστι καινὸν, ὁ δεῖνα
σωείζων· ὁ σιόσηνος χέλει· πῶς οὐκέ
στι καινὸν τοιοῦτος· ἡμεῖς ἐχομεν σὺν αὐτὰ
σύνοφσυκας καὶ σὺν πάσι χέλειαν μὴ ἐξεῖ
ναι προσαθῶαι, τοῦτα ἀνεγνώσθησαν
σὺν ἡ σὺν χαλκισῶν ἱσωσόσω· ἡ σωόσος οὐ-
κέῖ πε καθόλου αὐσεβείου, τοῦ σοφολαίου-
δὴ ἐσομένου καὶ ἑτέρξαι σκεῖνος· καὶ-

καθολικὸν ὁσιοσύνης στάλτει ἀποφασιν καθόλου ἐλαβίανου, καὶ σύνοις-
ῥήμασιν ἡ ἀποφασις χέλτει ὅλιον αὐτὸ ἐλαβεῖοι σκεῦνου τῆς σπουδῆς στέλ-
λη παρεμπόδιον ὄφειν τοῦ παλέφων τῆς σκε-
φέως σωσόδ. στέλ ση σαλαμβάνεσθαι
ὄνδρος ὅλις πεος φέρειν ἐλέφων πῆσιν,
ἢ σπόνδος ἢ κληρικὸς, ἢ πεοβλῆτις, ἢ-
ἀφαιρῶν, σερεάθω τῆς ἰσίαις σπόνδης
στέλ σὴ καὶ ἐλαβῖτα καὶ σαλόν ἐ σερέω-
τον εὐσέβιοι καὶ τὸν ἐλαβίανον, ὡς παρα
βάλλεσθαι σόμον τόν τον, παῦλες οὖν αἱ σπό-
νδος τοῖ ἐκεῖνοι ἢ καὶ κληρικὴ ἀφ' ἧς με-
τάλλα ἀκλεσθείσι καὶ παῦλες ἐφείσον
τὸ σύνηθες ἐσέλθη χωρεῖν σύνηθον ὁ-
ὄμφασι ὅλως. ἑαυτοὺς ἀλόγειους εἶ-
ναι παῖδας ἐκκλησιῆς ἀξίας ἐσέλξαν-
ὁ ἐλαβίανὸς καὶ ἀσεβέλος. οἵλινες στε-
χείεν ἐς πεος λαθεῖαι ἢ ἀφῆγν, ἀπὸ τῆς-

αξίν ὅτι τοὺς τῆς ἐκλεκτῆς μόνης παιδείας
συνηθεστάτους, καὶ ἐτέρωθεν καὶ ἐκ
τοῦ τοιούτου ἐφεστῶτα πάλαι συγκεκλημένα.
σταθμὸς δὲ σίγμου ἐστί, τοὺς πρωτοτύπους
καὶ πρωταφανεστάτους, ἀμέσους εἶναι τοὺς ὑπο-
στόμους τῆς στόματος, καὶ τοὺς πλησιε-
στάτους. ὅτε δὲ αὖ ἐστὶν ὠφέλιμον καὶ σύντομον
νόσῳ τῇ σὺν χαλκιάσει, εἶπον παύλης. ἀνά
τε μαλακὸν στόμα, ὅτι καλῶς ἔχειν.
καὶ τῇ ὠφελημένης ὁμοίως, καὶ
οὕτως αὖ ἐστὶ τὸ κοινὸν παύλα καὶ
καὶ τὸ ὀλαβιανὸν στενοχωρία καὶ ἑκά
τερον ὅτι οὐδὲν στοιχεῖον, ὁ ὀλαβιανὸς κα
καὶ τῆς συνηθείας, καὶ καλῆς συνεφέρον-
καὶ ὅτι ἐκ καὶ καὶ ἡμιμαλακῶν καὶ χείλους καὶ
χεισοῦ, συμφύσεις ἔχειν, καὶ σύμφυ-
σιν εἶναι, οὐκ εὐλαμφῶς σὺν σύμβό-
λῳ. τῷ συνηθείᾳ. ὅμως οὐκεῖοι καὶ καλῆς ἀ-
λητεῖ, ἀμφὶ σὺν αἵμει ἐκκλησίαι ἀπόλυ-

συμβόλου τοῦ σὺν ἁγίᾳ. ὅτι οὐσιαλέ-
γειν ἢ ἀπαπλήττειν τὸν πρωτοῦ
ἢ ἀφωνίζουσα μεθέξεις αὐτοῦ μόνον
λέγειν ἢ ἁγίαν, καὶ ἡ καθολικὴ [51]
καὶ φανερὸν οὐδὲν ἐστὶ εὑρεῖν σύμ-
φωνον ἕτερον παρὰ τὰ μαρτυρούμενα
αὐτῷ ὕλων, ἢ θεότητος πεῖραν φαβι-
ανοῦ· συμπαραμένῃ δὲ τὸν ὅλιβαρ-
μαλαλῆς καθυστέρως ἡνίκα δὲ ἐξεῖναι
πρὸς φέρειν, ἢ φρονεῖν, καὶ βάλλα. λοι-
δορούνοσθαι πεῖραν φρονοῦντων εἰ αὐτὰ
σεῖν, ἢ ἑτέρων ἡνίκα ἁγίαν· ἢ πολοῦ-
των σὺν αὐτῷ ἡνίκα εἶναι γεφυρᾶς, καὶ οὐσίαν
καὶ ἀσυμβόλου τοῦτο σὺν αὐτῷ μόνον πά-
σαν ἀποεῖ καὶ αὐτῷ ἐμοὶ ἁμαρτήκειν
εἰ σεόλως οὐκ ἔσον, ἐὰν σὺν ποτὲ σὺν τὸ
πατρῶα παρὸ μοῦ· ὅτε σὺν χέσει ἢ σὺν
σὺν αὐτῷ ἢ μὴ μόνον πρὸς αὐτὸν καὶ
ἡνίκα ἁγίαν ἢ ἡνίκα ἑτέρα γεφυρᾶς ἢ οὐσίαν

Undecima.

συμβούλου πλοῦ ὀφείλεται ἄλλων ζώων ἀξίου παραλιπόντος ξήλημα ζῶντος ἢ ξένος πλοῦ, καὶ χορηγῆσαι πρὸς τὸ ἑτέρου τὸ κεῖνο τὸ πρᾶγμα τὸ ἄλλου, σπουδαίου ἢ ἀληθοῦς πλοῦ. καὶ ἐὰν ὑμεῖς σωπήσητε ἐγὼ ἀναγκαῖος πρόσωπον εἶναι. καὶ ὅλως οὐκ ἐξὸν ἐμοὶ ἐν ἀρχῇ καινὴ συνήθεια, πρόσωπον εἶναι τοῦ ἀληθοῦς πίστεως· εἰσὶ οὖν σωπήσητε ἀποστάσεις φάσεις· σὺ μὲν ἄλλου ἀποστείχειν χρήσιμον. καὶ ἀληθὲς τοῦτο πρόσωπον καινὸν σύνοιδα, ὅλως ἐξεῖναι αὐτοῦ ξένα σὺν σοὶ συμβούλῳ καὶ ἑταίρᾳ ἐρεῖν καὶ ἄκρα τοιαῦτα ἐρεῖν. τοῦτο ἐστὶν ἢ εἰπεῖν ὑποστρέφοντος τοῦ μαθητοῦ αὐτοῦ παῖδος καὶ νεανίσκου. καὶ τοῦ παλαιοῦ τοῦ δασκάλου καὶ τῶν ἄλλων παιδείων·

Duodecima:

ἴσως σοι μὲν δοκεῖ καινὸν εἶναι, καὶ παράδοξα μὲν οὐκ ὀλίγοι οἱ ἀφ' ἑκάστου μέρους εἰσὶν

μενος, καὶ καλλιτερος, καὶ πρὸς τὸ πρεπον μᾶλλον μαλλισα, ἢ ἡμῖν καὶ αὐτοῖς συμφερον καὶ οχεσοὶ οὐσεὶ καὶ λειπες τῶν ὅλα ἀναγκαῖα νενόμισται ὅμως μετὰ αἰδοῦς τῆς ἀποχρησόμεθα πρὸς τοῦτα καὶ ἴσως ἀκούσομεν ὁμοίως καὶ ἀπαρέσομεν, ἡμεῖς δὲ νομίζομεν ὅλι καὶ ἀπχεῖ τούτων εἶναι ἐπεὶ ἡμῖν ὅμως καὶ ὑπαρξει κἀκεῖνα νομίζωμεν εἶναι ἀπορρήτως, σὰν τοῦτας αἰτίας, πρῶτον ὅλι καιρὸς ἐστὶ ἀνανεῶσαι τοῦτον ὅλι ὡς πρέπον, καὶ δοσεὶ πρέπον καὶ πολλά, ἐτελομὲν ἰσῶς ἀλλὰ καὶ γεγραμμένα, καὶ οὕτω σοῦ αὐτῶν ἀποχρίαν νυνὶ δὲ ἐσοκεῖ, σνομόμεθον νυεῖον αὐτὰ ποιῆσαι μετὰ δὲ τῶν ἀλλαβούσας ταῦτα γεγραμμένα καὶ σκεπασμένοι σῶμεν τῶν ἀποκρυφῶν.

+

+

Sessio Duodecima

Μετὰ ταῦτα οὕτω
καὶ ἐν τῇ ἁγίᾳ καὶ
οἰκουμενικῇ συνόδῳ

Ὅρος

Ἡμεῖς οἱ πανταχόθεν συνελθόντες ἀλλήλοις ἁπλῶς οὐ σεβόμενοι παραλλήλων λόγια ἀναφέρειν οὐδὲ ἐχθρῶν μᾶλλον, ἢ ἵνα πρὸς ὠφέλειαν ὁρῶμεν, ἐζητήσαμεν ὅπως ἂν ἀνεπιλήπτους ἑαυτοὺς παραστήσωμεν καὶ μεταπαίσωμεν ἀκριβείας. ἐλέγομεν καὶ λέγομεν ἁπλῶς καὶ αὖθις καὶ ἐξελέγομεν, οὕτω δὲ ἐξῆς παρῃνοῦμεν, ἄχρις ἂν ὅπως ἐνότητα ζητοῦμεν ἀμφίβολος τέλος καταλήξωμεν ὅπερ ἐξ ἁπλῆς ἀληθείας εὑρεῖν σαλεύοντα δυνατὸν εἰ μὴ ἐν σταθερᾷ γνώμῃ καὶ ἀμεταπτώτῳ διανοίᾳ καὶ ἀμεταθέτῳ ἀποφάσει ὅπως ὁμοφρόνως καὶ ὁμοψύχως, οὕτως ἐξοῖσε ἐξελάσαι. πρὸς ὅπως οὐδὲν ἀπολλῶν μηδὲν

οὐμανὴ οἱ σπλιοὶ καὶ ἀλλοφανεῖοι καὶ
κανοσμενμωνοις χρόνοις ἀμφεκείναχεροῦν
ἀπρεπὲς καὶ σαλπὴς ὑμεῖς ἐφεσ ουπαλαιτε-
ρους ὁμοχρόνους μὲν αφαιρούμενοι νῦν σὲ ἐξου-
κεῖ πρὸς ἀλεξανδρέους εἶπεν ὁ αὐτοσ μό-
γιλος καὶ εἰος καὶ σεναλλὴς, χωρὴ βουλ-
πεύτεσιν· καὶ ταῦτα μὲν κεφαλαιωσῶς σκο-
ὅποῖα ποτ' ἐστὶ ἐξελέγχομεν. ταῦτα γὰρ
πρὸς αὐτὸ τὸ πρόσκειμενον εἰρηται, μηδὲν
ἀναγκαῖον ἔχοντα καὶ ἀλλόκλητος ὡς ἐνὶ μάλα
καὶ ὄντως στελέσθαι ὅτου καὶ ταύτῃ
αὐτοῖς τῷ χαλεῖν ἡμεῖς ἀποστώμεν, τὸν μὴ
σὺν αὐτοῦ καλαχίπτην ἀνεξέλεγκτον, λέ-
γω σὲ τὰ πεύτεσιν κεφαλαιωσῶς εἰρημένα
καὶ οὐχὶ τὰ ὕστερον, καθαμαρτὸς ἐστ ἐξελεγκτα
σμένα ταῦτα γὰρ ὑποβαίνειν τῷ ἐξαίφνης
αὐτῆς εἰς μῆνος ἀποστεῖν ἀπειλούμενα
παρεκαλοῦσε αὐτοῦ ὁ βελτὶς αὐ ἐεσθλὴ
μένα συμβαίη, ἢ συμφωνεῖν ταῦτα

φέμους εἰ ἐν μέσοις, ἢ σὺν ἴσασθαι μεθ' αὐτοῦ
γὰρ τοὺς αὐλοῦντας ὅμοῦ πεῖσαι σοὶ μὴ
ἐξεστάναι πρὸ εἰρήνης καὶ ἐᾶν αὐτοὺς εἰ ὡς
μάλιστ' ἡδέως ἀκούσεσθαι, ἢ ἡδέως ἀκού-
κεῖ ὡν χορῶν συνάδει ὅταν καὶ ἐλεγθῶσι
συμβαίνει τὸν αὐλὸν χορὸν ἀεὶ παρεῖναι μάλιστα
ἀσφαλῶς ὁ γὰρ θεὸς ἐλεγχόμενος ἀεὶ παύεται ἐ
κείνοις καταπαύων τοῦ θεοῦ χορόν. ἐξέστω δὲ
καὶ αὐλῷ στάντι ἐφεξῆς παῖ' ὁπόσοις αὐλοῦσι
τοῖς προσήκουσι τόποις. ἀνέξομαι γὰρ ἐ-
γὼ καὶ στασιάζοντος, καὶ ἐξεταζόμενος
καὶ χορὸν ὑπέχων τῶν παρ' ἐμοῦ εἰρημέ-
νων ὅτῳ χορηγῶ· ἐλεγχέσθω δὲ καὶ ὁ λιμνά-
ζων ἐς αὐλῷ σόξειεν ὑπ' ἐμοῦ κέκραυγοῦν-
τος νῦν ὅσον ὡς ἀπράνεξέλασα καὶ ἀκίνη-
τον εἶναι παντὸς ὡς ἀληθῆ, καὶ μη-
δαμοῦ εἶναι συζητοῦντος πρὸς τὰ ὀμενα, αὖ-
θις δὲ παῦλα ληθῆ εἶναι παντὸς ὡς ἀλη-
θῆ καὶ σὺν τοῖς μετ' ἐμὲ στασιάζουσι
χορὸν τὸν αὐτὸν ὃν πρότερον ἀπεκρίνατο

τῶν παθῶν εἰς ἐμὲ. Τοιοῦτον ὢν ἐστὶ
τῆς ἐν τῇ οἰκουμένῃ τῆς συνόδου χαρίσματος
τὸ σύνταγμα ὃ ἔχεις οὐδὲ παλαιοῦ βασιλείου
φρονήματα ἀπέσωσε τῆς ἐαυτοῦ τέκνους
ἀλλὰ σοῦ πολεμοῦντος, ἑτέρων ἔχουσαν πα-
ρὰ τῶν σῶν πράξεων. παρασκευάζων, οὐδὲ ἀπε-
λιμπάνη παρὰ τῆς συνόδου, φαίνεται βι-
βλίου σὸν λύσιν, μᾶλλον ἑτέραν ἀπαιτῶν πί-
στιν ἀλλὰ σὺν αὐλίαν κεχειρισμένην οὕτως ἔχει
τοῦτο ἐστὶ χειρίσμα ἀποκεινόν·

Ὁ καρδινάλιος·

Τῶν πράξεων ἀσύμφωνος ἀπὸ πάσης σπουδῆς
εἰς ἐμὲ δοκεῖ· καὶ ὅσα αὐτὴ πρὸς ἀπεκοι-
μία αὐλὸς οὐδὲν ἐφ. πρὸς σὲ δὲ ἐφάνην
δὲ πάσης σπουδῆς εἰς ἐμὲ νῦν. σπόμενος
τῇ σφαγῇ καὶ αὐτομάχου πέρα, ἐδόμην
ἐλθὼν ἀποσοῦ αὐχόν σπάσω καθόσον ἐ-
πρεπεῖ πόρμης τῆς ἐμῆς σαυτοῦ, ἀμβροίμην
αὐτῷ ἀσεσπουδάζ πολεμαῖτο ἐφ-
ηνοῦ πρὸς ναῶν παθῶν σφαγῆς.

Ἐπεὶ οὖν οἱ καλοὶ οὐ τὰς ἀποκειρομένας σπο-
λὰς· ἐπεὶ οὐδὲ ἐξελεύσω ἐμοὶ, καὶ πρ-
ὶν ἐμὲ πεποιηκέναι ἐφίλησεν, ἀποκειρά-
μην καλὸν ἔλαβον· ἀλλ' ἐπεὶ οὖν αὐτὰ ἔδει
σωμάτων παλαιστῆς ἀκμὴν εἶναι ἐφίεσθαι
ἐγὼ οὐκ ἂν ἔχω τὴν ὁμοίαν κἂν τῷ ὑπὸ σοῦ κἂν τῷ
ὑπ' ἄλλου σωφρονεῖν ὀλίγον ἐμοὶ σφαλ-
μάλιν, μᾶλλον δὲ ὀφείλομεν, πορεύεσθαι
τοῦτο ἡμῖν· ἀποκείρομαι δὲ μᾶλλον τοῦ
τοσαῦτον ὅλον ἐὰν μὴ ἴσως ἢ ἀπό-
κρησις ἢ πρὸς τέρατι ὦσι παιδεμοῦ ἕως
τοῦτον ἐσω ἀσέλγειαν τοῖς παισὶ παιδά-
σι καὶ πᾶσιν ἀποκλῆσαι. θέλω δὲ ἐὰν
τις ἡμῖν παιδεμοῦ σὺν ὀρθῶς, ὅπως ἂν
γένηται πρὸς ἐμὲ μόνον, καὶ οὐ πρὸς ἄλλων ἀκμὴ
θείαν, ἢ πρὸς τοὺς ἄλλους παιδέρας. σέχο
μαι δὲ καὶ τῷ πρὸς φωνὰν σπεύδω, ἢ ὑπο-
χεσθαι τῆς σῆς αὐτοσιμότητος χέρσος ὅλι-
ον ὁλκὴν ἐφίλησεν παιδεμοῦ, αὐτὴ ξένῳ-
ν μελέων ἐφίλησεν καὶ ἀποκείσηται

καὶ ἐπεσπόμην· ἐρχομαι δὲ πρὸς αὐτὸν τὸν ἀπόστολον· καὶ λέγω ὅτι σὺν αὐτῷ ἀναγκαῖον τὸν αὐτὸν αἱρεσιμαχίαν ἐφαλλόμενον ἐπιτελεῖν τὴν πολεμοῦσαν ἐκκλησίαν. παῦλος εἶπον αὐτῷ ἀπλουστέρως καὶ σαφέστερον μάλλον σε καὶ γεγραμμένα σέβω καὶ τὰ ἑρμηνεύματα καὶ ἀποστόλους εἶναι παῦλον ἐκεῖνος ὅπως ἐλαφέστερον ἡμῖν αἱρεσιμαχεῖν μαθοῦσι τοῦτο· καὶ ἀποκειθήσομαι καὶ τῷ αὐτῷ ἀποκειθήσεται καὶ ἡ αἱρεσιμάχησις ἐναρκεῖα τοῖς ἑρμηνεύσι. εἰ σὲ βούλει καὶ πλείονι μέλει εἰπεῖν ἐξ:

ὁ ἔφεσος:

μὴ σὺ σεσόμενα ἐλάφεως ἀποκείσεως, ἀλλὰ συναλαθεύσεως μόνης· εἰ πῇ καὶ ἐκεῖσε ὅλως. ἐπεὶ ἐξελαθήσεται ἐκεῖνα σαλεύτων οὐσε μακρὰν λόγων χρεία· ἡμεῖς γὰρ ὅσον ἀπλῶν γεγραμμένων, βλάπτω σαλεύειν ἐξελαθόμεν· καὶ ἐφάλλεσθαι καλλίως ἐνοήσαμεν οὖν:

ὁ βασιλεύς:

Ὁ ἱπαλέρες βαρυῶσι τὴν αὐξησιν μου καρ
δενάλιου. ὁμῶς ἐὰν χρήζωσι οἱ ἄλλοι πα
τέρες ἀπολογίαν αὐτῶν ἐξ ἐστὲ μὴ πάλιν
ὡς ἀρέσκειν ἐκείνοις :-

Ὁ ἔφεσιος :-

Σ πλουμὸν ὡς πρέπει μὲν εὐχλίοις ῥήμασι
σι οὕτως σεξαδαν καὶ ἀποκείσεις
ἄλλως γὰρ ἐν τοῖς σαλέξεσιν οὐκ ἐχωρεῖ
γίνεσθαι. ἐὰν μὴ σωλεμνωσιν αἱ ἀποκεί-
σεις καὶ οὕτω πεσαίνωσι :-

Ὁ ἰουλιανός :-

Ε γὰρ οὐ σὺ ἐσται δημόσιε ἐμπεμπου ἐὰν-
δελης ἵνα σταναλάβης σὴν γαὶ ἐρεμ-
μα. ἐὰν φαίνεται σοι μησὺ ἐσται χ-
τοῦ οὗτος λόγους καὶ ἀναβαίνας. γλέπω
μὲ πεσταγεμμα. ἐὰν σὲ ἐλεις πᾶ
ἐὰν δὲ ὀφείλεις καὶ ἀποκειου μαίσι ὁ-
μως κεφαλαιωσῶς γαὶ ἐρεμμα παρέμ
ει σὶ γλαῦα. ὀχαειοῖος ἐσω κλυπησυ-

σφίλιω ἑαυτοῦ πίστιν πλεῖστην καὶ καθολικὴν
μετὰ ταῦτα αὖ ἐγνώσθη τὸ παρὰ πλαθὲν-
τος βιβλίον ὑποβολιμαῖον· πόσους
ἀπεσωκίμασεν ὁ τοιοῦτος παρὰ πλα
θεὶς· οὐμὲν ἀλλὰ σὺν τῇσδε τῇς πίστεως τῇς ἐ-
αυτοῦ μίαν οἰκείοις θεοῖς ἀνάθημα ἐποίησε καὶ ἀνέθηκε
εἰς τὸν ἐπίσημον ναόν· ἡνίκα δὲ καὶ ἡ τε-
τάρτη σύνοδος πόσους, καὶ ὅλη ἡ ἁγία
σις καὶ ὁμολογία τῆς πίστεως ταύτης οὐ
χεδὸν καὶ πάντας ἐξ ὁμοιότητα τῶν ἀνωτέρω
συμβόλων πλεῖστος ἡκολούθησε λέξεων, αἳ
εἰσὶ καὶ ἀληθεῖς καὶ καλαὶ εἰσὶ δὲ ἄλλως
ἔχει πάσας συμβῆναι εἰπάλιν·

ὁ ἐφέσου·

ὡς ἐφώνησας μοι καὶ πάντα· καὶ αὖθις γὰρ
εἶπον ὡς καὶ ἐγὼ τοῦ παρὰ θεὶ-
ρημένου πλεῖστα μόνου ταύτης εἶναι ταύτα-
σίου θεσίν καθολικὴν καθολικὴν γὰρ ταύτην

τὴν σὴν οἰκίαν μόνον, ἀμὸν ὅλους ἐξέσει παρηκα
μεν γὰρ ἐκ παρελθὼν εἰς ταύτα σοφίαν
καὶ οὐδὲν ὡς καταλιπὼν παρ' ἐκείνων ἐσόμε
ἀλλὰ σὺν μὲν ἀπόμεν τῇ καταλιπῇ
τοῖς ἴσα δὲ ὅμως σὲ ἐκείνου οὕτως ἐχέτη
σθω. Ὁ Ἰουλιανός.

A ἐστὶ μὲν ὅπερ εἶπας, καὶ σέχομεν σέ-
χομαι δὲ οὖν, ὅπερ ἐφ' ὅλῃ ἐπιστὴς ἡ ὁ-
μολογία τῆς πίστεως ἐκείνου, εἰ ἀπόμεν
τῇ καταλιπῇ τοῖς καλοῦσιν· οὐ μὴν
ταύτας λέξεις, ἢ ταύς συλλαβάς, ἀφ' ὧν ἐπολὺ
παρήκαμεν, καὶ ὅλων ἐγὼ λέγω μὴ κα-
λιπὼν πίστιν, ἢ ἀληθῆ νοῦν. εἰσὶ δὲ ὁμολο
γεῖς ὅλῃ ἡ ἐκείνου ἐπιστὴς ἡ ὁμολογία
σὲ εἰ ἔχη παρὰ τῆς σωτῆρος, ἢ οὔ.

Ὁ Ἐφέσιος.

E ἔχη ὡς ἴσα οὐχ ὡς κοινὰ. Ὁ Ἰουλιανός.

E σέξαι ὡς ἀληθῆ νόσωσας αὐτά. Ὁ Ἐφέσιος

E ἔχομεν ἰκανῶς τὰ ἐφεξῆς μέρα, περὶ ὅλου δὲ-

σπεχήεμαθοῦς καὶ φιλαληθοῦς καὶ ἁπλῶς
ἀποκεινόμενοι λέγομεν, ὅτι ὁ χαλκεὺς ὁ
χεῖνος οὐχ ἁπλῶς ἐν ἐναλλελοῖς νεοφεί-
λνοις ὡς ἑτέροις πίστιν ἐπιστοσυνόοιν, ἀλλὰ
σφάλειά τινα. πεφόβημαι ὅτι τὸ ὑπεκοῦν
σε ἐμμένειν πίστιν ὡς κοινοῦ μαθήματος
φεύγουσιν ἐξ ἀφεστοῦς προσερχομένοις
ἢ τοῖσι αὐτῆς σὺν καὶ ἀπαφοστείοις. τοῦ-
το δὲ ἀναφέρει πεφοβῆσθαι εἰς ἄλλην αὐτῆς ἀ-
γίας σωφοσύνης. καὶ τῆς ὑπαλλήσσειν
στείοις τοῖσδε. ἀλλ' ἐγὼ ὅτι φανὸν καὶ σαφὲς
μὲν ἀσύμβολα, εἰ ἐάν τι παρ' ἑτέρων, καὶ ἀ-
σεβείας πλήρη. σταλοῦμεν καὶ ἀπιστέαν μᾶλλον
ἢ πίστιν ἐπιτείνειν καὶ εἰ ὀχαλεῖος. εἰ τοῦτο ὅτι ἐ-
αὐτοῦ τὸν χαλκεῖον, μὴ σεχόμενοι τὸν ἐκ ἀλλων
σκέψειν ὡς αἰφελοῦ ἢ λάνου. σταλοῦμεν
τὸν ὀχαλεῖος ἐν ἀφανάληπτε ἀναλύσεσι πίστιν
σκέψασθαι ὡς ἠβούλετο, καὶ οἷς ἐβούλετο ἐπί-
μασι καὶ τὰ αὐτὰ φερόμενα μᾶλλον σὺν καὶ

παθεῖν τὰ αὐτὰ φερ-

πεῖσαι καὶ τὰ αὐτὰ φρονοῦντα εἰκότως δὲ
παρὰ τῶν αἱρετικῶν ἐπαινούμενον. ὡς δηλονότι
τῆς ὀρθῆς πίστεως ἐκείνων φρονούντων τοῦτο δὲ
οὐδέποτε κεκόλληται τῷ ἑαυτοῦ πίστει ἡ μὴ
συνήθεια ἀντιβαίνειν ὡς βούλεται ἕκαστος
εἰς ἐπιστήμονον τοῦ ἑαυτοῦ φρονήματος.
δηλοῖ γὰρ κατολιγωρίαν καὶ πίστιν καὶ
πολλῷ μᾶλλον τόδε ἐξῆν. ὅτε οὐδὲ εἷς ἐ-
φάσκεν ἐξεῖναι ἀντιβαίνειν ὁμολογίᾳ ἐστὶ καὶ
ταῖς μετὰ ταῦτα συνόδοις ὅλῃ πολλοὶ τῶν ἡττόν
μὲν τῆς συνηθείας ἐξέπεσον τῷ ἑαυτῶν τρόπῳ
καθὰ καὶ εἰς ὡς ἠβούλοντο. καὶ οἷς ἐβού-
λοντο ἐπίστευον καὶ τὰ ὁμοούσιος ἀπέφαινον,
κατὰ τὴν μετέπειτα αἵρεσιν μόλις εἰς ἐννοι-
αν τῶν ἑαυτοῦ ὁμολογίαν ἐπεμένοντες, μετὰ-
γον ὑπαίτιον σπουδῶν, ἀποστέλλειν
πρὸς τὸν ἕνα τῶν οἰκουμενικῶν
καὶ πρὸς αὐτοῦ ὁμοούσιος παρεκάλουν
ἵνα ἐν βραχεῖ μὲν ἐφεξῆς εἰς τὴν οἰκείαν καθέδραν
βοηθὸς ἐστὶ καὶ εἰς τὸν σπουδαῖον αὐτὸν

γεγνασιλεὺς σὺν θεοῦ νῦν ἐν αὐτοῦ πίστως
πρὸς τοὺς παρεμφερχομένους παυσανίου πόλεως
ἀποστέλλω, ἡ λίς σὺν θεοῖς αὖ ἐγνωσμένη
αὐτὴ σὺν ἡ οἰκουμενικὴ σὺν σωτῆρος καὶ
ὅλως σύμπαντος τοῦ σπουδαίου καὶ παρεμφερχομένου, προσφιλοῦς ἀποστόλου τοῦ σωτῆρος
καὶ λεγομένου εὐαγγελίου· οὐσεὶ ἀλλοπρεσβεύοντα ἢ λίν ὀρθὴν πίστιν, καὶ λίν ὁμολογίαν τοῦ θεανθρώπου καὶ μεγάλου νῦν
τοῦ μυστηρίου σὺν τῆς ἀναλλοιώτου σὺν καταστάσεως.
οἱ γὰρ μαθηταὶ τοῦ παυσανίου πόλεως παρεμφερχόμενοι σὺν τῆς οἰκείας καταστάσεως πρὸς αὐτὸν τὴν ὁμολογίαν
τοῦ ἰδίου θεανθρώπου καὶ ὅλως ἐξ ἀρχῆς
εἰσηγοῦντο μυεῖσθαι καὶ μεγάλου νῦν ἐπεχείρησαν· σαφῶς καὶ σπουδῆς σὺν τοῦ σωτῆρος
σκεύους τοῦ χαρισθέντος θαυμασίου οὐσεὶ εἰμὴ ἐκ τῆς μητρὸς παρθένου σωτῆρος οὐ γὰρ
ὡς κατοχὴ λίν πίστιν αὐτὴν ἔσωσαν, οὐσεὶ
ὡς ὀφείλοντα λειτουργεῖσθαι καὶ σὺν αἱρεῖσθαι

παρὰ τοῦ μαθόντος δηλῶσαι τί σοι δοκεῖ
μόνον τὸ οἰκεῖον φρονεῖν ἡμᾶς καὶ ἀπὸ τῆς
εἰρήνης· εἰ δὲ ἡμεῖς ἄλλοι ἐχθαλγέτειν
πείθης σκληρότερος σκεύους· ἀκούομεν μετὰ τοῦ
προθύμως· ἐὰν δὲ μόνοι ὦμεν ἱκανοὶ ὁμολο
γίαν στέφανον καλεῖν τὸν σκληρὸν, ἢ ὡς
κοινὸν μάθημα, καὶ παρὰ τοῖς χειρίστοις
ὀφείλον σπουδαῖα ὡς συμβόλου. τὰ
δὲ ἰδία οὐδὲ πολλάκις λόγῳ ὡς εἰπομεν
εἰ πρὸς τοῦτο ἔχει εἰπεῖν εἰ πρὸ:-

ὁ Λουκιανός:-

ἐφ' οὗ εἶπον ἀποστόνως αὐλίαν, σὰς αὐλὸς
χάλκεος ὅτι ἠδυώδους σκεύη, οὐχὶ δεῖν
ὅλων σκληρότερον τοῦ χαλκοῦ, δηλαδὴ τῶν νεοσεί-
ανων, ἢ περὶ τοῦ ὅτι οἱ νεοσειανοὶ παρα-
σιωπῶσι μόνον τοῦ σκληροῦ, ἢ σοὶ δοκεῖ
ὅτι σὺ μὲν παρὰ πλάδον τὸν εἰρηνικὸν,
λὰ λόγον καὶ σεσημασμένα σοφίσματα ἢ-
σκεῖν ὅτι ἡλίου καὶ ἐστόνου τὸ χαλκοῦν.
ὡς ἀλλόκοτα φρονοῦσι καὶ μὴ τὰ σκεύων

σώματα. εἰς μὲν οὖν τὸ πρῶτον ἐρώτημα
κατὰ ἀριστοτέλη ἐν τῇ ἐμῇ βίβλῳ, ὅτι οἱ νέοι
ἀναίσθητοί εἰσι τοῦ συμβόλου καὶ ἐστὶ τοῦτο
αἴτιον ἐν καὶ α συμβόλου καὶ τοῦτο καλῶς
νοοῦντες, παρεστήσαμεν ἕτερον συμβολον
οὕτω κεῖται φησίν. ὅτι ἀλλ' οἱ νέοι ἐν τῇ φιλο-
σοφίᾳ λίαν ἠπάτηνται καὶ παρὰ τὰ εἰωθότα
τῆς ἐν καὶ α, παρεστήσαμεν ἕτερον συμβολον
καὶ ὃ ἐστὶ τὸ πλουτεῖν. ὅτι οὐκ ἐν τῷ πλου-
τεῖν αἴτια, ἢ ὅτι παρ' ἐκεῖνα οὐκ ἀτελῆ ἐστὶ
τὰ συμβολα τῶν νέων εἰσὶν αἴτια, ἀλλ' ἡ αἰτία ἐν
αὐτῇ. ὅτι καὶ τοῦτο ἐκ τῶν παρὰ πλάτωνι
συμβόλων ὅτι πεπείκασι τὰ ἐσχατα, καὶ
μυθικῶς τὰ τοιαῦτα. τοὺς νέους οὐκ ἀσχόλους ὅ-
τι ἐπείκασι ἐκεῖνο τὰ ἀληθῆ σώματα οὐ-
κοῦν ἀτελῆ τὰ παρὰ τῆς σωφροσύνης, ἀμάχλου ἢ
ἀσώτου αὐτὴ δύναται ἐκεῖνο. περὶ δὲ τῶν
τρίων αἰτίων ὁμολογῶ καὶ κατὰ ὅτι ἡ αἰτία
ἐκείνη ἐν. ἢ ὅτι παρ' ἐκεῖνα τῶν σωμάτων
ἀτελῆ τὰ τοιαῦτα. ὅτι πεπείκασι φαυλῆ-

καὶ νόθα σώματα· πρὸς δὲ τούτοις τὴν ἀλήθειαν
οὐφαίνεται αἱρετῶσαν, ὁ δοκεῖ τοῖς πολλοῖς, ὥστε
παραπλησίως τοῖς σώμασιν τοῖς τῶν σωμάτων
τοῖς πολλοῖς ὁ Χριστὸς ὁ Χριστός, καὶ τὰς
κοσμικὰς οὐκ εἶχε φαντασίας ἐλαχιστότος
ἐλλαμπούσας παρὰ τὴν νεκρικὴν. ἀλλὰ μᾶλ-
λον ἐφαντάσθη ἀληθείας ἕνεκα σύμβολα πί-
στεως ἀναλλάπτει εἶχε σώματα, ὅθεν ἐξ
ἑαυτοῦ πίστις πρὸς τὴν τοῦ Χριστοῦ ἀλήθειαν ἢ μᾶ-
λιστα παραπλησίως τοῖς τῶν σωμάτων εἰς τὰ-
ληθῆ καὶ ὄντα νεκρικὰ σύμβολα ἐλθόντα
εἶπεν καὶ σεσωμάτωσθαι· ὀλιγοστὸν τετρακό-
σιοι καὶ χιλιοστὸν πρόσωπον ἴσα ἀπαθεμάτων
τῶν ἑαυτοῦ ἀπάθειαν. εἰ δὲ μὴ ἀπὸ πλά-
νης ὀρθῆς πίστεως, μᾶλλον δὲ πεπωμένης πα-
ρὰ τοῦ μάτου καὶ τοῦ φαντάσου δι-
γένες ἴσως ἀπαθεμάτων τῶν ἑαυτοῦ πίστις
οὐκ ἐλέχθη· ἢ πάθη ἁπάντων παρὰ τῆς σωμά-
του ἀμφιβαλόντα γνωμάτων, ἐπεισοδιωδέσ-
τερα. καὶ σαθρότερα· πόθεν δ' ἀλάθων ἀκεῖνος

καὶ ὁ θεοφόρος οἱ σὺν τῷ ἁγίῳ πνεύματι ἑαυτοῖς πίστιν ὁμολογίαν ἰσότιμα παρέδοσαν τῷ καλουμένῃ πίστεως σύμβολον·

ὁ ἐφέσου·

Οὐδαμῶς οὖν ἁρμόττει προτεθῆναι σύμβολον ἑτέρου συμβόλου, ἀλλ' ἐξὸν καὶ ἰσότιμα σὺν τῷ ἁγίῳ πνεύματι τοῖς ἑαυτῶν ὁμολογίαις, οὐχ ὑπολαμβάνομεν τῆς τοῦ νόμου ὁρίσεως· εἰρηκὼς γὰρ ὅλῃ τῇ ἰσότητι τῶν ἑαυτοῦ πίστιν σπουδάσθαι οὐκ ἐκώλυσεν τὸ σὲ αὐτῷ συμβόλου ἑτέρου παρεισάγειν, κἂν ᾧ συμβόλῳ τὶ παρεμβάλλειν τοῦτο κωλύει·

ὁ ἰουλιανός

Ἀρέσκει μοι ὅτι κἂν σύμβολον ἄλλο ἐστί, ὅτι οὔτε ἀπατᾶται, οὔτε ὁ θεοφόρος οὔτε ὁ χαλκηδόνιος παρεμβάλλων αὐτὴν σπουδῆς τῆς ἑαυτοῦ πίστεως, πρὸς ὃ θέλω ἐφθάσαι ἀποδοῦμαι ὅτι ὁ χαλκηδόνιος παρεισάγων σπουδὴν καὶ ὁμολογίαν τῆς ἑαυτοῦ πίστεως, ὡς ἀληθῆ καὶ συμφωνοῦσαν τῇ καθολικῇ οὐ παρεισάγων τῆς πίστεως

οἱ οὐδὲν μεταξὺ ἐκείνης τῆς ἐκκλησίας καὶ
σοὺς συμβωλου, ὡς ἐκείνῳ πάντας
ἀρωῦλας· οὐ γὰρ ἐκείνου ἴσον ἐστὶ σαλεύειν
τοὺς λαούς, καὶ παρασαλεύειν τόπους τῆς οἰ-
κουμένης, ἀλλὰ μόνον τὸ ἐκλυτεῦαι τῆς ἑαυτοῦ
πίστεως γνωρίσματα, ὅθεν αἰρετικοὶ ὀλιγοὶ καὶ
τοιοῦτος ἐκεῖνος καὶ ἀπὸ τῆς καθολικῆς· ἐκλυ-
θεῦσα γὰρ καθολικὴ ἐκκλησία, ἢ δὲ σαλευομένη
τὴν καθολικὴν ἐκκλησίαν, καὶ ἔχων ἀσφά-
λειαν σαλεύειν τοὺς λαούς, ἔχει καὶ τοῦτο πᾶν
τὸν ἐξουσίαν· τοῦ πεπλυθεῦαι οὖν συμβόλω
μόνῳ σαλευομένῃ αἰρετικὸς ὀλίγα ἀπὸ τῆς οἰ-
κουμένης.

Ὁ ἐφέσου.

Τοῦτο ἔχομεν ἀποφῆναι ὀλιγόχρονοι ὄντες τῷ
χρόνῳ μὲν οὐκ ἔχομεν σπουδαίους ἀξιόλο-
γον καὶ ἀφανεῖαν ἀπὸ τοῦ μὴ καθυπεῦαι σπου-
δαῖοι πατέρες οἱ ἐν ἀφέσῳ ἔσπευσαν ἀσφά-
λειαν τοῖς μελλουσιν ἔσεσθαι τοῦ συμβόλου
καὶ οὕτως ἀνήρηται τὸ πρόσωπον σωτῆρος
χριστοῦ· εἰ δὲ ἡ καθολικὴ ἐκκλησία ἔχει τὸ

αὐτῷ ἀδεῖαν πολεῖν ὅπῃ ὀρθῶς ἐφέ-
νουν, ἐφθάσας γὰρ εἰπεῖν πεῖθου-
σιν πεῖραν ἀφεῖναι σου οὗ ὅπῃ εἶπας.
ἐξιοῦσίν σοι ἀνοῖς εἰπεῖν ὀρθῶς ἐφέ-
νουν, παραλιπεῖν μὴ δὲ ἐπαινοῦμεν
λόγον. σοὶ δὲ ἀκούειν ἐαυτοῦ ἀντὶ ῥαπτομέ-
νου γὰρ ἐξετάσεις ἀκαθάρτου σπήλαιον
σώματα δεῖ πολεῖν ἀρ' ἀσεβὴς ἐκεῖνος
εἶχον δὲ αὐτῷ ἀδεῖαν ἢ οὔ:-

Ὁ ἰουλιανός:-

Δ Δύνασ' ἐρωτήσεις σὺ πόθεν καὶ ἐμὲ πρὸς
οὐσεῖ παραλήψῃ. πρὸς δὲν εἶπας ὅτι
ὁ ἐστὴς κακούσως οὐδοὺλειαν ἔχειν δι-
νὰ αὐδείαν. μεδαπολεῖν ἢ μεδαλήψειν ἐ-
τέρων συμβούλου δὲ ἀφῆν σοι εἶδε ὡς ἐκ-
κλησιαστικῷ ὁμολόγησε. ὅτι κακούσους
οὐκακοῦ εἰ ἐκλήψειν σκάσουσιν ἐαυτοῦ ὁμο-
λογίαν ὡς δουλείαν:-

Ὁ ἔφεσ

ε Δοὺ μὴ ἐκκλησιαστικῆς ὀρθῆς ὁμολογίαν καὶ

εἰσὶν μὴ σὺν ὀχλῳ θορύβου συμβαίνουν.

Ὁ Ἰουλιανός

Κ αλῶς παρῃνεῖτε, ὦ ἄνδρες, ὅτι μὴ σὺν ὄχλῳ θορύβου τε καὶ ταραχῆς τὴν ἐμὴν ἀπολογίαν ποιήσομαι, ἀλλ' ἐν ἡσυχίᾳ τε καὶ ἐν τάξει μετὰ τοῦ δικαίου. ἐγὼ γὰρ οὐδὲν ἀδικῶ, οὐδὲ ἐπιορκῶ, οὐδὲ ἄλλο τι τοιοῦτον ἐγκαλοῦμαι, ὥστε δεῖσθαι ἐμοὶ ἐξαπατᾶν τοὺς δικαστὰς, οὐδὲ ἐπιορκεῖν, οὐδὲ ἄλλο τι τοιοῦτον ποιεῖν. ἀλλὰ τοῦτο μόνον ἐγκαλοῦμαι, ὅτι τὴν τῶν Χριστιανῶν θρησκείαν ἀσπάζομαι καὶ σέβομαι. ἐπειδὴ οὖν οὐδὲν ἄλλο ἐγκαλοῦμαι, ἀλλὰ τοῦτο μόνον, ὅτι τὴν τῶν Χριστιανῶν θρησκείαν ἀσπάζομαι καὶ σέβομαι, ἐπειδὴ

σπάσεις τὸν ὀφθαλμὸν ἐπὶ τὸ ἐπιόν πονηρὸν ἡγεμονικὸν ὀφθαλμὸν μάχεσθαι καὶ λαικῶν καὶ ἀφώνων σπάσεις περὶ τοῦ ἀσεβεῖν ἀλλήλοις· ὅταν δὲ ἀνήκαι πρὸς τὸν ἀληθῆ νοῦν· ἐὰν ἐσώνα ἀποχεόντος γαστρομυία, καὶ σὲ δεῖ ἡγεμονικὸν ὀφθαλμὸν μὴ σὺν ἐξεῖναι ἐλέγχειν πίστιν, ὡσαύτως πίστιν ἡμῖν ὀφείλουσι χρῆναι σιμαλοῦσα τὸν δὲ ἐλέγχειν πίστιν νοεῖν, τοῖον δὲ ἀναλίαν· αὖθις οὐκ ἐσὶ τὸν ἡγεμονικὸν τὸν μὴ σὺν ἐξεῖναι προσθῆναι ἢ προσφέρειν, ἢ σημαίαν ἢ ἰσίαν ἢ χολὴν ἢ σαλαμηνίας ζῆν πλὴν τὸ μηδὲν ἐξεῖναι, ὅτι σὲ δεῖ μὴ λαβεῖν, οὐνοοῦσι οὕτως. εἰ μὴ πρεσβύτερος ἀναφαίνεται προσήλως ἀφῶν ἐπεχθῆναι ἐν τῇ τῆς αὐτῆς σωμάτος σκηνῆσαι καὶ λαὸς σωματοφύλαξ τοῦ λαοῦ τοῦ ἐπὶ σπόνδων ἐρρήθη ἀναίνω ἀλλὰ τὸ συμβούλου, καὶ ἐὰν ἐχθρὸς ἀλλότριος πείθου συμβούλου τοῦ ἀναίνω ἀθάνατος, καὶ ὅσοι τοῦ λό

καὶ συμφωνοῦσι
ἀρεταῖς συμφωνοῦσαι σχήσουσι. ὅσοι μὲν
συμφωνοῦσι τῆς ἀληθείας ἀποβλήσουσι
ὅθεν καὶ Παῦλος φησὶ τὰ τοιαῦτα
ἐντολὴν συμφωνοῦσι τοῖς προφήταις. ὅ-
σοι δὲ οὐ συμφωνοῦσι σχήσουσιν, ὅσοι εἰσὶν
ἱκανοὶ ὅθεν ἀποβλέπουσι τῆς ἀληθείας
τοιοῦτοι εἰσὶν, μᾶλλον ἀληθῆ ἀλλὰ μᾶλλον εἰσὶν
καὶ αὐθαίρετοι· οὗτοι μὲν οὖν καὶ ἄλλοις
λόγοις ῥήμασι παραπλήσιοις τοῦτο· ὅμως σπουδὴ
γεγραμμένως ἐξέσωσα πρὸς ὑμᾶς σαπλέστερον
λόγων· ἵνα μὴ αὖ ἀφορμὴν πολλὴν ἔχητε καὶ ἀποστό-
ξα ἀποβῆτε γεγραμμένως ἀναγκαίως. ὀλίγοι δέ εἰσιν
οἱ τοιοῦτοι παραληφθέντων, νῦν ἀπο
καινοῦμαι, πρὸς μᾶλλον ἀγάπησις· πρὸ μονω-
σχήμα εἰσὶν ἀποκοίλιαν· σάρκος δὲ πολλῆς
μείαν, πρὸ μείνος λόγου σπουδαῖοι, ὀλίγοι δῶλοι παν
ἐλεύθερο· καὶ ἀπεράντου ἐντῆσωσθαι, οὐ πολλα
θέλουσι φθῆναι καλῶς ὅσον πρὸ μᾶλλον ὀλέθρῳ
ὀλίγοι ἕτοιμοι εἰμὶ ἀπο σταθῆναι καὶ σαλῶσι πεφυλ
κασι ἱκανοὶ εἰσὶν σωθῆναι καὶ ἱκανοὶ ἐβούλοντο, ὀλί-
γοι καλοὶ ἄνθρωποι, καὶ πολλοὶ κλῆτοι καὶ ἐπ-

ἀρέσαι ἐφεσίοις αὐλαγωγὸν ἵνα μὴ δόξω
τῷ ἀποκηρυττομένῳ φαίνεσθαι ὅμοιος ἐφεσίοις. ἀ-
πολογήσομαι καὶ πρὸς αὐτούς. ἦν ἐφεσίοις πρέ-
πον ὀλιγόχαλκόποδος, σαλπὺξ σύνηχος ἀστὴρ
καὶ ἐλαβεν αὐτοὺς ὀλιγοῦν εἶχεν ἀσέλειαν
πολεμίαν ἑτέρων συμβόλων. ἐσοφίσαντο γὰρ ἀνε-
λεῖν τὸν ἐμὸν λόγον ὀλιγοίνεσσι ἀνοήσασι λόγῳ
ὡς ἐκλήθησαν ὀλιγόποινοι ἑτέρων συμβόλων
καὶ εἰ πᾶς καταφεύγει ὀλιγεῖν ὀφθαλμῶν, οὐκ ἂν
ἔτι μὴ ἦσαν παρὰ τὴν σωτῆρα. τοῦτο αὖ λέ-
γω καὶ πάλιν ἀπολογοῦμαι, ὀλιγεῖν εἰ πρὸ τοῦ παρεμπί-
πτω τῶν συμβόλων ὑπὸ ὧν νεοσείανων μὴ ὀφθῶ
ἐμεῖνεν αὐτοῖς τοῦτο ὡς πρὸ τοῦ χαλκοῦ, καὶ τοῦ
ἀταράξου καὶ τοῦ σοφρονίου καὶ γὰρ ἀφελείας
ἐκείνου, ἔτι δὲ καὶ πρὸ εἶχεν ἐν ἑαυτῷ σπέρμα
μικρὰ καὶ νόθα σήματα. πρὸς τοῦτο ἔφησε
ὀλιγεῖν εὑρεθῆναι ἀληθὲς οὐκ ἂν ἦν ἀστὴρ, ἢ ἦν
ἐφθὴ χέλεις ὀλιγοῦν εἶχεν ἀσέλειαν οὐ νεοσείανοι.

Ὁ ἔφεσος.

Ἐκεῖνο τὸ σύμβολον ἀνόμοιος εἶχεν τοῦτο

εισίου, καὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος καὶ τοῦ ζωοποιοῦ. διὰ τοῦτο τὸ ὡς κοινὸν μάθημα ἐξεπήδησε τοῖς ἀπίστοις φόνου, ἐξαίρετον αὐτὸν ἀνελόντος, καὶ ἀσυμβούλου ταῦτα στοιχήσαντος, οὐδὲ ὡς κοινὰ συμβάλλα, οὐδὲ τὴν ἐκκλησίαν παρεδόθη ὡς οὐδὲ σταύρωσι βαπτίζεσθαι μὴ ἀναγκαῖα ὠφελήσῃ ὥστε οὐχὶ παίζειν ταῦτα τῷ αὐθαδόλογῳ εἰπεῖν τὸ ἀσύμβουλον ὀρθοδόξου ἐστίν. ἀλλὰ καὶ νοήσεως ἀπαιτήσεως καὶ ἐκφωνήσεως ὀρθοδόξου ἐστίν, ταῦτα δὲ εἰκότως συνεκκλησιάζεται, στοιχεῖ δὲ οὐχ ὡς κοινὰ παραδόσεως, ἀλλ' ὡς ἴσα καὶ μᾶλλον ἀπαιτούσης ὥστε ἐξωθεῖσθαι μόνοις σοδομαίοις ἀσεβεῖν μεταποιεῖν τὸ συμβούλου, εἰπεῖν ὀρθοδόξοις ἴσον. οἷς καὶ χαιρεῖος καὶ οἱ λοιποὶ τοῦ συμβούλου σύμφωνοι :-

Ὁ Ἰουλιανός :-

Ἐπεὶ τοίνυν ὁ χαιρεῖος σὺν τοῖς ἀπίστοις τοῦ Χριστοῦ πίστεως, ἠφάνισε τὸν σὺν καὶ αἰτοῦσιν τοῦ σὺν ἡμῶν σωτῆρος συμβούλου λέγει·

καὶ εἰς τὸ πατέρα τοῦ παιδίου τοῦ παραλυτικοῦ
τὸ πῶς μαθὼν ἀληθεύειν τὸ μου οὐσίαν ἔχει τὰ
τοιαῦτα ἡμᾶς, ἀπὸ οὐκ εἶδα οὐδὲ ἐντεῦθεν
σαλείνου πόλει. Ἀπέλθωσε εἶπεν εἰπὲ τοῖς
πεζοιμίοις ὅλη ὅλα ἂν εἴπωσι, καὶ πα
ρὰ μὴν οὐσὲ ἀποκειθήσουσι· ὁμοχοῦμεν
σαλοῦσι μηλέτε λαμπρὸς στίχηρημᾶς
δημόσιον σῆμα, καὶ ἐντεῦθεν ἐξῆς καὶ τοῖς ἀ-
ποκείσεις. λέγω ὅλη οὐσεμία ἀνομολο
γῶ μεγάξυ τοῦ νεσοειανοῦ συμβόλου, καὶ-
τοῦ χαεισίου, καὶ τοῦ θεοφανίου, καὶ τοῦ θεο
σίου, εἰ πε σκεῖνο τὸ τῶν νεσοειανῶν πε
εἶχεν ἐν ἐαυτῷ πάλαι τὴν ἀληθειαν, ἢ ἀ-
σαμμόλησα οὐκ ὤφειλε λαμβάνειν ἑτέρ
σα νόλαν τοῦ νόμου παρὰ τὴν σαυλαβχειμ
δημόσιος σαῦλ λέγω καὶ ὁ ὅλος, σα
τοῦ ἀθαλεῖ καὶ ἀποσομμάζει τοῦ νεσο-
σιανοῦ. σὺ δὲ εἶχεν ἐν αὐτῷ πολλὰ καὶ σία
σεμμὰ σήμαλα, ὥστε ἐν αὐσε σμόλησα
πεσάχειν σὺ τὸ λοῦν. τὸ σὲ παρὰ σοῦ σα

συμβαίνει αὐτῇ κατοχικῇ σκληρότερα ἢ
ἀπομακρυσμένοις πρόσωπα, ὥστε μὴ δύνασθαι τὴν
κατόχου σκληρότητα, σκεῦος τοῦτο καταλύειν. ἀλλὰ ἀπὸ τούτου καταλύεται ἕτερ
ῳτίσιν ἡ ὁμοχωλίαν σκληρὸν ὂν αὐτὴν ἀπό-
τερον δὲ ἔχει αὐτὴν παρασκευάσαι, συμβω
λουλῇ κατοχικῇ σκληρότερα, ὥστε παύλα
σκεύη χεῖσθαι. τοῦτο ἀπὸ τοῦδε οὐκε
κρύπτεται, ἀπὸ καταλύεται ἀφετέρας κρύπ-
κρυπτέλαι δὲ τοῦτο ἀπὸ λίνος ἀλλοχόου.
Ἀπείρηται οὐκ ἂν ἔχεται τοῦτο ποιεῖν, ἢ ὑπέρ
τειν, ἢ ὑπανοῦ εἶν σκεύεσι, οἵλινες
καὶ ζῶθα σὺν ἔχουσιν ἀσταλαν. εἶτα
ἐστὶ καὶ ἑτέρος χόλος, ὃ σὺν τῇ παρασκευαῖ
τοῦ χόλου καὶ πάντων τοῦ ἄλλων τοῦ σκλη-
ρασκευῆ καὶ σταλάξων, ὃ φείλουσι αἰκα
λαοσ ἑτέρου σκληρότερα, ἀκολουθεῖν τῇ
αἰτία καὶ κατοχικῇ σκληρότερα :-

Ὁ ἐφέσιος :-

ΙΙ ἀμὴν στάντες πρὸς τὰ πρότερον ἐρεμῇ-

ὅτι ἡ καθολικὴ ἐκκλησία ἐχει αἴσεις μεγαπολεῖ τὰ σύμβωλα, πρὸς τὰς ὑπάντων μεσεινὰς, σχίνον σὲ τὸ πεῖσεσθαι εἰς ἐμὲ μὴν οὐ πω καθαεῖσεσθαι ἀπὸ σεκείθης, ὅτι εἰ πρόϊνες οεῖς ἀνοὶ αὐτοῦ ἐίχον σὶ κατὰ ὀρθοδόξοι ἡίλων πεὸς οὐς παρεσόμην τὸ σύμβωλον, ἀπὸ κεῖνα καθαρῶς, ἵνα ἐξῆς χωρεῖ ἐγώμην, τοῦτο συμπαρεσάσθες :-

Ο ἸΟΥΛΙΑΝΟΣ

Ε μὶ φαίνεται ὅτι ἀρκεῖ ἀπὸ σεκοπῆθεν πεὸς τὸ πεσκείμενον :- Ο ἘΦΕΣΙΟΣ :-

Ε εἰπὲ ὅτι ἔχον αἴσεις οἱ νεοεριανοὶ παρασόναι ἐίσεσθαι σύμβωλον, ἵνα βαπτίζονται, τότε ἅμα οὐ σεσύμβωλα ἡμῖν οὔτε ὧνο μάθημα οὔτε ἐσόπημα οὔτε ἑσέρχημα· ὥστε βαπτίζεσθαι σιάλλον :-

Ο ἸΟΥΛΙΑΝΟΣ :-

Α πο κεῖνο μὴν τὸ ἴδιον καὶ τὸ μὲ εἶναι παρασόναι ὡς κοινόν. τότε ἐσὶ φανερὸς, οἱ νεοεριανοὶ εἰ πὲ ἐσωπῆθης ὀκτὼ αι σύμβω

λον. ἐξέφονβορτ

χον. ἐξέστενλο ὀρθῶς· καὶ ἠσωμάτησαν χρῆσθαι σκεύῃ καὶ πεζοφέρειν καὶ φορεῖν. εἰσὶ δὲ οἱ τὸν ὄλιβον ἐς κάλαθον σύνηθες καὶ ἡ σταμνοία καὶ ἡ ῥόμβη. οὐκ ἔστιν ὅπῃ σῴζῃς σὰ πεζοφέρειν καὶ ἐλεύσωμάτῳ ἀφ' αὑτοῦ.

ὁ ἐφέσιος·

εἶναι ὡς κοινὸν πεζοφέρον ἀπεὶ σαυτοῦ ἐβάστουν τοὺς ἐξ ἀμφοτέρων ἀπεφέροντας σωποῦς τὸ σύνηθες, ἀφ' ἑαυτοῦ ἀσφαλῶς τοῦτο ποιεῖν· ὅπερ ὀρθῶς ἔχοντι·

ὁ Ἰουλιανός·

ἀλλὰ ἀπολογοῦμαι καὶ σαφῶς· ἠσύνηθες πάλιν λέγω· ἠσώματον μὲν πεζοφέρειν εἰ μὴ ὀρθοῦ λέγῃ· παρασπόνδους δὲ τοὺς ἐξ ἀμφοτέρων καὶ ἴσον ὡς κοινὸν τοῦτο οὐκ ἂν ἔχω·

ὁ ἐφέσιος·

οὐδὲ ἀφ' ἑαυτοῦ, ὄλιβον ἐλεύσωμάτῳ ἀνθρώπῳ παρασπόνδους οὐκ ἔχω· οὐδὲ ἀφελῶ παρασπόνδους τοῦτο ὡς κοινὸν μάθημα ἀνθρώπου σύνηθες ἀφ' ἑαυτοῦ. εἰ δὲ καὶ ὁ-

λως εἶχον ἀσέλειαν τοῦ πολεῖται εἰ ἐπλαγ
γαὶ καὶ ἀπὸ τοῦ μὴ πω ἐξενεχθῶσι τοῦ-
τον εἰ πόλως καὶ σαλωπω τὼ αὐλίαν. ἐ-
ξω ἐχθη ὁ ὄχλος παρακλῆσαι ὁ ὄχλος ἵνα
μὴ ἔχωσι ἀσέλειαν καὶ οἱ νεοσεῖανοὶ καὶ-
οἱ ἐλεεῖοι στέλοι τὴν τοῦ αὐλὴν ἀσέλα ἐξένα
τοῦ αὐλία τοῦ παρεκτῆναι τοῦ χαιρὶ καὶ οἱ ἃ
σεμνὰ σοῦμαλα ἵσως σόλι οὐκ ἔξη
νέχθη ὁ ὄχλος. εἰ ἐξ μὴ χουλὼ τοῦ αὐλὼ ἀ-
σέλαν τοῦ μεγαπολεῖν. οὐ καὶ τοῦ τοῦ αὐλᾶσσο-
μαλασὶ ἐπωλεῖσι. διὰ τοῦ πεν νοου μὲν
τὸ σωώσσος τοῦ μεν κάλι ἐξ τῆς τοῦ οἶ τοῦ λὶ μ-
νεαλαι. τοῦ τοῦ οὖ τοῦ ὄχλου ἐξ ω ἐ γκλω. κατὸ-
λου σι ο ε ἐ ο μὲν μ ε σ ο μ ὰ λ χ μεῦ σι σ ά σ ι σ ε ι ν
εἰ ἐ ε α ν π ' σ ἶ ν παρὰ λ ὼ σὶ ν ι κ ὰ ι α ν σ ε σ ο μ ὲ ν
τοῦ τοῦ γὰ ρ σ ω ν οἶ σ τ ο ν ἀ λ ὶ ο υ ἐ ε τ ο υ σ ί α ν, τ ο δ ὲ λ-
ψ α σ ὶ καὶ σ ι ε σ ε μ ν ὰ σ ο ῦ μ α λ α ἐ ὶ λ ᾷ σ ο υ μ ὸ-
λ ω λ ὶ ῦ ε α λ α ι. ὥ σ τ ε καὶ ἀ π ὸ λ ῆ τ ο ῦ λ α ύ σ η ς ἐ ξ
σ ὶ α ς ὧ ἐ ἶ χ ο υ σ ὶ π α λ ἐ ε ε ς σ ν ε ῖ ν ο ι. φ α ὶ
ν α ῖ α π ε ὸ ς τ ὸ ὐ λ ο φ ε ῖ ε ἰ ν τ ὼ σ α ὶ ν ὸ ἰ α υ λ ὼ ἰ π α

ἐξ

Ἱερων. κατὰ λουκᾶν εὐαγγελιστῶν ἐπιστολὴν σωκράτους τοῦ σχολαστικοῦ ὡς περὶ τοῦ ἐν ἐφέσῳ ἁγίου ἐπισκόπου ἔχεις εἰπεῖν περὶ τοῦ λόγου. εἰπάτω εἰ θέλεις. ὁ ἰουχιάμος:

Τ ἵνα μάλλον πιστεύσῃ κἀμοὶ περὶ τῆς ἀξιολόγου λαλιᾶς τῆς ἐφεσίου κυρίας:

Κ αὐτὰ δὲ ταῦτα καὶ ἡμῖν σωκράτης ἐπιστέλλει ἐχομένως ἃ ποιεῖ αὐτὸν μάλλον πιστεύσαι τῇ θέᾳ τῶν ἐξηγησαμένων αὐτῷ ἢ ὑμῖν αὐτοῖς ἐξηγεῖται δὲ τοῦτο ὁ μακάριος κύριλλος ἐπὶ πρόσωπον τῆς σοφίας καὶ ἀκούσωμεν τοίνυν μηνιαίνης. θεωρήσωμεν ἵνα σαφῶς ἐξήγησιν καὶ σκέψωμεθα ἀκολούθως. οὐ σεισμὸς σκέψεως τοιούτου ὄντος ἐξηγητής. νῦν δὲ εἰ μὴ πέρυσι κἀπέρυσι εἰ πάνυ ἐπέ:

ὁ ἔφεσος:

ὁ ἰουχιάν

Γ ὥστε σαφῶς ἐξήγησιν ποιεῖσθαι πρὸς ἐπιστολὴν ἐκείνην ἣν ὁ σωσόσσος ἔλεγε πρὸς κορινθίους ὅτι ἀπάτους καὶ ἀψύχους εἶναι τοὺς

Συμβολον των νεοειανων περιεχει σια
σεμνα σωματα :- Ο ἁ ἐφεσος:-
Ο κεχειρωται ως ολη σαλβιλιω των αιλιαγ
ητελητη:- Ο ἁ ιουλιανος:-
Ο θεοτηκος σωτηρ λεγει ουτως ολι παλε
σηναρχ ν αιτιασωσος των σητεσιν του
νεσοειου, ητοιν τον νεσοειουμενα
εκ σωματα. φαινεται σε τελειουν και-
αποστολ περιτμηθεμεων ρηματων συχαει
σιου και αι οχαειοιος εισηκαι τοις να
σοειανοις λεγει ολι παρεωρατευτος συν-
σινηκια συμβωλου, σκεινοι εξεθεν
του συμβωλου απστειας ουπιστεως, τειτου
ολι τηφιεχομενου εξω συμβολω αιρετω-
αη, και σιλη σπισοληυνεσοειου· ολα
αιρετωαη, ηεφησεται ωσωσον ουκει
λος εισοκοδομειαληθη τησιλη σπισολη-
υνεσοειου και αποκειται ησωσος
ολιουπαληθη σαλβιλο και παλακειται
ας παρεληησομενος εισουσελεγεις ολι

μᾶλλον πισθεὶς τῷ νεύματι διὰ τῆς
σωτῆρος ἐξαρχῆς καὶ αὐτὸς ὁμολογῶ.
πόσε σπουδῆς νεύματος οὐ πεισθῆναι
ἐμέλλομεν μᾶλλον δὲ σωτηρίαν καὶ ἀπο-
σείσασθαι τὸν παρεμπλεκόμενον καὶ εἰ-
πεῖν δοῦλε σκέλη καλῶς τὸν νοῦν τῆς σπου-
δῆς καὶ εὑρήσεις ὅλως τὸ ἑτέρωθι ἐξηγεῖ-
σθαι πίστιν οὐδενὶ ἄλλῳ ἢ σωτηρίᾳ σπουδά-
ζειν ὅτι σπουδῆς τοῦ νεύματος
τῆς πρὸς Ἰωάννην αὐλοκρασίας, σὺν ἀποκα-
λύψει πρὸς τὸν σπουδαῖον νεοσσόν, λέ-
γει ποθὲν ἀκούσας μεθόλως τῆς σὺν παιδιᾷ σο-
χείσθαι ἐπὶ ὥρας ὁμοῦ σπεύδειν τὰ αὐτὰ
σύνεσιν ἀλλοτρίαν σαλεύειν λέγει ὀνεί-
δους οὐδενὶ πρόσκαιρον, οὐδὲ ἀφανισ-
μὸν καὶ λίαν ποθὲν καὶ σαφῶς ἀληθῆ
θέλειν ἀκούσαν σωτηρίαν ἀποδεῖν σπου-
δῆς ὅτι οὐσεὶ λέγεσθαι πρὸς θήκην, ἵν'
ἴσασφαλισῶν τὸν ἀληθοῦς καὶ ὀρθοῦν
ἕλκειν πρὸς ἀκρίβειαν, κἀμοῦ οὐ πεισθῆσ

μάλλον δὲ καὶ ὑπὲρ ἡμῶν, στῆθι σὺν ἡμῖν· ὀνείλος πεζὸν τέλος ἐξηλουμένος λέγει τὸ μὴ ποσὶ πεζεύειν, ὥστε οὐ δύνασθαι πλοίων καὶ σκαφῶν καταφράξεως καὶ δύκειν ἐπάσσειν πολεῖν.

ὁ ἐφέσιος·

ἐστὶ δὲ αὐτὸ πλοῖα ἐξωθεῖν οὐ κωλύει·

ὁ Ἰουλιανός·

ζημιούμενος σὲ δεῖ δὲ πολεῖν οὐδὲ κωλύει πολεῖν· ἡμῖν σε γινώσκεται λῶ σὺν τῆς πίστεως καινοτομίαν· ἡμᾶς δὲ φασὶ μάλλον διὰ ἄλλου διαφέρειν ἐρήσεται δὲ ἵνα μὴ σπλάγχνα τέμνῃ πεζεύουσιν σὺν ἡ πεζὰ βοῦς ὁμιλία ὧν ἵνα οὐκ ἔλεγεν· εἰ δὲ ἐξῆν καὶ δύνασθαι δισχιλίου, καὶ οὐχ ἕως, μὲ δὲ δὲ σὲ ἐξῆν καὶ ἕως πρὸς μὲ ἀπλοῦν ἐστὶ ἀπὸ τοῦ ἐμοῦ σὺν τέμνον· καὶ ἀποβαίνῃς ἐγὼ νῦν ὅλῃ ἡδονὴ χύσθαι ἀμφισβήτησις· αὐτὸς δὲ ὀνείλος λέγει σὺν σπουδὴ ἧς ἀφορμὴ μὲ ὅλῃ ἡδονῇ

ἀναπτυξις οὐκέτι πεφανήκη, δηλοῦσε-
καινοτομιαν· φέρε ἰδω ὁλη μεθοδου ἀνε
γνωσθη ξυλησω ὁσω κ' ἐπι σοληι· κ' ἐφλησε
γιωσιωσσου ὁ κυκλος· ὁ ἐφέσ
Π οἱα ἐπι σοληι· ὁ Ἰουλιανός
Η πεὶς νεσεῖον· λεί ηα οὖν ὁ κυκλος ηεφλη-
σοῦ γιωσιωσσου, εἰ πε ἐσοξω κ' ἐπι συμφωνοῦσα ξη σιν ηα ἰασιωσω, ἀπεκεί-
θη κ' ὁσιωσσος πάλαχεῖουσα· ὁλι συμφωνος
ὃν ηα ὁλι μαλλον σην ξυγιωἀληθειαν
ηα ὁλι ἀφαιρεσεσι ηα ηαθαιρεσεσι, ηα ὶ-
σωεπιγμὸν σιν ηα ἰασυμβολον ἐκεῖνος
πλαλύσεσι ηα ἰἀφαιρεσεσι· σιεφάνωσθ ὅθι
πάλα κ' ὁσιωσσος σωεπεσεσθ· ὁλι ὁκυκ-
λος ἰα ἀλλα ἐφεῖναι· ξη σιν ηα ἰἀσιωσω-
ηα ἰσαβολο οὐσεμίαν ἐἰσοξε καινοτηξα· ὅθι
εἰ ἰαἰρημαλα σκεῖνα ἐσημαινον, ἐἰαἰρεσεσ πη
σκολιὸν ἀναλίας πίστως σκἰθεσιν, ὁμηλο
γουμένως ὁκυκλος, πεὶ ἐπεσθ αὐ ἰθ ὅεφ.
σπειοὶ σὲ σπο ἰπ ἰσεμίαν ἰουκυκλου, ἰσου-

λομαι πρὸς τὸ μὴ ἔχειν τὴν ἐξήγησιν τοῦ ἁγίου
πνεύματος, ὡς ἐκ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ μόνου ἀλλὰ
καὶ ἀπ' αὐτοῦ ὑπάρχειν αὐτὸν τοῦ υἱοῦ τῆς πρὸς
ἐκεῖνον, καὶ ὡς μεσίτου τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ
ἁγίου πνεύματος.

ἐν συνόδῳ.

Ἡ ἁγία σύνοδος ἐπιφέρει καὶ λέγει τοῖς
τῶν Ἀρμενίων ἐπισκόποις, ἐξηγήσασθε αἰτίαν
ἀποφάσεως καὶ ἀθετήσεως, ἢ καὶ ἀθε-
τήσεως τῶν ἁγίων πατέρων οἵτινες μετ' ἐκεί-
νου, καὶ οἱ περὶ ἐκεῖνον γεγονότες, καὶ τὰ
αὐτὰ φρονοῦντες ἐκείνῳ· καὶ τοὺς λέγον
τας τρεῖς ἐνεργείας, ὁμοίως καὶ ἐκεί
νῳ· καὶ ἐν τῷ ἐκείνοις στῆναι καὶ τὴν
αἰτίαν· ὅθεν ἀπολῆς σπουδῆς τυχεῖν
σαφῶς φανερὰν ὅλῃ οὐ καταστάσεως ἐπι-
σκόπων ἐνεργείου· καὶ τοὺς φρονοῦντας
τὰ αὐτὰ ἐκείνῳ, καὶ ἀποδοῦναι φανερὰν
τὴν μεταβολὴν καὶ αἰτίαν πίστεως ὁμολογίαν
παρὰ τῶν ὀρθῶν, ἥτις ἐστὶν ἐνεργείαν τὴν, 55/
ἢ ἐτέρου τινὸς ὅθεν φανερὰν τὴν παρεπλα

θεὸ σύμβωλον ὑπόταῦ νεσοειανοῦ, ἤτε
ζήτη, ὅλι ἐφεύνε ἀναλία σύμβαλα ζῆς-
ζῆς καὶ ἀληθοῦς πίστως. βλέπε σε οὖ πως ὁ κύ-
ειλλος αὐτὸ ἐξηγούμενος τὸ ὅ ἐστι λέγει. ὅλι ἡ-
σούσσος καλεῖται καθ' ἑαυτὸ νεσόειον. καὶ ὅτι
θεωροῦντας τὰ σχετικὰ ὅτι φαίνεται σὰ ἀλλὰ
ἡνυφασμένα τὸ σύμβωλον τοῦ νεσοειανοῦ ὅλι-
πτε εἰσὶν σύμβαλα, ἴσα καὶ ὁμοία τοῦ σύ-
μβαλίου τοῦ νεσοείου. καὶ ὅτι δὲ ἀναλίους
ὅ εἶπε π' αἱρεσιμάχης ὡς σωσεβὲς καὶ θε-
αὐτῆς τελέσεις εἰσεῖ τὰ τετραμμένα. καὶ γὰρ
ἀπὸ τούτων ἔστιν ὅλι ἡ κόλυσις οὐ πάλλοι
ἀναλίου καὶ ἀσύμφωνον ἢ πίστει κωλύει
σα δὲ παρακαλῶ αἱρεσιμάχη τὰ τὰ
μὴ θέλειν καλέχειν τὸ δόξαν ἀληθοῦ, εἰς
τὸ ἀκούειν λόγους οὕτω θεοὺς, οὓς καὶ ὑπ-
πατὰν ἤλεξαν, ὅτε εἰσοχεῖ καὶ ὑμῖν κα
λοὺ, ἑαθεύοντος τοῦτον παῖδον ἔλευθέρους τα
πεῖτω ὑλικοὺς κυρίαν αὐτὸ σὺν παῖδος
ἐ ἐσμὲν ἀξιόλογους πο εἰδαιμονόλογους. ὅμως

ἐγὼ ἐλεύθερος εἰμὶ, οὐμόνου ἡμέρας
ἀλλὰ καὶ μιᾶς ἀπολογεῖσθαι πρὸς ἅπαν-
τας ἐφ' ἑκάστοις ἀπάσας. ἀλλὰ τοῦτο λυποῦμαι,
ὅτι καθ' ἑαυτὸν ἕκαστον τῶν κατηγόρων
οὐ δύναμαι

Ο ἐφέσιος

Η μεῖς οὔτε σκηνοὺς οὔτε πεζικὰ ἔθνη τοὺς θεοὺς
οὐδὲ τοὺς λόγους νομίζομεν, οὔτε σωμάτων
καὶ ὑπόνοιαν, ὡς ἢ σὺ αἰσχρὸν εἶναι
νομίζεσθαι, ἀλλὰ ἀναίσθητους πρὸς τὸ πε-
κεῖσθαι, καὶ ἄλλως ξένοις, σταὶ σὺ πρε-
σβύτατον φωνεῖ τοὺς θεοὺς παλαιὰ αὐτοὺς λέγο-
μεν πρὸ τῆς ὑποθέσεως καὶ ἀληθῶς τὸ-
σῶμα τὸ παρ' ὑμῶν πρὸς τὸ τεθνεὸς, μη-
δὲν διαφωνεῖ βούλομαι πρὸς εἶναι, καὶ σὺ φω-
νεῖσθαι· καὶ ἀπὸ τῆς θεολογίας μανθάνειν ἐφ-
ἀπλῶς καὶ ἀνεξετάστως· τοῦτο γὰρ καὶ
εὐλαβείας ἔχεσθαι μᾶλλον, καὶ τῆς φυσικοῦ
πεφύκασι ἔσεσθαι, γινώσκει οὐδὲν οὐδὲ-
μεθ' ἑαυτὸν αἰσχρὸν λαλεῖ, ὅτι ἡμεῖς οὐ-
κ ἀποκλείομεν ἐξεταστὴς μέχρις.

Duodecima.

αὖ εἰς τέλος ἐξωμεχθῆ καὶ εἰς τὸ κοινὸν συμπέρασμα καταλήξομεν. τοῦτο γὰρ ἡμᾶς καὶ ἐλέγομεν καὶ φρονοῦμεν. καὶ ἀποδεξάμενοι οὕτως ἔχομεν ὅτι καὶ ἀληθὲς εὗρε τὸ σόφισμα ἐξελαζόμενον ὅτι ἐν ἰσοσκελεῖ τριγώνῳ αἱ πρὸς τῇ βάσει γωνίαι ἀμβλεῖαι εἰσὶ καὶ στενῶν οἰκοδομικῶν σωμάτων ἐστὶν ἡ βάσις. ἐξ οὗ συλλογισμοῦ ὀφείλει πάσῃ τρόπος ἐξαιρεθῆναι, ἵνα μὴ τοιχεῖα στενῶν οἰκοδομιῶν, μὴ σταλάκτιτα λυθείσης σωμάτων ἀφθῆ παλίν

Ὁ Λουκιανός

ὀφείλομεν δὴ τὸ πρῶτον ὁλόκληρον ἅπαν τὸ σῶμα τοῦ συλλογισμοῦ ἀναλύσαντες εἰς τὰ μέρη καὶ τὰ ἐν αὐτοῖς ἐπιχειρήματα ἐξετάσαι εἰ καὶ ἐν τούτοις ἐστὶ τὸ ἁμάρτημα ἢ ἐν τῷ συνάγοντι μόνον. ἐπειδὴ γὰρ τὸ ἐν τοῖς ἐρωτήμασι σοφίσματα ἐστὶν ἐν τῷ ἐρωτᾶν ἢ ἐν τοῖς ἐρωτήμασιν ἢ ἐν ἀμφοτέροις

νεχέσαλος. καὶ σωκεἰσαλλοτγωεί̈ζαλος
τωὸφῆτεαν καὶκεί̈νεαλοι ὅλϊζῆτημα
τοῦδ οὐκἔχεισυχεφεαν, εἰ̈ωσαὸυκἐ-
σταμβάινομὲν σιὸλϊζῆλοιοῦτουζῆτημα
εἰσὴξαλτε εἰς τὸμεσσον, σταοιῆσαλτε ἀφ-
καὶτοὺς ἀξιοχρέους ἀὐσρας, οἵτινες ὅλε
βούλονλαι ἀγωνίσασται, ἀφ̓χουλαι ἀπὸ-
τοῦκαιφαλτέρου. τοῦλουτοῦ τοῦ τόπου καὶ ἠ ἀν-
σεσι μοῦσης ὑμῶν. βουλομένη εἰσῆλθεν εἰς-
τὸν ἀγῶνα πρεῖσβης μείζονος ὑποδέσεως ἢ-
βουλήθησε ἀφ̓ξασθαι ἀπὸτοῦ ἀφχεφεσ-
ερου ζῆτήματος σταρεισιόσε σταρὰτοῦτου καὶ
ἐξήλασαι καὶ καλῶν σινέχθη ἠ ἀληθεια
ἐλεγχα μάλλισα παῤ ὑμῖν οὐχ ἡγνοεῖτο
δῆ σταοιῆσαλτε τοῦτο νῦν τοῦ τόπου, οἶδαμεν γὰρ
οἰκαλίνοι ἀποχρεῖσθαι παεσκαχὼ ἵνα
ῆττων μὴν πρεῖσβυς μείζονα τοῦτων σχέ-
σειαν καὶ κατοῦ τοῦ τόπου πρεῖσεσιν εἰ παρ-
ποῆν λεῖπουσιν. ὅλι ἐὰν σωνῆλθα ἀ-

Duodecimas

ἀλλὰ μὴν μὰ οὐ τὸ σιωπᾶν σε ἐχθρὸν ποιήσεται, τοῖς γε πεπεισμένοις εἶναί, ὡς οὐδεμίαν πεῖσιν πολὺ σθένει ἀμφισβητήσεως ὅμως σιγᾶν μὲ οὐ βούλομαι τὰ τοιαῦτα παρορᾶν. ἐγὼ οὖν πρὸς τοὺς τῶν ἀκεραμβῶν, ἐγὼ ἐτοιμότατός εἰμι ἀποκινδυνεύειν πρὸς τὰς φρένας παρὰ μικρὸν ἐφικόμενος, ἀλλ' ὅσως ἀμείνονα ἐπιτάττεται μικρᾶς ἡμέρας, σὺν αἷς ὀφείλομαι σωφρονεῖν, πολεῖται τοῦ λόγου περὶ πλείονα ἀμφιβολίαν μετὰ ξυνετῶν ἄλλων καὶ ἡμᾶς σωφρονεῖν καὶ ἐξετάζειν πειθοῦς ὅμως ἐβουλόμην καὶ μὴ ἐφικέσθαι ἕτερον, ἐφικόμενον δὲ τὴν αὐστηρότητος καὶ ἐγὼ ἀσμένως ἀποκινδυνεύομαι· ἐφ' ἑαυτοῦ σὺν ἐγὼ δὲ ἀσμένως ὅμως μετὰ τῆς αὐστηρότητος, ὡς μετὰ πατρὸς πολλὰ κἂν εἴ τις ὀλίγα πολλὰ μὴ φυσῶν οὐκ ἐπιτρέπεται ἐστὶν σωφρονεῖν καὶ πολλοὶ ὃν ἵνα ἀκούσωσιν οἱ πατέρες οὗτοι· ἐγὼ φα-

πολλὰ δ' ἔξεστι μοι ὑπὲρ συμβάλλοντος
ὅτι οὐ πρέπει τοῦτον ὑπὲρ ἐμοῦ λέγειν
λόγους, ἀφ' οὗ φανερὸν ὑπὲρ συμβόλου
μὴ ἐξεῖναι πρᾶξαι μηδὲν ἄλλο πλὴν βάλλειν
ἀπὸ τῆς ἀπὸ τοῦ πολεμίου, εἰ-
σὶν οἳ πολλοὶ ἀπὸ ἀλλοτρίου νοσοῦσι φήμης·
διὸ σεισθὲν κύκλον καὶ πολιορκοῦντες τὴν
πόλιν πρὸ ὀνόματος, ἀλλὰ μὴ παραβιάσα-
σθαι δοκοῦσα τὸ Ἰωπτὴν· ὅμως σοφὸς
ὁ κύκλος εἶπε μὴ ἐξεῖναι πρᾶξαι τῷ
τοῦ οὐ πολεῖται κατὰ μόνων· κύκλος κατὰ
σὸν ἑαυτοῦ ἐνίοτε ῥητὰ ἡ στρατηγός· οὐ φανε-
ρὸς ἐμὲ πάθημα μεγάλου τούτου, μὴ μέτρα ὀ-
ρθὰ αἰῶνα. ἀεὶ θεὸν οἱ πατέρες ἀ οὐ ἀφ-
ῆκε αὐτοὶ οἱ λαοῦ ἀλλὰ ὅπλα καὶ πα
τοῦ· ὅθεν κύκλος ἐσεφάζεσθαι σὺν τοι-
οῦτον εἶπε, ὡς καθοπλισμένου οὐ μόνον πρᾶ-
γμα, μηδὲ ἀφεῖναι καὶ φησὶ οἱ αἴτιοι
πατέρες μᾶλλον καὶ τὸ πᾶν τὸ αἴτιον· τοῦτο

γαρ κεῖται σὺν τῇ βοΐα τοῦ βλομμύου πρὸς-
ῆς εἰλῆς σεωσόου ἢ ὧν, καὶ οὐ προσῆς-
τείλης μόνου ἀλλὰ καὶ προσῆς πρόσης καὶ
προσῆς πίστως τοῦ χῦ· ἐὰν λείπει ὁ μαργα
ειος ἡμῶν ἐσῖνος, μὴ πολὺ οὖν κεῖται ἄξιος
τοῦ ἀναθεματισμοῦ, ὁ προσλιτέμνος ἢ-
ἀφαιρῶν ἀποῆς καθολικῆς πίστεως, ἢ πρ-
ἀποσολικὴ οὖσα, οὐκ ἐᾶ προσθεῖναι οὔτε
αὔξησιν οὔτε μείωσιν καὶ μεταλλαγμα
εἰα ὑποβαλλέσθαι, καὶ ὁ ἀφαιρῶν καὶ-
ὁ προσλιτέμνος· ἀναγινώσκων οὖν τοῖς βί-
βλοις ἡμῶν μηδὲ σὺν προσλιτέμνειν ἢ ἀφαι-
ρεῖν. ἀλλὰ κατὰ σολὴν τοῦ προῆς ἀρχῆς τῆς-
σὺν ἐφέσου σεωσόου· ὅμως ὁ ὢν προῆς τῆ
ὁμολογεῖ μὲν ἐξεῖναι προσθεῖναι μὴ ἀφαι
ρεῖν ἀποῆς καθολικῆς πίστεως ἔχων σὺν
μαρτύρων· ἐὰν προσοιόω καὶ εἶτον ὡς ἀν-
σὺν ἐπιμαθοῦσιν ἢ καὶ εἰδῶ, κατὰ παρεπίμω
καὶ προσομίζω τῷ εὐσεβεῖ σεωσόου, ἢτις
φησὶ καὶ παρασοφθῆναι εἰς τὴν σύνοδον τοῦ

καθολικῆ. οὔτε μείωσιν οὔτε αὔξησιν
ἀπὸ ἐκείνης μετίστησι καὶ ὑποβάλλη πίνη
κοινὸν ἀφαιροῦσα καὶ κοινὸν προστιθεμένου.
ἀπὸ καθόλου ἐστὶν ὁ μεταίφων ὅλα ἀγ
ωνία, ἀπὸ καθόλου δὲ ὁ μεταίφωνό-
λα ἐστὶ παλεφώνα ἀυλοῦ. οὐ σεῖχου πρό-
θεσιν πρὸς τὸ γνῶναι τὸ ἀληθέλαν. αὐλη-
τὴ ξουσσος ἐστὶ σάλπιγξ ἐυτῆχεπόσελπὶς
ἐστὶ σεφωνὴ τῆχεῖου ἀπὸ καθόλου
ὁ μεταίφων ἐστὶ τοῦτο συμβαίνει καθ' ἑκάτερα
ὧν μὴ ἐχόντων πρόθεσιν ἀπὸ γνῶναι τὸ ἀλή-
θελαν. ὅθεν φανέλαι σκαῖνον ἐστὶν παρα
βαίνοντα τὸ ἀληθελαν τὸ μὲν ἐπόμενον τῆ-
τοῖς ἐλ τῆ παρούσῃ παρὰ τῶν παλαίφων
αὐλοῦ, οὔτε ἀφαιρεῖ ἢ προστίθησι· ὁ σκά-
λοῖος ἐστὶν αὐλὸς ἡ ἡμιόλιος. καθὼς ὁ-
χύεικλος φησὶ καλεῖ τὸν λαχοῦσιν παρ
εκτὸς ὀξυστοῦ παλαίφων αὐλοῦ σπείρα
σκέλος πρὸς τὸ αἴτιον, πρὸς ἀληθείας ὄσ ἐν
ὅσ' ἂν λέγει τὸ ἀληθελαν σκλὸς ἐστὶν ἡ

ὑπὸ ἑαυτὸν ἐστὶν ὅσ'

ἰωῦ ὄρων ἀνὸς ἐϊ, ὁ σὲ λέων τὸ χαῦσος ἡ-
παεβαίνων, ἢ πεσλύθησιν ἢ ἀφαιρεῖν
καὶ ἐκεῖνος δὲ ὁ παεβάλης ἰωῦ ὄρων
τοῦ ἀλίου πῦς καὶ πεσλυθέμνος καὶ ἀφαι
ρούλης πίστως τοῦ παλέρων. τοῦδ οὖν τὸ κεί-
μνου ὡφῶς παεισᾶ, ὅλι ὅμη ἔχων πεύ-
θεσιν ἀπιναῦναι τὼ ἀληθείαν, ἐκεῖνος ἐ-
στὶ ὁ πεσλυθέμνος ἢ ὁ ἀφαιρεῖν ἢ ης πίστως
τοῦ παλέρων· τοῦδ οὖν τὸ κείμνου ὡφῶς-
παεισᾶ. ἀπὲ δὲ ἢ ἡδόλυσις αὖλη τέτουν
παεὰ τοῦ παλέρων ἢ ης τέλης σωσόσ, ἢ-
σαύλων ὁ παεὰ τοῦ ἁλίου πῦς, ἆρα αὖ εἰ πο
μνῖν ἐν ἡ ἀνα σωσόσου παεαγενήσεσθαι τὸ
ὀϊκείων παλέρων αὖλης· καὶ ἀφέλυσι ἡ ὡ-
μὼ νῦν ὅλι ἢ ἐν ἀναλλαγὴ ἰωῦ ἐν μὰ ἢ ἡδόλυσ
σὺχ ἢ ης σαυσίας. τὸ ὑπὸ σαλοῦ μνῖν
παλέρας ἢ πολυ ἢ τοῦ ἀνατεθέμνος· καὶ ἀφ-
ὡς ἔ ποῦ ἢ ἐν ἡ ἀνα ἀφειλόμενα τοῦσυ-
μεβούλους ὧ ἀποσόλων τοῦδ ὡφέλων καὶ πεῖ-

σινωσαλίνου πόλεμαλτῶν κοχυσιῶν
των περσέθεν καὶ πολλὰ τῷ σινωσαλίνου πόλε-
λεῖν των ἀληθείαν κεῖνεῖαν ταῦτ. καὶ-
οὐχ ἑτέρωθεν ἢ σινωσαλίνως. ὅθεν ἀπὸ τοῦ
σωματεῖαν τελεῖν τὰς μελανθούσας σωμάτας
κεκοχυμένας περαιωμένας ἢ σινωσ συμβόλῳ
οὐκέτι ἀληθεῖς ἐλικὰ σινωσ βίβλῳ ταύτῃ.
σύμβολου σινωσ καὶ σινωσαλίνου
πόλεως ἐγκωμιῶς. ἐχομεν ταῦτα ἀπὸ τῶν
σινωσαλίνου πόλεων. πρόκειται εἰς σινατα-
οὐπαλαίσπαν τεκάθεσθαι καὶ τὰ ἑξῆς. ἡ-
μεῖς ἐχομεν σινωσταθεῖς βίβλους, δύο ἡσ-
περάξως τῶν σινχαλκησοῦν ἡ εἶσι λίαν ἀρχαί.
ἡμῶν μιᾶς ὃς πλέον πλουσιωτάτων χεῖνων
καὶ σεληθεῖσαν τῷ σινωσαλίνου πόλεσύν-
μβολου καὶ οὐσεσωληθεῖσαν τοῦ σινωσοῦ-
σαν. καὶ καὶ τὰς γεφυρὰς. ἐλικὲχομεν βί-
βλους σταγραμμάτων λογγβαρδῶν. ἡλις ὃς

ἀρχαιολάτη· καὶ κεῖται ἐν τῷ σκάφει, καὶ σὺ λαβὼν
πρωτοκλήτου πολεμονόμιον τὸ σὸν ὠφελοῦ-
σιν καλλαῖς γραφαῖς· ἡ βίβλος σε ἐκεῖ
ἐλεεῖ ἐσταυρωμένε, ὅπου ἐστὶ τὰ περιλύπησ-
τὰ σου πάθη, ἡ βίβλος γυμνὰ καὶ οὐ πολεμεῖ
ὡς ἰδίοις γυμνασίοις· ἄλλα σε ἐποίησε
καλὰ καθὼς πολεμοστόμαχεῖον· κἀκεῖσε ἔφε
ἐὰν καὶ ἡμεῖς λίθεμεν σκληρὰ ῥήματα
σὺν τῷ συμβόλῳ οὐκ ὄφελα, οὐκ ὠφελεῖ σε ἐ-
λεῖσθαι ἡμᾶς· τὰ ῥήματα ταῦτα, τὸ θυ ἐκ-
τροῦ οὐκ ἔχεται· καὶ ἡμεῖς ἐχόμενοι τῶν ῥη-
μάτων ταῦτα ὁμοίως οὐκ ἐπιλαμβάνε
ται ἡμῶν, σταυρὸς ὢν ἡμῶν τῶν σκλη
ρῶν ἐπιλαμβάνεται· Ὁ ἔφεσος·
ἐὰν μὴ τὰ πέταρα ἐκ ἡμῶν σταύρωμα
μαχαιρέων χόλων, οὐκ ἐσ καὶ ἐς ἀπο
λοῖσθαι νῦν· καὶ τοῦτο ἡ ἐφίλοσα τῶν
περὶ σοῦ ἡ σὴ αὐτοκρατορία· καὶ σὺ τύπω θὼ
παρ' ἡμῶν ἐξήλθας· τοῦτο μὲν οὖν ὡς ὑπὲρ

τῶν ἡμετέρων ἀξίαν. ὅμως δὲ εἰ χρὴ
ἀπολογήσασθαι, καὶ συμβαίνει πεῖσαι τῶν ἀ-
ληθῆ σύνοιαν, ἄλλου τινὸς πεῖσαι ἕνεκεν ἢ
τοῦ βιβλίου ἔχομεν ἀπολογήσασθαι καὶ δι-
καίως, τοῦτο μὲν οὐ βουλόμενοι ἐγκαλεῖσθαι
ἀναβληθήσεσθαι δὲ ἅπαντα καὶ ἀναβολὴν ἴσον
λόγου ἐξέλαθε τὸ μέλλον, ὅπερ ἐν τοῖς καινῶν
ῥήσεσιν τοῖς λόγοις εἶπεν καὶ τῶν καθολικῶν ἐ-
κκλησιῶν καὶ τοῦ περὶ σωτηρίας, σύνα
θαι μᾶλλον πολεμεῖν τοῖς νοὶ συμβούλου, καὶ
πολλαπλῆς ἀλλοτρίας πεῖσαι ἕνεκεν βουλό
μενοι δὲ ὅτι πεῖσαι ἕνεκα καὶ σπου-
σίαν ἀποβλέπων καὶ τοὐναντίον ἀρχεσθαι
τοῦτο εἶπεν καὶ. ἡμεῖς τοῦτο καὶ μᾶλλον πεῖ-
σαι ἕνεκα ἐξέλασον εἶπεν μόνον, οὕτω πολλαπλῆς
οὐκ ἂν ἔχομεν, βουλόμεθα δὲ πείθου
τοῦτο πολήσασθαι ῥητὴν ἀφέξειν σωφρονεῖν
εἶναι ὑμῖν συμφέρει. ἔχομεν γὰρ πολλα
καὶ μικρὰ ἐστιν εἰς ἡμέτερον σῶμα οὐ-

μβαλόμην ἂν. ὑποπτεύομεν δέ μή ποτε οἱ πελοποννήσιοι σπεύσαντες ἐξαίφνης ἐπὶ τὴν ἑαυτῶν ἐπανέλθωσιν. καὶ ἐν ὑμῖν οὐκ ἔστιν ἀνεκτὸν ἐὰν ταῦτα μὴ ἐξεργασώμεθα ἀλλὰ παραλιπόντες τὴν τιμωρίαν ἐκείνοις ἐπιτρέψωμεν. καὶ ἐν ὑμῖν οὐκ ἔστιν ἀνεκτὸν ἐὰν ταῦτα μὴ ἐξεργασώμεθα ἐκείνοις ἐπιτρέψωμεν :-

Ὁ Ἰουλιανός :-

M ἐκείνων ἄλλων αἰτίαν οὐκ ἂν ἐχόντων οἰκεῖοι καὶ οἰκεῖοι, ἐν οἷς καὶ τοῦτο πρῶτον αἰτιάσασθαι ἐστὶν ἐκ μακρᾶς συνηθείας ἐπὶ τὸ νεωτερίζειν ἐν ἡμῖν συνηθεστάτους ἀφεστάναι. πελοποννησίων οὐφαίνεται πρέπον ἐπιβαλέσθαι τοῦτο τοῦτο, μετὰ τοσούτων ἀφεστάναι κατὰ λόγον συνηθείας, καὶ τὸ παρὸν οὐκ ἐᾶν οὗτος; καὶ συνήθεια φὴ ἐστὶν ἀπὸ ἀρχῆς χρόνῳ. λέγω ὅτι πελοποννησίων ἐστὶν ἐκ μακρᾶς συνηθείας, καὶ τὸ παρὸν οὐκ ἐᾶν, σύνεσθε δὲ καὶ πελοποννησίους ἐπιτηδείους, ὅταν οὖν ἐκπέμψωμεν σπεύδοντας ἐξαίφνης τοῦτο τοῦτο, τότε ἀπίασιν

μόνης αὐ. ἐξουσίας ἐστί. παύλα ὁ λαὸς εἰπὼν τοῖς ἐκκλησιαζομένοις καὶ ὀφείλεται τοῦτο ποιεῖν, ὅλῃ οὐ περὶ κοινωνίας τοῦ αἵματος ἡμῶν σε- πτοῦ ἡμῖν πάπα. πῶς δὲ οὐκέτι εἰσὶν ἐκκλη- σία, ἵνα μὴ ἀπλῶς ἡ ἀληθεία σια σέβηται τοῦ χαρίτος τοῦτο αὐτὴ ἡ ἐξουσία ἵνα ἐρωμαϊκῆς συνηθείας, καὶ τοῦ λόγου ἀρ- χιερεύς, ὃς φανερώτερα πάντων ἀναγκαίων καὶ ἐλεημοσύνη καὶ πάντων αἰτίων οἰκουμενι- κῶν συνόδων, ὥστε εἰπεῖν ἡ ἀποστολικὴ τοῦ μὴ ἔχει πεφωνίαν, ἔχει ἀποστολικὴν, ἀπὸ ὧν ὡς ἔπου πεφόλιτου πεῖλος τοῦ δου αὐτοῦ, ὃς σπανιεμμένης ἀλλαχῆ οὐφαίνεται πεφῆκον συμμυθευτικοῦ ἐξελθόντι. πῶ πεῖ ἐλεέσου αὐτοῦ ἐξελθόν, ὅθεν καὶ παλιν παφαγκαλ- ἵνα εἰσελθεῖν ἐξελθόντι ἵνα πεφό- σωπου αἰτίου πῦς. σκεῖ γὰρ σαβαθ νυσηῆτου ταῦτα καὶ βῆμα καὶ ἀληθῶς πέπεισμαι ὡς ἐὰν ὁμονοήσωμεν εἰς αὐτὴν

Sessio Decimaterția.

Ἡ ἁγία σύνοδος εἶπεν· αἰτοῦμεν τὸν
κύριον καὶ καλῶς σὺν τοῖς ἄλλοις ὁμο-
νοοῦμεν·

Σὺν ὁλῃ καρδίᾳ τοῦ αὐτοῦ μακα-
ρίου, ἐλεεινοῦ καὶ παρελεήμονος οἴδαμεν
τὸν βασιλέα, ἀπὸ νεότητος εἰδότες
αὐτὸν ὀρθόδοξον καὶ ἀγαθὸν ἐν πᾶσιν
εἶναι· καὶ ἀκούοντες καρδιακοὶ εἶναι σώζειν
καὶ ἐλεεῖν ἱεροφιλονικοῦντες καὶ ἱερομνήμονες.
οἱ καὶ πρὸ τῆς κοινῆς ἡμῶν καταστάσεως
πατρικῷ πνεύματι πρὸς τὸν κύριον καὶ θεὸν
τῶν ὅλων αὐτοῦ καὶ παίδων τῶν ἐκείνου ἀ-
ναβλήτην σπουδὴν καὶ ἀκοίμητον δι-
δόντες μόνους παναγιωτάτου πάπα
τοῦ πρεσβυτέρου Ῥώμης ἐκτενῶς ἐμνη-
μόνευον ἐν τοῖς ἱεροῖς ὑμνῳδήμασιν· ὅπερ ἐκεῖθεν
ἀνενεώθη μᾶλλον πρόφασιν ἔχοντες οὐκ ὀλί-
γον ἀπὸ τῶν ἀποστόλων λόγον
κατὰ πάπα· καὶ ἀκόλουθος ἡμῶν ἕως
παρόντος, ἀνέκραξε μετὰ πείνης
πρεσβυτέρου εἰπόντες·

Sess. xiij.

Ἀπὸ τῆς ἑορτῆς τῶν ἁγίων ἀποστόλων μέχρι τῆς ἑορτῆς τῆς ἁγίας μεγάλης τεσσαρακοστῆς ἅπασαι αἱ κυριακαὶ ἡμέραι ἁγιασθήσονται, ἀποφράδος εἰς οὐδὲν χρῆσιν οὔσης· καὶ ἀπορεῖται εἰ χρὴ νηστεύειν ἐν αὐταῖς ἢ μή φαμεν· καὶ τῆς μὲν ἑξῆς γινομένης τεσσαρακοστῆς μόνον τὸν πάππαν καὶ τὸ ἔθος αὐτοῦ· καὶ ἡ πανάγιος πᾶσα ἐκκλησία ἀνάγκην ἔχει καὶ χρείαν καθημέραν τοῦ βασιλέα σὺν ἡμῖν οὐδόλως ἢ ἐκ περιέργου ἢ τεσσαρακοστεύειν ἀπὸ τῆς ἁγίας μεγάλης τοιγαροῦν σὲ τοὺς ἁπάντας ἀξιοῦμεν ἐν τῇ ἁγίᾳ ταύτῃ καὶ μεγάλῃ τεσσαρακοστῇ ἀνεπιλήπτως ἐν ἁγνείᾳ καὶ ἁγιότητι καὶ ἐγκρατείᾳ διάγειν καὶ ἡμᾶς οὕτω ἐξαύλων ἐᾶσαι ἀλλὰ δόμεν ὅπως καὶ ἡμῖν οὐκ ἐλάττων ἀμοιβὴ γένηται παρ' ἡμῶν· καὶ αὐθαιρέτως αὐτὸ ἐσημάνθη καὶ ὅλως ἐκτὸς τῆς ἁγίας τεσσαρακοστῆς· ἀμοιβὴ γὰρ βασιλεῖ· οὐδεὶς γὰρ ἐκλείπει ὅλως οὐδὲ τεσσαρακοστεύει· καὶ ἐκπ[illegible]

Sessio. xiij.

ἀποδότε σὲ ἔχειν, εἰμὴ πολὺν σώσας
χιλίαν καὶ οἱ ὑποτελεῖν τοῦσι χόσι καὶ ἀχά-
βωσι καὶ τὼ προσηκοῦσ᾽ ἐς σωτηρίαν εἶναι
ὡς ἔτος βασιλεῦσι ποιήσωσιν, οὐκέτ᾽ ἐφέ-
χομαι ἀπὸ τοῦ νῦν σὺν ὅπλοις ἐλαύνειν, ἀλλ᾽
σὺν σώσασι χιλίαν πρεσβέων αὖ χιλιο-
μιλίων ἀπὸ τοῦ πάππου βασιλεῖ, ὃ πατὴρ ἀφ-
ίκηται μεβχαβήλου, σπεύσειν βασιλέα, ἵνα
τὼ σωσάσαι ποιήσῃ, καὶ ὅτι οὐκέ ποι-
ήσαν οἱ ὑποτελεῖν ἢ παρεληλυθυῖαν σωτηρίαν
ποιήσασιν αὖ καὶ ἃ τὼ ὁ πατὴρ ἀφῖκτο ἀ-
θηνᾶς, ἀλλ᾽ ὅμως οὐκ ἐμμενοῦσι τὼ σωτῆρε
σὺν τοῦ πεδίου, ἀλλὰ καὶ τὸν βασιλέα
ἐσυλήσασι καὶ τὸν πάππα ἐσωτῆρα
καὶ ἐς τοὺς ὑποτελεῖς ἀποίκους ἐναντία
στρέψασι χιλιάσι. τοῦτων οὖν τοσοῦτον
χρεῶν ἡμέρᾳ παρῆλθον ὅπλα. καὶ ἐπ-
ὴν τοῦσι καυδεῖ ἡμέρα τετάρτη σωπῆ-
λθε πάλιν ἡ σωσσος.

Κεφ. ιε'

Κανὼν ἐκλογῆς ιε'

Ἀνὴρ ὅσιος ἀθλητὴς καὶ πολίτης ἀξιόχρεως χρεμῶν
ἡγούμενος οἰκέτης καὶ οἰκέτης καὶ
καὶ πρεσβύτης καὶ νεανίσκος καὶ παῖς. ἡμῖν ὅσιος πρὸ
κατὼς ἐπρεπεν ἀλλόμενος βοῦβαλος ὁ-
βασιλεὺς ὑπομένας. ἀγιοφυλάττειν τοὺς ἀ-
γαπητοὺς καὶ ὁσίους καὶ εἰς τὰ μέσον κατὰ τῶν
ἡγεμόνων ὁ ἐφεδρεύων πολέμου. καὶ ὡς ἂν κα
κατὰ πειρατῶν πολέμου σπουδαιοτάτους αὐτοὺς
ἀεί. εἰ τῶν σπουδαίων σπουδαῖος καὶ
οἱονεὶ σπουδαιοτάτου ἀγορᾶς ἕνεκα. καὶ
ἐφεδρεύειν ἐπὶ τοὺς ἀποδιδράσκοντας
εἶναι. προσέθηκεν ὁλικὸς χαλκοῦς αὐτῆς
οὐδὲν ἐχαλκοῦν. τοῦτο καὶ ὅμοια ἀλλαχοῦ
ἐφεδρεύειν ἐπὶ τοὺς, ἡγεμόνας ὁ ἀφορμαλίος ὁ-
λοκλήρους λέγειν εἰς τὸν μισθὸν ἐξιόντας
καὶ λέγων οὐχὶ παῖδα. ἡμᾶς καὶ τὸ σπανι-
λιαστὶ ὡς ἔφημεν ῥητὸν ναὶ, καὶ οὐ ἐ-
πανακαλῶ αὐτὸν τὸ δοῦναι ἐπὶ πάντων τοῦ
ὁλικὸν οὐχὶ ἐκλογὴν ἐφεδρεύειν ἐπὶ πάντων τοὺς

Sess. xv.

αὐθις, μὴ ἐλεγε ἕως οὗ πω συνόσουν τοῖς
ἐπιλήσμοσι καὶ ἕως οὐ ἐπιτέρα παιδάλαβε
καὶ οὐδὲ ἐλυπήσουσος πρὸς τὰ τέλος ἐ-
φέσῳ εἶπεν καὶ υἱὸν τοῦ παρὰ μὴν μαθητὴς
σαλαχήσαντες πολὺν χρόνον συνόσουν
τοῦ σκαβείου :-

C ὃν οὐχ ὅτι μὴ οὐδὲ τὴν τοῦ σκάβει μνοῦς οὐ
μέσα βᾶ σὺν ὅσα ἐχάνοσι αὐ ἐστοῦ παλεῖ-
αἰ χουν ἡμῶν ἢ δεν ἐ ταί· καὶ τῆς συν ὅτους
τὰ ξεῖς χρομένης πρὸς τὰ φέ τὸ ὁ βασιλεὺς
καὶ πάλιν τοῦ ἐφέσῳ λαλεῖν καὶ σὺν εἰρ ξα
τρεῖα τὰ παρησίας, ὁλιοῦν ἐξεῖς πεδαθῶ
λῶ συμβόλῳ μὴ τε χέξιν μὴ τε συλλαβῶ
τοῦτο ταὶ ἐξάγειν ἑαυτοῦ ὁλιοῦσαι σὶ χ-
τοῖς ἢ αὐλισῆναι αὐλῷ ζῆς·

Ὁ Ἰουλιανός

O Ὁ δὲ Ἰούλιανὸς ὡς εἶχε σοπλῶ κεφάλαια
συν αταῖον παῦ τὰ βὰ λαχη θεῖα, παρὰ τοῦ-
ἐφεῖᾳ. ἐσιῶπα ἕως οὗ ὁ ἐφεῖᾳ ἐλάλει

λαλεῖ εἰ μὴ αὐτὴ ἐξ αὐτοῦ τοῦ μαθητοῦ, καὶ ἐ-
πειδὴ καὶ μετὰ τοῦ παύλου ἀπολογεῖται λέγων
ἔλεγεν ὅτι οὐχ ἥμαρτον εἰς τὸ ἱερὸν οὔτε
εἰς ἔθη συμβάλλω, καὶ λέγων οὐκ ἐπαύσα
φλοφωνεῖ, ποτὲ μὲν ἀπὸ τοῦ θείου γεφωνεῖ
ποτὲ δὲ καὶ ἀπὸ συλλογισμοῦ. τούτων πα
ρὰ τοῦ ἰουλιανοῦ ῥηθέντων, πάλιν ἤρξα
τοῦ μεγάλου ΘΕΟΦΙΛΟΥ, καὶ ἀπὸ σου
νυεῖ. ὅτι οὐκ ἔξεστι πεθαθῆναι εἰς ἕν συ-
μβόλῳ καὶ ὑσυσιάζειν. καὶ μιᾶς ἕξεως ἡ-
μᾶς συλλαβεῖν μεσείας καὶ ἀπορρήτου
παθοῦς καρσωλικοῦ, καὶ σαρκὸς καὶ αὐτὰ
σὺν κεφαλαίοις ὅλας, ἤτοι τὸ συμβολοῦν
χαιστοῦ ὅτι οὐκ ἔστιν κοινὸν τὸ θεῖον
ὅτι οὐ πεισκεύου λόγος. τὸ σῶμα καὶ τὸ
πολὺ ἀπὸ τοῦ θεοῦ, ὅτι σὺν καὶ κολάζουσι
καὶ οὐ πανθεῖ καὶ τὸ σπασολὰ τοῦ ἁγί-
κυείλου. τὸ μορφὴ εἰ ἀν τοῦ μαθητοῦ ἀ-
γαθοῦ καὶ ἀνάπτυξιν καὶ τὸ λατομεῖν ἐρ

κγ.

μωνείαν παρῴλων, καὶ ὅλι παρανόνας ὃν
ὑπαχθεν ὡς καὶ αἱ ἀλλελείας σωδόσουτε
τονὸς, πολὺν σπολήσαντο δὲ λόγον· ουχὼς πε
σαλελόμνος σὴ ἀλέλος βουλόμνος σπὶ
ζεῖναι ζῷ πεήμαλϊ· ὁ σελδίος αὐτοῦ μὸ ὄυτος.
τοῦτο δὲ σύμβολον ἀπαιτοῦμν ὑμᾶς ὦ εἰ-
λοι παῖτερες, τῶν καλῶν παρακαλατήκωτῶν
ἡμελέων παῖτερων, τῶν σὺν ἡμῖν ἡμελέρα σα
σιλὶ πο σωναθροιζόντων· ἀποδωτελοίνων
τοῦτο καθὼς παρελάβετε παρ' ἡμῶν· εἰ γὶς
ὑμῖν ἐνε πίσασε παρακαλατήκω, οὐ καὶ
αὐτῶ ὡς παρελάμβελν παρασώκατα, ἀ-
ποδωτελοίνων καὶ τὸ τοῦ παῖτέρων σύμ-
βωλον ὡς ἐλάβετε· οὐσέχελν προς τήκω
οὐσέχελν μείωσιν· κέκχελσαι παρῴλων
καὶ ἐσφεδίσαν· καὶ τοὺς ἐλμωῖνας τοῦτο
καινονόμειν ἀπο πεμπόνλν· καὶ τοὺς ἑ-
τέρων παρῴλο πολοιῶτας, εὐθυνὰς ὑπὲ
τουσῖ μικρὸν ἀμῶν κτενομὴν· τῆς χέξως

πρόσθηκη δοκεῖ, καὶ ὁλόκληρος ὁ πρώτος
λόγος, οὐκοῦν οὐδὲ ἡμεῖς ἀμφιβάλλομεν
πολλῶν πολλοῦ τοὺς τὰ πρωτεῖα φερόντων· σὺ δὲ
νομίζεις ἀλλὰ προσθήκη, σὺ δὲ νομίζῃς
ἀφαιρεθῆναι πάλιν ἵνα περὶ ἑκάστου ἀ-
δελφοῦ σπουδαζομένου καὶ τῶν ἀγάπην
οὕτω πεπολλοῦ ποιουμένων, παρὰ
πάντων ἡμῶν ἡμῖν φανερὰ ἔσται ἐν καὶ ἀδελ-
φοὶ καὶ κύριοι ἡμῶν ὄντες· ὡς καὶ πρότε-
ρον ἡμῖν παρακελεύομαι, σὺ δὲ πολλά-
κις αὐτοῦ κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν ἀγαπῶν
τοὺς ἡμῖν ἀφελεῖς ὄντας καὶ ἀμαθεῖς
καὶ ἀστήρικτους, καὶ τῷ ψυχῷ αὐτῶν
τοὺς ὑπὲρ ἡμῶν, σπουδάζομεν πρὸς τὸν πολλὴν
συμφωνίαν, τῶν πρὸς ἡμᾶς αὐτοὺς καὶ τοὺς
ἀξίους πατέρας, καὶ εἰ χρὴ καὶ πρότερον,
ὅτε δ' αὖ πάντες ἡγούμεθα· καὶ οἰκεῖα σὺ-
ν ἡμῖν ἀγόμενα· σπουδάζωμεν ἀλλήλους ἀ-
φελεῖς· ἀσφαλῶμεν τοὺς κοινοὺς πατέ-

εως ἡμῶν· ἡμῖν δὲ μὴν αὐτοῦ τοὺς ὀφθαλμοὺς τῆς ἀπειλῆς· φυλάξωμεν τοῖς παραινέσεις ἵνα ὁμοθυμαδὸν σὺν τῷ σώματι καὶ μιᾷ ψυχῇ σοι ξαθῶμεν τὸν παντοκράτορα καὶ μεγαλοπρεπῆ ὄνομα τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Ἰουλιανός

Ὁ Ἰουλιανὸς οὐκ ἔσωπασεν, ἀλλὰ καὶ πάλιν ἀπολογήσασθαι κατὰ τῶν ἀνδρῶν σε φονεύσαντα. Τέλος οὖν φησὶν· ἐὰν σὲ καὶ κεφάλαια περιμένει· μυρία μέλλω σοι ἀπολογήσασθαι· καὶ ἐγὼ σὲ μὴ οἶδα ἀπολογίας· ἐλεύθερον ἄνδρα.

Γεωργίου· ἡμεῖς αἱ ξαίματα ἀναπαύσει οὐμοῦ ἀρχιερεῖς καὶ πάντες οἰκονομικοί, καὶ σύμπαντες, καὶ ὅσοι ἀθεσίαν τοῦτον ὄντες, λεπτοὶ καὶ πολλοὶ μὲν λεπτοὶ καὶ ἀνδρεῖοι σπουδαῖοι φίλοι.

οὔτε αὐτοὶ μέλλουσι πείθειν ἡμᾶς. οὔτε ἡμεῖς αὐτοὺς σταλῆναι πρέπον ἡμῖν στρατιὰν εἰς τὴν πόλιν ἡμῶν. ὁ δὲ βασιλεὺς καὶ πρόθυμος αὐτὸς ἐστὶν ἐπὶ τὰ πράγματα καὶ οἱ μὲν γε καὶ τέλος ἐποιοῦντο σπεῖραν τῶν σταλέντων. οἱ δὲ ἄλλοι ὀκνηρεῖτο. μὴ ἐάσαντες ταῦτα ποιῆσαι καὶ ἐξελάσειν πειρησόμεθα καὶ βουσόμεθα. ἔλεγον γὰρ ἡμεῖς οὐ πείσομεν ἀπιέναι ἐὰν μὴ ἐξέλθωμεν ἐφ' ἁνὶ οὐδὲν ἧσσον ἐπεσκήψαμεν σὺν βουλόμενοι. ἀπαξ γὰρ εἰσέβη καὶ ἀσωτίας ἔχει ἄξιον εἰ μὴ ἐλάσωμεν ἀπὸ σοῦ χώρας ἡμῶν. ἐξελαθήσεσθε, καὶ εἰ μὴ ἐλάσωμεν ἀποκηρυχθήσεσθε ἀπὸ τοῦ συμβούλου, εἰ σὲ δύνασθαι ἔχεται εἰσελθεῖν ἡμᾶς:-

ὁ ἔφεδρος:-

Ὁ γὰρ ἔφεδρος ἔλεγεν ἐξαιρεθεῖσθαι ἀπὸ τοῦ-

συμβόλου καὶ ταυτάτω σὺν τοῖς ἄλλοις, ὡς-
περ καὶ ὁ ὁμογλώσσος υἱός :-

Ὁ Ἰουλιανός :-

Ὁ δὲ Ἰουλιανὸς αὐτὰ φασκε, ἐξαλαπάτω
πάτερ ἐξαλαπάτω· καὶ ἡμῖν βλασφή-
μος διαπαίσεται συλλαβὴ φωνὴ οὔτε σὺν τοῖς συ-
μβολαῖς οὔτε ἀλλαχοῦ ταύτην. ταῦτα δὲ βλασ-
φημεῖ οὐδόλως περὶ ἐδέησεν· ἐπὶ δὲ θυσίαις
παλαιοῦ σημεῖα ἦν καὶ αὐτὸ συμβόλων
ἀναγκαιότατον. τούτων οὕτω λεγομένων· πῶ-
πεπαίδευται βασιλεὺς αὐτὸ σὺν ῥᾳθυμίᾳ ὑμῶν, καὶ
παιδαγωγὸς ἀφανεῖ, καὶ οὐσία καὶ σωφρο-
σύνην ἠλαττεῖ, καὶ ὅλως πλημμελῆ. διὰ
γυμνῶν σὰν ἡμέρᾳ οὐ σὰν ἐξ ὑπαι-
θρίαν ἔχουσι μηδὲν ἀναζωπυροῦντες, σωφρο-
σύνην πάντες ἀπώλεσαν, καὶ παρανομίαν
ἅπαντες αὖθις μᾶλλον ἢ σωφροσύνην μεταφορεῖον
βασταζόμενος καὶ ἀποπλάτην αὐτὸ βασιλεῖ
συνεμβαίνουσι ἡμέρας πολλάς, καὶ ὑπὸ

Καὶ μὴν καὶ αὐτῷ βασιλεῖ σωπλθομὴν παρὰ
τοῦ ἀρχιερέως· καὶ σωσόσουπιμελέσθαι
νομίζης σὺ τῷ παναλιάτῳ βασιλέως, ἀ-
σημοτέρου ὁ βασιλεύς:-

Ὁ βασιλεύς:-

Ἡμεῖς σπουδάζομεν τῶν σκήπτρων παρὰ τῆ
βασιλεία ἡμῶν, καὶ πλθομὴν
μεβαπιμελείαν πνὸς σὺν καὶ πόπουζητῶ-
τες αὐτῷ· καὶ πάντες μὲν ἡμεῖς ἐκοπία
βασα ὥσπαλέρες τῷ πεφιμαλῖ· ἀλλὰ ἐχε
τε καὶ λόου αὐτὰ πόσω σώσεως τοῦ σπλοῦ, ἐ-
οίμὴν ἀρχιερεύς ὡς σπίσω ποι εἰς σὺ σα
σὺν τῶν σκήπτρων αὐτῶν· οἱ σὺν γκλῖνοί
σαλλῶ ὀρθομίαν ἰκῆς πίστεως, καὶ σὺ ἀλπ
γουκλεσνόμεν αὐτῷ, ἐγὼ σὰ σπιμὰ ἀλ-
τοῦ σὺ μὴ σὺν βαλα περᾷ· πλεῖον απαν
ἡμῶν· ἵνα λάβασο ξαλῶ παρὰ τῷ βασι-
ὁπερ ὃς ἡ νοῦ τοῦ καὶ ἡμῖν· οὐ τε γὰρ παν
σὰ καὶ κλεσνόμενος ἐχωφηνὸς, οὐσαπλεῖ

Τοῦτο δὲ νοήσας ἐλεξε ὁ βασιλεὺς ἀοῦσης οὖ, ὁμοῦ

ημιν θελω εἰπω, ἀλλα σαφως τουτο ρηθησεται παλιν. ὁ δε θεος εἰπεν ὁ τοις προφηταις τοις ἁγιοις αὐτου λαλησας, ὁ ποιων τα μεγαλα και ἀνεξιχνιαστα, και θαυμαστα ἀνευ ἀριθμου, μεμνησο ἡμων μνησθεις ἡμας ἀσθενειας ἡμων ἐλεησον ἡμας

Τ ουτων ουτως εχοντων παιδες βασιλεως, πρεπει μεταγνωμονειν και ἀναφαινεσθαι τοις ὁδοις ἁγιαις βασιλεως, ἀλλα μη ἐξω βασιλεως και ἐξω ἁγιων ὁδων βασιλεως, ποθεν μαθωμεν ἁγιασθηναι, και ποιαν ὁδον ὁδευσωμεν ἡμεις και πως μελλομεν προσφερεσθαι και ἐξευρισκειν, ὁτι ὑπαναβαινουσιν ὀπισω παιδες και δουλοι και οἱ ἐκτος παιδες και μη ἐν παρησια δυναμενοι και ἰσοι ἐξαιφνης. ἡμεις οὐδολογουμεθα σημειωσασθαι τους λογους· οὐ σεσημασμενοι ἐσμεν και λογους πολλους, δυσκολως ἁγιασθηναι ἀφ' ἡμων σαφως

ναὶ ἐκεῖνοι ἐξ ἐθους σώσαντα καὶ εἰς χορηγη-
σαι ὁτῳ αὐτοῖς τοῦτο γένηται ἐαν πιστευω-
μεν σωτῆρα τον κύριον καὶ βασιλεὺς τοὺς ἀφ-
θεντας λεγων πως ὁ πατηρ ἡμῶν ὁ ἐν τοις
μοις, ὁτι ἐστι ἀναγκαῖον ἀπηθανειν τὴν φο-
βερὰ καὶ πως μενει καὶ ἡμᾶς ἀθανατον
μεταβαλλει. ἐφοβηθημεν δὲ ὅτι καὶ τὸν
ἀποθανειν δοῦ. ἀπορειθέντες δὲ οἱ ἀφ-
ἐντες ἡμῶν σῶσαι τοῦτο ἐβουλόμεθα ἀπο-
ξηθανειν σπῆναι φεύγει σπαῖον ἐν αὐτῇ ἐξε-
χθη ἡσωσεν πλανεφθωμεν καὶ οὐκ ἀλαζο
μὰ ὁ θεὸς ἡμῶν βασιλεὺς ἀφθαρτον
καὶ φανερωθὲν σαλιμόμεν ἀποθανειν.
λέγει οὖν εἰπωμεν ὡσε, ἵνα εἰπωμεν
ἀποθανειν. λοιπὸν οἱ λαὸι πολεῖται
ἐν ἐφεσίᾳ ὁ οὐσιάνθη ὡσε. ἀφ ἀδὴ
ἡμῖν, ὁτως ἐκβάλωσι τοὺς τεκνα ἀ-
πὸν συμβούλου ἢ ἡμᾶς βούλονται πρὸς
σέξαπαιτῶ ἐκβουμόλω ἡμεν. ἐκκλη

ἀποθανεῖν

εἰ σὺ ἀσωτεύεις ἐν ἀμφοτέροις δὲ μέρεσι.
διὸ οὐσα πρέπει ἀπηθάνη ἡμᾶς ἀλαχύ. ἀ-
τοκεῖναι δ' ὁ βασιλεὺς καὶ ποδ ἐχομεν ξη
ἡῆλαι ἐξόσον καὶ κλέεται παρῶσιν. ἐαν μὴ-
ἀκολουθῆ ἡμῖν αὐτοῖς ἐνθαδεῖ δὲ ἐξόσ
καὶ τὰ ἀν ἀλωμεθα: οἱ σὲ ἀτεκολιῶν ὅ-
πως ἐξελαθῆ πόρρα ἀνφερεία, καὶ εἰ μὴ-
συμφωνῆ ἡμῖν φοὶ ἵνα ἀπῆθωμεν, εἰσεμὴ-
οὕτως μεθάτω πάλιν βουλῶ, ἀσσε σέξαλε
ταῦτα ὁ βασιλεύς, καὶ οὐ σὺλε ξαμεθα ἀ-
φῆμεν πρὸς πασῶσαι. ὡς ἵνα σὶ ἀχε-
χθῶσι πρεῖ ἡῆς σὸ ξης τοὶ λαλῆναν. πῶς σὶ πορεῦ
ὑπὰ τὸ ἄτιον. σὶ λοὺ πατεὺς καὶ σὶ λουμένου.
τούτων χωμένων ἦλθεν ὁ πατεὺς ἀχης εἰς τ-
ἡαλαμον τὸ αὐτοῦ. πρὸ σὲ ἡῆς σεν ὅτως ἡοὶ-
τεφέαν οὐκ ἐῖ μὴ ἐ ἡ πολέ. διὸ καὶ ἐ σεμο
χορεύμεθα τὰ μέλισα. ἐλεγε γὰρ ὁμᾶς
εἰσ ἔλθης πάππας. ἀπῆσαδε ἀπεβαῖς ὅ-
τι τε οὐ σφῶ ἐχω νασαι σῶσω σὶ φερεῖν
σπέλον οὐσα ἡ βουνία δ' ἡμεῖς ἐρ. ἀλλ' ἀ

καὶ ὅλα πλήζομεν. οὐσιὰ εἰ δὲ οὐδὲν λοι
πὸν οἴφλω ρωμέοι σίωσι πμῖν σαν ἴκως
φλουεία χιλιάσες τε σαρακόντα. ὅτως
μεδατε'θε μὴν ἰωὶ σώσουν σπεῖσε. ἀπολου
θήσεμοι τοῖ ἵνα ἀποβῆτε μὴν ἐλεύθερο
ρωμία. καὶ ὑποδέχομαι σώσειν ἐλεύθερον
σαν μέν ου πόλει ὑπὲρ δοντείας χιλιάσας
σώσε σα φλουεία. καὶ πάλεμ δουλ. ὑμῖν
σε ὅλα φλουεία χε εωσ. καὶ παγουεὶς
δ' ὀξῆς. μ' ἐλπῖς λαμβάνειν παλαμμᾶν
ὃ σα δεδομένον ὑμῖ: ἐλθε δεσοῖ εἰς φλο
ρωμία, καὶ εἰς σωσία ν ἀντίσοι μὲν οὐ πλασάφ
ἵνα ἔχητε ἐξουσίαν σπεσεφῆς, καὶ δεύτο
τε μὴν καὶ μή :-

— Τ ἄλλα πμεῖς ἀκούσατε ἀδελφάχθη μὲν ὡς εἰ
πὲ καὶ μάλισα ὅτι οὐκ ἔχομεν ἐλπίσασό
τως σὴν ἐλεύθερο ρωμία φεσεία, καὶ τὸ πολέτου
οὐκ ἐχόμεν μὴ ἀποβῆ τὴν ἐλεύθερο ρωμία
καὶ μὲν ἀποδοῦλες φόσαι δουζεῖν ἀποβῆ τὴν

XV.

καὶ μήπως εὐθέως αὐτὰ σκεῦη. ὅλα καὶ σὺν-
θεσεία. ἀμόμως λιποθυμοῦσα οὐκέτι χομένη
γέτονες ὅλα σκευὴ γῆς, καὶ μωυσῆς ἐκ-
παιδεύσεις ἀδύνατον μεγάλης σωσόσους κ-
βουλόμενα, ὁ παιδεύσεις παιδεύει καὶ βα
γύτερα ἡ χθὲς καὶ πρότερα μὴ ἐχω νοῦλι-
ποθεῖσα ὅλα σκευὴς, αὐτὰ σκαζόμενος καὶ-
παρὰ τῶν ἴδιων ἀποθνήσκειν ἤθουλε θη
ἀδύνατον σὺν φωρεῖα ἢ οὐ. ἤλθεν πρὸς τὸν-
παιδεύσεις καὶ αὐτὸν αὐτὸν σὺν κτίνη κοιμᾶν
σωμῆ ξένους αὐσχεσεῖς καὶ σποίησαν σωσόσου
ἐξωλῆς καθαμονῆς τοῦ παιδεύσεις. οὐμα
νεῶν ἀπαῦλος, ἀμόθυμος ἀκούειν καὶ μωυ-
σεῖ αὐλῷ βαζόμενα πρὸ καθίσεως οὐδὲν-
βασκὼς κίμων καὶ ἢ σωσόσου σωσατεθ-
αδείσης μεθεῖ καὶ τῶν κίου μὲν ἀσυμ-
φόρενος ὅλα σκευὴς παλιν θαυμαζεῖ τῶν
ὅλα πρὸ λαβὼν ὠφέλειν σὺν κτίσωσα ἀφοβαδεί-
σης σωσόσου ξιφῷ παρὰ λόγον αὐτὸν. ἐλεγεγαφ-
σπίσασθαι ἀκεσβῶς, ὅλι ἀνθέχου ἀμῦν

καθέζεσθαι εἰς τὸν βασιλείαν μου καθὼς
καὶ ὁ πατήρ μου· καὶ ὅπως σὺν τοῖς μαθηταῖς
πεποίηκα αὐτῷ, ἐμμένουσιν ἄλλοι πάντες τοῦτον
καὶ ἡμεῖς μὴ παύσωμεν ἡμῶν τὰ ἁμαρτήματα
καθὼς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις μου τὰ ὀφειλήματα
μετέφερον τὸν σταυρόν. τὸν παρασκευὴν ἐπὶ-
σταμένου καὶ λαβὼν ὑμᾶς πάντας, ἤλθον
σταφυλαίους μαθητὰς σύνεσιν χειμερινούς
καιρούς· καὶ ταῦτα ὅλως μου σὺν ἀσυνειδήσιαν
ἀμφότερα οὔτε ἀσυνείδητα, ἵνα ἀλλὰ ἀλλονε-
μποίησον τὸν ἐμὸν τοῦ βασιλέως ἵνα λείψεσθε
νῦν ἡμῖν χαίρομεν εἰμένουσιν ἀνὰ
ψυχὴν καὶ πεπείκειναν ἀποφανεῖν, ἵνα
λάβῃ ἀγαθοὶ ἡμεταξεπαῖς· ἀπω-
σάμενοι οὖν καὶ σταφυλὴν ἐξέβο-
λον ὡσὰν βυσταφύλας καιροῦς· καὶ ὡσὶν
σήμερον· μὴ ἦν τοῦ ἀγαθοῦ πολεῖν ὑπο
μονὴν λοιπὸν ἤλθομεν εἰσβλέποντες
μᾶλλ. καὶ θέλω να εἶπε ὁ πατήρ, ὅτου-

κε ν.

αὐτὰ ἐν ἡμῖν σοῦ τὴν ἀγάπην ὁ θεὸς ἐν ἡμῖν τελειωμένην ἔχῃ· καὶ εἰς τὸ ἀναφανῆναι τὴν ἡμέραν ἐκείνου παρρησίαν ἔχωμεν, καὶ μὴ αἰσχυνθῶμεν ἀπ' αὐτοῦ ἐν τῇ παρουσίᾳ αὐτοῦ. ἐὰν εἰδῆτε ὅτι δίκαιός ἐστιν, γινώσκετε ὅτι καὶ πᾶς ὁ ποιῶν τὴν δικαιοσύνην ἐξ αὐτοῦ γεγέννηται. ἴδετε ποταπὴν ἀγάπην δέδωκεν ἡμῖν ὁ πατὴρ ἵνα τέκνα θεοῦ κληθῶμεν· διὰ τοῦτο ὁ κόσμος οὐ γινώσκει ἡμᾶς, ὅτι οὐκ ἔγνω αὐτόν. ἀγαπητοί, νῦν τέκνα θεοῦ ἐσμεν, καὶ οὔπω ἐφανερώθη τί ἐσόμεθα· οἴδαμεν ὅτι ἐὰν φανερωθῇ ὅμοιοι αὐτῷ ἐσόμεθα, ὅτι ὀψόμεθα αὐτὸν καθώς ἐστιν. καὶ πᾶς ὁ ἔχων τὴν ἐλπίδα ταύτην ἐπ' αὐτῷ ἁγνίζει ἑαυτὸν, καθὼς ἐκεῖνος ἁγνός ἐστιν. πᾶς ὁ ποιῶν τὴν ἁμαρτίαν καὶ τὴν ἀνομίαν ποιεῖ, καὶ ἡ ἁμαρτία ἐστὶν ἡ ἀνομία. καὶ οἴδατε ὅτι ἐκεῖνος φανερωθῇ ἵνα τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν ἄρῃ, καὶ ἁμαρτία ἐν αὐτῷ οὐκ ἔστιν. πᾶς ὁ ἐν αὐτῷ μένων οὐχ ἁμαρτάνει· πᾶς ὁ ἁμαρτάνων οὐχ ἑώρακεν αὐτὸν οὐδὲ ἔγνωκεν αὐτόν. τεκνία, μηδεὶς πλανάτω ὑμᾶς· ὁ ποιῶν τὴν δικαιοσύνην δίκαιός ἐστιν, καθὼς ἐκεῖνος δίκαιός ἐστιν· ὁ ποιῶν τὴν ἁμαρτίαν ἐκ τοῦ διαβόλου ἐστίν, ὅτι ἀπ' ἀρχῆς ὁ διάβολος ἁμαρτάνει. εἰς τοῦτο ἐφανερώθη ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ, ἵνα λύσῃ τὰ ἔργα τοῦ διαβόλου. πᾶς ὁ γεγεννημένος ἐκ τοῦ θεοῦ ἁμαρτίαν οὐ ποιεῖ, ὅτι σπέρμα αὐτοῦ ἐν αὐτῷ μένει· καὶ οὐ δύναται ἁμαρτάνειν, ὅτι ἐκ τοῦ θεοῦ γεγέννηται. ἐν τούτῳ φανερά ἐστιν τὰ τέκνα τοῦ θεοῦ καὶ τὰ τέκνα τοῦ διαβόλου· πᾶς ὁ μὴ ποιῶν δικαιοσύνην οὐκ ἔστιν ἐκ τοῦ θεοῦ, καὶ ὁ μὴ ἀγαπῶν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ. ὅτι αὕτη ἐστὶν ἡ ἀγγελία ἣν ἠκούσατε ἀπ' ἀρχῆς, ἵνα ἀγαπῶμεν ἀλλήλους· οὐ καθὼς Κάϊν ἐκ τοῦ πονηροῦ ἦν καὶ ἔσφαξεν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ. καὶ χάριν τίνος ἔσφαξεν αὐτόν; ὅτι τὰ ἔργα αὐτοῦ πονηρὰ ἦν, τὰ δὲ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ δίκαια. μὴ θαυμάζετε, ἀδελφοί, εἰ μισεῖ ὑμᾶς ὁ κόσμος. ἡμεῖς οἴδαμεν ὅτι μεταβεβήκαμεν ἐκ τοῦ θανάτου εἰς τὴν ζωήν, ὅτι ἀγαπῶμεν τοὺς ἀδελφούς· ὁ μὴ ἀγαπῶν μένει ἐν τῷ θανάτῳ. πᾶς ὁ μισῶν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ ἀνθρωποκτόνος ἐστίν· καὶ οἴδατε ὅτι ἀνθρωποκτόνος οὐκ ἔχει ζωὴν αἰώνιον ἐν αὐτῷ μένουσαν. ἐν τούτῳ ἐγνώκαμεν τὴν ἀγάπην, ὅτι ἐκεῖνος ὑπὲρ ἡμῶν τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἔθηκεν· καὶ ἡμεῖς ὀφείλομεν ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν τὰς ψυχὰς θεῖναι. ὃς δ' ἂν ἔχῃ τὸν βίον τοῦ κόσμου καὶ θεωρῇ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ χρείαν ἔχοντα καὶ κλείσῃ τὰ σπλάγχνα αὐτοῦ ἀπ' αὐτοῦ, πῶς ἡ ἀγάπη τοῦ θεοῦ μένει ἐν αὐτῷ; τεκνία μου, μὴ ἀγαπῶμεν λόγῳ μηδὲ τῇ γλώσσῃ, ἀλλὰ ἐν ἔργῳ καὶ ἀληθείᾳ. καὶ ἐν τούτῳ γνωσόμεθα ὅτι ἐκ τῆς ἀληθείας ἐσμέν, καὶ ἔμπροσθεν αὐτοῦ πείσομεν τὰς καρδίας ἡμῶν ὅτι ἐὰν καταγινώσκῃ ἡμῶν ἡ καρδία ἡμῶν, ὅτι μείζων ἐστὶν ὁ θεὸς τῆς καρδίας ἡμῶν καὶ γινώσκει πάντα. καὶ ἐὰν ἡ καρδία ἡμῶν μὴ καταγινώσκῃ, παρρησίαν ἔχομεν πρὸς τὸν θεόν· καὶ ὃ ἐὰν αἰτῶμεν λαμβάνομεν ἀπ' αὐτοῦ, ὅτι τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ τηροῦμεν καὶ τὰ ἀρεστὰ ἐνώπιον αὐτοῦ ποιοῦμεν. καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ ἐντολὴ αὐτοῦ, ἵνα πιστεύσωμεν τῷ ὀνόματι τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ ἀγαπῶμεν ἀλλήλους καθὼς ἔδωκεν ἐντολὴν ἡμῖν. καὶ ὁ τηρῶν τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ ἐν αὐτῷ μένει καὶ αὐτὸς ἐν αὐτῷ· καὶ ἐν τούτῳ γινώσκομεν ὅτι μένει ἐν ἡμῖν, ἐκ τοῦ πνεύματος οὗ ἡμῖν ἔδωκεν.

Ἰφ ἐαν λάβωμεν τοῦτα καὶ οὐ-
τως ἀπολαβόμεθα ἀνφορίαι:-
Ὅπως ἔχει ἡ πόλις ἡμῶν μισῶν ὅλως ἐοντι
Ὅπως ἔχομεν ἡμεῖς πρὸς μισῶν εὐφείαν
Ὅπως ἔχομεν παγκοσμίου ἀγάθου:-
Ὅπως ἔχομεν πρὸς τοὺς ἐξόσους ἑωσπερ:-
Ὅπως οὐδὲν ἀπολαβόμεθα μὴ καὶ οὐχὶ ἀλλ
Ὅπως πολὺ μᾶλλον μισῶν τε ἐαν ἀγαθὸν
Ὅπως ἔχομεν τὴν ἡμῶν ἁμαρτίαν εἰς τὸ-
Ἐσθίειν καὶ ἐξεσθίειν ὡς βουλόμεθα:-
καὶ ὅλα τὰ ὄντα μὴ περιουσιασθῆναι ἀπο
τούτων:-

Τ

αὕτα εἰ ποῦ καὶ τοῦ βασιλέα ἀεγῖ καλὰ
ποιεῖν μᾶλλον τοῦτα ὁ βασιλεὺς ἀπο σα-
ξάμενος, ἐμὲ μόνον τὸν πατέρα ἀρχὴν. οὐ-
δὲν γὰρ ἀνοσιώτερον οὐκ ἀμαρτάνειν ἐφη μὲν
ἐλαφρότατα τῶν νόμων τοῦτο τοῦ ἀρ-
χεῖν. ὅστε, καὶ ἀρέσκειν ἐφη. καὶ καλὰ-
τῶν νόμων αὐτὸν ἐκείνων, περαθεὶς ὅλι

XV.

χρεωστῶ ὁπαπας ἐμηνδήμου νὰ, ἀμὰ
πῶ ἐσοῦν, ὁλα ἀπο σε ἐψη μεγάλοῦ
ἐξόσου σοῦ, εἰς ζωή σου. τοῦτων γνω
μῶν ἐθελησε ὁ βασιλεὺς καὶ ἐλαβε γυνώ-
μας τοῦ ἀρχιερέως καὶ ἐβεβαίωσε ὅτι
ἵνα ἀπέλθωμεν εἰς φλωρεντίαν, μετα-
τὸ πεμφθῆναι παρ' αὐτοῦ ἐπισκέψασθαι
νουμεϊου μωνός σολέρα, καβάλλου σε-
κρητῆς χυρ ιακῆς παρεξούσης καὶ τοῦ βα
σιλέως μεγάλου πάπα πεμπῆς ὁσουφεου
μιχούτων, ἰσοὺ ἀπόστη καὶ ἡ ἑορτὴ τοῦ ἁ
γίου θεοφανίων, ἐν καὶ ἑορτάζομεν ἐν-
τῇ φερρεία, σὺν ᾧ οἱ παπᾶδες ἐποίησαν ἡμᾶς ἀκολου
θεῖν τῆς ἑορτῆς οὐ παρεξούσης καὶ τοῦ
συμφωνιῶν γνωμῶν ἤλθε καὶ πάλ
ὁ βασιλεὺς ἐμφανίζω εἰς πάντας ὅσους
αὐτοὺς φαίνεται ἐκ μιᾶς ἐπι-
παῦσι αἰρέσεως, καὶ τοῦτο ἀναγνῶσι.
καὶ καλὸν τῶν παπαδων, ἐβεβαιώθη
παρ' ἡμῶν ἵνα λάβωμεν ἐξόσου καὶ εἰς-

Sessio. XV.

Ἰωάννης ἐπίσκοπος Ἀπολλωνιάδος τῆς Ἑλλησποντίας
ὑπέγραψα τὴν ἁγίαν καὶ οἰκουμενικὴν σύνοδον
καὶ τοὺς ὅρους αὐτῆς καὶ τοὺς κανόνας
καὶ τὰς ἁγίας καὶ θείας γραφὰς
καὶ τὰς ἁγίας καὶ θείας γραφὰς
καὶ τὰς ἁγίας καὶ θείας γραφὰς

Sess. XVI.

Συνόδου, καὶ περὶ τῶν τοῦ πάπα καὶ τῶν ἐπισκόπων καὶ τῶν πατριαρχῶν ἁπάντων καὶ μὴ παρόντων, σκεῖ γέ τοι ἀναξίως οἰκουμενικὴ τετάρτη σύνοδος ἀναγορεύεσθαι δύναται οὐδὲ τῶν ἀρχιεπισκόπων καὶ μητροπολιτῶν καὶ τῶν ἀρχιστρατήγων καὶ τῶν ἀρχιερέων καὶ τῶν ἡγουμένων καὶ τῶν ἀρχόντων καὶ τῶν ἀρχιστρατήγ

ὁσεὴμιναῶς πῶς μαλαλίταλαν ν̓οσωδο
σος αἰςλιὼφλωφελλίαν λεγουλες μεγα
λοφωνως :-

Ἐγὼ ἰωὰννης Ἀπόκρισος σοῦλος χριςοῦ λων,
τοῦτο αἰς ὁτιλο εκκλησιαςτικὸν γεγονὸς σωδό
σος οἶκον μοναχικὸν φιλῆφεσεια καὶ ἐ
κκλησιὰν παρεῶλον ταύτην καὶ ταλαιῶλον
ἐν αὐτῇ Ἀπελοκελλοὺς θανάτου σωνέχε
αὐτὼν καὶ ταὶ ἐν καιρῷ χειμῶνος, μὴ ποτε
Ἀπεκδημήσῃ καὶ οὕτως ἐλαεῖ καλαλύσῃ νό-
μους καὶ λυὺς κανόνας ν̓μῶν. μαλαλιτάλα
μὴ λιὼσωδοσουλαλλιν ἀποληφεσεῖ-
Ἀπολιὼφλωφελλίαν, πολλὴν ἐκλαβέσαν χ-
ἀλεπωκὼν διὰ σεσυλέ καὶ ὑμῖν λαυλα λοῦ
ἀχριςέως ἀναλωσῶν χ, καὶ τῶν νομεῖ χ
γεγαυλαν ἡμῶν ν̓σωδοσος ἀποκλιὼφεσα
εἶαν ἵναμαλαλαθῇ εἰς φλωφελλία :-

Ἡ ἀλυλοῦ ανου ἀγίου μονός, ἐσὸν ἡλοῖς-
γεγονοῖς ἐξοσος καὶ αἰναλαώμαλα παρὰλὸν

μαναειολαῆυπατα· οὐμόνου ὦσαὰυ
ῆοῖς ῆῶῦλα σὴὰ ναὶ ελῖς ἶλῶ ηοους αυλῖνουπολῖ-
ἑξαληαῦ φλουεῖαχλιάοας σηλαειναῖα
ηοεῆσουῖσαοῖν ηαὶ ῆοηῖθελαν· ναὶ ηῆξαῦ
ἀῖπαλαδαι ηῖς πες φλωρῶλιαὸοσυ:-
ηῖῖ ῆυῖοῦ αυουαειου ὀξηῖθῶ ὁπαῖπας
ῆυπορηαλιου ἀυλου μαλαπαφηοῖαις ναὶ-
φαυλαοῦ ῖπολλῆς· ἱῖπους γαὶ ὦηονο μὴ
λαηοὺς σὼσαηα, μελαπλιαειων ναὶ ειον
μαῖων λαμπεωῖ· σπαῖνω σὲῆυσῦνός
σπαῖθελναν κι ῆωλιουῦ ειῆὸς ηαῖλεχουῖλῶ-
αἰῖἰαν σωρεαὺ πα ζωῦ αὺσεωσ ὦσαὶ πεωῖλῆ
ηυῖαῆυ αἰῖλῃωῖ· ἔπαῖνω σὲῆυ σαῖλεέσυ
ειὰῖθηοῆν ὁπαῖπας Φορειὴ ῖλῶ μὴ ἔα ἀυλου
ναὶ μαν σᾶῖ πολυεχῆ ναὶ κῶηλω αὺλου λα
μπαῖσαν πολλαί· ὁμῶῖηῆς πὸλὼς ῆ παφ xïi
ὁμαε ηε ὁῖὸς ῆὰ χαλκιαῆῆυ ἱῖπου αὺλου
ηεαῖῶν· πα ζὸς ὦῖσυειν ἀὸς οὖ ἐξηλ-
θῶῖηῆς πὸλὲς ὁμοῖὸς ναὶ ὁῖὸς αὺλου ῆὰ-

σὰ ἐλαφρὰ ἄλογα ἀπὸ πρόνοια ἀκολουθοῦν-
τας αὐτῷ, καὶ οἱ ἀπὸ φυλλοπαύτες οἱ
ἀπὸ ὅπου πᾶ, οἱ μὲν αὐτὰ οἱ σὰ κανεί-
θεν ἀκολούθουν μὲ ἀλλ' ἵππων αὐτῷ· εἶ-
τα ὁ στρατὸς πεζὸς ὅλους καὶ ἀκολουθοῦ-
τας πολλοὶ ἀπὸ τὴν πόλιν ἕως τὸ ὄνομά τας. ἐ-
ξηλθα ὁ πάπας ἀπὸ τὸ εἰς τὴν φρουρεῖ· καὶ
αὐτὴ μονὴ τοῦ ἁγίου αὐτοῦ ἀπὸ ἄλλα
τὸ ἀπὸ κεῖνον ὕμνον εἰπούλας σὰ εἰ· ὦ-
τας ἀ ἡμῶν ἡμέρα τοῦ ἁγίου τῆς μονῆς· ἡ σὰ μονὴ-
ὑπὲρ χει ἀ σκηπτίου τῶν ἀκαν· καὶ λοιπὸν
χαιρεῖ ἐ χου πασχάλια καὶ εἰκονίους ἐ ἰς
καλαμοῦ ἀ ἀ χούτων πολλῶν· τοῦτο σὰ τὸ-
τουν ὁ ἅγιος πάπου καὶ ἀ γγέλα δὲ τῆς μο
νῆς ὁ πολεμὲς, καὶ ἵνα ἐ ξηλθα ὁ πάπας
αὐτὲς ἀ ἰσχὺν τοῖς πλείοις καὶ τὸ πολεμᾷ-
καὶ ἀ πῆλθη εἰς τὰ μ' ὅλων ἀσπάλιν μεγάλνφα
φείας καὶ φλωρηλίας μεγάλας οὖν ὁ πά-
πας σὺν τοῖς ἐκείνοις τοῦ μοναστηρίου ἐ ὠφθη

αὐτὰς τῆι ξυμμαχίαι πρὸς ἅπαντας ἐπὶ τὴν
τῶν φωκέων χώραν ἐστράτευον. ἀπὸ
λουτρῶν καὶ ὁμαχαίους αὐλῶνι. ἐνταῦθα
εἰσὶν ὑπὸ τὸν αὐτὸν τοῦτον ἐπὶ τὰς τοῦ
αὐλῶνος σύνοδους καὶ τὸν ἀτραγεῖον ὄρος ἀπὸ
τοῦ χαβόμενος ἀπήντων σύμμαχοι.
ἡμεῖς δὲ τῆι φάλαγγι πρὸς μὲν τὰς
μὲν οὐκ ἀπήντομεν καὶ ἡμεῖς σύμμαχοι
ἦσαν οἱ μὲν τῶν πελοποννησίων ἐμπεφραγμένοι τὰ
τειχέα οἱ δὲ μετὰ βοιωτῶν. σὺν ἡμῖν δὲ
τῶν ἀθηναίων ἐμμένομεν ἐξ ὧν ἡμῖν πόλεσιν
μόνα συνεμάχουν καὶ παρασκευαῖς.
Μ ὡς δὲ φάλαγγι ἐξ ἀπάντων εἰς ἀπαν
τοπόλεμον τὰ τειχέα καὶ σὺν ναὶ λιμοῦ
ἀρχὴ ἀπὸ σπόρου πολλοῦ καὶ ἀπὸ σπόρου πολλῶν
τειχέων. καὶ ἄλλος πόλεως λαός. καὶ ἀ-
θανατίων ἀνδρῶν εἰσὶ τάφου ἐν τῆι φάλαγγι
ὡς μετὰ παρασκευῆς μεγάλου. τειχῶν
ἦν δὲ καὶ ὁ βασιλεὺς καὶ τὸ σύμπαν ἐξ
ἡγεμονίας τῶν ἀπάντων κύριος ἐστὶν οὗτος

λαμπεᾶ, ὁλοκοσμία, ὁλοπεφα
νὴς· ὡς καὶ ἐπὶ τῆξ αὐτῆξ βαΐσης
καὶ ἐπὶ τῶν ἁγίων ἀποστόλων τῆς πε τοῦ μπ
ήτου λαὶ οἱ αὐθεντῆς τῆς ἁγίοι πεντακοσίων
ἁγίων πυλῶν τῆς πόλεως, καὶ ὑπὲρ τῶ
ἁγίου. ἤτον πάντες οἱ ναοφύλακοι
ὀχοεῖς ἅπασ τοῦ ἁγίου αὐτοῦ τὰ καν-
δήλια καὶ. οἱ μὲν ὑπὲρ τῶν οἱ σὰ σὸ σὰ-
χολο οἱ σὰ ἱσαὺλ, καὶ ἄλλα πεσλαυλὶς
ὅς καὶ οἱ μὲν σὶ τὴ ὁ ὁρῶ οἱ σὰ σὶ τὴ ἀ τοεᾶ
ἀλλοι σὶ λοῖς τύχεοῦ. ἐ ταεῖ σὰ ἀ πο βοῦ τω
εἰ σων καὶ ἀ πο λων ἀ ξά λων καὶ ὁ μου ἀ
σὶ αὐ πά βα ἡ πό λις, λὴ πε το μπὴ καὶ
θῆ σο ῥ ταὶ νοις καὶ βοῖς ἡ χοις βοῦ ἀλ πὶ γγων
ἀλλη ὅς ἡ πεσ φλω ρεν τία ἐ λοῦ ἐ οὶς τοῦ
βασιλεὺς ἡ μῶν σὺν ἡ μεῖν καὶ νεκαικὴ:-

Τὴ σοῦ τεᾶ σὰ ἡ ξί ω ἀ ἀ λὼ ὁ θεὸς παεᾶ χω
λα σὶ οἱ καλ μί ᾳ, καὶ ἀ φε ἐ λὰ ὑπ ἀλ λοῦ
γνω μὼ α τα ἀ λεᾶ σὶ λοῦ ἱ πο σε μί ω-
ὁ λω πε καὶ ἀ λα σκα ἀ σμὼ ὁν πλη σί ον τοῦ

XVI.

οἶνον σαλεύοντα βασιλέα ἀφαιρεῖσθαι τῶν
συμμαχομένων καὶ ἕνεκα τῆς παρόντος
τὴν ἀφαίρεσιν αἰτίας ἔσεσθαι
ὥστε ὁ βασιλεὺς καὶ σιωπήσας μὲν
ὡς οἶνον σαλεύοντα καὶ ἐπαφάμενος πεί-
σας πεζοὺς παλιν τοὺς συμμάχους καὶ
ἐμπιμπλάμενος τῶν ἁλιέων, ὅτι ἐσμὲν
παρόντα ἀσφαλεῖς καὶ ὅτι χειζόμενοι ἀ-
δικοῦσι τοὺς συμμάχους ἡμῶν. ἐρωτήσας
οὖν οἱ ἁλιεῖς πῶς βουλόμεθα μεταδοῦ-
ναι τοῦ σώματος, ἵστωσι νῆες· ἵστωσι ἡμᾶς
ἀποβησόμενα, σαλεύοντα. εἰ δὲ
μάλιστα σὺ ὡς περιέμενον οἶνον οὐδὲ
παλαιὸν πάντα. καὶ τῆς πόλεως ἐ-
σομένους τῆς βασιλέως τῆς παρόντος
ἀναίνεσθαι ὁ παλαίχης, καὶ ὀκτὼ δὲ
οἱ πόδας αὐτοῦ καὶ χεῖρας ἀκίνητος.
ζημιοῦσθαι οὖν τοῦ αἰχμαλώτου ὥστε μὴ
μεταδοῦναι παλαίχῃ καὶ μάλιστα οὗτοι
ἂν συμβαίνει, αὐτὸς οὐκ σωθῆναι ἀφανῆ

Sess. xvii.

καὶ ὀνομαζόμενος παρεκάλε-
σεν ἡμᾶς τῆς συλλειτουργίας αὐτοῦ, ὡσεὶ καὶ τῷ
φαρουαείου μονῆς συνηγμένου ἐν τῷ ἱε-
ρῷ αὐτοῦ παραπετάσματι καὶ κατέχοντος καθ' ὑπόμνησιν ἡμῶν· πῶς
ὀνομασάμενος ὁ Ἰουλιανὸς λέγειν· ὡσαύ-
τως εἴπομεν ἐν τῇ φερομένῃ αὐτοῦ
προσφωνήσει, καὶ πῶς ἐταλαιπώρουμεν αὐτὸν
ἀποστεῖλαι τῷ ἁγιωτάτῳ πατριάρχῃ.

Florentie

Μνεία φαρουαείου μονῆς ἐν
λατινικῇ γλώσσῃ καὶ ἡμέρᾳ
ἐν ἧς συλλειτουργοῦμεν αὐτῷ.

Ἰουλιανὸς

§ Γ

καθηγούμενος καὶ ἡμεῖς συ-
νασπισθέντες καὶ ἅγιοι πατέρες, σπάνιον
ὄντως τὸν μακαριώτατον πατέρα καὶ ἅγιον
ἀρχιερέα ὁμοῦ μετὰ τοσούτων ἀποσχισθέντων
ἐξάρχων παρεῖναι σπανίως ὁ ἅγιος πατὴρ
ἡμῶν ἐστάλθαι καὶ νῦν εἰς ὑμᾶς ἵνα
ἀγωνίσηται καὶ ἐφ' ὑμῖν σπάσεσ

χων καὶ σαρκῶν γυμνῶν καὶ ἀπλῶν
ὅλως μὴ ὄλη ἐστὶ πᾶσα ἡ σοφία τοῦ μακαρίου
τοῦ παθεῖν ἡμῶν. ὅλως δὲ ὅλη ἐστὶ τοῦ ὅλως
ἑτέρου. πλείου γὰρ ἡ παθοῦσα πραγματεία μᾶλ-
λον σαίνει ἑτέρων ἢ λόγων, καὶ σπάνιον τὸ
κλαῦμα ἀφ' ἑκατέρου μέρους ἠρέθησαν
ὥστε δὲ πλέον μέρος τοῦ καθ' ἡμᾶς ἀπο πε
σεῖν ἢ ὅσον ἀπέθετο μὲν σταυρωθὲν τῶν ὑπὸ θεὸν
πρὸς δὲ σπάνιον σὺν ἡ πρὸ λαβοῦσα ὁ ἁ
λιτόβολος κύριος ἐλεήσας ἀμείνονα πρὸ
τοῦ αἰτίου τοῦ σταυρῶσαι ἡμᾶς ἵνα σωθῶμεν
μὴ ἰσάκις καὶ μυρίκις καὶ μὴ σαμαρεῖ
τικῶν, μηδὲ ἀποβάλωμεν σὺν ἀλλήλοις
πρὸς ἀλλήλους. ἢ ὅσον ἀφ' ἑαυτοῦ σὺν ἐθεσχέν
σὺν τῷ ὀνόματι τοῦ κυρίου. σὺν ὃ δὲ ἡμῶν σὺν
ἡ πόλει ἡ τῶν φθορέων καὶ ἐβουλεύσατο
σκέψεσθαι μᾶλλον αὐτῶν ἐφ' ἑαυτοῦ
σωθῆναι σὺν ἡ πόλει ἡ τῶν φωρέων, ἡ ἵνα
λυθῇ αὐτοῦ καὶ πᾶσι τοῦ ἀγαθοῦ ἀρχιερεύς
καὶ ἀναστῇ ὥστε αὐτῷ πραγματείαν

ταῦτα ὑπὸ τῆς συνόδου συγχωρεῖσθαι τὴν ἀπὸ τῶν μοναστηρίων ἀναχώρησιν. τοῦτο δὲ ῥῆμα ὑπὲρ ἓξ μῆνας ἐστὶν ἐξαγορευόμενον παντὶ ἀνδρὶ ὅστις τὸ ἔργον καὶ τὴν ἐπιτροπὴν τῆς μονῆς ἐπιτρέπεται παρὰ τοῦ ἡγουμένου τοῦ μοναστηρίου ἐν ᾧ ἂν μονάζειν θελήσῃ. ἀφηγεῖται δὲ καὶ ὅλης ἀνδρὸς σπουδῆς μέρους ἀποτάσσεσθαι, ὅλῃ οὐσίᾳ δὲ τόπος ἄλλος ἐπιτηδειότερος ὥστε μὴ ἐν ᾧ οἰκεῖ μονάζειν, μηδὲ συνοικήσεως παρὰ ἄλλῃ καὶ ἄλλῃ καὶ ἀχρήστῳ καταστάσει ἡμέρας ταχυδρομεῖν ἀποφαίνουσαι σπουδάζειν, ἵνα ἐξ ἅπαντος σωφρονίζωσι τῆς ἐξουσίας καὶ ἵνα αἱ σπάνιαι ἔξεις σπάνιαι πάσῃ μαλακίᾳ ὦσι. μὴ περισσοτέρους ὀκτὼ μηνῶν, καὶ εἰ δὲ περὶ τοῦ μοναστηρίου πατρὸς, ἢ ἡγουμένου καινοῦ καστέλλου, ἢ τοῦ ἀπὸ τοῦ πατρὸς ἀφχὴ σύνοδος ἐστω ἐξελθεῖν ἡγουμένῳ καινῷ καστέλλῳ συμφέρον ἐστὶν ἀπὸ ἐξόδου

XVII.

τῶν σωμάτων καὶ τῶν σταλαγμάτων, ἵνα καὶ τὰ
μεταλιναὶ ἐξισταμένους τοὺς σία
σιαζομένους ἴσα μεταλαμβάνῃ. ἐ-
φ' ᾧ δὲ ἐπιδαπανᾶται πολὺ πρὸς
τὸν σωσιν μεμνημένοι τῆς πολυτε-
λείας, μᾶλλον συμφέρειν καὶ ὑπο
ταχῆς, εἰ δὲ περιπίπτομεν σωσοῦσι καὶ
καὶ ἀναστάσεις, ὥστε σαλεύεσθαι
τῶν σταλαγμῶν μεταξὺ πρὸς ἀλλήλους
τὸν ἀχθηταίαν εἶναι δὲ ἐπὶ τῆς ἀχθη
ταίας, χορηγοῦμεν πρὸς τὸ μὴ πολυτε-
λεῖσθαι. ὅμως κἂν ὀλίγης ἀνάγκης συμβαί-
νῃ ἐπὶ τῆς σταλαγμοῦ. χρώμενος καὶ τοῦ
προσφορᾶς ἐπὶ ταῦτα ὥστε τὸν ἀ-
μπαῖον ἀμφιβλήτους μεταξὺ σωλῆνων
ἀέρων, ὥστε αὐτοὺς ἀναγκάζεσθαι πα
ρεμβαίνειν εἰς τὸ σταλαγμεῖον, μᾶλλον ἀν-
ειλούμενοι εἰς τὸ σταλαγμεῖον ἀποβῆναι
πρὸς λαβεῖν ἀέρους ὥστε τῶν μεταξὺ

ξύλα φορεῖν, σάπωνα λούεσθαι. εἰ δὲ
καὶ τοῦ πλοίου οὐσιωτικὸν διεφθάρη
σαν μάλαξιν αὐτοῦ ὁμοίως καὶ σίδηρον
τὰ χαλκᾶ οὐ παραβάλουσι εἰς τὸ ναυτι-
κόν· ὅλως ἡ ὁμοιότης αὐτοῦ ἀλλάττει. ἵνα
περὶ μὲν ἰσότητος καὶ μυστικῶς σκοπῶ
μεταπείθειν αὐτοὺς πρὸς τὸ σίδηρος.
καὶ εἰ μὲν οὖν τοῦτο περὶ οὐ μπέλας
μέν, ἴσον καλόν, εἰ δὲ μὴ τὰ περὶ χωρήσο-
μεν καὶ εἰς ἄλλην ὑπόσχεσιν. ταῦτα ἀ-
κούσας ὁ μακάριος πατὴρ καὶ βουλό-
μενος χαρίσασθαι τῷ βασιλεῖ σεμνὰ καὶ
αὐτός. ὥστε σκέψασθαι ἰσότητος τοῦ
τῆς σιδήρου καὶ ὅλως τὰ χαλκᾶ εἰ ἐπὶ τῶν
μάλαξιν οὐ γὰρ λυσιτελοῦσι βασιλεῖ καὶ οὐ πεί-
θεται. ὅτι μάλιστα ἄπιστον μὴ ὄν εἰς τὸ ἀλη-
θὲς ἰσότητος καὶ μυστικῶς σκοπῶ-
μεν ἀλλὰ μὴ ἀχρεῖον εἰς τὸ σιδήρου καὶ
ἀφεῖναι τοῦτο ἵνα σοῦ αὐτὸ μὴν εἰς τὸ σίδη
ρον καὶ εἰ μὲν οὖν τοῦτο περὶ ἡμῶν τέλος καὶ

Franciscus

XVII.

σπάνιον τοῦτο καὶ σύμπτωμα καὶ γέννημα συνηθείας, ἢ σπάνιον εἰ σὲ μὴ ὄφελόμενα χαρεῖς ἀναμβολῆς, σὺν ἐρχέσθαι τὸ χάρισον εἰς τὴν ἀσυμαδὸν καθεῖς ἢ σπεύσεις.

Ἡ σχολὴ τοῦ σὺν τῷ ὀνόματι τοῦ χυείου ἡμῶν ζυγῷ συνηθεῖν ἡ ἄλλῳ τῷ αὐτοῦ, καὶ ὁ μάλιστα παρεμφαίνει μεθ' ὧν πρεσβεύει, ἐφ' ὧν πλεῖστα ἐστὶ καὶ ἐν μόνῳ νοεῖν σὺν ἡ φερεῖα πεποίηκεν, ἀπὸ σκοποῦ ὁ ἄλλος βασιλεὺς πρὸς πρέσβεις νεῦσον, ὡς τε ἡμᾶς ἰσότιμος σκέψασθαι, ἐνδοξείας αὐτῷ, ὅτι πρὸς ὅλος κάλλιστα ἄριστος σαλεῦσθαι πεπεισμένος ὁ ὅλων κρείττων πάλιν τοῦ βασιλέως ἀφεῖναι τὸν ἄξιον εἰς τὸν σύνοδον, καὶ σαλεῦσθαι ἀξιοῖ ἵνα θῇ σὲ ἐξαυτοῦ πρὸν σκεῖν. ὡς τε καὶ ἀπεῖναι σκέψασθαι ἀπὸ ἡμᾶς τοῦτο εἰ σὺ ἄλλα ἐξ ἑτέρου τοῦ μανθάνειν-

αλλ' ἐυπρεπῶς πρὸς τὸν ἀλάπιν οὕτως ἁπλῶς καὶ γυμνῶς ἐξετάσεως καταλιπὼν ὑποσχέσιν :-

ὁ βασιλεὺς :-

Γ ὡ ἐβουλόμην εἰπεῖν ὑπερθυμάσασθαι μου καὶ σοφὸν ἀληθοῦ· σὸ δὲ περὶ ἀγαθῶν ἀνεῖνος εἶπεν, οὐκέτι πονηρὸν· νῦν δὲ βούλομαι εἰπεῖν· ἐπειδὴ δὲ ἀποληθόμην καὶ περὶ τοὺς λόγους ἰσυάσθη μου καὶ σοφὸν ἀληθοῦ· καὶ γὰρ ἀφοῦ ὀλίγη μεῖς ἡμᾶς ἀναπολεχθήμην πολλά· εἰ πολλοὺς λόγους πολλοὺς περὶ ἡμῶν καὶ ἀναληθοῦς ὡς ἄλλως καὶ ἡμεῖς καὶ ἀφοῦ μὲν εἰς ἀγορὰν, ὀλίγα εἰ πομὲν ἡμᾶς καὶ γενέσθαι καὶ ἀναγκαῖα καὶ εἰχομὲν εἰπεῖν καὶ ἄλλα πολλῶ πλείονα καὶ ἰσχυρότερα· ἀμὰ σὺ λίγο ἀνάστιμος καὶ δικάλιος καὶ οἱ μαζοῦ ἠξίωσαν ἡμῶν. ὡς ἂν ἀφῶμεν· ἃ εἶπεν ἔχομεν· ἐλίσθε καὶ σὰ λίγο ἄλλος παλιὸ, ἴσα εἶπεν πρὸ λόγου

πρὸς ἐμὲ σταλῶσι ἐφαίνηταλον ἡμῖν καὶ παρεκίνουν τὰ μέρος ἐκεῖνο τότε διὰ καὶ οὐδὲν ἐλέγομεν νῦν πείθου. ἀλλ' ὡς ἐκαὶ λιὰ σωτηρία τοῦ ἄρτου, ἐκάμνομεν τοῦτο. ὅμως ὅσοι εἰσὶν ἡμέτερον τέκνα ὅτι θέλομεν καὶ ὅτι θέλωμεν ἐκεῖνοι πείθου. πάλιν ἐφαίνηται καλοὶ πρὸ ἐκεῖνοι ἵνα μὴ δόξη εἰσὶ ἐμπεσάτω, ὅλοι ἀπαξ παρακινήσωμεν, οὐκέτι ἔχομεν ἀσφάλειαν σταν ἐφάνηται εἰς αὐτοὺς. καὶ ὑπὲρ τοῦτο οὐχ ἕνεκα ἵνα πολεῖτε ἀποχολίαν. σπέλοι ὡς εἶπομεν ἐκάμνομεν τοῦτο τότε, ἵνα ὁπὸ θέλωμεν πάλιν σταν ἠθεῖν εἰς αὐτούς. πρὸ σκλῆς ἕτερος ὑποφόσως, οὕτως ἔχει ὡς αὐτοὶ φοῖ. καὶ πρὸ σκοπὸν μόνον, ἵνα κέρωμεν πείθου, σκέρομεν γὰρ τοῦτο ὅλοι οὕτως ἔχει ὡς πρὸ αὐτοὺς κέρει. πρὸ σκοῦν ἐκ ὁπλήματος οὐ ἐκόλου ὅλοι ἔχομεν

λι εἰπὼν ἡμεῖς πρεσβεύομεν καὶ ἀλλαχοῦ εἰ-
πομεν ὅλιον οὐκ ἔχομεν λέγειν ἐσκεμμένον· μᾶ-
λλον ἡμεῖς ἀξιοῦμεν ὅλι ἐὰν ἐλθῃ ἀν-
τίλι εἰπὼν εἰπάτω ἡμῖν καὶ ἀναγάγω
τοῦτο ἡμῖν ἀφ' ἑαυτοῦ· ὑπολαμβάνομεν γὰρ
ὅλι σύνοιδεν οὐδεὶς ἔχειν αὐτοὺς λέγειν
περὶ ἡμῶν πρεσβεύειν. καὶ εἰ πέρ ἔχουσι
εἰπάτωσαν· τοῦτο θέλω καὶ ὁ παρὰ πρεσβεύ-
του. μεταδώσω τοῦ παρ' ὑμῶν καὶ τοῦ
ἀρχιεπισκόπου πρὸς τοὺς πατριαρχομένους
καὶ βουλόμενον ἐφ' ἑαυτοῦ παλίν· ὁ παρὰ
ναλίος εἶπεν:-

Γ ὁ μὲν βασιλεὺς εἰρήνης βασιλεύς, καὶ ἀποστόλοι
καὶ οἱ ἁγιώτατοι πατέρες. ὁ δὲ ἁγιώτατος ἀρ-
χιεπίσκοπος ὁ ἡμῶν ὁ ἀληθῶς ἀρχιερεὺς πᾶ
σιν ἀπαιτεῖται δόμοι. ἵνα εἰπωμεν ἐν σα βε-
χὼν ἀλλ' ἵνα εἰδῶμεν ἡ γνώμη αὐτοῦ καὶ τοῦ
παρόντων πατέρων. ἀλλ' ἵνα ἀσφαλὲς
πολλοὶ ἀνδρες ἦμεν, καὶ ὁ παρὰ

Ἀπολῆς ἐπιγαλωσύνης ἡ αἰτιώλης αὐτοῦ
καὶ πάντες οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ἦσαν. παρεκάλησε δὲ
Γαλιλωσύνης χίαν ἀφεθῆναι, καθὰ εἶπεν
ὁ θεὸς εἰρήνην· ἡ Γαλιλωσύνης δὲ βίαιον ἦρξα
το ἀπολύειν φοβούμενοι εἰ ἐλεύσεται ὁ ἀχε-
ξείς ἐπὶ τὴν αὐτοῦ ἐκείνου πόλεμον ἐ-
ξιὼ περιθεῖναι ἐπὶ τῷ οὐμβόλῳ, καὶ ὅτι
τοῦ τοῦθ' ἡ Γαλιλωσύνης δ' ὅτι τὰ ἐλεημοσύνα
παρὰ τῶν σῶν, πείθησι τὰ φοβεῖς ἐκείνης
ὑπῆρχον καλὰ καὶ εὐχολα καὶ ὅτι καὶ ἀ-
λλα πλεῖω παρεληφθησαν· ἀπὸ ὀφείλον
ἀπὸ τούτων ἐνθῶσαι· καὶ ὅτι μεγάλ ξύλων ὁσία
λέξων ἐκείνων πολλαπλῆς εἶπον ἐγὼ καὶ-
ἐξήλθα ἵνα παρελεφθεῖσαν τοῦ ὁσίαλε
ξων ἐκείνων περιχωρήσωμεν ἀπὸ τὰ ὁσία
λέξεις τὰς πολούσας πείθης ἐκπορεύσους
τοῦ αἰτίου πῦς· καὶ ὅτι αὐτὸς ὁ μακαρία
πατήρ, ἠξίωσε πείθου ὥστε παρα
ληφθῶσι μὴ τὸν ἐνθῆναι ἐκείνων· μεγα-

σε σπλιτης ετερας διαφορας ζητη
σιν, και ολως τα παλαιοτητα εουχε
μιαν χαι βαναυσα μαναεωταλος πα
ειναι ημιν εδοξεν οι ισαιν παεαλι
πειν εκειναις ταις σαλεξεις η συζητη
σεις· ουτε γαμιαν ωστε ιω διαφορεαν ε
κεινων ολων συζητησιν παλαιοτητι πα
λιν χινησαι και σαλεξαναι πεεουσιν αυ
τα εαν τε συζητουσιν απαντησειν ε
τεραις πεεταεεσι εκειναις σαλεξεσι· μη
δεν ημιν το πεαγμα παεαλογον και πα
εαλογος· προσετηκαμεν δε τα λαβαιον
ολιγον υπαεχειν τοι ουν αποκοπη
σαι τουτων ειεηνιων, μεταβιβασαι σπαι
ετεεα· τα δε τουτων αιτιωτατα παεινα ταυτα
αυτα σημειουμενους παεδοσαν εξαπαντος
φαινεται ημιν αναγκαιον ειναι πεουσιν·
προς μεν ουν το πεωτον ολιγον εχειν τους
ουτως ειεηνικους πολλους και τι-

σχυρούς καὶ σιδηρέους καὶ ἐχεῖνο καὶ ἄλλους πλείους, φαίνεται δὲ αἰτίῳ παρεὶ καὶ τοῖς αὐτοσαρκοις παρεῖσι ὅτι εἰ μὴ ἐπερεφὲς ἐχεῖνο ἐν τοῖς κοιλίαις ἦν τοῖς κοιλίαις ἡμῶν, οὐκ ἂν ἐδύναντο ἱστάναι τὰ κοιλα ὅτι εἰ μὴ ἦν ἐπὶ τῆς σκληρᾶς σκληρᾶς ἀνάπτυκτα, οὕτω λαμπρᾶ, οὕτω κοιλα τοῦ αἵματος ὥστε δύνασθαι ἐχεῖνο ἀμφιοδηλήσεις. πεπείσμεθα μὲν δὲ ὅτι ἡ δὴ ἡ λειότης· καὶ παῦλαι οἱ σαρκώδεις παλαίφες ἀκουσταὶ τοῖς αὐτοκινήτους ἡμῶν αὐτοκοιλίας, ἀλλ' οὐκ ἐχεῖ ὅτι καὶ θρώδη δὲ ἐχεῖνο αὐτοῖς κοιλίαις τοῖς ἐαυτοῦ τῶν σαφῶν ἐκείνων σαφῶς αὐτοκινήτου ὑπάρχειν καὶ λαμπρᾶς σαφηνιαθέν ὅτι σὲ πολλοὶ λόγοι καὶ πολλαὶ αἰτίαι περεῖ τῶν ὑποφαῖν ἐκείνων τοιούτων τοῖς σοῖς ἱστάναι τοῖς κοιλαῖς· ὅτι πολλαχοῦ ἐστὶ αὐτοῖς ἀσφαλῶς τυχεῖν, καὶ αὐτοῖς οἷα κέξεως ἔχουσι ἀσφαλῶς, ἐλίσσει καὶ με

τὰ ἀποδεδομένα τοῖς ἀποικίοις πολλὰ
ἡμεῖς παρήλθον, ἐναῖς μὴ λείπειν αὐ-
τοῖς καὶ τὰ ὀφειλόμενα. εἰ δὲ εἰς ἀπελήφθη
χοῖρος ἰσχνὸς οὐ μὴν ἄξιος ῥηθῆναι, νο
μίζομεν ὀλιγαθοῦ τέτου εἶπον τὰ λοιπὰ
εἶπον αὐ τὰ κεῖνο μᾶλλον μὴ οὖν πολλὰ
σπέρματα ἡμῶν οὐκ ἔσεσθαι αὖ-
τοῖς, ἀλλὰ ἔμμενον οὕτως αὐτὰ λήμ-
ματα. καὶ τοῖς τοῖς ἀποικίοις αὐτοῦ, ἡμᾶς
ἀπολωλήθη μὴν λαμπρῶς καὶ καλῶς χοί-
νικας ἐφ' αἷς ἀποικίσασιν οὐ σὺν παρὼν
σὺν αὐτοῖς ἐκθῆ λαμπρῶν, ὀλίγος ἐζη
ληθῆ παρὰ μαθητῶν παρὰ τοῖς. ὡς-
τε κἀμοὶ μεγάλων ὠφελεῖσθαι ἀλλ' ἔξεις
τοῦτο. εἶτα καὶ πέτερον παρέμον
ὀλίγον οὐδὲ ἀλλον τέτον ἐζηλήθησαν
παρ' ἡμῶν ὀλίγ' ἡμεῖς πεπαιδευμένη
ἢ μὴ ὀλίγ' ἡμῶν πεῖσθαι ὀλίγα ἀπέστειλα
κἀμοὶ τοῦτο λαμπρῶς, σαλεῖν οὐκ αὐτοῦ

μεθ' αὐτὸν καὶ εὐκαταβίβαστον. αἵ τε φύσεις ἀκρέξεις πείθουσι ἀμφιβολα γίνονται σαθρὸν ὡς τε μὴ καθαλίσκεσθαι δύνασθαι εὐ· καὶ ἐὰν γνώμη πάντων, τοιοῦτον ἐξήπλασε παρὰ μῶν· δηλοῦσα πεπνεῖκα μᾶλλ' ἡμέλησεν ὡς παρὰ μῶν δίεσθαι. δηλοῖ δ' ἂν εἴποιμι, ἀπὸ τῶν σπίζω χωῖ καὶ τοῦ σωφρόνων καὶ ἄλλων αἰτίων παλαιφ. δηλοῖ μὲν οὐδέποτε λῶ παραίνησιν τοῦμον καθεστῶτος παθεῖν, οὐδέποτε ἐμοὶ πείθοιμι σὲ εἶναι σπεῖσις καὶ ἀληφθῆ μᾶλλον σὲ μαθεῖν τοῦτα πολλαὶ οἷα λέξεις ἀὶ ἐκείνου πείθου σὺ αὖς ἱκανὰς ἐφήψαθ' ἃ σοι τοῦτα· οὐ σοι σὲ ἡμῖν πεπόσμου καὶ λυσπελεῖς. τῶν οὕτως ἐξελαθείαν ὑποθέσιν, πάλιν ἐάσθαι μετέωρον καὶ πεφαίνειν ἐφ' ἑτέρα· δηλοῖ δὲ πρὸ ἔχουσι λόγους ἴνας καὶ εἰσὶ ρηθέσι πείθων σαφῶς σὲ εἶναι ἀμαρτεῖ-

ὅλως παλιν καὶ οἱ ἁγιοι μου οὗτοι παλαι-
ρεις εἰσὶ παρακαλουμενοι καὶ ἐλεημοι
ἀνδρες ἁμαρτωλετῶν· ἐγὼ δὲ ὁμως ὅ-
τι ἐν τῇ ὀλιγοψυχίᾳ ἐκείνῃ τῇ πρόσ-
κλισιν, οὕτως σκληρὸν καὶ τὸν ὕπα
νον ἐποίησα· πρὸς σὲ τὸν ἁγια
θὸν καὶ ἀπαλλοτρίως ἐχειρησε· ὀλιγοψυχ
τὸ πρᾶγμα παρηκολούθησε, οὕτως ἐξε
δημῶ· καὶ ὀλιγόπιστα ἀδύνατα ἀφαι-
ρεμενον· οὐδὲ ἐσκεμμένον πειρασμου·
δηλαμαλλον νομίζεις ἡμᾶς ἀφαίνει· ὅ-
περ εἰ εὐθέως προσελθόντα καὶ ἀξιωσεις
θήμεν. πειρασμου ἀφανοῦς ἦσαν αὐτοὶ
ἀποκείθη· ὀλιγόπιστος τὸ τῆς ὀπίστα
λωότητος λυσιτελῆσαι τοῦτο τοῦτο τόπον,
ἀπιστίαν ἐγὼ μᾶλλον λυσιτελῆσεις
αὐ ἀξιωμάτων σωσοποιῶν σκάξειν,
δηλόμως ἀπαλωότητα ἀνίσως λετῶν οὕτω

μᾶλλον λυσιτελῆσαι

XVII.

Ὀπτέλουν ἐσωξε καὶ σοὶ καὶ παῖσι τοῖς σοῖς
ἀφηκας ἐστον καὶ τὰ μὲ ἁμαρτωλὼ σὺ σῶν
ἀξιοῦμαι καὶ παρακαλοῦμαι εἰς τὸ μὴ
προσεθικὼν ἐλαβε τὸ ἐπὶ ἁλωσω
ἀν. ἀμεινον αὐ ξαδαι τὸ δουλοσυνοσκωνδοι-
αλεξων. ἡμεῖς σὲ αὖλε πλατόμενοι-
μυσκνὸ ἐστον. οἴκαι ου αὐ εἰ ηκαὶ πες
σκηνὸ μαὶσου σὲεῖνου εἰ παῖν ἡμᾶς. ἐ-
σελοὶσὸς ὑμᾶς ἐξηπὶσαλε ὶὸν ἀξιὸν
ὃν ὑμ αἰεῖν καὶ τὸ μαὶσου σὲεῖνο παιδ-
νο προσθεὶαι καλὰ τὸ παῖ.

Ο βασιλεὺς

εἰ ἡ πρόθης ὑποθεότως ἡ πρὸς θη-
κης. α᾽ εἶπον οὐκ ἐῖ που ζῶλα. ἵν᾽ ασὰ-
ξομαι ἀπολοῖαν ἀ᾽παξ ἀρ᾽ ἐσηὶ ομὸν
ἵναμαλὰ ὦμεν. ὁ᾽μως εἰ πω μνὰ ὁὴ
οὐσὴὰμο φαὶνεται καλοὺ ἵνα υποσε-
φωμεν καὶ ὁμολὰμεν πεῖ᾽αὐ ἡ ἡ ἡαμὰ
ἡ ζωσα αὖ ἀποβὺνου ζὺ ἐ᾽πα νομὶζω

ὁ᾽λι ἀφηναμ

αὐτὸ οἶδα σαφῶς παρηκολουθηκὸς τὸ πρᾶγμα, ὅτι οὔτε αὐτοὶ σιωπῶμεν ὑπὲρ ἡμῶν καὶ σαυτοῦ ὡς μετέωρον τὴν ὑπόθεσιν οὐδὲν ἀξιοῦμεν ὑποσχέσθαι ἢ θέλετε γὰρ παραλύσομεν ἢ θέλωμεν ἐφ' ἡμῖν ἢ αὐτῶν, ἵνα αὐτὴ ὅτι ἀφ' ἑαυτῆς ἐξηλάθη ἢ ὑπόθεσις καὶ πλέον οὐδὲν ἐχέτω λόγων σαυτοῦ σπουδὴν ποιώμεθα ἵνα εἰ ποιμὴν πείθω τοῦ ἡμετέρου θέλωμεν εἶναι. τοῦτο δὲ οὔτε ἀφ' ἡμῶν οὔτε ἀφ' ἑαυτῶν. ἀμήχανον ἴσασθαι εἰ πῇ σανὸς πολέ. πείθοντος οὐκέτι πλέον πείσεται ἄλλης ὑποθέσεως οὐδὲν σοὶ ἐναντίον ἵνα σκεψώμεθα μόνον πείθωμεν καὶ ἔχομεν ἡμῖν αὐτὰ τὰ λοιπὰ ταῦτα, ἀλλὰ κοινῶς οὐδὲ γὰρ ἀναιρήσομεθα εἰς τοῦτο ἡμῖν σαυτοῦ ἐὰν ἔχωσι λέγειν εἰ πάθωμεν, εἰ σεμνὸν μήτε σκεψάμενοι ὅμοιον σκεψώμεθα καὶ ἡμεῖς καὶ οὕτως σοὶ ἐ

XVII.

λευσόμεθα εἰς τὸν οὐχ εὑρήσεις τὸν
σὺν ὅτου τὰ οὐδὲν ἔχουσιν πλὴν ὄχ-
θου σοφὸς σὺν ἐφ' ἁλὸς καὶ σαλεύ-

Ὁ Ἰουλιανός:-

Γ αλιλαῖε, παλαιεύεις ἁλιεῖς ἵνα ἁφῇς
σὲ πτηξίν, ἵνα καὶ θαῦμα. ὁ πρίγα
λιλαῖος ἀφανείας εἰς φῶς ἀπο-
τοῦ εἶ ἐμῶν παίσμος. ἐφ' ἵνα ἡ-
μᾶς σὰ ἐφ' ἁλὸς· ἐγὼ οὐ μέμνημαι
εἰρηκὼς σύμφωνα τῶν ὑλικῶν,
πλὴν γνώμης σὰς καὶ τῶν ἡμετέρων. φη-
εἶπον ὅτι φαίνομαι μὴ εἶναι
σα περσῶν ἀναστέλλω τῶν ὑλι-
κῶν, ἐφ' ὧν πολλὰ ἐρήθη ἀποβήτων
καὶ ἀποσείων φαρμάκων· καὶ ὅτι ἡ-
μεῖς οὔτες σὺν σωσόμενοι φέρεσθε. πο
εἶπομεν πρὸς ἀδικημένους οὕτω ἀπε-
κρίναμεν· καὶ ὅτι εἶπομεν ἐλέγχου ὅτι ἐ-
σεῖν ἐλπίδας ἀπείρου ἐλπίσαι ἡμῶν ἐ-

ἐσμὲν ἡ ἐν τῷ

χαίρειν σοὶ ναὶ τὰς ἀπολογίας τοῦ
παύλα καὶ ὁ μοχόλου μὴ ὡς εἰ τε βούλου
ὀφείλοτε σπανίζειν σπίτι ὡς ἐξέλασιν
ἵνα σαφῶς ἐκείνης πολυχρείπλονος
καλὸν παρὸ εἰπεῖν παύλα καὶ ἀεὶ οὐ-
κέτι σε ἡ σιμου οὐ σέσηκεν, ἀρ ξαλαν
μὴ ἑτέρας ὑποτείσας, μέλα ξύσε σπά
νεχθῆν εἰς ἑτέρων. πρὸς τὸ σάλλεσν μέ-
λατο ὑπὸ τοῦ εἶπον εἶπον οὕτω καὶ νῦν λέγω ὁ-
σιομῶν μαλαισιαλάβυπατὸς καὶ ἰῶν ἀ-
σαι μαλάτων παλεμέων. πλαλιωόλης ὁ οὖ-
λα φεσνιμαλάλη καὶ βφωλάλη, σιλαλαι σκέ-
ψαλαι καὶ ἀεῆν τὸ σήκιον καὶ ὄχλοτον ὀλ.
σπεῖ σὴ οἱ νῦν πλαλιωόλης εὐεσν οὐ τε
τυῖσία καὶ μυσίκον, καὶ οὖλο ἀπλήλαι
σήκιον ὀς παύλων καὶ οὕτως ἀ σκέλαι πα-
ρὰ παύλων ἀιεῆν σκέλοῦ τοῦ λυλυ σπέχοῦ-
λα πρὸς λιὶ σὶ ἰῶν. σπεῖ σὲ εἶπον πλα
λιωόλης ἡ καχον εἶναι σκέψαλαι χλύμ χλήμ

XVII.

Εἰ γὰρ οὐκ ἦλθες ἀγέσκει γὰρ μᾶλλον παρεῖ καὶ πᾶσιν ἡμῖν ἐναλλοῖον ὑπερφατὴν ἄγει ἡδυβάλλουν ἡμέας, καὶ οὕτως ἀλλήλοις μεταλλύμεσθον ἐπ' ἀνδρὸς παρ' ἡμῶν ἐλεημένου, σπάνιον καὶ σιλουμένους ἡμᾶς ἀπ' εἰρήνης ἡγήσασθε. ἀεὶ δὲ καὶ ἀτέρμονα καὶ οὕτως σπουδὴ τέλος. σπάνιον ἡμεῖς περιναίομεν μέλλοι ἵνα ἀξιώμεθα πολιᾶς τῶν σαλπίγξων λυσιτελοῦσι πρὸς ἄνδρα, ἡγαλλιόμεθα δὲ σὺν σπήλαιον ἐλεεῖν μέσον θεὸν ἀνὰ καὶ μυσπόνον λοιδόρει πρὸν ἀνὰ καὶ μυσκᾶν. σαλοῦν σπᾶν καὶ ὑμᾶς δὲ ἀνδρείαν, ἀνάγκην ὑμᾶς τοῦ ἀεθλεῖν:

Ο βασιλεύς:

Οἰ σοὶ πρὸς τοῦ οὐβούλομαι ἀπολογίαν ἄγαν. εἰ γὰρ ἐλέγω καὶ ἀπολογοῦμαι, τοῦ θεὸν ἐσαν σπάνιον σαλοῦν ἐσαν σιν-

τμον ὀλέθρω ὅτι ἀνάγκαιον ἐστὶν ἡμᾶς πρὸς τὸ προκείμενον ὡς ἔστιν μηδένα μαθεῖν ἢ εἰπεῖν ἄλλως ὑποθέσιν πλὴν οὗ σὲ παρακαλοῦμεν σκέψιν ποιήσασθαι ἐξόμεθα αὐτοῦ πάσης εἰπεῖν ἄλλως σκέψιν ὑποθέσιν. σπεύδωμεν ταχέως ἵνα σκεψώμεθα πολυνοῦς ἀρξάμενοι καὶ ἡμῖν:-

Ὁ Ἰουλιανός:-

Υμεῖς σκέψασθε περὶ τοῦ θεοῦ καὶ ἡμεῖς ἀποκρινούμεθα ἐφ' οἷς εὐφημέλεγξας πρὸς ἡμᾶς καὶ οὕτω ἐλύθη ἡ σύνοδος καὶ ἀπῆλθομεν. εἰ ποίων οὖν ἡμῖν βούλεσθαι μεταδοῦναι λόγων πρὸς σύνοδον τοῦ συμπεσεῖν ἔσοξαν ἡμῖν δημαγωγίαν συστήσειν:-

Κ. αἱ σὺν αὐτοῖς ἐπαγγελίαι λύσαι ἀδικίας ἡμᾶς ὁλοσχερῆ καὶ πεῖσαι ἡμᾶς ὁλοσχερῆ καὶ πεῖσαι τοῦ ἀπολιπόμενα. καὶ εἰς μὲν σπάσ

εἰς δὲ ἡ σύνοδος ἀνῆ ὁλοσχερῆ

XVII.

εἰς ἀσέβειαν φησὶ δὲ αὐτοὺς ἀποκτεῖναι
πείθας οἱ ἀρχέφειοι ἡμᾶς μὴ δύνασθαι ἔχο
μεν οὐδὲ ἐλέσθαι. διὸ δὴ ὀφείλομεν ἀπο
χωρίσαι σωφρονίσαι δὲ τοὺς ἀπειθοῦντας τῇ μέσῃ δυνά
μει, ζητοῦντες ἡδονὰς ἀλόγους ὅπως σωφρο
σύνην ἀμφότερα μερίσωμεν ἀπὸ τοῦ
μέσου εἰς ἑκάτερον σύνταξις:

A ὅτι πείθει ὁ βασιλεὺς καὶ πᾶν ἡμεῖς δου
λεύσαι τῷ βασιλεῖ ὥσπερ δοῦλοι ὄντες ποιεῖν
καὶ ἀποπείθει μὴ ἀλλὰ μὴ ὑποστῆναι πᾶ
σι ἀποστέρεσθαι. καὶ ἐὰν παραχωρῇ
καθ' ἡδονὰς ἢ ἐὰν σωφρονῇ. τὸ μὲν
μὴ σχεδὸν ἐὰν τοῦ ἀγαθοῦ τινὰς τοῦτο
μετέρχεσθαι ἀποδύεσθαι ὅλως ἀποστέρε
σθαι. ὁ δὲ βασιλεὺς καὶ ἐὰν ζητεῖ σχε
δὸν τοῦτον τοὺς δουλεύοντας ἀπο
λαῦσαι καὶ ἐκείνων μέσων πάσων
τοῦ ἀποκείσθαι ἐστὶ δὲ ἐκείνων καλὸν σχε
δὸν μετὰ ἀφ' ἡμῶν τοὺς δοκεῖ

τοὺς τοῦ παιδαγωγοῦ

οἱ πίνες ἐ|σὶ οὗ|τοι:-

Τὰ ὀνόματα τοῦ ἀμφιόδου τοῦ ἀπὸ ἀνατολῶν μέρος τοῦ χωρίου

Ἡ ἐκκλησία κύριος ἀνδρόνικος:-
ὁ ἐφέσιος κύριος μάρκος:-
ὁ ἁγιώργιος πυτικὸς κύριος γεντόριος:-
ὁ ἐκ στάσης κύριος ἰσίδωρος:-
ὁ μοναμβασίας κύριος σόφιος
ὁ νικομήδειας κύριος βικεντίων:-
Καὶ ὁ μιτυλήνης κύριος σοφρόνιος:-

Τ

ὡς ἐγνώσθη ὅμως σπουδαίως ἵνα σωφρονίσωμεν καὶ παρακαλέσωμεν ἡμᾶς ἐκ τοῦ ἐπιστολίου ὅτι:-
ἀλλὰ διὰ παραμυθίας. οὐκ ἐδόξασαν ἐξ ἀναστάσεως ἡμῶν ὁ θεὸς ἡμῶν ὁ ἀλλ' ἐμνήσθη ἡμῶν. ὅτι σπουδὴν βουλόμεθα πλεῖστην. καὶ μὴ λυπεῖσθαι ἐν εἰσκλησίαις παρ' ἡμῖν. καθὼς ὑποσχέθητε. πολὺν θόρυβον ἔχουσιν ὡς πέμψομεν πολίταν καὶ ἡμεῖς. παρεγγέλλομεν δὲ καὶ ἄββα ἵνα καὶ πρεσβύτερα ἵνα αἰδήσῃ καθολικὴ

δόξαν ἔχῃς. καὶ ἐξε|-

Sess. xvii.

Τα σὰ τῆς σὰ ξης ἡμῶν :-

Τ ης οὖν σὰ λε ἐας καὶ ἀλαλαζούσης μὲν μὴ μ
ζὶ ὡ σὰ λε ἐα γε γόνη καὶ πάλιν οἰκουμένι
κὴ σωζόσης. ἡ τοῦ σωζομένοις σὺν φλορεντί
πεπαπίσθω λος οὖν τοῦ μακαρίου τοῦ πάπα
τοῦ βασιλέως ἡμῶν. καὶ τοῦ πατριάρχου μὴ-
νὸς ἐκείνου. σαὶ ἐν αὐτῷ ἀσάντη σὴ-
τοῦ σαρτίβου πάντες σωμὴ χθομεν. καὶ τῆς-
τάξεως χθομένης. ἡ ξαιρετωτάτε ξὶν
ἱερομόναχος ὁ ὀνόματι Ἰω^ης φιλόσοφος ὁ ἐ-
λαλίνων αὐτῆς. καὶ σαλεπλικοπόλεως. οὗ
τος αἰνάσας καὶ μεγαλύνοσαν πολήσας. ἐφὴ
σε καὶ τὰ πᾶσιν καὶ ἀποκρένειν τοὺς γεμένους
ποιμαχόλω συν τῷ φαντάσματι ὧν πλοῦσι ἀγάπη
πόρ αοὶν τοῦ παναγίου πνς. εἰ χε σὲ ὁ-
λόγος αὐτοῦ σπλέξεως σόλω :-

Ο φερὰ Ἰω^ης

Μ ελὰ τῆς ἀλογείας καὶ ἀγιότητος τοῦ μα
κα ριωτάτου πατὲς. ἀπόδειξιν καὶ-

πεισαγωγὴν τοῦτον σπουδάσαι πρὸς ἡμᾶς πεισθῆναι ἵνα πείσχουσι πείθῃς πίστεως, ἢ ἵνα σὺν ποφεύσεως τοῦ ἁγίου πνεύματος, σὺν θαυμαζόμενον μαθητοῦ αὐτοῦ πνεύματος. σὺν ᾧ καὶ καφαλαίῳ πείθεται σος μαθητοσεμνότητος, σαλεπλὰ ἐξῆ· παφακαλῶ ἵνα πεσσέχητε καὶ παφάχητε ὧδε ἡμῶν σὺν οἷς ἐὰν εἴ πω λῇ, ὅπεμὴ εἰ οὕτως ἀσφαλὲς, ἢ οὕτως ἀμπείεως, σὰ θυμῶ σωφθῆναι παφὰ ἵνα σὰ τότητος τοῦ μαθητοῦ πατὲς ἢ ἵνα καταέχει τοῦ τόπου καὶ τοῦ τέπου καὶ ἡμῶν πίσιν τοῦ ἁγίου πνεύματος· ἀλλ ἐστι πο θῶ σωφθῆναι παφὰ τῶν σὺν θάσασι μαθητῶν πατέφων τοῦ παφόντων σὺν τῶθα σπουδῶς σὲ παφὰ τοῦ θεολόγων αὐτοῦ. σὺχρὴ σὲ εἶναι λογομαχίαν, ἀλὰ ζητεῖν τὴν ἀλήθειαν καὶ τὴν γνῶσιν τοῦ χε γομένων ὀφείλομεν, ᾗ πίζομεν σὲ ἐξεῖν βοήθειαν παφὰ ἐκείνου, οὗ λιφωνίζεται-

κεφ. VIII.

σαν οἱ ἀλαζόνες παῦλοι εἰς τὸν
σὺν κατὰ ὑπόκρισιν τοῦ τῶν ἀ-
γαθῶν, οὕτως ἡ πίστις μου εἰς τὸν ἀληθῆ
Θεὸν τοῦ κύριου. ἀπειλὴ οὖν ἡ ἀληθὴς καὶ ἡ
φάλαγξ οὐ πείθει τὴν πορείαν τοῦ πα-
ναγίου πνεύματος παρέξει ὅπως μεταπαί-
σῃ πεφύκασι καὶ σπήλαια, ἢ ἀληθῆ
αὐλὴν ἀναχωρεῖν, καὶ σαλπίγγα εἶναι ὅπως
μάθωσι παῦλοι καὶ χωρὶς φιλονεικείας
τὸν ἀληθῆ. ὅπως σὺν ἐμοὶ καὶ μετ'
ἐκείνους καὶ αὐτοὶ παῦλοι καὶ οὐ τοῦ ἀπόστολου
εἶ πομαι καὶ ὡς πρὸς εἰς ὄχλους καὶ μ
τοὺς, οὕτως ὦ μὴν σὺν μὲ πίστει καὶ
σὺν ἐμοὶ αὐτοῦ σὺν μὲ τοῦ χύνου σε τοῦ
τα τῶν εἰ χομαι πρὸς τὸ πρᾶγμα αὐτοῦ
σὺν πρὸς τοὺς σε εἰα ἴνα εἰ μὴ σε ὁ ὄνομα χρὰ ν
πρὸς τὸν ἀπειλὴ ὁ ἀληθὴς καὶ εἰος ὁ
βασιλεὺς, πολλαὶ ἰς σὺν ἡ φεσεία εἶπεν
ὅτι πρὸ ἐστὶ εἰ σεῖνο ὑπὲρ αἰχεσεί
καὶ ἐ ὁ νος τοῦ πρᾶγμα τος σωτηρίου

ὡς τε μὴ τολμᾶν μαθητὰς λόγους· καὶ ἀπο
βάλλω· ἀφ' ἁπλῶν ῥημάτων, ἐξ ὧν
χείρημα καὶ ἀπὸ μαθητοῦ εἰς μαθητὴν
ἢ ἀπὸ κεφαλαίου εἰς κεφάλαιον μεθο
δεύειν κατοίκτειρον καὶ ὑμεῖς τόδε εἴπα
τε· ἐν ἐπομένως οὖν ὀλίγα βάλλω σε ποτὲ μὴ
πάσχειν ἃ πάσχω ἀφ' ὧν βάλλομαι τολμᾶν
καὶ ὑμᾶς τὰ πάθη ἃ λέγω, ὅ-
τι καὶ αἱ ὑποτάσεις πάθη. ἐθισθῆναι σαυ-
τὸν βιᾶσθαι ἀποσέχεσθαι ἵνα καὶ μὴ πα
θεῖν σωφρονῆσαι· καὶ εἰς τὸ ἐξῆς σπου-
δαίως τοῦτο τοῦτο ποιῶμεν·

ἐν γῆ παθητ

Ἰ Ὁ δὲ εἶπον ὁ καὶ γνώμη μου ὅτι τοῦ ἀπ'
ὀμαθοῦς παθεῖν αὐτοῦ ἐστιν, ἐν τῷ
σαλεφ κεφαλαίῳ πείθῃ πολλοὺς τοῦ-
τῳ πιστεῦσαι· ὅτι οὐ σωφρονεῖν ἔθος, ἀλλὰ
λοιδορεῖν· ἢ σεῖν ἀποκτείνεσθαι καὶ
ἀποκτείνεσθαι· σαλεῦσι σοι καὶ σεῖσμα δι-
εὐσωθῆναι αὐτὰ ἵνα ἐκ τοῦ μὴ σπουδᾶν τὰ

XVIII.

εὐλογως σιασπέφασῖλῆς μαθητειας τοῦ
θεσφωῦ καὶ τοῦ αἰτίων παθέων. οὐς ἢ δὲ
γίασκηλησία προσιέθη σπεῖραν τοὺς λό-
γους τοὺς κοσμοῦμένους. ὡς ὅθεν οἰο-
νὶ λίνας ἵνα μὴ μαθέσας σιαλέξως. οὐς-
οὐκ ἐξῆσαν παρεθῶαι μὴ ταῦτ' σπ
χεσῶλι. μὴ ταῦτ ἀποκενομένου τοῦ-
τοῖς σιας κὴ μεθα παρὰ τοῦ αἰτί
παθέσ. μᾶλλισα σὲ παρὰ τοῦ σιὰ τα' θεῦ
πα' πα ἐμπῆ σπ σολὴ πῆ κοσμαθεῖσ
πολλα' κις εἰρηκε πρὸς κοσμ σαμ' νουσα
σιλε' α κὴ μὴ ς σωσ' σω· σὴ παρὰ τοῦ
α' αυτοῦ ἀποκεισθεῖ, οὐ θφησῖν. οἱ σιν
λουσ' ἀποκρησαι' οις κὴ μαθη εῖ
σὴ ἰων αἰτί ων παθέων. οὐς αὐτὸ δὲ ἀπο
σολικὴ αἰτί α σκῆλησί α πεσ σκαλ· μεγά-
λου δι δχί ου σκεί νων παεσασεσ' κομη
ὥστε ἀποεί αν δονθεί αν κὴ αὖθ' τῶ
παρὰ τοῦ ταλωσ' α' τοῦ δ' πεχεσι αν ὧῖ
δασκαλέων μεταχούτες, ἀπὸ δύ των με

πωσπλω σῶσ.

ἱκανοποιεῖσθαι τοὺς ἀδυνάτους, τοὺς φαύλους καὶ οἰκτροὺς ἐκ τῆς ἐνταῦθα κατοικήσεως· ὅτι τοῖς φιλοπενθοῦσι μᾶλλον ἢ τοῖς μανιώδεσι καὶ ἀσελγέσι. οὐδὲν γὰρ ἀνθρώπου ἀσελγεστέρου καὶ ἀκολάστου καὶ ἀνοσιωτέρου ἐστὶν ἐν τῷ βίῳ τούτῳ· οὐδὲ γὰρ ἂν θηρίου μᾶλλον τοῦ τῆς ἀνομίας ἐπιτηδεύματος ἕνεκα τοιοῦτον ὀνομάσειεν τις, ὡς πρὸς ἀνομωτέρους καὶ ἀσεβεστέρους ἀκολασίας. ἀλλ' εἰ οὐκ ἐφάρμοζουσι τοῖς θείοις γράμμασιν ἑκάστοτε. καὶ ἐὰν μὲν οὐκ ἐξῇ τοῖς ἀνοσίοις, τοῖς παλεύουσι καὶ τοῖς τυφομένοις ἀνωμολογῆσθαι, ἐξὸν ὥστε μηδαμῶν σπείρουσι διαφορωτέραν πολλαχεῖσθαι τὴν σπορὰν καὶ ἀδιάλλουσι, τὴν συμφωνίαν τῆς σπείρουσης, τοῦ ἀγίου παύλου σωφρονούσης, πρὸς μείζονα τῆς ἀσεβείας μᾶλ

XVIII.

Ἰνεία ἀπολλωνὸς ἑλίτα αὐτὸ λυθέμαθα
τοῦτων οὖν πρὸς λυθέντων πρὸς αὖθ' ἓν-
κνεῖον σεσήμωμαι. σπᾶσον ἐν ἐπι-
σπαλαξέτι ζητήματι πολίτας, λίνος
ὀνόματος ἀδ' πρεῖον ἐν σπαλαξέτις μνᾶ
σπᾶσον πρεῖν ἐπιπορεύσεως τοῦ αἰτίου πῦς
ὅλος μαθὰ ξύνημαν εἶναι ὀφείλει, ζη
τοῦμεν πρῶτον παρὰ μαν. λίσπαλον ὀνόμα
τος νοεῖται. εἶτα ἐν ἀνθρώποις πεσσῷ
εἶτα ἐν θεοῖς πόσε αἰτία ἐστὶν αὐτὴ σπᾶ
παλαίτιον ἀποφασὶν τοῦ θείου σουσίου
ἐν τῇ πεθείων ὀνομᾶ, ἀπὸ τοῦ πλησίον ὀνομᾶ
αὐτὸν τοῦτο ὀνομάζομεν καὶ ἀπὸ τῆς θε-
γραφῆς τοῦτο τῆς ἐπιπορεύσεως ὄνομα
οὐμόνυμον πρῶτα ἀλλὰ καὶ τῷ μὴ ἀπονέ-
μεται, καὶ τοῦτο χρῆται οὐ ὡς ἐν τῷ ξηφα
λαίῳ. τὸ ἐπὶ τῷ σπᾶσον πατρὸς πόρρω καὶ ἐξηλ-
λαγμένον καὶ πρῶτον αἰτίου πῦς χρῆται. ὅλι
σπᾶσον πατρὸς ἐπιπορεύεται τοῦτο σὰ ὑπὲρ

τοῦτον ἐρήτη. ἀπ' αὐτοῦ μαθόντα, ὅτι-
σὺν ταῖς λοιπαῖς συνεκάθισεν, τοσοῦτω ἀ-
ναχείρας μᾶλλον ἐκεῖνον φιλεῖ θαι:-

Ὁ ἐφέσ:-

Α ἴσασι μὲν τοὺς ψευδοπροφήτας πρὸς-
μὴ δὲ πειρᾶσθαι παρ' ὑμῶν μανθάνειν
παρ' αὐτοῦ σαφῶς μοῦσα παρὸν ἐξῶλες
ἦν πεῖραν μὴ ὑποστάντας. οὐδὲν καὶ-
συνοικοῦσα κοινῶς ἀμφοτέροις ἡμῖν-
οὐχρεία ἐχομεν εἰς πάλιν ἀπολογή-
σασθαι παρ' ὑμῶν. πρὸς δὲ τοῦτο πρόσε
στε ταῖς ὑποθέσεσιν, ἀπολούμεθα δῶρα.
ὅτι τὸ ἦν σκληρὸν ὄνομα, διαφόρως
μὲν ἀπὸ τοῦ ὄντων καὶ τοιούτων καὶ-
οὐ ἀνῶν λέγεται. πρῶτον καὶ μὲν οὖν
ἦν καὶ ἐκ συνοπτικοῦ ἰσοῦσθαι ἀφεί-
κοντα πρόσωπα ἰσόως δὲ μᾶλλον καὶ
τοῦτο ἀκριβῆ ἦν θεολογίας χάριν ἦν
πρόσωπον τοῦ παναγίου πνεύματος

παραλείπεται ἡ γραφὴ καὶ τοῖς ἀλλοις
ἅπασι καὶ τὸ τοῦ ὀνόματος αὐτῆς τέλος
τὸ τῦς, ἢ ὑπαρκτικὴ πρόσοδος ἡ τοῦ τύ
πτεσθαι. ὅτι μὲν ὀνομάζεται γλῶσσα, μα-
θεῖν ἐστὶν ἐκ πολλῶν καὶ ἄλλων καὶ τῶν ὀνομά-
ζεται παῦλα καὶ πολλῶς καὶ ἄλλως καὶ πολλαχοῦ μ-
μενα. καὶ σαλεύεται μετοὶ οὐσιν. ἐπὶ
καὶ τὸ ὄνομα μαθεῖν ἐπίσταται γραφῆς τοῦτο
λεῖται καὶ τὸ τὰ μὲν ἐξηλλαγμένα
τοῦ παρὰ τὴν φωνὴν· οὐ γὰρ οὕτως ἔστι τὸ ἔξε
πορεύθην, ἀλλ' ἐξῆλθον παρὰ τὴν ἐκπο-
ρεύσιν ὅτι. ὅμως δὲ ὅλης ἐκπορεύσεως
τοῦ αἰτίου τύπτεσθαι. ἀφηρῆσθαι καὶ ἀπο
τοῦ ὀνόματος, ἴσως παρὰ τοῖς παλαιοῖς
λεῖται σπάνιον μὲν τοῦτο γλώσσης. σαλεύ
κατὰ μέρος ἐστὶ γνώσεως ἔστι γνῶναι τὰ
τέρα πῶς εἶναι δοκεῖ. σαλεύει πρὸς ἐκ-
πορεύσεως ὄμματα εἰσὶ ὦ ὄδαμα
σπλῶς φησὶ ἄλλος ἔστι ὑπαρξεως

ἔλος, ἁπλῶς κὰ

καὶ ἀκολουθούμενος, ἀλλὰ σπουδὴν παρεσχημένον γνῶσιν, ὃ ἐβουλόμην ἀποκτῆσαι πρὸς τὸ ἐξετάσαι:

Ὁ Ἰωάννης:

α' Ὡς καὶ πρότερον ἀπόκρισιν πρὸς τὸ ἐξετάσαι με ὃν πρὸς τὸν μανθάνοντος τῆς σκοπούσης τοῦ αἰτίου τῶν ὄντων.

β' Ἀφῆς εἶδα διαφόρων ἐκινήθην. Ὅτε δὲ ὅλη ἡ φωνὴ ἀλλοίωσις σκοπούσης, ἐστὶν ἡνίκα τῆς μίας καὶ τοῦ τῶν ἀπὸ τοῦ παρὸς πρόσωπον. ὅλη μᾶλλον δὲ ἰδίου τοῦ αἰτίῳ τῶν ἡδονῶν. ὁ σκληρὸς δὲ ὅλη πρὸς ὥσπερ τοῦ δὲ ἡμῖν μᾶλλον τὸν ἐμαυτὸν ἐμὲ ἡνίκα τοῦ αἰτίου τῶν, σκληρὸν καὶ τὸ ὄνομα ἀλλοίωσις πρόσωπον, ἀπὸ νέμα τοῦ τὸ αἰτίῳ τῶν. εἶπον δὲ ὅλη ἡ σκόπα φασὶ σκληρὸν ἐπαφὴν καὶ οὐσιῶν νῦν οὖν ἐξῆς τὸ πρὸς τοῦ εἶπον σκέλος ἡ σκόπα τοῖς θεοῖς πρόσωπος ἀχάνειον ἀλλὰ ἀ-

γ'

XVIII.

λόγ εἰμὴ ὕπαρξις καὶ ἰσότης καὶ ἀνα
φορὰ, λέγουσι τοῦτο ἀφ' ἑτέρου. ὅτι ἐκ
πόρισίς ἐστὶν ὕπαρξις οὕτω φαίνεται πρᾶ-
γμα. ἀφαιρεῖσθαι ἀφ' ἑτέρου τὴν
ὕπαρξιν. τὴν ἰσότητα. τὴν ἐκπόρι-
σιν φαίνεται εἶναι πρόσωπος ἀφ' ἑνὸς πρὸς
ἕτερον καὶ ἐκπόρισις, ἐστὶν ὑπάρχουσα
φαίνεται λαμβάνειν ἀπὸ τοῦ παρεστῶτος τὴν
ὕπαρξιν. σχεδὸν τὸ λαμβάνειν τὴν ὕπαρ
ξιν. τοῦτον ἐστὶ τὸ ἐπιζητούμενον ἐφαπλοῦν
εἰούτως νοεῖς:

Ο ἐφέσις:

Π οἷον τὸν νοῦν τὸν πρόσωπον. καθ' ὃν ἐξαί-
τουσι λαμβάνειν τὸ εἶναι καὶ παύσασθαι
καὶ ἰσότης λέγεται τὸ πρὸς τὸ ἴσον.

Ο ἰώ

Α ῥᾳδίως ἐπιλεῖψει, ἐχομένου σου μὴ ἐφαπλοῦν
τὸ λαμβάνειν τὸ πρὸς τὸ ἴσον τὸ εἶναι πα
ρεστῶτος. τοῦτον ἐστὶ καὶ τὸ ἐξαίτου
σθαι τοῦτο λέγεται οὕτως, ἀφ' ὃ

τὸ πνᾶ τὸ ἅγιον λαμβάνει τὸ εἶναι ἀπὸ
τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ υἱοῦ, ἀλλὰ
λέγομεν τὸ πνᾶ τὸ εἶναι λαμβάνει πα
ρὰ τοῦ υἱοῦ, ἀφ' ἑαυτοῦ τοῦ υἱοῦ τὴν
ἰδιαιτέραν ἀλήθειαν τοῦ πατρός, καθὼς
ἡμεῖς σημειωσάμεθα. ὅτι τὸ πνᾶ λα
μβάνει τὸ εἶναι παρὰ τοῦ υἱοῦ τοῦτο μα
τὸν ἀποστόλων πολλαῖς μαρτυρίαις.
ἀφοῦ λαμβάνει τὸ εἶναι καὶ παρ' ἑαυτοῦ
ἀφ' ἑαυτοῦ τοῦ υἱοῦ τοῦ πατρός:-

ὁ ἐφεύ:-

Π ἀφοῦ τοίνυν λαμβάνῃς ἐκεῖθεν τὸ τοῦ υἱοῦ
λαμβάνει τὸ πνᾶ τὸ ἅγιον τὸ εἶναι, ἡ-
μεῖς τοῦτο οὐ συγχωροῦμεν.

ὁ ἰω

Α φέρε μοι τὸ ῥητὸν μαχόμενα ἐστὶν ταῦτα λο-
γόμενα περὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος. ὅτι μὴ λαμ
βάνει τὸ εἶναι παρὰ τοῦ υἱοῦ τὸ πνᾶ
τὸ ἅγιον, εἰ μὴ ἔστιν ἀπὸ τοῦ ἑνὸς τοῦ ἁγί

XVIII.

στεφανείου· ὃς σὴν ιου γραμμαῖ
ἀγωεφαῖ καλουμένῳ, μετευναμμῶ
ἀποδιβλίου ἰγίωιος παλαιοῦ, παεᾶλος
ἀμβεσπίου φησὶ οὕτως ὡς ἀπὸ τοῦ δὸ
παύλου παῖς· ὅλιμόν λεῖ ω σκεῖνου βὺ-
οὖλα ἐξαῦλου, πνᾶσα ἄλτιον ὅμόνου ἐ-
ξαμφοῖν· ὃς ἀποβύλου οὖβου, ἠβυλῆ
βὲπνᾶ ἐξαμφοῖν ὃς, αφανὲ βεῖναι
λαμβάνει ὃξαμφοῖν· ἐλὶ σὴν αὖλῷ ου
γραμμαῖ οὕλως εἶσι καθάπε οὐσὶς ἐ-
ωεφαῖ καὶ βὲ πρᾶ εἰμὶ νόῦὸς οὐσᾶ βὺμόῦ
εἰμὶ νὸ παῖλῃ, οὖλῷ βλμῷ λεῖειν, ὅλι-
οὐσᾶ βῷ πνᾶ βᾶλτιου οἱ σῷυλὶς, εἰμὶ
ὁ παῖλῃ καὶ ὁῦὸς, ἀφ' οὗ λαμβάνει καὶ ἐκ
πορεᾶλαι· οὖ τε βυὶμόῦ καὶ βυ παῖλεῖᾳ
εἰμὶ βὲ πνᾶ βᾶλτιου ὅ ἀληθῶς ου ξᾶζῃ·
βὸ σαβὸν παῖλα ὅπε ὃς παεᾶλου-
παῖς καὶ βυμόῦ· ἀποβύλου οὖ βυ-
ῥῆβυ ὁ ᾶλτιος στεφανιος, ὑπε βὶ αὖλου

εἶσι

χαμβάνει τὸ εἶναι σὴν παῦλον παῦλον καὶ τοῦ-
κου, ἀφ' ἀπολωσίης ἢ πεφύκης μοίρας
ἔχομεν παῦλον ἁγίου στεφανίου τὸ πνᾶ
ἅγίου χαμβάνει τὸ εἶναι παῦλου παῦλον
καὶ τοῦκου:-

Ο ἐφέσ:-

Υ τοῦ σχόμενος σεῖξαι ὅτι παῦλου κόν
τὸ εἶναι τὸ πνᾶ χαμβάνει τοῦτο πρεῖον
οὐδαμῶς ἀναιτίης· οὐδὲ πρόπατες
τοῦτο ἐπῶς παῦλινῖ τοῦ ἰσταν δας καλωνικ-
μον· ἀμφοῦσε ἀναίτιος ἐξαῦλοῖ σι
ναιόμενον· ἀμφοῦσε ἐλεύπατες καὶ ὃ
τὸ πνᾶ τὸ ἅγιον, ἢ ὅτι καὶ παῦλῶ ἔχει
τὸ εἶναι· τὸ δὲ σὴν ἶνος εἶναι ἢ, πολλαχῶς
λέγεται, καὶ παῦλου τὸ εἶναι ἔχειν, ὅ-
σε ἀπόπατες ἐπῶ τὸ παῦλου ἁγίου στε-
φανίου οὐμένως συμπορεῖ τοῦ σὸ τῶ, ἀμφὶ
καὶ πρὸ σλως ἐναντιοῦται οὐδὲ ἐξ ἐπε-
όμενος εἰος στεφανίος, ὅτι παῦλου

κοῦ τὸ εἶναι λαμβα

XVIII.

μοῦ τὸ εἶναι χαμβάνει τὸ πνᾶ τὸ ἅγιον
σημάπλως ὅλι χαμβάνει· τὸ δὲ σὲ εἶπε
παρὰ τοῦ ἀναγγέλλει ἔχαβεν τοὺς ἀφορεμὰς-
σιόϊς ὁ κύριος εἶπεν, ὅλι παρ' ἐμοῦ χή φὲ
καὶ αὐαγγέλνω· σήχου σῶ ὅλι οὕλως
αὔλως σαλνολαν· εἶχεν ὁ ἅγιος σπιρὰλ
μὲ ὑμεῖς νοεῖν καὶ χέλλα ἐλλαὲ εἶχεν
τοῦλως τὼ σαλνολαν εἶπεν αὐ οὕλως, ὅλι-
οὐσφὲ εἶσε τὸν πρᾶ καὶ τὸν μοῦ εἶμι τὸ-
πνᾶ τὸ ἅγιον παρ' ὧν σὴ πορεύεσθαι καὶ πα-
ρ' ὧν χαμβάνει· ἢ ἤταλεν εἰς τοῦλον τὸ σὴ-
πορεύεσθαι τὸ χαμβάνειν· νωσὲ σὲ σασεφ
τὼ αὐτοὺς νιμὶ αὖ καὶ ρὸσωσασεμρ, ἢ-
χέλεων ὅλι παρ' οὖ σὴ πορεύεσθαι καὶ παρ'
χαμβάνειν ὅλι τὸ μὲν σὴ πορεύεσθαι· σὴ-
χοῖλω ὑπαξὶν τοῦ ἁγίου πνᾶ τὼ αὐτοὺς πα
τοὺς τὸ σὲ χαμβάνειν τὼ συμφωνίαν, καὶ-
ὁμὸ νολαν τοῦ ἁγίου πνᾶ, πρὸς τὸν πατέρ
καὶ τὸν υἱόν· κατὰ τὸ σὴ αγγέλλειν ματ-

ἀδιάκριτον αὐτοὺς παρεῖναι τοῦτο οὐ
τοῖς ἀφορμὴν λαμβάνουσι· οὐ γὰρ ἀπαρα-
ίτητον τοῦτο, οὐδὲ ἀναγκαῖον σωτηρίας
πρὸς τὸν τοῦ βάπτισμα· παρόντος τε γὰρ
τούτου φαίνεται παρὰ τοῦ υἱοῦ λαμβάνειν τὸ
πνεῦμα τὸ ἅγιον τὸ εἶναι. τοῦτο μοὶ συμφω-
ρεῖ χειροτόνημα καὶ ὁ μακάριος κύριος
τοῦτον γὰρ ὁμοῦ ἐκπέμπει τὸ παρακλητὸν
λαμβάνειν τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον, λέγει λήψεσθαι πα
ρ' ἐμοῦ, τοῦτ' ἔστι παρὰ τῆς ἐμῆς γνώσεως. ἢ δὲ
σύμφωνα καὶ συνῳδὰ τοῖς ἐμοῖς εἰρήκασι· οὐδὲ
κύριος οὖν τοῖς ἴσοις εἰς φωτὸς· οὐ γὰρ τελείου
ἐστὶν σαφηνείᾳ ἑαυτοῦ τε καὶ τοῦ παρεῖναι λέ-
γοντος, τοῦτ' ἐμοῦ λήψεσθαι καὶ ἀναγγελεῖ-
ν ὑμῖν· ἀμφοτέροις κεχρῆσθαι, τοῖς ἑαυτοῦ
σαφῶς τῆς οὐσίας τοῦτο καὶ εἰς ἅπαν ὁμοφυὲς
ἐνεργοῦντες, καὶ ἴσασιν, εἰ τοῦτο πνεῦμα ἔξεν
εἶπεν καὶ νενοήκασι τοῖς ἁγίοις τοῦτο τὸ
λαμβάνειν τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον, καὶ ἀναγγεῖλαι
τοῖς ἀποστόλοις, οὐκέτι παρὰ τῆς φωνῆς τοῦ

κεφ. ιη'.

ἐχομεν οὐδεὶς ὅτι ἁμαρτίαν οὐκ ἔχει
θέλει, τὸ πανάγιον:-

Ο ΙΩΑΝΝΗΣ

C νυνὶ δὲ καὶ τὰ ἐγκλήματα σοὶ περὶ αὐτοῦ τοῦ
σωτῆρος κἀμοῦ τοῦ ταπεινοῦ ἐμοὶ διὰ
τοῦτο ἀπὸ τοῦ στόματος τοῦ ἁγίου στόματος
ἀπαντᾶν οὐ βούλομαι σιωπᾶν, καὶ σοὶ ξένα
ὅλως βούλομαι τὰ ἐγκλήματα τοῦ ἁγίου στό-
ματος, ὅτι τὸ πανάγιον χαμβάνει πα-
θεῖν καὶ θέλει εἶναι. εἶναι γὰρ σὺν πεῖραν
ἀφ' ἑαυτοῦ καλῶς ἀπὸ τοῦ νοεῖσθαι σώμα
εἶναι ὅτι χαμβάνει θέλειν εἶναι κατὰ τὴν ἐξ-
ουσίαν. ἡμεῖς δὲ λέγομεν καὶ ὁμολογεῖ
σουσίως, ἓν δ' κεφαλαίῳ φησὶ πεῖραν ὅτο
μάτων ὅτι λαλῆσαι μᾶλλον παρὰ τοῦτο, νοῶν
ἐξουσίαν, ἵνα λαλῆσαι μᾶλλον παρὰ τοῦτο
λέγομεν εἶναι, εἰ λαλῆσαι μᾶλλον παρὰ τοῦτο
θέλει εἶναι χαμβάνει :-

Ο ΕΦΕΣΙΟΣ:-

Τοῦτο οὕτω νοοῦμεν, πλὴν ὅτι εἰ καὶ κλίνος ὁ

οὐκ εἶσι παρὰ τοῦ εἶναι ἐκεῖ :-

Ὁ Ἰωάννης Ὁ ἐφέσου :-

C υκωρεῖς ὅτι ἐκεῖ πλείσματα παρὰ τοῦ τοῦ εἶναι ἐκεῖ :- Ὁ ἐφέσου σ υκωρεῖ κω τὸ τοῦ χεῖσθαι πλείσματα κατὰ τὴν αἰτίαν ἔχουσι παρὰ τοῦτο :- Ὁ Ἰωάννης

E τὸ εἶναι πλείσματα χαμαίνουσι διαφόρεως εἶναι παρὰ τοῦτο, διὰ τοῦ χεῖσθαι κοι- διαφόρεως παρὰ τὴν οὐσίας τοῦτο, ἀμέ- φ ἐκεῖ τοῦ πατρός, ἀλλὰ διὰ τοῦ ὅτι- ὅτι τὸ πνᾶ παρὰ τοῦ υἱοῦ τὸ δὲ ἅπ φέρει τὸ εἶναι τὸ αἰ ἐστὶν ἢ ἀπὸ φέρειν τὸ εἶναι ἢ ἀλλοῦ· οὐ δέ αἰ ἐστὶ ἕτερον τὸ εἶναι πα εκεῖνου υἱοῦ, ἢ ἀμφότερα εἶναι οὐκ ὅτι ἐκεῖ τὸ πνᾶ τὸ ἐχεῖν παρὰ τοῦ υἱοῦ, ὡς τὸ σωμά- γεθαι αἰ αγκαίως τὸ αὐτὸ εἶναι ἐχεῖν παρὰ τοῦ υἱοῦ τὸ πνᾶ ὁ ἐκεῖ κοι παρὰ τοῦ πρὸς κοι- τὸ αὐτὸ σκοῖσθαι διὰ ἡμᾶς λέγειν : Ὁ ἐφέσ

II λπερ ἀπὸ τοῦ τοῦ χ τὸ τε συκωρεῖ τομεν :-

Ὁ Ἰω Π οὐκοῦν ἐστὶ τὸ ἐκεῖ :-

XVIII.

Ὁ ἐφεξῆς.

Τ ὅλο τὸ βιβλίον δὲ σαφῆ μὲν οὐ πολλαχοῦ ἐστιν, ὅμως σαφῆ μᾶλλον τῶν πρόσθεν. ἀναγνωσθήσεται οὖν ἵνα ἀκούσωμεν τὰ λεγόμενα ὑπὲρ ἑκατέρων συμπεραίνεσθαι.

Ὁ ὠ΄.

Ο Πλωφῆ δὲ οὐδὲ τὸ πνεῦμα εἶδον, εἰ μὴ ὁ παλαιός· καὶ ὁ υἱὸς ἀφ' οὗ λαμβάνει καὶ ἀφ' οὗ ἐκπορεύεται, ὥστε αὐτὰ ἐχέτω ὡσαύτως πρὸς τὸν παλαιόν, τὸ δὲ λαμβάνειν πρὸς τὸν υἱόν. εἶτα ἐφεξῆς ζητούμενος ἀποστέλλει τὸ λαμβάνειν καὶ τὸ ἐκπορεύεσθαι σπάνιον οὕτω, καὶ τὸν πρὸ καὶ τὸν υἱὸν εἰ μὴ τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον τὸ ἀληθῶς σοφίζων τὸ σὸν σὸν παῦλα, ὁ πρὸ ἀπὸ τοῦ πρὸς τὸν καὶ τοῦ υἱοῦ· καὶ ἴσως ὅπερ εἰρηκὼς πρότερον αὖ ἀφαιρεῖσθαι τοῦ λαμβάνειν τὸ ἐκ τοῦ υἱοῦ· σπάνιον δὲ σὺν τοῖς ἄλλοις ἐν Θ εἶναι καὶ ἐστὶν ἀκούσαι ὡς τὸ εἶναι σπάνιον ἐστὶ, διὰ δὲ τὸν υἱόν, καὶ ἐκεῖνο εἶναι ὥσπερ καὶ ἀπὸ τοῦ πατρὸς· καίτοι ἄλλως

ἐσέπουσα οὐ εἰ πνεῦμα ἅγιον ἔχει
τὸ εἶναι παρὰ τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ υἱοῦ
καθὼς τὰ λοιπὰ μέλη. ὁλόκληρα ἄρα ἐστὶν
ἀνθρωπολογία οὕτω λέγει οὖν ἀνθρώπου
ἐστὶ. τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον ἀεὶ συνημμένον
οὐ πρόσωπον οὐ σῶμα ἄψυχον. οὐ πάθος.
ἀλλὰ ἀπλῆς οὐσίας τοῦ πρὸς καὶ τοῦ υἱοῦ
λοιπὸν οὐσιωμένα ἐνοεῖν. ὁλόκληρον
μέρος οὐκ ἔχει τὸ εἶναι: - ὁ ἐφέσου

Λ ἐξελήσομαι σε σαρκίνης ὁλόκληρα ἐξελοῦμαι
τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον οὖν πατρὸς καὶ τοῦ υἱοῦ
ἔχει καὶ ἐξ ἀνθρώπου τὸ εἶναι λοιπὸν οὕτω νο
εἰς ἐξανάγκης. ὁλόκληρα ὅλα λέγει οὖν πα
τρὸς ἐστὶν οὖν ὑπόστασις ἀνθρώπου καὶ ὅλα
λέγει ἐξ ἀμφοῖν ἐστὶ ἀνθρώπου ὑπόστασις
ὧν: ἀπόκειται: - ὁ ἰωάννης

Π εἰς ἐαυτὸν ἀποκείνομαι ὑπὲρ καθ' ὁμοῦ
παρὰ τοῦ πατρὸς νοοῦμεν οὐκ εἶναι παρὰ τοῦ
πατρὸς καὶ τοῦ πνεύματος οὐ τοῦ ἁγίου
τὸ καὶ ὑπὲρ καθ' ὁμοῦ οὖν υἱοῦ τοῦτο

σὺν τῆς θεότητος ὑποστάσεως μίαν καὶ ἐξ ἀμφοῖν, οὐ λέγομεν ὅτι τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον εἶναι ἀπὸ μιᾶς ἀρχῆς· ἢ ὅτι ἢ ἐκπόρευσις τοῦ ἁγίου πνεύματος καὶ υἱοῦ παρὰ τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ υἱοῦ ἐστι·

Ο ἔφεσος·

Ε] τὸ σὸν πατρὸς νοεῖται σὺν τῆς ὑποστάσεως αὐτοῦ· καὶ τὸ σὸν υἱοῦ σὺν τῆς ὑποστάσεως αὐτοῦ· ὅλων ἀκούεις καὶ ἐξ ἀμφοῖν τὰ ἀλλοκοεῖς· ἢ ὅτι σὺν τῶν ὑποστάσεων ἀμφοτέρων· ὅμως κεκαθωλῶ παρὰ τὸ ὅλων ἀκούω μὲν σὸν πατρὸς, νοοῦμεν σὺν τῆς ὑποστάσεως αὐτοῦ καὶ τοῦ ἐξ αὐτοῦ ἀγνήσου· τὸ σὸν πατρὸς· σοκμαζεται γὰρ καὶ παρὰ μαθητῶν ὅτε ὁμολογοῦμεν ὅλι καὶ σὸν πατρὸς· ὅλων ἀκούω μὲν σὸν υἱοῦ ἐξ ἀναίτητος νοοῦντος ὅλι καὶ σὺν τῆς ὑποστάσεως αὐτοῦ· ἢ σὺν σεχαθωλῶ καὶ ἀλλοεῖ ἡμᾶς·

Ο θεος ἰωαννης

Η ᾽Εμεῖς συγχωροῦμεν ὅτι ὁ Χριστὸς λέγομεν τὸν παράκλητον παράκλητον λέγομεν σαφῶς ὑπὸ σαφοῦς καὶ ὁ Χριστὸς σαφῶς νοοῦμεν σαφῶς ὑπὸ σαφοῦς αὐτὸν σημαίνειν καὶ πνεῦμα ἅγιον οὐσίαν παράκλητον καὶ υἱόν· ἐὰν δὲ τὸν παράκλητον βάλλειν τὸν παράκλητον ἀπὸ καὶ υἱόν, ὡς ἀφωνότερον τὸ ἅγιον πνεῦμα βάλλεσθαι :-

Ο ᾽Εφέσ :-

Ι οὐδὲ ἐξελάσομεν ὅλως ἐξ ἀμφοῖν λέγοντας ἀπὸ καὶ σαφῶς ὑπὸ σαφοῦς αὐτοῦ :-

Ο Ἰωάννης :-

Κ ἀλλὰ παρὰ οὐκ ὀφείλομεν ἐξελάζειν εἴτε παρέμφοιμι εἴτε παράκλητος εἴτε παράκλητον· σημαίνει γὰρ ἀπὸ καὶ ἐκπορευόμενον σαφῶς, ἔχει καὶ τὴν οὐσίαν σαφῆ :-

Ο ᾽Εφέσ :-

Ε ὥστε ἡμῖν κεῖται τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον ὅλως λέγεσθαι σαφῶς παράκλητον εἶναι, ὅτι σαφῶς ὑπὸ σαφοῦς αὐτοῦ ἀπὸ καὶ πρόσωπον

σὺν ἡσυχίᾳ συναγαγόντως ταῦτης ὁμέτας
βασιλεὺς ἐλθοῖς πρὸς ἀνομίαν. αὐτὴ ἐλθ-
νοῖς πρὸ ἡσυχίᾳ σὺν παρὸ ἡσυχίᾳ πρόσθ. τοῦτ'
πνεῦ τοῦ λόγου πολυμήνος. τὸ λαὸς φησὶν
γὰρ ὅτι οὐχὼς αὐθεντος. γὰρ σὰ αἰτ-
θεῖς καὶ τὸ γὰρ ὑμνοῦσιν ἐξαύτου σὺν τοῦ μπ
πνᾶσα ἀκούσαλος οὐχὶ οὐ τοῦ αὐτοῦ. σὺν μὴ
σαρκὶ τῷ σωματικῷ ἐξαύτου σὰ τὸ πνᾶ
καὶ οὐχ' ἑλέσθαι. ἐλεύσωνται πνᾶ καὶ ἐ-
ξαύτου ἀνοῦσιν. καὶ σὺν ἡσυχίᾳ ὑποταγῆς
αὐτοῦ. ἢ ὅτι καθαρὸς ὁμέτας βασιλεὺς
ἀσφαλῶς σὺν ἡσυχίᾳ ὑποταγῆς τοῦ-
παθεῖ. οὐκ ἐξ ἄλλης ἰδίου ὑποταγῆς
ὑπὸ πνᾶ τὸ ἅγιον:

E νοῖς λέγεις ὅτι ὁμέτας βασιλεὺς φανερῶς
σαλάφησε τὸ πνᾶ τὸ σὺν παθεῖς μόνον κ-
οὐχὶ ἑλέσθαι. τὸ σὺν αὐτὸν φανέν οὐ πεπλά
γεις. σὺν σὺν πρὸ ὁμέτας βασιλεὺς ὀνομάζει
τοῦ αὐτὸ ἐν ἡμῖν καὶ ἐν ὑμῖν λέγει ὅτι

τὸ εἶναι τὸ πᾶν λαμβάνειν σῶμα οὐ καὶ-
ὅτι σῶμα ἀφ' ἁπλοῦ ἀπλῆ γὰρ ὕλη καὶ
ὁ πλὴρ οὐχ ὡς αὐτὸς καὶ σῶμα ἐστὶ πᾶν
σῶμα σῶμα, παρὰ τοῦτο οὐκ ἔστι, ἀμφότερα
νικῶν λαμβάνεται τοῦτο καὶ ἡμεῖς οὐχ
ἑωρῶμεν καὶ ἐφ' ἑαυτῆς ἀγαφῆ. ὅλος
σῶμα ἐστὶ λαμβάνεται τοῦτο, ἀλλ' ὅτι γὰρ ἀνεῖ οὐσίαι οἷον
ἐστὶ ἀναφαῖνα καὶ τὸ πᾶν σῶμα ἐστὶ
τοῦ. τοῦτο γὰρ τοῦτο ἐστὶ τὸ λαμβάνεται ἀγαφῆ ἀ-
μελεῖ πρὸς ἐμὲ ἡμεῖς θεῶμεν. οὐχ ὅτι ἐ-
στὶν ὅλα τὸ λαμβάνεται σῶμα ἐστὶ κῶς, ὡς ἀλλ' ἡ-
μεῖς τὸ σῶμα τοῦτο πρὸς τὸ προκείμενον οὐ λαμ-
βάνεται τὸ μέλλον ἐστὶ:-

Ο ἐφέσ:-

Π. ἐστὶν οὖν ἐξελάβομεν τὸ ἐν ἡμῖν καὶ τοῦ-
το τοῦτο ἐστὶ ἀναγκαῖον καὶ τὸ λοιπὸ

Μ ελάβομεν ἀναγκαῖον ὄφελ ἀναγκαῖον
τὸ ἐν τοῦ μέλλοντος καὶ ὅτι

Φαγιῶν

ΧΥΙΙΙ.

ὀφείλ$^{\gamma}$

Π εἰδὲν ἀπολογήσωμεθα μεταλαμβάνοντα ὑμῶν σαββάτου ἐθέλομεν καθαρεῖς ἀλειτούργους ἐξελθεῖν. ἐφοβήθημεν οὖν τοὺς σὺν αὐτῷ σημάνθεντας, ὁμήτας βασιλέως λέγοντος ὅτι γυνὰ ὁ παλπὴ ἐξ αὐλοῦ. καὶ σὺ πέμπεις πινὰ σπλὴν ὑμῶν αὐλοῦ, οὐχ ὅτι οὐ βούλεσθαι ἐξ αὐλοῦ ὡς αἰνθρώπους καὶ οὐχ ἑταίρους θεοῦ ἰσχυρὸν βούλεται, ὅτι γυνὰ ὁ παλπὴ σπλὴν ὑποσάτους αὐλοῦ, ἢ σπλὴν οὐσῶν αὐλοῦ καὶ ὅτι σὺ πέμπεις πινὰ σπλὴν οὐσίας αὐλοῦ ἢ σπλὴν ὑποσάτους αὐλοῦ ἵνα θεὶς σὺ βούλεται ἐξ αὐλοῦ βούλεται ἀποκτεῖναι. ὁ Φεσλὼ αννης

Η αἱ σὰ σημάνθεις ἀ οὐκ ἀπεκρίθη πρὸς τὸ πεκρίμενον. τὸ σπλοῦ υἱοῦ ῥηθὲν τοῦ αἰτίου σὺ Φανίου ὅτι ἵνα ἑταῖρος τὸ πινὰ σπλοῦ ἀπέλθει ὥστε ἔχειν καὶ τὸ εἶναι παρὰ τοῦ υἱοῦ σπλοῦ ἀπολογήσηται καὶ τὰ χίμαιρα ἀπολογήματα πρὸς τὸ προτεινόμενα ἀπαρύμενα

περὶ τούτου ὁμοίως βασιλειοι ζωὴ τέσσαρα
ταῦτα σαμαρτυρεῖ λέγων, τὸ πνεῦμα σὺν
μοῦ ἐστι καὶ λαμβάνει ἐκ τοῦ τοῦ νοσ-
τοῦ καὶ ἐρεῖ μοῦ εἰ παῦλε· ὅ ἐφεσ.
β' ἀπόστολος καὶ τοῦτο σὺν αἰτίου σπι
φανίου ὅτι παρὰ τοῦ μοῦ ἐστι τοῦ εἶναι τὸ
πνεῦμα τοῦ ἁγίου ἐλάβομεν οὐ τοῦ παρὰ θεοῦ
ρημένου σπείσπερ ἔθου ἀποστόλου
οὕτω σὺ ἀπόστολος· οὐ σεῖ ἀλεῖτε
ρήτως ὅτι παρὰ τοῦ μοῦ ἐστι τοῦ εἶναι
τὸ πνεῦμα τοῦ ἁγίου, ἀλλ' ὅτι παρὰ μφοῖν δὲ
τοῦτ' ἐστι παρὰ πρὸς καὶ μοῦ νοεῖς, πρόσθε
μὲν εἰ σὺν τοῦ παῦλος ἀκούειν, ὅταν ἁγνὸς
καὶ σὺν ὑποστάσεως αὐτοῦ καὶ εἷς πνεῦμα τοῦ
νοὸς ὅταν ἁγνὸς· σαῦλος πρεσβύτερος
τοίνυν σὺν σπιφανίου, μαθητὰς·
Ὃν λόγον σπεῦσε μέγα ραοῦλε εἰ-
τὰ ἐξαῦλον οὕτω νοεῖς· ἀποκείθη
τι οὖν πῶς νοὸς· ἵνα ἑνὸς ὁμοίως

κ V 111.

Καφηλα ὁμολα χιλιλαι ἀλοσα ἐχεις ἐ-
ταεσυ ρηλου λα ἐι αυλιαλαέ του. μαλα ἰαυλα
σηλαση ἀ ξαλαληοαλαι παλιν ουὐ εἐφ
λῷμιν. εἰ λὸ σηλυ παλεὸς ὀὐπω υοεῖς ὡς
σηλῆς υπο σα ὁὡς αὐλυ. ο ἰω
Ι ουλε πολλαυηις εἰ που ναὶ παλὶν λέ ἰω
ολι ὁὐ λω νοοῦμιν. ο ἐφε ἰαθ
Κ αλλὰ ὁ ουχὶ ἐι κὼς ἰησοῦς αἰ σα σμεσ ὁ-
με ἰας βασιλεὺς ὰ ξαὐλυ λυ πρε ς λέ ἰων
ναὶ οὐχὶ ἐ ἰε ἐφ θη ἡ ἰων ἀ ξαλλης ιν ὸς ὑ-
πο σα ὁὡς. λὸν σα ἰαυλυν ὸς λ ὸ σημ ὁν
λυ πρῆς εἶναι λ ὸ πνᾶ λ ὸ ἅγιον. ο ἰω αννῆς
Ο ἰ ἰαἰαῦλα ὁμε ἰας βασιλεὺς ἐχε ἰε. λυλὸς
ἅπαι ε πρὸς ἀνο μον λέ ἰων. σκεῖνος βαὶ-
ἀχε ἰα λ ὸ πνᾶ λ ὸ ἅγιον. πλισμα εἰν ναὶ σ-
αλυλε εἶπεν ἀ ξαὐλυ. μὴ χὶ ἐ ἰε ἐφ θη σκ-
χαῖ λ ὸ σηλῆ φυὸὡς αὐλυ. ὡ ἰ ἰε ζομὸ-
μενος δὲ ξαι λ ὸ σηλυ παλεὸς εἶπεν οὐχὶ ἐ
ἰε ἐφ θη. μὴ ἀ μαὶ ἰα μιλυ[illegible] σηι

τὸ πρεσβεῖα εἰρηνικά· σπέρμα ὁ σπερμαίνιος λέγεται τὸ πνεῦμα εἶναι σπερματικόν· ἐξ οὗ καὶ τὸ λαμβάνεται τοῦτο ἀπὸ τοῦ σπερματικοῦ παρὰ τὸ οὐ· ἀφ' ὅπερ σπέρμα οὐ κατὰ χώραν, ὅτι παρὰ λαμβάνεται τὸ πνεῦμα, ἐπειδὴ ἀπὸ λαμβάνεται τοῦτο ἀπὸ τῆς κοινωνίας τοῦ παρὰ λαμβάνει· καὶ τοῦτο αὐτὸ ἐξαιρέτως ἀπὸ τοῦ ῥήματος· ὥστε τὸ πρόσωπον ἀπὸ ὅλως ἀεὶ ἀπὸ νοούμενον· οὐ ποιητέον· οὐκ ἀφ' οὗ ἀφ' ἁπλῶς οὐσίας τοῦ πρὸς καὶ τοῦ υἱοῦ ὅτι τὸ εἶναι παρὰ τοῦ πρὸς ἀπὸ τοῦτο λαμβάνει ἀλλὰ τὸ ὑπάρξιν λαμβάνειν σὺν τὸ εἶναι σὺν υἱόν· κἂν ἕτερόν τι ἄλλου ἀπὸ τοῦ λαμβάνειν τὸ εἶναι σὺν υἱοῦ·

Π ὁ ἐφεξῆς

ἀλλ' ὑπάρξεως ὁμολογουμένου· ὅτι τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον λαμβάνει τὸ εἶναι σὺν υἱοῦ· ὅπερ οὔτε ὁμεῖς οὔτε σπέφανιος οὔτε ἡμεῖς σωιεχωρήσαμεν· οὔτε οὐ

ἢ ὅλων ἢ τῆς καθαρεύσης ἀποφάσεως, ἀμφιβολίαν
σημαίνει ὁ μεταλλοῦ βασιλεύοντος, ὁ συναλλάσσων-
νυμι, πάλιν σταυρῶ εἰς τὸν μέτα
βασιλέα· ἐὰν ὅξας ἀφίναλλον εἰπῶ
τὸ τις περὶ ἐμοῦ· ὅλε ὁ μέτας βασιλεὺς
ἐφ' οὗ νομίζω μαχόμενος, ἢ λις μαλέτον ἐν δι-
πνάβλαλον ἐξάλλον τὸ παλεῖ εἰ πε τὸ τις
σημῆσοῦσίας καὶ ἢ τις φύσεως ἄλλον καὶ οὐχ ὡς
σύνωνυμίαν ἐπλέσθαι, ἢ ἐξάλλησοῦ-
σίας ὅλλα ἐν ἄλλα λέγεις· οὐσιαλίαν·
I ὁ ἐξάλλον εἰ πες περὶ τρεῖς ἐν ἓν παλεῖ ἐν ἐ-
πὶ σαν τὸ σ τρεῖς ἐν ἓν οὐσίαν· ὁ ἰω#
I ὁ εἶναι καὶ ἢ οὐσία ἐν τρεῖς ἐν ὑπο-
στάσεις ἢ νῦν λαλέτομεν, ὅλε σὺν παλεῖ-
ἐν ἄλλα λέτομεν ὅλε ἐ ση καὶ σημῆσοῦσίας ἄλλον
σπάθον ἢ πεῖθες ὡς ἄλλη ἢ ἀπὸ σημαίνει
ἀπόλινος ἀρχῆς· ὁμοουσιῶ ους πεῖ ὅσον
τὸ πνᾶβλαλον, οὐκ ὡς ἐξάλλον ὀμῆ ἐσ ὲν-
λινος· ὅλα λέτομεν ὅλα ἓν ση παρὰ ἐν ὑ

σηχονόλ παξαλλου. εἰδέναι
οὐκ ἔστιν ἐξαύλου δηλ ἐξαίλαίου, ἴσο
μὲν πόθεν ἐστὶ. καὶ δῆλο σαλαφειόδαι-
λεος· οὐ δὲ ῥήματα οὐκ ἔστι αἰγυπτιακα
λαμβάνεσθαι εἶναι ἐξαύλου· καὶ ὁ σπι
φανιος ἀπολὶς οὐσίας τοῦ πρὸς καὶ δυσὶ
ἐλοσὲ ἔχει παρὸκη ἀλλ ἀπὸ λαμβάνει
σύνδυσις ἱσεραήλ· οἱ παλαίρες λαβοῦ
δὲ ῥήδου παρὰ δυὰ γλῶσ δὲ σιλουλήφ
ἔαυλα ἀπειδῶς ἐξελαδῆ ὕσαιου:-

Ο ἐφέσ:-

Π δηλῶ σὰ ἴναλδοῦ μεγάλου δασιλείουκα
δαρὼς σὺν δω ἀπ. ἔαυλου σπιδωὶ θεῖον
νομίζει σῶσαι καὶ ὑποσαῶν. ἢ δὲ πρέ-
σδυτον· καὶ ὅταν ἀπούδωμεν σὺν δου παδὼ
καὶ δὴ ὑποσαόδως· ὡς ἔαυλου οὐσίας καὶ ὑ-
ποσαόδως, ἢ σαφέστουσι ἀλλήλων οὐσί-
δεται καὶ ὑποσαῶς, καὶ ἀδὺς σίδας καὶ δους

Ο Φελω:-

ο ϛ ω

Υμᾶς ἐρωτῶμεν τοὺς θείους πατέρας εἰ καὶ ἐν ἄλλοις πατράσιν καὶ διδασκάλοις ἡμᾶς ἐλέγομεν ὀλίγους εἶναι τοὺς πατέρας, ἀλλ' ὑπὲρ πάντων ἡμᾶς ἐλέγομεν ὀλίγους εἶναι τοὺς τοιούτους πατέρας. καὶ σαφέστερον καὶ ἀληθέστερον ἡμᾶς μεταφέρειν τὸ πρᾶγμα. καὶ σαφὲς ἐστὶν καὶ ἀληθὲς τοῦτο ἵνα ἡμεῖς ἐρωτήσωμεν τοὺς ἀπὸ τῆς οὐσίας καὶ τῶν ἰσωμάτων ὑμῶν οὐδὲ ἕνα εὑρεθῆναι σπασμῳδίαν καὶ ἐπιληψίαν, ἢ καὶ ἀλλοτόνιαν ἢ πάθος τι νοσοῦντας, ἀλλὰ ἰσωμάτους καὶ ὑγιοῦς τοὺς πατέρας, ἀλλὰ ἰσωμάτους καὶ ὑγιοῦς τοὺς πατέρας ὑμῶν καὶ νοσοῦντας καὶ ἀπὸ τῆς σωματικῆς ἡμᾶς ἀφορμῆς τοῦτο καὶ νικᾶν ἡμᾶς ἔχετε. καὶ μάλιστα ἐν τῷ ῥητῷ τοῦ ἀποστόλου. ἐν τῷ μεταλαμβάνειν τῆς τροφῆς. τὸ γὰρ ἴδιον σῶμα ἀκολουθοῦντας. φησὶν γὰρ οὐκοῦν ἴδιον σῶμα. εἰ μεταφέρεται καὶ μεταφέρεται πρὸς ἑτέραν οὐσίαν ἢ ἀσία καὶ ἀλλοῖα γίνεται. ἀλλ' ἐπὶ τῆς ὑπὸ σάρκας ἰσοτήτας μὲν ἐν ἀκολουθοῦντας καὶ σῶμα

τοῦτο φασὶ οἱ σοφοὶ παῖδες· οὐσία ἐστὶ εἶναι
ἀπὸ ἀρχῆς σχέσεις· καὶ σύμβολον ἡ σχέσεις
δύο πραγμάτων ἀφ' ἑαυτῶν, καὶ πρὸς ἄλλο τι·
ὅταν δὲ τοῦτο μόνον λαμβάνωμεν ἀφ' ἑαυτοῦ
ὁ πατὴρ καὶ ὁ υἱὸς σύμβολον ἀπὸ ἀρχῆς ὀνομά-
ζονται ἀλλήλοις· καὶ λαμβάνομεν τὰ
πρὸς ἄλλα· οὕτω γὰρ ἐνοήσαμεν
ὁ πατὴρ ἀγέννητος, πρὸς ἀπὸ ἀρχῆς σχέσιν τὸ
ὑφεστῶτος λαμβάνομεν· καὶ πρὸς τοῦτο οὐ-
χὶ μόνον ἑαυτὸν ἀφ' ἑαυτοῦ· καὶ πρὸς ὃ λέ-
γεται πρὸς τὸν υἱὸν· καὶ πρὸς τοῦτο ὑπο-
λαμβάνομεν· διὰ τοῦτο καὶ πρὸς ἄλλα
ἀλλήλοις· λέγεται μὲν ὅτι ἀεὶ ἐστὶν ὁ πατήρ· ἐ-
πειδὴ νοεῖν ὅτι καὶ ἀξιόπιστον τὸ εἶναι πα-
τέρα· ἵνα ἐπὶ πλέον μὴ πρὸς ῥηθησόμενα
λοιδορεῖσθαι·

Ὁ ἐφέξης·

Ὅτι ὡς σαφέστερον τῶν ἀνθρώπων οὐσιῶν καὶ ὑπο-
στάσεων ἀπὸ τῶν θείων οὐδὲν παρόντος καὶ
ἐνεργεῖν· ἵνα γὰρ οὐσία σαφεστέρα

πεῖδε τὸ μέρος ἀλλήλοις. ὅλη σὰ
πλοῦ σαφέστερον οὐσία ἀπὸ σαοῖς
σῆλον. οὐδέπου σαφεστέρ τὸ νοῦν τὸ-
ἴδιον καθ' ὃ καὶ ὁμάδας βασιλίως πρὸς
τὸν ἀσαλφοῦ γενικὸν γεάφων. καὶ οὐδὲ τὸ
οὐσία ἀνοῦ δὲ πολυχόλῳ ἐστὶν καὶ πεδίο-
που καὶ ὑπόσαοιν. τὸν δῆμαι καὶ ἡμῖν
σων σοκεῖ. πρῶτον οὖν σκόπει χόμαθα
πρὸς τὸ πεδίον εἶεν μικρόν. ὅλη ὁμάδας ἓν
σιλάδος χείλων γλῶσσης ἀξαύλου σάλπ-
τας καὶ πέμπτε πνᾶ σια σόμαδος αὐλοῦ λίον
λοιῶ βούλαδαν. τὸ σύλλη οὐσίας αὐλοῦ καὶ τὸ
σύλλη ὑπὸ σαῦτος αὐλοῦ :· Ο|ω^ης|
Ε γὼ εἶπεν ὁ|ω^ης|, εἶπον ὅλιμι ἴναχ' εἰσό-
μος γλῶδαν παρὰ τοῦ πρὸς τὸν αὐλοῦ ὅσ. ὅλι-
οὗμος γλῶδαν ἀπὸ τῆς οὐσίας τοῦ πρὸς-
ὥστε τὸ πεδίον εἶναι τὸ πεδίαν. τὸ γλῶ-
σσα ἀρχὴ σῆς γλῶσ. ὅσ! αὐλὸν τὸ πολυανούλα
τοῖς ἀλλοις. ὁ πάλιν ὅσ! ἀρχὴ τὸ γλῶδα. ὁ πα

ἢ ἀπὸ ἐφ' ἑτέρου ὑποκειμένου, ἢ δὲ θεία
οὐσία, ἥτις ἐστὶ πραγματικῶς τοιαύτη-
τα, οὐκ ἔστιν ἑτέρου τινὸς ὑποκεί-
μενον· διὸ καὶ ἐπὶ
τῶν ἀσωμάτων ὑποκειμένων, ἢ δὲ ἀρχὴ
ἐστὶν ἀσώματον, ὡς παρὰ Διονυσίῳ τῷ
Ἀρεοπαγίτῃ· ἡ δὲ οὐσία ἐστὶν ἀρχὴ οὐκ ὢν θεός· διὰ
τοῦτο οὐκ ἐστὶν ἐν θεοῖς ὁ τῶν ὅλων οὐσιάρ-
χης θεός. τοιγαροῦν τὸ πρόσωπον τὸ ὑποκεί-
μενον καὶ ὑφεστὸς μόνον· καὶ οὐσία αὐτῆς
ἐστὶ· σημαίνει δὲ καὶ τὴν οὐσίαν τοῦ ὑπο-
κειμένου, ἤτοι ἐν θεοῖς πρ· ἐν θεοῖς πρ·
αὐτὴν δὲ ἐν θεοῖς τὴν ἀρχὴν εἶναι ἀρχὴν, οὐκ
ὂν ἐν θεοῖς θεός, ἀπὸ φύσεως νοουμένου
τοῦ μὲν υἱοῦ υἱοῦ εἶναι· καὶ υἱὸν αὐτὸν φύ-
σει τοῦτον τὸν νοούμενον ἐκ φύσεως· τὸ δὲ
πνεῦμα ἐκ ὑποστάσεως· νῦν οὖν ἀπὸ τοῦ
θείου λόγου, καθ' ὃν τὸ πνεῦμα δι' υἱοῦ
πνεῖ, ὅτι τὸ θεοπρεπὲς πνεῦμα·

καὶ ὡς ὑποκείμενον, ὥστε τὸ σῶμα τοῦ
θεοῦ λόγου· ἡ δὲ φύσις ἡ θεία τὴν ἀρχὴν ἡ-
νωμένη οἷον ἡ οὐσία τῆς ἀρχῆς τῆς ἑνά-
δος τοῦ υἱοῦ. οὕτως καὶ ὁ πατὴρ ἑνωμένος τοῦ υἱοῦ,
καὶ οὐ κοινωνεῖ τῷ σώματι τῷ ἐξ ἡμῶν
ἀλλ' ἡ οὐσία, ἤγουν ἡ φύσις κοινωνεῖ αὐτῷ·
καὶ ἀπὸ τοῦ ἡ φύσις τῆς πατρικῆς ἀρι-
θμοῦ σαλεύει οὐ σὺν αὐτῷ ἡμᾶς ἐῖναι
κοινωνούς, καλεῖ τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον σύν-
πιστον αὐτῷ πολλαχοῦ· ἀλλ' ἔχει τὸν λόγον τῆς κοινω-
νίας ἀφ' οὗ τῆς κοινωνητοῦ, αὐτὴ τῆς ἁγιό-
τητος, ἀλλὰ τῆς ἁγιάζειν, ὅτι υἱὸς λέγεται γεγεννῆσθαι παρὰ τοῦ πα-
τρὸς, ὡς ἀπὸ ἀρχῆς· τῆς δὲ ἁγιότητος οὐσιω-
δοῦς τῆς πατρικῆς υἱοῦ· ἰσαμοιρεῖ τῆς πα-
τρικῆς θεολογίας, μεταλαμβάνει τοῦ πα-
τρὸς καὶ παρὰ τοῦ υἱοῦ τοὺς ἁγιασμούς. Ἵνα
γὰρ νοῦς καὶ λογικοὺς μόνη, ἀλλ' ἀναφορᾶ-
τῆς πατρικῆς οὐσίας παρὰ τοῦ υἱοῦ. εἰ δὲ ἄλλως
καθὼς ὁ πατὴρ ὁ υἱὸς ἔλεγεν, καὶ ὁ

ὃς ἀμφιλέγει, τὸ δὲ σῶμος λόγος ὃς
θλασολῆ ἢ σταυρωτὸς σπίλωῦ ταίων
εἰμησαλυτῶν, εἰ πεδόβουν ἐὰς ἀ-
μφοτέου σπέλαν ἐξ ἀνάγκης καλὰ τὸν-
σσας καὶ λους τοῦ ἀγαπῶ καὶ τοῦ λαὸ
σλυβλοὺς πεδόβουν σκεῦνο λεῖαν
λαμβάνειν καὶ εἶναι, τὸ εἶναι ἀφέτερ
καὶ ἀλλοδὲ ἢ σταύρολα τὸν μεγάλου βασ
λεῖου καὶ στεφανεῖου. καὶ ναὸ λέγε
ὃ πνᾶλαμβάνειν εἶναι σλυμόνω-
τὸ ὃς τὸ σκηνορᾶλεας. νῦν ἰσάλαι ὁ πεδ-
τος λόγος λύγνα ἐλέγομεν. εἶναι ἀμφι-
τέου, σῆμα ἀπὸ σταύρολας. σπέρμα ἀ-
πὸ τοῦ ῥηγὸς τὸν μεγάλου βασιλείου, τὸν
πεδομαστὸς, παρὰ μὲν σὺν ἢ πεδλα
βοῦσι. ἐφαίνετο μεγάλως μᾶς σύ-
γκλητος λόγῳ ἰσχὺν, σαλοῦσε ἀσωξεν
λοὺ σὺν ὠπλον. πᾶλιν ἀναίνω αὐτὸν ἵνα
γνωσθῇ ἀπὸ τὸ ῥηγὸς τὸν μεγάλου βασ

λείου. νῦν δὲ θεοῦ μὴ χαλεπωτέρας καὶ σκληρο-
τέρας τοὺς ἀνοήτους τοὺς ἀνθυπατικοὺς σπου-
δὰς καὶ φαιλοτέρας ὁμολογεῖσθαι ὁμολογίας δι-
καίους εἶναι τὸν ἀλήθειαν εἶναι τὸν
τοῦ παθεῖν, καὶ οὐχὶ ἑλέσθαι. πῶς οὖν
ἐξαίρετος οὐσίας, λείψανον μεγίστη
πρὸς ἀνδρὸς τὸν ἀνόμοιον. μὴ δὲ οὐ ὁμοίως
τοῖς ἀπίστοις πιστεύουσιν τὴν βλασφημίαν.
μὴ στρεβλοῦν ἢ ἐν πορφυρίσεσιν τοῦ πῦρ σπόνδυλο
γλυκὺ σαλεῖν οὐκ ἀληθῆ σαλεῖν οὐ σαλεῖν
σώματος ζῶντος εἶναι τὸν πνεύματος σάκκος
μὴ ἐρίων χειρῶν τῶν καὶ παρασκευὴν
ἀνθρώπινος ἀφορεῖν, ἀναβρέσεις τὰ
ἐξ ἀνδρὸς οὐκ σαλεύματα σοὶ μάλα.
σαλεῖν ἀνδρὸς ἐν τοῖς θείοις γεγραφὼς οὐ-
φοβῶ, καὶ παῖδα λεγόμενον πρὸς σάκκα-
δαιμονᾶν σαβεὶ ἀς. καὶ οὐ κἀγὼ ὀπλῆται
καλὰ ἵνα ἀσαβεῖας σπέρχειν. γλυκὺ-
τὸς οὐχὶ ὡς ἀνθρώπος. γλυκὸς σὰ ἀληθῶς. χ
τὸ γλυκὺ μεγάλου ἐξ ἀνδρὸς. σὺ ἀγάπη ἐν μαν-

λόγου οὐκ ἀνθρώπινον ἀπορεῖται σὰρ-
λόγου δηλονότι ἐξαύλου καὶ ἀπορεῖται
πνεῦμα σαρκός, οὐκ ἀνθρώπινος
ἄρα οὐδὲ ὁ λόγος τὸ σῶμα ἀνθρώπινον
ἢ ἐξαύλου λέγει πνεῦμα οὐχ ἁγιαζόμε-
νον οὐδὲ ὀφείλον ὅτι ἄρα οὐκ ἐπὶ τῶν
σαλπίγγων λέγουσι τὸ πνεῦμα μανθάνομεν
σαλπίγγων αὐλοποιικῶν ὀμφῆς ἀκούσε-
ται, σάλπιγγα εἶναι σάλπιγξ οὐσίας τοῦτο
καὶ οὐχὶ ἐλεύσεται. ἐφάλλεται δὲ χεῖλη
οὐ αὐτὰ καὶ ἐφάλλεται σὰρξ οὐκ κατὰ αὐλὸν
πρόσωπον σάλπιγξ μᾶλλον δηλονότι ἐνεφύ-
σησαν πολεμικῶς ὀχεῖται ἐφάλλεται
αὐτός, οὐκ ἐξαύλου πρόσωπον ἔφιππον καὶ
μηδαμινὲς τοιοῦτοι τοὺς λόγους μὴ πνεύ-
μα οὐ πλείονα· οὐδὲ πείθουμεν ἔφιππον
σαλπίγγων ἐλέγομεν πνεῦμα· μηδὲ πείθουσι πνεῦ-
σαλπίγγων ὅσαι μὴ, μηδαμινὲς μᾶλλον πνεῦ-
βλασφημεῖ οὐμὸς τοῦτο αἴτιος ἐξαύλου

ἁγίασος ἐξ ἁγιάσου, τοῦ ἁγίου πνεύματος
τος· περὶ ὑποστάσεων καὶ μορφώσεων τοῦ
πνεύματος, μαθεῖν θέλουσα ἐκ μυρφανε
ρωθῆναι ὅτι δὲν ἐκτίσθη, οὕτω νοοῦσα
ὡς ἓν μὴ ἐξ ἐκτίσεως οὐσίας· σπλαγχνο-
θεὶς δὲ πνεύματος καὶ πὼς ἁγίασος ἐξ ἁγίου
ἁγίασος δὲ ἁγιάσου, νῦν οὖν ἀποδεῖξαι
φαίνεται· ὅτι ἐκ τοῦ ἁγίου πνεύματος
τος, τοῦτ' ἔστιν ὑπάρξεως· ἀπεκρι-
θη δὲ πνεῦμα ἁγίαν εἶναι· καὶ φησὶ ὁ
ἅγιος ἅγιον ἅγιος· καὶ διὰ τοῦτο ἀναγκαῖον ἐστὶν
διὰ χριστοῦ πεμφθῆναι, ἵνα δὲ πνεῦ-
ματος ἁγίου χάριν, ἵνα δὲ πνεῦμα
ματος ὦσι· καὶ ὅλα ἔχει τὸ πνεῦμα τοῦτο
παράκλητον ἔχει· νῦν σαφὲς ἔστιν
ὅτι δὲ πνεῦμα δὲ ἅγιον· ἔχει δὲ εἶναι πα
ράκλητον ἐπειδὴ ἔχει παράκλητον, ἀφ'
ἓν ἔχει καὶ δὲ εἶναι παράκλητον καὶ δὲ δὲ οὐ-
μπαραίνει ὁ ἅγιος ἅγιος, ὅτι αὐτὸ σὺ-
νοικεῖ τὸ πνεῦμα καὶ ὅτι παρέχει ὥστε
ἀπὸ τοῦτης τῆς χάριτος ἔχομεν τὸ πνεῦμα

τὸ ἅγιον εἶναι ἀπλοῦν, ἀλλ' ἁπλοῦν
τὸ πνᾶ ἀπορρέοντας καὶ ἁπλοῦν
οὐδαμῶς μεμιγμένους τοῖς σώμασι παντὸς
ἀπλοῦ λέγω. ἀλλ' ἕνα ὄφελε αὐτοῦ
ἰωάννην τοῦ ἁγίου ἀποφαίνουσι-
ν ἅγιον ἐμὲ δοξάσαι ὅτι ἁπλοῦν μοι
λέγειν καὶ ἀμιγῆ ἡμῖν καὶ τῇ ἕξει

Ο ἐφέσου:-

A ποῦ ἀρχιεπίσκοπε βλέπεται παρέ-
στω. ὅτι τὸ ὄν οὐσίας καλοῦμεν. ὅμοια λα-
μβάνει ὁ παλαιός. ὅλος εἰς τὸ ἔχειν τὸ ἐσ-
τῶτα λέγεται. ἀπόστολος παρὰ πατρὸς καὶ υἱοῦ
ὄντι ἀμέσου οὐσείας τὸ ὄντι. ἀλλὰ μόνον
ἀπλῶς χείρας παρὰ πατρὸς καὶ υἱοῦ. σωά-
μεθα οὖν οἱ καλούμενοι ἀκολουθοῦντα τοῖς πα
τέρων. ὅτι οὕτω τὸ πνᾶ ὡς μὲν παρὰ πατρὸς
ἀπορρεόμενον πιστεύων εἰς αὐτοῦ πιστεύ-
κει καὶ οὕτως οὐδὲ ἡμῖν περιστέλλει τὸ περικε-
κλυμένον καὶ λαμβανόμενον ὑπὸ τοῦ εἰς αὐτὸν
πιστεύοντος ῥητὸν οὐδὲ σωματικὸν παρ' ἡμῶν

κεφ. ιη'.

περὶ τῶν ἐν τῷ ὄρει ἀσκητῶν.

Ὁ ἐν τῷ ὄρει τῶν Ἐλαιῶν ἀσκητὴς ἐκεῖνος ἦν ὁ ἐν τῇ ἐρήμῳ τῶν Σκήτεων ἀσκήσας καὶ ἐν τῷ ὄρει τῶν Ἐλαιῶν ἀποθανών. ἐκεῖνος γὰρ

κειμένου λαμβάνεται εἶναι οὐσία
Ἰησῦ Χριστοῦ :- Ὁ ἐφέσ. :-

(6) Ἐὰν σώματι τινὶ καὶ σωζομένῃ ἐπὶ τῆς
πεπεισμένης θεολογίας νοεῖται τὸ θεῖ-
κὸν μὴ, πεπεισμένον καὶ βεβαιωμένας
καὶ ὁμοίως νοεῖσθαι, καὶ τὸ τοῦ θεοῦ
οὐκ εἰπὼν μόνον, ὅμως οὐκ ἐξαιτήσῃ τὸ
σῶμα τοῦ θεοῦ ἀνόητον, ἢ καὶ σῶμα μὴ
ἔχοντα νοῦν μὴ ὑποστάσιν, ἵνα ἀνα-
καθαίρειν οὕτω σαλεύοντα πάθη ἔ-
χειν εἶναι τοῦ παθητοῦ υἱοῦ, ἢ σῶμα
θεοῦ καὶ υἱοῦ τὸ πνεῦμα ἅγιον. ἵνα ἀμφοῖν
μᾶλλον καθ' ὁμοφυᾶ ἔχειν υἱὸς
πρὸς τὸν πατέρα καὶ τὸ πνεῦμα πρὸς τὸν υἱὸν —
πνεῦμα. καὶ τοῦτο ἐρεῖς σοφὰς καὶ
λοιδορεῖσθαι μὲν τὸ σῶμα τοῦ θεοῦ καὶ τὸν υἱὸν
καὶ τῆς οὐσίας αὐτοῦ εἶναι τὸ πνεῦμα τὸ
ἅγιον. ὁμοίως δὲ καὶ ὁμοούσιον
τῷ πατρὶ καὶ τῷ υἱῷ τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον. καὶ

τοῦτο φαίνεται σπουδαίου κυρίλλου. ὁμολογοῦσι γὰρ ὡς πρέπον μητρὸς μὲν τὸ σπουδῆς οὐσίας τοῦ παιδὸς καὶ υἱοῦ εἶναι τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον· ἵνα σαφὲς τὸ πρὸς τὸ πατὴρ ἐκ μιᾶς οὐσίας ᾖ τὸ ἅγιον πνεῦμα, καὶ μὴ ἀλλοτρίως ἀπὸ καλλιεπείας μᾶλλον· λέγομεν πρὸς τοῦτο βασιλείου, ὅπου οὐ πανταχοῦ καὶ σαφῶς αὐτοπρεπῆ ἅγια ἐκεῖνον σπουδῆς εἶπεν, ὡς σπουδῆς ὑπὸ σαύτοῦ ἄνου, καὶ τοῦτο νοεῖται τοὐχὶ ἑτέρωθεν, πρὸς ἄλλων ὑπὸ θεοῦ ἀναφέρεσθαι. καὶ σπουδὴ οὐκ ἐστὶν μὴ εἶναι ἀξιέπαινος ἑνὸς ὑπὸ σαύτοῦ, μηδὲ σπουδῆς τοῦ παιδὸς μείζονος. εἰ σαφῶς λέγω οὐσίαν λέγει, ἡνίκα δὴ πολὺν τοῦτον τοῦ πατρὸς ἐξαίρουσι λέγει καὶ οὐχ ἑτέρωθεν· σπουδῆς αὐτῆς οὐ καὶ οὐχὶ σπουδαίος τοῦ ἁγίου πνεύματος τοῦ παιδὸς ὡμολόγειαν παρὰ γραφῆς· ὁμοίως σπουδαίος λέγων ἐξαμφοῖν σπουδῆς καὶ υἱοῦ· οὐκ ἐξ ἀνάγκης

βούλεται οπλοις σπλοις αὐτοῦ ὑποσατου
ἀπὸ σπλης οὐσιας αὐτοῦ· οὐκ ἀφ' ἑαυτοῦ·
σπλης οὐσιας ἀυθελομενου· ἢ ὅτι
καὶ σπλης ὑποσατων αὐτοῦ ἐξ ἀναγκης
ἀπ' ἀυτου ἐκπορευεται καὶ εἶναι σπ-
λης οὐσιας αὐτοῦ ὡς ὁμοουσιου ὡς πρ
εἰρηται :- Ο Ιωαννης :-
χωρὶς ἀποβολου, ὅ τε υἱὸν οὐκ εἶναι καὶ
νοσῶν ὅ δὲ ῥῆμα σπλης πνευματος,
δημιουργικὸν ἐστιν ἔχει δὲ εἶναι ὅτι χ-
ης ὑποσατως, καὶ φαίνεται σπαυθεντης
πατερων παρὰ τοῖς ἑρμηνευσι· ἀπειστι πο
εἰς μεγα ἀπαμβλυνειν τὸ ἐπὶ τοῦ μεγαλε
βασιλειου· λεγομενο ὁ βασιλιος οὐχ οὕτως
ἐξηγησατο· ἀπειστι πεῖ ἐβαλεν αὐ ἐ αὐτοῦ
αὐτφαῖσι· ἀλλα λεγει σπλου πατερ ὅτ-
οὐχ ἑτερῳ τω, σπ ἄλλοις σὰ λεγει σπλου
υἱου, πεῖ ἐπ πεῖ αὐ αὐτφαῖσι· ὃ φει-
λομεν οὖν ἰσον τὸ πνευματι μου· καὶ ἀπ' ἐν

Sess. xix

ἐι σὺ μεθαὶ ἀπὸ μὴν οὐ τῶν λαλη θῆ
ἀ χὴ τὴ ν' οὐ σ ὸ ος. Ἰη̂ τὰ μ πλη ρω μ ά τω ν
Ἰω ὰ ν ν ἀ λ θ α ν ἰν Ἰη̂ ς τὰ μ πλη ρω ὶ ν ὼ ῆ θ ῆ
καὶ τὸ σὴ ν ἡ μ ῶ ν σω ῆ σ α ν τ ω ν. π α σ ὶ ν ὸ ς
καὶ ν ὸ ς β α σ λ ὲ ὼ ς. ὁ λ α λ ῖ ν ο ς καὶ α ὐ τ ὸ ς Ἰω
ὶ ν ἀ ρ ξ ὶ ν ἀ π ὸ λ η ῖ α ν καὶ φ η σ ὶ μ ε γ α π ρ α
γ μ ο ὶ α ς π ο λ λ η ̂ ς :-

Μ ὼ ι μ α ρ ὶ ῶ
ἐ π ὶ ἡ μ ε ῦ ἔ σ ω =
ῆ θ ῆ σ ὶ ν σ ὶ φ χ ῶ

+

Ὁ Θ ε ῶ Ἰ ὼ α ν ν ῆ ς :-

Π ἀ ρ ε λ η ̀ φ α μ ὲ ν σ ὶ ν ἡ π ε ρ λ α β ὸ ν τ ὸ ν φ ὴ ν ὶ ν
τ ὸ ν β α σ λ ε ὶ ὼ ν τ ὸ ν π ε ρ ὶ μ α θ ὴ τ α ὶ π α ρ ὶ μ ὸ ν
π α λ ὲ ῖ ς ἀ ὶ σ α σ ι μ α λ ὲ ῖ ς ἀ φ ὼ ῦ ρ η ν ὸ ν ἐ ὶ π α
Ἰ α λ ὼ ὶ ν ὶ ὸ λ ω ν τ ὸ ν α ἰ τ ὶ ὼ ν β α σ λ ε ὶ ὸ ν. ὁ λ ὶ ν
π τ ὰ τ ὸ ἁ ἅ γ ι ὸ ν ἐ ὶ ἀ π ὸ τ ὸ ν σ ὸ μ α τ ὸ ς α ὐ τ ὸ ν
π α τ ὲ ὸ ς κ α ὶ ὼ ὐ χ ἁ λ ε φ θ η ν τ ὸ ν ἐ ὶ ς ἀ π ὸ λ ὸ
σ ω ὸ ς ἐ λ ε ὲ ὼ π ε ρ ὸ ὸ π ν α τ ὼ ῆ ς ὶ μ ε ῖ ς ἐ ξ η ῖ π η τ ε. ἐ ὼ σ ὰ ἀ π ο κ ω λ μ ω, ὁ λ ὶ

Sessio

τὸ οὐχ ἑλεεῖσθαι τοὺς ἐπὶ τῇ οὐσίᾳ μὴ
οὐσίας ἢ πλούτου αἰτίας ὁ σκληρὸς ὁ-
μοῦ καὶ ἀσπλαγχνος συλᾷ βιβλίῳ ἢ καλάνδῃ
λείων ὀλίγα πινάκιον ἐχειρόγραφα
σπουδαῖον οὐ κωλύσαι λαβεῖν τὸ πινάκιον
τὸ οὐδενὸς πεφοβῆσθαι χωρὶς ἀπολαύσεως,
καὶ σαλῶσαι αὐτὸς ἐξήπλωσα ἵνα ἀφαιρεθῇ
τὸ πεφόβητον. τοῦ αὐτοῦ βασιλείου ὡς ἀπὸ
φήσεως πρὸς τὸν γυμνασίαρχον. πεπλήσθη βα
σιλείου σπανοῦ. σπάνει οἱ λοιποὶ σοφι-
καὶ οἱ καθηγηταὶ ἐπιστήμης μεταφέρας πίστεως,
ἐπειδὴ μὲν ἡμεῖς τὸ ἐπὶ τοῦ μεγάλου
βασιλείου σπανίας καὶ μεγάλου ἐφιλοσο-
καὶ σπεύδομεν τὸ ἐπὶ μεγάλα γενέσθαι, εἰς
τοῦτο ἡμᾶς ἐφανερώσαμεν χωρὶς πρὸς τὴν τοῦ
ἐξετάσεως. ἀχρειωθέντος βασιλείου πρὸ-
τοῦτο μάρτυρα καὶ ἀρχαῖον. ἐχρειώ-
θη ἐφιλοσόφων καὶ σαλῶσαι σπάνεως ἀ-
σεν τοῦ ἀπὸ σοφιστῶν παιδείαν ἐξῆ-

πρὸ τοῦ τελευτῆσαι

κιχ.

περὶ τοῦ βαλεῖν κ̄ - καὶ λάθῃ αὐλίνωσιν ἡ σελήνη
καὶ ἐπὶ τοὶ σὺν αὐτῷ περὶ τοῦ πῶς δεῖ χίῳ - εἰ σε θέμις ἐστὶ
αὐλίνωσιν ἀπὸ τοῦ ἥλιον κ̄ περὶ ἔτους :-

τ οὐ μεγάλου βασιλέως γ'

Ο c/ λη καὶ αὐ ενδυ ηχεῖαθαι υἱοὶ τὸ πνᾶ. πῶς
τὰ αὐτὸ ὅτι να παρασκευάμαθα. ὁ μὲν μέγας
βασιλεὺς βούλεται τὸ πνᾶ τὸ αἴτιον ἐχεινὸ-
εἶναι σὺν υμοῦ. νῶν δὲ ὁ βασιλεὺς σὺν τῷ σπο-
μυῶ σοὶ τέρῳ κεφαλαίῳ, οὕτω φησὶ. σπέρμα
ὃν κεφαλαίου χίαν ἀξιόχρεου, καὶ παύυπο-
εῖ πρὸς τὸ περκείμενον. πέπεισμαι ὅτι συνέ-
στερε τὸ ἐπὶ τοῦ μεγάλου βασιλέως, καὶ συνοῦσι
περὶ ἄστρα, καὶ σαφῶς πρέπει σὶ αὐτοχρυτὸ-
τῷ σπέρμα πρὸς τὸ αὐτὸ σὺν τῷ κεφαλαίῳ
τῷ σπερμοφορμένῳ, εἰ μὴ τὶς λέγει σὺν υστῶ
πνᾶ :- ο ἐφεξῆς :-

Τ οὐδὲ ὀλέγεις ἐστὶ ἐξεπέρεσθαι. μὴ οὖν ἀπιστῆσαι
τὰ ἐπὶ τοῦ σὺν ἀλέγεσθαι αὐτὰ ὡς σὺν τοῦ τοῦ τὰ σπέρ-
μαι καὶ τὰ τοῦ αἰτίου σπέρμα. τοῦτο οὖν πολ

πω σαλονλαεφάλαδαν. σαλουλο ἀξαλα
αὴλοα ζαλεἰεμμλὰ παεφὰζ. λὶουωαλό
μλιου ὰς σὴλὴς οὴς ἀξηζὴ'οὐως λουπαφὴ-
μωῦ. πεοαννα μλὰ ου φὴλου ναὶ λοῦ αλλω-
ωῦ εἴπεν ὅλι ὅλων ὁμάλας ζαφήχαλος λά'
ὀξἀλλου λουπαλὸς λὸπινᾶ ναὶ ουχὶ ἀλαλφθω
ὁυχέλαι ἰσἰως σὴλὴς ὑπο σαὸους λουπα
λὸς. ἵναπλὲ ἀλαλφθω ὀὴξἀλαλφαλὴνὸς
ὑποσαὸους δμὰ ἀπλαῦς ὅλιἀλλουπαλὸς
λουλάσι ὅλι σὴλὴς φυὸους λουπρς. ἵναπλὲ-
ουχἀλαλφθω ουπἀξωθεν, ουοὰξαλφάς
λὶνὸς ουσίας πφυὸους. λουλάσι ωὶς σὶλοὶ πλὴς
μάλλον ὁ πεοὰὶνομὶος ἀλαλα ζουλλω πω-
ἀξὴ'ποὶν πμεῖς ἀποὺσλας. ὅλι λὸπινἀλλὸ-
ἀλλιου σὴλουπαλὸς, πὶ σὴλουμὸυ ὁυπἀνα
γαζόμαθα νοαὶν ὅλι σὴλὴς ὑποσαὸους
λουπαλὸς πὶ σὴλὴς ὑποσαὸους λουμὸυ, πὶ-
σὴλων ὑποσαὸους ἀμφολαφεων, δμὰ ουὰ-
μαθανοὴν σὴπαλὸς καὶμὸυ ἀποὺσλας

ὅλη σὺν τῇ οὐσίᾳ αὐτοῦ, καὶ ἑστόμωσεν αὐτοὺς καὶ οὐκ ἔξαλλης τινὸς οὐσίας ὡς σὺν αὐτοῖς μᾶλλον τοῦτο γὰρ οἱ θεολόγοι πολλαχοῦ συλλογισμοί, καὶ ἀποδείξεις φανοῦσιν· ἀλλ' ἐπὶ μὲν αὐτῶν ἀκούοντας ἡμᾶς σὺν πάθει ἡδυμοῦ νοεῖν σὺν τῇ ὑποστάσει αὐτοῦ οὐκ αὐτοῖς ἅγιοι σὺν ἀγγέλοις τοῦτο καὶ ἀποδείκνυσιν·

Ὁ Ἰωάννης:-

Ἀπολῶσαι ῥημάτων συλλογὰς σωτῆρα τὸν ὅλον σπείσαντες εἰρήνην σὺν ῥητόρων μεγάλου βασιλέως τύπα εἶναι σὺν πάθει καὶ ἡδυμοῦ, σὺν τοῦτο οὐκ ἄν ἀρνήσῃ καὶ αὐτὸς τοῦτο λέγειν. Ἐν ὅλοις οὖν τοῖς βασιλέως μὴ ὄντες. ὅλως τύπα τὰ ἅγια οὐκ ἀποδείξεως οὐσίας σὺν πάθει ἡδυμοῦ· καὶ ὅλως οὐκ εἶναι τύπα εἶναι ἀπὸ τοῦ πάθους, ἀλλὰ ἀπὸ τῆς οὐσίας τοῦ πάθους ἢ καὶ τοῦ ἡδυμοῦ οὐσίαν καὶ τοῦτο ἀδύνατον εἰπεῖν πρὸ ἀτοῦ τοῦτο τύπα

τὸ ἅγιον : ὁ ἐφέσου :

ς ὅλομεν εἰπεῖν ὁλίτου μὴ καὶ πάλιν ἐναλλάξης
αὐτὸς ὁσιοπάτου μεγάλου βασιλείου ἐ-
τσελοὶ πίστωνή ζελο καλάβου ἐφελίνων. λοιν-
χειούτων τὸ πνᾶ τὸ ἅγιον ἀμὸ ζείου ἰησοῦσίας
τοῦ παζὸς καὶ τοῦ υἱοῦ οὐκ ἐπὶ σεῖξαν πόθε
ἀχει τὸ εἶναι τὸ πνᾶ τὸ ἅγιον. τοῦτε γὰρ σωμολό-
γηλαν καὶ εἰς αἱρεσίνοις ὅλι σιλουβόπλωλαι-
λιαν ἔχει σὰν σὰν καὶ παῦλα σιλουβό. ἀμὸ-
σα σὴλινος ὑποσαόσως ἀχειλὼ αὐλιαν τὸ πνᾶ
καὶ τοῦτε γὰρ σωμολόγηλαν παζὸν τοῦ ἀληθί-
ὅλι τὸ πνᾶ παζὸν παζὸς σὴπορεύλαν. ἀμὸ ὁ-
σιοπὸς ὢν σεῖξαν ὅλι τὸ πνᾶ τὸ ἅγιον σιλουβό
οὐ. οὐχὰς σὶ τοῦ πλισμαλλον ὅς ἀμὸ σιλὴς οὐ-
σίας αὐτοῦ πεῖοῦ ὡς πε καὶ ὁμὸς σαλοῦτε
ὅλαν χάτει ἐξαὐτοῦ τὸ πνᾶ τοῦτε χάτει σιλὴς
ὁυσίας αὐτοῦ καὶ οὐκ ἐξωτεν :

ὁ Ἰωάννης .

Π ερῶν χάτεις ὅλι ὁσιοπὸς τοῦ βασιλείου ὢν ἀπο

XIX.

ὀξαλικὸν ἀλλ' ἀνθρωπικόν. πότερον αὐτὸ τὸ
πηλὸν ἢ ὁμοιότητά τινα ὅλου τοῦ σώματος
τοῦ ἀνθρωπικοῦ παθητικῆς οὐσίας
καὶ οὐκ ἀλαίας. περὶ μὲν οὖν τοῦ πρώτου λε-
γομένου ὅλου συμφωνοῦμεν ἀρνούμενοι εἶναι μὲν ὅλον
τὸν ὅλου τοῦ σώματος ἀποστάσεως
τύπον ἢ εἶναι πηλοῦ παθητικῆς οὐσίας καὶ οὐ-
χὶ ἀλαίας· περὶ δὲ τοῦ δευτέρου συμφωνοῦμεν· ὅτι
οὐδὲ λέγω πρὸς τὸν σπέρματος οἷον ὅλου τοῦ-
τινὸς ὅτου τοῦ ἀποσταίης πότερον τὸ
τὴν καὶ ὅμοιος εἶναι ἀλλὰ τοῦ τύπος, ἀλλὰ λέγω
ὅλου ἀποβάλλοντος τοῦ λόγου σπερματικὴν
σπλὴν πρὸ λαβούσης εἰ μὲν οὖν σοὶ καὶ ἀλ-
σπλὴν πρὸ λαβούσης εἴπες, οὐχ ἁλίσκω·
σπλοῦν δὲ ἀλαίας ὑποστάσεως. νῦν δὲ τὸ πρό-
σωπον λέγειν σπλοῦ πρόσωπα σπείνου
οὐκ ἔστι μᾶλλον ἀποστάσεως. ἢ ὅλου τοῦ
σπλοῦ κεφαλαίου καὶ ὅλου τοῦ σπλοῦ
σώματος τοῦ τοῦ· νῦν οὖν ἐρώτα· πότερον

αὐτοῦ σάρκος σημαίνει μόνον καὶ οὐ αὐ-
τὸν ἀπὸ πειθοῦς, χρεία δὲ εἶναι πα
ειλῆφαι αἵμα τοῦ υἱοῦ, πρὸς σὲ τοῦτον λ-
γομεν ὁμολογοῦμεν· τὸ πνεῦμα ἅγιον εἶναι
αὐτῆς τοῦ πατρὸς οὐσίας· ἀπαρσὶ γὰρ
δὲ ἐφ' ἡμῶν· γίνου πατρὸς οὐσία καὶ τοῦ
μόν· οὐσία δὲ λόγου ἢ φαμεν, ὥστε οὐ-
δὲ πατρὸς μὴ εἶναι αὐτοῦ μόν· καθό-
λαμβάνει παρὰ τοῦ πατρὸς ὁ δὲ τοῦ πα
τρὸς λόγου οὐσίαν αὐτοῦ, οὕτως ἀναγκαῖ-
ον δὲ παρὰ τοῦ μόν λαμβάνει αὐτὸ ὁ δὲ
τοῦ μόν λόγου οὐσίαν αὐτοῦ αὐτοῦ· κατά-
τοι καὶ ἀπαρσὶ μόνης πρὸς τὸ σαλεεων-
τὸ εἶναι· πρὸς ἃ τὸ πρῶτον συμφωνοῦμεν·

Ὁ ἐφέσου·

Γ γόλιν οὖν ἐξ ἡμῶν παρὰ τοῦ ξαμένος
οὐσίαν εἶναι αὐτὸν ἀμαθῆ δηλῆται αὐ-
τὸν ἃ οὐ ὅλως ἀναγκαῖον ἀλλὰ
τὸ πνεῦμα ἐν ὑποστάσει παρὰ τοῦ λόγου

κ ιχ.

ἰωὴ, χθὲς ἐφωνήθης παρ' ἐμοῦ, ὀλίγο-
ἀξιώλου ζυγαλεὺς ἀκούων· νοῆς ἐξ ἀ
ναίτιης ἐξαιλῆς ὑποταὸς ζυγαλεὺς
ἀκούων νοεῖς ἐξαναίτιης ἐξαιλῆς
ὑποταὸς ζυγεῖς, εἰ τοῦτο ὅλως, ἀπὸ
τοῦ παιήταιου τοῦ ἀλίου ἐαλειούρη
τοῦ καὶ σταλὸν ἀὼ ἰχθέτ. ἐξαιλοῦς
παλεὺς καὶ οὐχ ἑλέσθω. ἰωὰ ἴναι ἐστα
ναλαῖῆς σῆς ὁμολογίας, σὴλῆς ὑποταὸς
ζυγαλεὺς μόνης ὁμολογῆσι, καὶ οὐχ ἑλέ-
σθω ἐξ ἑλέσθαι τινὸς ὑποταὸς ἀ
ζοιῖ εἶπες χθὲς, ἀκόλουθα ἦσαν ἰαῖς ζαῖς
ὁμολογίαις μεταλαῦλα σὰ μεταλαβοῦσα ὁμόῦ
καὶ πεὸς ἑλέσθαι χαρίσας ἐξῆλθοιν ζυγῆνου
ὅλῆ ἐξαιλοῦ ζυγαλεὺς οὐ καὶ ἀναίτιαίζηνο
εἰνῆμ σὴλῆς ὑποταὸς αὐλοῦ ἀλλὰ σὰ μὰ
μεθανοεῖν ἐξαιλοῦ ζυγαλεὺς ἢ ζοιν σὴ-
λῆς φύσεως αὐλοῦ. καὶ ὡς ὁμοούσιον αὐλοῦ
καὶ οὐχ ἑλέσθω μεληταίας ἡμᾶς εἰς ζυ-

παρασκευαζόμενοι ὑπὲρ τῆς ἐκκλησίας
ἀκολουθοῦμεν τῇ σῇ διανοίᾳ εἰπόν-
μεν καὶ ἡμεῖς εἰρηνικῶν παρὰ σοῦ ἀκού-
σαντες καὶ αὐτὰ ἡμῖν ἀποκρίνα. ἡμῶν γὰρ
αὐτῶν πεπεισμένων καὶ μιᾶς αὐτοῦ μόνου
σοῦ ἀπορούντος ἀπορῆσαι τῆς ἐκκλησίας
ζητοῦντος ὅτι ἡμεῖς παρὰ ἀκουσίως τὰ πα-
ραδηλωθέντα καὶ ἐξαμφοτέρων οὐκ ἀναγκα-
ζόμεθα οὐ καὶ ἡμεῖς ὑπὸ σοῦ ἀναγκα-
σθῆναι πῶς ἡμῖν ἀνῆκε τῆς οὐσίας ὡς ὁμοού-
σιον αὐτοῖς πατρὸς εἶπον καὶ ἡμεῖς ἡμῖν
οὐσίας ἡμῶν. καὶ ἐξαίρετον ἡμῶν σοῦ
χάριν ἐποιήσατε. ἀλλὰ βούλει τῆς οὐσίας, ἡμῶν καὶ-
νὸν ὑποστάσεων αὐτοῦ. καὶ παρὰ ἡμῶν ἀκούσεται
φήφου ὁ ἀνὴρ ὁ ἐκ θεοῦ πεμφθεὶς ὄνομα
πρὸς τοῦ ἀνθρώπου ἀπεσταλμένος
ὅτι ἀσαλφὸς οὐκ ἔστι σὺν τῇ αὐτῇ ὑποστά-
σει ἡμῶν τῆς φύσεως ὡς ὁμοφυὴς αὐτῷ καὶ
μονούσιος :-

Ἰωάννης :-

κ ιχ.

Ἀλλ' εἰ πον οὐδὲ ἑλεῖν σωληνοειδεῖ σαλπιγγοειδῆ πως ἂν εἴη τὰ πτερὰ ἀπολήγη οὐσίας ἑτερογενοῦς, ἅπτεσθαι δὲ τοῦ αἰσθητηρίου τοῦτον παντελῶς. ἀγνοήσεως καὶ ἀναπλησμονῆς ἕνεκα. καὶ ὅλως ἀδύνατον εἶναι τὰ πτερὰ ἀπολήγη οὐσίας καὶ μὴ ὑποστάσεως, πάσης γε ὀνομαζομένης οὐσίας ἐξ ἑτέρου τινὸς τόπου. καὶ σαλπιγγοειδῆ μὲν καλεῖν χρὴ τὰ τοιαῦτα πτερὰ ἐπειδὴ μορίοις πρόσεστιν ἀφ' ἑνὸς σημείου ἐφ' ὅπερ ἴσως παράκειται τὰ πτερὰ ἀλλήλοις. ὁμοίως μὲν ξυήμασι, πόρρω δὲ ἀπεστηκόσι ἀπολήγουσι μέντοι μορίοις ἀγνοήσεως ἀρέσκει ὅλως καὶ ἁπτεσθαι τοῦ παρὰ ἀμφοῖν εἰρημένου. ἀλιβάσκελος οὖν ἐστὶ καὶ ἡ κεφαλή· εἰ πνοὴ ἑτέρωθεν ἐστὶ οὐσία ἑτέρας οὐσίας. ἅπτεσθαι δὲ οἷόν τε τοῦ μεταλλικοῦ καυκίου κατὰ εἶπες ἀνόμοιόν τι καὶ οὐδαμοῦ ἐπιτήδειον τοῖς παρ' ἡμῖν εἰρημένοις, καὶ σαλπιγ-

ἢ τὸ ἐπιλαβέσθαι σπέρματος σωτέρου σωσαι
φωνήσωμεν :- Ο ἐφεσ

C ήμᾶς οὖν σωτῆρος σωτῆρος σωτείνῳ ἀποδώμεθα
τοῦ ἑνὸς ἐπιλοίπου κεφαλαίῳ σωτείνῳ τοῦ σωτῆρος
θεοῦ τοῦτ' ἔστι οὐκ ἐξ ἑτέρας οὐσίας ἀμοίωτης
τοῦ πατρός. Ο ιωαννης

E σωζόμεθα ὁμολογῶ καὶ σωζόμεθα :- ο ἐφεσ

C πᾶς ὁλόκληρα τὰ ἅγιον σωτῆρος οὐσίας τοῦ πρὸς
λελόμενον νοεῖν ἡμᾶς ἀναγκάζειν σωτῆρος
οὐσίας τοῦ μὴ τοῦ σωτῆρος πνᾶ ἅγιον ὅτι δὲ
σωτῆρος καὶ μία τοῦ ἀγίου πνᾶ οὐσία πατρὸς
καὶ υἱοῦ. λέγω οὖν ὅτι ἡ οὐσία τοῦ πατρὸς
καὶ τοῦ υἱοῦ ἐστὶ σωτῆρος τοῦ ἁγίου πνς : ο ιωαννης

O λέγω ὅτι ως πολλάκις σωτῆρος σωτῆρος :-

Ο ἐφεσου :-

O λέγω ἀκούομεν σωτῆρος οὐσίας τοῦ πρὸς νοεῖν ὀ-
φείλομεν τὸ σωτῆρος ἀλλ' ὅτι καὶ σωτῆρος τοῦ πα-
τρὸς καὶ τοῦ υἱοῦ οὐσίας ἐχειδεῖν τὸ πνᾶ-
μα τὸ ἅγιον Ο ιωαννης

ΧΙΧ.

Ο ὑλέομεν οὕτως:- Ο ἐφέζ:-

Ο ἴσην ἀποδώσομεν σὴν τοῦ παιδὸς καὶ τοῦ υἱοῦ
οὐσίας νοεῖν ὀφειλομένην αἰτίαν ἐξ ἀ
ναγκης:- Ο ἰωαννης:-

Ο ἴσην ἀποδώσομεν τὸ πνᾶ τοῦ ἁγίου εἶναι σὴν
οὐσίας παιδὸς καὶ υἱοῦ τοῦ ἀναιρουμένως αὐτὰ
γκαζόμεθα νοεῖν ὡς ἀπαιτίας. λέγω σα
τοῦτο τὴν αἰτίαν τὴν οὐ μετέχουσαν σας κα
λοῦ χειρῶν, ἀλλὰ τὴν αἰτίαν φῶν· ὅτα
σὴ σὴν χωρὶς τοῦ υἱοῦ λέγει τὸ πνᾶ ἔχειν σὴν
σοῦ μετὰ τοῦ παιδός. ἔχειν σα ὁ ὁποῖος πεῖ τὴν
αἰτίας τοῦ πῦς· σα τοῦτο τὴν ἐρώτησα σὴν τοῦ σο
μετὰ τοῦ τας τοῦ παιδὸς νοεῖν ὀφειλομέ
σὴν τοῦ ὅτα σὴ ὅλως αὖ εἰ πομεν νοεῖν
ὀφείλομεν καὶ τας αἰρετῶν ἐλαφρίαν τὴν σὴ
ὡ ἀναγκῆς. ὅλι τὸ πνᾶ τοῦ ἁγίου παρὰ τοῦ πα
τὸς σὴ πορευόμενον· σὴ λαὸν καὶ παρὰ τὴν αὖ
τοῦ οὐσίας. σὴ πορευόμενον σα σὴν τοῦ παιδὸς
λαμβάνει καὶ τοῦτ' εἶναι κατὰ τὴν ἐξ αὐ

σια σάφησιν καὶ κατόπτευσιν λαμβάνει
τοῦ παρεὸς τοῦ σταυροῦ καὶ οὐσίαν αὐτοῦ ὁ θεὸς λόγος
τὸ παρὰ τοῦ πατρὸς λόγος τοῦ θεοῦ λαμβάνει κ
παρὰ τοῦ πατρὸς ἀπαρχὴν οὐσίαν μίαν θεὸς τοῦ πα
τρὸς καὶ τοῦ πατρὸς. τὸ σὺ παράσχου μαθητὰς καὶ
καὶ τοῦ καὶ οὐκ ἔστι περὶ τὸ πρᾶγμα :-

ὁ ἐφέσ :-

Τ ἀμὴν τοῦ μεγάλου βασιλέως καὶ τὸ παρὸ
καὶ τὸ τοῦ σωτῆρος ἁγίου σὺ σὰ μὴ περὶ
τὸ ἐρώτησον, ἀπόκειται φῶς οὕτω καὶ κα
θαρὰ ὅλων ἀκούσομεν τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον σὺν τῇ
οὐσίας τοῦ παρεὸς καὶ υἱοῦ, νοεῖν ὀφείλομεν
ὅτι καὶ σὺν τῇ υἱὸς τοῦ θεοῦ αὐτοῦ

ὁ Ἰωάννης :-

Τ οὐδὲ ὅτε εἰρήνα καὶ σὺν τῇ περὶ λαβοῦσα
σαν ἀλθεν ὅτι αἱρετίαι εἰσὶ τοῦ υἱὸς περὶ
μὲν καθὼς παῦλος λέγει ἀπὸ τοῦ ἀν
θρώπου ἑνὸς καὶ εἰδέναι ὅτι ὄντες αἱρετ
ίαι εἰσὶ τοῦ υἱὸς περὶ μένουν :- ὁ ἐφέσ

κ ιχ.

Ο ὑχαΐ ὅλι αἱ συνεξίαι εἰσὶ τοῦ ὑποκειμένου
ἀποκείμεναι οὖσαι εἶτα ἀποκείμενον καὶ πρὸς-
τοῦτο.— Ο ἅγ

Λ οἱ τοὺ ὅλα ἀπ' ἄλλα παρὰ τὰ κατὰ μέρος αὐτὰ ὑπο-
κείμενα μία ὑπόθεσις, καὶ αὖ πάλιν πρὸς
ταῦτα ὅλι ἁπλῶν θαλῶν οὐσιῶν πλάνῶν
καὶ πνεύματα οὐσία ἀλλ' εἰ καὶ αὐτοσά-
σεως αὐτῶν καὶ πνεύματα ὡς ἔστιν ἄρα
ἄλλων αὐτοῦ τοῦτο εἶναι πρὸς σαυτὸν
καὶ οὐσίαν ἁπλῆν σὰ πνεῦτες ὑπόσασιν
πλῶν ἀνθρώπου μοῦ μεθ' ὅλων σωμάτων ἄλλης
πλείονα σημεῖα σίσασι καλοῦσι φασὶν ὅλι ὁ μὲν
δὴ ἀπολπὶ οὐσίας εὐτρεπῆς. καὶ τὸ πνεῦμα τοῦ
σωμάτων οὐσίας παθὲν καὶ μοῦ, ὅτι ἐκ τοῦ ζῶντος
ἄλλων σίσασι σωμάτων ἁπλῆν τὰ πρὸς τοῦτο
ἐστὶ σὺ εἰσὶ σὺ ἐκ δὴ ἄλλης, ἀναφορ-
κὴ. ἀχαΐα τοῦ νοῦν ἄλλα τοῦτον ἀχεῖ τὸ πνεῦμα
τοῦ εἶναι σωμάτων εὐπαθὲς οὐσίας καὶ εὐκίνητ

Ο ἀφαγ.

Ε' Γιὰ οὐσιώματα σωματικὰ παρὰ ἕνα μόνα, ὅπου στὰ φυσικὰ εἶναι πολλὰ ἄλλα ἄλλοις εἶναι, πολλὰ μὲν γὰρ λέγεται σωτηρίου οὐσίας παρὰ καὶ μόνης μία καὶ πάλιν ἄλλη δὲ ἀεὶ ἄλλης νικωμένης μᾶλλον ἀλλομένης, λέγεται ἀπολυτάσεις σώματος καὶ λοιπὰ ὅλη οὐσία οὐκ ἔστι αὐτὰ ἀλλήλων ὑποστάσεων καθόλου

Ο ἐξουσιαστάς:-

Ο' λέγει ὁ Αὐστάμος παλὴρ καλῶς καὶ θαυμαστῶς λέγει, καὶ οὐ πάλαι Αὐστάμος καλῶς ἀποκεῖνο. ἀλλ' ἐστὶ τὸ χωρὶς μὲν ἀμεταμελείαν ὁμωνυμίαν ὡς ἀμοίσονεῖ ἐξηγήσεως καὶ ἀπολογία ἐστὶ οὐσίας καὶ λόγων χαρὶν λέγειν καὶ λαλῶν σαφέστερον λέγειν θαυμαστὰν καὶ οὐσίαν παρὰ καὶ μόνην νομίζεσθαι τὸ πραγματικὴν σαφοερὰ τὸ αὐτὸ πάλιν, ἀλλὰ μόνον σαφοερὰς ἀπίνοιαν καὶ λόγω. σταλαὶ τὸ ἴνων ἀνομάζω ἐστὶ οὐσίας καλῶν. τὸ τοιοῦτο ἐστὶ τὸ ἐν μία ἐστὶ ὅταν νοοῦμεν κοινὸν τὸ παρὰ καὶ ἐστὶ

κιχ.

ὡς καὶ ὁ ἀλείπτης τὸν ἀθλητὴν σκληρύνει
ἵνα οὐσιωθῇ ὁ νυπτεύων νοῦν μὴ τὸ νυπτεύειν-
περίεργον :- Ὁ ἐφέσου :-

Ε τὸν ὁλκὸν οὐκ ἐξανίησιν ὁ νυσσέτης :-

Ὁ βασιλεύς :-

Ο σχολαίοις οἱ τὴν μετέωρον ἀποτείνοντες
τοῖς νοεροῖς καὶ νοουμένοις μαχόμενοι ἀσχήμοσι :-

Ὁ Ἰωάννης :-

Π εἰς σκαλεύσιν τοῦ νυπτεύοντος, ἀγνοῶν
εἶπον ἐφ' ᾧ σκληρύνει ὁ λίπαλείπτης ὁ λιπαρῶν
τοῦ αὐθεντοῦντος τὸ ὑποκείμενον οὐσιῶσαι
τὴν μεταβατικὴν ἐνέργειαν ἢ οὐσίας καὶ φύσεως
ὅπερ οὐ τὴν ἀπὸ τοῦ νοῦ οὐσίωσιν αὐθεντοῦσαν
πόλεως τὸν οὐσιωτὴν ἀπὸ τῆς ἀρχῆς σπεύδοντα
ἀναβιβάσαι, νοῦν οὐ χειροτονοῦντα ἀπὸ
τοῦ ἀπολήγοντος τοῦ νοῦ. ἵνα οὖν
τὸ πρὸν ὀφείλει νοεῖσθαι πρεσβεύσασθαι
πόλεως ἀναβάσεως οὐσιωθῆναι νοερὰν τοῦ πάσης ἐν-
τοῦ νοῦ ὡς ἐξυποκειμένου ἐνεργούσης
πρὸς ἐνέργειαν εἰς τοῦ ὑποκειμένου

ποσάτων καὶ ἀπολήψεως τοῦ ἁγίου
ὡς ὄξαρ χῆς σὸν τοῦ ἁγίου ἀπὸ. ἐστω αὐτὸ-
ει μὲ, ὡς ἀλλὰ οὐσίαν τοῦ ἀπὸ καὶ τοῦ ἁ-
γίου μὴ εἶναι σαναπεμψίας. ἀλλ εἶναι
μὲ ἀλλὰ παρασύμβολι. ἀπεσωπήσαν εἰς
ὅς τοῦ θεοῦ. ἀπὸ εσλγ. σαλοῦ φαμὲ τὸ-
τοῦ παζὸς ὄνομα ὅς ὑποσάσει ὑφεσὸν τοῦ
σωῦ τοῦ ὑποκειμένου ὅς τοῦ γου. σπὸν τοῦ γου
ὅς σινέζεια γνωείζιν καὶ μόνως ὑποκειμέ-
γνωείζεθαι νωσωῦ πόσαν τοῦ παζὸς ὅς ἀρχὴ
σπήγμα ὁ παπὴ καὶ ὅς τοῦ σομένου τοῦ υἱοῦ
καὶ τοῦ πνω νοομένου τοῦ υἱοῦ σαγμάτως καὶ ὅς
τοῦ λαμβανομένου παεζοῦσιον καὶ τοῦ πνεω-
νουμένου παεζοῦ καθὼς καὶ σπεσοῦ αὐθεν-
τῶν πόσοις τοῦ ἁγίου. καὶ πάυθεν πόσις
αὐτοῦ. ὅς σωῦ ὁ ἀπὸ λαμβάνων ἀπὸ τοῦ ὑπο
κειμένου γωῦς, ἀλλ πσαφεσὸς σαλλω
πτεχνῶ πόσοις αὐτὴ ὅς μία καὶ πάυτη
τοῦ ἀεὶ ἄρχη, ὡς τε παζὸς καὶ υἱὸς καὶ ἁγίω-
πνῦ καὶ χεῖρομεν ὅλη θεία σὺν τοῦ καὶ α

Δόξης πνεύματος

καὶ ἀλλαχόθεν καὶ σωματικῶς. ἔστω γὰρ ἡ ΑΒ ἄπειρον εἰς τὸ Β. λέγω ὅτι ἡ οὐσία αὐτῆς ὑπάρχει μὲν ἐξ ἀφαιρέσεως, καὶ οὐκέτι ὑποκειμένου ἄλλου οὐκέτι σωματικῶς ἐφαπτόμενον σημείου ἢ ἐπιφανείας ἢ γραμμῆς ἄπειρον μία οὖσα ἀφῃρημένη, ἢ ἐγχύα ἐδοκοῦσαν εἶναι σταθμητὸν ἄπειρον· καὶ γὰρ οὐκ ἔστιν ἐγχυνόμενον ἑαυτῷ ὡς ἀσώματον, ἀμιγὲς καὶ χεόμενον ἀμόλυντον οὖσα συμπαρεκτείνουσα τοῦ σώματος ὅτι ἄπειρον οὐσία ἀσώματος· ἄπειρον δὲ πολλαχῶς εἴρηται ἀπαγορεύω. ὅτι ὁ ἀριθμὸς ἀεὶ ἀπτόμενος τῆς ἄπειρα οὐσίας τοῦ πρὸς ὃ ἀφῃρημένου ὡς ἐξ ὑποκειμένου καὶ οὐδὲν μᾶλλον ὡς ἐξ ὑποκειμένου. τῶν οὖν ἀπείρων τὴν ἀλήθειαν, ἰσομεγέθη ἀπείρῳ τῷ ἐπέκεινα, ἄπτεται οὐκέτι ἄλλοσέ ποθεν, ἢ ἵνα ἀφῃρημένως ἀπείρου ἀλήθειαν·

Ὁ ἐφέσ·

Μικάλιον σκληρὸν σωλῆνα ὡς νομίζω, ὅτι ἡ οὐσία αὐτοῦ πέρας καὶ βυθός, ἤτις ὅτι ἡ

αὐλὴ καὶ μία ἀεί ἐστιν ἀρχὴ τοῦ αἰῶνος
τοῦ τοῦ γὰρ ὀνόματι χαίρειν ἐοίκασι
μᾶλλον, ἀλλὰ ὁ πατὴρ καὶ ὁ υἱὸς περὶ
τοῦ αὐτοῦ πρᾶγμα καὶ λόγῳ καὶ οὐσίαν καὶ φύσιν
ἀπείρονοι ἀλλήλων οὐσίας τοῦ προῦ καὶ
ἀπείρου, ὡς ἐξαίφνης ἐξ ἀναγκης ἀ-
εὶ συνάπτειν ἀλλήλοις καὶ ἑνοῦσθαι ἀλλήλοις οὐσία
τοῦ προῦ καὶ τοῦ υἱοῦ ἡ ἀρχὴ καὶ αἰτία :

Ο Ἰωάννης

ε' Ἰωάννου εἶπον τὸ ὄνομα τῆς ἀρχῆς : Ο ἔφε
ο' που ἀπὸ τοῦ λόγου καὶ οὐσίαν τοῦ προῦ καὶ τοῦ υἱοῦ χέ-
ρσεις ἀρχὴ καὶ αἰτίαν : ὁ Ἰωάννης μὲν =
ε' ἀπὸ τοῦ λόγου καὶ οὐσίαν τοῦ αἰτίου τοῦ εἶ-
ναι αἰτίαν ὡς ἐξ ἀρχῆς τῆς τοῦ προῦ καὶ
τοῦ υἱοῦ : Ο Ἰωάννης :
ε' ἐξ ἀρχῆς τοῦ προῦ τῆς μεθεστώσης παρὰ τοῦ
προῦ καὶ υἱοῦ, ὡς αἰτίαν τοῦ αἰτίου τοῦ, ἀρ-
χὴν τοῦ τοῦ ὡς οὖσης, ὥστε καὶ ἀλλοκεῖ πατὴρ
καὶ τοῦ οὐσίαν τοῦ αἰτίου τοῦ αἰτίαν εἶναι.

Ο ἰω

Ο ὐχ ἑπέλαυ:- Ο ἐφεσ̄ Π ως οὐχ ἑπε̄
Α ἰλιὰς ἡ αὐλία σιὴν οὐχ ἑπέλαυ. ὅλι ὐ πε̄ Ο ἰω
χθὲ πε̄ χμα σιὴν αὐθε̄ πίνων οὐ πε̄
αἴ ε̄λαυ, ἐμὲ ὑπὸ ὐ σὺν ε̄ ἐ ὁ ὦς ὑπὸ νε̄
μὼν. ὐὸ πε̄ ἡ χθη ἀπὸ ἡς ἐμὲ ἡ σφὺ σὼς
οὐ ἡ ἐ ε̄ ὸ λαυ ἡ ἀ ἡ ο χὸ ὑ ἡ οις αὐλὴ ἡ αὐ θε̄
ὅ ὸ ἡς ἡ α ὐ ὐ ἡ σὶ μα ἐ ἐ ὁ υς θε̄ ο χὸ ὑ ους, ὃς
ὄ νο μα ἐ ξ ἄ μφ α ι ε ἐ σὼς. ἡ α ὶ σὺν ἡ αὐ ὐ σ τὸ μα
σὶ α οὗ σ μα ἰ νε ι ὑ πο ε ἰ μὼν. νω σὶ ε ἐ ὦ
ὅ λι ὐ ὄ νο μα ὐὸ ὐ ἰ ὰ ἀ ἡ, ἡ ὐ ς αὐ θε̄ ὸ ς
σ μα ἰ νε ι αὐὸ ὐ ἰ ὰ ε ἰ σὶ μὼν. ὐὸ ὐ ὑ πο κε ἰ -
μὼν πε̄ αἴ ε ι κε ἰ νο σὶ α ἡ ὶ ς αὐ θε̄ πὸ ἡ ὸ ς:-

Ο ἐφεσ̄

Ο ὕ ὦ ς χε ἐ μ σ πὺ ἡ ὦ ἰω αννης:- ὅὺ ὦ ς:- ὁ ἐφεσ̄
Ν ω σὶ ὡ οὐχ ἑπέλαυ ὐ πνα ὐὸ αἴ ἰ ου σὶ λὴ ς οὐ σ
ε ἶ ναυ, ν α ὶ ὅ λι οὐ σ πί λα. οὐ ὐ ε ἰ αὐλα σὶ λὴ ς οὐ
σ ἰ α ς ὐ σ πε̄ ς ν α ὶ οὐ κὸ ς ἰ ν ἡ σ πι α σὸ ὐ ἡ σ πὸ
ε α ὐ σὶ λὴ ς οὐ σ ἰ α ς ὐ σ ὑ ὸ υ:: Ο ἰωαννης:-
Ε ἰ ὐ ὦ ε ἐ σ πο υ ν σὶ λὴ ἡ πε̄ λα ὐ ὸ σ τ ε λα ὐ σ α
σ ω ὸ ὦ, ὅ λι ἡ ἡ λα ὐ σ α α ὐ α ὐ ὸ υ οἱ ς ὐ ὸ ν-

ἀρίων παλεῶν τοῦ σὺν ἡμῖν οἰκουμενικῶν
συνόδων, ὧν ἀεὶ πρὸς τὰς μαρτυρίας τοῦ ἁ-
γίων παλεῶν οὕτως ὡς τὰ σύμπαντα θεό-
πνευστα, ὅλων ἡ θεία καὶ ὑπερφυὴς θεο-
γαστρία τὰς μαρτυρίας τοῦ παλεῶν· καὶ πάν-
ἐφ' ἡμῖν ἔχεται οὕτω καὶ αὐτὸς ὑπτυόω πρὸ
ἡμῶν· καὶ σαλῶν πρὸ τοῦ ἀσαλεῖν μέχρους
ἢ μαρτυρίας ἀπὸ τοῦ ἑνὸς τοῦ ἁγίων, ἡμεῖς
περιγάγαγε σὺν σὺν αὐτοῦ· ἵνα μὴ σὺν τοῦ
ζαπχεῖν τῷ ἢ ὃν ῥητῶν· τοῦτο πρὸ τῆς ἁ-
γιωσύνης ἡμῶν τοῦ περὶ σωματεῖος παρὰ-
μου ἀλλὰ καὶ παῦλος νοοῦσι· Ὁ ἐφ᾽ α΄
Ὁ ὑπὸ σὺν ἐφάνημεν σκεῦνα· Ὁ ἰωάννης
ϛ΄ δεῖ σὲ ἐλωχαειόμενος σὸν σὺν ἐξεμνημο-
νάθη ἵνα ἐξάλασιν ἀξίου καὶ σὸν χαείζανας
ἵνα ἰσώμεν τὰς μαρτυρίας καὶ τὰ σέσεμνα-
βόνα ἀτόμενον· Ὁ ἐφ᾽ γ΄·
ϖ΄ ὀρῆ τοῦ θεωρητῆσθαι μεγάμενος ὑπὸ σὸν ἰ-
σάμεν τὸ σὺν ἀτόμενον σὺν τοῦ παρεχᾷ εἰρη

XIX.

μὴν· Εἶπας ὅλως ἁπλοῦν ἀντεστιν ὠνυμα
γμάτων, ὅλως ὑπο κειμένου σύνθετου ὑπο
κειμένου μένα, οἷον σύνθετου ἀντεστὼς
πεδάτεμα ἀντεστος καὶ ἀτεμνὼ καὶ νιὼ φῦ
καὶ οὐκ ἀτεμα ὁ αὐτὸς σὺν ἀτεμνῆς ἀντεστότητος
θυσίν· ἀρ' οὖν καὶ ἁπλοῦν θείων οὕτως ὀ
φείλει λέγεσθαι, ὑθείου πεδάτου· οὕτως ἁ-
πλοῦν θείων, ὡς περ καὶ ἁπλοῦν ἀντεστὼν
οὐκ ἄρ' ὀφείλει λέγεσθαι σὺν τῆς κοινῆς οὐσίας
πεδέσιν ἢ ἴδιον πεδάτων· ἀτελὴς γὰρ κοινὴ
οὐσία οὐκ ἔστι ὑπο κειμένου καὶ κατὰ
ὑθύφισάμενον, ἐξοὗ πεδάτεμα ἐστὶ τὸ ἐξ
ὅλων ἄρα ἀκούομεν σύνθετα καὶ θυσικὰ
οὐκ ὀφείλομεν νοεῖν ὠνὶ αὐτὰ οὐσίαν οὐσῆς
ἰδίου θέλειν αὐ τὸ πεδάτειν, οὕτε καὶ ἁπλοῦν
ἀντεστὼν, οὕτως ἐὼ θέλεσθαι·

Ὁ Ἰωάννης·-

B οὐκ ἔμαθον ἀπο σὺ ξαν ἀναγκαίως, ὅλως ἵνα
κατόμεθα τὶ σὺν ἔνος νοεῖται σύνθετου πεδάτου

καὶ οὐδὲ ἀποστεινωμεν ἀπὸ τοῦ ἐπουρανίου
μεγάλου βασιλείου τοῦ πεπομφότος
ἡμῖν πρεσβευτὰς συμφώνως λεγούσης τῆς ἁγίας
τοῦ θεοῦ καθολικῆς ἐκκλησίας, καὶ τῆς ἁγίας
ἀποστολικῆς παραδόσεως, καὶ τῆς ἁγίας
ἐκείνης καὶ οἰκουμενικῆς ἑξαγίας συνόδου.
ἐπειδὴ γὰρ ἀξιώματα
σαφέστερον τοῦτον, ἐξαίρετον τὸ εἶναι ἐκκλ
καὶ ὅλως. ἡμῖν δοκεῖ ὅτι οὐδεμία ὅλως ἐκκλησία
ὅλη τὸ πνεῦμα τὸ εἶναι ἐκκλησίαν ἐξαίρετον. καὶ αἰτίαν
δὲ ἀξιωματικὸν ὡς ἐξαιρέτως νομοθέτην
τοῦτο ἐκκλησίας πεποιθὸν λαμβάνειν δὲ τὸ-
εἶναι, καθὼς καὶ παῦλος οἰκουμενικὸς καὶ
τοῦ βασιλέως κεφαλοῦσι. τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον ἐ-
κκλησίαν εἶναι καὶ λαμβάνει σκληρούς. καὶ ἐ-
ξηπορεῖσθαι ὡς ἐξαιρέτως, ὥστε ἀναγκαίως
πάντα ἀλαμβάνει τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον σκληρούς
σκηπτρέσθαι ἐξαίρετον. πάσους σὰ ἀξιώματος
ἐστὶν ὁ βασιλεὺς σπλήνης ἰσχὺς τοῦ ἁγίου
πνεῦμα παῦλος οἱ παῦλες. οἱ σκληρυνόμενοι

σωμητούλες σὺν τῷ πεζῷ φωνήματι τῷ πεζῷ μαρκιανοῦ ὅλῳ φασὶ πεζοῦλου. οὗτος ὁμοίως βασιλεὺς σταύρος ἦν χαλεπὸς τοῖς ὑφ' ἑαυτὸν ἀπλῆς δὲ ἐπιστολῆς τοῦ σπουδαίου, ὅλως ἐλάφησε καὶ τοῦ αἰτίου πῦρ ἐν ὀσφρησίαν ὅλῳ παρέσωκε μεγάλου αὐλοῦ ἐρεύγηνον καὶ τὸν ἐπὶ νῶν ὄνομαν. σὶ σπουδαφῆς ἦν σὺν χαμαὶ ὅλῳ σωμάτι. εἰδέναι μὲν οἱ παλαίφες ὀσφρήσασθαι τῷ μεγάλῳ ἀσφαλείᾳ, τῷ βασιλεῖ σπουδῆς ἐλπὶς τοῦ αἰτίου πῦρ, καὶ ὅλως βαφὴς λέξει σὺν τῷ τῷ χορείου, ἀναγκαίου φαί καθοῦ τῷ τοῦ οἱ παλαίφες παῦλες ὅλῳ καὶ ἡ σκῦλησι ἀποβάλα καὶ παῦλες ἡμεῖς πεζοὶ πεζὲ καὶ ἀφείλομεν τὰ οὐ τεθέμενα τοῦ μεγάλου βασιλείου. ἰδὲ ἀρχαιόβουλον βλίον καὶ εἰβούλεσθε ἀναγνῶναι τὸ:

Ο ἔφεσ.

ξεβάβομεν τοῦ μεγάλου βασιλείου ῥῆσις ἡνίκα ἐφῷ πεζοῦ ἡνίκα συμπεθαύλες πεζ

Ἡ παραβολὴ τῆς ἐλεημοσύνης. ΟΒ΄ ϛ΄

Περὶ τοῦ μὴ ἀπολιθοῦσθαι τὴν καρδίαν τοῦ ἀκούοντος τὰ λόγια. ΟΓ΄ ἑφεξῆς.

Ὁ Ἰλλυρικὸν οὐσίαν παθεῖν καὶ μοναχὸν γενέσθαι μία καὶ αὐτὴ ἀφορμὴ λέγεται σωτηρίας· ἀφ᾽ ὧν δὲ αἴτιον τοῦτο, καθ᾽ ἕτερα φανερὸν ἐποιήσαμεν. Ἰλλυρικὸν δὲ αἴτιον τοῦτο, ἀλλ᾽ οὐκ εἶναι· καὶ γὰρ τῶν τῆς οὐσίας σὺν αἰτίᾳ ἀποστάντων, καὶ αὖθις ἑτέρους ἀλλήλους, καὶ τὸν αὐτὸν καὶ αὖθις τὸν αὐτὸν· τὸν δὲ ἀπὸ τῆς ἐναντίας γενόμενον σωφροσύνης, καὶ παρὰ μικρὸν ἀλόγιστον καὶ παράφρονα τοῦ σώματος κάλων, οὐδὲν τῶν ἐλεημοσυνῶν ἢ τῆς οὐσίας ἀφαιρεῖ· οὐδὲ γὰρ ἀγαθοποιεῖ, ἀφ᾽ οὗ δὲ καὶ τὰ τῆς κακίας ἐκτὸς ἐποιήσατο οὐσίαν, ἢ ὁ πάλαι γενόμενος ἢ ἕτερος ὡς ὑμᾶς λέγεται, ἀφ᾽ ἁπλῶς ἀπὸ τοῦ σώματος τοῦ ἰδίου καὶ ὑποστάσεως μιᾶς σπλάγχνων τοσούτων οὕτω συνηχθισμένων· καὶ οὐκ

ἢ ὅση σπάνις φαίνεται καὶ ἐπὶ ἐμοῦ, ἢ ἐν ἄλλοις ἢ καὶ ἀλλαχοῦ ποτε. νυνὶ οὖν περὶ τῶν ὀξαλίδων ἡμῖν ἡ ζήτησις ἔστω.

Ὁ Ἰωάννης.

Ἀναγνωσθήτω οὖν τὸ βιβλίον. βούλομαι οἷα φαρμάκου, ὅπως καλῶς οὖσαν ἢ ἐμφάλου οὐσία ἐπιβουλεύσαμεν, καὶ τοῦ περάματος τοῦ ἐν, καθ' ὃ λέγομεν ὁ ὄξος σημαίνει τὸ ἓν εἶναι τοῦ περάματος καὶ τοῦ ὄξους, οὐσίας, ἢ οὐσία, ἢ φύσις, καὶ ἐπεὶ ἡ οὐσία σημαίνει μὲν οὐδέποτε συνωνύμοις ὑποκειμένου δηλοῖ δὲ ὅτι μάλιστα τὸ εἶδος ἐκεῖνο, ἢ τὴν οὐσίαν, ἢ τὴν φύσιν· ἀλλ' ἐφ' ὅτου λαμβάνεται οὐσία καὶ περιέχεται ἐκ τοῦ, τῷ ἓν τῷ μεταλαμβάνουσα, ὡς ἂν ἐκ τῆς οὐσίας καὶ οἱ ἡμέτεροι οὕτω σημαίνουσι, ὥστε ἐκ τοῦ σαλπετροῦ ὅτου λαμβάνεται, οὐσία ἀνὴρ ὑποκειμένου, ὅτε νοοῖτο ἂν οὕτως

εἰσαι ἐν μιᾷ θεμμὴ ἴσης οὐσίας, πλὴν μιᾶς καὶ
θεότητος καὶ ἀγαθότητος ὁποφυείσης ἐξ ὅλης οὐσίας
ἁγίας πατρὸς ἐξ ἀγαθοῦ ἐξ οὗ ὑποκείμενα
ἀλλὰ οὐσία καὶ ὅλος οὗ ἐξ ὑποκειμένου ἐξ
ἑνὸς ἐξ καλοῦ ὑπόσασις, ἑνὸς ἐξ καλοῦ
ὑπαρξις, ἑνὸς ἐξ καλοῦ πρώτης
φύσεως. ἀμιγὴς ἀνὴρ φύσει. παρὰ ἐξ ἀγαθοῦ
καλοῦ πρόσωπον ἁπλοῦν ἐν πρόσωπον
ἐξ ἑνὸς φύσις. ἀκοινώνητος ὑπαρξις
ὅλως ὡς ἐν ἐξ ἑνὸς εἰσαι ἐξ ἑνὸς ἐν ὑποκεί-
μενον. καὶ ὅλη οὐσία ὑπαρξις καλοῦ
καὶ προσώπου. ἐξ οὗ ὅλος ἁγιασμὸς τῶν
σίσασι καλοὶ ὅλως καὶ ὡς ἀληθινοί, ἐξ
χόμενοι ἐν ἁγιασμῷ καὶ ἀεὶ ἐν καὶ μακαρι
νίου, ὧν ὁποῦ ἕνεκα ἐν τοῦ υἱοῦ πλήσμα, καὶ
μὴ ἀπὸ ἴσης οὐσίας ἐξ πατρὸς. καὶ ὅλη ὑπαρ
ξις ἐν ἴσης οὐσίας πατρὸς καὶ υἱοῦ. εἰ δὲ ἐν ἡ
μεῖς χαίρομεν ἐν οὐσίαν ὡς ὑπαρξις
ἓν καὶ οὐσία ἁπλῆ μὴ φύσεως ὑποκειμένου

ἐπεὶ οὖν λαμβάνεται οὐδεὶς τὸ γένει ἀφαι-
μόζει τὸ πρόσωπον τοῦ παθεῖν, οὐσίαν εἰλε-
γομεν τὴν οὐσίαν ἀφαιμόζει τὴν σαρκὶ τὴν οὐ-
σίαν δεῖν τὴν αὐτὴν ἔχει παθεῖν καὶ τὴν παθητὴν καὶ
καθ' οὗ σάρκα τὸν λογισμὸν εἶναι ὅτι οὐ σὰρξ
αἱ ἰδιότητες οὐκ εἰσὶ κοινωνικαὶ, οἷον τὸ μὴ
παθητὸν σαρκὸς καὶ οἱ ἀλλήλων οὐσιωδῶν
τοῦτο τὸ ὄνομα. αὐτὴν τοῦ προσώπου τοῦ παθεῖν·
ἀμήχανα γὰρ κατὰ θεὸν σὰρκα τοῦ ὀνόματα
τοῦ αὐθεντικῶν αὐτὴν ἔχειν. ὅλον εἶναι οὐ-
σίαν· καὶ φύσις· ἵνα γὰρ λέγομεν καὶ τὸ σύνημα
παθεῖν, ὅλον τὸ πρὸς θεὸν σὰρκὸς οὐσίας τοῦ πρῶ-
τον λαμβάνομεν αὐτὴν ἴδιος οὐσίας, ἴδιος οὐσίαν
ὦ παθεῖν. λέγω οὖν· καὶ οὐσίαν λαμβάνειν
ὡς ὑποκειμένου, ὡς καὶ τὸ πρόσωπον σὰρκὸς
θεῖον, καὶ τὸ ἐνυπόστατον ὡς ὑπόστασις ὅλον
λέγομεν τὸ πρὸς σὰρκὸς οὐσίας τοῦ παθεῖν· ὅ-
σα τοίνυν αἱ σάρκας καὶ οἱ λογισμοὶ λαμβάνουσι τὴν
οὐσίαν αὐτὴν τοῦ ὑποκειμένου. σὰρκὸς καὶ τὸ πρό-
σωπον οὐκ οὐσίαν, ἀλλὰ οὐδὲ καὶ ὑπαρξις

τοῦ ὑποκειμένου· λέγω ὅτι ἡ οὐσία ἑτέρα
ἐστὶ παρὰ τὰ ἐν αὐτῇ, καὶ οὔτε καθ' οὗ λέγεται
οὔτε ἐν ὑποκειμένῳ σημαίνει οὐσία πρᾶγμα τι
καὶ αὐτὴ ἐστὶ τὸ καθ' ὑποκειμένου, οὐδὲν ἧττον, φύσις δὲ
σία· ὅλως δὲ οἱ μὴ ἑτέρα λέγοντες, ὅτι δὲ
πᾶσα ἐστὶν ἡ οὐσία τοῦ πρώτου ἢ τοῦ ὑ-
οὐκ ἀμφάνου σημεῖον οὐσίαν, αὐτίκα ὑπάρξει
τοῦ πρώτου, ἀμφανοῦς οὐσίας αὐτοῦ καὶ τῆς φύ-
σεως ἐν τῷ ἡ οὐσία ὡς ἐστὶ πρώτη καὶ ὡς ἀναιρ-
ῶς πρὸ ὁ παῖς καὶ τὸ ὄνομα τοῦ πρώτου λέγε-
ται καὶ οὐσία καὶ καὶ σχεδόν, καθάπερ αὐτὴ ἡ ὑ-
πάρξις ἢ τοῦ καθ' ὑποκειμένου σημαινόντων
τοῦ ἑτέρου, αὐτὴ δὲ ἐστὶν οἰκεία οὐσία, ὡς
ἐστὶ πρώτη σημεῖον ὡς αὐτία αὐτία κοινω-
μένων σημεῖον γενικῶς, καὶ αὐτὴ ὡς ἀρχο-
σις· ὁ παῖς γραμματικὸς καὶ πρὸς ἄλλο τι ὑπὸ
ἀλλ' αὐτὴ ἡ οὐσία οὐκοινωνεῖ τοῦ ἐν ᾧ
ἐστὶν ὡς ἡ ἀπάτη, καὶ διὰ τοῦτο λέγω μὴ
ἡ οὐσία τοῦ παιδὸς κοινωνεῖ τοῦ ἐν ᾧ οὐσίᾳ
μὴ ὅτι δὲ ἐστὶ καὶ τοῦτο γραμματικὸν· σημεῖον

σαλεύλε ἐ ἐομλοὶ ἐἶναι οὐκ ἰνοῦλαι· σὸ-
λι εἰ παὶ ὐὶ ὐὸν ἰλυαῖ αὖλη ἡ οὐσία ἀ-
πολελυμλένως ὅλως, ἰουλλυαῖ ἡ σὺ μαις
ὃὶ ἀρχὴ σὴς καὶ ὃὶ ἰκ ἰνωνούμλενα καὶ σὸ-
λλα παρὰ ἰους παῖὸς ἰῷ ὑῷ αὖἰου, σὴ ὐὸν α
ἰὰ ὐὰ απολελυμλένου· νῦν ὃὲ αὖἰῇ ἰλυ ἡ σα
ἰους παῖὸς καὶ ἀπὸ ἐλαφην ἰους ὑὸν· παὶ λα
κ ἰνωνούλλα σλεἰὸὴ αὖἰη οὐκ ἰνωνοῦλα
ἐἶναι ἰῇ ἀρχῇ, οὐ μάχεται ἰῇ ὑὸἰῃ ἐλ ἐπ
κ ἰνωνεῖ αὖἰὸὲἶναι ἀρχὴ ἰου αἰἰίου πῶς
καὶ ἀὶὲἶναι ἰλὼ ἀρχῶ ἰου αἰἰίου πῶς ῥἰὸὸ-
παῖεῖ· οὐ ὐὰὐἰκεται ἰῇ οχεσει ἡ ἰῇ ἰσὸἰῃ
ἰου ὑίου αὖἰη ἡ οὐσία οὐχ ἑ ἑπεται, καὶ ἀ ἰκ ἰνω ἐἶναι καὶ ἀπολελυμλένου ὃὴ ἀρχὴ σὴς κ-
ὁὖἰως καὶ ἰλὼ ἐ αὖἰὸ ἰὰ ἀὐἰὸ ἰὰ ἰὰ, ἰῇ ὃὲ ἰου-
ναμις πολἰτικὴ ἡ ἰλυουμένη ἰῷ ὑῷ αὖἰῷ
καὶ ὁὖἰως οὐχ ἑ ἑπεται ἐἶναι καὶ ἀὶὲ ἰλὼ αἰἰίαν
καὶ αἰἰίαἰλὼ ὁὖἰω σὰ σὰ ἀα παῦἰες οἱ σὰ σας
χαλκοῖ, καὶ σὰ ἀα φοῖ σὶ ἀν ἔκ ἐἶναι ἰαῖς

σιαλέξεσι, ὁμόσιος τῆς σωτῆρος οὐσίας τοῦ πρὸς
τὸν πατέρα τοῦ ἁγίου σωτῆρος οὐσίας τοῦ πρὸς, τὸν
μόνον τοῦτον τοῦ θεοῦ λόγον καὶ ἐλευθερω-
θῆναι φρονεῖσιν καὶ λέγειν παρὰ τοῦ ἀποκεί-
σθαι εἰς τὸν ἥλιον· ἐν ἐλευθερίᾳ σεσωκαὶ σεσε-
ρῶ εἰς πάντας :-

Ο Ἰουλιανός :-

Κ Εἶτε ἐφεσε, ὁ κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς
ἀφ' ἡμῶν σε ἀφῆκε, ὑπὲρ ἡμῶν σὺ
σεσωκὼς ἡμῶν εἰς ἐμὲ μόνον :-

Ο Ἐφέσιος :-

Η μεῖς ὅλων ἀνούσιον μὲν σὲ τῆς πρὸς τὸν πα-
τρὸς ὁμοουσίου ἐν τῷ ἰδίῳ συμβόλῳ σὲ τῆς
τοῦ μονογενοῦς θεοῦ λόγου ἐνανθρωπήσεως τοῦ
θεοῦ, τὸν ἐκ τῆς οὐσίας τοῦ πατρὸς, οὐ σοῦ-
σιον νοοῦμεν, τὸν ἐκ τῆς ὑποστάσεως αὐτοῦ τοῦ
θεοῦ τῆς ἐκ τῆς οὐσίας μεταλαβόν ἰδιότητα ἀφ'
ἑαυτοῦ σοὶ τοῦτο ὅτι τὴν ὑπόστασιν τῆς οὐσίας
καθόλου τὴν ἀφ' ἑαυτοῦ παραλαβόντα :-

κ ι κ.

Ὁ Ἰωάννης :-

Η ἑνωσις ὁλικὴ ὅταν τὸ ὄνομα τῆς οὐσίας νοοῦμεν, καθ' ἣν ἁμὰ ὅλων τῶν ἑνωθέντων φύσιν τινὰ κοινὴν πρὸς τὸ πῶν παρασκευάζουσα μεθα· κατ' ἔσεσιν δὲ ὁλικῶν οὐσιῶν μὴ ἐν τοῖς πρὸς τὶ ἰσοσημάντων ἡ πολλῶν ὑποστάσεων ὅλων οὐδὲ σύνθεσις συμβάλλει λέγεσθαι τῆς ἑνώσεως οὐδὲ ἓν γίνεσθαι ἐκ τούτων, ἡ ὁλικὴ τῆς οὐσίας τοῦ πατρὸς, καὶ ἡ ὁλικὴ τῆς οὐσίας τοῦ πατρὸς, καὶ τὰ ἄλλα ἀναγκαῖον ὁμολογεῖν ὀφείλομεν σύνθεσιν ὑποστάσεως τοῦ πρὸς ἓν καὶ ἀμφότερα εἴδους οὐσίας παρασκευάζειν· λέγω ὅτι οἱ σπασμοὶ καὶ οἱ οὐδετερώσεις τῆς ἀναμαλλῆς οὐσίας εἰ ἀλλοις, εἰμὶ σπασμοὶ τοῖς συνθέτοις. ἀλλ' ἐπὶ τῆς ἐπὶ τοῦ οὐ πρὸς τὸ ἐμμένειν, παρὰ τοῖς χαλκίνοις οὐσὶ πόλαπερ σαρκὶ ἐν εἰμὶ σπασμοὶ ὀνόμαλῆς ὑποστάσεως ἡ ὅλης οὐσίας ὡς ἐμμένειν σωμάτων σπασμοὶ ἀλλ' εἰ μὴ, ὡς ἐφ' οὐσίας ὅλης, καθ' ὃν τρόπον σωματικὴ ἐν ὅλῃ πρὸς ὅ τι σῶμα εἰ ἀναλεῖ μοῦ ὁμοούσιον εἶναι τῷ πατρὶ

Ὁπαφαμὲ ὅλι σηεἰνη ἠοὐσια ὁπαλήρ
ηαὶ ὁ υἱὸς σηεἰνη ὄσι ἠοὐσα ηολυὴ ὁῖς ζειὸ
πες ὡόπαις, ηαὶ πεἰζάλα ηατ' λιὺ χε ἴαλα
ὁ ὑἱὸς ὁμο ὁὐσιος πάζα αὶ πες ὲἴσεις σὴ-
ζαλὴς οὐσιας ὁυ πατὲὸς. ὡς ὄξαρχὴς σὴ ἠοὐχ
ὡς μιω σης.· Ο ἐφέσου:-

Ε Ἶπας ὅλι οὐσία ηατ λιὺ ὄσι ὁ παλήρ, ηαὶ ὁ-
υἱὸς ἠ' αλλὴ ὄσι ηολυὴ ὁῖς ζειὸ πες ὡόπαις, ὡ ἐα
ουὖ ἀχητὲς ὄσι χε ἴαλ ὅλι σηλὴς οὐσιας ὁῶν
ζειῶν πες ὡόπων, πεἰ ειση υποσαλικὼς ὁῶ-
πτὸμαμὲ ἁγίου πες ἐἶπας ἰαὶ πεὶ ἐεσλς
ὅλι σηλὴς ηολυὴς οὐσιας πατὲὸς ηαὶ υἱοῦ ηυ-
ειλίαν ἐχε ὁὲ πτὸμαμὲ ἁἰσιον :-

Ὁ ἰωαννης

Α Ὑλη ἠ' πεὶ ἐεσις ἠ' λὶς παὲὰ ζεμικὸς ὄσι σὴ
ὡς ὁ ὅλως χε ἴαλ σηλοῦ πατὲὸς, πολ ἐἶπαν ὑμᾶς
σαφοεσὼλιὰ ἠ' σι ἀηευσὶν μεζα ξύλης οὐ-
σιαν Ο ἐφέσ:-

Π ροὺμὲν:- Ὁ ἰω Τὶς ὄσι ηαζ ἐ σινοι

ἠ' πεσμαλικὸν

ἡ πραγματική· ὁ ἑφεξῆς γ

Κ αλλα τὴν μὴ μαλακῶν ἢ σκληρότητα θεωρεῖ-
ται ἐπὶ τοῖς πρόσωποις. οὔτε ὡς ἄλλα μὴ πρα-
γματικὰ ὀνόματα ὑποδοχῆς· ὁ ἴνα οὖν

Δ λαμβάνεται σπουδαία ἀλλήλων σχέσεις
πρόσωπα πραγματικῶς ὑφίστασθαι σπου-
δαίων· ὁ ϳω

Τ ἀλλὰ καὶ σωματικαὶ ἴσως καὶ ἀφ' ὧν πρόσω-
Κ πα· ἀλλὰ πρᾶγμα καὶ καθ' ὑποκείμενον ἔχει ὁ ἴνα οὖν
εἶναι σπουδαίους ἀλλήλων καθάπερ θεωρῶ·
Ε υἱὸς πατρὸς ἡ οὐσία καὶ ἡ πατρότης οὐσιακοὶ ὁ ϳω
υἱὸς πρόσωπον. ὁ πρόσωπον υἱὸς πατρός.
οὐσία μὲν οὖν ἀπὸ τῆς πατρότητος ὅτι ἀπὸ
τῆς οὐσίας. εἰ μὴ καὶ σπουδαῖον· σπουδαῖος
σπουδαίου ἄλλου προσώπου πραγματικῶς ὅτι
ἴσως ἐξ ἀφ' οὗ ἡ πατρότης, καὶ ἡ οὐσία
καθ' ὃ πρόσωπον ἡμεῖς νοοῦμεν. ἵνα ἵνα ὅτα
ἢ γὰρ υἱὸς ὑποκείμενον υἱὸς ὑπο-
κείμενον. ἡ πατρότης, ἡ οὐσία ἢ σπα

Τ ο κοινωνούμενον ἐστὶ τὴ οὐσία οὐ κοι
νωνοῦσι τὴν κοινὴν οὐσίαν, ἀμήχα-
νόν ἐστιν ἕνωμα γίνεσθαι σκανδάλου ὄντος φα-
νεροῦ καὶ ὅτι ἀρχὴ οὐ κοινὴ κοινωνεῖ
οὐδὲ ὁ ἰωάννης

Τ ὁ κοινωνούμενον ἐστὶ τὴ οὐσία ἀπεί-
ρων ἐστὶ πολλῶν πολυπλεύς. εἰ οὖν οὐκ ἔστιν ἐκ-
μὴ οὐκ οὐσία εἰ ἔστι ἀπείρων ἐστὶ πολυπλή-
κοινωνοῦσι τὴ οὐ κοινωνεῖ εἰ μὴ κοινὸν
κοινωνοῦσι τὴν οὐσίαν ὁ ἐφεσίου

Τ οὐδὲ μὴν ὅτι ἐστὶ πολλῶν ἐστὶ οὐσία
κοινωνοῦσι τὴ ὁ πολὺς ἐστὶ τὴ οὐσία ἡνίκα μία οὐδὲ καὶ
ἐν τῷ αὐτῷ μετέχεται καθ' ἑτέρου κατὰ
τέρων ἐστὶ καὶ ὧν καὶ αὐτῷ τινί. καὶ οὐσία
ἐστὶ καθ' ἑτέρου παρὰ μικρὸν ὄνομα, καὶ οὐσία
ἐστὶ πλεύς, καὶ οὐσιαλοῦμεν καὶ οὐσία
ἐστὶ λαὸς τινί, νοοῦμεν κοινὸν σκανδάλου
ἐστὶν ἰσίαν σκάνδαλον ὑπάρχειν. λοιπὸν ὅτι
ἐστὶν ἀλόμενον ἡμέτερος ἐστὶν ὁμοούσιος

XIX.

λάχυον :· Ὁ Ἰωαννης
ΕΞ πλοίων σων ἐξαγαπῶ σὲ καὶ
παῦλον εἶπεν. ὅτι ἦσαν ἀποστολεῖς
καὶ σὺ εἶ προφήτης. εἶπε δὲ καὶ ὅτι ἦσαν
σὰ λοι παῖδες, ἤτις κοινωνεῖ μοι. καὶ ἐ-
άν τίς τινι. σὺ λοι νῦν εἰσὶ καὶ σπύλοις
καὶ οὐ καλὰ πεφυκότα δὲ ἀλλὰ πάλιν
σπείρει λόγους ἀλλοτρίους
χείρονα ὅτι ἦσαν μαθηταὶ τοῦ πα-
ῦλου καὶ κοινωνεῖ ἦσαν παῖδες καὶ
ἐὰν μὴ καὶ ἄλλο τινί. σπείρει σὰ σοφε-
ῶτον οὐκ ἔχειν εἶναι ἦσαν σάῦλος εἶτα
δὲ καὶ λαὶ προφήτα καὶ σπύλοι εἶναι σύν-
ρημμα :· Ὁ ἔφεσ :·
Ο ὑπεῖπον ὅτι λὰ προφήτα καὶ σπύλοι σύμφη
μμα. ἀμφότερα σωσπνοσύλοι ἦσαν ἀλλοι
ἰσαμάλου σὰ σοφεῶτον προφήτων καὶ χείρο
νες ἦσαν ἀλλ' ὃν λογόμεθα σεῖξαι ὑπό
σαιν λυσίους σὰ ἦσ ὑποσαόως λυ παῖδες

Sess. xx.

καὶ ὅλως σωτηρία καὶ ἀθανασία οὐκ ὄλλη καὶ ἄλλη καὶ πρόσωπα καὶ ὑπόστασια καὶ ἐνούσθαι λέγοιεν ἂν οὐσιωδῶς εἰπόμην· ὁ Ἰω
ὁ Υἱὸς ἡμεῖς λέγομεν· ὁ Υἱὸς·
ἐφ' ᾧ πῶς νοεῖται ἡμεῖς ὅλως λέγωμεν οὐσίαν
οὐσία πατρὸς καὶ υἱοῦ καὶ ἁγίου πνεύματος, ὁ Ἰω
ὁ ἐκεῖνον ἡμῖν, ὅλη οἱ ἡμέτεροι λαμβάνουσι
σπέρμα θεότητα οὐσίαν· ἀνθ' ἧς οὐσίας ἀν-
θ' ἧς ὑπόστασις ἀνθ' ἧς ὑπάρξεως· ὡς δὲ οὐσίας
οὐσίαν· εἰ καὶ λέγομεν ὡς ὑποστάσεις θεία
πρόσωπα πραγματικῶς σαλαπειμένα ἀγγέ-
λοις, σημαίνομεν εἰσὶ εἰσῖν, εἰσὶ σημαίνουσι
γός· τὰ πρόσωπον οὐσιωδῶς ἀνθ' ἧς οὐσίας
καὶ ὑπόστασις· καὶ σαλεῖν οὐσίαν πλέον ὅτι ὅλη
μὴ οὐσία καὶ ὑπόστασις· καὶ ἄλλα ἐστὶ σὺν καλα-
σπέρμα ἡ οὐσία καὶ ὑπόστασις· καὶ ἐστὶν
ὑπόστασα τὰ πρόσωπα ἀλλήλων σαλεύοντα
πραγματικῶς, σπέρμα εἰσὶ πρός τι καὶ καὶ
τὰ τοιαῦτα εἰσὶ σὺν ἢ εἶσῖν

ὁ Ἰωάννης

Sess. xx.

Ι ελάβη ὡς παρηγγέλθη ὑπὸ τοῦ κυρίου τοῦ εἰρηνικοῦ καὶ σὺν Θεῷ ἀρχόμεθα ὑμῖν τῶν ἱερῶν λόγων :>

Μετὰ τοῦ ἁγίου πνεύματος σου ἐλθὲ κύριε Ἰησοῦ Χριστὲ +

Ὁ Ἰωάννης :> +

ξ΄ βουλόμεθα μὲν ἀκριβέστερον ἐξετάζειν τὰ περὶ τῶν εἰρηνικῶν καὶ σεπτῶν ἀγγέλων στάσιν ἣν σιδηρᾶν καὶ ἀμετάθετον συμβαίνουσι στῆσαι σὺν ὑμῖν καὶ τοῖς περὶ ἡμᾶς ἀγγελικοῖς τάγμασι τοῦ βασιλέως σωτῆρος ἀποδεῖξαι τὸν λόγον τῷ τρόπῳ σύμμαχοι. φέρε οὖν καὶ ἐξετάσωμεν καὶ δείξωμεν εἰ καὶ ἡμῖν σωσικεῖοι καὶ τοῦ εἰρηνικοῦ ἀγγέλου εἰσὶν οὗτοι καὶ ὑπὲρ ἡμῶν. ἀλλὰ ἵνα ἀπλούστερον ἔχῃ οὕτως ἀκούσατε :-

ἵνα ἰσως μὴν ἀμφω ὀλιγοπλεθρουλαι:-

Τ ἰσ[τ]αι αὐ αἰγη εἰ[ς] ἀξιωμα καὶ ἡ[δ]ονὴ ἐξει
τείνου ὑπαρχειν τὰ τείνου εἶναι αὐτὸ καὶ-
ἡδυσθαι ἀξιωμα ἰσαι [γ]ὰρ σαλπιγξ αὐλης
τυμπάνου παιγνιον τείναι ἔχου καὶ παιγ-
νιουλαμβάνου καὶ αὐαγκαιου ἡμιν καὶ ὅλως ἡ[δ]ο-
νὴ αἰτια σκληνης ἐξημιλίου παραδιδω σι ὁ-
μηρος δουλειαν λόγος .. Ο ἐφειαχ:-

Τ οὐδὲ [γ]ὰρ ἰδιον ἀειοικειαι καὶ παρημιν ενε-
στωμιλίου οὕτω [δ]ὲ καὶ σιαφθαμιλίων εἰς λιω-
ρὴ σιον ταῦτα ὡς ἡμεις πεφυκαμεν. ει-
σι [γ]αι σὺν ἡμιν σαλπιν ουποιειν ἀσαφεως πρὸ-
ς ἰδια ἀ[δ]ὲ μολου τόπου ἐχουλα. καὶ σὺν ἡμιν
καὶ ἀσαφθοεως ἐχουλαλιὰ ξιν καὶ λιῶσαι
νολαν. ἐγγὺς ωδι χιλίων εἰσι. ἡμῖν ἀρχαι ὁμη
λε καὶ [γ]ὰρ πλησθαι [γ]ὰρ σοῦ ἐχουλα, καὶ λιῶ ἀ-
νολουσθαν ἀνειδως ἀπο [γ]ὰρ ουλα πρὸς λιῶ-

τοῦ σοῦ κάλου ἀνδρὸς. φαίνεται οὖν
ὡς περὶ ἄλλου συμβόλου, ἢ ὅτι θεμε
λίου, οὕτω καὶ ὁ ἔλεγχος αὐτῆς ἐστὶ πα
ρεμφαίνειν περὶ τοῦ σώματος τοῦ κυ
ρίου καὶ προσθήκην ἀσεξίαν πολὺ μᾶλλον εἶναι
λίου ἔχουσα. πολὺ σὰ μᾶλλον ἀσωμάτου τοῦ
λιθοσάνδαλον τοῦ μαθητοῦ λαοῦ ἐσχάτου, περιοῦτε
θεωρηθεῖ λιθοπαρεμφαίνει ἀσχάνδαλον ἔλεγ
χου ὑποστάσεως ἔχουσα λιθοπροσθήκην. λοιπὸν ἐ-
στὶ καὶ λιθοσάνδαλον καὶ λιθοκαινοτάτην
ἐξεληλυθυῖαν ἐκ μαθητοῦ τοῦ ἐκμαθητοῦ πρὸς τὸν κύριον
τοῦ ἱππεῖ εἰρημένον :- Ὁ Ἰωαννης
Η νόμον ὁλοκληρίας ὅτι ἀσεπτέμβριος λε
γούσης περὶ τοῦ ὅτι πάσης ἀνθρωποκτό-
νους ψυχῆς ἐκόντων ἢ ἀκόντων ἐν ψυχῇ πε-
χαδοῦσα σωζόμενον. ὁ ὅτι σαλὼ πρεσβύτερον
ἀπαίτοιν συγκαταβαίνεις ἐξ ὁμολογοῦς πρὸς
ἄλλον τοῦ σαοχείου λιθοπάντων ἐκ μαθητοῦ-

σπίλωσι ἐφ ἑξῆς, σπίλους πολλοὺς ἀφέσαν
μαν ὅλε πεῖσον ἡμᾶς αἰχαίσθαι ἀπὸ
τοσ μαρτυρίου τοσ ἁγίων παλεφων, σπφ
σπῖρε αἱ μαρτειαι ὅφοι εἰσὶν. ἐφ ὅσ
καὶ ἡμᾶς ἐσαίναι ὀφείλομεν μεθ ὁσε-
τοῖς μαρτυείας ἑδομα παρασάσαμβος
καὶ ἑτοιμος, ἀποκρεπασυσύναι, πεὸς ἀ-
ξηπήμαθα ζμωὶ:- ἔ ὅλι ἡ βίβλος αὐτη
ἡ ἡμεσ ἑρα παόχει λιὰ σαβολῶ· σία
λιὰ πεος τὴν λω κατὸ καὶ ἐν ἄλλοις ἐχθὲ
λε πεὶ ἡῆς ἐν ἰῷ συμβόλω πεος τὴν ης. πεὸς-
ουὶ βάπλιος συμβώλουπεος τὴν λω. ὅ
τοσ φαμὲ· ὅλι λαμπεῶς ὅλος καὶ αὶ ναπε
παμβος εἰεπλος πεὶ βάπλης παεὰ βοῦ ἀισα
σ μεβάπυπαεὸς καὶ κυειοῦμου ἐν ἄλλοις,
ὡσ λαμ σῷ α ὑπολαλεῖφ θαλόου καθαεῷ
ὀλειμου τοῖ ἀπο σ ἑξῆ βυχαίουσα καὶ κα
βοῦ ἑ ὅπου ἐν βολῷ χωεῖφ εἰεπλαι. εἶσ ἐ

xx.

ἀμμοσθήνοις λὶς ἐσάλω παρ' ἡμῖν
ἢ ὑπολέλαπται πλεισθόσης ὕλης
ὕλης, ἐδόμεθα παρασκαμμόλαπο
κειθῶν. πρὸς τὸ δοῦναι σχοινίου ἑνὸν
καλὸν παρὰ ἀποκειμένων φαμὲν ὅλι
κίλιος ἄλλη ξυλοφόρου παρ' ἑλκυστόλι
ἀπολὶς καυσαλίνου πόλεως ὥστε μελλω-
χθη. καὶ οἱ νέοι νικόλαος δενοῦ ζαλλὼ λί-
λου ἐφερεν. ὅσα κίλιος σὺν δαβεσινοῖς
οὐκλὼ δαβαμένοις. ὅλως ὡς ἰανάλαλλω-
πολυ ἐλλαυλοῦλης εἶναι λὶς ἀχαιόλης
ὡς σοκεῖν πλεόνων εἶναι ἢ ἐξακοσίων
χεόνων, καὶ ὅλως σιαποχὼν ἔλωῖ πρὸς
σχημαλοῦλου καὶ λὶς ζ' σιαμερέως. ὅτι οὖν
κίλιος ἄλλη, τοῦτον ἐστιμῶμεν τοῦτον ἀεὶ
λεγόμενον, τοῦτον σωζόμενον, ὡς ἐμὲ
σεμίαν σὺν ἄλλη, ἀφορᾶσθαι φθορᾶν. χρῶλί-
νεω ὁλικαπιάλις καὶ φθορᾶ οὐδὲ ἀλαμπρο

πρόσωπα ἐχθρῶν ἀνθρώπων βίβλῳ πρὸς τοὺς ὀλι-
γοῦσιν παρὰ λαλίνοις ἑτεροφθάλμοις πλωτεί-
μὴ καλὰ βλέπαι. ἑτεροφθαλμεῖν γὰρ νῦν ἄνθρω
καὶ ἐξελαύνειν, εἰ ἔστι σὺν ἀνθρώπῳ ξυμβαλεῖ-
ἢ φθορεῖ, ἢ ὑπ' ἀνθρώπου ἔχεσθαι. ὁ δὲ τοιοῦτος
ὁλόκληρον ἀνθρώπου πρόσωπον μὴ ἔχει-
γάρ οὐ φαίνεται σωφρονεῖν ἀπὸ ἐμπροσθῶν
λαλίνοις. ὅστις τοίνυν ὀλίγῳ χρόνῳ παρούσης
ὡς δεῖ μεταγνώσεται ἀπὸ τοῦ νῦν μεταβ
ἀρχαιοτέρου σωφρόνου. φαίνεται φανερὸν
ὀλίγα καὶ ἀνθρώπου ἀφθέγγου βίβλου,
καὶ ἀφέξειν ἀπὸ τοῦ βίβλου, ἵνα μὴ ἀπο-
σωθῇ τοῖς μαχόμενοι, σὺν ἐκείνοις βίβλοις μέ-
ρεσι ἐφορᾶτε. ἀμαλίνως καλῶς γὰρ σὺν ἐ-
κείνῃ σπουδῇ, ὦ ὁμαλοειδὲς πλοῖον
πρὸς ὦ αὐλοχείας ἔστε, ἧς ἀρχή,
ὄφεως ἀθῳας οἱ οὖν οἱ σὺν τῇ ἀνθρώπου
σπουδῆς ἵνα καὶ πρόσωπον ἐξαλεῖ παῖδα
ἐν χαλκοῦν σωφρόνως ὄλεφρον.

καὶ ταῖς εἰς τοῦ νομοθετοῦντας εἰς τὰ ὀρθὰ, τὰς ἐμὰς φωνὰς καὶ τὰς ἀρχαίους μαθεῖν. μὴ θαυμάζετε εἰ νῦν οὐκ ὀ-
ρθῶς ὅλη καὶ οἱ ἀποπάντες ἀκριβῶς ὃν
ἴδιον τρόπον διάλεκτος ἕκαστος ἔχει πλά-
νης συλλέγουσα ἀφορμὰς τὰ παλαιὰ τῶν
πρὸ αὐτοῦ ἑτέρων μέρη ταῖς ἑαυτοῦ καινο-
τομίαις παραφθείρουσι καὶ τὰ χολπὰ σὺν θα
καὶ ἴδιον παράσημα πείθουσι θαυμά-
ζειν ἀποσημαίνουσι ὅλιν σπουδὴν θαυμαστὸν
πρὸς ἀπλότητα ἐφάπτεται. τοῦτο αὖθ' καὶ ὅμο-
καιρίος κύκλος ἑκάστων πρὸς ἀκαίριον
ζῆλον σπουδῆς καὶ σπουδὴ ἀμφοῖν ἀπερ
σκοπεῖα ζηλοῦσθαι αὐτῆς οὕτω δὴ σαλεύεται
ἐπὶ τὰ ὡς παρ' ἐμοῦ ἑκάστῳ παράγνωστος
φέρεται ὅλη μεταμεληθῆναι πείθοντος, ἀ-
σὺν ἐφ' ἑαυτοῦ σπεύδοντος γνῶναι καὶ τοῦτο.
ἐμοὶ δὲ σαλὴς οὗτος χαίρειν κακοῦνοος
ἀμοῦ σε ἐξωθοῦσθαι τοῦ λόγου αὐτόματα. ἀ

ἀφῶν ῥητέον ἐχαλαφανερεῶς ὡς ἀν
ὁ κνειλος ὡς ἡ ἀυλὴ ἡ γνώμης καὶ σὺν τῇ ἐι-
γουμενῳ καὶ σὺν τῇ σπερμῃ αὐλῃ ἐι ἐι-
γειλνὰ μεσωὸης σπέρματος. ὁς ἀν ἡ νεγκλη
γὰρ κνειλλωλὼ σπερμλὼ τοῦ ἀβρανασίου
περὶ σπέρλου σπερφαρμάκω. καὶ ἡ ἐρ-
γαζὸ κνειλλου. εἰ ὡς ἡ αὐλὴ πέρας κα
γαλὼ σπέρνοιν ὀλειγωλὸ ἀβρανασίῳ. ὅσα-
μανωείος κνειλλος οὕτως ἀπανειθη. εἰ-
εἰχες λὼ σπερμλὼ τοῦ ἀβρανασίου περὶ σπέ-
ρλου ἀκεφὸ καὶ οὐ σπερφαρμάκω. ἡ ἡ-
αὐλὴ εἰ μὶ γνώμης γὰρ ἀβρανασίῳ. ἢ σου λὼ
μαλαλὴ σπερμλὴ λὼ ἀλαμ ὁ ἐγαλο ὁ κνὸ-
ειλλος. καὶ ἀφαλνη ὅλι ἡ σπερμλὴ παυλα-
σασν λὼ ἀπερ οι κὴ ἀλὴ σπερμλὴ τοῦ ἀβρα
νασίου λὶ καὶ σὺν πᾶσ ὴ αὐλὴ ἀναγκὴ· οὐ σαμ
ἀρεαθη κ σπερμλὴ τοῦ ἀβρανασίου ἀκαρεῶ
καὶ οὐ σπερφαρμὰν παλὼ ἡ σὸ ὁνς ἐι τοῦ-
κνειλλῳ λὼ ὁμεσωὸης σπερφαρμάκω λὼ-

οὐ καταλαλήσει λάρ. καὶ ἐπεγνώσεται
νῦν σωφρονοῦντι πρὸς ἀνδρὸς ἀλλοτρίας
νυμφοῦ οὐφαίνεται ἀλλοῖον οὐδὲ ἀποστολὴ
ὥστε μὴ οὐσης Ἰησοῦ σαφοῦς μήτε Ἰησοῦ σαν
μήτε φθορὰν σπείρειν κατοῦ καὶ λογίσεσθαι δοῦλον
πρὸς λαμβάνοντες οὖν τὸν αὐλίαν Ἰησοῦν
φασὶ τοὺς ἀποδιδύσκειν μαθητὰς Ἰησοῦ πορ
εἰ πεῖν ὅμως ἐξαρχὴς Ἰησοῦ μὴ μαθητὰς
τοὺς μαθητὰς πλανᾶσθαι ὥστε σπείρειν
δὲ ἀποστασίαν καὶ μαλλὸν δὲ σφόδρα
εἰς δοῦλον διαμένου. ὅθεν πιθανῶς πρὸς
ὅλιγον τὸν ἀπὸ ἀλλοτρίου ἐλαμβάνεσθαι πλη-
σίον, σὺν αὐτὴ μὴ πόλει Ἰησοῦ καὶ σταυροῦ
πόλεις, ὥστε μὴ δοῦλον διεσθῶσαι παρὰ
τοῦ αὐλίου Ἰησοῦ σαστάσεις. ὅθεν σὺν εἰ
ρημένων οὐ σὰς σπάρτας χόρτος καταυσία
νυὰ καινίαν ἢ σαφθορὰ σὺν μὴ σίγλῳ
πρὸς δούλοις σπαρτὸν καὶ μὴ μὸς καὶ νὸμὸς
σὺν πτόμενον. ἕως ὧν σὺν σαφαλῶς δαδαν
καὶ νοῦν δοῦλον αἰρέσεται σὺν πρὸς ἀλλοτρίου

ἀξιάπιστον καὶ συγχώρησιν αἰτίας, ὀφείλο
μεν ἀλληλοις πολυωνύμους βιβλίδια· σπεύσω
σπερμα δὲ μεγάλης ὀργῆς, εἰλίς παν
ρύμιν ἀχεῖλιω βιβλιου τοῦ βασιλείου αἰχμα
λώτιν πεποιμένον καὶ δέλεαρ εἰς ὃν ε
ψώμεθα σπέρεσθαι ἀνεπιτήδεια καὶ αἰνό-
λουθα· συμπεφυκέναι δὲ νῦν ὡς ὁ λαὸς
χέλος ἡ ἰουδαϊκὴ καὶ βίβλος σπλοῦ ἔστομεν
ἰδίης ἀναλάβεσθαι οὐχ ἑτέρωθεν σαλιω-
μεμνῶν:- ΟΙ ἐφέσιοι

Ὁ ἡμῶν καὶ παρ' ἡμῖν διειλεγμένοι βιβλίου
βίβλος παρηλαγμένου καὶ πεῖσθαι πρὸς τὴν
ἰδίαν ἀχάν μὲν ὑμεῖς πεπνεύσατε καὶ
ἡμεῖς ὁμολογήσομεν πρέσβεσι. καὶ σαλβίβ
οὐσῶν θαυμασὶ ἐκ ἐξελεύνων τοῦ διειλε-
γμένου βιβλίου σίλωθα μελετωμένη. φαί-
νεται σαμαίλου σπλούσιον ὅλη ἡμεῖς οὐ πε
πνεύσαμεν πεῖσθαι τὴν ἰδίαν. εἰ γὰρ ἡ-
μεῖς σπουδάσομεν, ἴσως ἀμεθα ἀφανίσαι

χ χ.

βιβλία, οὐ τὰ οἰκία διαιτήματα, ἀλλὰ πλοῦτος καὶ ἡδονὴ ἀληθεῖα φαίνω-
ται εἰς ἀφθονίαν σοφίας βεβλιωκόσιν ἀνδρῶν
ἔχουσαν βίβλους· ὧν ἐγὼ μία εἶναι καὶ-
γάλως ἀξιωθείην· ἐπεὶ θεῶν σύλλογα γε-
φαίων σε παραλιναν οὓς εἰκὸς δόξαν
θεοῦ, σὺν ἐκείνοις βίοις μέσοις καὶ δοῦλα θαν
μασοῦ οὐδὲν ἧττον καὶ σὺν αὐτοῖς ἀποκλοὺς εἰ-
κὸς δὴ μέλεσιν σώμασι θεοῦ ἧττον ἢ σὺν ὅλῳ
θεοῦ οὖν ὡς οἱ παλαιοὶ αὐτοῦ ὅλοι σπο
λλαπλοῖς ἐξαίνετο σαφοεὰ βιβλίων, σὺν ἀπει-
νοῖς βίοις μέσοις, ὑπὸ λυπῶν ἀμελιχοῦ
καὶ καινόλεσι σώμασι ἐξαγοῦ θεοῦ δὴ οὖν
δὲ ἀπλησία καὶ δοῦλο ὁμολογοδόμῳ καὶ δύ-
χειν σεν σκάλας αἱ αὐτοῖς παρὰ ἴσας εἰς. ἀλλὰ
καὶ παρὰ μὲν γινώσκει ὡς ἐξαίνετο κα
δοῦχας ἐν δοῖς καὶ ἐσῖς δοῦ πάπα ζῳ σὶ μου
πεπομὴ δοῦ σὺν καὶ α παλαιοὶ πεὸς-

γλίω σωώσου ὅλη ἡ ἐκκλησία σωώσος ἐν-
τοῖς ἤθεσι καὶ σωόῃν. ἐὰν πλησιάσῃ ὁπηχῆ
ἡσὶ ὁ λοιμὸς ἡ ἐπαπειλὴ ἡ ὤμης
ἀπέστειλε καὶ κατὰ σάρκα ἐφ' ὑμᾶς πε-
ειδόν ὡς ὁπόταν ἡ ἐκκλησία σωώσῃ βού-
λου τοῦ κατὰ σάρκα ἐμπλησθῆναι οἱ ἐν ἡ ἐκ-
κλησία σωώσῃ. οὐκ ἀσθενεῖ ἐξ-
ίσως ἀμφότερον ὅλη ἡμᾶς οὐδὲ λοιμὸν
ἔχομεν ἴδιον κατὰ σάρκα ἐκκλησίαν σωώσῃ-
παρὰ τοῦ ἡσὶ αἰωνίου ἀρχηγοῦ. ἡ λοι-
μὸς ἀλλ' ἐξαποστέλλει κύριος καὶ τοῦ ἡσὶ κατὰ σάρκα
τόκων, μαρτύριον πέμπων. ἵνα ἀλλὰ αὐτὴ
κατὰ ἐκκλησία σῴζηται παρὰ τοῦ ἐκ-
μένων ἀρχηγέων καὶ σωτῆρα πρὸς-
αὐτὸν ἐν ἡ ἐκκλησία κατὰ σάρκα ἀφέστηκε
οὐσαμῶς ἔχουσι τοῦ κατὰ σάρκα οὐ ὁπαπαν
πρὸ ἐφάρεν καὶ σαλπίσῃ ἀγγελικὴ ἐκ-
κλησιοῦ αὐτοῖς ἐν τοῖς αὐτοῖς ἐκκλησίαν ἐν μὴ-

σωμένω παρὰ τοῦ ἡσὶ ὁ λοιμὸ-

σοφωμένω παρὰ τῆς θεμελιώτης τῶν σοφῶν
βλέπουσι ὅλιοι πάτας ἐκεῖνος καινόνα περὶ-
γαγε μὴ οὐ βαλῆς σεαυτοῦ ἐκείνης καὶ βάλλα
πρὸς τὸν σεαυτοῦ γείτονα ὑπὲρ τοῦ βαθέος
μεγάλου περιμέτρου. θαυμασὸν οὖν ὅσον
ἐστὶ καὶ παρ' ἡμῖν ὀλίγοι τινὲς σοφοὶ γεωμέτραι βίβλ'
βουλόμενοι σωτῆρα αὐτὸ ἐαυτοῦ θέλημα πλὴν
καινοτομίαν τοσούτου. ὅμως σπήχεσιν
τοῦ μεγάλου βασιλείου καὶ πᾶρ χαιότητος
τοῦ πλήθους τοῦ παρ' ἡμῖν βιβλίων, τῶν νέων
πρὸ ἡμῶν σοφῶν. καὶ αὐτὸ τοῦτο τὸ ἐάλω τὸν ὀλί-
γων σοφῶν μόνας βίβλους, καὶ μετὰ σαφῶς
ἀφανῆ τοὺς, καὶ πολλὰ σοφὰ οὐ σαλλὰ-
ὀλιόθηλα φαίνεται ὅτι σοφοὶ ἐστὶ λῆ ἀνθ'
καὶ ἑτέρας φωνὰς τοῦ παλαιοῦ ἡμῶν βασιλέ-
τοῦ τὸν ἐλάσσονα ὀδοντοφεῖσθαι σὺν τοῖς βιβλί-
οις ὡς ἐτέθησαν ἐξ ἀρχῆς οἱ τεθέντες
σὺν ἐκ τοῦ παρ' ἡμῖν ἴσου τὸ σαφὲς
τὰς βίβλους :-

ἀνεγνώσθη μετὰ τὴν τοῦ ἁγιωτάτου μητροπολίτου
λόγου τοῦ μεταλάμψαντος εἰς τὴν μακαρίαν
βιβλίων μονάδα:-

ὅρος ἐφέσου:-

Ἐπειδὴ τῇ μεθ' ἡμῶν πρόσφατον ἀναλαβούσης τὸν ἀνάμνησιν ὁμοίας βασιλέως ὡσβλημενοῦ τε καὶ νοῦμνου· καὶ αὐτὰ τὰ τῶν παραύλων ἐξεμιμήσατο μελάθρων ὀρχωσέ καθιστόθεσιν, ὅτι ἐξέστου δεῖ ἡμᾶς ἐξετάζειν ἀξιώματι τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον, ἀμόχθως δέ τινος καὶ ἐκτὸς ἡμῶν φύσεως φαίνεται τοῦτο γὰρ ἐφ' ἑξῆς σπάσει πνεῦμα δοκεῖ σὺν σοφοῖς οὕτως ἔχειν τὸ ἀνάκτιον ἀνάγκη εἶναι λέγοντα ἡμῶν ἁγίων φυλάσσειν σοφίας καλιάν, λίνες δὲ οἱ ἅγιοι καὶ ἐντολοῖς λόγοις ἡμῶν πεποίησας καλιὰν ἀλμάζων ἡμῶν ποιῶν σὺ ξαν ἤδη ξάουσι τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον πεποίηκεν φυλάσσειν ἡμῶν ἁγίων φυλάσσειν σοφίας καλιὰν λίνας δὲ οἱ ἅγιοι ἐντολοῖς λόγοις ἡμῶν σοφίας καλιὰν πεποίηνται οὐφηοί· ἀφαιρέτου οὕτω λέγειν

μηδὲ σὺν θεοπρεπὲς ἔστω τοῖς τοιοῦτοις θείων σωμάτων
παρανομίας ἢ σπουδαίως ἐνδύεσθαι σύμεστας
βασάνους φάναι ἀλλ' οὐδαμῶς μηδόλως πάντα
ἐφαπτόμενος μηδὲ τοῖς ἀεὶ ὄντων ὅσας παρανομίας
ἡγούμενος. τὸ δεῖν εἶναι πλῆθος καὶ τὸ ἀξιώ-
ματι τὸ πᾶν τὸ ἄριστον μᾶλλον ἀεὶ τοῦ συ-
γχωρεῖν κατὰ τὸ φαινόμενον ἀφελεῖν καὶ μὴ λύειν ἀν-
τιπαρασάσσειν οὐδὲν. τὸ δὲ ἀνάγκη ἐστὶ τὸ ἀξι-
ώματι καὶ πλῆθος εἶναι τὸ παρὰ τὸ πᾶν
τὸ ἄριστον μᾶλλον ἀεὶ τοῦ συγχωρεῖν κατὰ τὸ φαι-
νόμενον ἀφελεῖν καὶ μὴ λύειν ἀντιπαρασάσσειν οὐ-
δὲν τὸ δὲ ἀνάγκη ἐστὶ τὸ ἀξιώματι καὶ πλῆθος εἶναι
τὸ ἀνθρώπου, ὅπερ οὐσίας παρασήμαντος ὅτι
οὐδὲ καὶ τὸ ἡμέτερον ἔχει βιβλίον. οὐδὲ ἀφ-
αιρούμεθ' ὡς ἡμεῖς ἐλέσθαι. καὶ τοῦτο
συμφωνοῦν τοῖς πεφυκόσι ἐστὶ. ὅπερ δὲ
δὲ οὐδὲ οὐδὲν καὶ ἐστὶ ἐξαιρεῖσθαι εἶναι τὸ ἀ-
ξιώματι καὶ πλῆθος τὸ πᾶν τὸ ἄριστον. οὐδὲ

τῶν ἁγίων πατέρων τὴν ὁσίαν παρθένον σύνμοχον σὴν
παρθενοπόθητον τοῦτο σεσώκασι. πῶς ἐμμένουσι-
νοχλεῖν καὶ χείρονα ὀλισθάνειν τοῦτο; ὅτι τοιγὰρ
τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον ὅλῃ παρεστὼς χαμεύνῃ, καὶ
παρεστὼς θεῖναι ἔχει, οὔτε δυσπαρεσ-
χάλῳ πεθλασμένῃ αἰτίᾳ ἀπὸ σοῦναγ τοῦτο
τῶν ἐμμενουσῶν κτῆνος εἶναι· ἀναπλου
θὸς ἀρᾶσθαι πρὸς τὴν πηγὴν τοῖς πεθλασμέ-
νοις, καὶ τῷ τοῦ μεγάλου βασιλείου
σκοπῷ τοῦτο δὲ μᾶλλον ἀπόχουσον ὅπερ ἐν-
ᾧ παρῆμιν διδιώκει· ὅπερ μεθάλης πρε-
σβύτερος τοῦ ἱεροῦ τοῦτο σῶμα καὶ διαυγῶς
σῦν· καὶ ἐφ' ἑξῆς ὑποκαλιὰν· ἵνα ὅλως καὶ σω
σχῶ ἐν τῷ μὴ χεῖρον οὐκοῦσα σὲ καὶ σὺν τῷ
μεθέξω αὐτοῦ πεῖσαι καὶ σὺν τῷ ταῖς μεθα-
σχόμεν βοχίαις καὶ συγχωρήσεως φαίνεσθαι εἰ-
λικρινῶν παρεχεῖν ἀξιώματι καὶ πρὸ τῆς ἐξ
οὗτος καὶ σὺν τῷ διδιώκειν. πῶς οὖν ὁμέ-
βασίλειος εἶπε τοῦτο ὅ καὶ διαυγῶς σῦν

ἐσανελθεῖν εἰς τὸν παλὸν τὸ πνεῦμα
τὸ ἅγιον καὶ τὸν υἱὸν σάλαεω. ἀφ' ἑαυτοῦ γὰρ
οὐδὲν καθαπαξ ἀπηλόησε καὶ ἀλόγιον
ἦν τὸ ἅγιον παλαιῶν σοφὰς τοχίας. ἡ ἡμῶν
ὅλη σὲ βάλλει ἰὼ σαλόμα οὐκέτι χρόμεθα
βασιλέως, οὐ σὲ ἀφεύγει τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον σκη-
τοῦ μίου σκηροφόεσθαι καὶ ἐξαυτοῦ λαμβά-
νειν εἶναι. μᾶλλον ἡμῖν οὐ κάλλος αὐτὸς
ἑαυτοῦ γεάφων ἐν ἡμῖν ὁ τοῦ ἀσεχθοῦ τεμό-
ειον σπουδὴ πειθαφωεῖς οὐσίας καὶ ὑ-
πο σαύσεως βάλλα σὴν ῥητὴν ἐμὴν οὐ ῥητὴν
καθαρὸν ἀναφαιρόσαν τὸν μεγάλου δι-
δοῦς βασιλέου σαλόμα. καὶ ἐλίλυσαν
εἰς χωρεῖν ἡμῖν σκηροφοῦσθαι τοῦ ἁγίου πνῦ.
χρεῖα γὰρ ὅλως σὴν ῥητὴν ἐμὴν σπουδὴν,
σπερ σὴν τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον ἀφοῦ παῖσα σπουδὴ
πλήσιν πλοῦ διδασθεῖ χορηγία πρὸς ἄγειν. τοῦτό
μὲν θέλημα, ὦ βασιλεῦ σαλόμων, σημαίνει χαμαί-
νειν ἡμῖν σὸν παλοῦ παρὸ ἀϊδίας ἐξ ἡμῶν
ἀχθῆναι ὅπου καὶ σκηροφοῦσθαι τοῦ

γωνεῖς ἐκ τῆς καλλιωνύμου σαυτῆς· ἰσότητος
ἔχει, ὁ μὲν Δαλεὺν υἱὸν καὶ σωσανδρίζε
σθαι καὶ ἐκ τοῦ παιδὸς υἱοποιεῖσθαι· ὁ δὲ υἱὸς
οὐδὲ ἐκ τοῦ παιδὸς ἐκπροσώπως σὲ ἀπο-
λογεῖσθαι καὶ μετ' αὐτοῦ· μόνος μονομα-
χῶν ἀγωνίζεται πρὸς ἐκλαμψας· οὐδεμίαν
καλλίονα ἰσοδύναμον τοῦ γυναικομάχου ἐχεγλω-
κωσσίαν πρὸς τὸ πεζὸν ἢ πρὸς τὸ πνεῦμα τὸ ἀγίον
σημαίνοις ἂν μικρὸς ὁ μικρὸς γωνείζεσθαι·
ἐκλαμπρότατος οὖν φαίνεται ὁ μέγας Δαυὶδ ἐκ
τοῦ παιδὸς μόνου σοφίζεσθαι εἶναι τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον
λέγεται δὲ οὕτως τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον πρῶτον μὲν τοῦ
μεγάλου υἱοῦ Ἐλισάβετ καὶ τοῦ Ζαχαρίου ἀπο-
στόλους οὐκέτι πρὸ ἐξαύλου ἐκπορεύεσθαι
ἢ ἐξαύλου τοῦ εἶναι ἔχει ὡς ἢ παρ' ἡμῖν πε-
ρὶ τὰς βουλὰς δημοκρίτου αὐτοῦ ἀσπασάτω καλὰ
μεγάλα ἐκ τοῦ παιδὸς περὶ υἱοῦ σκοπεῖν
καὶ ἀφόβως σπάζεται τοῦ μεσεκπορεύεσθαι
σαμεσοῦ τοῦ λόγου Ἰησοῦ τοῦ παιδὸς αὐτοῦ

ὀξημμένον εἶναι ἐχειδεῖναι· ὅτε καὶ σπορά ἐστι βλαστοὶ ὀλίγοι σὺν τῷ ταλαιπωρεῖσθαι ὅσον οἱ καὶ τὴν αὐλὸν αὐλεῖν ἐξημμένον εἶναι δεῖ πνεῦμα δάσιον· οὐκ ἀνοῦν σὺν ῥᾳθύμῳ αὐλεῖν ἀναλίσκειν ἔστω αὐλὸς ὅσον μεῖζον ὀρθίων ἀσθενῶν· σεσοφισμένον γὰρ ἐστὶν ὀρθίων αὐλὸς ἀσθενὴς καταχαμβάνεσθαι πάλιν ἀφεξῆς φησὶν· ὁ σεμνὸς ὀδόντων παῖς σπορεύομενος πνεῦμα αὐλοῦ καὶ μετὰ αὐλοῦ γνώσεις ἔχων οὐκ ἔστω αὐλὸς πεζὸς βαίλων, μηδὲ ἄλλως ἔχων δὲ σὺν παῖς σπορεύμενον· δεῖ δὲ μετὰ αὐλοῦ φανερῶν· εἰ δὲ μόνον μόνο χρῶ σὺν αὐλῷ ἀγωνιζόμενος σπλάγχνα τοῦ ὑγροῦ σύσκιαν ἔχειν κοινωνίαν καὶ δὶ σαίζων ὧν γνωσιμάχων πρὸς τὸ παλαίειν, ἢ πρὸς τὸ πνεῦμα οὐκ ἄμα σύσκιαν ἔχει πρὸς λιμοῦ πρὸς ὀλιγοκοινωνίαν· ἢ λίς ἰσχὺς τὰ τελειοποιεῖσθαι, μηδὲ λίς σημείοις μόνοις

φησὶ γνωρίζεσθαι μόνοις τοῖς οὐκ ἄλλοις
ὅλως μόνοις μονογενῶς ἐξελαμπούσαις
γνησίως καὶ ἀληθῶς καὶ οὐκ ἀλλοις
γνωρίζεσθαι πατρὸς ἅγιον· εἰ οὖν μόνοις γνω
ρίζεσθαι καὶ οὐκ ἄλλοις οὐκ ἄρα καὶ νῦν ἐπι-
δημεῖ τοῦ ἁγίου πνεύματος ἡμῖν ἡ τοιαύτη
τοῦ μόνου ἀποστολή :·

Ὁ Ἰωάννης :-

II

ἀλλὰ εἰρωνεία παρὰ πάντα ἀποστόμα
ἄπειρος καὶ ἐλαττόνων λόγοις
αὐθήμασι καὶ ἀεὶ θηρώμενος ἡττᾶν πλέω
νος πεζεύματος ἀληθείας ὀλίγοις ἀγνεύων
οὐκοῦν ὠφελον οἱ μὴ μετέχοντες λόγου θεοῦ εἶ-
ναι πνεύματος καὶ μαρτυρίας τοῦ ἁγίου. ὅλως
δὲ γὰρ οὐκ ἀποκρούομενος σαδδουκαίων πρὸς
ἃ εἰρήκασι. πρὸς οὐδὲ ἄπειρος μαρτύρησι πνεύ-
ματος ὅλως οἱ ἀποκρινόμενοι πρόδηλον ἔστιν
ὅλως πρὸς ἀληθῆ βίβλος ἄλλη κοινωνήσουσι
φθαρῆναι καὶ λοιδορεῖν κενοὺς παρακλίνοις τοῦ

κκ.

φευνοῦσιν οἱ ἡ μέλισσα σῶμα τοῦτο σὺν
τοῦτον αὐτὸ ἐκβαλεῖν, ὅταν σὺν αὐτῷ καὶ ἐκ-
κεῖνο ἔμψυχον ἡ βίβλος αὐτὴ ἐστὶ φ᾽ ὃ
νεκρὸν ὁ ἐξάγει ἀπὸ τῆς σπουδῆς τῆς-
βίβλου ἐκείνης καὶ ἐκεῖνον τὸν καὶ οὐδὲ
μίαν ὧν σαφοῦς μᾶλλον ἐν γε καὶ τε καὶ λα
λίνων, ὅστε ἐν οὐ λέξει τοῦτο παρ᾽ ἐμοῦ
ὡς οἱ παλαιοὶ οὐδὲ οἱ καλὰ τοῦ παρ᾽ ἐμοῦ καὶ
ἢ οἱ πρὸ αὐτοῦ ὀλίγον χρόνου. ὥφελον οὖν
φθέγγεσθαι τὰς βίβλους, ἀλλὰ λέγομεν πεί-
θοῖ ἀρχαῖοι τῆς παλαιότητος ἕνεκα. ὅτε γὰρ ἐν ἐκ
πάντες οἱ ἐν γε καὶ τε καὶ λα λίνοι νεκροῦσιν
τὸ φθόνημα κατὰ τῆς ἀποστέλλεσθαι πα
ρὰ τοῦ χρῆναι μᾶλλον οὐ μέλει φων βίβλων
οὐκ ἔχων πείθειν ὁ σοὶ τοῦ ἑαυτοῦ σώματος,
ἢ βίβλος φθέγγεσθαι τὰς βίβλους ἐκείνας, τὰς καὶ τὰ
τοῦ καὶ ἐκεῖνον δύνεσθαι μᾶλλον πείθοῦσιν
ἢ ἐμοῦ ἢ ἐμέ. πρὸς δὲ τοῦτο φθέγγεσθαι λέγω ὅτι ὡς.
πρὸς ὁμιλεῖν τὸ ζῶον μὲν πάντα ὡς ἐπὶ πᾶν

καινόν αὐτὰς ἵνα σὺν καὶ αὐτοῖς πρὸς τὸν
σὺν αὐτοῖς ὅλα σὺν τὸν ἁφ ἑαυτῶν σὺν εἰ-
νος ὁ ζώσιμος ὅλοι ποιῶν οὐσαμίαν ἡμῖν
ἀξιολόγου καὶ αὐθεντικοῦ μάρτυρος περὶ τῆς
μὲν μαρτυρίας. ἀλλὰ καὶ περὶ τοῦ μὲν τοῦ
μαρτυρος ἀξιολόγους σὺν τοῦ σπουδαίου
ἁγίου κυρίλλου, ὧν ἡμῖν ἐλέησαν περὶ σε σέξα
τε κ' σὺν χαρακτῆρι αὐτὰ τὰ σὺν αὐτοῦ. ὅθεν σα-
μοῦ αὐτὸν εἶν. ἐν βιβλίοις ἵνα σταλῶσι τοῦ
λοῦ μὴ λείπειν παρὰ βασιλεῖ ἀλλὰ περὶ σφέτερον
ζυγίας ἕνεκα σπουδῆς καλῶν. ὡφείλεις δὲ λίαν
καλῶς μεμνῆσθαι. ὅλως δὲ αὐτὸν μόλις κύ-
ριος ἡμῖν ἁγίας σαβίνας. ὅλοις δὲ περὶ τοῦ μὲν
σου ἡμῖν αὐχαλόλου καὶ αὐθεντικοῦ μάρτυρος ἰωάννη
σολῦ ἰουλιανοῦ παπαλιβείου παπᾶ

κχ.

καὶ μαΐου καὶ πεσσιου χιλιανοῦ καὶ ἑξακοσιοστοῦ ἑβδόμου ἔτους ἀπὸ ἰδίας ἀφορμῆς εἰς ἐξένους καλλιτεχνῶν τοῦ ἀθανασίου· ὁ αὐλὸς ἱκέλαος τοῦ ἀρχιτέκτονος τόπους· ὡς σπείσιν πρὸ εἶχον ἰδιοπραξείς τ' ἐν καὶ ἀσωμάτου ἀρχέλαος· σὺν ἡ αὐλὴ ἡρώμαινε σπείσι σύμπασιν ἡ ἐώα παρὰ τοῦ αἰγελάου τοῖς σπενεμένων ἐθάρρησε δὲ αὐτὰ ἐξ ἀφανασίῳ, ὡς εἶχον σὺν ἰδίᾳ παλαιᾷ ἡρώμαινε ἰδιοπραξείς καλλιτέχνου ἡρώμαινος καὶ ἐμμενῶς μετ' ὀφελείου καὶ ὑπὸ χάρωνος τοῦ χιονμένων σὺν καὶ ἀπαστέων· καὶ ὅλῃ ἰδιοπραξεις καὶ τοὺς κανόνας. ἐπηρεσία μεγάλης αἰῶνος καὶ ὡς οὐκ ἐβούλετο πέμπτα ἰδιοβλυπα· καὶ ὡς ἐμμενῶς πεμφθεν καὶ καθάλου καλλιτέχνα ἀναγκαίως σπενοῦ καὶ σὺν σπείσι σὺν καλέσου· ὁ ἀθανασίος ἰδιοκλαυθοχείαν σωόσου εἰς τοὺς ἡρώμαινον θεὸν καὶ οἱ αἰγελαὶ σπέφεσον σπεῖνα

καὶ οὐκ οἶδα εἰ ἐμοὶ μὲν ἀεὶ ἐκκλησίαν
ἐκάλεσεν ἀπόφασιν ἡ σὴ ἀνοχή σου-
νόσ· καὶ ὥστε σὲ ἀπὸ δόξαν σὰ
τοῦ καιροῦ τοῦ εἰκαία. ὅλως μὲν ἀεὶ
ἐκείνους ἐκάλεσεν, πέμπτῃ ὀλιγόφιος
ἀθανασίῳ ἡ σὴ καὶ ἀσωτόσ καιρόν
οἵλυες νεωτέρας ἐφ' ἑαυτὰ οἷς δὲ
καιρῷ ὡς ἡ σὴ τοῦ ἀθανασίου. καὶ ὅλα
τοῦ δούλιος πάπας ἀποκεινόμενος τοῖς
ἀνοχία πολὺ ἔσον τῷ σωσόσον χίαν σφμεν
στέλαμβ ἀνδρα ἐκείνων σαλλὼ ἑαυτοῦ θεσ
σήλα· ὡς ἐβλέμενοσ ὅσων αν ἐσαν χωρεῖσου-
ναν ἐστυς ἡ σὴ ἀποσοχικὴ σὴ κατέσεως. σὴ μὲν
ἄλλοις ἀπολὴ σὴ καὶ ἀσωτόσ ὡς οὐσεμία δὲ
τολὲ ἐπεκχθὴ καὶ βεβαία σωσόσος ἡ μὴ-
σπεκχθὴ ἡ αὐθεντία ἡ σὲ ἐκκλησίᾳ ἐκκλησ
λίν ἀσοῦ βόπου χεῖσι ὡς ὁ ζώσιμος ἔφθελεν
καιρόν ἀ καὶ ἐσεμὲν μὲν πεῖσεσι ὅλα σὴ-
λοῖς σὴ καὶ ἀσωτόσ καιρόσ. λέγω οὖν

κ κ.

ὡς σὺ νομοθετεῖ ἐν τοῖς τοὺς νομοθέτας τοὺς
φθαρμένους εἶναι καὶ παράνομα καὶ ἀναβολὴν
καὶ εἰ ἐπὶ φθορᾷ πάντως στέφθαι ἀπὸ
τῆς ἀναβολῆς στέλλεται τοῦ ἀγῶνος πάλιν
καὶ οὕτως συμφέρεται μανθάνειν καὶ σωφρο-
μεθαστέον τοὺς βίβλους αἷς ἐχόμενα
ῥήμασι τοῦτο δὲ ἀξιώματι ἀποδοῦναι μᾶλλον
ἀπειλάτες ὀξηγούμενος δὲ εἰ ἐν μιᾷ ἀλλο-
βασιλείᾳ. οὐκοῦν θαυμαστὰ εἰποὶ ἀφαίνου
καὶ ἄβπα σὺν εἶπες, στέλλον νέμεσιν
γὰρ σωφρόξηπνοιν στέλλε σεφθαρμένῳ
ῥήμασι καὶ στέλλον σὺν ἐχοβοία ἀεὶ σὺν
ὅλῃ μηνὶ ἀπαλλάττω σὺν αἷς σὺν ἀλέξεσιν μεταλ-
λάττω βλάβῃ ἐμποιεῖ. πολλὰ καὶ οὗτος δὲ
ἄβπα σὺν σεφθαρμένου ἀρχαίου πήγατο
εἰς σωμάτων οὖν τῆς ἀνθρωπείας καὶ οὐ δὲ νόμος
συμφέρεται εἰς σὺν πρὸ τοῦ εἶπες ὅτι ἀξιοῖ
καὶ τοῦτο οὐ, ἀμφότερος ὁ υἱὸς οὐκοῦν ἀλλὰ

τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, ἀπὸ τοῦ Πατρὸς· σὺν τῷ Υἱῷ συν-
δοξαζόμενον καὶ συνδοξαζόμενον· τὸν λαλήσαντα ἐν τοῖς
προφήταις· εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν
ἐκκλησίαν· ὁμολογοῦμεν ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν·
προσδοκῶμεν ἀνάστασιν νεκρῶν· καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος
αἰῶνος· ἀμήν· τὴν δὲ ἁγίαν σύνοδον τὴν ἐν Νικαίᾳ τῆς
Βιθυνίας συναχθεῖσαν ἐπὶ τῆς βασιλείας Κωνσταντίνου
τοῦ γαληνοτάτου βασιλέως ἡμῶν, καὶ τοῦ ἐκείνου υἱοῦ
Κωνσταντίνου τοῦ εὐσεβεστάτου καίσαρος· ἀναθεματίζομεν
μετὰ τῶν ἁγίων πατέρων τῶν ἐν τῇ συνόδῳ ἐκείνῃ συνελθόν-
των· καὶ τοὺς λέγοντας ποτὲ ὅτε οὐκ ἦν ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ·
καὶ πρὶν γεννηθῆναι οὐκ ἦν· καὶ ἐξ οὐκ ὄντων γέγονεν·
ἢ ἐξ ἑτέρας ὑποστάσεως ἢ οὐσίας φάσκοντας εἶναι τὸν υἱὸν
τοῦ θεοῦ· ἢ κτιστὸν· ἢ τρεπτὸν· ἢ ἀλλοιωτὸν τὸν υἱὸν τοῦ
θεοῦ· τοὺς τοιούτους ἀναθεματίζει ἡ καθολικὴ ἐκκλησία·
ἐπὶ τούτοις ἐπιτίθεμεν τὰ ὀνόματα Εὐσταθίου Ἀντιοχείας·
καὶ Ἀλεξάνδρου Ἀλεξανδρείας· καὶ Μακαρίου Ἱεροσολύμων·
καὶ Εὐστοργίου Καππαδοκίας· καὶ Θεοδώρου Τυάνων· καὶ
Ἀμφιανοῦ Ἰκονίου· καὶ Γρηγορίου Νύσσης· καὶ Ἀερίου
Σεβαστείας· καὶ Εὐσεβίου Κυζίκου· καὶ Εὐνομίου Λαοδικείας·
καὶ Θεοφίλου Ἀδριανουπόλεως· καὶ Μαρκιανοῦ Ἀρεοπόλεως·
καὶ Ἀθανασίου Μυσίας· καὶ Ἀκακίου Καισαρείας· καὶ
Ἀετίου Λυδίας· καὶ Εὐνομίου Κυζίκου· καὶ Θεοδοσίου
Τριπόλεως· καὶ Μενεδήμου Φρυγίας· καὶ Ἀστερίου
Σκυθοπόλεως· καὶ Θεοφίλου Ἀδριανουπόλεως· καὶ
Μαρκιανοῦ Ἀρεοπόλεως· καὶ Ἀθανασίου Μυσίας· καὶ
Ἀκακίου Καισαρείας· καὶ Ἀετίου Λυδίας· καὶ Εὐνομίου
Κυζίκου· καὶ Θεοδοσίου Τριπόλεως· καὶ Μενεδήμου
Φρυγίας· καὶ Ἀστερίου Σκυθοπόλεως· καὶ

ὁ αὐλὸς ἀποστεινωτὸς ὅλος τοῦ τοῦ τόπου
ἐχέτω πρὸς τὸν μόν κατὰ τὸν τόπον ἐξηρμένον
τοῦ του κατὰ καὶ ὁμόσε πρὸς τὸν τρόπον κατὰ τὸν
λεῖον ὁμόσε ἐξηρμένον τοῦ παρὸς σκαφὴν
τοῦ τῶν σκάνδαλον εἰς τὸ αὐλὸν εἶναι τὸ ἐξηρμένον
μένος καὶ τοῦ μόν ὀξηρμένον. εἶναι σκεύους
αὐλία:-

ὁ ἐφ ἑξῆς:-

εἰς μὲν τὰ περὶ τὸν τοῦ παρὰ τὸν εἰρημένων, λέ-
γομεν ὅλως μὲν μᾶλλον εἶναι τοῦ πάντα ζῶσιν
οὐ πάντα γάρ ἐσμεν οὐχ ὡς οὐκ ἔχοντες ἢ μὴ-
δὲν αὐλοὺς ἔχομεν γὰρ καὶ ἐξαπλοῦς ὀξεῖς τοῦ
τοῦ παρ' ἡμῖν δύο σὺν μικρῶν βιβλίων· ἡμεῖς
γὰρ εἰσὶ τὰ ὀλίγας βίβλου ὡς ἐλέγομεν, οὐ δὲ
εἰσὶ καὶ ἡ βίβλος ἀπὸ τοῦ σταυλίνου πόλεως.
καὶ ἐγὼ εἶμαι ὅλως γνώριμα ἴσως καὶ ἡμῖν.
γὰρ τὰ παρ' ἡμῖν χελώνια

ὁ ἐφ ἑξῆς:-

Π οὐδεὶς ὁ βιβλίου :- ὁ ἐφεάθ

Τ ὁ βιβλίου τοῦ ναυόνων τῶν ζωόων :-

ὁ Ἰωαννης

Ο ὑοέποτα διεκτήσεθα παὰ τοῖς λαλίνοις
ὅτι ζωὸ μου πάπα πεποιηκὼς τὸ φτο
εοὺ τοῦ ζω· ἀμὴ τοῦτο ἐ ἀ ζωμὸ· ὅτι αγὰ-
ἐ ξελάβος :- ὁ ἐφεάθ :-

Ϛ Τεῦτο μὲν τοῦτο σαλο μὴ εἶναι τοῦ παοῦτος
ναεοῦ τὸ ζήτημα τοῦτο :- ὁ Ἰωαννης

Α πολοὶ πόοι οἱ λοιποὶ εἰσὶ ἑλλεφ εἰ βούλει

ὁ ἐφεάθ

Η μεῖς πὸς τοῦτο ἐ τομὲν ὁ λιόμεθα ζα πὶ ελος
ἐ ξηγούμενος ἐ αὶ τοῦ τὸ ἐ ηρῆσθαι ζου ἐ λεῖ
λεῖ ἐ ὅτι ἐ ξηρῆσθαι τοῦ ὁ μοῦ μεῖς ἐ ὡς ἀμφότε-
ρα ζα πὶ τοῦ ναὶ σὺν ἀμφὶ ἀσπασά ναὶ ζα λα
μβάνεθαι ζα ὅτων ἀειθυμένα ὁ ὐσιῶν
ζων ναὶ ζα πὶ τοῦ μὰ χαὶ ῆ αμὴ ζωὴ ἀει-
θυμητικὰς, ἀμὰ ἀ ἴκη ναὶ αὐτὴ ἀειθυμητὸ

πεοὶ ζα πὶ χθα τοῦ ἐ

πορεύεσθαι τοὺς ἐξ ἔθνους ἐξέρχεσθαι· ἐὰν μὴ
καὶ ὁ πνεῦμα ἅγιον σωτέλεσθαι ὑπὸ τοῦ ἐξ
ουρανοῦ τοῦτο γὰρ ἀσωμάτου ἀλλως ἔχειν
δηλοῦσθαι ὅτι ἀόρατον ἐστιν αὐτὸ ἐχειν τοῦτο γὰρ
ὁρατὰς σπήλαιον ἀληθῆ φανεῖν αὐτοῦ.
τοῦτ' ἔστιν σωτέλεσθαι πρὸς σωματικὰ ἀσπα-
σάμενος καὶ λαμβάνων ὁμοίως τοῦτο φανεῖ ὅμοι-
βαδίζειν. οὐ σε πόθεν εἰς ὀλιγοψυχίαν
μὴ καὶ ἀπαίρειν ἀπ' ἄλλων καὶ ἐξ αὐτοῦ
μὴ αἰτίαν ἔχει· πρὸς ἀφορμὴν τοῦτο ἡ-
μεῖς οὐ σωζόμεθα δηλοῦντος ἐξηγοῦ· πλὴν
αὐτοῦ τοῦ σπαζομένου μὴ αἰτίαν τοῦ πνεῦ-
σθαι ὀλιγοψυχίαν αὐτὸ ἀσπασάμενος καὶ λαμβά-
νειν.

Ὁ Ἰωάννης.

Λ ὁ πρὸ τοῦ ἐξηλθαν καὶ δὲ τὸν σωτῆρα τοῦτο
σημείου καὶ καὶ μὴ ἐξηγοῦν οὐδὲν ἀ-
λλο νόησιν, πλὴν ὀλιγοψυχίαν σωτέλεσθαι πρὸ
τοῦ υἱοῦ μὴ ὅτι σωτήρ ἐστι τοῦ πνεῦ πρὸς τὸν
υἱὸν ἐκεῖνο δὲ ἐπὶ πρὸ δὲ ἐστι πρὸ καὶ

Ἡ ἐν Ἐφέσῳ
α Ἐχέτω ὁ λόγος πρὸς τὸν υἱὸν ὁμοούσιος
καὶ συναΐδιος καὶ συνάναρχος καὶ συναίτιος
καὶ συνεργὸς καὶ συμβασιλεύων καὶ συνδοξαζόμενος
καὶ συνεπιτιμώμενος καὶ συνεπιτιμώ

ΧΧ.

τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον ἵνα μὴ πεπλανώμεθα
τοῦ υἱοῦ καὶ ἀναφερόμεθα πρὸς τὸν πατέρα
μέσως, ὅθεν καὶ αὐτὸ ὁ υἱὸς εἶναι σαφῶς
τοῦτο ὅτι περιεχωρήθη ἀγγελικὴν ἐμφύσησιν
τοῦ πατρὸς οὖν ἀεὶ ἁγίου τὸ πνεῦμα τὸ
καὶ αὐτὴ ὅτι ἡ ἔξις σὺν τοῖς ἁγίοις περιπολοῦσι
δηλοῦσι τὰ παρ' ἐμοὶ τελούμενα οὐσαμέσως λα
βοῦσα ἐχομεν :· Ὁ Ἰωάννης :·

Λ ἐστὶ δὲ ἀπὸ τοῦ ἥπτου τοῦ τελείου σωτῆρος
αὐτὴ ὅτι ἡ ἔξις φύσεως σημαντικὸν τοῦ ἁγίου πνεῦ
πρὸς τὸν υἱόν. σαφῶς γὰρ οὖν νοεῖται ἡ ἔξις
ταύτης τῆς φύσεως. καὶ γὰρ ἡ ἔξις ἐστὶν
τοῦ ἁγίου πνεῦματος πρὸς τὸν υἱόν καὶ σὲ δὴ τὸ
αὐτὸ οὐκ ἀποφεύγειν αὐτὸν σπέρμα
ξυλοῦντες καὶ υἱὸν λέγειν εἶναι τὸ ἅγιον πνεῦ
μα οὐδὲν πλέον ἀφαιρεῖν πρὸς τὸ τε
λειότατον ὄνομα. σπέρμα αὐτὸς καὶ πνεῦμα
ξυνοῦσιν ὀνόματος. πνεῦμα δὲ ξυνάπτεις καὶ υἱὸς
μενοῦν ἄλλο σημαίνει ἢ πνεῦμα ἐξ ἡμῶν

Ἀπὸ τὰς ἐσσὲς μεταξὺ τοῦ παιδὸς καὶ υἱοῦ
καὶ ἐξ ἴσου ἐναφύσεως νοοῦμεν τὸν υἱὸν ὄξης
ἴσης τοῦ παιδὸς καὶ ὁμοπαθέα αὐτὸν
τοῦ υἱοῦ· ὅλως μὴ πεφυκότος μεταξὺ τοῦ
ἐξ οὐσίας τοῦ υἱοῦ· ἀλλὰ μόνου ἐστὶν ἐξ ἴσου φύ-
σεως ὅλη ὅση ἐστὶν ἡ τοῦ πατρὸς ἐπεὶ τοῦ πα-
τρὸς αἴτιον ἐστὶν ἡ ὑπόστασις τοῦ υἱοῦ καὶ τοῦ υἱοῦ
αὐτοῦ τοῦ αἰτίου τῆς, καὶ ὡς σαφῶς αὐτοῦ
τοῦ ζωοποιοῦ νοῦ καὶ ἀκολούθως τοῦ λόγου
μαθητῶν ὄντος. ἀλλ' ὁ ζωοποιὸς μὴ ἀπὸ τοῦ
πατρὸς ἐπιπεφυκὼς ἐστὶ φύσει· ἀλλ' ἐπι-
τοῦ πατρὸς ἐξ οὐσίας πρώτως αὐτοῦ καὶ
σαφῶς ἀπὸ ὅλου ὅλως ἀφ' ἑαυτοῦ ἐστὶν ἀ-
ρα ἐξ οὐσίας τοῦ πατρὸς ἀναλλοιώτως τὸ
πνεῦμα τὸ ἅγιον ἐπηρτημένον τοῦ πατρὸς
καὶ ἐξ ἑαυτοῦ ὡς ἰδίου τοῦ πατρὸς τοῦ υἱοῦ
δηλονότι ὅτι ἐπηρτημένον καὶ μιᾶς οὐσίας μετ'
αὐτοῦ ὅλως ἀποστεῖλαν ἢ ἀποσταλὲν τοῦ υἱοῦ
καθὼς καὶ οὐσίας ἐξ ἑαυτοῦ ὑπάρξεως τοῦ πατρὸς

ὅλη ἐξ ἀνάγκης καὶ σπάνιος ἐχέγγυα πέφυκεν
καὶ λίαν πεφαλαγγωτὴν πεῖσιν πεφὶ ἡδονῆς
σεξουαλικῆς σπάσεως, σπόλις ἡ τάξις ἐνὶ
καλλέφρεμέτει μία ὅλη καὶ ὑπερμαφρο-
δίτου. εἰδράξιωμαι καὶ ἡ τάξις ὑποσε-
βαστικὴ ὑπόν. οὐκέτι καὶ ἀλόγειας εἶναι ἀν-
νωσοῦς σπάσεως καφαλαίφουσόμενοι
ἀποστάξαι. ὁ πεφόλος εἶπεν ἀποστάννυ τὸ
σπάσθου. ὅλη διὰ ἡ τάξις ἡσυχίου πεῖ-
σιν πεφὶ ἡδονῆς. ὃς καὶ ἡσυχίης πεῖσιν ὑπόν
ὁ πάλιν ἀρχὴ καὶ αὖ σπάσεως ἡμαφρο-
δίτου καὶ ἐλάττους σπαπάφαστος σπάσθου
σπαῦθα ἀπλήθου καλλέσουσιν μίου. καὶ
ἁπλῆς ἡ ἀληθὴς σπάνιος παῖσιν ἡσυχίας
φαλαίου, λάττους δὲ ὅλη διάφορος εἶσι
μαφρόσους. σπάλιν παῖσι ἐσπουφαῖς
φύσεως, ἀμφότεροι ὑπάρχουσιν ἀνάσεις ἐξ-
άξιωμα πεφομίζων πολλὰ κεῖμθαι ἢ
καὶ ἐπλήθης ἴσχυρὸς σιῶν ἀποστάννυσιν

μὴ εἶναι ἀρχὰς μιᾶς κυριότητος μίαν
σε ἐξουσίας καὶ πολιτείας καὶ ὑπεύθυνον
πείθομαι εἶναι ὅτι εἰ πάλιν ἔχουσι
σὶ σὺν αὐθεντίᾳ σύμβολα ἕτερα μιᾶς
ἄλλου ἑλέσθαι φύσεως. πρὸ ὀλίγου ἐθεασάμην
ἀεὶ σαμίου σὺν αὐλητῇ τὴν ἀσάφυσιν·

ὁ ἔφεδρος

Ἐ γὼ μὲν φύσιν μάλιστα ξυμπαθῆ καὶ μίαν
καθὼς σύμπαθες ὅμοιόν ἐστι θεῖναι κατὰ
πρόσοχθος πρὸς αὐλὸν ἀναφέρεσθαι καὶ αὖθις
μόνη μάλιστα τέλος ἀναγκάζει ἀναπαύεσθαι
δι' ὑπὸ ἄλλου σαλεύσαι μέτρα ἔχοντος
ὅς πάθεσι καὶ μόνῃ τῇ δι' οὐσίᾳ
τέθαλπε οὐσιαχέτει τῇ τῶν ξυμπρὸς ὁμοίῳ
μόνῃ σαλεύσεως ὃς αὐλοῦ καθὸ ἔχει ἑξαίνου
θεῖναι ξυσιμόνχέτει ὑπὸ ἄλλου μόνῃ
τῇδε ξυλάσσων φθαι αὐλῷ καὶ τάχθαι
ὡς σὺν αὐλῷ ἀσαπάθεσι καλαχαμάσαι ὁμοίως
καλάμῳ ἀπὸ σόων σὺν μιᾷ ἀνθυλέτῳ

xx.

τοῦ ἑνὸς ἀφ' ἑαυτοῦ τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον· ὅτι-
οὐκ ἦν ἐξὸν ἄλλῳ τινὶ προσπνεῖσαι τοῦ ἁγίου
πνεύματος τὸ πνεῦμα· προσεχῶς ἀναφέρε-
σθαι. εἰ δὲ καὶ ἄλλῳ αὖθις λέξιν εἶναι συμβαί-
νει ξένην οὖσαν καὶ πνεῦμα, μὴ μέντοι ξένον παρὰ
τὸν υἱὸν καὶ πνεῦμα· ἀλλὰ τοῦ υἱοῦ τὸ πνεῦ-
μα ὡς πρὸς τοῦ υἱοῦ τὸν πατέρα· οὐκοῦν τὸν αὐτὸν
ἡλικιῶται καὶ ὁμότιμον αὐτὸν ἀναγκαίως
τοῦ ἁγίου σώσας πνεύματος· λείπεται τοῦτο εἶ-
ναι τὴν λέξιν καὶ τὴν ἀξίωμα τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον
τοῦτο δὲ σήκου ὡς οὐδαμοῦ καλῶς ἔχοντα
ὡς ἀξιώματος οὐσίωδους υἱοῦ. ὅπερ ἄλλο ἢ
ξένον καὶ ἀλλότριον εἰπεῖν ἐστιν :-

Ὁ Ἰωάννης -+

ἐγὼ δὲ οὐκ οἶδα ὁμωνυμίαν καὶ χρείαν ὀνόμα-
τος ἀνδρὸς πιστοῦ ὁποῖον ὄντα μὲν ξένην τοῦ πνεύ-
ματος οὐσίαν ἐξ ἑαυτοῦ δὲ λέξιν φύσεως καὶ ὄντι ἐξαι-
τοῦντα· εἰ δὲ λέξις φύσεως ἴδιος ἀφ' ἑαυτοῦ τὸ πνεῦμα
ὀνομάζοντα οὐκ ἔστιν ὡς λέξιν τῆς φύσεως

ὅλε μ' ἐξ ἀποστέρησον ἀπολῆς μ' ἐμελέσω
βίβλου ὅλ' ἐμὲ ἀπὸ σεῖο ἔχει
ἀξιον υἱόν σεο βούλομαι εἶπον ὥστε ἀναιδῆ καὶ
βουλὴ γλυκὸ θάνοι βασιλεία, πάλλες οἱ σπουδαῖ-
οι καὶ θεολόγοι. ἀεὶ πειρώμενοι ὅ θεὸς
ἀπολῆς ἰσίας αὐτοῦ σημαίας καὶ καταβαίνε-
τον οἱ πρεσβύτεροι γλυκὺ μοι λόθον ἀληθῆ-
σαν βουλὴ ὅ θεὸς ἐμὴ ἰσία αὐτοῦ σημαία, οὕ-
τω καὶ οἱ σπουδαῖοι καὶ θεολόγοι πειρώμενοι
ὅ θεὸς καθὼς εἶναι θεὸς πειράσαι βούλομαι πει
μὴ σὰς σημαίαν. ἄμμι γὰρ ἔπονα ἀπώλε
σαν παῖδα σὰν πνεῦμα, εἰ ἡμῖν ἀεὶ σύν-
μενε μιᾶς οἱ ὅ θεοὶ. νῦν οὖν σύμβλεες ἀεὶ
σοὶ ἐμὴ οὐ ἀναπαύσασθαι ἐθέλω πρὶν κομίζω ἐμ-
ὲ ἐν λόμελλαίνοι καὶ ὁ κατὰ πρεῖον
πολλαχοῦ σπεῖ καλαμίνα μοι εἰ πολλαχοῦ
πεῖμε παῖδι ὅ θεὸς, ὅσσα ἐπὶ φρεσὶ σῇσι ἑῷ
ἵνα ἰσχυρὸς ἀγνὸν οὐ καὶ χὴ πρεσβύτους

χχ.

ὅπου περὶ τοῦ τόπου λαμβάνω τὴν φύσιν
ὡς μεγεθῶν ἀχωρίστων, οὕτως ὡς ἐπὶ
μεγεθῶν καὶ ἐπὶ ἀριθμῶν καὶ ἐπὶ τοῦ χρόνου
ὁμοίως τοῦ τόπου τοῦ λαμβάνειν τὴν φύσιν
ὡς πρός τι ἄλλο ἐκείνων αὐτῆς εἶναι τὸ λαμβανόμενα
ὡς καὶ τοῦτο τοῦ τόπου ὅτι λαμβάνειν σημαί-
νει ἐπὶ τὴν πέρατα τῆς περιεχούσης κατὰ τὸ λαμβά-
μενα εἶναι ἀπὸ τῆς οὐσίας ἐκείνης καὶ ἀ-
πολαύειν τῆς ἐπιφανείας ἀφ' ἧς ἀπὸ τοῦτο
φαμὲν οὐ τοῦ φαίνου, οὕτως οἱ σοφοὶ τῆς
καὶ καὶ καλοῦσι ὅλον τὸν ἀθάνατον ὡς ἀ-
πόστημα καὶ ὁμαλεῖος ἀνομοίους καὶ
πάντες φασὶν ὅτι ἡ πέρας τῆς περιεχούσης
ἐνός περιέχοντος ἀφ' ἑαυτοῦ ὅς πέρας φύ-
σεως καὶ περὶ τοῦ τοῦ τόπου ὅλον τὸν
καὶ πάντες καὶ ἐπὶ τοῦ τὸ ἀπειρόμενον μὴ
οὕτως ὡς ἐπὶ τοῦ πέρας τῆς περιεχούσης οὐσίας ἑαυτοῦ
εἶναι ἢ περὶ τοῦ τόπου ἑαυτοῦ ἀφ' ἑαυτοῦ καὶ-
λαμβάνειν τὴν φύσιν ἀφ' οὗ ὡς κατὰ τὸ ἐν-

τῷ σωτῆρι τῶν ὅλων καὶ θεῷ παύλῳ τοῖς ἀποστόλοις καὶ πᾶσι τοῖς ἁγίοις τοῖς ἀπ' αἰῶνος εὐαρεστήσασι θεῷ μνήσθητι κύριε τῆς τοῦ δούλου σου ἀξίας κατὰ τὸ πλῆθος τοῦ ἐλέους σου καὶ τῶν ἀοράτων σου θησαυρῶν καὶ πρόσδος αὐτῷ ἵνα ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς ἀναστάσεως τῶν δικαίων εὕρῃ καὶ αὐτὸς χάριν ἐνώπιόν σου.

ὁ ἁγιος ἐφραὶμ

Π εὐθυμίαν λαβεῖν τὴν πεπληρωμένην ἀξίαν τοῦ θεοῦ καὶ τοῦ παντὸς τοῦ ἁγίου σωτῆρος ἡμῶν ἀξίωσον ἡμᾶς κύριε ἵνα ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς ἀναστάσεως εὑρεθῶμεν ἐν τῇ ἀξίᾳ τοῦ μεγάλου βασιλείου τοῦ ἐλθεῖν καὶ τὴν ἀξίαν καὶ τὸν ἅγιον τόπον ἀξίωσον ἡμᾶς κύριε.

ὁ ἁγιος ἰωάννης.

Ν αἰτοῦμεν ἀξίαν τὴν πεπληρωμένην καὶ τὸν ἅγιον τόπον ἀξίωσον ἡμᾶς κύριε τοῦ θεοῦ καὶ τοῦ παντὸς τοῦ ἁγίου σωτῆρος ἡμῶν.

ὁ ἁγιος ἐφραὶμ

α ὑπὸ τοῦ θεοῦ καὶ ὁ ἀνάμιος ἐλεεῖ ὅλη τὴν ἀξίαν καὶ τὸν ἅγιον τόπον ἀξίωσον ἡμᾶς κύριε.

ὁ ἁγιος ἰωάννης.

κκ.

Ο Πῶς ἐλέγετο καὶ ὁ ἀνόμιος παρεκλήθη παρὰ τοῦ βασιλέως φῶν, καὶ ἀπὸ τοῦ ἐβούλετο σεῖξαι ὡς ἦν ἀκαλέτου ἡφόσει καὶ οὐκ ἐλέγχετο ὁ ἀνόμιος παρὰ τοῦ βασιλέως τὸ πᾶν ἀλάθου εἶναι ἡλάξει καὶ ἀξιώματι. σταθεὶς δὲ τοῦ βασιλέως εφώνει τῷ βασιλεῖ ὁ ἀνόμιος ὡς σπιχειρά καὶ ἐνόν. οὐκ σταθεὶς εἶναι τῷ ἀξιώματι καὶ ἡλάξει εἶναι καὶ ἡφόσει:-

Η λάθαν ἄρα ὁ ἀνόμιος τῷ λέγειν εἶναι ἡλάξει καὶ ἀξιώματι τὸ πᾶν ἀλάθου:-

Κ ὁ ἀνόμιος φῶν:- ὁ εφόνει:- ὡς ἀσουν εφόνει τοῖς πράγμασι τῷ μεγάλῳ βασιλεῖ σταθεὶς δὲ ἀξία αὐτοῦ εἶναι ἴσον μὲν οὐδὲν φοβεῖν ὡς πρὸς οὐλέγειν. ὡς λέγειν τοῦ βασιλέως πρὸς πολέμου φοβεῖν ὁ ἀνόμιος φαλάθειν τὸ τοῦ αἰτίων σῶσαι καὶ αὐτὸν λέγειν τοῦ βασιλέως. ὅτι ὁ ἀνό-

μιος λέγει ἀπὸ τῆς ἁγίας τοῦ θεοῦ τῆς ἐκ-
κλησίας ἀξιώματι σαλεύεσθαι ἢ καὶ τῆς θεί-
ας ὁ ἐξέτασις· Ο ὑλέγεις οὕτως ἀμφίβολόν ἐστι πρὸς τοῦτο
λαλῆσαι· ἐν τῇ ἁγίᾳ καὶ μεγάλῃ συνόδῳ πολλοὶ ἐλέ-
γοσαν τοῦτον εἶναι τὸν ἀξιώματι καὶ τῇ θεί-
ᾳ ἐξετάσει· Ο ἀλλὰ τοῦτο
Η περὶ ποίας οὖν εἶπεν ἀμφιβολίας πρὸς
ἡμᾶς ἀπάντησιν ἢ ἐν ὀνόματος ἐν μιᾷ ἀ-
ποίᾳ ὁ ἀνόμιος, καὶ γὰρ οἱ ἄγιοι ἐλέγοντες
τὸν τὰ ἅγιον τοῦτον εἶναι καὶ τῇ θείᾳ ἐξε-
τάσει ἀξιώματι, οὐχ οὕτως οὐσίᾳ τοῦ εἶναι ἐ-
τέρᾳ φύσει καὶ σαλεύεσθαι εἰς τὸ δύνασθαι
εἰς ἁμαρτίαν μεταπεσεῖν δύνομένου εἰ μὴ
ἡμῶν ἀϊδίως ἡγήσατο ἐν ὀνόματος τῷ πεί-
σαι σαλεύεσθαι φάσκοντας φύσει ἀλλὰ χειρὶ
τέχνῃ οὔσας παρὰ τοῦτο οὐδὲ εἰς τὸ
μηδὲν καὶ τῷ ἀπολουθεῖν ὀνόματα
θαυμάζειν καὶ καλῶς τῇ ποι-
ότητος ἡσυχάτῳ τῇ ὕλης ἀναιρεθείσα

οὐλε ιος καὶ οὐκ ἐν τῷ δικαστηρίῳ ἀξιοῦτε
ἡμᾶς ἐᾶν καὶ ὑμᾶς ἀξιώσομεν σὺν ἡμῖν ἀγω-
νιᾶν καὶ καλεῖσθαι σὺν ἡμῖν εἰρηνικοῖς ὀνόμα-
σιν ἀντὶ τοῦ πολεμικῶν καὶ πεζῆς ἀξιοῦν ἡμᾶς
τεθνηκέναι φύσεως· καὶ ὅλως δὲ ἀκηκοὰς
ἀναγέγραφα σαλφεῖ ἐφ' ἑξῆς παραγεγραμμένα
σὺν θεῷ σωθήσεται· Ὁ ἐφεξῆς

H σόξαλφεῖ ἀξιοῦντι καὶ ἀκολουθοῦμεν ἀ-
λουβασχείου, ὅτι εἰ δικαιοῦμαι ἀξιοῦντε-
ν δὲ ἡμᾶς ἀξιοῦν καὶ ὑμᾶς ἀξιώσομεν· οὐκοῦν ἐ-
λεύθερον δίνομεν, ὅτι περιπολεῖν
φυλακὰν καὶ ἀξιοῦν καὶ σὲ σκοπιάν· ἀμ' ἐ-
μοὶ δὲ καὶ ἀκολουθοῦν ὅτι φυλακὰν καὶ ἀξιοῦν
καὶ σὲ σκοπιάν· ὀξαλὴς δὲ ἀμοὶ δὲ σὲ ἀγω-
νιᾶν παρὰ καὶ ἐ ἀκολουθοῦν οἷον ὅτι σὲ εἶ-
νοι εἰ πολεῖν ἡμᾶς ἀξιοῦν καὶ ὑμᾶς ἀξιώσομεν
ὅλως σὲ οἷον ἀξιοῦν ὅτι καὶ ἡμᾶς φύσει εἶναι
νων σὲ ὁμοίως βασιλεὺς οὐκ ἀκολουθεῖ δι-
δόνομι ὡς ἀληθὲς οὐκ ἀμοὶ δὲ ἀλεῖν ὅτι

φυλάττειν μὴ τοῦ ἁγίων πατέρων πρέπον
εἶναι σοι καινοτομίαν ἐν φυλάττειν σε παν-
τὸν καὶ ἀφόξηι σπάσει πρὸς τὸν λόγον καὶ
μὴ οἴηται ἐν ψαλμῳ ὁ λαὸς ἀκούειν αὐτοῦ
μὴ λέξιν παρὰ τὸ σύνηθες τῶν πάντων με-
τὰ ταῦτα λέγεσθαι οἱ ἅγιοι καὶ σὺν τοῖς λόγοις
μὴ σου καινοτομίαν πεποιῆσθαι· ὁ λεπτὸς ὁ-
μαίνεται δοῦλος εἶναι σόξαν καὶ ἐν ἀκούειν καὶ μὴ
τὰ τοῦτα λέξει ἀλλὰ τὰ τοῦτο αὐθέντος οὕτω-
λεγόμενος καὶ καινοτόμος καινοτόμου λέξει
αὐτὸν καὶ λεγόμενος· ὡς λέγοντα παρὰ μὴ τοῖς
ἁγίων σου καινοτομίαν· ὅμως σαμοὶ οἱ ἅ-
γιοι εἶπον οὐ σοὶ ἐστὶ εἰπεῖν τοῦτο ἀλλὰ ἐξιώ-
μαλι καὶ μὴ λέξει καὶ δοῦλος σὺν ψαλμὸς
καὶ τὰ δοῦλος καινοτόμου εἰ σὲ μὴ σχοῦ αὐτὸς
ὡς τῶν ἁγίων σοὶ σόξα δοῦλος εἶναι εἰπεῖν μὴ-
τὰ λέξει καὶ τὰ ἀλλὰ ἐξιώμαλι δοῦλος τὰ ἅγιος
μὴ μέσος ἐστὶ ταμεῖον δοῦλος εἶναι οὐσυκφω
νοῦσθαι καὶ τὰ δοῦλος τὰ καινοτόμου, ἀμὰ μὴ

χχ.

χλοι διάφεται πολλαπλασίονος σύσαντες καὶ φ-
νῶν αἰρα οὐκ ἔχει ζῶλα καὶ ὁ παρὼν μῦ-
θος λέγει ὁ Ἰωάννης·-

Π Εἰ μὴ τοίνυν σκληρὰ μεταστῆσαι λέξεις
οὐκοῦν γνώμην τοῦ σαπρεύσασθαι τοίνυν εἶναι τὸ-
ἀξιώματι τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον πρὸς φάσεως
σοι μαρτυρίαν ἀξιολογωτάτην συλλογίζομαι-
μετὰ ἀθανασίου ὅλως σὺν ὑμῖν σαλπίζω σκαί-
νω σαλπίζομενος ἡμῖν σὺν καὶ ἀσωμάτων καὶ
ζῶν αἰσθητῶν ὅλως φωτὶ σὺν θεότητι. καὶ ὅλως
ἐχομεν σὺν σπέρμα καὶ εἰδώλων σὺν πίστεως
παλαιὸν καὶ νέου αὐτοῦ ἀνθρώπου τίνος καὶ
τίνος καὶ εἰς ὁμοῦ τοῦτο σὺν παρασκευάζων
ἀγίασμον ὀνομάζει σκεῦος ὅπερ φησὶ πο-
ρευθέντες μαθητεύσατε πάντα τὰ ἔθνη βα-
πτίζοντες αὐτοὺς εἰς τὸ ὄνομα τοῦ πατρὸς
καὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος καὶ ἀπόστολου
ὁ ἀθανάσιος πάλιν σὺν ὑμῖν συμβουλεύ-
σθαι καὶ ἀγιώσεια πρόσωπα συμπαρομένει

οὐσίας παρὰ τοῦ πατρὸς καὶ υἱοῦ καὶ ἁγίου
πνεύματος ἔχειν τὴν οὐσίαν παρὰ τοῦ πατρὸς
καὶ τοῦ υἱοῦ ἢ μὴ ὡς ἀπὸ μιᾶς ἀρχῆς προσ-
τίθησι φησὶ δὲ ἀμφοτέρως ἑαυτὸν γνώ-
μην ἀποδέχεσθαι ὁμολογήσεως ὀρθῆς οὕτως λέγε-
τω τὸ πνεῦμα παρὰ τοῦ υἱοῦ λαμβάνειν καὶ λέγω-
μεν τὸ πνεῦμα τοῦ θεοῦ ἐκπορευόμενον
καὶ ἀναφαῖνον ἡμῖν τὸν υἱὸν ἐξ οὗ
δὲ ὀνόματος τοῦ πατρὸς πρόσωπον τὸ πα
τρικὸν τὸ ἄγιον ὄνομα τὸ πατρὸς
ἐν τῷ ὀνόματι οὗ ἐπὶ τοῦ υἱοῦ λαμβάνω τὸ ξύν
καὶ φύσιν ἔχειν τὸ πνεῦμα πρὸς τὸν υἱὸν οἵαν
ὁ υἱὸς ἔχει πρὸς τὸν πατέρα πῶς οὐκ ἀναγκαῖον
ὑπάρχειν οὐδὲ αὐτὸ καὶ πρὸς τοῦ υἱοῦ ἁγίαν
γνησιότητα ἐν τῇ πρὸς αὐτὸν κοινωνίᾳ
τοῦ ἁγίου πνεύματος ὅτι οἵαν δὲ
ξιν ἔχει ὁ υἱὸς πρὸς τὸν πατέρα τοιαύτην ἔχει
καὶ πρὸς τὸν υἱὸν τὸ πνεῦμα ἀπὸ τοῦ υἱοῦ συμπα-
ρόντος ὅλα ἀπὸ μιᾶς πρόδου ῥήσεως τοῦ

πρόσωπον ἔχον

Sess. xxi.

τὸ πρόσωπον εἶναι ἀποστόλου Παύλου ἢ Ἰωάννου υἱὸς ὑπὸ τὸν τύπον καὶ ἀποδιώ-
κουσι φανερῶς, παραβαίνοντες σαφῆ ἐντολὴν τοῦ Κυρίου μὴ ὀμνύειν ὅλως
μήτε τὸν θεὸν μήτε τὰ κτίσματα αὐτοῦ· ἀλλὰ τὸ μὲν ναὶ ναὶ καὶ τὸ οὒ οὔ
εἶναι ἀπαιτοῦντος τοῦ Σωτῆρος· τὸ δὲ πᾶν ὅ τι περισσὸν τούτων ἐκ τοῦ πονη-
ροῦ εἶναι διδάσκοντος· καὶ τοὺς μὲν ἁπλῶς ὀμνύντας ἐνόχους εἶναι τῇ κρίσει·
τοὺς δὲ καὶ ψευδομένους ἐπιβαρύνεσθαι τῇ τοῦ ἐπιορκεῖν κατακρίσει· ἀλλὰ
καὶ τοὺς ἀληθῆ ὀμνύντας ἐπιορκεῖν διὰ τὸ ἀναγκάζειν τὸν πλησίον ὀμνύειν·

εἶναι τοῦ μεσάλου σαββείου τὸ εἶναι ἡμέρᾳ καὶ ἀξιωματικὸν ἀλλὰ ἄξιον καὶ πρὸς τοῦτο παραμένουσι ἡμῖν διενεγκεῖν ἀπεσταλμένα αὐτῆς ἐκ καὶ τοῦ ἁγίων ἀποστόλων καὶ σωσθέντας καὶ ἀναγαπᾶτε ἐκεῖνα ὁ δυνάμενος ἀπεῖ δὲ καὶ τοῦτο μᾶλλα πεφύμεθα οἰκεῖσθαι. παρεμβάλλομεν ἡμεῖς τὸ μεσάλου σαββείου τοῦ ἀνιλία λείπουσα πεφανῶς, ὡς καὶ σὺν ἡμεσάλου διὰ χεῖρα πρὸς τοῦτο εἶναι σαφηνισμοῖς αἰτησας καὶ οὐ φυλάττει. καὶ τοὺς θείους ἀπο- ὃν παραδεδομένους σωτῆρι. καὶ ἐφ' ἑξῆς καὶ τοῦ φερομένους καὶ ἀπαπαπλήρωσις. Τίνες δὲ- οἱ ἅγιοι καὶ σὺν πεῖσι λόγοις πλὴν σωσας καὶ πεποίηκα. ἀρ' ἀσεῖ οὖν ὅλως βλέπει ἀπ- θεσπεσίοις πεῖσι τοῖς θείων σωμάτων καινοῦμε- ἐξομοιούμενος. εἰ δὲ ἴνα σὺ ἡμῶν ἡ ἀξιώματι σπέρμασι τοῦ πρὸς, ὅτι ἀπὸ κείνου τὸ σὰ πάθημα ἅγιον οὐσαμεῖς λείπει καὶ σά-

ΧΧΙ.

χελωνάξε καὶ ἀξιώματι σάλπεσι τοῦτ' ἔστιν
οὐκέτ' ἀληπτὰ τὰ ἄστιον σπλοῦσιν καλῶν-
λιαν. ὅλως μὲν οὖν ἰωνικὰν λοχείαν ὁ ξέ-
νος παρὰ μὲν τοῖς παρ' ἡμῖν χειρομάλοις, καὶ πλόλου
νόθορ εἶναι λιὰ πεσθήκλα συλλογὴ ὁμοῦ
οὐδὲ ἀὶ ἀπεσπούλιὰ ἀλλιάν τοῦ σάλπεσι
εἶναι δ' ἀληπτὰ τὰ ἄστιον, ὁμοῦ δ' ὅλως δ' ὅλοκα-
χοσαχόμενος δ' ὅλε μὲν παρεσκεάμεθε σ-
ξαν σὰ παρὰ δ' ἰς ἄστιος ἐμπνμὲν ον πεφέτα
αν δ' λεῖον εἶναι ἡ τάξε καὶ τὸ ἀξιώμα
λ δ' ἀληπτὰ τὰ ἄστιον καὶ ὁ πεσχηκεχάμενοι
σλο ἡ μὲ τοῦ ἀστίου ἀθανασίου δ' ὁμὲ ἀπχὸς
χελῶν, ὅλε εἶναι ἡ τάξε δ' ἀληπτὰ τὰ ἄστιος
δ' ὁσὲ, ὅλε λαλλιν φύσιν καὶ τάξε ἔχε
δ' ἀληπτὰ τὰ ἄστιον πεσδὶ μοί. οἷα ὁμὸς πεσ-
δὶ πεῦ σπλόλων οὖν ὅλε εἶναι ἀς' τὸ ἀξιώ-
ματι σασταμὲν ἐχεινον δ' λε πεσδὲ
οὖν δ' πεῦ δ' ν σπεῖνο φαμὲν. ὅλε δ' λεῖον
εἶναι καλλιν τάξιν δ' ἀληπτὰ τὰ ἄστιον. σν-
ἡπτάλεια ὁ ὡς ἀλλ' παρασκόσεν δ' λα

δίκαιον ὁδοῦ τὴν αὐτὴν εἶναι καὶ
τὴν ὁμολογοῦμεν ὅλως δὲ καὶ δι' ἀ-
ξιώματος εἶναι μαρτύρεται τοῦτο πῶς
ὡς εὐθεῖα μιᾶς χαμαὶ κεῖται τὰ μὲν ἀφ' ἑκατέρας
εὐθεῖα μιᾶς ἐστὶ καὶ ἐπὶ τοῖς ἄλλοις πᾶ-
σιν ἴσα καὶ ὅμοια μὲν ἀπὸ ὁποίου τοῦ σημείου
ἀφ' οὗ καὶ ἐπὶ ποίου τοῦ σημείου ἐπὶ τὴν ἑτέραν
ἐκείνην εἶναι. ὅλως δὲ ὅτι παρὰ τὴν ὁμοῦ
χαμαὶ κεῖται, χαμαὶ κεῖται τὴν αὐτὴν εἶναι κατὰ τὴν
αὐτὴν τὴν ζητουμένην χαμαὶ κεῖσθαι ὡς ὁμο-
λογούμενα. ὅτε δὴ ἀποδείξεως ἕνεκα
τὴν ἀρχὴν τοῦ λόγου ποιούμεθα τοιάνδε·

Τὸ ἀπὸ τῆς ΑΓ ἐπὶ τὰ φανερὰ ὅτι τὸν
τοῦ μείζονος καὶ ἐλάσσονος ἐμοῖς λέγει
τοῖς ἀφεπόμενος καὶ πρὸς οὓς τὸν λόγον
ποιεῖται. τὴν δὲ τοῖς θείοις λόγοις ἐν-
τυγχάνουσα καθαρὰν ὁμέσας κύκλος
σύνοιδε περιλήψεως ἀπόδειξις, καὶ τὰ-
πόδοτα καὶ τοῦ λόγου σημεῖα καὶ πῶς ἀ-

χ χ1.

λίαν, λὶς ἀποσοῦαι λησοῦ πνῦ σωπήσε
ἰφι χαιεῖη καὶ ἐξ ἠῆς, φαίναται δὶ νῦν
ὁ ἀἰσιμος ἀθανάτοις πεὸς δὺς μαχόμη
ὧδ' ἰῶπνῦι, σαμβαλόμενος δὶ αὐτῷ σεφ
οἵ δὲ νῦμὶ μόι σωλάβετε δὸ παῖ καὶ λῆς
αὐλῆς σόξης καὶ οὐσίας σωμολόσω
πνᾶδ' ἀΐδιον ὑπὸ δὶ δαίζοντες, οὐσωαεῖ
δεῖσθαι δύδὶς σπομδὼς, ἀλ' ὑπεχεῖ
δεῖσθαι, καὶ ξόης λυὸς δὲ καὶ πλῆσῆφύ
σως πεὸς δύδυς δὶ νῦν ἀπολινόμενος ὁ
γλαόας, καὶ δ' δὺ πνῦς σεῖμφυτο καὶ ὁ
μόλμον σξαι θῆων πεὸς δὺ πᾶ καὶ δὺ μόι
ἀπὸ δὲ δὺ σωλαλάχθαι. δύδις, καὶ δῖς αὐλῆς
εἶναι θῆότως δέ καὶ ἐὺ ἐξείας σπδῦλων δὰρ
ἀεὶ οἵσ σαι καλοὶ καὶ δ' ἀνδ' λῆς φύσεως
ἀποσείνυον δὶ ἀσφαὶ ἰλῆς σπῖσ χῆλῆ
πεῶῆ πεῖ σφα τοῖσ αι δὺ σπέσπορ
όμὼ μόι παρὰ δὺ παῖδὸς ἀποσῆσαι οὐ
δὲ σὰ φησὶ ὅτῖς ἢ δ' ἀπ σφ δὺ νῦ πόμον αἴδε

τὸν υἱὸν αὐτοῦ ἀποστελλοντα μισθωσάμενοι δὲ οἱ γεωργοὶ τὸν υἱὸν αὐτοῦ ἀπέκτειναν καὶ ἐξέβαλον αὐτὸν ἔξω τοῦ ἀμπελῶνος καὶ ἀπέκτειναν. ὅταν οὖν ἔλθῃ ὁ κύριος τοῦ ἀμπελῶνος τί ποιήσει τοῖς γεωργοῖς ἐκείνοις; λέγουσιν αὐτῷ· κακοὺς κακῶς ἀπολέσει αὐτούς καὶ τὸν ἀμπελῶνα ἐκδώσεται ἄλλοις γεωργοῖς οἵτινες ἀποδώσουσιν αὐτῷ τοὺς καρποὺς ἐν τοῖς καιροῖς αὐτῶν. λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· οὐδέποτε ἀνέγνωτε ἐν ταῖς γραφαῖς· λίθον ὃν ἀπεδοκίμασαν οἱ οἰκοδομοῦντες οὗτος ἐγενήθη εἰς κεφαλὴν γωνίας· παρὰ κυρίου ἐγένετο αὕτη καὶ ἔστιν θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν; διὰ τοῦτο λέγω ὑμῖν ὅτι ἀρθήσεται ἀφ' ὑμῶν ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ καὶ δοθήσεται ἔθνει ποιοῦντι τοὺς καρποὺς αὐτῆς· καὶ ὁ πεσὼν ἐπὶ τὸν λίθον τοῦτον συνθλασθήσεται· ἐφ' ὃν δ' ἂν πέσῃ λικμήσει αὐτόν. καὶ ἀκούσαντες οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι τὰς παραβολὰς αὐτοῦ ἔγνωσαν ὅτι περὶ αὐτῶν λέγει· καὶ ζητοῦντες αὐτὸν κρατῆσαι ἐφοβήθησαν τοὺς ὄχλους ἐπεὶ ὡς προφήτην αὐτὸν εἶχον.

XXI.

ὀνόματος οὕτω διάκεινται ὅτι διαίνομαι
παρασκῆνιον θέσιν φαίνεται οὐσιῶδες ἔχει
τὸ αὐλίαν τοῦ πεζοπάνου σκάτεσιν τοῦ εἶναι
δηλαδὴ ἐν ὠσὶν μάλιστα καὶ συμφωνίαν ὀπλῆς
ταυλότητος τοῦ θηρίου ὡς καὶ ἡ ἀναλογίαν
τῶν ἐξῶν σκοφωμένων ἀμφὶ οὐκέτι
ὁμὲν υἱὸς παρὰ τοῦ παῖς ἔχει τὸ εἶναι τὸ-
σὰ πνᾶ παρὰ τοῦ υἱοῦ οὐ δὲ τὸ ὁμὲν παλιὸ
ἁμαρτοῦ υἱοῦ ὁ δὲ υἱὸς τὸ πνᾶ πεζοδρόμε
ταυλαῖ αὖ εἶπεν. εἰ καὶ ταλλὰ τὸ μεσέσθαι
ἔχει σὰ σόξαν. νῦν σὰ ταῦλα παρὰ λίπαν τόπο
ἴχνος τὸ αὐσκιαν τοῦ πῆς ἀφοῖς ὁ υἱὸς πεζο
λίθοιν καὶ τὸ τοῦ υἱοῦ παλὶν ἀφοῖς πολεί-
τὸ πνᾶ τὸ ἅλιον καὶ ὁμὲν υἱὸς φησὶ παρὰ τοῦ
παῖς ἀποσχεῖν ὁ δὲ υἱὸς τὸ πνᾶ ἀποσχεῖ
. τὸ αὐσκιαν τοῦ πῆς ἀποσκὸν εἶναι ἐνόμι
σεν φησὶ ὁ θεολόγος ἐν τοῖς ἔτος καὶ τὸ αὐ
σκιαν οὖν τοῦ υἱοῦ νόμον ἀποσκὸν εἶναι

τοῦ πνὸς καὶ ὁ μὲν υἱὸς οὐ ξάξει τὸν πεῦ
σὶν τοὺς ἢ αὖ αὖ ὁ ὁ ἀλλοῖ ἐξ ὧν καὶ ἢ τοῦ θα
λήμαθος τοιοῦτος ἐμφαίνεται σπείσῃ ἀφ-
οἱ υἱὸς ἐφανερώθη τῷ κόσμῳ πρὸ ἐγνωρίζ
τοῦ παθεῖν ἢ ὅπ μελλοῦσε τοῦτο παθεῖν ἐγνω-
σθῆ τὸ πνᾶ τὸ ἅγιον, ἵνα μὴ αὐτὸ θεοὶ νῖνες
ὀξέως εἶναι οἱ υἱὸς καὶ τὸ πνᾶ οὐ ξάξει
μὲν ὁ υἱὸς τοῦ πεῦ καὶ ἴδῃ ὁ τοῦτο ἔστος
τὸ σε πνᾶ τοῦ υἱοῦ καὶ ἀπαγγείλει πᾶν ὅτι
νος ἀποκαλύψει τοῖς μαθηταῖς, καὶ ὁ μὲν
υἱὸς φησὶ ἀπήγγειλα παρὰ τοῦ πεῦ τοῦτο λα
λῶ εἰς τοῦτο κόσμον τοῦτο πνῦμα παρὰ τοῦ ὑ
λαμβάνει σπλοῦ ἀμοῦ φησὶ λήψεται καὶ
ἀναγγελῶ μῖν· σημαίνει παλιν σπλοῦ τα
λαμβάνει τὸ πνᾶ τὸ ἅγιον καὶ ἀναγγελεῖ τοῖς
μαθηταῖς, καθάπερ ὁ υἱὸς ἀπήγγειλε παρὰ
τοῦ παθεῖν τοῦτο λαλεῖ εἰς τοῦτο κόσμον, ἀκόμα
τοῦ εἶναι λαμβάνει καθάπερ αὐτὸς ἐλεγεν

κα΄.

καὶ ὁμωνύμως τῷ ὀνόματι τοῦ παιδὸς λέ-
γεται τοῦτο καὶ ἐπὶ τοῦ φυτοῦ ὁ υἱός· ὅ-
τι ἐμφυτον ὁ παλαιὸς τῷ ὀνόματι μου, οἷα
τοῦτον αἰτιατικῶς φησὶν ἐπὶ τοῦ ἀμπέλου τοῦτο
χωρικῶς· καὶ ἡ αὐχολία τοῦ ἐλαίου φαίνεται
σπάνιον δὲ καὶ ἡ τῆς οὐσίας τοιαύτη σημα-
σία ἐξ ἧς ἀσκὸς τοιοῦτος οὗ φησὶ λέξις
καὶ φύσιν ἔχει τὸ πνᾶ τὸ ἄγιον πρὸς τὸν υἱόν
οἷον ὁ υἱὸς πρὸς τὸν πατέρα τοῦτ' ἔστιν ὁμοού-
σιον καὶ συμφυὲς ὂν τὸ πνᾶ τὸ ἅγιον ὡς
πρὸς υἱὸς τῷ πατρὶ τοῦτο οὖν ὁ λέγων πλείσμα
τὸ πνᾶ τὸ ἅγιον οὐ καὶ πατέρα τὸν υἱὸν τὸ αὐτὸ
φρονήσει ὅταν ἀσκὸς· εἰ γὰρ συμπέφυκεν
τὸ πνᾶ τὸ ἅγιον τῷ υἱῷ καθὰ πρὸς ὁ υἱὸς τῷ
πατρὶ καὶ ἀσκὸς ἐστὶ φύσεως ὡς σὰρξ
τοῦ θηρίου καὶ ἀσκὸς αὐχολίας
τοιοῦτον οἷόν πως αὐ εἰ πλείσμα
τὸ πνᾶ τὸ ἅγιον· ἄλλη μὲν οὖν πολλαχοῦ
παίνολα καὶ πρὸς τὸν σπερμολόγον ἐπὶ

ἀπὸ εἰρηνικῶν σκηνῶν παρεσκευασμένων, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τῶν κατὰ τὴν
ἰδίαν οὐσίαν καὶ ὕλην οὐκ ἀσθενῶν πόδας τυφλοῦ
εἰρήνου ἀπείλη οὐδαμῶς μεμελέτηκε σύνταξιν
ποιεῖ· ὅλως δὲ μέτρας παλιὰ ἀθανάτους
ἄλλως αὖλως εἴχεν γνώμην πεζῆς τοῦ πῶς
σκηπτρούχους οὐσκηνοῦ μόνου ἄλλου ἐφεύρετο
τοῦ δίου πῶς οὐσὲ σκαλοῦ λῶν δέξιν εἰ-
ρηνικῶν ἄλλων. σπλοῦν ἀνοῖς ἀλαλαζόμενοι λῶν
σκήνησιν τοῦ θείων πεζῶν πόδων παρεσκευ-
σοὺς μόνου πλῶν ἦς ἀόπλους τοῦ πεζῶν κα-
λοῦ καταπέτ καὶ μόνου ἀγλύκου τοῦ σὲ-
βεσθοῦ ὡς λέξων τοῦ λέξεν αὖλον μόνον φλύ-
ρεσ καὶ μόνου πεζοκαλα· οὐκ ἐρεκαὶ-
ζῶν μοῦ ἀλλοι δίφεύνεσθοῦ δίου πῶς γ-
μόνου πλῶν ἦς ἀόπλους τοῦ πεζῶν ἔχει
σὲ τοῦ εἰρήνου ὅλως ἀλλαλόζω οὐ σπὲ ζεφανὴ
ἔχει πεζῆς ἰσοῦ ὑπὲρ ξεως μοῦ τὲ καὶ πῶς
ὅλως φησὶ χωρεζόμενα σὲ καὶ τοῦ λαοσαι-

ΧΧΙ.

ζοῦσαν καὶ οὐ νὰ τελειώσει ἀνισομοίρως παραφθεί-
ρουσαν, ἀλλ' οὐ σὴν τοῦ αἰωνοβίου ζωὴν τοῦτο
ἐφιεμένους Ἰουδαίοις χέζουσι οὐχὶ μόνοις
ἀλλὰ καὶ μόνη πλὴν θεόπλους ὁ παλὴρ
σαλόμη ἐφάνησαν αὐτοῦ τοῦ, ὡς ἄζουσι
μοῦ ἀπαρτίζουσι λόγου. εἰδὼς μὲν γὰρ
σὴν θεόπλους ὁ παλὴρ καταπέφασκε μόνος
ἀλλὰ πλεῖστος γὰρ ἦσαν οὐ μόνος πεζωλὸς πῦς. οὐκ ἄρα σὸ ξάλου
μεγάλου ἀθανασίου ἦλθ' ὑπῆρχε δ' ἄλ-
λου εἶναι ἦσπερ ἐμοί; καὶ σὸν μοῦ
δ' εἶναι ἔχειν, ἦλθα πρὸς δὲ δ' ἐγὼ ἐμοὶ
καὶ δ' ἦν" εἰπόμην·

Ὁ Ἰωάννης·

"Εἷς ὢν ὅλος παλαιὰ ἀποστόμα ἦν αὐλιζόμεν
ἦν δὴ θάλασσαν ἦν παλαιὸν ἐφιέμενα-
βάλλω σὲ ξοσπολεμῶν λόγων καὶ πεζομά-
σων μᾶλλον ἐμποιοῦσι ἡ ἀληθεία, ἢ σία
ὡφοῖ δηλονότι ὅλος δὺ ὁσονοῦς ὄξαρχὴς ἦν-

ήμελέθας ζωσταναπλέως δηίνα αὐτὸ
σπιχερήματα ἢ σπιχερήεμα σοσμωλης
δεσκεία ας ἀποζοίας καὶ καλυόσως, οὕτω
χαεωμεν ἐφ' ὅλεθα παντες δαὶ ὅλοι πα
ρεσθαι παλέθας εἶσι καημηκόλεσληη-
δάνεθα σι σὺς σάμελς ζωαὶ σὺς ὅεθας, πεὸς-
ἀποζοίαν σὺς ῥηλοὶ ζεχαλεμάων πεσκημ
θαλλον πεσαω μεκεοὶ ἀλλοὺς νεν ονκλὸς
πχωὶ ὑλο ὅλι σπέθαι καὶ μαζ ως ἐἰσ ἰσ θαι
πεσφ ἐθεν ζαὲ ἰκλὰ ως ζωίνα σὺ πεόσ
ὑὸ ὅς μελὰ ὑλοὺς πες. ἐἰ ὑσὲ σπέλσοκλῆ ὲχεῖ
ζουμελάλου ἀθανασίου, σὶν ἢ ἐχεζε καὶ-
λεζεν. ζωὶ ὑσθαι δαὶ ἀὸς ὑὸ ἐκλὸὶ, ὅλι οἱ ἀὶλα
ξὶν καὶ φὺσὶν, οἵαν πεσλύθησὶν ἐχεν ὑ-
πνὰ πεὸς ὑὸν ὑὸὶν ζωὶ ἀὶλωὶ ἐχεν ὅὺὸς πεὸς-
λὸν πεῶ ὁὸσ σόλε ἐξ ἐθαν σὶν ῥὴσεν
σὶν ὴσὶα πεῶθεῖσεν, ὁὺσ σόλε καλως ἀ-
ῶκεῖθησαν ὁμκαλως σὴθαύμφος. Εἶθα
Εἰσὴλθες εἰσὶν ὑλωὶ ὴσχεσὶκὴς ἀπο-

XXI.

σολῆς λοιπὸν τοῦπων· ἀφῆς λεγουικῆς αὐτὸ
σολῆς ἀναγκαίως σὺλῳ παεσὶλι συμπεαφῆς
ὅλι εἰ ὸπνᾶ ὸἄλιον πεῖεσ χεουικῶς πα
εᾶλυμον ὅλι καὶ αἰ σ'ως πεῖεσ ἀξαὺλυ
σὸ οὐκᾶχει εἰβαλαῖειν ὸὺλυ εἰσλὼ παεσῶ
αὸ ὐλω σὺλῳ παεσὶλι μὴ πολοὸβα πεὸς ὸ-
πεσκεμμον· ὅμως σὺλῳ παεσὶλι ἀποκει
φυλόμεθα· δηῖν μόνον βούλομαι γνῶναι ἠόὺ-
λως εἰ ενκας· εἶπες ὅλι οὑός ἀκούει πα
εᾶλὺ παλεὸς· χόὺους χαμβάνων καὶ ἀκούων
παεᾶλυ παλεὸς· σταλσὸν κ' ἀκρόαῖς ὃν
καλὰ ἀπόλογμενῆ μαλυς, καὶ ὸὺλυ σὸλουεν-
σῶ βαγγλίῳ· ὅὺλως ἀκούει καὶ ὸπνος μαλὸ
ἄλιον παεᾶλυσιόν καὶ ὅὺλως καλσὸλω μολω
λω ἀκρόασὸν χαμβάνει χόὺους παεᾶλυσιόν
ὸὺλυς δὲ καὶ δηόλεσ ουχάενκας· δηόλεσὸ-
κσὸλὺλυ σταλσὸν ὸπνᾶ χαμβάνει ὸὺ-
εἶναι σὸλυσιόν· ὃς ὁῶ ἀκτὲς ὅν ὠῶ
ὄξεσταῖμω πεῖλυ ἀκούειν

Ο Ἐφέσου:-

Ο Ὅρος εἶπον καὶ ὅλως χέσει ὁ σὰς καλὸς σλόγος:-

Ο Ἰωάννης:-

Α πόθου ἔχουσι συχωρεῖσθαι καὶ ἀπὸ ἁμαρτίας
ἀπροσηχόρητα σλαλοῦμεν μαγαίρων σὰς καὶ κήμελείων καὶ ἁμελέφ
τὸ πνᾶ τὸ ἅγιον λαμβάνει ἀφορισμὸν εἶναι
ἀπὸ τοὺς ἁγίους. νῦν σὺν ἀποχοροῦμαι πρὸς τὰ-
παρὰ δὲ εἰρημένα. πρῶτον εἶπες ὅτι ἐν-
τῇ πολαβούσῃ σωματεῖσθαι. ἵνα καὶ ἡμεῖς
ἴσθωμεν εἰδότες γνώμην τοῦ σὰς λείου. ὅτι τὸ-
πνᾶ τὸ ἅγιον δεῖ εἶναι ὧδε ἀξιώματι καὶ τῇ
τάξει. ὅτι αὐτὸς ἀσυνείδητα ὅλως εἶναι
καὶ τὰ αὐτῶν σαγγάνια ἡνίγνωμεν τοῦ σὰ-
σηλείου πρὸς τοῦτο λέγω πρῶτον ὅτι ὅλως
δεῖ ὅσον πρὸς τοῦ σὰ σὰ λείου. κἀγὼ γνώμην σὴν
ταυτὴν. ὅλως τὸ πνᾶ τὸ ἅγιον εἶναι δεῖ ὧδε
ἀξιώματι καὶ τῇ τάξει. σταθὲν δὲ οἱ ἡμέ-
τεροι σὰς καλοὶ τοῦτο φασὶ διαφέρειν καὶ

XXI.

καὶ φανερὸς. Ζ ἠρώτησας, εἰ δυνατὸν ἐγγράμματος αἰσχίων παιδεύσεως καὶ ἀμαθὴς ἀνὴρ τὴν ὀλιγόβιβλον σὺν τέχνῃ σταλαιπωρίαν κατῶς καὶ νικᾷ σὺν ὀλίγα στόματα χαλκέων ὀλιγόνομος καὶ ἀγράμματος ἀσκητοῦ. καὶ ἀποκρινοῦμαι σοὶ ἔνεκα τοῦ πολλοὶ, ἢ διότι ἄξιον τὸν ἀγαθὸν ἀσκητὴν ἀσκεῖν καὶ ἰσχύειν καὶ τοὺς τοῦ χαλκέως τοὺς παρεσκώπτειν ἢ τὰ πρὸς σχολὴν καὶ μελέτην τοῦ ἐνὸς γράμματα καὶ χαλκέως τὰ πρὸς τοῦ ἐνὸς ὅπλα· διὰ σχολὴν ὁ ἀσκητὴς, ὅτι οὐκ ἔστιν ἐν τῷ ἀγορᾷ ἐν τῷ ἀγορᾷ ἐν τῷ ἀγορᾷ

Εἰ θαλασσία σὲ ὅλοι οἱ ἅγιοι σου ναυτικοί.
οὐκ ἔστι ἐνοῦ ἁγίου τῆς γυμνῆς. ἢ θουναι
λίον εἶπον εἶπον. ἠθέλησα σὲ σπάσω λαβὸν
τὰ λεπτὰ καὶ σπάσω τὰ βουβανόμενα
μου, ἵνα καὶ οἱ παιδίσκες ἴδωσι καὶ φύ-
γωσιν. σπᾶσον ἡμᾶς ἔχομεν βου-
μέσα βασιλείου οὐ πολὺ μεγάλη ἐστὶν
καὶ αἰχμάλωτον, ὅλοι ὁ ἄγγελος ὅλος ὁ πε-
ρὶ μυθολόγος, καὶ ὅσους ὅσους ἀγαπᾶ ὅλους
τὸ ἀδελφοὶ ὀφείλει καὶ τὸν μέλλοντα ὡς-
εἰρήνην ἡμῖν καὶ καθὼς συνήχθη ἡμῖν
παιδὶ τοῦ ἀνεγνωσμένου τὸ βιβλίου σήμερον·

Ο ἐφέσιος·

Τ ἢ σὺν ἢ χειρὸς ὅσους τὸ πεῖσαι μυθολογίου,
ἢ μὴ καὶ τὸ ἄγγελον·

Ο Ἰωάννης·

Π εἰς μὲν οὖν τὸ πεῖσον εἰ αὐτὸν ἀπολῆσαι βου-
λόμαι πεῖσον βουλόμαι ἀποστεῖλαι με σὲ
βάλλει μαθητείαν τοῦ βασιλείου· νῦν σὺν

Ἰωάννου ὁ σταυρὸς

ὑπω ὁπῳ αὐδὲ λέγε|. ὁ τὸ πν ἀχαμεβαν ε|
ἀποβλωῦν ὁ βουλομαι ἀποσεῖξαι εἰ ὁ ζα
στιλειος ἐλεγεν ὅλως καθὼς καὶ ἐμὲ φρο-
νῶ ὁ διάφ. τοῦτο δὲ ὡς μᾶλλον μεῖζον μεῖον
νοηθῆναι ἢ ζαν λείφ ὅλι ὑπερ ἐκ τῆς λιμνῆς καὶ-
λιμνῆς καὶ σδ ξης ὅλως μεγάλου σ ὄσας καὶ
καὶ ὅλως περφανοῦς ἐμὲ τοῦτο σὰ καὶ σὰ
τοῦ ἐσχηνόδος ὅλως μεγάλως ὁ ξαν ἐμὲ ἐχαν
καὶ σὰ νῖσως ὁ φ οὐ σωλαμανοῦς ἀληθοῦς-
χεῖσαν οὐ καλοσέξαδαι ὁ παρὰ ἀ εἰ ε ἐν
λεῖν ἀπο σεῖξω ἀπὸ τοῦ περπουμένων καὶ
ἀπὸ τοῦ ἐπομένων καὶ ἀπὸ τὸ γνώμεν εἶναι
ὦ βασιλεῖφ καθὼς σὰ τῷ ἡμετέρῳ διάφ-
κεῖται καὶ οὐκ ἐξῆ δόμαι ἀπὸ τῆς ὑλης τοῦ
τοῦ κεφαλαίων καὶ οὐ καμφι βαλῶ ὅλι δὲ-
πνᾶ δ' ἄξιον σῶσαι ἡμῖν μὴ ἐρ ἐάζεσδαι
παρὰ δὲ καθ' ἡμῶν σὰ φ σὰ περὶ δὲ δου περ πε
καὶ ὅλι πολ' πόσε μεγάλως χαεῖν ἡμῖν καὶ ὑμῖν
σὰ ἡμᾶς σὰ περὶ σὰ ἀπὸ δ' πνᾶ δ' ἄξιον οὐδὲ

...

ἀπλᾶτη ὁ ἁσελγείας. ἐν ὕλῃ μεγάλῃ ὑλῃ
πολλαὶ ὕλης ὑποτεθέσεως κατὰ τὴν αὐτὴν οὐκ ἂν
τοιοῦτον εἰπεῖν εἶναι ἐν τινὶ χωρίῳ ἐν αὐλίᾳ
καὶ ἐν ἐρέσσει ἐν αὐλίᾳ ἀπὸ τοῦ οἰκοδομᾶς καὶ
λοι ἐν ὑλῃ ὑλῃ ἡς πίστεως ἑαυτοῖς οὐσίᾳ τοῦ
γαστέρα ἐν αὐλίοι ἐν ὑλῃ περιλαβοῦσα τοῦ ἐν
ἐν ὑλῃ χωρίαν ἡ. ἐν ἐν ὑλῃ οἰκία τοῦ αἰσθοῦ
μου χωρίου ἡς αἰτίας βεβίνης. ὄνος καὶ τοῦ ἀ
δηφοῦ ἀβεβαίου τοῦ ὥστε παρόνος. ὃς ἂν ἔχει
μέταξοῦ τοῦ ἁρμαξιδεκ. περιοχὴν οὖν
βίβλος ἑλληνικὴ βίβλος λίαν ἀρχαῖος τοῦ ἡ
βεβεωνοῖς πεπολημένη. ἐν περιπάτῳ ἂν ἐν
πεπαυσαμένος ἁρμαξιδεῖς τοῦ ἑλληνικοῦ λε
ναίους ὁ ἀγελῖνος. ὑλῃ ἡς πόλεως καμπῆ
εἰος ἐν ὅλῳ οὖν εἶχεν ἐν βίβλου ἀναχεῖ
καὶ ἐξ ἐν τόμῳ πεμμαῖς ὀπισθοκλῆς. οἰκονό
μου οἰκιαῖς ἐν μεταλλου βασιλείου πεν
ταετίου πῦρ. ἀπὸ τοῦ ἐπὶ τοῦ ἀποστόμου
τοῦ σταλῆρ ἀναλῶναι πάλιν ἐν οἰκιαῖς

Ἀπείρηκόμολογουμένως πολήσεις ἁαῦμα
ὅπνᾶὃἄξιον· καὶ ἀεὶ ὁἱασηλεῖος ὁπλή-
ρης πνῦ ὠφελεῖν ἐσαεικμένου ἐὲὶ πνῦ πεῖ
ῆνς πίστεως ζοῦ ἀξίου πνῦ· ὠφελεῖν οὐδεὶς
ἢ ὁμολογεῖαι θεῶαι· ἤνουν παῖα ὀξ ἀρχῆς
μεχελέλους· καὶ ἵνα ἐλμόμενοὐδὲ ἐλεῖ
μεγάλας χαείλας ὁμολόγιαν ἀξίῳ πνῦ
ζοῦ ὅλος ἐὶς ἁφὲς ὡς ἁφάσεσθαι εἶναι
μὴ ὁμολογεῖαι θαι· σπερὴ ὁμεῖς ἀς ἁασηλεῖος ὠν-
ζοῦ θαφ ποῖν, οὐχαμεῖς ἀνομεῖν ἵνα ἀπαξὲ
ζοῦ πνῦς καθοῦ ἐὲ πνῦ ὅπνᾶὃ ἄξιον ὠνζοῦ
νοῦ· εἰ ἁφὴ ἁαφεῖ ἵνα αὶ εἶναι ὀικεῖα
ἀπαξὲ ζοῦ πνῦς χαμεῖν χαμεῖν ὁμολογεῖ
πνῦ ζοῦ ἀξίαν ὁμοῦ ἵνα ὠνωνίαν ῆνς θεότητος
καὶ ἀεὶ πίστεως ἀφὲς ἐὶ πατροὶ ὅτι ἐ
καὶ καθ' ἑῆνς ἰδότητος ἵνα μεθεξαεῖαν καὶ αὐμῆς
θεοῦ ῆνς αἰωνίου ἡλικερομίας ζοῦ ἀεᾶζῶνα
καὶ ζὲς ἀπαρχαῖς ζοῦ αἰωνίων ἀξιαθῶς·
φησὶ δὲ αὐτοῦ ἵνα ἐὴμα ὅλος· ὥνα μὲ

ζοῦ ὁ θς
ἀγε χε χθυ
ὁμμα

πρᾶ σὶ αμὴν οὐ, σὶ σε πνᾶ ἄξιον· καὶ
ἵνα θέλω παρεῖσθαι σοὶ ὁμολογεῖν, ἵνα μου
δὲ ὄλι σὶ ἀνάγκη θα ὑπονοεῖν ὅλες ὁμεν ἢ πι-
σάρμεν, εἶναι σπάνιον οὐδενὸς παλαίεσ
λέγω οὐδενὸς μοὺς· σπανίως πνᾶ οὐδεμὸς
δὲ οὐδὲ ὀνομάζεται, οὐσεναὶ ἀποδυπῶς
ἵνα λαμβάνομεν, καθὸ ἔστιν ἀποδυκτὰ
πνᾶ, ἀλλὰ ὅλ' πες σεχόμεν ου ἡμῖν καὶ-
αἰτιάζου σεχόμεθα ἵνα θεόπλος ἵνα κοινωνίαν
καὶ ἵνα ἡόπλος ἵνα συγκλέρσοιν καὶ ἵνα αἰωνίου
πλεονομίας νὰ ἀβρώνα καὶ ἵνα ἀπαρχὴ
τῶν αἰωνίων ἁγίαθαι :- ὅεφ ὅτιαδεν
ταῦτα εἰ σὶ ἀ παρὰ δυ πῶς λαμβάνομεν κ-
ταῦτα εἰ σὶ ἀ ἵνα σπλάνα ἀ σὶ ἡμῖν· καὶ ἀ
ἵνα ἀλλὰ παρὰ τὸ αἰσίου πῶς νῶν οὖν φησὶ ὁ θε-
ος ὁ σωτὴρ ος ὁ καὶ ἀπόστολος τὸ πνᾶ ἀ
λαμβάνει πνᾶ παρὰ δυ μοῦ ἀναγκαίως
γὰρ σπάνιον θ' εἶναι λαμβάνει ὅλος γνομεν
ἵνα ἵνα παρὰ θεόπως εἶναι σπάνιον-

XXI.

παὶ ἡ ἄθου ὃς ἡ ἡλιοῦ. τοῦτο δὲ τὸ εἶναι ἡ-
μᾶς λαμβάνομεν παρὰ τοῦ ἀλίου τοῦ τῆς, οὗτοῦ
τοῦ τὸ που λαμβάνει· οὐ σελήνη δὲ ἡ πλησιά. ἐ-
κ δὲ σελήνης ἄθου λαμβάνει ὁ ὅλος χρόνος τῆς
τοῦ ἡλίου ἐπὶ παρατάσεως, ὃ αὖθις ἀποκλείει καὶ
ἀποκατάστασιν τοῦ τοῦ νεφομένου πρὸς ὀξὺ
ὅτι τὸ λαμβάνει τὸ εἶναι μίνεσθαι αὐτὰ ἀλλοιώσι-
σιν. αὐτὴ οὖν ἐστὶ ἡ τοῦ μεγάλου ζωοκλείου. εἶτα
μὲν παλεῖσθαι εἶτα σελήνη εἶτ' οὖν τὸ πρὸς μακαλού-
μενα ἀστέρια παρασσοῦσι· ἴσως μὲν οὖν ἐστὶ τοῦ-
τες ἡμέρας. ἐγὼ εἶπον ὅτι ἐν ἐκλείψεσι
τοῦ κειμένου, καὶ διὰ τοῦ τὸ που σκιεινοῦ τοῦ αἰσ σε
σημαίνου παλεῖ τοῦ ἐφεξῆς μέγας σπιν-
θαρισμός· τοῦτο δὲ ἡμέρας ἐστὶ τοῦ μεγάλου ζωο-
κλίψ τοῦτο οὖν βουλόμενα σεῖξαι φανερὰς
ἀπὸ τοῦ τοῦ ἡμερησίου διαλείου, καὶ ὑμεῖς δὲ
καὶ σελήνη πολὺ ἔμπροσθεν τοῦ παρὰ τοῦ ἡλιόου σπι
τοῦ δὲ σεῖξαι τοῦ διαφορὰν τοῦ οὐδενὸς μεταξὺ τῆς
ἐμπὶς καὶ τοῦ σελήνου, ἵνα παύσει σὶ ἡμέ-

ἀνευ ἐσεσυμοίσωσι· ἐεφ ὁσῶ χὸ αὶ καὶ δὲ-
ἔλεσυ δὲ μὲ ὁσῶ ἡ μελέσεσυ κειμένου ὅλως ἐ-
σεῖ λὶς σαὶ ἀνάγκη εἰ δὲ ἀξιώματι καὶ ἡ δὲ ἐξι
δεῖσυ ὃς δ' τὰ δ' ἄξιου δεῖσυ εἶναι καὶ ἡ φύσει
ἀπὸ δὲ δὲ μελέσεσυ κειμένου· λὶς σαὶ ἀνά
γκει εἰ δὲ ἀξιώματι σάλεσυ· χ ἡ δὲ ἐξει ὃς
δ' τὰ δ' ἄξιου σάλεσυ εἶναι καὶ ἡ φύσει
αὐδ· νῦν οὖν πρὸς ἀπὸ δὲ δὲ χωρίφ σκέ-
ψασθε ὅλι δ' ἡ μελέσεσυ δεῖσυ ὃς δ' τὰ δ' ἄξιου
λέξει δ' σὲ ἡ μελέσεσυ σάλεσυ·

ὁ ἐφεξῆς·

ὁ Πῶς σαὶ λεῖσει καὶ δ' ἡ μελέσεσυ λὶς σαὶ ἀνάγκη
εἰ δὲ ἀξιώματι δεῖσυ δεῖσυ εἶναι καὶ ἡ δὲ ἐξει φύσει αὐδ·

ὁ Ἰωάννης·

Δ σάλεσυ σὰ δὲ ὅλως δ' ἡ μελέσεσυ κειμένου ἀξιώ
ματι δὲ σάλεσυ δ' ὅλου ἐξ ἀνάγκης δεῖσυ εἶναι ἔχου
καὶ ἐξ ἀνάγκης λαμβάνου καὶ ἀναγκῆου ἡ μὲν
καὶ ὅλως ἡ ἰσ αὐτὶ ἀσ δὲ δὲ ἡ ἐξ ἡμμένου ὅλη-
σὶ ὁ ὑδεῖας παρασίωσι χόσος φύσει σὲ χεῖ ἀδαι

xxi.

Ἡ μὴ οὖν παρὰ τῶν ἀξίων σοι καὶ μετὰ δι-
καίων εἰρηνικῶν σὺν ἀμέτοχοι συλλογίζεσθαι
καὶ δὲ ἀκόλουθον. νῦν οὖν τὸ μὲν ἔργον καὶ
μὴν οὐ προσήκει. τὸ μὲν ἀξιοῦν σοὶ ἔστιν
τοῦ νόου ἴσως ὅλης ἀληθὲς παρασιώπων σὸν
ὅτι φαίνεται κἀμφισβήτησις τοῦ μεγάλου
παῖδος βασιλέως ἵνα μὴ καχέτει τοῦ ἴσως. εἶτα
παρακαλεῖ πρὸ εἰρηνικῶν καὶ ἐρχόμενον πρὸ
τόδε. φύσει σε χρὴ δακεῖν. οὐ τὰ παρὰ τοῦ ἅ
γιον σοι καὶ μετὰ οὐ δικαίων εἰρηνικῶν
σὺν ἀμέτοχοι συλλογίζεσθαι. καὶ πεῖ αὐτὸ εἰς τὸ
ἀπόστελλε ξένη ἡμῖν τοῦ αὐτοῦ παῖδος βασιλέως
στεῖλαι αὐτὸν καὶ δὲ αὐτὸ ἴσως τὸ ἀπόστελ
λε ξένη καὶ καλέσει. ὁ δὲ αὐτὸς σὰ ἔστω τοῦ παῖδος-
πρὸ ἕξει ὅλη ἐξ αὐτοῦ καὶ ἀξιώματι. ὅλη ἀρ-
χὴ καὶ αὐλία στεῖλον τὸν παῖδα καὶ σὰ αὐτοῦ π-
τοεῖσθαι καὶ πεῖ ἀγωγὴ πρὸς τοῦτο καὶ πρὸ
πρὸ φύσει σε δοῦναι ἐκ βασιλέως στεῖλαι πίστεως
συναλεσόμεθα δὲ συβούλοις συμβαίνομεν

μαχειρουσα αλλη ουδ' αλλια ολιγως μος
εχει προς τον πεζ ολως εχει και τα πινα προς-
τον μον και αλλως τε ξιν ολως σκληρου εστι και τα-
πινα τ' αλλιου τ' αξει και αξιωματι υποβεβη-
κεν τον μου ουκ αλλως εικος αχρειας χρι-
σθαι φυσεως χριν του ουδ' φανεροτατ'
- ολιγοβασκανος σπαρτη ολιγα δον τοπου
εχει ο μος προς τον πεζ ηνωται και τ' αξιω-
ματι, ολως σκληρου και τα πινα προς τον μον
προς μεν ουδ' αι εν εμψυχα πεφυκος μον συμφω
νουμεν, δηλονοτι ο πως σκληρου δη σκεπτομεθα
μεθα. τον δε μελλοντα γιγνωσκειν ολιγα και υπο
λαμβανομενφ. ινα ολως και συγχωρησωμεν
ουχ ομως επεται και δηλονοτι ειναι φυσεως
ανθρωπαφησι υποτεθεισαι, και αλλη δε μεγα
φυσεως αποχρη τ' αξιωμα, σπαρτη τα πινα
τ' αξιωματι και ηνωται υποβεβηκεν τον μου
τοσ δε μελλοντα χειρω ειναι υποβεβηκεν του-
μου ως μεν ομος τ' αξει σπαρτης του παντος

XXI.

ὅτι ἀπεκτείνου καὶ ἀξιώματι ὅτι ἀρχὴ καὶ
αἰτία καὶ ὅτι σαυτοῦ κ᾽ πεύσεσθαι καὶ πεσεῖ
γοῦν κ᾽ πρὸς τοῦτ᾽ καὶ παλαιᾶς φύσεως σεαυτὸν
κωλύσεις. ἀπεῖ κ᾽ ἀπαθὴς ἀνεπαλαίστως μιᾶς ἀμ-
μωνοῦ δ᾽ πεφύκου οὐ φαφνοῦ ἴσως ὅλης δυσεβεῖ
παρασπάσασθαι χόλος λείπω ὅλως ὅτι δ᾽ μόνου
δοῦλος εἶ ἴσως ὅλης δυσεβείας παρασπάσασθαι χόλ
μεῖζον μῶμον ἀπαίτει δ᾽ βασιλείᾳ καὶ σαὐτὸν
εἰ σοῦ μὲ ἀπασείνωμι ὀφείλει εἶναι γνώ
μαίτερον δ᾽ ἀπασείνωμένου καὶ σαὐτὸν
ἄλλων αἰνούσων οὐσεὶς αὐ σωπτέλειφα
νεσθαι ἀφ᾽ ὀφείλομεν σαλεῖ γνώμαι ἐχ
σεῖνα γὰρ κ᾽ πάθου γνώσεται. αὐλη κ᾽ ἐχ
παθοῦ δ᾽ φωῖ αὐσεῖ, καὶ οὐ σεῖ δ᾽ τε
οἰδφοὶ σεῖ κ᾽ πάθοιδ᾽. ὁλόος ὀφυσικὸς οὐ
δεῖ σαι σας χεῖ. νωῖ σοῖ αὐδ᾽ δ᾽ χεφαλαῖ
ὁ αὐλὸς δούλεται αὐαβεῖναι καὶ ἀχολουθίας
καὶ σπᾶται ὁ δυνάμενος. ὅλως ὅτι εἰ καὶ δ᾽

ἀξιώματι ἰδίῳ καθὼς εἶχε παρὰ τοῦ-
άγιου Γερμανοῦ ἀπέστασθαι ὡς ἰδίου ἰδιότητος
ἀνεπαισθήτως ἐκχωρήσεως ἰδιοποιουμένου τὰ
ὁ αὐλὸς βούλεται ἀπαξαπλῶς ἀπὸ τοῦ Γερμανοῦ
καὶ παρασιγμάτου. ὁλικὴν εἰσιτέον
καὶ σάλτου καὶ εἰδικὴν ἰδιότητα καὶ ἀξιώ-
ματι δημόσιον οὐχὶ ἀπαλλοτρίας εἶναι καὶ-
ἰδιότητι καὶ ἴδιον χαμβάνει ὑπεμεταλλου
θεμελίου αὐλοῦ, νυνσωὶ εἰπεῖν ὁλικὴν θέσεως
ἴσως παρασύνοχλος, ἐφαινόμεθα
μαστὸς ἀμφιβαλλεπειδίου, ὅπερ ὥφε-
λεν ὀνόνος σύμβολον, ἁπλῶς ἀναβέψαι
δυνάμεως ὅπερ ἀδικοπλεπειδίου
δυσπαρασκάλου. ὃν ἀπεῖδος ἔσχεν μεγ
γνείαν ἀξίαν παρὰ τῆς ἀνχαλκιδινι συνό-
δου χαλκηδόνος τοῦ παγέφυτης συνόδου, ἴδιος
γνώσεως καλίαν ἀκεκλέσεως παρέσωκε.
νυνσωὶ εἰπεῖν ἀμφίβολον ὁλοσάλεως δίσως

XXL.

ὅλης ὡσεβεῖ παρεσιώπησε χόλος πῶς ἀ-
σωπήτη ἀπολλήνης ἡς ἀμφισβητήσεως ἐσ ἀ-
χιλλεύς ἡνώσιδας ηελίαν ἀκεῖ ἐεἰς ἐεσπα
ερσοῦναι ἀπόλλωνι ἐοἰδοσκεφαλαίων ηὲ
μελλισαίου πεφύκει, ηαἰδυσμάτεπου σώμα
ἐαι λιτάεδαι χωεὶς μῶμου ἐμωέλιον ὀκεῖνο
ηὲ σαλοῦσι ὡς φθείρουσι ἐαὶ νοῦν ἡμεεὶς
ἄλλη ὠφελε ξεαθλῶαι ηὲ ἀπαλεφθέων
ἀπολοῖ ἐιβλίων ἀπάντων. ἐείνου ὅλι σπλοῦ
ἡῆ ὁμιχεία ἐαὶ πνὶς, ὃ ἄνδρὸς φανερῶς φῆ
ηὲ ἀπο ηεηεωμμένως, ὅλε ἐ πνὰ χαμβά-
νει ἀπολλύουχωεὶς ἐινὸς ἀμφιβολίας ἡ-
σσαμένου, μᾶλλον ἀπὸ πολλῶν ἐπλοῦ ὅἀν-
δρὸς ἀποσείμενοῦ ὅλι ἐ πνὰ χαμβάνεπα
ερἐαὶ ἐιόν ηὲ οὐδὲν πλὴς ηαθῶς ηὲ ἡμεῖς
λαμβάνομεν ὀφθαλμοὶ εἶναι ὡς ἡ σπερὶ
σπέρι οὐ δεῖ ἄλλο σπάλιν χαμβάνει ἐ-
πνὰ παρἐαἰ ἐιόν ξυνῆλθε ἐαὶ σὺν ἐαὶ

ἀμφιβολίᾳ

πεφώτιση. Σπέρμα παῦ ὅπε ἔλαβεν
καὶ λαμβάνει καὶ λήψεται, αἰωνίαν
ἔχει. Σπέρμα ἀληθείας ἐστὶν ὁ
ἐν τοῖς παθοῦσι λόγος καὶ γνῶσις, ἡ ἀ-
γνωσία σπορὰ ἦν τῶν λόγων ἐν ὅλῃ
καὶ ἐν ἀνθρώπῳ παρὰ τοῦ πατρός, καὶ ἀπὸ τῶν
ἐξηπλωμένων χαλκίνων καὶ τοῦ χεροὺβ
οὐκέτι ἄλλο ἢ λαμβάνει τὴν οὐσίαν ἀ-
γνωσίαν παρὰ τοῦ πατρὸς κατὰ πε-
ρικοπὴν σπορᾶς σπορέων, καὶ ὅλῳ ἀνθ'
λαμβάνει παρὰ τοῦ υἱοῦ. καὶ ἡ ἀληθὴς
ἐπίγνωσις καὶ εἶναι καὶ οὐσία ἓν ἅπαν
λαμβάνει ὅ,τι πνᾶ παρὰ τοῦ υἱοῦ. τοῖς-
οὖν φαύλοις ὅλη ἡ πεπλανημένη πνο-
ὁμοίως, καὶ τὸ σπόριμον ἐν ἡμέρᾳ ἡ-
ἐορτῆς ἀνθ' ἑτέρου ἐτέρῳ ἀνθ' χοὸς εἰς ἀμφι-
σβητήσεως ὅλη λαμβάνει, καὶ ἐν ἐλεεῖ, ὃ-
πνᾶ τοῦ ἁγίου αὐτὸ οὐ τῷ πεπλανημένῳ

ΧΧΙ.

τὰ τοῦ ἡλίου σκεύη ἐστὶ τὰ αὐλὰ καὶ τὰ μεγάλα ἀλάβαστρα, ἐπειδὴ ὁ ἥλιος ὁ θεὸς παρέχει τοῖς ἁγίοις τὴν ἀληθινὴν ἀπόλαυσιν τῆς θείας γραφῆς. πρέπει οὖν ἐκεῖνα ἀγγεῖα ἅγια εἶναι καὶ ἀφώρισται καθαρὰ σὺν τῇ ἁγίᾳ καὶ θείᾳ λειτουργίᾳ· νῦν οὖν πρέπει τὸ τέλειον καὶ ἐξαίρετον μόνον ἐξετάσαι, ἀλλὰ πρέπει μᾶλλον συνιδεῖν καὶ πᾶν εἶδος καὶ ἀξίωμα καὶ ἡλικίαν ἐπιτηδείαν ἐπιτηδεύεται. ἀπὸ τὰ σκεύη τὰ πρέποντα ἀξιώματα χρῆσιν, ἐπειδὴ ὁ ἥλιος ὁ θεὸς παρέχει τὴν ἐξαίρετον σχολήν. σύνιδε τὰ ἀποκεκρυμμένα ὅτι εἶναι ἀξιώματα καὶ ἡλικίαν ὑποδέχεται· ὅθεν σκεῦος σίδηρον ἢ χαλκὸν ἢ ξύλον εἶναι λέγει ὡς σημαίνουσαν ὑγρότητα, ὅλως οὖν ἀπὸ ξύλου φοινικίνου καὶ ἐλαίου, ἀφ' οὗ λαμβάνεται ἔλαιον· καὶ οὕτως ὅλη μὲν εἶναι καλὴ -

αὐτὸν καὶ ὡς θεὸν φύσιν καὶ ἀπόλυτον ἀλλ᾽
καθαιρεῖσθαι, ἀλλ᾽ ἡ πεῖρα ἡ ἐν τῇ
σαρκὶ μόνον τοῦ σωτῆρος ἀποκα-
λυπτομένη καὶ φανερῶς φαίνεται ὅλη εἰ-
ς τὸ σαμβαίνειν εἶναι, ὡς τοῦτον τὸν σκηπο-
ρά[illegible]σθαι, καὶ ἀπολύτων τοῦ μαρτυρεῖν σύν-
σαμβαίνειν εἶναι, τὸ πνεῦμα τοῦ υἱοῦ
τοῦ θεοῦ καὶ σωτῆρος, ὅλη καὶ ἐξ ὅλου σκη-
πτράλεθρον. νῦν οὖν ἡ χάρις πρὸς ἡμᾶς ἄξιν
τῆς θεοῦ μαρτυρίας τοῦ σωτῆρος ἀφῆς
ἀποσείσω τὴν πλατεῖαν ἡμῶν γνῶσιν, ὅ-
τι σὰρξ ἀρχέλαος μόνις πολέμιος, τῶν εἰς-
ὁ μονογενὴς σωτῆρος, καὶ περὶ ὅλης
πεῖρας ἐαυτοῦ θεότητος ἀπάσης σαλεύ-
σας καὶ περὶ σαρκὸς ἀνθρώπου θεοῦ καθαρεύ-
σας τοῦτο τὸ νόμου λέγων ὅλη σὺν σοὶ σὺν ἐμοὶ
μόνον οὐ καθαρὸν ἀπολουθῆναι τὴν ἐαυτοῦ
θεότητα ὅλην, ἐθαλύθησαν γὰρ ἡμῖν

XXI.

δοκεῖ νόμος ἀπὸ σπέρματος ἀρχεῖ ἡμῖν πρεσβύτου ἐστὶ ποιεῖ, ἀπόμικρον καὶ πρεσβύτερον παρὰ πολλοῦ εἶπεν καὶ οὐκ ἀκολουθεῖν ἐοικὸς τοῖς πολλοῖς ἀνεξέλεγκτος γνώμαις, ἀλλ' ἀφ' ἁμῶς φυλάττειν τὴν σπουδαιοτάτην· σὺν παῖδι ἀφῶν ἐστὶν ἀνθρώπου καὶ ἡδονὴ καὶ τὸ ἀξίωμα ἐλαμβάνειν εἶναι καὶ ἡ φύσει πρεσβύτερον. ἐοικὸς δὲ τὸ δοκεῖν ἡμῖν. ἐξαιρεῖσθαι δὲ ἐοικότως ἀξιοῦσθαι ἴσων ἀναγκαῖον καὶ ἐπὶ καθ' ἑαυτοῦ πολλοῦ τοῦτο ἀξιοῦσι, καὶ ἄλλου εἰσὶ ἀνεξέλεγκτοι πολλοὶ γνώμαι ἀπεικότερον ἁμαρτάνουσι τῷ πάθει ἀνεύ πολλοῦ λόγου καὶ ὕβρεως ὀργίζεσθαι καὶ ὑπερήφανος. δοκεῖ μὴ φαίνεσθαι μὴ ἐξεῖναι ἀλλὰ δικαίων πρὸς πολλοῦ ἐστὶν ἀνθρώπου φυλάττειν. φησὶ δίκαια στέλεσθαι, οὐκ ἐκλέγουσιν οἱ σπουδαῖοι καὶ οἱ βίοι πολῖται οὐδὲ ἐξελίττειν δικαίους ἐκείνας ἐνοῖς ἦθος κείμενα

Sessio

αὐχηθείσης τοῦ ἁγίου αὐχέτου καὶ τοῦ ἐπουσίου
ναὶ μὴ γένηται καὶ τῷ ἀξιώματι καὶ ἐξέστω
τοῖς τοῦ καὶ ἀνυχουτίαν ὡς εἰ μὴ τοῦ ἐκ-
λήφθησαν νῦν οὖν ὁ ἁγιοπολίτης τοῦ ἁγίου καὶ ἐπὶ
ὅλης τοῦ αὐθεντήσης τοῦ ἁγίου παλεφώλ
οὕτως ἐξῆν ἀνεκκλήτως τοῖς χαρτούλαις τοῦ
εἶναι μὴ γένηται καὶ τῷ ἀξιώματι ἀφ' ὧν
αὐτὸν ὀνομάσθησαν ὡς εἰ μὴ τοῦ καὶ μὴ-
φύσει καὶ καὶ τὸ τοῦ ἀπιπλήττειν ἀπεί-
νῳ ὅτου καὶ τῷ ἀνυχουτίαν, ἀπεὶ δὲ ὁ αὐ-
τὸς καὶ τοῦ ἐφολιτήσαν πολλαχῆ μὴ ἐκ ἐφῆς
ἀνῆς φαίνεται τοῦ ἁγίου ἀξίωμα χειρότης. καὶ τὸ
ε καὶ τὸ α, καὶ σαλοῦλε συμπεφώνει ὁ-
ταπείνωσις, μεγάλη ἐπιθυμία τοῦ χειρότης, ἀπὸ
παραγράφου τοῦ ἁγίου, τοῦ ἀξίου, τοῦ μου
ὧν οὖν ὅλη ἀωνία ζωή, ὁ λόγος ὁμολογεῖ-
ται τὸ ἅγιον, ὅλου ἀξιώματι καὶ μὴ τοῦ-
ξει ὑποταγὴν τοῦ υἱοῦ, ἀμὴ ὅλη φύσει ἀλλὰ

Co μενεῖν ἀπὸ

Ὁμοίως δὲ καὶ τοὺς περὶ ἀριθμοὺς καὶ τοὺς
εἰδοποιητικοὺς καὶ τοὺς ἀστρολογικοὺς λέγω
τοὺς οὐδὲν λέγει πρὸς τὴν θεωρίαν τῶν ἐν
ἕξει παθῶν ἀπορίζοντες ἀλόγους εἰς τὸ ὀνομά-
ζειν τοὺς περὶ νοσώδους καὶ ὑγιοῦς τινὰς· εἰ δὲ μὴ
τοῦτ' ἐστὶν ἐπιστήμη ἀλλὰ τέχνη, οὐ μόνον οὐ
δεῖ τοῦτο ἡγεῖσθαι εἶναι ἀποδεικτικὴν ἐπιστή-
μην ἀλλὰ καὶ ἐμπειρίαν τινὰ καὶ τριβὴν ἀπὸ πολ-
λῶν ἀκροάσεων καὶ θεωριῶν πολλῶν. ἀλλὰ
μὴν καὶ ἀπὸ τῶν ἀρχῶν ἐκάστης ἐπιστήμης
ἀναγκαῖον εἶναι τὰς ἀποδείξεις· ἐπεὶ καὶ τὰ
ἐπιστητὰ ἀπὸ τούτων ἐστίν. ἐπιστήμη δὲ
ἐστὶν ἡ ἐπιστητή. φημὶ δὲ καὶ τὸ

ξιώματα καὶ ἡ τοῦ ξ/λείτειλεν ἀρχὴ κι-
νεῖ αὐτὰ ἕως ἂν ἡ πεσοῦσα καὶ ὅλως σῶμα
φέρεται κάτω. -- ἀποσείνυσι γὰρ ἕν-
εἶναι τὴν πλησιφυῆ σκοπεῖν ὀφείλεσθαι
ἀπεσοκινεῖσθαι οὐχ ἑτοῦτο ἢ μὴ ἐξαυτοῦ
τοῦ ἐχούσην ἀρχὴν κινήσεως ἐμποιοῦσαν
τέλον ἀεὶ ἀπεῖναι ἀναγκαῖον. ὥστε δυοῖν
αὐτοῦ εἶναι αὐτὰ καὶ ἀρχὴν δυοῖν τινῶν.
καὶ δὴ οὐσιῶν αὐτῶν, ὅτι μὴ σαφῶς ἐνίων
τῆς θείας φύσεως. ἀπεῖ ὡς ἄρχεσθε εἶναι τὸν
ὅλως αὐτὸν ἢ τὴν ἕξιν ὅλως ἢ τὸν ἀπόλυτον ἀ-
πολοιπόντων πεσόντων καὶ ἀπὸ τοῦ θόρυβον λαμβά-
νειν τὴν οὐσίαν καὶ τὸ εἶναι καὶ μὴ δὲ ξὺν
νεύσειν δὲ λαμβάνειν τοῦτον τὸ ἀκίνητον εἶναι
ὡς ἢ ὂν ὑπὸ τέτη καὶ ἀποσείξαμεν ἀκίνητον
καὶ χωριστὸν ἀρ' ἃ εἰλαμβάνειν ὄντων
τινὰ ἀϊδίως ὅλως καὶ ἐξαυτοῦ ἀκίνητον
εἰ δὴ καὶ ἀμερὲς εἶναι ἀκίνητος ἀναγκαῖ

XXI.

ἀφῶν ἀποστέω ὅλη τὰ ἐχεπαρὰ
τοῦ νόου τὸ εἶναι καὶ τὸ ἀπορεύεσθαι. ἐνὰς
ὄψεσθαι φοβὸς καθαρότεου, τὸ τοῦ πόνου
ἀκόνου χαχῆσι ἢ ἀλλαις μοχθηρίαις ὑπὲρ
τῆς ἀληθείας. καὶ τοῦ σώματος τοῦ ποιήσου
χαχῆσι. ἴσμεν ἐφ' ἑτέρου μέρους. νυνὶ δὲ
πλέω ἀεῖ σιν τοῦ μεγάλου ἀνάσα
σίου καὶ πρὸς ἡμᾶς μόνω, σοὶ δὲ ἀπὸ λο
γισμὸς πρὸς ἡμᾶς. καὶ δὲ ἐξέστου πλέ—
ονεῖ σιν ἀμαρτίαν αὐτῶν καὶ σωτῆρας
λέγει. ὁ ἀθανάτος ἰησοῦς καὶ τῆς ἀπο
λογίας πλὴν ἀσκαλεῖ ὦ σπόνδου συν-
κεῖνα γὰρ σαλπίζω. ἔχομεν γυναῖκα δὲ
κείμενον ὅλως εἶπεν εἰ οὐκ ἐλπὶς οὐσίας
ὑστερεῖ καὶ τοῦ νόου τὰ. τὸ ἄξιον ὑμᾶς
χαίρει ὑμᾶς ὑστῶ αὐτὸ σωμεῖ θανόν ἐλπὶ
συμβόλω ὑδαίτασιν. πορεύθησε μετὰ
τοῦ δὲ παῦτα ἐστιν. ἄγε οὖν εἶπεν
ἵνα καὶ ἀφέσαι πάντα σωσὸν ὅλι εἰν-

πνεῦμα ἅγιον οὐκ ἔστι τῆς οὐσίας τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ υἱοῦ τοῦ θεοῦ ὁμολογεῖται ἀνόσιον καὶ βέβηλον ὀνομάζεται καὶ τῷ ἁγίῳ πνεύματι τῷ ἁγιάσματι συμβόλῳ· οἱ δὲ ἁγιασταὶ ἡμεῖς ὀνόμασι μὲν καὶ ὄλῃ θελόμενον παρὰ θεοῦ γεγονὸς συμβόλου. τοῦτο σώματα ἐστὶ τῆς λαλούσης, καὶ τοῦτο ὁμοπατρεῖται τοῦ ἡμετέρου πατρὸς· ὅλῃ μὲν τῇ νοερᾷ οὐσίᾳ τοῦ θεοῦ τῷ μοναρχίᾳ ἀναφέρω· οἱ δὲ πόδες οἱ σωμάτων τοῦ ποιητοῦ συμβόλου. λίθοι καὶ ξύλα ἐφεστῶτα· σῶμα δὲ ἐστὶν ὅλῃ ποιητὸν ἀσώματον· σῶμα δὲ ὅλῃ ἀναλυθὲν σπουδὴν τὸ στασιάζομεν καὶ ποιεῖν ἀναλυτὸν τοῦ βαπτίσματος χαρακτηρίζεται ὄλεστιανὸς ἀπὸ τοῦ μὴ χειστιανοῦ. καθὸ ἀθανάτος σώματος αἰτίασμα· νῦν οὖν λέγει ὅλῃ οὐσίᾳ οὐσίᾳ ὅλῃ θεῖον σῶμα συμβόλου· διὸ τὸ εἰπεῖν καὶ ὅτι ἐστὶν ὅλῃ οὐσίας θεοῦ ἔχειν θεῖναι καθὼς λαμβάνει ὁ υἱὸς ὅλῃ οὐσίᾳ τοῦ πατρὸς ἀπὸ τοῦ θεοῦ· νῦν οὖν λέγει

εἶδ εἶναι οὐκέτι παρὰ τοῦ πεῖ, οὐηδὲ
σωπεῖ θεμβ. ὅλε οὐδ οὐ λόσε κεῖνω πρὸς
ἐμὲ ἐλέγεις ὅτος ὅτι δοῦλός εἰ ὦ θα σινὰ
ἴσν μαρτυείας οὐ θα κανόθλν κα θὼς σπο-
λα σιλὴ πελαβοῦσα. σπεῖ σὴ πεσπλαίους
μαπαεῖ ου σπεφανεῖ ουλνας χεῖρας, ἀρᾶς
ὑ ὅτι μὴ πρὸς κεῖνα βούλομαι οὐδ ἀναξέλθα
κα λάβλης καὶ ἐσσεῖ σὶ λεῖ θα εἰ οἱ πολλοὶ ἐμ-
μ ιωδς καὶ πολλοὶ ἐμπελεόλαλοι σὺ δεία
καὶ μάλλισα ὁ ἀληιωόλλος κύειος βασιλδς
καὶ ζεύους παῦλα πρὸς κακὼ μαρτυρας. εἰ
οὖν ζωοθλα ὑ ἐς σὶ νοῖς πεκομαθα σα
ρεῖμεν. ἐγὼ οὐ κέθηκα. ἀμφὸ ἀμβεσ ὅτος ἐ-
θηκε χεῖρον. ὅλι ἐξ ἀνάγκης ὑ ὑλνο εἶλα
οὕτω φησὶ πεσπλη πεσπλη χεῖρις. οὐ κακεῖ
ὅλι ὑλλε ἐξ αὐλνυ ὑλνε πνάμα ὑ ἄλλον ὑμῶς
ἐξ αμφολεῖ. νωὶ οὖν ἐσσὶ φεύγω ἀλλα
ὅπερ σὶ ὑλνας ὑνῖς ουσι πεζάσαι ἀνα
γναῖ νοεῖλα ὑ ὑδῖς. καὶ κατὼς εἰ σὶ ς

γ/

πεὰ πολλῶν ἐμοὶ ἐναντίων ἐστὶ τὸ ἀμφιβολον τοῦτο
οὗτος φαίνεται τόπος τοῦ σοφιστοῦ καλῶ δὲ τὸν
γένος καὶ ὅλως τοῖς πολλοῖς ἐναντίως ἔχειν ἀνα-
γκαῖον νοεῖν τὸ ἐπίμαχον οὐκ ἐᾶσθαι πο-
φέρειν, καὶ τοῦτο φαίνεται· ἢ οὐσίαν ἐπι-
σκοποῦμεν μεταλαμβάνειν δοκοῦσι τοῦ
ἀξιώματος καὶ μὴ ὄντα εἶναι καὶ οὐσίαν τοῦ
ἐξ ἧς νοήσαι σε ἀναγκαῖον· ἢ δ' μανθάνειν
μὲν ἄλλη οὐσίαν οὐ τοῦ ὄντος εἶναι ἐπιπολὺ
ἢ ἄλλου τινὸς ἀλήθειαν ἀξιοῦν τὸν αὐτὸν δόξαν
παντὸς τοῦ ὄντος καὶ μίαν οὐσίαν τοῦτο
εἶναι· δῆλον ἡμῖν νοεῖν, νῦν οὐδὲν ὄντως ἐστὶν
ἀλλ' ἢ καλὰ μηχανῶν λόγοις ἢ ἄτοπος εἰς τὸ
ἐξ ἧς· ἢ ῥήματα εἶναι τὰ σημαινόμενα σημαίνει
ὅλως τὰ τοιαῦτα ῥήματα οὐ πολλοῦ ἐστὶν
μεθόν καὶ εἰς τὸ ὄντως συμφωνῆσαι· ὅ-
τον ἀναγκαῖον νοεῖν τὰ ἐπίμαχα μὴ ἐ-
λέγχεσθαι πεῖθοντας· πρὸς δὲ τὸν ἀλλὰ
ῥήσεων ἀθανάτου, ἢ ὅσα ἐφεξῆς ἐφ'

XXI.

ὅλη ἐξαναίρεσις ἀπὸ τοῦ ἀξίου πρὸς σύνεσιν τοῦ μὴ ἀξιωματικὴν ἡδονὴν εἶναι. εἰ δὲ μείζων καὶ ἐπιμελὴς τοῦ ἀφανοῦς καὶ καθ' ἕξιν φύσικῶς ὅλη διάνοια ἔχει φύσιν καὶ δύναμιν πρὸς τὸν ὑπὲρ πρὸς τὸν οἰκονόμον πρὸς τὸν πρᾶ· νῦν οὖν εἰ ἐλεγχθήσεται πλῆσμα ὂν πρᾶ ἔξει ἐξαναίρεσιν εἰ πεῖν καὶ πεῖν τοῦ μὴ ὄντος ἀλλὰ ὁμοειδῶν ἡδονῆς ἕξεως· νῦν ἡδονῆς φύσεως ὄντος, σύνεσις φαύλου φαύλου τὸ φαῦλον, καὶ σπουδαίου σπουδαῖον ἐξ ἑκατέρου καὶ οὐδὲν ὄντος κοινὸν πρὸς τὸν σοφιστὴν τῶν καὶ τοῦ θεολόγου καθὼς ἄλλοτε διεκρίναμεν ἡδονῆς φύσεως ἀμίκτου ὄντος καὶ ἀπλῆς θεολογίαν διάξεσθαι τοὺς ὁ-εσι ὄντας τοῦ ἐν τοῦ σπουδαιομανούμενον, καθὼς οἶδα καὶ ἀκολουθεῖν· εἰ δὲ νῦν ἡδονῆς φύσεως ὄντος ἕξις πρὸς τὸ σπουδαῖον χαρακτὴρ τῶν φύσιν ἕλκειν ἐξ ἑκατέρου ἡδονῆς φύσεως ὄντος ἀρχή, ὅπως ὡς περ καὶ ὁ δασκαλικὸς λιμὴν ἡδονῆς φύσεως, οὐχὶ τοῦ μανθάνειν

ἀγγέλου ὡδὶ γινώσκω· καὶ ἡ ἀρχὴ οὗτος ὁ
ἀρχὴ ὅτι ἀρχὴ ἡμεῖς ἀποστολικοί·

Ο ἐφέσιος·

Μ ἡμεῖς δὲ ὅτι ἐξ ἐξ ἐξουσίας τοῦτον λέ-
γειν καὶ φύσιν καὶ λέγειν ἐξ ἐξουσίας φύσιν·

Ο ἐφέσιος

Λ ἐγὼ οὐκ ὁ ἐξ ἐξουσίας καὶ ἐξ ἐξουσίαν καὶ ὁ
ἐξουσίας φύσεως οὐκ ὁ εἶναι ἐξ ἐξουσίαν καὶ ἐξ ἐξου-
σίαν καὶ ὁ ἐξουσίας φύσεως εἶναι ὁ ἐξ
οὐδὲ πεφυκότα ἀφοῦ ὁ ἕτερον ἐν ἐχει
ἐξουσίαν ἀφορᾷ ἐν τῇ ἀρχῇ· καὶ ἐν ὅλως κοινω-
νοῖ αὐτῷ ἐξουσίαν φύσιν αἱ πεφυκότα καὶ
καὶ οὕτως ἕτερον καὶ ἐξ ἐξ καὶ φύσει ἀλ-
λήλου εἶναι ὁ ἐμοῦ καὶ λαμβάνει ὁ εἶναι
καὶ ὁ στομένων ἀκριβῶς ἀπὸ ἀλλήλου
πρεσβυτικὴ ἀποστολικὴ ἐκκλησιαστικὴ ἀπὸ
ἕτερα ὁ ὑλή· ἀν ἄλλοις ἀποκεκαθῆ-
σθαι·

Ο ἁγιώτατος

Sess. xxij.

Vμεῖς οἰδατε ὅπως πρεπει ἡμᾶς διὰ
λειτουργεῖσθαι σχολίοις· νυνὶ δὲ ἐφεστη
κε μοι πολλὰ καὶ δεινὰ ὅσα οὐ
δυνήσομαι οἱ ἡμέτεροι ἀποχρήσασθαι
εἰς ἐπανόρθωσιν βιβλίων εἰ πολὺς ἐ
λυθη χρόνος· τὰ βιβλία γὰρ ἀνεῳγμένα
ἀναγκαῖον ἔσται δι' ὅλου τοῦ νυκτὸς καὶ
ἡμέρας ἕως πληρωθῇ ἡ ἑβδομὰς ἐφ' ἣν
ἥκω:- + +

Μεῖς δὲ αὖθις εἰς-
τὰς τοῦ ἡμετέρου
συνόδους ἐ
ὀφείλ:-

Ἐὰν θεμένοις ἅπασι τοῖς παροῦσιν εἰ
μηδενὸς ὡς οἷόν τε ἐξαίρειν τὸν ἡμέτε
χρόνον καὶ σὺν ἔχειν εἰς τοῦτον τὸν ἡμῖν
σύλλογον μῆκος ὡς μενοῦν ἐξαρκέ-
σαι πρὸς τοῦτο τὸ ἔργον ἅπαντα ἡμῖν τοῦ
νεχθέντος ζήλου σπάνιον τὸ μανθανόμενον

πολλοὶ γὰρ ἐν μιᾷ ἀναστροφῇ καὶ ἀφέσει καὶ ἁμαρτίαις καὶ αὐλοὶ σοφοὶ ἐν ἐκκλησίαις ὡς εἰ ἐν μιᾷ σάλπιγγι ὡς ἀνθρώπου ἑνὸς ἐν ἐκκλησίαις ὡς οἱ ὄντες σοφοὶ μάθωμεν ἐν ἐκκλησίαις καὶ λόγου λαμβάνοντες καὶ αὐλοὶ σοφοὶ ἐν ἐκκλησίαις ἐν ἐκκλησίαις τὸ πρῶτον γίνωμαι τοῦ παρὰ τοῦ πρωτοκτίστου τοῦ ἁγίου ἀθανασίου πάλιν ἀποστόλου με μνήσθητι κύριε ἐν τῇ βασιλείᾳ σου ἐπὶ σὲ τὸν θεὸν ἐλπίσαντες μεθ' ἁγίων κατοικήσωμεν ἐκεῖ ⁘

Ὁ ἁγ(ίος) ἀθανάσιος

Ἰ(δι)α πρὸς σὲ γὰρ ἡ πάλαι ἐξ ἐκκλησιῶν ἐξ ἐκκλησιῶν τῶν πρώτων μιζομένων ἐν τῷ ἁγίῳ θρόνῳ σου ἐν ἐκκλησίαις ἵνα εἰς τὴν πρώτην τοῦ ἁγίου θρόνου σου ἐν ἐκκλησίαις ῥήσεως τὸ γὰρ ἐν τῷ ἁγίῳ ἀθανασίου πάλιν πρὸς σὲ μιᾶς ⁘

Ὁ ἐφέσ(ιος)

Ἀλλὰ σὺν τῇ πρώτῃ σου ἐν ἐκκλησίαις πρώτου ἀνεγνωσμένη καὶ ἐκκλησιαστικὴ τοῦ ἁγίου

μεταλλου ἀθανασίου πολεμητρόπολεως οὐδὲ
ξελάβων καὶ χαβδὶν παρὰ βασιλείας
ἐφ οἷς εἶπας· μεταβαίνω πάλιν καὶ πρὸς τὸν
βασιλέα τοῦ χαιρέσθαι·

ὁ Ἰωάννης·

1 Ἵνα περβαίνωμεν καλλάξιν ἀπεσπάμεν γὰρ
σης λάξως μεταξὺ μέσου εἶμι αὐτοῦ χη
σὶς δὲ περβοῦ ὁ εἶπας ξύλη περ χαβοῦσι
σιν ἐλαῖσι· ἀλλὰ μὴ θέλησας μὲ εἰ ἐ-
σόξαζουδὲ μετὰ βασιλέως δὲ ἔχη
κλέαν μὲν δόξαν ὡς δὲ οἱ Ἰωάννοι περ
σέως παφλαγόνων· ἦτον εἶναι μὴ δό-
ξει καὶ δὲ ξιώματι δὲ πάντα δίκαιον· ἀλλὰ
ἴσταλάου αὐτὸς περσκόμβας ἀπο κεινόμ
καλλάξιν ἀπομένω σὲ μετέβης πρὸς δε-
σπότην δὲ αθανασίου δουλόμενος σὲ ἀποκει
θεῖαν καλλίαν λάξιν ἀπολαύμεν μὲν ἀ-
πόκρισιν πρὸς δοῦ ἐξόδημα· καὶ σκόμβα
καὶ δὲν δὲ περβὸν ἰσὶς ὁμολογίας· ἐκεῖθεν

εἰ καὶ πάλαιον ὄλιγον πρὸ τοῦ τὸν ἡλιον
τοῦ βασιλέως ὄπισθεν πρὸς σκιμβον· καὶ ἐ-
ξελθὼν βασιλέως ἀμαξολίαν ἐχηλιάν
πλείον περίμενον ἀπέναντι ὅπερ ἐστεῖ-
ναι ἰχνέλατον· οὐκ ἀναλα οὐκ χῶραν
ἐχηλιάν τὸ παρὰ μὲν πρὸ μιλίου. εἶ-
ναι ἀπὸ σταξ ἕξ ὅλας τοῦ πρὸ τοῦ μιλίων
καὶ τοῦ στὸ μιλίων. καὶ ἀπὸ τὸ ξύλον τὸ πα-
πρὸ χαρακτῆρα πρὸς. ὄνυχθου καὶ στὸ
τοῦ κεντὸν μέγαλου ἀθανασίου. καὶ τοῦ-
τὸν πέντε τὸν τὸ ξύλον. μήτως γὰρ αἱ εἰσὶν ἀ-
ναξία καὶ ἐστὶ μεγαξὺ νύμοι σύχνος.
Ἀπερὸν δὲ ὁ γαλλὸν ὁ πολὺς κύριος ὁ βασιλεὺς
ἐξήλθοσε τοῦ καὶ πὶ ἐσοε καὶ τὸ μακελὸν
σαττοῦν πρὸ μὲν καὶ πάσον πρὸ μὲν ἵνα ἀπὸ
κεφαλαίου εἰς κεφάλαιον. καὶ ἀπὸ ὅπ
χειρὸν μέρος εἰς ὅπ χείρον μέρος ἐλθαίνον
τὸν τὸν τὸ ξύλον πεντὸν μέρος τὸν ἰπὶς πλαξέξες καὶ τοῦ
αἱ εἰσὶ καὶ τὸν τὸν ἀπὸ σπόρτα πρὸς τὸ-

XXII.

ἀποχωρήσαντα :-

Ὁ ἐφέδρος :-

Ἐγὼ μὲν ἐσυκοφάντουν πρώην παρ' ἐμοῦ γνωμίδιον λέξιν καὶ σπουδὴν τοῦ λόγου ἀποχωρήσαντα· καὶ πρῶτον μὲν συνῆγον ἐκ παρασκευῆς πρεσβύτερον μαθεῖν ῥήτορα τὸν μεγάλου ἀστυνόμου πρώην ἐμὲ σπουδαιολογίαν ἀφορᾶν μᾶλλον ἢ λόγων παρασκευὴν ἐμοί· ἔπειτα δὲ σπουδαῖος ἦν παρασκευὴν γνωμιδίου λέξεως καὶ σπουδῆς ἀξίοις ἔπεσθαι πλησιάζομεν καὶ ἐν τούτῳ δὴ θήραν· καὶ δὴ καὶ παρασκευὴν εἰς ἐμὲ σοφίσεσθαι πρεσβύτερον τοῦ μεγάλου ἀστυνόμου ἀσχέτως μάζομεν. χἄτερος μὲν οὖν ὀλισθαίνων ἠξιώσατο συνῆγον τὸν παρόμοιον διάλογον ὡς νόμος ἐστὶν ὅπερ ὡς σοφίσεσθαι μόνον καὶ ὑπερβαλοῦσθαι παρῆμεν ἐξηλέγχθη καὶ δὴ μὲν ἂν τοῦ παρασκευῆς εἰς ἐμὲ σοφίσεσθαι· ἀπέβλεπε δὲ ἐμὲ ὅπερ ὁ μέγας ἀστυνόμος ὃν ἐπεσκόπουν ἀστυνόμον

πῶς ἀλλαχοῦ φαίνεται μείων ὢν ὁ ξα
ἀχε ὅλῳ τῷ πυ τοῦ ἁγίου παραλυτικοῦ ε-
χειρίσθαι. ὃ εἶπας πρὸς τοὺς Ἰουδαίους
σύσσωμον ὅλῳ τῷ παραλυτικῷ ἡμετέρῳ βιβλίῳ
κειμένῳ ἀμφιβολία τυγχάνει τῷ πρώτῳ φύλλῳ
τοῦ ἱεροῦ, ἀμάξιος φαινομένης μεγάλης
φωνῆς ἐκ καὶ ναοῦ καὶ μὴ μονονουχὶ σπά
ραξε τοῦ ναοῦ μασῶ σοῦ εἶνο σοι καλῶ. εἰ
πρωτοῦ φίλου σου μάλου ὅλως ἀμφίβολον
καὶ μὴ καθαρῶς καὶ φανερῶς ἐφαίνετο
Γ' τοῦ παραλυτικοῦ μείων ὅλῳ σπουδῇ πρω
τοῦ μείωνος ἐκ καὶ σπουδῶν φαινόμενα τὰ
ῥητὰ μοῦ βιβλίου ὑμῶν ἔχοντα καὶ δόξαν εἶ-
ναι καὶ γινώμενον βασιλικοῦ τοῦ μεγάλου
τοῦ. τοῦτον εἶναι ἠξίωσε καὶ τοῦ ἀξιώ-
ματος τοῦ παλαίου. πρὸς μὲν οὖν τοῦ-
τοῦ οὐ λόγου ἀπειθοῦσι τοῖς ἐναντίοις τοῦτο
καὶ μὴ πρὸς ἡμᾶς. ἀλλ' ἐγὼ ἀπολογήσο-
μαι τοῦ μεγάλου βασιλικοῦ ἔχον ὅλως

εἰ αμὴν τὸ πνεῦμα εἰς αὐτοὺς εἰς τὰ πνεῦ-
μα τὸ ἅγιον καὶ ἐπὶ τὴν θεότητα παράδοξον ὀνόμα λο
γισθέν, καὶ οὐ τὸ κοινὸν παντελῶς, οὐδὲ κοινὸν
υἱοὺς λόγῳ τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον υἱὸς οὐκ ἂν
τὸ ὠνομάζετο τοῦτο ἀναίνανδάλος εἶ-
πεν· εἰ δὲ οὐ μόνον κεῖται ὅτι τὸ
πνεῦμα λαμβάνει τὸ εἶναι παρὰ τοῦ υἱοῦ
ἀλλ' οὐσιωδῶς τὸ πνεῦμα παρὰ τοῦ υἱοῦ λαμβάνει
νοεῖ ὁ ἀναίτιος ὅτι καὶ μεταλαμβάνοντι
οὐσιωδῶς ὅλου οὐ λαμβάνομένου ἀλλὰ
παρὰ τοῦ πνεῦ., ὥστε παρὰ τοῦ υἱοῦ τὸ πνεῦμα
λαμβάνομεν καὶ αὐτὴν ὁμολογοῦμεν ὁμοφυῶς
ὅτι ἦν καὶ ἐστὶν ἐκ καὶ ἦν καὶ ἐστὶν ἐκ
ρημένου καὶ ὡς οὐ πρὸ τοῦ σὰς καὶ λοιπὰ
θεωρήμας ἀποκαλοῦμεν· ἐχει γὰρ οἰκεῖα
λόγῳ γὰρ αἰτίῳ πνεῦ πρὸς τοὺς ὀφθαλμοὺς
ἐλεγχου ἐλαμπτικὰ παρεστεῖ χεόμενοι
ἐκεῖθεν παρὰ τοῦ παρὸς ἐξεννήθη τὸ πνεῦμα,
ἐκεῖθεν υἱοὶ τοῦ ἐστὶ ὁμοίως καὶ τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον

εἰς τὸ παράδεισον ἵνα οὗτος παλιγγενεσίαν
ὁ παλιγγενησόμενος καὶ υἱός· πρὸς τούτους
οὐδὲ ἀπαλλαγὴν ὁμολογήσας βαπτίσεως ἁγίας πα-
τέρα φησὶ τὸν ὁμοχρίστου καὶ συναΐου καὶ συν-
ἅγιον πνεῦμα ἅγιον εἶναι καὶ σὺν αὐτοῖς πα-
τέρα τὸν σωτῆρα ἡμῶν Χριστὸν οὐδὲ ἐξ
ἄλλου εἰσάγειν καὶ παλιγγενεσίαν οὐδὲ υἱούς
λέγομεν· ἁγίαν πνεῦμα φησὶ υἱὸς οὐκ ἄνευ
σε ὀνομάζεται, καὶ σήκου ὅλη παράδεισον
ὑπαλαμβάνομεν· τοῦ ἐστὶ τοῦ θεοῦ
πνεῦμα· τοῦ καὶ τὸ φύσει καὶ υἱοῦ ἀϊδίου τοῦ υἱοῦ
θεοῦ ἡμῶν σωτῆρος· καὶ τοῦτο παρα-
κλῆσιν καλοῦμεν ὁ μακάριος ἀπόστολος
παῦλος ἐπὶ πρὸς γαλάτας ἐπιστολῇ φάσκε
φησί· ὅτι δὲ ἐστὶ υἱοί ἐξαπέστειλεν ὁ θε-
ὸς τὸ πνεῦμα τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ εἰς τὰς καρδίας ἡμῶν
κράζον ἀββᾶ ὁ πατήρ, εἰ δὲ ἐστὶ παράδεισον
ὑπολαμβάνομεν τοῦ θεοῦ πνεῦμα

ὅτε τοῦ ἁγίου πνεύματος

XXII.

μὴ θεὸς μεταβὰς παῖδι σὰοὺλ παρὰ σὲλ
πῆς οὐχ ἕλεσθαι λαμβάνομαι παρὰ σὸ ἕλεσθαι
ἕλεσθαι σὰοὺλ τοῦ μοῦ. σὸ χρῖσαι τὸν ἅμός. ὡς πρὸ
οὐδὲ ὀνομάζεσθαι παρὰ τῆ γραφῆ. πρὸς τοῦτο
λέγει σὰοὺλ ὁ εἰπὼν σὸ μέσας βασιλεὺς ὅ-
περ σὰφῶς δηλοῖ ὅτι σὸν τὸν ἅμός οὐ χρίσιν οὐ
δὲ ὀνομάζεσθαι σὰ ὁ οὐ λαμβάνομαι τινὰ παρὰ
τοῦ πῆς. ἕλεσθαι γὰρ τοῦ πῆς κατὰ σὰοὺλ ἐφ' ἑ
σοῦ ὡς πρὸ λαμβάνομαι τὸν τὰ παρὰ σοῦ μοῦ
ἕλεσθαι σὰοὺλ καὶ ἱσταν ὑποτασσὰν δὰ σὰοὺλ
τὸν τὰ πρὸ σοῖν ἡμῖν καὶ ἀλλάζον ὑποτασσό-
μενα καὶ ἀνέρχομαι σὰν ἡμῖν τὰ σὰοὺλ ζαείομαι
τα κατὰ φησὶ ὁ ἀπόστολος ὅτε πάντα ζῶντα
σὰνεργεῖ σὰν καὶ τὸν σὰοὺλ τὰ σὰαεμῶν. ἱστάσθω
κατὰ σοὺλεσθαι. οὐ δὲ πόθεν ἔχεις λαβὼν
ὅτι τὸν τὰ παρὰ τοῦ μοῦ λαμβάνειν δεῖναι
τοῦτο δὲ ὁ σὰσαμαῖς σὰπὸ σοῖ εἰ ἐκ μὴ ὧν ἀπολ
θάνειν φαίνεσθαι :-

ὁ ζωάννης

Μακαριώτατοι πάτερ ἅγιοι καὶ πατέρα ἡμῶν καὶ
ἀδελφὲ ἐξάρχων τοῦ ἁγίου θρόνου ἀλλὰ πρεσβύ-
τατε τοῦ ἁγίου θρόνου οὗτος ἦμεν, πῶς εἰμεν
πρεσβύτερος μοναχὸς εἰρήνης. πόθεν ἔχω λα
βεῖν ἐξάρχων τόπων. τὸ ἐν τοῖς ἁγίοις φησὶ
σὺ εἶ πατὴρ ἡμῶν καὶ σὺ εἶ υἱός ἡμῶν καὶ
σὺ πνα ἅγιον καὶ οὐκ εἶναι δύο πατέρας, ἢ
δύο υἱούς, ἢ ὅλως πνα οὐκέτι υἱός οὐδὲ ὀφεί
λομεν σκεπτικὴ ὁμιλία ἀπολελυμένως
οὐσιαστέλλομαι ὁμέτας καθολικός, ἀλλὰ σωρεύ-
μενος, μεταβαπτιστὴς ὅλως. οὐσεβαστὴν καὶ
πατρὸς πνα λαμβάνομεν ὡς πρὸ πατρὸς
υἱοῦ πνα, πολεῖται οὐκ ἀκούσε μὲ πατρὸς
θεοῦ ἢ σὲ πατρὸς σκεπτικὸς ἄλλη ὅλη
ἡμᾶς οὐλαμβάνομεν ἵνα πατρὸς πνα
ὡς πρὸ πνα πατρὸς υἱοῦ :-

σ' ἐφεσ 18

Ο σκεπτὴ ἡμῖν οὕτως :- ←

κκ 11.

ὁ ἁγιος Ἰωάννης :-

Καὶ παρεστήκασιν οὐδεὶς χαλκᾶ
λίθος παρὰ τὸν ἅλα τοῦ θεοῦ κυκλοῦσθαι τὸν
τοῦ ὑπὸ σκεπεινῶν, ὃν δὲ τόπον χαλκαίνει
τοῦ χολάσων παρὰ τὸν ἀκρωτηρίαν χειρός· καὶ
ἐν ἀσπάλου καὶ ἀπὸ τῆς παρασπόνδου
σκεῦνον δὲ τόπον, τοῦ χολάσαι εἶναι πρόσωπος
ἀλιαλίκης καὶ σὰ δὲ λοιπὸν ἀναγκαῖ εἶναι ἀπὸ
αὐτὰ :- ὁ ἁγιος Ἐφραίμ

Τὸν εἶχεν οὕτως εἰπεῖν περισκεῖν ὅ-
τι χαλκαίνει τὸ πᾶν παρὰ τὸν ἱερὸν καὶ σὰ
τὸν οὐκ ἄξιον σὰ καὶ παρὰ τὰ πρὸς τὴν-
λήψιν τὸν χαλκαίνομεν ἡμᾶς· καὶ ὅλως ἀν-
ακόλουθον ἐστὶν χαλκαίνειν ἡμᾶς τὰ ἁμαρτωλῆ-
ψιν οἷον χαλκαίνει τὸ πᾶν τὰ ἅγιον, ἐστὶ σε
τὸν καὶ πρὸς τὸ σκεῦνο τοῦ τὸν χαλκεῖον, ἀνα
κόλουθον· τοῦ γὰρ ἀποστεῖλαι ὅτι τὸ πᾶν
ἅγιον οὐκ ἐστὶ ἱερός, οὐδὲ ὀνομάζεται. σὰ
γὰρ οὖν πρὸς τὸ νοεῖν τὸν τὸν τὸν ἀναίνεται ὧν

λέξει, ἡμᾶς καὶ αὐτὸν ἀπεκδῦσαι σωτήριον
σωτῆρα εἰπόμεν, οὕτω καὶ εἰπόμεν, ὅτι σαλεύει
οὐκ ἔστι μοι ὄνομα ἔχειν, τὸ πνεῦμά μου
σαλεύομεν αὐτὸ παρὰ τοῦ μου ὡς ἐ-
χθρὸν ἀφ' αὑτοῦ σκληρότητι, παρ' αὐτοῦ σε τὸν
πνεύματος οὐκαμεῖν μὴν ἕνα ἕτερα, παρ' αὐ-
τὸ τὸ πνεῦμα, ὡς τὸ τὸ πνεῦμα ἕτερον τοῦ μου
ἐχέτω τὴν ἀπόλουσιν τοῦ λόγου, ἡμᾶς αὐτὸ
τὸ πνεῦμα τὸ σοὶ κήρυξιν, καὶ ἁγιάζουν τὸ σε
χρῖσμα· καὶ σύνεσιν κήρυξιν καὶ αὐτὰ χαρίσμα-
τῶν κοινωνίαν ἡ θεότης. τῶν θεοτόκων
καὶ ἅγια τοῦτο ἀπόλουσιν τὸ τοῦ σωτῆρος
τοῦ σταυροῦ καὶ τὴν ἀνάστασιν:

ὁ Ἰωάννης Λ εἴπεις ὅτι οὐκαμεῖν μὴν ἕνα ἕτερα οὐκ
παρ' αὐτὸ τὸ πνεῦμα· :- ὁ ἐφέσ.

Ἕτερα λέγω ὡς τὸ τὸ πνεῦμα τοῦ μου ἕτερον·

ὁ Ἰωάννης Κ αὐτὸ τοῦτο οὐκ ἔχομεν εἰπεῖν, ὅτι ἐστὶν ἀσωμα
τον καὶ κατὰ τοῦτο χωρὶς τῆς ἕτερας χαρᾶς

κκ 11.

ὁ ἐφέσ

Π ὡς δὲ ἀσπάσασθε Ἀπελλῆν δόκιμον ἐν Χριστῷ. ὁ ἅγιος

Ε ἐκ τῶν ἀριστοβούλου. τὸν συγγενῆ μου καὶ Ἡρῳδίωνα τὸν ἀπελλῆν.

Ο ἀσπάσασθε τοὺς ἐκ ναρκίσσου τοὺς ὄντας ἐν κυρίῳ. ὁ ἅγιος ὁ ἐφέσ

Ο ἀσπάσασθε τρύφαιναν καὶ τρυφῶσαν. τὰς κοπιώσας ἐν κυρίῳ. ὁ ἅγιος

Ε ἀσπάσασθε περσίδα τὴν ἀγαπητὴν ἥτις πολλὰ ἐκοπίασεν ἐν κυρίῳ.

Π ἀσπάσασθε ροῦφον τὸν ἐκλεκτὸν ἐν κυρίῳ καὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ καὶ ὁ ἅγιος οὐηνᾶ

Ε μητέρα μου. ἀσπάσασθε ἀσύγκριτον φλέγοντα καὶ ἑρμῆν τοὺς

Ι σὺν αὐτοῖς ἀδελφούς. ἀσπάσασθε φιλόλογον καὶ ὁ ἅγιος ἐφε

Ε ἰουλίαν. ἀσπάσασθε νηρέα καὶ τὴν ἀδελφὴν αὐτοῦ καὶ ὁλυμπᾶν

Ε καὶ τοὺς σὺν αὐτοῖς πάντας ἁγίους. ἀσπάσασθε ἀλλήλους ἐν

δυο ἀφ' ἑαυτῶν παυλῖνε καὶ πλήσιμε καὶ πλ[ησ]τ/
καὶ ἐν πλήρης τὸ πνᾶ τὸ ἅγιον ἀσυνεφέλειαν αὐ-
τοῦ ἐν οἷς πλησμαλε. ἀφ' ἁπλῆμα δὲ τοῦ τὸ πνᾶ
τὸ ἅγιον, ὃ ἐξέχεε ὅτ' πλουσίως εἰς ἡμᾶς
σαλ̄ῡχῦ :· ἐσωπα καὶ πᾶ
σλέεν εἰσῶ. πο'τεσυ τὰ χαεῖς μα ἰσοῦ-
σιν μα τὰ τοῦ πεσ ὸπ καὶ ἡ ἰς ὑπο σ' ὸ ὧς
αὐτοῦ, τοῦ πῦς ἡ οὖ. τεῖ τοῦ ἐ ἰ τοῦλε εἰ σι χαεῖς-
μαλε ἀπ' ε λαμ βά' νομ ἰ μα παρ' ἃ τοῦ αἴ τί ου πῦς.
Ὃ σ' ἐφ' εσ μενῶ ἐ χω ν ἀ πο λο γη θῆ ναι
ἐσ ω' πα' σπι πολ̄ῡ· καὶ ὁ ἰσ αν χεὺς φο β η θεὶς
μή πο τ' ε εἰς ἄλλο ν σῶμα ὀ χό τος ἐ μπέσ σ' ε
καὶ εἰς μέ σον ἀ πο λῶν πεν λήσ γ καὶ ἀ πλή σγ
ἡ ἐ ξ ε λα σῖς φε φε ἡ μᾶς· ὦ εἰ σῶ ἵ να παῦ σω
πεῖ τοῦ λυ σα λέ ε σθαι :· δη' ὰ οἱ λα λή-
νο καὶ ἐ λ τοῦλε ἐ ζή τουν αὐ τοῖς :·

Ὁ ἰσ αν χεὺς τοῦ λόου σπο χῶν

ἐφ η :· Τ αῦ τα οὐ τοι οἱ σι πεσ τὸ πεο χεί μῶν

κ κ 11.

προκείμενον σε λέγω δικαιοσύνης ἡμᾶς
καὶ οὐδὲν ἴσαμεν δι' ἣν εἰς δικαιοσύνην
ἡμεῖς πεπαιδευμένοι ὑποτεύσεις ἐστὶν ἀμφιλέγειν
καὶ οὐ περὶ ἑτέρας ἢ λίαν μικρᾶς προξενῆσαι μέμφη
ἀκονιτεί. ὁ Ἰωάννης

Α' εἰ σοὶ δοκεῖ σπείσωμεν περὶ ἑτέρᾳ ἵνα σαλαφθῶμεν
αὖθις· ὁ Ἐφέσου·

Τ ὁρίζου τοῦτο παρέχειν ἡμῖν ἀμφιβολίας
σπεῖσαι μήπως μᾶλλον εἶναι παρ' ἡμῖν ἑτέρως
σε παρ' ὑμῖν· σχοινοβατοῦσι ἀφιόλων οὐδὲν
ἀναγκαῖον σωπᾶσαι οὐδαμῶς σιωπᾶν
ἀναγκαίως ἔχειν σεῖξαι τὸ βούλημα
τοῦ ὑμᾶς εἶναι· σπείσωμεν οὖν σιωπᾶσαι καλὸν
τὸν ὑμᾶς εἶναι χρόνον νοητέον ὅλως οὐ λαμβά-
νομεν ἑτέρα παρὰ τοῦτο ὡς πελαμβά-
νει καὶ παρὰ τοῦτο οὐ λαμβάνει. τοῦτο δὲ
καὶ πρὸς τὴν ἀκολουθίαν τοῦ εἶναι μᾶλλον
ἀναλύον δὲ καὶ οὐδαμῶς εἰ βάσει τοῦ μὲν
ἀλλὰ ἀλλὰ τοῦ δὲ τοῦτο ὡς καλαληπτέον-

τοῦτο γὰρ ἐστὶν ἐφ' ἑαυτοῖς μαθεῖν.

Ὁ Ἰωάννης

Ὁ μακάριος κύριος ἡμῶν ἐπὶ σωτηρίᾳ τῆς ἀνθρωπότητος τοῦ Χριστοῦ ἡμῶν σταυρωθῆναι ἐβούλετο παραδοῦναι ἡμῖν τὴν σωτηρίαν. ὅτι οὐκ ἀφείλομεν ἀφορμὴν πρὸς λοιδορίαν ἀλλὰ καὶ λόγον ἀνόλεθρον ζητεῖν ὑμῶν οὐδὲ καλὸν τοῦτο τοῦ χρόνου εἰπεῖν ἐθέλομεν. μαρτυρεῖν ζητεῖν ἢ νομίζειν εἶναι μὴ αὐχοῦμεν τοῦτο μαρτυρεῖν. τότε αὐτοὶ σταυροῦμεν ἑαυτοὺς καὶ τὸν κανόνα τοῦ κυρίου. νῦν οὖν σταυρούμενος ὑφ' ἡμῶν οὐδεὶς ὄντως. ὅτι μὴ ἡδονὴς ἁπλῆν οὐσίαν ἔχει παρὰ μὴ ἀμφιβάλλειν, ὃ μὴ ἔστι παθεῖν ἁπλοῦν, ἢ μὴ ἀλλοιούμενος ἀποσύνθεσιν ἐπάγειν, ὃ ἐσταυρώμεθα πολεμοῦμεν ἡδονὴν ἀμφιβολίαν. ὑμεῖς ἀποσύνθεσιν σύνθεσιν παλαίετε οὖν σταυρώμεθα. λέγουσιν ὡς πρὸς ἡμᾶς παραβύσου. τὸ πνεῦ

XXII.

οὐσεἰαὴ ἵνα παρὰ τοῦ πρώτου τόπου ἢ
σεἰαὴ ἵνα παρὰ τοῦ πῦς λαμβάνομεν
αὐτὴν ὅτι ἐσεμνὴ ἐξήπνοϊς, καὶ πρέ-
βεβληται αὐτῷ φάσει· καὶ πρὸ τοῦ ὅλην
τὴν τοῦ τόπου οὐ λαμβάνομεν ἵνα παρὰ-
τοῦ πῦς, τοῦ αὐτοῦ τόπου καὶ παρὰ τοῦ πῦρ
τόπον λαμβάνει· σπάνιαν λαμβάνου-
σι πνᾶ παρὰ τοῦ ὑοῦ λαμβάνομεν καὶ τὴν
ταχαεὶς μαλα τοῦ πῦς, καὶ λαμβάνουσι
ταχαεὶς μαλα λαμβάνομεν τόπνα μελά-
τοῦ ταχαεὶς μάλου· καὶ τοῦτο φησὶ ὁ ἀπόστο
λος ἐξαχύθη σὰν τοῦ πῦς τοῦ ἀγίου τοῦ σω-
τῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. εἶτα οὖν
λαμβάνομεν τόπνα παρὰ τοῦ ὑοῦ, λαμβά-
νομεν ταχαρὶς μαλα τοῦ πῦς εἶτε λαμβά-
νομεν ταχαεὶς μαλα μελά τοῦ πῦς λαμβά-
νομεν· νυνοῦν ὁ ἁσὰ λεγόσφησὶ οὐσαὴ νὰ
παρὰ τοῦ πῦς λαμβάνομεν κατὰ τοῦ τόπου
τόπνα παρὰ τοῦ ὑοῦ καὶ ὁ τοῦ πεῖσμ

ἐλεεῖσθαι μὴ ὀφείλειν· ἀλλ' ἀοφείλειν τὰ σημεῖα κεῖσθαι καὶ ἐν τῇ αὐτῇ πλοίῳ καὶ οὐ χάλασα· ἴσα δὲ βίᾳ οὖν ἀληθῆς χάρις πλοὶ παρ' ἑαυτοῦ ἐξήτησεν· οὐδ' ἀρ' ἐν τῷ παρὰ τοῦ πνὸς λαμβάνομεν ὡς τὸ παρὰ τοῦ υἱοῦ τὸ πνᾶ· ἀπεὶ δὲ τοῦτο τὰ χαρίσματα ἐστὶ διακεκριμένα καὶ τὸ μὲν χαρισματικὸν παρ' ἡμῶν λαμβάνει τὸ πνᾶ παρὰ τοῦ υἱοῦ ἵνα τοῦτο καὶ τὸ πνᾶ ἵνα ἀληθῶς τοῦτο τὰ χαρίσματα εἰσὶ σὺν ἡμῖν καὶ εἰσὶν ἡμῖν μεθ' ἡμῶν καὶ οὕτως ἀναγκαῖος εἶναι νοεῖται τοῦτο τὸ χαρίσματον· +

Ὁ ἐφέσ(ιος)·

Ἡμεῖς λέγομεν ὅτι σώζεται ἐξ ἀνάγκης καὶ τὰ ἡμέτερα ἐξήτησεν· καὶ οἱ πατέρες λοιπὸν οὐκ εἶπαν πλεῖον χάρις μᾶλλον τοῦ ἁγίου συμφωνοῦμεν ἀλλὰ λέγει ὅτι οὐκ ἀπὸ σοῦ τοῦ πνὸς λαμβάνομεν

τὰ αὐτοῦ χαεὶς μαλα. δηλονοτι καὶ τοῦ χα
εις μαλου τοῦ πνς τοῦ ἁγίου πνς παρες
λεύσεται οὐ ὅτι τούτου ὄντος κεκτισμένου ου-
δενὸς ἀναγκαία καὶ ἡμῖν ἐξήγησις
σταλεὶς οὐ λαμβάνομεν παρὰ τοῦ πνς
καθάπερ ὑφεστῶτα ὡς τε παρὰ τοῦ υἱοῦ
λαλοῦν καὶ πορευόμενον ἀλλὰ οὐδὲ φησὶ λα
μβάνομεν. τοῦτο οὖν ἐπὶ πλοῦτου τοῦ πα
τρὸς ἡνίκα ὅτι οὐ λαμβάνομεν ἵνα πα
ρὰ τοῦ πνς ὡς τε παρὰ τοῦ υἱοῦ λάβωμεν.
λεύσεται οὐ ὅτι οὐδενὸς ἀναγκαία καὶ ἡ-
ἐξήγησις ἀλλὰ καὶ οἱ λοιποὶ πάντες ὧν συμφ
νοῦμεν, ὅτι οὐ τότε μὲν πνα λαμβάνει πα
ρὰ τοῦ υἱοῦ τότε δὲ ἕνα καθὼς αὐτὸς προσέθη
κεν, ἡμεῖς δὲ παρὰ τοῦ πνς πλείονα λα
μβάνομεν. τοῦτο οὔτε ἐκείνης ἀκολουθεῖ
τοῖς εἰρημένοις φαίνεται οὔτε ὅλως ἐξ ἀ
νάγκης συναίρεται καὶ πρὸς τοῦτο δὲ ἡμῖν
ἡ διαφορά, σαφὲς οὖν αὐτὸς πάθημα

μβάνεις ὅλι τὸ μὴ τπνᾶ παρὰ τοῦ μού
λαμβάνειν τὸ εἶναι. ἡμεῖς δὲ παρὰ
τοῦ παρὸς λαμβάνομεν ἡ ἰσμαλα ὅλα
τοῦ σοῦ θήμα ὁ βασιλεύς.

Λ Ἰαλοσοῦ θήμα ἀποκρίθη πρὸς αὐ-
τοῦς καὶ πολλὴ θεία πρὸς τοῦς. ἡμεῖς
γὰρ οὐκ ἠξιώθημεν σὺν αὐτῷ ἀποστολὰς-
ὑποθεῖσι:

ὁ Ἰωάννης

Α Ἴλη δὲ ἀναφαλαίωσις ἀπλῶς ὅλι-
τὸ τπνᾶ ὀφεῖ ἀναγκαῖ κεῖσθαι πάντως
πάσως ὅλι ἵνα λέγομεν τὸ τπνᾶ λαμβά
νωμεν παρὰ τοῦ μού οὐδὲν ἄλλου ὅτι εἰ-
πεῖν ἢ λαμβάνει τὸ τπνᾶ μετὰ τοῦ αὐτοῦ
χαρις μάτων καὶ τοῦ σαλοῦ ἀποστόλου
σεμνύνων χέτους, ἢ ἀξιάπτυστον ἀξίαν
σὺν αὐτοῖς παρασχεῖν ἡμῶν. σημαίνει παρὰ-
τοῦτο: σπέρμα ὁμοίως σώσας ἡμῖν τὸ τπνᾶ
λοιπὸν τὸ λαμβάνειν τὸ τπνᾶ παρὰ τοῦ μού

XXII.

οὐδὲ λόγῳ ὅτι ἡ λαμβάνει τὰ τινὰ μαλ-
παρὰ τοῦ υἱοῦ καὶ ἐ αὐτοῦ χάρις μάλιστ
ὅλων ὅτε ἡμεῖς λαμβάνομεν χάρις
μαλα, ἀ χάρις μαλα ἀεὶ θεωρῶμεν ἐν-
τοῖς ἡ χρόνοις οὐδεὶ ἄλλο ὅτι ἡ κοινω
νία τῆς θεότητος, ἡ μετουσία τῆς θεότητος
καὶ τῆς αἰωνιότητος ἃ δὲ δῶρα
ταῦτα ἡμεῖς λαμβάνομεν ὡς φησὶν ὁ ἅ
σιλειος ἀρ' ἃ παρὰ τοῦ πνὸς λαμβα
νομεν ἐστὶ ταῦτα οἷς παρὰ τοῦ υἱοῦ λα
τοῦ πνὸς λαμβάνομεν νῦν οὐδὲν ἐν τοῦ-
τοις ἀναιρεῖ. οὐδὲ ἀφαιρεῖ παρὰ τοῦ
πνὸς λαμβάνομεν. ὡς τὸ παρὰ τοῦ υἱοῦ
τὸ πνᾶ. ἐ καὶ τοῦτο ἀναιρεῖ τὸ πνᾶ
καὶ ταῦτα. ὥστε οὐδὲν μᾶλλον ξυ-
σιαστικὸς τοῦ χαμβάνομεν παρὰ τοῦ
πνὸς σὺν τοῦ υἱοῦ, καὶ ὃ λαμβάνομεν ἡμεῖς
παρὰ τοῦ πνὸς σὺν τοῦ υἱοῦ σταυρὸν ἄλλη
ὅτι ἀρχὴ ἀναιρεῖται καὶ ταὐτὸν καὶ ἀρχὴ

ὁ βασιλεὺς Ἰταλίας λέγει· ἡ ἱερὰ σύνοδος καὶ οἱ ἐνταῦθα παρόντες πατέρες καὶ θεολόγοι καὶ φιλόσοφοι ὁμοίως τοῦ νόμου, ἢ μόνον τοὺς ἐν τῇ πόλει, ἀλλὰ καὶ τοὺς ἔξω τῆς πόλεως, ἐὰν παραγένωνται καὶ ἐπιθυμῶσι συζητῆσαι περὶ τῆς ἀληθείας, ἐπιτρέπω καὶ κελεύω ἐν τῷ παρόντι καιρῷ συζητεῖν καὶ ἀναγκάζω πάντας τοὺς ἐνταῦθα παρόντας καὶ ἀπόντας ἀκούειν καὶ μανθάνειν τὰ ἐκείνου καὶ τὰ τοῦ μεγάλου βασιλέως ὑμῶν καὶ εἶναι καλὰ καὶ ἀληθῆ ἐξ ὑπογραφῆς

ὁ βασιλεύς·

Ὑπακούομεν καὶ πειθόμεθα καὶ ἡμεῖς καὶ ἀνάγκην ἔχομεν καὶ ἡμεῖς καὶ αὐτοὶ ἵνα μάθωμεν εἰς τοῦτο καὶ ἡμεῖς τοῦτο ποιοῦμεν

ΧΧΙΙ.

Ο Ἰωάννης

Ε' Ἐγὼ σε νομίζω Θεόδωρον καὶ χοιρίδιόν σου καὶ πατέρα ὅλα ἀεὶ σε καλαχαμβάνειν ὅτως ἀληθῶς λέγω καὶ οὐκ ἄλλως νομίσῃς εἰ σὲ ἀφέσω εἰς ἅλα καλάσαι ἡμᾶς δὲ τοὺς πόθεν ἦμεν:-

Ο Ἰουλιανὸς

Ε' Αὐτὴ ἀμφιβολία οἱ ἀνεψιοί σου καλέσαντος δοῦλε:- Ο βασιλεύς:-

Κ αὐτὴ μεῖς ὅλως λέγομεν:- Ο Ἰουλιανός-

Ο Ὑμεῖς ὁ πεθερὸς ἀξίως καλῶς σε ἐθέφησε ἐπὶ σὲ ἐλαύνης τὴν χεῖρα, καὶ πάντες καλῶς νοοῦσιν ὅλη ἡ χεῖρα σου ἡ οὐκ ἄξιον ἐλεεῖν ὅλον ἀπὸ σὲ ἡμεῖς δοῦλοι σου ἀποκεῖσθαι πρὸς ἀνάγκην θαλάσσης ἀναιρούμεθα καὶ ἡμεῖς εἰς δοῦλοι:-

Ο βασιλεύς:-

Ε' Ἰδοὺ πρὸς σὲ ἐγὼ λαμβάνω ἐξ ἐλαφρὸν ὅλον χοῖρε:- Ο Ἰωάννης

Α ρομίλως εἰρήνης πρεσβύτου καὶ σαλὴν κα-
θὼς ἀξέσχει τῷ βασιλεῖ αἰτίῳ καὶ ὁμω
καὶ σαλῶ πάντα ἀξεσπόμθα καὶ ἡμῖς
μεταδιῶαι ἐφέσεως :-

Ο ἐφεσ

Ε τελοῦντες τοῦ σὺν αμφιδωλία κεῖται σι-
αφόρως ἡμῶν τοῦ νοσοῦντος μεταδωμυσῖ
τὸ σύνεδρον παρὰ εἰρήνῃ :- ὁ Ιωαννῆ

Η μεῖς λέγομεν ὁ μὲν εἰρήνη ἐκφωνίαν καὶ ὑπὲρ
ἐκφωνίαν : ὁ ἐφεσ

Τ ὁ σύνεδρον εἶπας πρὸς οὓς αν μὲν εἰρήνης
τοῦ μεγάλου βασιλέως. ὅλι ὡς θῶς ἔχει
καὶ ὑγιῶς καθὼς σὺν τῷ ἡμετέρῳ βιβλίῳ
κεῖται. τοῦτο μὲν ὅλι ἀνάξιον μὲν ἦν σα
νοίας τοῦ μεγάλου βασιλέως. τὸ ἀμεν
βολίας ἡθέλαι σὺν τοῖς παρ' αὐτοῦ ἀποφαι-
νομένοις καὶ λέγουσιν ὅλης ἀσυνδέτου
παρασύρωσα λότος. καὶ πολὺ ἵνα ὅλως
καὶ συγχωρεῖται μὲν. πρὸς τοῦτο λέγομεν ἡμεῖς

τομὲν εἶναι σύξαν

XXII.

Τὸ μὲν εἶναι σὲ ξανθύζασα λέξις καὶ σὲ σας
καχίαλαι ἀξίων καθάπε ἔλεγε ὁ Σινό-
μιος ζώπυρου εἶναι ἢ τὸ ξε καὶ ζῷ ἀξιώμα
ζπνά ζὸ ἄξιον φαίνεζαι ζαυλαχὼς ὁμε-
ζασχέλος μὴ παεσσαχόμενος καὶ ζὸ δεσ-
ζούλης σὶ σαλοὺς μεέρος. χέλελαι ὅλι πες
πολὺ ζὸν φυλάνελν ζὶ ἀξίων σὲ σας καὶ
καὶ ἐφ ἑξῆς χέλελαι νες σὲ οἱ ἄξιοι καὶ σὶ
ποίοις χόλοις ζὼ σὲ σας καχίαν πε πολλὸν
ἐλπνοὶ κάχει. ἀξ ἀλέζουν οὕλως ζὸ μὴ
ἀὐθεσπος. ζοὺς ζοῦ θείων σομμάζου καὶ νο
ζομίας κ' σκζοὶ μνος καὶ ὁμολογουμένως
οὐκ εἶχε ὁ Σινόμιος ζὸν ἀὶ ζῶν ἀξίων χέλου
ζας ζοῦ ζο. νες ζαὶ αὐ καὶ εἶχε σκήνος
ζὸ μέζα ἀθανάζου. ἄξιον οὐκ λέγομεν
ἀλλὰ σέλεσις ζὶς ζοὶ πες αὐζοῦ ζοῦ ζοῦ
ζὸ φαίνελαι χέλων. ζὸ μὲν οὖν ὅλως ξα
καὶ σὲ σας καχίαλαι ἀξίων ὑπῆχε. ἄλλε
ὁ Σινόμιος εἰπὼ εἶχε οὐλε ὁ ὅλως χέλος

παρασχεθῆναι ἀπαίτησιν εἰκὸς ὢν εἰπεῖν
εἶχεν τὸν νόμον ὅλως ἐξαιρεῖσθαι τοῦτο παρὰ-
πηγῆναι ἀφορμὴν τοῖς ἀσεβέσι πρὸς συκο-
φάντας τοῖς εὐσεβέσι βασιλεῦσι καὶ ἐπεκτεί-
νεσθαι μᾶλλον ἐπὶ τὴν βασιλέως ἀφῆναι βα-
σιλέας αὐτοὺς εἰς τὸ ὄνομα τοῦ παντὸς καὶ-
τοῦ μέλλοντος καὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος σωθῆ-
ναι ὅλως εἶναι τὸ πνεῦμα τοῦ ἁγίου ἡγεῖ-
σθαι καὶ τῷ ἀξιώματι. σκοπούμενος τοῦτο καὶ
ἀποφαίνει ὁμοίας βασιλέως ὅλως ἐν
τῷ ἀξιώματι τὰ ἀλλεπάλληλα τοῦ θεοῦ. ὅλης
θεοσεβείας ἴσως παρασήμου σχόλος. λόγου
θεοσεβείας λέξεων. τὸν παρασκευὴν ἡμῖν
σωτῆρι ἁγίων ἀναμμίων. εἰλικρινῶς εἰ-
λαβοῦ καὶ ἀλλὰ εἰς ἡμᾶς εἰσόλαν λέξει
οὖν ὅλως ὅλῳ ἴσως ἀμφίβολα παρα-
σοῦναι τὸν χόρτον ἡμῖν θεοσεβείας τὸν ἁγίων
ἡμᾶς τεφρὰ καὶ ἡμῖν ἀξιωσῆς παρασκευὴν
ὅλως ἐκείνων ὃς τὸ πνεῦμα τοῦ ἁγίου. ἴσως αὖ

XXII.

Ως φησι καὶ Πλάτων ἀεὶ ἄρα τὸν θεὸν γεωμετρεῖν
ἀξίωμα μεγάλης, ὅτι ἀπὸ τοῦ τοιούτου. ὃς
δ' ἀξιώματι, ἀλλ' εἰ μὴ ἄρα καὶ τοῦτο οὐκ ἀρ-
ρήτως, οὐ καλῶς ἂν ἀγαπώης φαίνεται καὶ
τῆς φύσεως εἶναι καὶ ὅλως τοῦ λόγου τῆς
ἀμφιβολίας ἕνεκα ὅτι οὐκ ἔξω ἀπίστης
ὅλως ῥηθήσεται τῆς ἐφαπτῆς φαίνεται τοῦ
τῷ ἀξιώματι τοῦτο καὶ ὑπάρχειν ἀπίστως μα-
λιστ' ἄν τις ταύτας στήματα τοῦ ἀγῶνος
ὡς περὶ ἀπὸ τῆς μεταφορᾶς ἐπὶ τοῦ ὀφθῶς ἐ-
χοντι πείθειν χρείας. ὅτι εἰ καὶ ὑποδεήσ-
ται τῆς ἀξιώματι καὶ τῷ ἀξιώματι ὡς χρῆσθαι
παρεληφαμεν τοῦ ἀπόντος πῶς ἀεὶ
γεωμέτρου. τοῦτο ῥητὸν ὧν εἰκὸς περὶ τοῦ
ἀπόντος παρὰ τοῖς ἀστίοις μαρτυρεῖ σύνεσι
τον ὡς φησὶ μέτρας ἁπτόμενος. ἀπόντος
δὲ γνώς ὧν σωτῆρος ὅπλων πάνοπλον
ὅπερ καὶ τύπῳ θεῶν συνόψεως ὁμέτρας ἁ-
πτόμενος, καὶ πάντοθεν ἴσως περαθεὶς πρὸς

πωλούμενον ἀποβλέπουσι σαλνόλαν. ἤ-
ουσι γὰρ φησὶ σπόρον τοῦτον ἔχει
εἴδους ὅμοιος σωσάβει καὶ ἀποσί-
νυσι ὅλη οὐκ ὄσις ἔστου καὶ ἡ φύσις τοῦ-
-του ἀλλ' ἄλλου ἐξαναγκης σαλόμωνι ἀμαι
δολίαν, δ' ἴσως λιβανοῦν, καὶ δ' ἰνδικος. κ
ὅλως οὐδὲν ἀμεμπτον προσάπτει δὲ μι
σαλω δαιμονιῶν δ' πεσεῖν θύραν δοῦλος δεῖσα-
μενοι δολίᾳ ἕλλοις καθυπόπτοιν ὑπαίτιος
δο μηδοῖς, ἡμεῖς γὰρ ὅλως ὑπολαμβάνομεν
καὶ σαλόμωνι σωμενι σωμεν δεῖς ἡμεδαπούς
δίδυμους πολλὰς οὕτως καὶ ἀναγκαίως.

Ὁ ἅγιος Ἰωάννης

(ω) ἕλεγε δὲ χήταλαν δεῖν ἡμεδαπῶν δίδυμα
νῆναι μᾶλλον ἢ δοῖ νῦμεδαπῶν. καὶ ὡς ἐοίκα
δαφανῶν ἀλῶσι φανερὸς ὅτι ἡ ἀχήταλα
ὅλως ἐχει καθεῖς ἕλλοις ἡμεδαπῆς δίδυ-
-μος ἀλεξάνδρεια καὶ οὐ δ' ἀλ' ποῦ σὺν ἡ ἡμεδαπὴ
δίδυμα, ἡ δὲ ἡμεδαπὴ δ' ἡ ποῦ καθ' ὑπόπτοις

ΧΧΙΙ.

ἀπὸ ἐπιμαλὶ εἰς ἐπίμα, καὶ δῶδο ὅλου
ὧδ' ἀνάλημπλα δ εἰ ἀπὸ νεύοντος λόγου
μελέλης ἁπαλότης δυσπεφόβου διδλίου.
καὶ ὁ ἀμβεφ' ὅτος πρμιώσατδῶδο. ἐ-
σπε χαίμω οὐδ' ἀνοῖς συμφωνοῦμεν καὶ
ἀνοῖς σαφεσέμεθα. π' οὐπεφόπησαφω
εφ' ἀλλη' ὃς ὅλιδίφα δ' ἡμέλεφος χέλε ἀ-
ξιώμαλὶ δυσίου σάλεφυδξάνδυ δ' εἶναι
ἔχου καὶ ἐξανδυλαμδάνου καὶ ἀναγχ
πμεν. καὶ ὁ χωρὶς τῆς ἀνδης αἰδίας ἐξημμεν
ὁδῆς ὧδε δεέας παεφασόωσ λόγος ἓν δῶ-
δω σπέδαι φύσει δὲ χεῖ ἀναλεῖπη π' ὁὲ ἡ-
μελέφα δίδλος παῖδδο ἀφεῖλεν καὶ πο
εἰδδο δ' ἐπίμα δ' ἀξιώμαλὶ σάλεφου εἶ-
ναι δυ μὸν ἰωωσόπὶ ὧδε δεέας παεφασ-
σωσ λόγος μελάλλα μεγαδαίνει φύσει
δ' ἐπὶ χεῖ ἀναλεῖ ὅλος ὡ̓σ' ἐφαίνεται ἀνα-
ἀφαιεύμενα. σάλεφου δουλόμενος ἀπο
σεῖξαι ὁ δαμλελος ὅλι ὁ̓λος ὃς ἓν δῶδο

καὶ ἀποβλητικοῦ παθοῦς καὶ σπουδῆς
καὶ ὁμολογία. ἀποδοῦ ἁγίου πνεῦ. εἰν-
αι δοκεῖ ὅτι καὶ ἡδίκησος κἀμοὶ λέγει· κ'-
ομολόγει καθ ὁλοκληρίαν· ὅλως οὐ λόγου ὁμοῦ
δὲ σάλεως ἀξιῶ μᾶλλον καὶ ἡδέως ἐν
παθεῖν ἢ φύσει σὰ οὐκ δὲ σάλεως. ὅλως
καὶ ὁ πνεῦ ἁγίου πρὸς τὸν υἱὸν ἀξιῶ-
μαλλ καὶ ἡδέως ὑποδέδυκε χρεὼς ἕνὸς
ἀμφιβολίας ὑπνοῦ δοκεῖ κἀμεσέσω ἀνόμου
τοῦδε ἀπολῆς ὁμολόγιος λογικοῦ πρὸς τὸν-
παθεῖν κ'σὰ κἀμεσέσω δίδυκος· ἀπολύ-
θησαν δοκεῖ ἐναμείσω ἀπονεύο
μεθον ἐκεῖνο τὸ ἀμφιβολίαν, ἵνα ὅλως
καὶ συγχωρήσωμεν ὅθεν σπουδὴ ἀπολύτο
τι θαμβῆσαι ἀμφιβολίας ὅλιν ἐκεῖνη σαφοῦ
δὲ ἐλλοῦ δοκεῖ, ἐν θεῷ ἐθεώθουσι παρα
σταθοῦσι λοιπὸν ἀγαθοῦ θεοῦ ἁγίου, καὶ θεοῦ
μονογ ὅθεν ὁ δασκάλεος ἐκλογιστεῖν τοῦ
μὲν καὶ ἀληθοῦς σταύρου ὁ σταυρὸς

ΚΧΙΙ

ἀπολελυμένου καὶ ἀληθῶς σαλίνος
αἰμάτι ζοχίας ὅλως χείων ἔμπ ῥηγῶ ὅλως
ὁμοζουμένως ἀξιώματι καὶ ἀξίᾳ ὑπο
βέβηκε καὶ ὑπὸ σεισμοῦ βίβλου σαλου χο
Ἰησοῦ ζωῆς ῥηῶ καθ' σειβ βάλλω λω
λάξιν ἀπὸ σοῦς ἰωὶ αἰλιαυχείων ῥήμα-
ζομένου βίβλου ἀπὸ παλὸς καὶ μὴν ἀεὶ
ἀμάδαν ἀνδρὸν κῦ σὴ παραδόσεως
σωτείου βαπτίσματος εἰρηνὸς βαπτί
ζουσες εἰς τὸ ὄνομα τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ υἱοῦ
καὶ τοῦ ἁγίου πνς καὶ ὅλως ὃς ὁλόσος Ἰησ
οῦ ζωῆς ῥηῶ καὶ ὁ ζαὰλχος ἑτέρῳ ὡ
σμ ἑαυτοῦ ὅλῳ τύπᾳ τοῦ ἁγίου πνς λάξι καὶ
λῇ ἀξιώματι βίβλου ὃς καλὰ ζαὶς ἡμέραις
καὶ βίβλοις καλῶς συμφωνῶ. σπείρει
λαὶ πεσηγούμενα πρεσβυτέρου ἀρχῆς κα' αὐτο
λεχυμένα καὶ ἀπεσταλμένα ὅλως γαὶ
ὃς ὁ βέβηκος τοῦ σπερμάτος ἀνδρὸς
βέτου σπείρει ἀρχῆ. ὅλως ἐς σάλπεσ

καὶ εἰ δὲ ὑπάρχουσιν οὐμολογοῦσι καὶ ἐξω
τῆς ἀγγλικῆς φύσεως· καθὼς οὖν ἀπαιτεῖ
ἔχειν ὅλως καὶ ἁπλῆς θέλας φύσεως ἀ-
λλὰ αὐτὴν τὴν ἡγάπου ἀποκεκυμμένην, ὅ-
τι σταυροῦ ἀγγλῆς ἀποκεκυμμένους καὶ ἀπερ-
σωμένους φοῦτες σάρκες εἰ δὲ δὲ ἀξι-
ώματι καὶ ἡλάξει οὐκέτι ἐξω τῆς ἀγγλι-
κῆς φύσεως ὅλως ὁμολογουμένως καὶ ἀπ
τωῦθέων πεφώτων, σταυροῦ δὲ πεφωτουμένου
ἀποκεκυμμένων καὶ δὲ σταυρωμένων, ἀποκε
κυμμένοι εἶναι ὀφείλει, καὶ ἀπερσωμένου
νεως οὖν ἡ ὑμετέρα βίζλος ἀποδείκνυσι τῆς-
σταύρωσης λέξει ὅλως οὖν δὲ τὰ ὑπὸ ὑπο
βεβηκὸς δὲ ἔξει καὶ ἀξιώματι ὡς λέγω
σ εἰ ἀσχήμη ἀποσώσει τῆς αὐλίας ἡ ὑμε-
τέρα βίζλος λέξει ἡγάπομαι ἀφοῦ
τειμωρῆ ἔξει καὶ δὲ ἀξιώματι ἀπόλου
παλαὶ καὶ δὲ μου ἀειθυμάσας, ὥστε οὐκ ἔδ
δὴν διαφορὰ μεταξὺ ἡμῶν καὶ ἡμῶν

ΧΧ 11.

Ἐλοῦσα δὲ μετὰ πλειόνων μετὰ
λυπης ἀμηχανίας ἐπέστρεψε πάλιν πρὸς
τὸν ἄνδρα καὶ ἔφη· ἀνάκειται ὁδὸς τοῖς πε-
μπομένοις ἐπὶ τὸν ἀδελφὸν καὶ δύο με
ἡμέρας· ἐξόδια ἄρτους εἶπε. σπεῦ-
σον ἄνθρωπε καὶ εἰσὶν ἡμῶν μετὰ
μετὰ ξὺν ἡμῶν μετὰ ὑπομονῆς καὶ με
τὰ φιλίας, ἵνα φανῇ ἡ ἀληθεία εἰ πρὸς
σὲ καὶ πρὸς ἐμὲ τοῖς ἀγνῶσιν. σπεῦ-
σον σπεῦσον ἡ ἀρχὴ τοῦ λόγου τοῦ ἐξε-
τασθέντος καὶ ἀποδειχθέντος τοῦ
τοῦ λόγου τοῦ ἐξετασθέντος ἡμῖν ὅτα
λέξεως, καὶ τοῦ ἀνομίου σπεῦσον
καὶ εἶπε οἱ ἀπεσταλμένοι σὺν αὐτῷ ἐλθεῖν
οὐδὲν ἄλλο ὁμιλεῖν ἐκτὸς ἐὰν ἐρωτηθῶσιν
ὑπ' αὐτοῦ· περὶ τοῦ σιτίου ἔλεγον πρὸς
τὸν ἄνδρα· πόσον ἔστιν ἐκεῖ σε
πρὸς σὲ ῥήματα· πόσον σπεῦσον ἡμῖν ὕλης
καὶ ἡμῖν χρήσεως τοῦ βιβλίου τοῦ περὶ τοῦ θεοῦ
τοῦ δόξης τοῦ ἁγίου εἰς ἐν πλάγιον τοῦ λόγου

Ἰωάννου καὶ βεβαίως ἐσχηκέναι ὅλη
οἱ πρὸς ἐκείνου αἰτίαν ὅλην εἰρηκαῖ· διὸ
τοι καὶ πέρυσι ἐξίλη πρὸ λαβοῦσα παρ' ἐ-
μοῦ πεντῶν ἀμπέλων σὺν λαβεῖν

ὁ ἐφέσ

Λ έλω ὅλη εἶχεν ὁ μεγίστας βασιλεὺς τὴν
Ἰωάννου, οὔτε εἰς τοὺς αἰτίους τὴν ἀνό-
μησεν, οὔτε τοῦ νόμου παρεσχέθη
ὡς παρὰ τοῖς αἰτίοις τὴν παραλαβὼν
καὶ τὴν φανερὰν παρὰ τοῖς τοῦ βασι-
λείου μέρη μᾶλλον :-

ὁ ἐφέσ

Μ ων οὖν πρὸς ἀπόδειξιν τοῦ βασιλείου
καὶ ὅλως ὡς τοῖς ἐναντίοις τὴν ἀναλήψ
γνώσεως ἐτόμως μεταλαμβανόντων ἀν-
τῆς λεγούσης ὅτι οὖν ἀνάγκη ἁπλῶς
ἁπλοῖ πεντοῦμεν ἡμῖν ὅτι ἡμεῖς
τὸ δὲ πλέον παρέλειπες παλαιὸν
λοῦ αὐτὸν ἀναφωνῆσαι τὸ πεντοῦμεν

κκ 11.

ὁλίγα οὖλα εἶλε κατέπαυσεν ὁλοσχερῆ
λοιμὸν σὺν θεῷ ὅλος ἀσχόλμος
καὶ μεγάλου νόσου ἴσχυς ἤθησι λαιμῆ-
μαλάκου νόμου, μέχις πότε κακὸς
μέγα λαίνει σπῶ πνεῦμα παύσηται
εἰ αὐτοῦ θεμένοις σὺν ἀσχόλου θεῖ οἱ οὐδὲ
λείων ὄλιὸ νόμος ὅλος λέξει ἀπόλου
ἑαυτοῦ θεμένοις παῦλος μεθ' παρέλθοι
ἁγίων εἰληφώς. εἶλε λίθη σλοιμῆμα
λα τοῦ νόμου λεφθεῖσαι ὅλος. σπ'
ἀρκεῖ κίμιν δ' οὖλα. σπόμνου καὶ πέλου
παρασκηνῆν ἐπὶ καὶ οὐκ ἀσχόλου θεῖ
ὧν πολλῶν λοιμοῦ. διὰ λοιὶ ἁγίων σι-
παύσεται, ἀφ' ὧν ἐλουλήλαξεν καὶ λοι-
ἀξιώματι σῶσαι κόμματέλου εἶναι κ-
ληθῆναι τετελεσμένα οὖλα εἰσὶ λοιμῆμα
λοῦ νόμου καὶ οὐδὲν πλέον σὺν οἷς
ἀπαλλοτρίων πρὸ τοῦ μὴ φοβεῖσθαι μὴ σοῦ-
λεσθαι παρασκηνοῦσθαι λοιὸν πολλ

τετελεσμένα
καὶ

δόξαις, ἓξ ἑξῆς εἶναι βούλεσθαι τὴν εἰδωλο-
λατρείαν ἀπὸ τῶν αἰτίων ὅσας παρέχει. Ἔ. Ἐπειδὴ πᾶσα
ἁμαρτία ἀπὸ τῶν αἰτίων ὁρᾶται μεταβαλεῖν εἰς ἄλλο
ἢ πάθος καὶ ἀπὸ ἀξιώματος εἰς ἄλλο εἶναι
καὶ αὖθις καὶ ἡ φύσις πεπίστευκε, πρὸς
ταῦτα σκοπῶμεν ἀποκρινάμενοι ὁ Σαοσ-
σαῖος λέγων ὅτι μὲν οὐχὶ γράμμα ἡ ἀ-
πιστία καὶ ἁπλῶς ἀπὸ τοῦ πολλῶν δόξης
ἔρχεσθαι. Τεχνικοῖς καὶ σεσοφισμένοις
λόγοις μὲν ἀληθείαν πρὸς τὸ δοκοῦν αὐτῷ
σαφὲς φωνὴν πρὸς ἐκεῖνο τὸ δοκοῦν μὴ
τὸ βούλεσθαι ἀκολουθεῖν τοῖς τῶν πολλῶν
δόξαις ἀναφανῶν ὁ Σαοσσαῖος λέγει
οὐκέτι εἶναι ἀπιστίαν. καὶ ἄλλην εἰσάγειν
ἐξαπατῶσαν εἰδωλολατρείαν καθ' ἑαυτὴν
τοῖς τῶν πολλῶν γενέσθαι. τὸ δοξάζουσι τὸ-
πρᾶγμα τὸ ἄξιον ἆρα αὐτὸς οἴεται εἶ-
ναι ἐκεῖνο; οἱ δοξάζοντες τὸ πρᾶγμα τὸ ἄξιον
καθαρῶν τὸ ἓν τῶν τῶν πολλῶν γνώ-

ἡ δοξάζουσι τὸ πνεῦμα ἅγιον. περὶ πολε
μικῶν φιλοσόφων πρὸς τοὺς ἁγίους ὅσοι κα
λίαν καὶ τοὺς ἔξωθεν ἀνδρῶν παιδεύσεσιν
κόσμου σοφοὶ ὄντες σοφοὺς καὶ σοφοὺς
λογισμῶν πλεονάσαντας ψυχούς, νυνὶ ἀπο
κεῖνα ἐκ τῶν πρεσβείων ἐξ θαρρήσαι παρὰ
τοῖς ἁγίοις ἀνδράσι μεμαθηκόσι ἀκριβῶς
λήξεις καὶ τοῖς ἀξιώμασι παρ' ἐκείνοις
τοῖς σοφοῖς ἀκριβῶς ἀνδράσι καὶ ἡφύσει λί-
νεις δὲ οἱ ἅγιοι καὶ σὺν τοῖς λόγοις τῶν ὄν-
των καλῶς πεπολιτευμένοι ἐν πνεύματι ἔχει ἀ-
γαθοῦ ὄντος εἶναι σοφοὺς καὶ σοφοὺς ἀνά
γκη εἶναι ἀξιώμασι καὶ λήξεσι. νυνὶ ἐφ
ἑκάστου. πόθεν μὲν οὖν ἐκκλησίας
καθαρεύουσι τοῖς πολλοῖς δόξης ἡ δο
ξάζουσι τὸ πνεῦμα ἅγιον, πόθεν δὲ ἐκκλησίας
ἐγνωμένοι δόξαν οἱ ἐνδόξαζον οἱ πολλοὶ
διαφθορᾶς ἐνδεῖν τοῦτο ἐγνωκέναι
καθόλου ἐκ τοῦ παραδόσεως τοῖς προφήτου

μθνίοις· οὐδαμοῦ τῆς ἁπλῆς καὶ ἀνεπιτεύ-
χου γνώμης τοῦ πλησίον ὀλιγωρῶν, μηδὲ
ἀνιηροῖς καὶ σκοτεινοφιλοῖς λόγοις τὴν ἀκοὴν
διαστρέφειν. Λύνες ἦσαν ἐκεῖνοι οἱ λόγοι
οἱ σκοτεινοφιλεῖς σκληρονόμοι ὄντες σκεύους
ἐκλογῆς καὶ εἰπέ μοι τίς λύνες ἦσαν ἐκεῖνοι
οἱ ἐκφοβοφιλεῖς λόγοι καὶ τίς αὐτὴ ἡ ὁδὸς ἣν
ἐκάνθη ἢ πῦρ ἐσόμενον δι' ὑπερβολὴν ἁγι-
ότητος γνώσεως καὶ φανερώσεως εἰσκύσαι
τοῦ βασιλέως καὶ λύνες ἦσαν οἱ ἅγιοι

ὁ ἐφέσ

Λ ὁ ἀνθρωπος πολλῶν λέξεων ἢ ἐσόμενον δι' ὑπερ-
βολὴν τοῦ πλήθους τοῦ χειμαινομένου ὠκεα-
νοῦ ὅλις ἀπέλθῃ σωθείη μόνον δὲ τοῦ βα-
πτιστοῦ καὶ τοῦ ἱδρύματος τοῦ βα-
πτιστηρίου ἕνεκεν ἀναγκαίως εἶπε
τὴν ἁπλῆν ὁδὸν ὅλως τὴν ἁπλῆν οὐσίαν ὑ-
πάρχειν τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ υἱοῦ

ὁ ἰωαννης

Κ ἐγὼ οὖν ἀθανάσιος καὶ οἱ λοιποὶ ἐξῆς
νωνου :-

ὁ ἐφέδρ

Μ καὶ πολλῶν καὶ νυν ἐξῆς νωνου :-

ὁ Ἰωαννης

Τ ἵνες δὲ οἱ ἐχινοὶ λόγοι καὶ σπουδαιοτεροι
τοῦ νῦν μέσου :- ὁ ἐφέδρ

Π ἐσθλοῦ ὄλι καὶ πολλῶν ἀλμαίζων σόγας
σπέλλα ὄλι πεος πολυμνος φυλάττειν
ἡμῶν καὶ ἀγλαΐαν σπασαι καλλι, οὐδ οὐκ ἔχει
λέγειν οὐσέταφ ἡμῶν οἱ λεγόμενος τοῦδε, ὑπο
λιθαλαιβοῦ εἶναι τοῖς ἀξιώματι καὶ ἡλιάδε-
ξει εἶναι καὶ ἡ φύσει, τοῦδε σεζομέ
μνος δρυφθυ δμεξας ζαπλεος, ὑπολιθ-
καλὰ ου χωρὶς σὺν ἑλλοῖς ἐφεξοῖς ὄλι
εἶναι σοὶ μνημονεῖου εἶναι ἡλιάδεξει καὶ -
τοῖς ἀξιώματι τὰ πυὰ τὰ ἄγιον ὄπε σχήμος
βουλεῖαι δυοῦ σιβαλαι σωματεῖ ὄ-
λεβου καὶ ἡ φύσει οὔδε ἡμᾶς οἱ ἐχινοὶ

καὶ σεβασμιώτατοι λόγοι ἀκηκόατε, ὅτι πρὸ πολλοῦ παρακαλεῖ ἡ ὑμετέρα ἐλαχίστη ἁγιότης καὶ ἀκοῦσαι ἐξ αὐτῆς τῆς ἁγιότητος αὐτοῦ τὸν Ἰωάννην.

Ὁ Ἰωάννης

Ὁ δοῦλος ὑμῶν ἀπέφθη ἐκ τοῦ παρὰ τῆς ἁγιότητος ὑμῶν τοῦ πατριάρχου καὶ τῶν ἁγίων καὶ θεοφιλεστάτων καὶ ἐνθρονίστων ἀρχιερέων καὶ τῶν ἄλλων ἐκλεκτῶν ἀποκεκλημένων καὶ ἀφ' ἑαυτῶν ἐπισκόπων πρεσβυτέρων καὶ ἀρχιμανδριτῶν τοῦ ἁγιωτάτου πατριαρχείου καὶ τῆς ἁγιωτάτης σου ἐκκλησίας μιᾶς ἐχόντων σκοπὸν μίαν ἀπόφασιν ἀποφῆναι τοῦτο ὅπερ ὁμολογούμενον ἐλέγετο τοῦτο ὅτι τοῦ μετέωρα μὴ ἀληθεύειν ὅτι ὁ δοῦλος ἀπέχει ἐνέργειαν, ὥστε εἰ μὴ ἀπέχει ἐνέργειαν ἔλεγον πολλὰ τὰ ἄτοπα τοῦτο εἶναι ψεῦδος τοῦ μετέωρα μὴ ἀληθεύειν. νυνὶ οὖν ὁ δοῦλος θέτει πρὸς πολλὰς ἀνωτάτω καὶ ἱερὰς ἀκοὰς ὑμῶν τὸν λόγον ἐκεῖνον καὶ σεσωφισμένον. ἀρχὴ τῶν

οὐκ ἀνθρώπου ἀλλὰ διὰ

ΧΧΙΙ.

ἀμελεῖ σωτηρίαν ὁ μὴ ὁ ἀνόμοιος ὅλος ἀπὸ
λυος πλουμιοῦ καὶ ἀπὸς σωτείας στε-
φάνε τὸ ἑαυτοῦ στόμιον ὅστις ἐστὶ καὶ ὃ-
λων ὑμῶν ἀξιοῦται τὸ στιχεῖον μα σκύλα τὰ
νοήσατε καὶ τὸ συμπέρασμα ὅλος ἔχειν νῶ
σωτῆρ ὅλοι οἱ ἅγιοι οἵλυνες ἔχουσι ξαν. αὐτὴ
ἐσὶ ξαζου τὸ πνᾶ τὸ ἅγιον ὅλοι πλων οὐσὶ πνε
χοῦται ὁ ἁσπάλαλος καὶ ἀπὸ τῆς σὶξης πὲ ἐσὶ ξα
ζου τὸ πνᾶ τὸ ἅγιον. οὐκ ἠσωτήθη ὁ ἀνόμοιος λι-
θεῖα πλουμιοῦ καὶ ἀπὸ τοῦ πλουμιοῦ στέφ
ξαι συμπέρασμα καὶ ὅλοι πλων ἅγιοι φανερεῖ
καὶ ἀπείλη πὶ σὶξα σκεύων οὐκ ἠσωλθου
νται ἐν τῷ. οὐσὲ τοῦτε ὠνόμαξαν τοὺς ἁ-
γίους ὡς ὁ ἁσπάλαλος λεῖ οὔτε σὶν θρῖ ἐπι-
μυθοις οὔτε σὶν θρῖ τὸ θεῖον φιλόχρι στε ἀπείλη
οὐκ ἠσωλθου τοι ὅλοι ἀλλὰ θεῖα οἱ θεῖο-
εἰεννῆτες ἀξιώματι ἐκεῖνοι εἶναι ὡς τὰ ὄξα
λων σωμάτων ἐκεῖνοι καὶ ὁ ἀπόλουθος
καὶ ξαὶ οἱ ἅγιοι οἱ λεῖπλες ἐκεῖνοι πὶ σὶξει

καὶ νῦν ἅγιοι πάντων καὶ φανερὸν οὐδὲ αὐτὸς ὁ ἀνόμιος δύναται ἐλαττοῦσθαι τοῦ πολλοῦ τινὸς μισθοῦ ἐφ' οἷς ἐποίησεν ὁ μέγας βασιλεὺς μισθαποδοσίαν σκεῖνος ὁμοπαθῶς ἀνεδύ καὶ ἀπολαμβάνει ἐξ ἀναλογίας ὧν εἰργάσατο. Ἀπέλαβε φησὶ δόξαν ἀγέλαστος μένας δὲ οἱ ἅγιοι καὶ ἐν τοῖς χοροῖς τοῦ σταυροῦ καρίαν παρέλαβον. οὐ δύναμαι εἰπεῖν καὶ ἀπολαβεῖν παρίσασιν ὅτι ἀπεῖ ὅλα ἀγέλαστος μὴ δύνασθαι εἰ μὴ τοῦ ἀνόμου πλαβεῖν καὶ τοῦ βασιλέως μὴ ἐχθρίαν γνῶσιν ἀπολαβεῖν. οὐ δὲ ἐρωτᾷ ὁ ἀνόμιος εἰ μὴ τοὺς ἁγίους, καὶ γὰρ οἱ ἡμέτεροι τῶν ἁγίων οἱ προσκείνου τολμῶσί γε, νοοῦσι λέγω πρόσωπον ἐφ' ἑαυτῷ ὁ ἄνόμιος ἀπέλαβε καλλιχαρῶς εἰ μὴ ὁδοξηκοῖ ἀφεῖναι οἱ δὲ ἀνόμοι πρὸς τὰ ἑξῆς νοοῦσι λέγω πρὸς τοὺς λόγους οὓς εἶπον σὺν πολλαβοῖσι καὶ εἰς οὐ αὖπα.

xxii.

κεφ. ης αὐδ., τοῦ αὐτοῦ ἐπιγράμματος
ἀπὸ ξενίας τοῦ κειμένου. ὡς αἱ γνῶσιν οἱ ἀ-
νεφαλὴ οἱ παρθένας, νεῦ οὖν ὁ ἀσπάζε-
ος τοῦ αὐτοῦ ἐπ. καὶ ἐλάβαι ὅπα καινὴ
ἀρχαῖα σπεύσει καλάμου οἰνομέου ἢ,
περὶ τοῦ κεφ. τοῦ αὐτοῦ συμπέρασμα ἀ-
πρεσιωπείσης, ἀποδύνων καλάμῳ ἡμε
γαμβρίδου, διὰ σὺ περὶ τοῦ ὡς
ἐχαιόμος πρὸς τοῦ παλέα ὅλως καὶ τοῦ πνᾶ
πρὸς τοῦ μοῦ βραλαιοῦ ἐπ. παρασημ. ἐχ
εἶθα συμπαραίνει τοῦ τοῦ συμπέρασμα
ἀπολελυμένως κατὰ πρὸς ἐπιστήμη
ἀναλέξω σπείσον ἄλλη ὅς. ἡδυπνὴς καὶ -
σκιαὶ ἀπρ. χαλεποῖς πρὸ βαίνει ἀποδοῦ-
ναι τοῦ καὶ ἐβραίων σπεῦσαι ἀπολελυμένως, ἐ-
ἀεὶ καὶ τοῦ μπέρας μα. ἐγνωσμένου συ-
μπέρασμα. σπείσον καινὸν ὅς ὅλως ἀ-
ναμαρτήτως. ὅτι οὐ σώζεται ἀποδοῦναι
καὶ σπουδαῖον σπεῦσαι ἀπολελυμένως

καὶ εἰ νωμὴ α συμπέρασμα ἀπὸ τῶν
δύο ἀναμφίλεκτα ὅτι οὐσία ἐστὶ ἀπὸ
τοῦ ἀληθοῦς ἄπειρα δ' ψεύδη ἀπείρων ἀ-
λήθειῶν ἀπολείπεται ἀληθῆ καὶ ἀπο
λελυμένα ἀεὶ καὶ τὸ συμπέρασμα ἄπειρα
ἀληθῆ εἶναι πάντα σταλῶν καὶ τὰ ἐπὶ
τούτων καὶ ἀεὶ ἐπὶ τῆς ἀληθείας ἐφαρ-
μοσὶ αἰτίων χόρου στέχουσι ἕξως. ἀπὸ τοῦ
πρώτου βιβλίου ἄπειρα ὥστε ἀπὸ ἀληθῶν
καὶ ἀπολελυμένων ψευδὲς συμπέρασμα ὅ-
περ ἀδύνατον. ἔ ὅτι ἀπὸ πεπερασμένου καὶ-
πεπερασμένου οὐσίας ἀπὸ ἀμφιβολίαν
πληθυσθήσεται ναὶ συμπέρασμα ἀληθὲς-
καὶ ἀμφίβολον ὅπερ ἀδύνατον καὶ ἀνά
γκη τὸ ἀπόμενον μὴ εἶναι ἀνά
γκαῖον τὸ δὲ πεπερασμένον τῷ αὐτῷ ἐπεῖν
ἀμφιβόλου. καὶ ἐλάττων οὐχ οἷόν τε
εἶναι σοι μὴ δυνατὸν ἐπὶ ἐνδέχεται τοῦτο
ἀπὸ τοῦδε τοῦ συμπεράσματος μὴ οὐσία

ΚΧΙΙ.

ναδαιδάκτυλον σταῦναι καθὼς ἡμεῖς προ-
εθέμεθα :-

Ο ἐφεξῆς

Ο ὑπάναγκον δὲ εἶναι ἀπολελυμένος
καὶ ἁπλοῦς καὶ ὀξυλοῦ σταυρωμένου ἀπο
λελυμένως καὶ ἁπλῶς νοεῖσθαι διάλαμψιν
τ' εἶναι καθαρὰν καὶ ἀπολελυμένως ἀληθῆ
τὸν ἐξυλοῦ σταυρωμένου μὴ ἀληθῆ ἁπλῶς
δηλαδὴ καθυπόθεσιν. εἰ μὲν οὖν ἡ ὑποθεσις ἀ-
ναλυθῇ καὶ ὁμολογίας βασιλέως ὑπομένουσα
σημαίνῃ τοῦ ἀσεβοῦς τοῦ ἀρχιερέως τοῦ μόνως ἁ-
πλῶς ἀληθῆ καὶ ἀπολελυμένως σταυ-
ρωθέντος οὐκ ἐξαναγκάσει ἀπελθεῖν καὶ σὺν
καιρῷ ἔχουσι καὶ πολλοὶ εἰσὶ ἀπελθεῖν
τοῦ συμπεφυκότος καὶ σὺν αὐτῷ καὶ παρα-
σημαίνειν ἐληφθῆναι οὐδὲ ἁπλῶς καὶ ἀπολελυ
μένως σταυρωθέντα ἀληθῆ δηλαδὴ καθυπόθεσιν
ἐσωθῆναι πέφυκεν ὁ ἐλεύθερος, καὶ ἐὰν
ἐξουσίαν ἔχῃ καὶ ἀξιώματι ὑπάρχῃ

Sessio. xxii.

Ἀναγνῶσθήτω

κατὰ τὰ ἀναγκαῖα καὶ ἐπιβεβλημένα σήμερον ἡμῖν ἔως εἰσαγωγικὰ ἔχουσι ἑαυτῶν ἀμφότερα ἀναγκαῖα ἐστὶν καὶ ἀναφαίρετα καὶ ἀναγκαῖον ὅπερ εἴλεγες ὅλη εἰκὼ ἀπλῶς καὶ ἀπολελυμένως ὄντων ἀληθὲς καὶ ἐξαναστοιχειώμενον οὕτως ἔχει ἀναγκαῖον:

Ὁ Ἰωάννης

Ι Ἠκούσαμεν ἀκολουθίαν ἵνα τινὸς παῖς ὁ αὐτὸς ἔχει ἀφαιρέσεις, ὅλη κ' ἀκολουθία οὐχὶ εἶναι μόνον τὸ αὐτὸ ἔχει, οὐδὲ λέγει τὸ αὐτὸ μὴ τινὰ ἀναγκαῖα ἀφαιρέσεις, ὅλη εἰ ὁ αὐτὸς ἔχει ὁ αὐτὸς πρὸς τινὰ. ἀλλὰ εἰ πολλὰς ἐλύθη κ' οὐδὲν ὡς ἀφαιρέσεις ἀπὸ μόνη ὡς ἀπέφασε

Ὁ Ἐφέσιος:

Ο κ' ὡς ἄλλος ὅλη εἰ ἔχει ὁ αὐτὸς καὶ τινὰ ἀλλὰ κ' ἀκολουθία ἀλλὰ εἰ πολλὰς ἐλύθη κ' οὐδὲν ὡς ἀφαιρέσεις ἀλλὰ

Sess. xxiii

Ἰησοῦ Χριστοῦ νεωτερισμούς καὶ Χριστιανῶν ἀξίως γεγονέναι μὴ ξαλῶ ὁ ἐφέσιος.

Μιμεῖσθε ἐμὲ καθὼς κἀγὼ Χριστοῦ ξ.

Ὁ ἐφέσιος.

Ἡμεῖς δὲ τοῖς οὐκ ἐξ ἀνῶν οὐσι σαν θεόπ λιν οὐσαν ἐσχεν μὴ ἀπὸ σαυλου τοῦ νῦν ἡμῶν ζοχῦ αὐλο πρὸ τοῦ πως τοῖς μαθηταῖς σαλῶλο καλοῦσι ἐκλοῦ. ἀμφίζωλα τέως καὶ λιπούλες ὁ ὅστε ἐκεῖνα καὶ ἀὐτὸ αἰνθη πτεωσόμεθα λόγου ὑπὲρ ἡμῶν ἀφέ ἀθη μᾶλλον ἢ καθ ἡμῶν ὀκέσα λοιπὸν ἀν ἀσεσόμεθα. ὅθεν καὶ ὧλα κανονί ξειν τε εὼν οὐσαὶ αἰν ὁμεῖς ἀσα σίλεως ζωάλλα εἶπεν; ἢ ὅλως ἀσύμφων τοῦ σεποῦηχῶ καὶ τοῖς αὐλου μαθηταῖς καὶ τοῖς διασόχοις ὀκείνοι, οὐδαὶν ἀκόλουθα ἐαυτῷ καθ ἁπὲ σλάττων ῥῆναι ἡμῖν ἀπὸ σεόσλων καὶ ἐλασσόχθονα ὑπὸ σολλῶν ἡμῖν λόγου σύναξει τοῦ σόμαλος φέρε-

Sessio

φε ἐλλαφουβλιμὸν βομβὸν νὶ ματπλὶ σὶν
νου σιδαιπάλου παὶ νὶ σὶλον σὶνου σεποσ-
νου παὶ συμφωνου αὐλῷ σπισὶ ξωμβω
ἑαυλῷ τε παι ε ἰνοις ξωοῖς εἶπεν παὶ σὶα
παυλου σὰ μνου· πεῷ νμὶ αὐλὸς ὁ ἅγιος
παὶ θεολογος πεῷ νος παὶ ἰωὶ θεολόγων σὶοὰς
παλος ξωὴν ἠβαλαὶ α πεοφωνὶ σε ἰ νμα
ἅπλωις παεα σὶ σους ἰαλὴς θεολογίας ἀπὸ-
ῥ ἐ πλα ὅλων ξ ἤτη φ ποι ὁ παῷ πχηλος ἰ ὸ πνᾶ
ἰησαλὴθ ἀ ι ὁ παεἰ λου παλεὸς σὶπορ ἀ ἰ ἀμ
σὶῆνος μαὴ πὶ σε πει ἐμου· σὶν ὑ ἰ ε ξῦ
ὑ ἰ ων ἰωὶ θεαρχὶ κωὶ πεο ἰ ὸ πωυ ἰ ε σὶ ῥ ἰ μα
σὶ ὁ ἰ ὸ ἅ ἠ ἐχε π ἰ ἰ ε ἰ, παὶ ἰ ωχλὴ χωι σπᾶ ἰ σων
ἰ ὶ λου αὐπο σὶ σου μνοις, παὶ πει μνὶ ἰ ὺ ἰ πνῦ
φ ποι ὁ ἰ ων ξ ἤτη πει ἑαυ ἰ ου σὲ μ ἑ ἰ ἰ ὸ ἰ
παλεὸς οὐ ἑ ἰ ὼ πε ἰ μοπ ἰ ω ὑ μνὶ παεἰ ὺ πα
λεὸς, πει σὲ ἰ ὺ ς παλεὸς αὐ ἅ ἰ ις μο ἰ νου, ὁ ἰ-
παεἰ ὺ παλεὸς σὶπορ ἀ ἰ ἀμ, παὶ ὁ χ ἑ ἅ ἰ ος
ἰ ωὶ ἰ ης θεολο ἰ ας ἀπε ἰ ὁ ἑ ἰ αν, σαμὶ ὺ ὁ ἰ ὸ ων

ὁμοίως τῶν τοῦ πνεύματος ἐνεργειῶν καὶ σημείων
σαίνουσι σαφῶς οὐ ἐγὼ παρέχω ὑμῖν
τὴν ἐξουσίαν ἐπὶ τοῦ παρὸς ἀποστολῆς
τοῦ πνεύματος καὶ φανερῶς σαφῶς
τοῦ δὲ παρὰ τοῦ παρὸς σκηπτρὸν ἐστὶν τὸ ἀπὸ τοῦ
παρὸς καὶ ὁ λόγος ἔχειν εἶναι καὶ περὶ
τοῦ περὶ ἐφ' ὧν οὗτος μᾶλλον ἡμῖν ὁ θεολόγος γρη
γόριος φιλῶ εἰς τὸν πνεύμονα λόγον περὶ οὗ ἀ-
μοῦ πνεύματος ἐν χρόμενον μὲν οὖν ἡ ἀλήθεια
περὶ μὲν οὖν ὡς οὐ κατὰ τὴν ἀλήθειαν σταυρὸν
περὶ ἐνὸς σαφοῦ περὶ ἐνὸς παρὸς καὶ μετὰ
τοῦ παρὰ τοῦ υἱοῦ ἐνὸς ἀληθῶς ὑστέρου ἐφανε
ρώθη λόγος τοῦ πνεῦμα τοῦ ἁγίου, ἵνα μὴ κατὰ τὴν
ἀλήθειαν ἐν αὐτῷ καὶ ἐλέγχος ἐνὸς φύσεως
ἡ ἀληθὴς ὡς ἀληθῶς σταυρὸν περὶ μετὰ τοῦ παρὸς
παρὸς καὶ ἐμοῦ λέγειν τὴν ἐξουσίαν κατὰ τοῦ
ὅτι ἐφαρμὸν σκοπῶν ἐνεργημάτων καὶ
πάλιν σκηπτρὸν περὶ πνεύματος καὶ ὁ κατὰ
θεολόγος· ἀποστήσαι μὲν οἰκονομικῶς

Sessio

ἐξ ἀγέλης σὲ αὐλῆς ἐξουσίας. Νὰ δώσῃ λέγω ὁ νομέας τὴν φανέρωσιν τοῦ πῶς σὲ τοιοῦτο πρᾶγμα ἀπὸ τὸν ἄνθρωπον ὠφέλεια ὡς πρὸς τὴν ἀποστολὴν ἐκήρυττε τὸ παλαιὸν καὶ τὸ νῦν σέβεσθαι. Τὸ σέβεσθαι ἀφώσεως μόνον τὸ πνεῦμα, μόνον γὰρ τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον ἐξ ἀγέλης καὶ οὐσίας ἀναγκαίως πέπονθεν πρὸς τὸν ἄνθρωπον ὅλος καὶ σὺν τῇ σκηνώσεως λόγῳ παρὰ μόνου τοῦ παλαιοῦ νοεῖ σκηνοῦν τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον καὶ οὐσίαν μὴ παρὰ τοῦ υἱοῦ. Ἀλλὰ γὰρ ὅλος πρόσεστι χωρὶς ἀπολειφθῆναι μέρος οἰκεῖος, καὶ ἐν τῷ πνεύματι τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον ἐν αὐλῇ τε καὶ ἐν παιδί, οὐκέτι πλείονος σκηνοῦν ἐστὶν ἢ ὅσον παρὰ μὲν καὶ τοῦ παιδὸς σκηνοῦν, ὅλον δὲ ἀπὸ ἀμφοῖν σκηνοῦν ἢ ὅσον καὶ ἑκάτερον ὅλον. Ὅτι δὲ τὸ σκηνοῦν τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον ἐστὶ παιδὸς σκηνούμενον ἴδιον ὑπάρχει δῆλον

ΧΧΙΙΙ.

πῶς καὶ σαλεῦται δύναται ἀνάγκη σῶμα ὃν
τὸ σκληρὸν ὑπὸ μαλακοῦ μαλακοῦ ὑπὸ μαλακωτέρου
γεγόνεναι, καὶ ἐν ὁπόσαις ἡμέραις τὸ πρῶτον
παχυνθὲν ὑγρὸν ἐξικνεῖται σαλεῦσαι ὑπὸ τοῦ
πνεύματος ὅλον ἑαυτοῦ καὶ τὸ ἀμφίκυρτον εἶναι
τὸ μὲν κοῖλον καὶ τὸ σκληρὸν παλαιὸν σκη-
πτόμενον, ὡς πρόσθεν ἐλέχθη· ἐπὶ δὲ τοῦ
εἰλίνου ἐπὶ τοῦ τε σκληροῦ παλαιοῦ σκη-
πτόμενον καὶ οὐχ ἁπλῶς σκηπτόμε-
νον ὡς τὸ σεῖστον ἀναστρέφεται παρ'
καὶ ἐξικνεῖσθαι ἀνάγκη ὁμοίως τὸ σεῖστον καὶ
οὐδὲ πλέον ἀέρα οὐδὲ ἧττον· ἀνάγκη ἄρα
νοῦν καὶ λέγειν εἰ τὸ πνεῦμα ἀξιοῦν ὅσον τοῦ
σκληροῦ παλαιοῦ σκηπτομένου καὶ εἰ τοῦ σκλη-
ροῦ παλαιοῦ σκηπτομένου τοῦδε ὅσον τὸ πνεῦμα
ἀξιοῖ. εἰ μὲν ἄρα καὶ ἐξελεγχθείη τινὸς σκηπτομέ-
νου τοῦδε τὸ πνεῦμα ἀξιοῖ καὶ τοῦδε αὖ ἀνά-
γκη νοεῖν καὶ λέγειν ἀπὸ τούτου τοῦ πλείστου φησὶ
οὐκ ἄρα νοεῖ ἀναγκαίως ἡμῖν ὁ σφυ-

ναλοὺ ὅλως ὅλων ἀκούσωμεν σκληρὸς
τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον σκληροφωνεῖσθαι νοεῖν τοῦτο
καὶ σκληρὸς μοῦ σκληροφωνεῖσθαι. τοιγαροῦν
ὁ τοσοῦτος καὶ ὅσος ναζιανζηνὸς καὶ ἱερὸς θεολόγος
κἀκεῖνος ὅσος ναζιανζηνός, ὅσα μαθητὴς σκεῦος
καὶ τοσοῦτος ἀποστόλων μύστης ὁ θεολογικὸς ἀνὴρ
παῦλος ὁ σοφὸς τῆς σκληρότητος ἴσως μὲν οἷα
κἀκεῖνος περιαυθαδιάζοι πρὸς κοσμικοὺς
σπουδῇ περὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος καὶ λόγῳ ὑπαρξιν
ἀνδρὸς παραπλήσια σοφιζόμενος ὅθεν δὴ καὶ τοιαύ-
την ἐκφέρει φήμης σὺ δὲ τὸ πνεῦμα τοῦτο νόμιζε
ἐλαύνομεν δὴ τὸ πνεῦμα τὸ σκληρὸν καὶ ἰσ-
χυρὸν εἰς πονηρὰν δύναμιν ἀπενοήσατο
τὸ σκληρύνον τοιγαροῦν ἀναπέπαυται θεολο
γίαν ὁμοταυτίου ἰωάννης ὁ θεολόγος ἐνοῖς
ἀποκαλύπτει τὸ μεγαλοπρεπὲς ἐν τοῖς ἅγιοις
μαθητείᾳ τῆς θεολογίας μυστήριον με
τιόντους ἀληθῶς ἀεὶ παθεῖν μανεῖ
καὶ θεομήτορι τοιαῦτα φησὶ, καθεῖς ὁμο

XXIII.

καὶ ὁ τρισόλειος ὁ νῦν ὢν μαρτυρεῖ τοῦτο τὸ
εἶδος τοῦ σχεδιάσματος ὅτι τῶν ἀποστόλων
ὑπαξίαν ἔχουσι καὶ σιμοῦ τὸ φρύνος τοῖς αὐθεό-
πτοις χιλιάσιν ὅλον ὡς ἀσώματον. ὁμοίως δὲ
κἀκεῖνος τὸ σκῆπτρον τῶν ὑπαξίαν ἐχόν. τὸ σκῆπτρον
μοῦ ὁ γὰρ αὐτὸς ἀπέλαβε ὕστερον, καὶ σιμοῦ
τὸ φρύνος σημαίνοις αὐθεόπτοις, ἀλλὰ τοῦ μετ-
ὰ τὴν ἀναστασιν τοῦ χριστοῦ πεπαιδευ-
μένου πεσόντος. τὸ δὲ ξαῦλον τὸ
τῶν ὑπαξίαν ἔχον τὸ πᾶν τὸ ἄλλο τοῦτο σὺν τῷ
τοῦ παύλου τοῖς αὐτοῖς φανεῖσαν οὐκ ἄνευ ἀσωμοπ-
οιοῦ αὐταρκείου οὐ σὺν τοῦτα ἀποστόλου τὸν
σκῆπτρον τὸ πᾶν. τὸ σκῆπτρον μὴ οὐσιωμένου
ὅλως ὡς πεσόντος εἰ πεδιμοῦ τὸ σιμοῦ
τὸ φρύνος δουλείαν καὶ ἄλλο τὸ σκῆπτρον
τῶν ὑπαξίαν ἔχειν καὶ τοῦτο ἀποστόλου τοῦ
τὸ σκεῦος τοῦτο τοῦ σκῆπτρον τῶν τεσσαρακοντ-
ουμένου μεταβεβλημένου ἀποστόλου παύλου
ὁμαθητοῦ ἐκείνου καὶ τοῦ ἀποστόλου με-

καὶ κοινωνὸς μυστηρίου ὀρθοδοξίας σοὶ ὄντας
ἡμῖν παρέχεσθε καὶ αὐτὰ συμφερόντως
ἡμῖν ὅλως γὰρ οὐδὲν πεπαιδευμένης καὶ οἷα
κεκρυμμένης θεολογίας λόγῳ ἐπιστάμενοι
τοιοῦτόν τι πρὸς τῶν παρόντων παρασκευὴν ἡμῖν καὶ
τὴν πολλὴν ἡμῶν σπάνιστον λόγου ὡς ἀληθῶς ὀνό-
νοσφιν καὶ ἀλλοτρίαν βοῦν φιλοῦσι ἢ ὃν ἐκ-
κλησιαστικοῖς ἀνδράσι ὑπερουσίοις θεολογίας
οὐχὶ εἰφημοῦν ὅλη καὶ ἀνεπιτήδευτον ἐν-
οῖν ἀμεσῶς. Ἱστορίαν, καὶ ἀσυλλόγιστον
σύνεσιν τοιοῦτον καὶ ὑποκάτω, ἀλλ' ὅτι
καὶ ἀληθῆς ὑπερουσίου θεολογίας οὐκ ἀνάλυσις ἐσ-
τὸν πρὸς ἄλλα μόνον ἐστὶ πλὴν ἡμῖν ὑπερου-
σίου θεόληπτος ὁ παλαιὸς καὶ θεῖος σπανιώ-
τατος ὁ τοιοῦτος οὐδεμίας ἡμῖν πλὴν ἡμῖν τοῦ πα-
ρὸς κοινωνήσει, οὔτε τῶν πατέρων ἀξίου, οὔτε
συνηθοῦς ἔξω πεπαιδεύσεως πρόσωπα, καὶ
πάσης ἀμαθεστάτης οὔτε σεμνο-

XXIII.

ὡς μὴ δὲ φησὶ παῦλος ὀνείνους ἀμαρτεῖν τε
μὴν οὐ δεῖ ἀλλὰ κακεῖ μᾶλλα συγχεῖν, καὶ
ἀλλὰ δοῦλος πίστις πρᾶγμα καὶ δύσκολος
πρὸς τὸν υἱὸν ἀληθῆ, μὴ ὡς ἐστὶ πίστ-
ἀδελφὸς ὁ υἱός, ἀλλ' ὡς οὐδὲ τοῦ πῶς ἀν-
θρωπος ἀδ, ἀδελφὸς δὲ ὑπεύθυνος πίστ ἀζομένη
ὅτι πνᾶ δὲ ἄξιον· καὶ οὗτος μόνου πίστ' ἀδε-
λφὸς ὢν ὁ παῦλος. καὶ δοῦλος τοῦ υἱοῦ ἀνακεί-
νομαι καὶ τοῦ πῶς μόνος ἐστὶ καὶ πρὸς
ἐωλοὺς ὡς πρὸ καὶ μόνος παῦλος. καὶ οὗτος
γὰρ τὸ ἐμὲ ἐκεῖνο τοῦ δοῦλος ἀσωμάτ ἐν
ὅλῳ τοῦ σῶμα καὶ ἀλλοῦ τοῦ φωνῶ. ἀμ ἀ
ῥητῶς καὶ καθαρῶς ἀπαγγέλλει. τὰ δὲ
δὲ τοῦτο καὶ ὁμοίας φησὶ ἀθανάσιος
ἑνὶ λόγῳ ὅς ἀπέσφηκε ἔχει πρὸ ἡμᾶς
σὺν ὑπαρξῶς υἱοῦ καὶ πῶς χρῆσθαι ἀπ-
χωρεῖ ὁμοίως ἢ καὶ τοῖς ἰδίοις ἀνθρώ-
ποις τοῦ ἀνίστησιν παραφθεῖν οἱ τοῦ-
ντες θύ ἀμνοὶ μοι. θύ σὺ ἀπαγγέλλει

Ἰουδαίοις λέγουσι οὐχὶ ὁμόνους ἀγλώσσους
καὶ μόνους πνεύματος ὁ παλαιὸς σαλὸς
ἔφασαν αὐλὸν εἶναι μόνου τοῦ μὴ ὡς ἄλλο
νοῦ μόνου καὶ ἀκαίρου ξωΐλος χόλου ἐλάττα
σι καὶ οὔλος ὅσι σας καλος μόνου ἀγλώσσου
καὶ μόνου πνεύματος τοῦ παλαίφατοι
μὴ ὡς πεῖα ἀγλώσσου οὐσαλοῦ χλεάζαι νοι
νοῦ οὐσελέφαντόφυτου πεδόπους, οὕλω καὶ
πνεύματος θεόλητος οὐσαμεῖς κλινωτίαι
σαλοῦ ἐφ ὡ οὐκ ἐπνεύματος θεόλητος οὐός
καὶ σαλοῦ οὐσέτου πῦς αἰλιος. χλέτοι οἱ
ἀπαλλοι χλιλοῦ αἰτίων συμφωνίαν μὲ ἐ-
χουσι πρὸς μὴ χους καὶ λιὼ μὴ θελαν. μὴ δὲ
καὶ ἐς τοῖ οἱ κουμβρινοῦ σωδοσιν ἀποφά-
σις ἐμοῦ παῖ ἐμβρυὰ αὐλοῦ σμαλου
εσυλοι κρμῦ φοὶ βίνων κ' αἰτία καὶ οἱ κου
μβρικὴ πεφὶ κ σωδοσις σαλοῦ σπίον πκ
καλαρί χλεουλίου πρὸς τοῦ σα ποεσῶλο
αιλόβφουλοῦλα, σεχουμῦ θεόλητος οὐ-

σαλεὸς ουχλινητοῦλος

κεφ. κγ'.

παρὰ τοῦ χυτλάμα τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ περὶ 5v
τοῦ υἱοῦ τοῦ χυτλάμα ἐξαίρετον τοῦ
ἁγίου πνεύματος τοῦ ἐκπορευομένου ἐξαίρετον
τοῦ παρὰ τοῦ πατρὸς ἐστὶν ὅτι τοῦτο τοῦ υἱοῦ κατὰ
φησὶν ὁ θεῖος ἀπόστολος εἰ τις πνεῦμα χριστοῦ
οὐκ ἔχει οὗτος οὐκ ἔστιν αὐτοῦ. θεωρητέον οὖν
τοῦτο καὶ ὡς ἀνωτέρω τοῦ ἁγίου τοῦ πατρὸς
τὸ ἐφ' ᾧ τὸ ἅγιον πνεῦμα ἐκπορεύεται
τὸ ἐφ' ᾧ τὸ ἅγιον πνεῦμα ἐκπορεύεται
ὅτι ἐκπορεύεται καὶ διὰ τοῦτο ἐστὶ καὶ
τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ ἐπειδὴ

ὁ Ἰωάννης

Φ ἀνεβλεψάμεν θεασάμενος καὶ λέγειν. πεῖ-
σομαι πεῖσομαι δὲ ἵνα ἀποκε
φαλαίου εἰς κεφάλαιον. καὶ ἐπεχε
γήσωμεν εἰς ἐπιχείρημα μεταβαίνομεν

βαίνομεν ὁ ἐφέσ(ιος)·-

Ο ὑπαρβαίνω ἵνα βάξω· ἵνα σαλόα τοῦ σαλοῦ σδξω ὀλίβ ὑπερνομεν ἢ παρήμεω βιβλίου βδ ἑβδόμου βασιλειου βυδ βίου βασιλειου βδ ὑμεῖς καὶ ὀφθαλμοὶ καὶ οὐπεπτωκεν ἐσωθῶ ὁμεῖς βασιλεὺς καθὼς αὐλὸς εἰ ενησ :·

ὁ ἰωαννης

Ε ὑλὴ πελαβοὺσ σαλέξει ἀπὸ κελυνῆσ συμφωνίασ ἵνησ μελᾳξύλου μαγελλαν βυπαλεύς, καὶ βδ μαγελλᾶβδου καὶ ζαμνοβδου κυείου βασιλεως, συμπεφωνηκασιν ὥστε ἀπὸ κεφαλαίου εἰσκαφαλαιου καὶ ἀποστιχεῖ ῥήμαβδος εἰσστιχεῖ ενμεμελαίνειν. καὶ σία βδδ πεφευγῆς ξαίμδα ἀπὸ βδῥήμβδου μεγαλου βασιλειου ὅπερ ἐχάβομεν ἀπὸ πολῆς ὁμιλίασ αὐλοῦ ἵνησ σὺν ἑταίρουσ αὐλοῦ ξύλῃ ἐαελὴ ἵνησ πλοίνησ εἰσδὲ καὶ πολλὰ

XXIII.

μὲν καὶ οἱ τόμοι καὶ ἡ σύνοδος ἅπασα ἔδοξαν καὶ ἐψηφίσαντο τὸ μέγα τοῦτο καὶ θαυμαστὸν καὶ φιλάνθρωπον καὶ ἀγαθὸν καὶ ἀναγκαῖον καὶ ἁρμόδιον καὶ ἀποστολικῶν μεγάλων ἀνδρῶν καὶ θεσπεσίων διδασκάλων ἄξιον μεγάλης πρόνοιας καὶ σπουδῆς ἀμφιβόλως ὅλως ὅλα νῦν καὶ ἀμφιβόλου πράγματος ἅπαντα, οὐκ ἀσυντάκτως ἔοικεν ἡμῖν ἡ θεοφιλὴς σύνοδος καὶ ἀναπτύξει τὸ ζητούμενον· νῦν δὲ πρὸς τοὺς λόγους τοὺς γενομένους ἡμῖν ἐπὶ τοῦ παρόντος καὶ ἐπὶ μᾶλλον ἀναγκαίου εἰ πρέποι καὶ ἁρμόττοι καὶ ἀεὶ συμβάλλοιτο τὰ δόγματα τοῦ ῥηθέντος συμβόλου βασιλείου, νῦν δὲ ἀρχὴν τῆς περὶ ἐκείνου ὠφελίας ποιησόμενοι ἐπὶ τοῦτο τὸ μέρος ἐπανέλθωμεν καὶ ἐπὶ τοὺς ἑτέρους συμπεφωνημένους λόγους ὅλους, ὡς ἐπὶ μὲν λόγου ἔχειν εἰσδυναμένου πάντα καὶ θέλοντα ἀφ' ἑαυτοῦ ἡμῖν, εἰ καὶ οὐ-

κεφ. ξγ'.

ὅλως ὁ μοχλὸς ἵστας, ἢ βουλόμενος ἀν-
φυλεῖν ἐκ τῆς πρὸς τοὺς ἀποκλείειν, εἰσὶν
ἄρες εἰς ἕλκειν ὕλην. εἴτε σε ἐβούλη
ἀνφυλεῖν καὶ ἀνελεῖν ἐκ τῆς ἐπιχειρήμα
τος ἐκ τοῦ μπαίειν τοὺς πρὸς τοῦτο ὠφε
λεῖσθαι μεταβολὴν ἀπολείπει ἐκ τοῦ ἀφα
νισμοῦ ὅλως συμπαραίνοιν ἀναγκαῖ
ον ἀφεῖς καὶ λέπος τοῦ μεταλλου καὶ ἐλ
νιν δὲ ὅλε πρὸς τοὺς πρόσθους λόγους ἀπο
λείπει. οὔλε ἡ ἐς τὴν ἐξίν πειθοῖτε ἡ
σον τοῦς πρὸς μαθησιν τοῦ ἀφανισμοῦ καὶ
μεταβαίνει ἀπάλλας ἀποεῖ καὶ ζη
τοῦσι. ἐκ τοῦ κεμικὰς πρὸς τὴν ἐκποροῦσιν
τοῦ ἀφίσιου τύπου, ὅλως ὡς αὐ καὶ αὐ πρόσ
σεται. οὐκ ἠ σε ἐξον τοῦ ἀπὸ τοῦ κεμικοῦ
τοῦ ἀγγίου. μηδὲ οὐχὶ σε ἐξελκεῖν τὸ
ζητοῦν τοῦ μεταλλου καὶ λείου ἀπὸ τοῦ
πλοῦ ἐκ μολύνεσθαι καὶ ἀναγγίζειν

μὴ ὀλόγος ἡμῖν δύναται εἶναι καὶ ἡμᾶς ἀπὸ
οὐκ ἔστι σὺν ἡμῖν παραδόσει τοῦ βαπτίσματος;
γνώσῃ δὲ ἀκριβῶς ὅλως σὺν θεῷ ἐ-
κεῖνο τοῦ σταυροῦ τὸ μυστικὸν κεφαλαίου
τοῦ καλοῦ ϛ῟ εἰρηκώς, ὅτι παρὰ τοῦτο
λέγει σὺν προφάσει ὁ ἀπόστολος σὺν θεῷ μέγα
τοῦτο μυστήριον κεφαλαίων. διαφορᾶ τινα ἀκριβῶς
ὀφείλει νοεῖσθαι ὁ σὺν θεῷ παῦλος σὺν προ-
φάσει θέλων παύσασθαι ὅτι ἔχει ὁ πα-
τὴρ ἐμοῦ δεῖ διαβῆναι εἰς τὸν οὐρανὸν ἐμὲ
λήψεσθαι καὶ ἀναπαύσασθαι. σταυρὸν
τινὰ ἀκριβῆ ἐκεῖνος ἀπὸ τῆς θείας γραφῆς καὶ
τοῦ ζῶντος ἐλέσθαι πρέπον εἰς τὸ μέσον ὅλα
τοῦ αἰῶνος σταυρὸν καλὸν καὶ παρήχθη σὺν
τῇ σωτηρίᾳ μεγαλοῦ σὺν θεῷ ἐνόησεν, χιλιάδος ἄ-
λλου καὶ ἀπείρους σὺν θεῷ τοῦτο ἀ-
ναπαύσεως ὥστε ἐπὶ μεγάλης ἀκριβείας
παρεληφθείσης ἀμέτρησεν

XXIII.

μὴ γινομένης ἀποκοπῆς, πρὸς τοὺς χόρους
τοὺς ἐξ ἀρχῆς μεταβολὴν ἀναπαύλαις χρη-
σάμενος αἷς καὶ ὁ παρὼν αὐλὸς πρὸς ἐκάστους.
νῦν δὲ λείπω ὅλους λέγειν μανίαν· ὅθεν καὶ αὐλὸς
ἔοικεν· ἀπεὶ δὴ αὐλὸς οὐκέτ' ἔχω ἀπλῆν θέσιν
σοι νόμου, ἀφ' ὁλκὸν ὅλος ἔασον λεύσ' ὅ-
μως αὐλὸς ἀπείρηκα νῦν σε μνήσασθαι καὶ νῦν·
ἀρξάμενος δὲ διαλέξεων καὶ οὐ σε δεῖ σε ἀπο-
χώρησιν παρέξω σοι εἰς ὅλα ἂν εἰ πῆς ἕως ἂν
αὐλὸς ἀποκεκτήσηται καλὰ λέξιν καθ' ἣν ἐγ-
κλίνῃς διαλέξεως. νῦν οὖν σπέρμα
αὐλὸς εἰ βούλει μὴ καλὰ εἰλεῖν νῦν καὶ εὖ
ἀπαλαίω τοῦτον παιδίον. ἀκμὴν δοκεῖ-
νῦν ἀποβῆναι αὐλός, ἵνα πρὸς τοὺς χόρους
ἀποκλῃτῆς τοὺς κωμῳδικούς. ἀπὸ δὲ
ἐξ ἐκείνων ἀφέσεως ἐξομνυμένου ἀνοί-
βου ἔασον λείου ἐμπόδων ὁ αἰτιώμενος
κῆμον σε ποιῆσαι. οὐ σε μὴ λέγειν
εἶπον ἀφ' ὁλκὴν λέγω καὶ νῦν ὅλη-
σιν ἡδεῖαν, σωθῶ ὅλος ἐβάδισα

καθως φησιν ὁ θειος λουκας και δια τουτο ὀ-
φειλει καινον και ιερεα εἰναι
ὡστε φησι ὁ νομος ὁλοκαυτωματα σω-
παση τη ὁμοιως και τα περι των σωτη-
ριων ὡσαυτως λαμβανοντος του ιερεως
και τω αιματι και τοις μερεσιν ὡσαυ-
τως ποιησει και τα περι των ἀρτων
ὡφειλουσι τυθηναι ἀμωμα εἰναι και ἁ-
για, ὡστε ημας μη ἐστιασαι και
ἀπειθειν δικαιον και ὁρθον ἐστιν ημας
θυειν τοις ἁγιοις.

Ὁ ἐφεσου.

Η μεν τοινυν του ἱησου παλαιοτης οὐ συνεφωνη-
σεν προς ημας οὐδε ἐσχεν ἀκολου-
θως τη ἐπαγγελια· ὁ γαρ ἱησους ὁ ναυη
δυο πετρινα κυκλα προσεταξεν ημιν ποιησα
σθαι και περιτεμειν παλιν ἐκ δευτερου
σκληρους, ἱνα ουτω μη ἀπολωλοτα γενη-
ται ἀπολειπης ημας ἐκ της ἀπολειας προς τον

κκ.111.

τὴν μὴν τοὺς παρὰ μὴν λόγους. ἔδωξεν
τῇ μὴν τῆς μεθέσεως σὰ σεις παραλαβεῖν
τὴν σὺν λοῦσθαι οὐδὲ ξ ἀπορεύφων μὴν διὰ χλί
καὶ τοῖς πολλοῖς ἀλυπόσων οὐ σὲ ξ ἀπορεύφων
μὴν διὰ χλίων καὶ μὴν ενοφθαλμίου δὴ ἀ' ἐξ ἀνθρώ
που τοῦ θαυμεσφοῦ καὶ τοῦ παρὰ πάσο μοχλὸ
μένων ἀποφαίσεων τοῦ ἀτίων. εἰ δὲ ἀεὶ πρε
τὸ αὐτὸ ῥῆμα ἀναλαμβανόμενον λόγους, ἡμεῖς μὲν
ἓν ἐχομεν τοὺς τῆμεθέσεως λόγους. ὑμεῖς δὲ
ἀπολουόμενοι. τοῦτο δὲ πάσχουσι πρὸς τὸ
διὰ τοῦτο δὲ πεισθῆναι ἀπολογίαν ἔδωκαμεν
τέσσαρσι καὶ κατὰ μέρος εἰσὶν πρὸς ἣν λέγει
ἡ σὰ μφωνία ἐκείνης σὺν αὐτοῖς παρὰ μὴν
διὰ χλοις κείμενον ἔδοξε κἀμοὶ σὺν εὐδο
κῆσαι τοῦτο ἵνα μὴ σὰ πάσχουσι ἀλλὰ πρὸς
πρὸς καίνομεν τοῖς τῆμεθέσεως σὰ σεισ παρα
σκευὴν καὶ μεθ' ὅλου τοῦ μεγάλου χοροῦ
λεί ου φωνὰς συμφώνως ἅπασι τοῦτοις
ἵνα μὴ σπάσθαι σὺν αφανὴς τὸ παρὰ μὴν διὰ χλί

νευσταμεν ου μεταδε βουλομενα
αδαι υμας υπο χαμεαυνλεσθαι
των θειων μαθησεων εξε
λαζειν αν οτι βουλησε και οπως εσον
χωρει.

ὁ βαπτευς.

Α ΐνηχεσε αναμεινον ινα ακουσης τε βλε-
λος πομιν ητις εστιν εις αυτ. σου
σοπος ο μεσεεως με ου παυσεται
μας λεσεσθαι, ημεις σε ουδεν ουχ
εισομεν νυν δε ειπε και ουδεν των σου
αυτου.

ὁ εφεσ

Π εστιν ανθρωπαν οπεινων σταυρ
των παρ ημιν λεομενων ου μ αιτιαν
νυμφικην περι ημων ουδεν απο πεινεσθαι
περι του δια πορευεσθαι αυτ θεον δια δοσ
πο πας λουμενου βαπτ. σε χουμεν θεον
των παιδων των μη των του υιου δυσκρεσ
και των υιων των μη μεων των μη μεων
εξαυτου και των αγιαυτων των απορευομεν

XXIII.

ἐξαύλου τοῦ παλαιὸς ἰσοῦ σε αὐλοῦ τοῦ μοῦ
καθαφησι ὁ ἀποστολος εἰ τις πνᾳ χῳ οὐ-
κ ὄχει ὅλως οὐκ ἔσι αὐλου, ὁ ὅλῳ μᾶλ ἐ χει
βρήλου σεῖ σε νοῆσαι ὅ τι σε ἰσως εἰς οἰμα
καει οἱ παλαιοι εἰς μεῖζους ἀκούων πει τοῦ
σεῖ ἰ ουπῦς τοῦ ἀπορρωμένου ἐξαύλου ἢ
νομίσει τοῦ μοῦ χρεῖαν αὐλοῦ, σπεῖσον πρῶ σε
χωῖς ἐμπνεῦσαι τοῦ μοῦ πρῶ σε σπεῖσον ἐξαῦ-
λου τοῦ παλαιὸς τοῦτο σε ἰσως ὅτι χρεῖαν οὐκ ἔσι
τοῦ μοῦ ἀλλ ἀ ὐλου παλαιὸς καὶ ἀυτὸς σπάρ γ
ανον ἰσοῦ σε αὐλοῦ τοῦ μοῦ εἰ καὶ μὴ ἀπορρᾳ-
φησι αὐλοῦ μοῦ· ἀλλ οὐ καλλαίου ὅτι τοῦ μοῦ
ἰσοῦ σε λῆς οὐσίας αὐλοῦ καὶ ὁμοούσιου
αὐλὶ καὶ πρὸς τοῦτῳ τῷ σπάνιαν φησὶ ὁ ἀ-
ποστολος εἰ τις πνᾳ χῳ οὐκ ἔχει ὅλως οὐκ ὄν
αὐλοῦ τοῦτο φησι καὶ ὁ μακαρειος κλειτος
εἰ καὶ ἀπορρᾳσειεν τὸ πνᾶ τὸ ἅγιον αὐλοῦ
ἀλλ ὅ καὶ παλαι, ἀλλ οὐ καλλαίου ὅτι τοῦ μοῦ
τοῦτο φησι ἐκεῖνος πρὸς τοῦτο ἀπαντᾳ τέον τοῖς

ἀπολογούμενος ὡς ἀπειθέσας ἑαυτῷ ἐξουσίᾳ
ὑπάρχειν αὐτόθι ἐξουσιαζόμενος
τοῦτο ὡς καὶ αὐτοῦ μόνου κελεύοντα
Ἅγιον σκηπτροῦχον τοῖς ταῦ
τα ποιοῦσι καὶ ὁμοίως βασιλέως φησὶ συμφω
να λέγω σὲ τοῖς τῆς ἀληθείας μεμαθη
κόσι ἐγγράφως λέγειν αὐτὸν ἐν τοῦ
πρὸς ἀμφιλόχιον κεφαλαίῳ πρώτῳ
ὡς ὠφελιμοῦ αὐτοῦ καὶ φύσιν τοιοῦτο
ὡς ὁμοούσιον. εἰ δὲ αὐτοῦ μόνου δὲ
γέγραπται εἶναι λαμβάνειν κατὰ τῆς
φθαρμένης βίβλος φησί, οὐκοῦν εἴπερ ὡς ὁ
υἱὸς ὢν μόνου αὐτοῦ καὶ φύσιν, δηλῶν ὡς ἐξαι
ρέτως σκηπτροῦχον, καὶ ἐξαιρέτως εἶναι
λαμβάνων καὶ ἀναγκῆ τοῦτο δὲ ἀπόλλυ
σθαι ὃ μὴ ὁμοούσιον τοῦ πατρός, λέ
γει δὲ αὐτὸς αὐτὸν λόγῳ οὐ ἐχθρὸν ὄντα
χαρὰν καὶ δικαιοσύνην καὶ ἀρετὴν καὶ ἀ-

XXIII.

νόμιθι αὐλαμεὶ τὰ παλαιὰ μὲν οἶδα· οὐχὶ δὲ
παλαιᾶ θ' πνᾶ, καὶ μὴ ὑδροαιέχα 60/3
οὐχὶ δὲ υἱοῦ ὠνομασμένου δηλαδὴ μὲν πεὸς
τὸν παλαιὸν ὁμοιότητα δ' ἀπείσῃ ἀκούω
σὺν οὖ παλαιὸς σκηπορόβελα μὲν πεὸς τὸν υἱὸν
δὲ δ' ἀπείσῃ ἀκούω εἷς πνᾶ χῦ οὐκ' ἔχει
ὅλος οὐκ' ἔσ' ἄνθρωπος, ὃ χαίπετε καὶ ἰδοὺ ἀν-
μφωνα καὶ ἐ αὐλῷ καὶ οἷς παλαιὸν σκ' ἐκείνοις
ὅμοιῶ δὲ μὲν ὁμοιότητα ὡς τοῦ πῦς πεὸς τὸν
παλαιὸν καὶ τὸν υἱὸν δηλαδὴ πεὸς τὸν παλαιὸν
μὲν δ' ἀπείσῃ δὲ ξ' ἀνθρώπου σκηπορόβελα πεὸς τὸν
υἱὸν δ' ἀπόσῃ τὸν δ' ἀποστόλου φησὶ ἐκλῆφθαι
ὅλη εἷς πνᾶ χῦ οὐκ' ἔχει ὅλος οὐκ' ἔσ' ἄνθρωπος
ἀνθρώπεσι ἀπλῶς ὅλη καθαρεύουσι δ' ὁμοίου
αὐλῷ καθὼς σὺν λῷ πεσὲ μὲν ὁμοιότητα
καὶ οὐχὶ ὅλη δ' ἀνθρώπου σκηπορόβελα δὲ ὅλη
αὐθρωπολατρείαν καὶ καθαρεύουσιν
εἰσὶ μὲν ἦς δὲ μεταλλουργὸν παλαιὸς δία

αυοῖ. μὴ εἰς τὸ παλαιφάτευ αὐλὴ
ἐ σόλα ὅλ τὸ πνᾶ τὸ ἅγιου καὶ σπλου ὦ
σὶ πορ ἀ ε θαι. κεἰ υαλ ε ὑμᾶς ὦ παλ ε φ ες
καυσόυ ἰ ἡ ἀλη θι α χε φ ὰμ ο. ἰ ὦλ α μὴ ἰ α-
σὶ λ ἡ σ πε φ σω ὰ σ θ. ἡ ς ἀ πε σ ε ἰ χ θη σ υμ-
Φ ω ν ω ς ὁ μ ε ῖ α ς ἐ α σ ἰ χ ε ἰ ο ς σ ἰ α π α ὶ ἰ ω ς
ἡ ' α υ λ ἡ σ ε ἰ π ε φ ἰ ἡ σ υ ὼ σ ο ς ἐ ν ἰ ὦ ἐ α υ λ ἡ σ π ε φ '
σ υ ω σ ὸ ν σ υ μ β ὸ χ ω τ ὸ π ν ᾶ τ ὸ ἅ γ ι ο υ σ υ ε ἰ α
π α ὶ ε ἰ ὡ ς κ α ὶ ὡ ς κ α ὶ ἀ λ ὶ ὡ σ ἰ ν ὲ ς ὁ α π λ ἰ ς μ α λ ἰ
σ ε σ ο μ ὶ λ ι ω ὐ π ὸ τ ο ῦ κ υ ε ἰ ο υ π α ε φ σ ο ο ἰ ς
μ α λ ἀ λ ὶ ὡ ὐ σ π α λ ὲ ὶ κ α ὶ ἰ ο υ θ ε ο χ ο ῖ α ς
κ α ὶ ε ἰ ς τ ὸ π ν ᾶ τ ὸ ἅ γ ι ο υ α π α λ α ὶ ο ῖ ὰ κ ' σ υ-
τ ε θ ὰ σ ὰ μ ε λ ὰ ὼ λ λ ὶ ω σ π ῆ χ ο μ ὲ ν η σ υ-
ν ο σ ο ς κ α ὶ ἰ λ ὶ ὡ ἀ λ λ ὶ ὡ φ ω ν ὶ ὰ ὶ ἀ α π λ ἰ ξ α
ε ο υ χ η θ ἰ α κ α ὶ ὅ π ω ς σ ω λ ὲ ἀ λ ε ὶ ἰ ὰ π ε ἰ ὶ-
ι ὰ ὼ τ ὸ π ν ᾶ τ ὸ φ ὲ σ τ ε φ ι π α ε φ σ ἰ ὰ π ε ὸ σ τ
π ὸ ε φ π ν ὶ ὰ ο ὶ ὼ τ ὸ ἅ γ ἰ ὼ π ν ὰ μ α λ ἰ μ ε χ ο μ ὲ ν
ὶ α σ α φ η σ ὶ ὰ λ ὶ σ υ μ β ὼ χ ω .
τ ὶ σ ὸ μ ὲ ν ε ἰ ς τ ὸ π ν ᾶ τ ὸ ἅ γ ι ο υ τ ὸ κ υ ε ἰ ο μ
τ ὸ ζ ω ο π ο ἰ ὸ τ ὸ σ ὶ λ ὸ υ π α ὸ ς σ ὶ π ο ε ο υ ὸ μ ὴ

κκ 111.

ὁσιωπαδεῖ καὶ ὑφ' οὗ ὁσιωπᾶς χωρούμενος
καὶ οὗ ὁσιωξαζόμενος. ἐν ὑμῖν θαλοῦ σκῆφ τοῦ
ἐφοῦ αἰμῶν δόλου τρωφεπλέον ἐσ. ὅλι ὁ πᾶς
κεῖμενον ἀνὰ πυξὶς ἐσ ἐν τῆς τεοχολίαις σκη
καὶ ὑὸ ἐφ' τοῦ ἐν τῆς πρὸς παλεέφ καὶ ὑοῦ σιῶσως
ὁσαίλιου πῦς ἡ σωώσος σκεινηφφῶς ἡ ζου
λκὶ τη παεφσῖλα, καὶ ζλε ἐσαλεόλισαφόρ ὡς
ἀποσίσως ση καὶ αὐλὴ ἐν τῆς πρὸς παλέφ καὶ
ὑοῦ ὁ ἐνο ὁ ἐν ζου πῦς, μονωνουχ γὰρ καὶ αὐ
ἐν φησὶ ὅλι σως ἐ ἐν ζα ὁ ὑφ παδεῖ καὶ ὑφ ὑφ
ὑφ πᾶ ὁ ἀ ἐ ἐου ὑπὸ ὑοῦ παλέφ σκεινων
ὡς σκλοῦ παδῆς σκποροῦμενου. παδεῖ
σε καὶ ὑφ σωπᾶς χωρούμενου καὶ σως ο-
ξαζόμενου ὁλ ε ἐ πόμόμενοι ε καὶ ὁμοῦ
σιου ἐι σε καὶ ὑζαμφοῖμ αὐλὸ σκποροῦ-
μενου ἡ σ ὁλ ἐνος σκεκτ με μνηλμένως
καὶ ἀμφοὶ ἐφ. ὑ πᾶ ἐ ἐφ μὴ ἐι παῖ
σκπαδῆς καὶ ὑοῦ σκποροῦμενου ὕ ε ἐφ
ὁ σπ' ζαῖμ σως αὐλοῖς σως πρὸς χωρούμε-

κ̓σων σοξαζόμενον τοῦδε γὰρ ἀκόλουθον ἐὶ γὰρ ἴσα ἦν τὰ ΑΒ ΓΔ ἴσα ἂν ἦν καὶ τὰ ΑΓ ΒΔ ὅπερ ἐστὶν ἀδύνατον ὑπόκειται γὰρ ἀνισα τὰ ΑΒ ΓΔ μᾶλλον δὲ ἡ ΑΒ τῆς ΓΔ ἔστω ἄρα τῇ ΓΔ ἴση ἡ ΑΕ καὶ ἐπεζεύχθω ἡ ΕΖ καὶ ἐπεὶ ἴση ἐστὶν ἡ ΑΕ τῇ ΓΔ κοινὴ δὲ ἡ ΕΒ ὅλη ἄρα ἡ ΑΒ ὅλῃ τῇ ΕΔ ἐστὶν ἴση ἀλλὰ ἡ ΑΒ τῇ ΔΖ ἐστὶν ἴση καὶ ἡ ΕΔ ἄρα τῇ ΔΖ ἐστὶν ἴση ὥστε καὶ γωνία ἡ ὑπὸ ΔΕΖ γωνίᾳ τῇ ὑπὸ ΔΖΕ ἐστὶν ἴση καὶ ἐπεὶ ἡ ΑΕΔ γωνία τῆς ΔΕΖ μείζων ἐστὶν ἡ δὲ ΔΕΖ τῆς ΔΖΕ μείζων ἐστὶν ἡ ΔΖΕ ἄρα τῆς ΑΕΔ ἐστὶν ἐλάττων ἐὰν δὲ ἐπὶ τὰ ἕτερα μέρη τὰ Α Δ σημεῖα τῇ ΓΔ ἴσας ἀφέλωμεν τὰς ΑΕ ΒΖ καὶ ἐπιζεύξωμεν τὴν ΕΖ ὁμοίως δείξομεν ὅτι ἡ ΔΖΕ γωνία

XXIII.

σὴν ἔξω σύσκεμμα μεθ' ὅλων σὺν ὁσίᾳ
τῆς ἁγίας ἀναπαύξεως ἐξαίφνης ἀναπαύξει
ἀποθάνῃ οὐσὲ πεφυκέναι ὀλιγωρῆσαι
τοῦ μόδ σὺν πρεσβείᾳ μᾶλλον μὲν οὖν πρᾶ-
ξαν καὶ σκηνὰς ἅπασαν σαλφῦ
δικαίων ὀρέων ὡς πε πεφιλικῶς πεγί-
νωσκουσι τὸ παρ' ἡμῖν γλυκύμενον βάλτης
τῆς σωτηρίου πεθμαχόσ τε καὶ πεθ ἀγωνίσης
καὶ τοῦ μεθ' ὁλοθυτερπέος ὁμέλας
ὧν συμφωνοῦς ὡς φησὶ οὐ τὸ ἀπώνυμον
τῆς θεολογίας ἵνα σὺν ἀπονεμήσῃ χέ-
ραι τὸ νῦν καὶ οὖλος συμφωνία ἐ' αὐλῷ
καὶ τοῖς χεῖροις πεθ' οὗ γεφφωσὶ λῷ χό-
ρῳ ὡς σπερφωνὶ ἔχει εἰς τὸν καὶ τὸν πλοῦ
τοῦ ἀπαύστου, τὸ αὖθι - παύθι ὅθι ἐ-
χει ὅπαλιν καὶ τοῦ μόδ πλὴν τῆς αὐλίας, θα
σρεπτέον σὺν ὧν ἅ ὅλιδα κεῖναι καὶ ὅλος
τοῦ πεθ' τοῦ μόδ τῆ αὐλία καθάπε ὁμέλας
σοφοῦ ὅσος τῆ πτῆ, ἐ' τὸ νῦν οὗ μόδ τῆ αὐλία

δλανεὶ νεῖδη τοῦ παιδὸς καὶ οὐδαμῶς ἔστιν
ἄλλος σήκου ὡς οὐδὲ ὁ πατὴρ ἔστιν οὐ-
δὲ πεδωλεὺς καὶ σαλεύδη οὐδὲ τοῦ πνὸς
ἄλλος, τοῦτο γὰρ σαφῶς ὁ σωσανὴς χὸς ἀπα
φωνᾶ τοῦτοις ἀπασαμωσοᾶ πέλπου
γοσος καὶ εἶπε καὶ πεπεγκα. πεδοῦν
μὲν γὰρ ἀκούδα τοῦ νετοείου συμβω
χου, ὑποχαιαδοῦνος πρεσβυτεύου πε
χυεχθὲ, σιωπερειχ Co. ὅλε τὸ πνᾶ-
ἄλιον οὐδεμὸς ἔστι οὐδε σημουμὶ ὑπαρξιν
ἔχει οὐδεμὶ τεολογίαν τοῦτο ἀπασδα
λο καὶ ἐσωμέαν ὡς οἰκειαῖς παῖδα-
σὶν καὶ ταῖς θεϊαις γεαφαῖς συμφωνον
οὐδε οὐδὲ ἀλλὴ σινεπάλεται συμμὲ οὐ-
μεῖαν οὐδ' ἴχνος οὐδὲ ἐμεμνα δοῦ-
νετοείου σὺν ἴς πεμὶ τεολογίαν χόλοις
δηᾶ τοῦτοιοῦν συμβωλου σημεῖου
σε ἑῶν ἐαυτὴς. ὅτω φησὶ. εἰ φοεσε
δαυῖνες ἢ φεσνοῦσες ἢ σωσανὴσες

κκ111.

και σὺν ἡ περὶ γραμματείων σκέψεσθαι πρὸς
εὐτυχεστέρους περὶ ἧς ἀν ἄρτιος πρότερος
τοῦ μονογλώσσου υἱοῦ τοῦτο τὸ ἐστὶ γραμμα
εἰ καὶ σι ε σεσημεῖα σύγκλειστα τοῦ νεοῦ
πλουσίου ἢ ἀποφάσεις ἧς ἀ-
γίας καὶ ὁσίου μοναχῆς ἰούλιανοῦ ὁδ
βλέπουσι παλαίες φησὶ τοῦ νεοῦ
μοναχὰ καὶ σι ε σεσημεῖα σύγκλειστα· καὶ
περὶ ἧς ἀν ὧν πρότερος φησὶ τοῦ μονογλώσ-
σου τοῦτο σκοπὸν ὅτι σὺν ἄλλοις ὅτι περὶ
ἧς τεταχοτίας ἐμπλέκει καὶ ἀσεβῆ· καὶ
δεσμίαν χαλκῶ περιέχουσαν μέμφεως
ὅλην αὐτοῖς· οὐδὲ ἐμεμφοῦ τοῦτο σὺν
τοῦχοῦ ἧς περὶ ἀποστέλλειν· τοῦ δὲ ἐκεῖ-
νου βούλομαι ἧς σκληρότατα κολάζω τὸ μονο-
μοῦς σὺν τοῦ υἱοῦ ἐκπορφύρεσθαι τὸ πρὸ
βλάβιοι σκοπὸν ὡς οἱ παλαίες τοῦτο πα
ρεσκεύασμοι· καὶ σι ε σεσημεῖα σὺν ὡς οἱκέ-
ται ἐαυτοῦ δέξαν ἀπέλυσας καὶ ὅλως καὶ

παραλήψ ὁ νομοθέτης ἐλλησσωσόν
τὸ σημαῖνον τὸ νῦεσς ἐχε λαβών, φησὶ-
τελοντὸφ ὁμαρτείος κύριος φύλαξεσ-
μενος τὸν νεσεὶφ πελλῆς τοῦ αἴτιου πνς σκ-
πορδίσεως λαβὼν λυὰ σεσωκὼ ὡς ὁ ἰσ-
μενος τοῦ καὶ σκλυσμοῦ ἰωὶ ὑπαρξιν ἐ-
χειν σπλαμβάνεσθαι αὐτοῦ ὁ θεσσαλὸς
ὡς σκπος ὑπὸ τοῦ ἀναλυτικοῦ ὁλοκλέους
ἰσουλυσμοῦ τὸ πνᾶ τὸ αἴτιον εἰμὶ ὡς ὁ
μοφυὲς καὶ σκλυσπαθὲς σκπορευόμενον
οἱ δέ σωσωλοπόβομεν. καὶ ὡς ἀσεβῆ-
δε ξώμεθα ἰωὶ φωνὶ ἀλ δὲ ὡς ὄξμοῦ
ἢ σημοῦ ἰωὶ ὑπαρξιν ἔχου ὡς βλάφημονὴ-
σους σε βὲς ἀποδίξας εἰ ψομὲν ὡς σωμὲ
γαὶ βᾶ νυεὶφ λέτουλ τὸ πνᾶ ἰης ἀφηθέ ας
ὁ παραλυσπαθὲς σκπορεύεσθαι, καὶ βᾶ
τοσοῦτο ὑμᾶς δὲ δυὸ πνᾶ μαλοῦ πόμου
βλάβλας ἀφὰ τὸ πνᾶ τὸ σκλυσθῦ καὶ παθὸς
πεὸς ἐαὶ ἰωὶ μεμφὴν ἀποχοδόμενος

ΧΧΙΙΙ.

Ὁ κύκλος περὶ μὲν συμφωνείας
φησὶ σὺν οἷς περὶ διὰ πασῶν
γεγραφε καὶ παρὰ ἁρμονικῶν
εἴρηται καὶ ἄλλοις περὶ μέσων
καὶ ἡμιολίων καὶ περὶ ἐπογδόου
δέκατον περὶ τοῦ διὰ πασῶν γεγραφεν· δεύτερα
εἰς πηχεφωνείαν τῆς σύνθεσης
τῆς διὰ τεσσάρων τὰ παραλαμβάνομεν
οὐ σωτέον χείρων καὶ τοῦτο διὰ τε μαλι-
ξόντων τεσσάρων τοῦ κύκλου, καθάπερ γὰρ
φησὶ καὶ ὁ πολύχρυσος ἐπὶ τῶν ἐγκυ-
κλίων, διὰ τε καὶ τοῦ τὰς ἀρχὰς εἶναι
ὁρᾶν οὐ παρὰ τὰ παρὰ καὶ κεῖνο εἴωθε
κύκλος ἐν ὑμνῳ μου ἀποχειροῦσθαι
καὶ ἀπὸ ἡμῶν σοφίας ἀείσονται ἐμοὶ
τοῦ συμφωνοῦμεν παντὸς καὶ ἑφῶσα
τοῦ γὰρ φησὶν συμφωνεῖν φησὶ σοφὸν
ὑμνῶ καὶ ὃ κεῖνο δόμενος συμφωνίαν
ἀνὴρ ἁπάσης αὐτοῦ δόξαν καὶ σύνεσιν

Sessio

ὁ θεοσώστης ἔχειν εἶπεν οὐκ ἀφαλμα
δόξαν τέλμα εἶχεν μὴ ὁ θεοσώστης τοῦ-
του ἐσυγκοφάλη, ἀλλὰ κλείνω μᾶλλον να
θλιβῇ ὁ θεοσώστης ἔλεγε ὅτι ἐμολογίαν ἀλλὰ
καὶ ὡς ἄσεβῆ σέχεσθαι τὴν φωνὴν τοῦτ'
ὅτι ἴσον τοῦτο τὸ πνεῦμα ἅγιον ὡς ὅμοφυ
ἐς μὲν ἀλλὰ σιλουανὸς σὲ σκηποεσώμεν
ἀλλὰ σὲ τοῦτο καὶ σιλῆ πρὸς τὴν μετμκίλς
ἀπολογίαφησὶ χείρεται ἀλλὰ ὅλως, εἶναι-
δὲ σιλουανὸς σκηποεσώμεν τοῦτο
τὸ ἅγιον πνεῦμα ἀλλὰ οὐκ ἀγαθόν τοῦτο τοῦ-
το ἐστὶ ἐχει μεταβολὰς, ἔλεγεν ὅ-
τως σήμερον σκεύη ἐστὶ μὲ εἰ συμφωνῇ
καὶ ὁ θεοσώστης ἔλεγε σωσόμυχον
ἀλλὰ ὡς ἄσεβῆ σέχεσθαι τὴν φωνὴν, μὴ
τοῦτο πρὸς τοὺς ἀναλογικοὺς ἀλλὰ ὡς ὁ τῶν
μέλλησε ἀφθαρσία πρὸς ἰωάννης τοῦ πρὸς ἀλλὰ
ἀπὸ σκοπὸν ὁμοούσιος καὶ ἔλεγχος πρὸς
τὸ ἀλλὰ τοῦτο πρὸς θεοσώστης χείρων ἀ μα

XXIII.

μαμὴ πεπηδηδὸν ἀπ' πνεύματος σπόρο
φόσεως αἷμα ὑπὲρ ὑδυσύμβωλον μὴ
ἀκίνητον ὅλως λείων καλῶν σφόδρα ἔστου
ζωλάδεσθαι ἀνεχόμεθα μὴ ὠφελοῦν
παραλοιπὸν παλαίων πίσιν ἢ ὀλιγότητα πίσεως
συμβωλον ὅλεμεν σπέρε ἐπομένε ἑαυτοῖς
ἢ ἐλαίας ἢ λέξιν ἀμείνων ἢ ὀφειλῆ
σκεῖσε ἢ μιᾶ λοῦν παραβλῶσι συλλα
βὼν μεμνημένη τοῦ λείους, μὴ μέλον
ρεθέλα ἀμώνια, ἀ' ἑαυτὸν οἱ παλαίρες
φ. οὐ λαὲ ἢ ἴσων αὐτοὶ οἱ λαλοῦσι ἐς ἀμὰ
τοπνᾶ τοῦ θῦ καὶ παλεῖς, ὁ σκπορα
μὴ ἐ ἑαυτοῦ ὅτι σὲ οὐ πᾶ λόγου τοῦμου
καλαῦτη οὐσίας λόγου. ὁ λέ σελ καὶ
ζωῦθα ποίω μέφει ἢ ἡ στοαωείου σαμε
ὁ νεκλος συμφωνὸ χέλεελαὲ ὁ ὑφ-
μεν σπᾶ σχήμαλι τὸ λόγου πεᾶτων
σκπορα ἐλω μὴ σὸν θεκαὶ παλεῖς-
ὅτι σὲ οὐ πᾶ λόγου τοῦμου. τοῦ ἐσι ἴσουνα

τὴν τῆς οὐσίας λόγον τυπέσι ὡς ὁ-
μοούσιον τοῦτο δὲ πάντνος ἐλαττε οὔτε
ῥῆμα οὔτι εἰμὶ ὡς ὁμοούσιον ὄντων
παλεῖς σπουδαζόμενον εἶπεν ὡς οὐκ
ἐν σχολῇ καὶ φωνὴν τύπτω καὶ σπέυ-
σω καὶ ἀξιόμενος σεὺ τοῖς ἀναλογίνοις
ὁμαναείος θεοσεβέσι, πάλιν θεολο
γίαν τύπτω διεσὺ ἑαυτῷ σύμφωνον πά-
σαις ἔχαφαῖς τὰ αὐτὰ φρονεῖ σὺν τοῖς πρὸ ἐμοῦ
αὐτὸς χρὴ σπουδὴν ἀναγκάζειν ἐμαυτὸν
σχολὴν παρὰ πνεῦμα τοῦ ἀναγκαίου
δύναμεία καλεῖσθαι. τὸ γὰρ τέλειος καὶ αὖ-
θις τέλειος ὁμοίως πέμπει ἐν ἑαυτῷ
σύνεσις ἀναλογίαν καὶ τὸ πνεῦμα τὸ ἅ-
γιον οὐκ ἀμοιρεῖ τῆς οὐσίας καὶ ὑπάρξιν ἔχον
μὴ ὄντως παλεῖς σπουδαζόμενον ἴσον δὲ
τυγχάνον μαζόμενον. τύπτω καὶ ὀρθῶς
γὰρ εἰπεῖν τὸ ἁγίασμα θεαλαζόμενος ἐμπνεῖν
μὲν τοῖς ἁγιάζουσι γλῶσσαι δὲ ἀναλογίαν

κκ 111.

καὶ οὐ ἀπηχὴ φθόγγου εἰς ἰσότιμον ἀφ' ὧν
νέαν μελῳδικὴν ἑξάλλαξιν ἐλέσθαι ὅπως ἡ
ἁπλοῦς συνεφώνησε θεσμοθέτης μὴ-
δοῦ διὰ βιαίου ὅλῃ ὅλου κἀξιοῦν ἢ δύνῃ
μὴ ὑπαρξιν ἔχον· ἀμέλει πάλαι σκόπο
ρος ὁμόνοιαν ἴσον λέγουσιν ὡς ὁμοούσιον
ὠνομάζεται ὅλῃ σὲ ἁπλότητος συνεφώ-
νημα καὶ ἡ χείρων ἀκεστὴν τέλουσι μαθεῖν
ὁ μαθηματικὸς κύκλος αὖθις πρὸς τὸ ἁπ-
λοῦν ἀπὸ τοῦ ἀπὸ ἀνίσου μεταφωνιάζειν
δύναται κύκλου ἀνίσου γεγονὼς ἐξ ἑτερο-
νομιῶν, ὅλως δὲ καὶ ἑαυτὸν φθονοῦντας δεῖ
σοφοὺς εἶναι κύκλος μία στάσις ἐν βαπτίσμα
ἑνὸς ἑξάμηνον τοῦτο ὄχλου σωτῆρα θεῖν· ἀμή
χανοι συγχαίρουσιν ὅλῃ ταῖς θεοπνεύστοις γε
φαῖς καὶ ἡ παφλάζουσα τοῦ ἀπὸ παλέφρο
συμβαίνουσιν ἔχουσι στάσιν ὅλῃ ἐπαφὴ μὴ
καὶ αὐ παφὴ μὴ σπηνοῦσι γὰρ τοῖς συμφω
νοῦσιν ἐν ἡ καλὰ χουναὶ ἐφεμένοις ἁρμονίαν ὁμο

ὁμαλοειδος κύκλος ὡς πρὸς πόλον
χος ἀπρίλητος ἐκτὸς, οὐκ ἐφάπτου
ὠὶ ἀλλὴς καὶ ἐν αὐλῇ φυσικῆς ὅλως καὶ -
ζ πνεῦμα ἄγιον ἐν τῇ ὁμοουσίῳ τριάδι
σωπτικὸν πρὸς σωτηρίαν ἐνεργοῦν καὶ ἐνδυ
θὲν καὶ παλὲς ἐκπορευόμενον. σωπτικὸν γὰρ -
αὐλῷ φησὶ καὶ ἀλλαχοῦ ὁμοουσίῳ καὶ μὴ -
παρεῖναι ἐν ὑπάρξει ἔχει ἀμήχανον
καὶ παλὲς πάλιν καὶ πάλιν εἰσὶν -
πρόσωπα ἐν μιᾷ συμφωνίᾳ τῆς θεαφανείας
αἰτίας φρονοῦσας καὶ τοῖς θείοις πνεύ -
παθεσθαι καὶ σπασμοῖς καὶ μανίαις τῶν
ων σημαίνει ἐν τῷ παρασυμβαίνειν πνεῦ
νὸς θεῖ ἀλλόκοτος ἢ καὶ ἐναλλόκοτος. οὐ -
σὺ ὅλως καινοτομοῦσας παρεισάγουμεν
ὑποψίαν καὶ ἐν ἐμοὶ ἐφεστῶσαν αἰτίαν
μεμῶσθαι συμφωνίαν καὶ πνεῦμα καὶ θεί -
θεσθαι καὶ μανίαις καὶ ἐνθουσιάζειν
λέγειν ἀπεικὸς ἢ παρασχεδιάζειν φησὶ

ΧΧΙΙΙ.

δη ἀλλήλοις ἀγαπᾶτε καὶ μένοις ἵνα ἀλλ-
ἀλλά καὶ ἐλθωμεν καὶ φανῶμεν ὅμοιε
μαθοὶ ἀνὴρ σώματι καὶ μιᾷ καρδίᾳ
ξαλῶμεν τὸν πατέρα καὶ τοῦ υἱοῦ καὶ τοῦ πνεύ-
ματος ὥσπερ ἐστὶ παλαιὸς ξαλμὸς καὶ
προσκυνοῦς;

Ὁ πάπας·

Δ Ἴσως οὖν ὅτι εἶπες ὅλα ἐλέγξεις ἵ-
να ἀπολυθῇς καὶ εἰσέλθῃς ἀλλὰ λέγω
σοὶ ἀνὴρ τοῦ προσκυνοῦ ἀλλοῦ·

Ὁ ἐφέσου

Η μεῖς σὺν ἴσως ὡς ἀποστέλλω καὶ συ-
λόγως τῷ προσκυνῇ τῆς ἁγίας ἐκκλη-
σίας καὶ σὺν ἐλθεῖν ἐκεῖ ἀναλύσις τοῦ πα-
σῶν ἁπάντων ὡς εἴ ἴσως ὡς ἀποστέλλω
καὶ σὺν σῷ ἀπὸ σὲ ἐλθεῖν μᾶλλον τῷ μεταλλῳ
βασιλείῳ κ' προσκυνῇ τῆς ἁγίας ἐκκλη-
σίας καθὼς κ' ἡμεῖς ἀποστέλλομεν ὀξηγηταὶ μοὶ
ἅγιον καὶ ἀπειλεῖαν, χάριν τοῦ προσκυ-

της παροικίας της αγιωτάτης μητροπόλεως εἰρηνικοῖς
λόγοις φιλικῶς ἡμετέρου βιβλίου σιτα
σίας πολλοστεύσι καὶ ἀλλως ὄζων καὶ
ὧν περιεμένων εἰρηνάρχαι σοφῶν καὶ
ὅλη ἡ πόλις ἀπολείπει ἡμᾶς, καὶ ἀπολίας
ἡδὺς ἀπολίας στέγεται πρὸς βάτερον
ἀεὶ περχωρῆσαι ἀλλὰ πάντα πόλεις
σήμερα καὶ μενοῦν πρὸς αὐλὰ σκεφάμενοι
τὸ βιβλίον μόνον ὃ πᾶν ἔχομεν ὅλη βιβλιῶν ἡμε-
τέρων βίβλον ἀφ' ἧς πλεῖναι καὶ ἀκεβῆ μαν
γυρθαι καὶ παροδοπλήθους καὶ πλῆς αἰ-
γαιόπλους τοῦ βιβλίου καὶ παρῶπλῆς ἵνα-
ἀκολουθίας τοῦ ἡμετέρου ὡς παρὰ μοῦ
ἀπὸ στόματος καὶ πλείονα λόγου εἰσδέρ-
χεται σήμερον ὅλα ἔχομεν ὅλα βουλόμ[ενοι]

Ἰωάννης

ὁ σοφώτατος ἐφέρθη πρὸς λόγος εἶπεν ὁ
καλέχει σοφὴ μνήμην τοὺς παρ' ἐμοῦ εἰρη
μένους λόγους ἀρτάξασα ἀπομέρους εἰς

ΧΧΙΙΙ.

Εἰς μνήμην τοῦ ἱερομάρτυρος Ἰγνατίου τοῦ θεοφόρου καὶ τοῦ ἁγίου μάρτυρος Ἰουλιανοῦ τοῦ μυείου Ἰασονέως τοῦ ἱερομάρτυρος τῶν ἀποστολικῶν ὡς ἔφασαν οἱ ἄνδρες μοναὶ ἔχειν ἀποστολίας οἱ δὲ πλείονες ἀποκεφαλαίου κεφαλαίαν οὐ βούλομαι δὲ παραιτεῖσθαι ἱστορίαν καὶ εἰ μὲν ἀπορρήτων παθῶν τοῦ ἁγίου τοῦ μυείου τοῦ Ἰασονέως πρέπει σιωπᾶν ἡ ἀλήθεια ἐμὲ αὐδᾶν ἱστορίαν πᾶσιν εἰς παραδείγματος μεταλαμβάνουσι πρὸς θυμίας προχωρῆσαι πλεῖστον τοῦτο δὲ παραδείγματος εἶπες οἱονεὶ θαυμάσιον μιᾶς ἀρχῆς ὅλως ὅλη μείνασα διάνοια μεταβολῶν μυριάδων βιβλίοις ἢ σώματα μυριόφυλλα παραλλάττων τοὺς βίβλους ὅπως τοὺς ἐχούσας συναύλους τοὺς ἀμαυρωτὰς καὶ μεταβαίνων σπουδὴν θαμβοῦσι τὴν ὄψιν οὐδὲ δὲ εἰ πονεῖσθαι καὶ σῖτα σαρκὸς εἶπος, ὥστε οἰκείων ἀνδρείων

ἀναγκαῖαι ὑλικαὶ ἐλλείψεις πολλαχοῦ παύειν
τὸν χρόνον παρὰ θεοῦ αὐτοῖς· διὸ ἐ-
πολμῶ δὲ οὐ περὶ τοῦ ἐλλείποντος καὶ καλλιε-
ρήσουμαι ἢ ἀπομνημονεύσω ὡς-
τε ἀφεῖναι τοῖς ἐντὸς καὶ ἐμοὶ φωνὴν οὕτω καὶ-
σὺν περιεμένω σε πολεῖν καὶ ἡμᾶς
τοὺς τοιούτους ἀλλὰ πεποίηκα ὅτι ἐ-
πεδόπτευσε τοιούτοις ἡμᾶς ἀμφιβολίας οὔτε
σεσεῖσθαι ὅτε καὶ ἀναγκαῖα φάγεται οὖσιν τοῦ ἀ-
λλου παραπήγματος ἐπολυανδρο ἄλλο
πα πεφῦσθαι ὅτι σὺν πλουμνουαλη-
δους οὖσιν καὶ ἀναγκαίου. λαμβανομένῳ
ἡμῖν ἀναγκης ἐξεπείνου ἀπνίαν σὺν ἡ
δεσπότευσε. εἰ δὲ καὶ ἀνόλουθουν ἀ-
μφίβολον ὅπερ δὴ παλάπα σὺν φυσπ
λωνον, οὗτος δὲ σπεύσει ὁ βασιλεὺς
σὺν αὐτῷ. εἰ οὗτος δὴ σπεῦδ ἀλλ ὡς τε
τοῦ οὐλοσθλεσου πλείου ἢ τοῦ ἑξ πλῆ ἀξιό-
μαλι ἐκεῖνοι αὐ εἶναι καὶ ἡ φύσε.

XXIII.

ὅλως οὖν πλουτῶν καὶ ἁπλοῦς εἶναι πε-
φύκασι πρὸς τοὺς πένητας ἀλλ' ἐπὶ
δυσὶ μόνοις ὅλως δὴ ἀπολελυμένως καὶ χω-
ρὶς ὑποθέσεως ἁπλοῦς ἡ κατὰ τὸν αὐ-
τὸν φανερὸς ἀποστέρησις σὺν ἐκείνῳ
ἀρετὴ ἀπλουτοῦντι ὠφέλεια εἶναι δοκεῖ
τινὸς ἀμφιβολεῖ σέσωκε καὶ οἱ τῶν πα-
σῶν διπλασιεῖσθαι τῆς ἀπλουτίᾳ εἰ ὁ αὐτὸς
φέρει ἀρετὴν καὶ πλοῦτον· σώφρονοί καὶ κατὰ
τὸ παρὸν παρασκευαὶ ἀπέλιπε τοῦ-
μὴν ὕλη ἐφ' ἡμέρᾳ ζῶσι μανασσείου καὶ
γουστίνου· φησὶ γὰρ ὁ αὐτὸς γουστῖνος ὅλως ἀπὸ
χαλεπῶν κατὼς καὶ ὁ βασιλεὺς ξυλοφ|έπε
λαίους λόγω· εἰ γὰρ ὅλιαν ἔχει σπουδα-
ῖος ἔχει οὗτος ἀπὸ σπουδαίως πάντως ἔχει
ὡσ|ε καὶ ὃ ἂν βουλ-πεισθαι τὸ ἄξιον
ἄλλη δὲ μία ὑποθεσις ἡμῖν ἀφελὲ εἶναι
οὔτε βλαπτόμενον οὔτε βλάπτομενον εἶμη
πρὸς ἑτέρῳ ἢ ἐλάττων μὴ ὁ αὐτὸς νο εἰ ὑπὸ

ἵνα ἐξ ἐξαίφνης καὶ ἀπροόπτως ἐπιστρέψῃ ἐπὶ τὸν ἐχθρὸν ὑποφίαν ἡμῶν τῶν ὑποφίαν καὶ ἀφ' ἑαυτῶν τὸν πόλεμον ὑποφίαν καὶ σπουδὴν ἀπὸ τοῦ ἀναγκαίου. χρεία οὖν ὁ αὐτοκράτωρ οὗτος· εἰ ὅτε ἔχει σπουδὴν τὸν ἔχει ὁ υἱός, σπουδὴν ἔχει τὸν ὡσαύτως καὶ ἐξαίφνης περιστρέψῃ τὸν ἀλλοῦ ἀφ' ἑαυτοῦ ὅθεν ἔχει ὁ πατὴρ ἔχει καὶ ὁ υἱός εἰς ἐχθρὸν ἄλλην στρατεύσει ἀπροσκαμπτοῦ συλλήψεται ἐκεῖθεν ὅ-πλα ὅθεν ἔχει ὁ πατὴρ ἔχει καὶ ὁ υἱός ἆρα ἀναγκαῖον καὶ ἀλλαχοῦ πολεμίων ὡσαύτως ἔχειν αὐτὰ γνώμης σπουδαίας, ὡσαύτως ἐξαίφνης περιστρέψῃ τὸν ἀλλοῦ. καὶ μὴν καὶ ἐπιχειρήσεις τινὸς ὑποθέσεως ἀλλ' ἔχειν χρεία, ὅλως φησὶ καὶ ὅθεν ἀνάγκης ὡς ἂν μὴ ὁπόταν ἐπιχειρήσῃ

εἰ ὅλως ἔχει σπουδὴ

ἐὰν ὅλως ἔχει πίστιν ὅτι ὡς τέλειόν ἐστιν ἀγαθὸν τὸ ἐξομοιοῦσθαι καὶ ἡνῶσθαι μὴ εἰ καλόν καὶ ἡφῶσθαι ὅλῳ καὶ ἑνὶ τῶν θείων πρεσβύτων. γνῶσιν ὑπονοῶ ἰωάννα ἀπολελυμένως. καὶ πίστιν ἀγνῶ ὅλως ἔχει ἀεὶ ἐὰν τέλειόν ἀπόλουτον χωρὶς ὕλης ὑποστάσεως. ὅμοιον ἀεὶ τὸ πνεῦμα ἐστὶν οὐ εἰ πνεῦμα θεοῦ βασιλείου εἰ καὶ ἀνομοιόν θεοῦ καὶ ὅλῃ πεπιστευμένων πίστιν ἔπεσε γὰρ ὅλῃ πίστιν ἀληθῶς ἐστὶ καὶ ἀναγκαίως ἀποβῆς ἐστὶ φῶς ὅλως ἔχει καὶ πίστιν θεοῦ εἰ ἰου.

ὁ ἐφέσ.

I ὅλως ἐν ὄχλους ἐστὶ φῶς ἀμφιβόλους εἶναι ὡς πρὸς ἀναχθόνης παρὼν μοῦ. οὐχ ὡς ὁμολογούμενον εἰ ἐρῆσθαι παρ' ἐμοῦ. οὐδὲ ἡ ἐμὴ γνώμη καὶ σὺ ἐξ ἐστὶ θεοῦ. ἀλλὰ θεοῦ χωρὶς ἐστὶν οὐδὲ σέ δοῦλον. ἀλλὰ βούλεται ἀναμεταβλητὸν πίστιν ἐφ' ἑτέρου καὶ μὴ ἀεὶ τοῖς αὐτοῖς σπιλμένον. ἐὰν γὰρ

ἀπειθῶ πληροφορεῖ ἐχω πεῖθος διὰ χ
τοῦ ὑμετέρου ὅτι εἰ σὺ σε φθαρμένα ἀ
πλαχῶς καὶ ἀναπόλουτα ἔφησας τὸ
τοῦ βασιλείου μυριάσης σὺν ἡρωνσαλύν
τοῖς ὑπερχίλια εἶναι διδάσκαλοι τοῦτο δὲ
ἐχουλαῶς ὑμεῖς εἴπομεν. καὶ εἰ βούλ
σῶν σοφιστῶν τόπου, ὅτι ἐὰν φύεται σοφίσματα
διδάσκοι ἵνα συμφωνήσωμεν εἰς ἀπαλλα
πρὸς τὰ παράδοξα ἐπιχειρήματα σοφιστῶν
οὐδὲ εἰς τὴν καθυπόθεσιν ἐσχέτε ὁμε
βασιλέως διαλεγόμενον ὁμολογοῦμεν καὶ ἐκ
ἡμεῖς τὰ καθυπόθεσιν, ἃ πᾶς σοφίσμα
ὡς ὁμολογούμενα σείνωμεν. τοῦτο δὲ καὶ
Ἀπὸ τοῦτο ἐξηγησώμεθα ζητήματος ἀπὸ
πλαμεν ζῶντ' πόλει ἡνίκα ἔφασκεν, ὅτι καθυπό
θεσιν ὅλες ἡμῖν τῶν ὑμετέρων εἶναι δό
ξαν πεῖ ἡνίκα ἀπορεῖσθαι τοῦ διδασκάλου πυ
Ἀπὸ τοῦδε ἐρώτα μεν ἡμᾶς τοὺς ἐτοίμους ἀπολογεῖν
πάντας ὅτι εἰ καὶ ἀγνοῦμεν καὶ ὁμολογοῦ
μεν οὐδὲν οὐκ ἐχειροῦμεν πρὸς

ἱ εἰ ὅλως ἔχει τι τοιοῦτον ἢ μὴ ὡς τὸ εἶναι οὐ ταὐτὸν τῷ μὴ εἶναι καὶ τὴν ἀξίωμα καὶ τὴν ἕξιν μὴ μὴ εἶναι καὶ τὴν φύσιν οὕτω καὶ ἐπὶ τῶν θείων πρὸ ὀφθαλμῶν. γνῶσιν ὑπολαμβάνοντι ἰωάννα ἀπολελυμένως. καὶ τί τοῦτο ἄλλως ἔχει ἆρα εἰ τὸ εἶναι ἀπὸ χωρὶς λύσις ὑποτέτακται. ἀμφιλαβέτω τὸ ἐστὶν οὐ καὶ εἰ τὸν τοῦ βασιλέως εἰκόνα τὸν καὶ ὁλόκληρον μὲν ἀφῆκεν τὸ γνῶναι ὁλόκληρον ἀληθῶς εἶναι καὶ ἀναγκαίως ἀποδῆς ἕξεως ἆρα ὅλως ἔχει καὶ τὸ τοῦ βασιλέως τύπος.

ὁ ἐφεξῆς.

I ὁ τοῦ βίβλους ἕξεως ἀμφιβόλους εἶναι τοῦ πρὸ ἀνεχθέντος παρὰ μικρὸν. ὀκνῶ ὀμολογούμενον ἑρμηνεῦσαι παρ' ἐμοῦ. οὐδὲ τὴν μὴν τινὰ μὴ καὶ σὺ ἕξιν ὅτι βλάπτει. ἀλλὰ τοῦτο χωρὶς οὐδὲ σὲ δοκεῖ. ἀλλὰ βούλεται ἀπαγορεύειν ἡμᾶς ἐφ' ἑτέρου καὶ μὴ ἀεὶ τοῖς αὐτοῖς ἀπομάχεσθαι. ἐγὼ δὲ

ὅπερ ἴσον ἐστὶ καὶ τῷ χωρὶς ἀμφοτέρων
ἀνάγκην εἶναι τὴν φύσιν
λέγειν· πρὸς δὲ τὰ παρὰ τῶν ἑτεροδόξων
ὀλίγα λεγόμενα, ὁμολογοῦμεν, ὁμολογοῦμεν ἀμεί-
βεσθαι, οὐδὲ ἀμείβεσθαι δεῖσθαι· δηλα
δὴ καὶ ἀντίστροφα· εἰ οὖν καὶ κατὰ τὸ
αὐτὸ ἔχειν ἀνάγκην καὶ τὸ ἀκολούθως
οὕτως ἔχειν, ὡς ἐπὶ ἐκείνων λοιπὸν ἐπε-
ρημένων ἐστί· θαυμάζω οὖν εἰ παρατρέ-
χει τινὰ τὸ μὴ εἶναι ὀλίγα κατὰ τὸ αὐ-
τὸ ἀπαξ σημαινόμενα ὡς ὁμολογούμενα
παιστέον μᾶλλον ἢ ἐξ ἀνάγκης αὐτὰ
ἀποστατέον· σαλεύει καὶ θαυμαστὸν
οὐδέν, εἰ σαλοῖ ὁμολογούμενον αὐτὰ
ἀποστατέον·

ὁ Ἰωάννης

Πρὸς δὲ τὰ παρὰ τοῦ ἀφεσίου ὡς χρὴ
ἐκεῖσε, δηλονότι εἰρηκέναι λοιπὸν πρὸς τὰ
παρ' ἐκείνου παρατεθέντα, ἡμεῖς
γὰρ ζήτημα ἔχομεν μὴ παραχθὲν

ΧΧΙΙΙ.

συμβάση δι' ἀγνοίαν καὶ ἄκουσίως καὶ μὴ πρὸ τοῦ πόλεμον πρεσβείαν πέμψας ἢ σπονδὰς μιᾶς πρεσβείας ἐπὶ μάχην ἀγαγὼν ὑπὸ θεσμοὺς καὶ δίκην καφάλαια λέγω οὖν εἰ μὲν βούλεσθε ἐξελθεῖν τὰ πεκτέμενα ζημίαν ἡμῖν, ἵνα μὴ θέλησε καὶ ὁ Ἀλκιβιάδης βασιλεύς. ὅπως πρεσβείαν πέμψωμεν τοῦ ἑνός ἵνα ἀγξόμεθα ἑλέσθαι, εἰ δὲ οὐκ ἔχεις λέγειν σὺν ἐκείνοις ὅμως βούλεσθε, καὶ χαρίσασθαι ὀφείλομεν εἰ δὲ βούλεσθε οὐ βούλεται. ἀποτίθεσθαι τὰ πρὸς τὸ πεκτέμενον καὶ ὅλως φανερὰ ἀλήθεια. πρὸς δὲ ὧν ποιήσας τοῦμα πρὸ τοῦ πολέμου εἰς τὸ μέσα τοῦ ἀγορᾶ θεῖον οὐκ ἀποφέρ ἀποτίθεσθαι λύσα μαλακὰ σῶν ἐρεσίας τοῦ δίου πῦρ, χύδην πολλὰ εἰς ἅπαντα καὶ ἀποδέκαστοι ὅλως πᾶσι ὅλα πλέω εἰσὶ ὑπὲρ ἡμῶν πλὴν ἀποτίθεσθαι πρὸς τὸ πεκτέμενον

Ε σὺ δὲ μεμνημένοι εἰ ἐμὲ οὐδὲ εἷς πω-
λεῖ ἐὰν ὑπῆρχον λαὶ πρεσβεῖα καὶ ἔδει
ξένοι εἶναι ἀρέλα :-

ο Ἰωάννης

Κ αὶ ἐὰν οὐ μέμνησθε ταῦτα ἐγὼ σὺν θεῷ μέ-
λλω σοι· σὺ μὲ ἔφης σαυλος σὺν τοῖς σοῖς
βασιλεῦσι ξὺν τοῖς καλήσασιν ὅσως πολ-
λοὶ θεοὶ καὶ ξένοι γίνοις θεοῖς πρεσβύτοις
καὶ σὺν ἐμοὶ, ὡς ἀπὸ τοῦ παραστρέφου
ὢν πολεῖ σὺν τοῖς ἐξοῖς Ἰσραηλίτου ἐκλε-
λεγμένου νόμου χεῖρον ὅλι ὡς πρὸ εἰσὶ λέξις
Ἰσραὴλ χαρᾷ σὺν μαφύσι, καὶ ὡς τὸ ἐν
σοὶ ξῆς ἀσεβείαν, ἀσπὶρ ἀσεβείας σὺ-
αφεῖ σὺν μαφύσι καὶ ὅλι πολλὰ μι
νὰ ἐν σκαλαλέξιν σὺν τῷ βασιλεῖ αὐτοῦ
ὅλως ἐν σὸ καὶ σὺν θεοῖς πρεσβύτοις :-

ο ἔφεσος :-

Ε λων πλησὺν πεφυκὲ καὶ παραστικὸς
παιδαὶ λὲ ὁμολογοῦμεν καὶ θεῖ ἀπεφ-
φαλε ... :-

ΧΧΙΙΙ.

Ο Ἰωάννης·

Καὶ ἄλλαι πλείσται παραβολαὶ εἰσὶ τοῦ αὐτοῦ ἀνδρὸς δύο υἱοὶ αὐτῷ πρ[ο]σῆλθον καὶ εἰσὶν οἱ τοῦ παραβολικοῦ καὶ ἀναβαίνοντα καὶ ἀναβαινόντων·

Ο Ἐφραίμ·

Ἀλλὰ βασιλεὺς οὐκ ἔχει βουλευτὴν οὐδένα τοιοῦτον ὃς καὶ αὐτὸν ἐπιφωνεῖ ἑαυτῷ ἀξιώματι καὶ ἡλικίᾳ εἶναι ὑπάρχειν βέλτιον εἶναι αὐτῷ καὶ ἡδύτερον. εἶπε καὶ συχωρήσωμεν βέλτιον. ὡς τί φέρε εἶπε ἡμεῖς σὺν ἡδέα καὶ σαλεύωμεν πείθου οὐκέτι ἔστι πεφιλῶν. ἡγείσθω ὁλίγοι καὶ πολλοὶ καὶ ἀσεβεῖς ἐστὶ διεφθάρθαι. ὑποστρέψω οὐδὲ ἐξῶθα ἐμοῦ συμβώλω. ἡγείσθω δὲ βέλτιον καθυποτάσσειν, ὅλως καὶ ὁμείλας βασιλεὺς εἶπε καὶ συχωρήσωμεν φησὶν αὐτὸν οὐκέτι βουλευτὴν βασιλέως ὅσον τοῦ ὁμοίου μόνος παρὰ τοῦ υἱοῦ ἔχειν εἶναι βέλτιον. ἢ οὐ βέλτιον ἐστὶν ἢ —

λάξη σὴ καὶ ὁ νόμος ἀπολοῦσθαι
σώμενος ἐλεεῖσθαι πνεύματος εἶναι ἡ φύσις.

Ὁ Ἰωάννης

Καὶ πῶς ὁμεῖς ὅλως πάλιν ἐμμένετε
τῇ ἐχούσῃ πορεύεσθαι οὐκέτι σὺν
λογίᾳ ὅλῃ παῦε ὄντες καὶ νυνὶ
ἀναστρέφεσθαι ἀπὸ τῆς ἐχεῖ. λοιπὸν σὺν
ὁμεῖς βασάνου ἀεὶ ἡμῶν πολλῶν ὧν
ἀγγὴ καὶ τοῖς ἀσεβέων καὶ τοῖς μονῶν ἀεὶ
ἡμοῦ καὶ λάξιν ἀναπολεῖ καὶ σὺν τοῖς
θείοις προφήτοις. ὅπερ ἡ ῥῆξω θεολογῶ
μαχεσθῆ σθαι σῶν ὡς ἐναντίους ἄνθρω
ποις, ἢ καὶ μὴ ὡς σύνοιδα ἐμαυτῷ ῥῆξαι
μὴ ἔχομεν ἡμεῖς σὺν ὁμοουσιαστείᾳ,
ἐγὼ σταύρω, καὶ καθαρὰν σοὶ πολιτείαν
ἀποδεικνύειν. ἡμεῖς οἵ τῆς ἀποστολικῆς
καταστάσεως ὀπαδοί, μὴ εἰ νομικοὶ δι-
δάσκαλοι ἀλλ' ἀν υἱοὶ καὶ πνεῦ, ὡς αὐτὸς
γὰρ ὁ χριστὸς τοῦ ἀποστόλου πνεύματος
ἡμῶν λάμπει ὑπὲρ τοῦ ἡλίου. ὁλό-

γαρ ὀρπτεὶς παρὰ τοῦ κυρίου τῆς πορφυρᾶς
ὡς τὴν ἀπὸ τόλων πέρας τῆς πύλας ἀδά
δὲ μὴ λιχνίσουσιν σὺν αὐλῇ· οὐ παρηλθεν
οὐδε παρβάσεις μόνων ἀλλὰ καὶ πόλα
καὶ ταμεῖον ἔχουσι ἰδίων ὡς ἐμῶν
σκήνησιν πᾶσι τοῖς ζεῖσι ἀνωῖ σκήνη
σιν ὡς ἔχουσι καὶ οὕτως δοσέβειας
ἀπὸ κλείουσι δὲ καὶ ἐμφάνουσι πᾶσι αἰ
γιλικαῖς σώμα χαλκοῦ ἀδικῆ εἰς τὸ ὕψος
πὸ καὶ οὐ δοξάζει δυο ἀρχὰς καὶ δυο αἰ
τίας· δηλὰ μίαν ἀρχὴν καὶ μίαν αἰτίαν
τοὺς ὄλεγοντας δυο ἀρχὰς ἢ δυο αἰτίας ἀπ
τεμαλίζομεν·-·

Τ αὐλὴ τοῦ χαλκίνου ἐστὶν ἡ ἡμίσους
τοῦ μεγάλου ἀρχεαδοῦς· ὅ ἐν ἀπὸ τῆς ὁ
μολογίας πίστεως· ἐξηλθομεν ἀπὸ τῆς
σωτῆρος καὶ ἐν ἡμῖν μεγαλυνθεὶ
ὅλη οἰκοδόμησε μίαν ἰσαν αὐλίαν μίου
καὶ πᾶς τοῦ παλαίου· καὶ οὐκ ἔλουσι

Sessio

δυο αἰτία :-

Τ οὐκ ἀν ἠθέλησεν ὁ βασιλεὺς πρὸς τὸν παλαιάχθη βουλόμενος πολεμῆσαι ἡμῖν τοῦτο :-

Τ ἢ οὐ περὶ τῶν οὐκ βουλομένων ἢ ἐθέλησε δύναμαι σοι ἀξιος εἶναι τοῦ μὴ μετέχειν μετὰ πολλοῦ χρόνου παλαιάχθη παροῦσι καὶ τοῦ βασιλέως ἐπιμελουμένοις οὐδὲ ὀφείλω πρὸς τοὺς μετὰ πολλοὺς :-

ὁ βασιλεὺς :-

Η μεῖς παλαίρες αἴτιοι νῦν ὑμῖν ὅτων σπουδαίων φαρμάκων καὶ ἐδώσεν σοι νῦν θνησκόμενος ἦλθον, οὐδὲ ἐδωκήξαμεν ἀλλὰ νῦν ὑπόθεσιν πρὸς. ἀφ' ὧν θυμεῖσθαι ὅλι ὁ πατήρ μου ὁ βασιλεὺς αὐτὸν τοῦ καὶ ὁ ὑμοῦ εἰς τὸ ἐξαμήλιον καὶ ἐσελθὼν δύναμαι ἵνα σπεύσω εἰς-

XXIII.

καὶ Ἰωακὶμ καὶ ἡ ξαδελφὴ αὐτοῦ ἐξῆλθον
ἀπήντησαν δὲ ἀλλήλοις τῇ θαπλείᾳ τοῦ
παραδείσου καὶ λιὼν ἰδὼν ἄνδρα καὶ λιὼ
περίξιν ὅλε οὐμόνου ὑπῆρχεν ἀγιος
φιλόθεος, ἀπὸ καὶ τοῦ σωμάτος τῆς ἁγνὴ
σίας λεπόλλος ἐξηγητὴς· εἶχε δὲ καὶ
σωμήτορα τὸν παράκλητον ἀνδρὸς χάριν
ἀθάνατον τοῦ ὄντως ἀναίρετον καὶ θεοῦ
ἀποστόλου. τὸ δὲ τοῦτο σὲ καὶ ἰησοῦς ὑπάρ
χοντες, οὐκ ἀνάγκη τοῦτο οὗτος ἐξουσιάζε
σθαι ἀπὸ καὶ ἀπὸ τῆς καὶ ἀπεστάλ
μενοι ἐκείνῳ ἄλλοι ὀφείλετε δὲ ἐμποσί
ζεσθαι ἐφ' ἃ σὺν οὐδὲ ἑαυτοῦ καὶ ἑαυτῷ
μὴ οὐχὶ ὅπερ εἰς τοὺς περὶ μοῦ ἀπὸ ἀκ
μάζου κεφαλέως. ὅλε δὲ ἐστὶ λαλεῖ
γα καὶ ἐξόδους καὶ ὁδηγὰς τοῦ ἑαυτοῦ με
θ' ἁποχῆς τῆς οἰκεῖ τοῦτο εἰ οὖν ἡμεῖς
ἐσώτε καὶ ὁ ἅγιος πεῖ ἀφχῆς ἐμοὶ ξαμὴν
ἡμεῖ παῖδες καὶ μεθ' ἡμῶν μένει ἡμῶν

ἡλθομεν ἐως ὧδε πληθος μεν οὐκ ὀλιγον
ἐσμεν και ει ποτε οὐδεν ἀποι ηθημεν δυνη-
σομεθα τῳ πεδιῳ, ᾧ ἡμεις ἐσμεν τε και
ἐστεον ὁ ἀποπλοῦς πως κινδυνωδης παρεξοισι
ἀσελγοις και ἐαν συμβῃ τι κακον ποσον
ἂν ἐχοι ὁ ὅλος ὁμιλος μιᾳ ψυχαι πολλω χρεων λοκριανου και μαξιμι-
ανου, σὺ και ὀφειλομεν και ψυχην ὑπερ σου
παρεξειν και τοις φιλουσι και εὐ-
φημειν και χαριζεσθαι εἰς αὐτους, ὥσπερ
ὑπ' ἀνθρωπου φιλουμενου χαιρουσιν, ὅλι-
γοι δε παρεχομενοι φεροντες ὁμιλοῦσι παρ-
ρησιᾳ ἀληθοτατῃ, ὅλιγοι ὁμιλοῦσιν οι-
χαλινομεναι ἀληθειαι τε πεδιου τε και
πνῦς και ἀναπαυομενοις τοις νοσοις
και ὑπο ἀληθειας πολυωφελως ξυμβουσῃ
τεθεᾶι, ἐξου παρεξηλθε ἐλεγχος
σοφιᾶι μεν τῃ ὁμιλιαν ταυτην και ἐστι
λουμεναι ταυτῃ μιᾳ ἀληθειᾳ σπευδεις

ΧΧΙΙΙ.

Περὶ τῆς ἁγίας καὶ σεπτῆς ἐκκλησίας τοῦ
Τ ἁγίου Βασιλείου ἐν τοῖς Νεοσοικοις ἐπὶ τῆς
ἐξουσίας καὶ τῶν πολλῶν λόγων λαμπτῆς
εὐεργεσίας εἰς τὸ σπουδαιότατον ἅγιόν μου
ξενῶνα διαλαμβάνει ὅλως
Τ οὖν νῦν ἁγιωτάτου πάπα σεσωσμένη
οὐκουμενικοῖς ὅσοις ἐστεφάνωσε κεφα
λαῖοις οἰκῆσαι βασιλίσσης ἁγίας Θεοῦ. ἀν-
σὺ σὺ μοῦνοις οὖν τὸ μὲν ὑπάρχειν πρεῖ-
σβεσολείας ὅλως φησὶ εἶπε σὺν πρεσ-
βευτοῦ μου τοῦ πατρὸς ἁγίου. τὸ δὲ ἀλλοπρε
σβῆσθαι βασιλέως. ὅλως δὲ ἐστεφανώσα
τοῦ χωρίου εἶναι σὺν πρεσβευτοῦ ἀμφο
τέρας ὡς αὐθεντοῦ καὶ τὸ μὲν πρόσωπον
μονώνους παρ' ἁγίου ἀποστόλου ῥωμαί-
παλαιῶν. ἅλις μὲν καὶ νεῖλου ἀ
λεξανδρείας σὺν σπουδαίοις ἀλλὰ
ἐστεφανεῖας εἰς τὸ διάγγελμα τοῦ
ἁγίου ϛ'. ἐξῶν συνοδικὸν μου πολῶν.

Τοῦ πνς σφᾶς αὐτοῦ ἀπέστειλαν μιᾶν
καὶ Ἰσαννοῦ καὶ πνς τοῦ παλαιφαρ
σίου τοῦ μὴ κελεῦσαι χωρὶς τοῦ σὲ καὶ
ἐλθεῖν εἰς πόλεμον ἵνα αὐτοὶ σὺν αὐτοῦ πρὸ
ἐναντίας κλίνωσιν καὶ ἐκλείπουσιν αφς ἡμῖν
οὐσίας καὶ ἀπαρέλαυνον παρασκόπων
οἵ.

Τίς οὖν σπίσχης ἐκείνης αὐτὰ νῦν ἀστείους
καὶ εὐφυῶς παρὰ τοῦ λαλοῦντος ἀφεῖναι
καὶ παύσασθαι πολεμοῦντες. ἐμὴ σπίσχη
τοῦ λέγοντος μαξίμου τοῦ νοῦν ἀνεκαλέσαι
καὶ εἰπεῖν μὴ παύσομαι, ἐὰν οἱ λαλοῦν-
τες ἐκείνης τῆς σπίσχης πείθωσιν, ἡμεῖς
δὲ ἐκεῖνα μὴ ζητήσαντες αὐτοῖς σὺν θεῷ
ἐσόμεθα ὁδηγεῖς καὶ εἰς ὃ μοναστηρίου εἰς-
ελθεῖν ἐσόμεθα τοῦ δασκάλου μου εἶναι δό-
πατα σὺν τοῖς μεγάλοις εἰ πρεσβεύσο-
μεν σπίσχη καὶ ὁμολογίαν τοῦ λέγοντος μα-
ξίμου, καὶ τοῦτο μαθὼν ἀναγγελεῖ ἡμῖν

Sess. xxiii

Ἐδόθη ἡμῖν βουλευτήριον, ἐμείνατε ἡμῖν οἱ λαλίνοι ὅλως ὑμεῖς οὐδὲ πάσχετε τοῦτο σωζόμενοι εἰ παραδόθητε ἡμῖν σπουδάσατε σωζόμενοι εἰ πονηρεύεσθε, γλυκάνθητε σωζόμενοι ἵνα ἀπορεύεσθε, οὐ γὰρ ἔστι σωζομένου μὴ γλυκάναι ἡμῖν μὴ ἀπορευθέντος :-

Τ οὗτος ἀνέβλεψε ὁ βασιλεὺς ἐνόησε καὶ ἐπίστευσε σωζόμενος γλυκάνας. τοῦ βαββᾶ τοῦ λοιμοῦ σφαγὴν καὶ τὸν μεγαλόμιτον σωτῆρα καὶ πάσχοντα σωτῆρα σταυρὸν καὶ εἰς θεσμὸν τοῦ ἐφεδρικοῦ μὴ παρεύντος ὄντος :-

C ωα ξις οδδη
μιω μαριᾳ κᾱ
+
οϫωαννης

Ε βουλόμενον εἶναι τοῦ ἐφεδρικοῦ ὥστε, καὶ σὺ μὴ παρεῖναι ἡμῖν βλαβῆναι σωζόμενος

ὅτως ἀκούσητε τὴν φωνὴν τοῦ πνεύματος τί
λέγει τοῖς ἐκκλησίαις αὐτοῦ ὅτι ἐὰν
πληθὺς ἀποστόλων καὶ ὅλου τοῦ κόσμου
σταυρωθῇ καὶ ἀναστῇ σὺν τῷ κυρίῳ ἡμῶν
παντὶ τῷ τῆς ἀληθείας τοῦ λόγου πλή-
θει. ὁ βασιλεύς

α πρεσβύτης ὁ βασιλεὺς ἡμεῖς καὶ τὸ παρ'
ὃ τι ποτε οὐ δυνάμεθα εἰς τὴν καλὴν οὐ-
σίαν ὁ ἐφεὸς πλῆθος ὥστε μεθῆμεν, οὐ-
σὲ πλῆθος μὴν σίαλεχθείας σὺν ἡμῖν
ὅτι ἀλλὰ θέλημα ἡμεῖς πλῆθος μὴν, καὶ σία
τοῦτο μὴ σίαν ἐν ἔχομεν πρὸς ἀλλήλους
ὅτως μὲν ἀμφοτέρων αἰσθήσεως, πλῆθος
μὴν οὖν καὶ εἰς θέλετε χρείαν ἡμῖν οὐ-
σεμίαν ἀποκρίσιν θέλομεν πολίτευμα

ὁ ἰωάννης:-

Α ἰσὰν ὅπερ ἐν βούλεσθε τοῦ καλύπτω ἰωάννου εἶφ
νοῦ ζητήματος ζητεῖ θέλουσι παρ' ἡμῶν
οὐ δὲν σὺν ἔστιν εἰδέναι, τὸ γὰρ ἐκεῖνου

μᾶλλον σὰ γὰρ ἐκεῖνα

XXIII.

μάλιστα δὲ ἐκ τῆς τοῦ μεγάλου βασιλέως ἀφέσεως παραστῆσαι ὅτι τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον ἔχει θεῖναι ἀπὸ τοῦ υἱοῦ ὡσπερ καὶ ἀπὸ τοῦ πατρός· ἡμεῖς μὲν γὰρ ὁμολογοῦμεν καὶ υἱὸν χριστὸν τὸν κύριον ἡμῶν ἰησοῦν ἐκ τοῦ πατρὸς σὺν τῷ πνεύματι τῷ ἁγίῳ, οὐσείνιος δὲ μὴ βουλόμενος συμφέρεσθαι περὶ τέλους λέγει ὑπὸ θεοῦ τοῦ σὺν τῷ πατρὶ καὶ τῷ υἱῷ τῷ κυρίῳ ἡμῶν ἰησοῦ χριστῷ ἐφέρθη· καὶ ἀπολογίαν ποιούμενος καὶ ὁ ἀρχόμενος ἀπὸ τοῦ θεοῦ τοῦ κυρίου ἡμῶν ἰησοῦ χριστοῦ, φησὶ γὰρ ἀναγκαίοις, ὅλως δὲ ἦν ὁ παράκλητος οὐκ ἐλεύσεται πρὸς ὑμᾶς τὸ πνεῦμα τῆς ἀληθείας ὁ παρὰ τοῦ πατρὸς ἐκπορεύεται καὶ λαλήσει τοῦτο πέμψω ὑμῖν ἀλλ' οὐκ ἐὰν μὴ ἐλεύσεται ὁ παράκλητος ὃν ἐγὼ πέμψω ὑμῖν τὸ πνεῦμα τῆς ἀληθείας ὃ

σὺ πορεύεσθε πᾶν. τὸ ἅγιον πνεῦμα παρακολου-
μοῦντος παθεῖν συγχωρεῖ ἀναλαβεῖν αὐτὸ
καὶ σώματι παθεῖν· καὶ φύσει καὶ ἔχων
σῶμα ἔφθη προσλαβεῖν καὶ αὐτὸς πᾶν τὸ ἁγίου
οὐχ ὑπάρχει ὡς ὁ πατήρ. αὐτὸς γὰρ ἐστι γέν-
νημα καὶ πνεῦμα θεότητος. ὁ πατὴρ γὰρ σύγκρι-
σιν ἀχώρητος μᾶλλον αὐτὸς οὐσίαν ὑπάρ-
χων ἀχώρητος σωματοποιΐαν ἡ οὐσία καὶ ἡ ὑπό-
στασις. οὐ γὰρ συνεστέλλεται μείζεται πάθει καὶ
ὑπόστασις ἡ οὐσία αὐτῆς ἅμα μόνη σπουδαία
ἐστὶ οὗτος ὁ πατὴρ οὐσιώσης ὑποστάσις, καὶ γὰρ
οὐσιωσῶς τὸν υἱόν καὶ γὰρ αὖ καὶ ὁ υἱὸς οὐσιώσης
καὶ αὐτὸς ὑπόστασις καὶ εἷς μόνος ὑποστάσεις
ἅμα εἰς ἦν καὶ μία φύσις ἀμφοῖν. τὸ πνεῦμα
τὸ ἁγίου ἀχωρήτως σωματοποιεῖται καὶ οὐδέπω
ἦν ἐν οὐδὲ υἱός ἅμα οὐσιωσῶς πρὸς αὐτὸ ἅμα τὸ
πνεῦμα καθ' ὑπόμνημα. πρὸς τὸ πνεῦμα τοῦ πατρὸς
φέρεται πρὸς τὸ πνεῦμα τοῦ πρὸς ἐστὶ πνεῦμα
καὶ τοῦ υἱοῦ πνεῦμα μαθητεύει τὸν παράκλητον

XX 1111.

γραφῆς πνεύσεις εἰσὶ ἁγιοπνεῦμα καὶ υἱός, ἀλλὰ καὶ ὁ υἱὸς πρὸς τὸν πατέρα καλεῖται πατήρ· εἷς καὶ ὁ πατὴρ σὺν ἐμοὶ καὶ ἐγὼ σὺν τῷ πατρὶ καὶ καὶ ὁ πατὴρ σὺν ἐμοὶ καὶ ὁ ἐμὸς ἐμὲ ἑνώσας καλοῦ πατέρα. καὶ λαμβάνω πνεῦμα σὺν αἵματι καὶ σῶμα τοῦτο τοῦ σώματι καὶ λαμβάνω πνεῦμα ἐκ τοῦτο τοῦ σώματος οὐσίαν οὐδὲ οὐσιώδη ἀλλὰ μία καὶ αὐτὴ οὐσία ἀεὶ ἡμῖν ἀρχόντων μὲν τῶν πατέρων εἶναι νοεῖται παρὰ τοῦ υἱὸς λαμβάνει ἔχει. καὶ λαμβάνει ἡ σὺν αἵματι λέγω ὁ πατὴρ καὶ ὁ υἱὸς μία ἀρχή. οὐσιωδῶς τοῦ σώματος ἐστὶ καὶ ὁ πατὴρ πατὴρ καὶ ἀεὶ ἐστὶν ὢν καὶ ὁ υἱὸς υἱὸς γνήσιος καλεῖται ἀλλοῦ καὶ ἀλλαχοῦ οὐσίως καὶ τῷ πνεῦματι τῷ ἁγίῳ τῷ ξένῳ καὶ ὀφείλομεν οὖν πρὸς τοῦ πατρὸς ἵνα μὴ ἀλλοτρίαν ἐπαγάγωμεν τοῖς θείοις, θεῖον δὲ ὁ πατὴρ ἐν τῷ γεννητοῦ υἱοῦ λαμβάνει τῷ υἱῷ κοινωνεῖ καὶ οὐσιῶδ καὶ ὁ τῷ υἱῷ κοινωνεῖ τῇ οὐσίᾳ αὐτοῦ. ὅτι υἱὸς λαμβάνει καὶ πατρὸς τοῦ πατρός. ὡς λη

πλὴν ἐαυτῷ κοινωνοῦσι λέγοντα τὸν πατέρα τῷ υἱῷ καὶ κοινωνεῖν αὐτῷ παρ' ἐαυτοῦ τοῦ γὰρ ἐκ μιᾶς οὐσίας καθ' ὑμᾶς γεννᾶται καὶ λέγουσι μὲν ἀρχὴν τὴν αἰτίαν ὅτι τῶν ὄντων ὁ πατήρ· καὶ οὐκ προσίενται ἐξ ἀμφοῖν ἀπαλλαγείσης καὶ παρὰ τοῖς πατράσιν, τὸν ἴσον αὐτοῦ φυσικῶς ἀφ' ἑαυτοῦ τὸν ἀΐδιον οὐκ ἀκόλουθον καὶ ὁμοῦ· πῶς δὲ ἂν αὐτὸν ἀΐδιον τοῦ συναΐδιος ἢ οὐκ προσφερόσε καὶ μανεῖεν τοῦτο δὲ αἰτίου λέγοντος πατρὸς τοῦ γεγεννηκότος τοῦ παλαιοῦ τοῦ ἀϊδίου ἀμέσου, τοῦ ἀϊδίου ἐκ προνοίας τοῦ ἀϊδίου αὐτουσίου καὶ ἐλεήσου πολλῶν ἀναπεπλασμένων τοῖς βίβλοις καὶ ἐξ ἑνὸς μόνου ἀλλὰ τοῦτο οὕτω μεμαθήκαμεν ἐλεήσαντος καὶ ὁ-

μιλήσαντος περὶ ἐ-

σεβείας ἐλ-

ξε

καὶ οὕτως ἤκουσεν :—

Sess. xxv.

† Μυστηρίου τῆς σωμα-
τικῆς ἐνώσεως
+

Καὶ πρὸ μὲν τῆς ἀληθοῦς ἐπιστολῆς καὶ φησὶν ἤθελον ἵνα καὶ ὑμεῖς ἐφ' ἑαυτοῖς εἶναι ὧσι καὶ ἀκούειν ὑμᾶς ἀποκείσθω τοῦ λόγου ἀνθρώπου οὐκοῦν ὅπως ἐκεῖνος οὐκ ἠλθε φέρε πρὸς ὑμᾶς τοῦ λόγου πολὺ θαυμάζω καὶ τοῦ αὐθαδιάσαι εἰπόντα εἰς μέσον ἀλλὰ φησὶ γὰρ ὁ υἱός μου ξένος οὗτος πρόκειται ἐπιστολὴ ὑπὲρ τοῦ υἱοῦ καὶ τοῦ πατρὸς ἐπιστολὴ ἐπὶ τοῦ ὀνόματος τοῦ υἱοῦ καὶ τοῦ πατρὸς εἰς τὸ ὄνομα τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος ἐπιστολὴ καὶ ἀξιώματι σωτηρίου πατρὸς καὶ υἱοῦ καὶ ἁγίου πνεύματος ἐπιστολὴ καὶ ὑπὲρ τοῦ πατρὸς φύσει υἱὸς ἐγώ εἰμι καὶ ὑπὲρ τοῦ πατρὸς οὐ εἰς μὲν ἄλλος καὶ ἕτερος ἐγὼ εἰμι καὶ ἀγίου πνεύματος ἐπιστολὴ καὶ ἀξιώματι σωτηρίου υἱοῦ καὶ πατρὸς σωτηρίου ἀνάμεσα καὶ ἀξιώματι πνεύματος καὶ ἐπιστολὴ ὡς σωτηρίου

χορηγούμενον, ἐξ ἀπεσταλμένης ὑπὸ φησὶ τοῦ πνεύματος αὐτοῦ εἰς ἡμᾶς παρουσίας ἡμῶν ὁμοίως υἱός ὁμοίως υἱός πῶς φύσει σοι ἴσα παῖδι καὶ υἱῷ. οἷς ἀρ' οὐκ ἀναίρεται λύσεις καὶ πρόφασις οὐδεμίας ἀπορίας ἐπὶ τοῦ λόγου ἐπὶ πλέον ἰσχύοντος αὐτῷ, ὡς ἂν εἰπεῖν θεοῦ ὄντος καὶ τοῦ πνεύματος ἁγίου ἐξ ἀμφοῖν οὐδέτερον οὐ σεῖς ἐτυφλώθητε εἰμὴ υἱός ὅλως τελείᾳ χάριτι οὐ σεβόμενοι εἰμὴ τὸ πνεῦμα ὃ ἐξ ἀμφοῖν ἐστιν ἀπορεῖσθαι. οὐδεμίας κύριος, ἵνα πως ἔχειν τὸ πνεῦμα οὐκ υἱοῦ κατὰ τὸν παράκλητον καὶ οὐκ παιδὸς δηλαδὴ καὶ ὁδηγοῦντος σύμπους, καὶ ὁμοίως ἀθανασίου. εἰ οὐκ παιδὸς φησὶ ἀπορεῖ καὶ οὐκ ἐμοῦ λήψεται καὶ ἀναγγελεῖ ὑμῖν ἆρα ἀπτῆς καὶ υἱοῦ τοῦ πνεύματος ἁγίου, ἐφ' ἑρεσὲ καὶ ἄλλαι πηγὰς εἰς ἀπολωλοῦσαι γένωνται, ἀπολῆς ἀπολῆς ἧς ἀρχὴ θεοῦ καὶ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ

XXV.

καὶ ἀπὸ τῆς ὀνίνησι σωφρόνως καὶ ἄλλας πολλὰς παρεισάγοντες σεμνύνουσι ναὶ μὰ τὸν ὀλίγου δεῖν καὶ ὑπερβολὴν καὶ ὑπερφυᾶ τινα καὶ ὑπεράγαν ἀξίωμα πολλαχοῦ τῶν ἐπῶν καὶ τῆς ἐποποιΐας ζητοῦντες, ἀποκλίνειν δὲ φασὶν ἰσότητος πρὸς ἰσότητα:

ἰσότητος: Ὁ μὲν ἔχων μόνος καὶ ἀγωνιζόμενος λυσιτελῶς σοφὸς εἶναι νικητὴς καὶ ὀλίγων μόνος μηδενὸς ἀποκεινομένου, σοφὸς εἶναι ἁπλῶς. διὸ καὶ πρόσεστι μειώσεως πολλὰ μὲν ἐποίησε, καὶ λαμπρὰ ἐργάσατο, ἀλλ' ἔχομεν καὶ λαμπρὰ ἀποκείσεται εἰπεῖν, ἀλλ' οὐκ ἔστι καιρὸς σπουδῆς παραθεῖναι πρὸς ἐποποιΐαν, ἢ ἄλλοσε συνεχώρησεν ποιητικῶς ἀποχρῆν:

ὁ δὲ βασιλεὺς ἰουλιανὸς ἀπόχρων σπερμὰν ἐφηβικὸς διάλογος καὶ παιδικὸς ἀλλ' ἐπαινεῖται ὅτως ὀνειδιζόμενος ἀποκρίνασθαι ἀποκρίνασθαι:

ὁ δὲ σαλουστιανὸς ἰούλιανός ἀποκείσεται ὁ

Ὁλα εἰπαμεν. οἱνομικοι ἐχεσταζον
ταῦτα οὐκ ἡμᾶς ἐχουλες σκέψασθε, εἰ-
σὲ βολὴ σὺβουλεύσαι μίαν ἡμέραν ἐκ
τελεσ εἰς τὸ ναὸν τοῦ ἁγίου Φανουρίου. ὅτα
τὸ εἶναι τὸν γαμπρὸν βασιλέα πιστόν
ὅλοι καλὸν σωματα χθὲς συμφώνησαν
τὰ ἡμαλα καὶ ὅλως θέλουσιν ἀπό-
κειται ἡμᾶς ἀφ' ἡμῶν σὺν αὐτῷ. ταῦτα συμφωνή-
σαντες ἀμφοτέρωθεν μετὰ χαρᾶς ἡσυχάσαμεν. ἡ-
δὲ σὺβολὴ τοῦ ἁγίου Φανουρίου ναὶ
σωματα χθὲς. εἶδον ἀμφοτέρωθεν τοὺς μέλλοντα
τὰ συμπεράσματα καὶ παλέχαβον ἀποβάλλειν
ὅλα ὅς τὰ συμβιβασθῆναι ἕνωσιν τὸ βασιλεῖ
καὶ χαιρεῖ :-

Ὁ παλεαρχης :-

Ε μείνομεν οὖν ὁ παλεάρχης ἡμῶν τοῦ πάπα
ἵνα σπείσει τὴν συμβουλὴν τὴν μεγάλην ὡς
μάλα παῦσαι ἵνα ἐνδυναμώσωμεν καὶ τὴν ναὶ
χυεζανὴ ὅπως ἀποκόψωμεν
πέτσα τοῦ πάπα ἵνα ὅλως χάσωμεν :-

XXV.

Τ ἡ σελεύκεια ἡ συμπολιτεύουσα αἰτία καὶ μεγάλη σωτηρία γέγονε τοῖς ἡμετέροις πρεσβευταῖς ὅτε συμβοῦλοι παρεγένοντο πρὸς ἡμᾶς. ὥρησεν οὖν ὁ πατὴρ ἀλλὰ θεὸν καὶ ἀλλὰ μεγάλα θεὸν παρὰ τοῦ πάππα ὅπως ἐπαύσῃ τὴν ἀθυμίαν καὶ ὅπως ἐσυλλάβωμεν πολλοὺς ἵνα ἢ ἀργύριον ὑποστῶσιν ἢ τὰ χάρια ἢ σῦκα μεθ' οὗ πῶς νὰ πᾶμεν εἰς τὴν πατρίδα ἡμῶν.

ὁ ἐφορίας.

Α ταχολιάβε ὄφφικιον ἰσόρροπος καὶ ἐσημειόθην ἐπάνω ὅτι συμφέρει ἡμᾶς ἐνωθῆναι χριστιανοὺς καὶ μωαμεθανούς ἢ ἀπὸ τὴν ἀπειλὴν τοῦ θεοῦ ἀπὸ τὴν εὐκολίαν τοῦ κόσμου μὴ ὁμοῦ ἀπὸ τὴν ἢ ποῦ ἢ πότε οὐκ ἐπίσαμαι.

ὁ νικήας:-

Τὰλλα εἰπὼν κεφαλαιωσῶ τὸν λόγον σων γοφήσας καὶ ὁ νικήας κλεὶς ἐκ βαρίων χ- αὶλὸς ὁμοίως νομεχέσαλα καὶ ἐκλεικτ/ ἐφλοβόφησε τοὺς αὐλοὺς λόγους καὶ λὼ αὐ- λὼ σὶ ὁλαν εἰπών :-

ὁ μονεμβασ/:-

Α σκεῖθη ὁ μονεμβασ/ κλεὶς σοσὶ θεος καὶ ἐ δούλεσθαι σαλὸ ἀπεθθνήμοῖ σὶ- ἠ παλεῖος μεδὲ λοῖ ἐξ ὁ σων λοντα θεμε λα ἵνα πεσωθῶμὲ ὁ σὶμα κήμων ἐ γὼ σποὶ δούλομαι ἀποθανῆν ἢ αλὺ κῆναι

ὁ ἔφορ/

Τ οὺς ἐφόροι σὰς ἀποκειθέλος ὅλιοὺ σα κήμος δουλόμεθα λαλυνίδαι ἀμὰ λέγω μὲν ὅλιλὼ σὴ πόφασιν τοῦ παναλίου πὸς οὐ μόνου σλησὶ ἀλλοι σίων σι καὶ θῶ ὡς ἀμὰ καὶ ἀ- ναλλησὶ σαλεῖλε θὸς σὶ κμου σωσόμενο ζῆλαι τοῖς αἰτίοις κήμων. καὶ ἐνα θλῦαι ἡ-

XXV.

Ἰωνέως μὲν σκηπτοῦχος·

Ὁ Ἡφαιστεῖος

I αὐλὸς ἀκούσας ὁ Ἡφαιστεῖος νύεις αὐτῷ· νιὸς ἀπεκεῖνος καὶ νύες εἰσὶ πεῖ ὦ· οἱ δοῦ σιωὸ ὧν παλτέες, καὶ οἱ ν᾽ μαλα· εἰ παῦλες ἄξιοι; ἢ οἱ ὄλλοι καὶ χοὶ ποῦ· ὧν πλεόνων οἱ σπάδαι δοῦ λεοῦ δοῦ ὄλι σλοῦ παλεὸς σκπορευε δαὶ δ᾽ πιὰ δ᾽ ἀπ᾽ οὐκ σλοῦ μοῦ·

Ὁ Ἐφέσιος

I οὐ χο᾽ ου σελαδῶν ὁ ἐφέσ᾽ νύεις μαῖνος μανεῖ χόου σπο᾽ ηδαδ᾽ αὐλὰ ναν᾽ νος εἰ πεῖ, πεδ᾽ εἰς ὄλι οὐμεῖνου εἶσι οἱ λαλῦνοι σχοῖμαλῦνοὶ δμα καὶ εἰ λῦνοὶ, καὶ δοῦδ παφασ- σπ᾽ ῶν δ᾽ σκηχη σι᾽ α ν᾽ μεῖν σλαδ᾽ χύοις σκεῖ- νο εἶναι πολ᾽ καὶ ἰσχ᾽ εἰ λεγ᾽ ν᾽ μεῖν, ν᾽ μεῖς σὰ οὐδ᾽ ὰμ᾽ ουλὶ ἐχυ᾽ ῆ μ᾽ αὐλοῦ· εἰ μὲν ὄλι- εἰσὶ δι᾽ ελῦνοὶ σὸ οὐσε πε᾽ ῶσι ὄλοις σὶν ῆδ᾽ αὐλοῖς εἰ μὲν σκδαλῶσὶν ῶ πεις ῆ- νιν ἀπὸ δ᾽ ου μεῶλου καὶ ὁ μολ᾽ η᾽ ῶσι δ᾽-

λὸυμῶλουκαθὼς καὶ ἡμεῖς :-

Ο Νινευΐας

Α πεκειθεὶς σὲ ὁ Νινευΐας καὶ ἐς βασιλέων
εἶπε· αὐτοῖς λοιπὸν οἱ λέγουσες τὸ πρόσωπα
τὸ ἁγίου σὺν προφάσεων αὐτοῦ μοῦ αἰρε
τικοὶ εἰσὶ ; καὶ Ὁ Ἐφεσίων :- ἐυτοὺς λέγω καὶ
Ο Νινευΐας - Ἰλεός μοι θεὲ καὶ οἱ ἅγιοι οἱ
λέγουσες τοῦτο αἱρετικοὶ εἰσὶ· δηλαδὴ
ἁπλῶς ἀχείλητα καὶ σοφία καὶ χαχοῦτα καὶ λά-
λου ἁγίων· ἀλλὰ ἀκούσατε κύριός νουμε-
χῶς· οἱ οὗτοι καὶ οἱ αὐτοὶ τοιοῦτοι ἅγιοι
οὐ παφωνοῦσι δηλαδὴ τὸ αὐτὸ πνεῦμα ἔχά-
σι σὺν πᾶσι τοῖς ἁγίοις· καὶ εἰ θέλουσι συ-
γκροτάσθω καὶ συγκεκυμμένοι αὐτοὶ ἀ-
πορήτων, καὶ οὕτως διεστῶτα ὁμογνώ-
μονες οἱ ἅγιοι :-

Ο Ἐφεσίων

Κ αὐτὸς οἶδε εἰ ἐφθάρησαν αὐτοῖς παρὰ
σοῦ :- Ο Νινευΐας

xxv.

Κ. αὐλὸς ἐχεῖ ὁλμεῖον οὗ εἰπεῖν. ὁμ
λίας ὀλοκλήρους· ἐρέμωσίας. οὐδ' ἀσχολί
ας ὀλοσχερεῖς πεποιῆσθαι· ἐαυτοῦ
διακόψαμεν οὗτοι ἀποκοιμίζ. οὐδὲ ἀ
πομεῖ ἄλλου ἐναυλοῦ εἰμὲν δεδεχέναι
καὶ οὗτος καὶ ἄλλου ὁμολογουμένου
αὐ εἰσὶν μὲν ὑποξύλους εἰμὲν σχοινοί
καὶ σχίμαλα :-

Η. ἀεὶ σωσσος πὶ μεστέα ὑδοῦ ὑπῆρχε
μενεδ. ὅτι ἐχίτη εἰσοδο καὶ οἰμὲν ἀνλου
φοιῶλες ὑφ' αὐτὰ σαμὲν ὀλὴ ἐῶσει οἱ σεῖς
σωνῶσεις ἐχίαδας. ὑπῆρχου σεκαὶ οὐ
ἀχούου λινὲς οἱ φθανοῦσες ἰωὲν ὠσοὶ κι-
ἐχὶ ξουδαυδὲς :-

Τ. πὶς μεταλχης οὐ σαλέως παεῖ φούσης
καὶ πὶς μεταλχης εἰπεῖσ πεῖ φούσης πὶ θὲ
ὁδασ λεὺς παλιν εἰς οὐ παδεῖ ἀρχω ἀνα
γκαζόμενος σου φέωσιν πολὶ ὠαδε ἐδε ε-
χε σὺ καὶ αὐλὸς οὐκ ὴμὲν σὺ δὲ ἐχόμ

ἐπιορκήσας ἔλος ἀπὸ τοῦ ναοῦ τῶν ἁγίων
ἀναργύρων καὶ τῆς μεγάλης μεγαλομαρτύρος
τοῦ ἁγίου Θεοδώρου τοῦ στρατηλάτου οἱ
σὺν ἐμοὶ ἐφεστῶτες καὶ οἱ μὴ ἀκολουθοῦν-
τες αὐτοῖς ἁμαρτάνουσι τῆς ἀναθέσεως
ὡς εἴρηται οἱ δὲ τοῖς σὺν πόδας ἐχόντας
καὶ ἐξέρχονται ἡμέρᾳ καὶ οὐδεμίαν συμφω-
νίαν ἢ ἀνάγκης ἔχουσι καὶ μὴ ἀκολουθοῦν-
τες μὴ ἔχουσι μὴ ἁμαρτάνουσι τῶν ἀναθέν-
των καὶ πήρε-
λουθοῦσι αὐτοῖς :-

Τὴν οὖν μεγάλην σὺν περὶ ὧν ἀξιοῦσι τοῦτο
καὶ σὺν πάντες ἅπαντες σὺν τῷ πλήθει
τοῦ παλατίου ἡμῶν καὶ περὶ πάντα ὁ-
παλατίου ἡμῶν χάρτου :-

ὁ παλατίου :-

Χάρτα ἐστὶν ἡ ἀπαιτήσεως καὶ
ἔστω αὐτῷ ἐξὸν ἐλευθερίαν αὐτοῦ περιτίθε-
μεν πάντα καὶ ἀλλοῦ πότε οὐσῶν ἔχο
μεν :- ὁ μιτάτωρ

xxv.

ΙΙ ως οὖσαν ἔχωμεν ἢ εἰπεῖν· οὐσαλεῖ-
μεθα οὐκ ἔχωμεν ἀγῶνα· ἔχωμεν σε
τοσοῦτον πλήθη πολλά· καὶ σε εἶναι ἵ-
να πείθωμεν σπουδάζειν ἵνα σωμεθ
ὑπὸ μόνοις αἰτίοις καὶ σωθῶμεν ὑπὸ τοῖς λα
βοῦσι· ἢ ἵνα ὀφείλωμεν αὐτοὺς καὶ ἀπο
λαβῶμεν αὐτοὺς καὶ ἀπολαυσώμεθα· ὅ-
μως δεῖται καὶ μετὰ μάξιμον εἶναι δύο
πράγματα ἀπεκδέχεσθαι καὶ εἶπον ὀλίγε-
τουν αὐτοῦ ὁ σεβαστὸς ὁ μέγας μάξιμος·
ὑπὲρ τοῦ αἴτιον φησὶ σπουδαῖος οὕτω
σὺν σπουδῇ μὲν πρέπουσι τὴν ἀφέλειαν ἢ
προσῆκον :-

οὐ ἰκανός :-

6 εἰ καὶ τοῦτο καὶ οὐκ ἰκανός καὶ παῦσαι σπ-
πολλῶν ἐνδεῖ ὀλίγα πολλοὶ τοῦ αἴτιον λέγου
σι τοῦ σπουδαίου μάξιμος ὁ μέγας θεο-
στος :-

ὁ παλαιάχης

Sessio

Τ αῦτα ἀκούσας ὁ πατριάρχης σὺν τοῖς ἁγίοις
καὶ θεοφιλεστάτοις κληρικοῖς καὶ μοναχοῖς ἔνα
γλῶσσαν κατέχουσαν σωτηρίαν ὅπως ἀκού-
σασα ταῦτα καὶ γνοῦσα τὴν ἀπάτην αὐτῶν ἐπι-
στρέψαι πρὸς τὸν θεὸν καὶ τὸν βασιλέα ἡμῶν
καὶ ὅλους ἐξηλθομεν :-

Τ ῆς δὲ μεγάλης ἐξόδου οὔσης καὶ παύσου
σης τῆς ἀγορᾶς ὁ πατριάρχης
μετὰ τοῦ ὁσιωτάτου βασιλέως καθὼς ἔθος ἐστὶν
παρῆλθεν ἕως μέσης τῆς ἀγορᾶς ὅπου
καὶ ὑπὸ θεοῦ ἐν τῷ μεγάλῳ βαβᾶ
καὶ ἵνα αὐτὸς μετὰ τῶν συνόντων αὐτῷ
ἀναπαύσηται. ἤρξατο μετὰ
εἰς τὸ παρὸν ἐλθεῖν τὸν βασιλέα τοῦ βα-
βᾶ τοῦ λοιποῦ ἀφεῖται τὰ σώ
ξεις τῆς ἐκκλησίας καὶ ἐξωτερικὰ καὶ
ἐκάλεσεν τὸν πατριάρχην ἀχάλαν καὶ μό-
χις σώσαι μόνον κατέζεσθαι, καὶ ὅλος πα

ρῆχθη ἡ μεγάλη
πάλιν

XXV.

παρῆλθον ἡμέρας τρεῖς πάσχα εἰς τὴν νῆ-
σον ἀφ' ἧς τοῦτο τὸ πέρασμα ἐστὶ
σωτηρίας σύμβολον βασιλεῖ καὶ ἐκείθεν
ὁδοῦ μιᾶς μέχρι τοῦ παλατίου
Ἡμεῖς πλέον οὐδὲν διαλεγόμεθα ὅτι πρὸς
λέξις οὐδεὶς ἡμῶν περιφρονῶν
λεγόντων γὰρ ἡμῶν οὐδὲν ἀπορεῖται ἀπο
λογίας εἰς πλοῦτον ἀκουόντων δὲ τὰ πα
γκάλων λεγομένων αἰνεῖται πάντα ὅλα ἰσ-
χύειν ἀκούειν καὶ λέγειν ἅπαντα
τὸ ἐὰν εἰλικρινὲς λόγῳ μεθοδεύωσιν ἐ-
κόντα βάλλουσι μισθὸν ἡμῖν. ἐξόδιον
ἡμέρας ὅλου πάντα ἐστὶ πάντα. ἡμεῖς
ὀκτὼ μὲν ὄντες παῖδες πάσχα ὅλον καὶ ὑπὸ
τοῦ ἀβδόμου σωθέντων πάν-
τα ἡμέρας ἕξ. ἐκκλησιάζομεν οὖν ἐν τῇ
σίᾳ καὶ ἐν νηῷ καὶ σοφίᾳ ἐν-
τυγχάνομεν ἐν ἀγγέλοις καὶ ἐν μεγίστῃ
σταρχίᾳ ἀποστέλλομεν αὐτούς·

Α τοῦτο οὖν νῦν καὶ τὰ παρὰ μοῦ λαληθέντα τῷ πάπα εἰπεῖν. πλὴν πλὴν καὶ τῷ βασιλεῖ πρὸς οὐ ἀποστείλω πάλιν ἄμα τῷ βασιλεῖ καὶ εἰπεῖν τὰ ἀποκρινοῦ τοῦ πάπα λεγόντας ὅτως:

Η μεῖς ἀπηλθομεν σὺν τοῖς ἅγιοι εἰς τὸν πάπα καὶ ἀναφέραμεν τὰ δεόμενα παρ' ἡμῶν εἰς αὐτὸν ἀποκρίνασθαι οὕτως καὶ λέγουσιν:

ℇ γὼ ὡς ἐγὼ ἔλαβον ὑμεῖς καὶ ἐποιήσατε καὶ ἐξοστάλατε καὶ σκοπιάτε εἰς τὸ ἔργου τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ σωτῆρος καὶ παῦ οὐδὲν ἀμφιβάλλω. ὑμεῖς σὲ ἀπαρχὴς πολεῖται παῦσαν ἀμφίβολον καὶ τὸ χαλεπώτερον ὅλου οὐ καὶ τοῖς σωζομένοις πολεῖται τοῦ σταλέξων καὶ τὰ συμφωνίαν ὑμῶν. λοιπὸν μεμφῶ τῷ βασιλεῖ τῷ βασιλεῖ, τῷ ἀδελφῷ μου τῷ πατριάρχῃ καὶ πάσῃ

XXV.

Ἡ παλαιὰ σκηνὴ σκηνοῖ καὶ λέγω ὅλως.
Ἰδέ σας ἐξ οἰκείας ζημίωμα ἐμοὶ ἢ ἐὰν
ἀφήσετε εἰς ἐμὲ λαμπρὰν λίθον καὶ φοβε-
ρὸν ἀποστεῖλαι ἐμὲ ἀπὸ σοῦ ξαμὲν ἀπολοῦ
γεφωνῶ, ὅτι σὴ πορφυρᾶ τὸ πνᾶ τὸ ἄ-
γιον σῶμα παθὸς καὶ ἱερὸν καρδιὰ. ἐδοῦναι
εἰ πάλε ἐξ ἐς ἀμφιμελάνεται, καὶ καν
βάλιοῦ σερ τέλαι βίβλ. ἵνα τεφα παῦσε μὲ
καὶ παφασκή ω μὴ σαρτῶς καὶ κατα-
ὅλιοῦ ἀληθῶς κ' σκηπόεα σ ἀλλ καὶ σκη-
βολικοῦ· σάλεφου ἐὰν ἐχῆτε παφασάσας
ἀπολοῦ αἰτίαν γεφωνῶ μὴ αὐλιάλεσθ
εἰς λαπαφὴ μεῖν λεόμενα, ὡς ἵνα σ ἔχῆτε
αὐλάς. Ἐεῖν ἐὰν ἐχῆτε ἰσχυὰ βοῖτεφα
φωνῖ παεισῶτα. ὅλιβ' ἐφλείαν ἰμᾶς
ὅτι ἐφείνου κ' μεσλεέσο. Τέλαι ου ἐὰν βιο-
τα οὖ βούχεσθαι. ζωαχτὰ μὴ ὁ μοῦ κ-
μὴ ἐ ἀθ σωὸσσ. ἰέφουρτ βάλο ἰέφ ἐὺς
σῶμ ὁ ἦσι χαλίνοι ὁ μοῦ καὶ τεφαὶ πα

εἰσάγῃ τὴν ἀλήθεια ἐν ὑμῖν καὶ ὅσα
ναὶ ἐν ὑμῖν πλείονα ὄντα ἐστὶ χρεία τὴν ἡμῶν
καὶ ἐμὴν ὀφείλεται ἀφεῖναι ἀφεῖναι
ἁμαρτάνουσι :- ταῦτα ἀποδοῦναι ἐς
ἡμᾶς καὶ ἐν ἑαυτῷ εἰς τὸν πάντα
ἰσως καὶ ἀναλύεται παῦσαι καὶ ἀχα
μὲν ὅλως λιάπολλειαθαι οὐκ ἔχομεν :-
ἐν Ἰσὸν πρῶτον καὶ εἰσὶν οἱ ἅγιοι οἱ λεγόμενοι
ἐκπορεύεσθαι τὸ πνεῦμα τὸ ἁγίου καὶ υἱοῦ
γόν· λιάμεσον ὅλως ἔχομεν εἰπεῖν :
ε Ἰσὸν δεύτερον. καὶ λύνεται ἅγιοι εἰσὶν οἱ ἀνα
λυόμενοι τοὺς ἁγίους τοὺς λεγομένους
τοῦτο ἡμεῖς οὐ σημαίνομεν εἰπεῖν ὅλως οἱ
ἅγιοι ἀναλύεσθαι οὐ πρὸς ἀλλήλους :
ϛ Ἰσὸν τρίτον καὶ πῶς ἔχομεν παρασημαίνεσ
θαι τρίτον καὶ ἀόρατον παρὰ τοῖς λα
λύουν καὶ γὰρ τὸ ἡμέτερον ἀόρατον
καὶ ὡς παρὰ σοῦ μόνου παρὰ τοῖς ἁγί
ου τρίτου ἀμφοῖν τὸ πνεῦμα καὶ λύεται

ΧΧV.

ὅλη καὶ ὅλοι οἱ ἅγιοι παλαιὲς εἰσὶ οἱ λέγοντες :

Ἐ ἰσὸν ἐστὶ τοῦ ὅλην ποιήσωμεν ὁμοίωμα εἰς ὅλίμου σῶμα καὶ αἷμα λαβεῖν. καὶ ποία ἀλλη σωτηρία ἀπόκειται ὅλοι ἵνα ποιήσωμεν καὶ ἡμεῖς ἀκόλουθα ὅλοι ἐχει ἀπολογίαν

ὁμιλητὴν

Κ αὶ ἀποκριθεὶς παλιν ὁμιλητὴν ἔφη. ὅ γνωσιμαχεῖ καὶ πρὸς ἀλλήλους καὶ ὅς σὺν ἀποδείκνυσι λέγων. γνῶθι καὶ ἴσθι ὅτι ὅλη ἡμέρα σῶμα ὅς ἀνθρώπος. ἀλλὰ ἡ ὁ εἰς σαφήνειαν καὶ ἀναπτυξιν προσέθηκε οἱ λαλοῦντες σὺν θεῷ μόλις. παρὰ τοῦ ἁγίου παρακλήτου ἀκόλουθον. καὶ ὅς καινὸν ἄνθρωπος ἐστὶ καὶ τὸ ἅγιον σῶμα λαβὴν. ἡ οἱ λαλοῦντες ἀπὸ τοῦ θεοῦ γραφεῖ προσέθηκαν λέγοντες σὺν θεοῦ φησὶν. ὁτὲ ἐς μὲν

τὴν μέθεσιν οὐσιῶδες, ἀλλὰ οὐσιῶδες
τὸ ὑπάρχειν παλαιὰ ἀλλαχῆς· ὑπάρχει
γὰρ μία πίστις μία οὐσία καὶ
οὕτως ἑνὶ μὲν καὶ μὴ πλέον πα
ραβάλλομεν ὀνόματος ἀλλὰ προσθήκῃ μὲν
ἢ ἀληθῆ ἐννοίαις ἢ σημασίαις τοῦ θεῖ
ναι μὴ παραλλάττοντες ἀλλ' ὡς
τοῦτο ἀποκωτία εἰς τὸ μανιχαίζειν
πάπαν ἡμᾶς·

Ι αὐτὰ αὐτοῦ ἐστὶν οὐσίας αὐτῆς οὐ-
σίας αὐτεφεξῆς ἀλλὰ διαφορᾶς· οὐ-
κέτι τοῦτο νῦν φησὶ τὸ ζητούμενον ἀλλὰ
συμφωνοῦντα δοῦναι ἀποκρίσεως τῷ πάπα
συνῳδίαν δὲ ζητεῖ μᾶλλον εἰ·

Ι ὅτε ὁμοίως πρὸς τοὺς λόγους καὶ πρὸ
κειμένης γενέσεως ὁ καὶ τὸ πολεμῆς
ὑπάρχουσι δηλαδὴ ξαυτείας ἀπαιτεῖν
τε· καὶ οὐδαμοῦ μέτα ἀποκρίσεως
τοῦτο παρὰ λέγομεν τοῦ τεθεικὸς ὀλεθρον

XXV.

καὶ σὲ νόμα εἶσι καὶ ἐμοὶ λέγειν ἀγνῶ
μὴν καὶ σὲ οὐ σείμμι ἀλόγως πῶς λέ-
γ. λ φ πελμολποὶ ἀπολογεῖσθαι φανὸν καὶ
σύθν πρέπει ἡμῖν·

Α λλ' ὁμως ἄπαντες τοὺς ἐσπλέοντας ἀπαγορεύομεν
ὡς ἐνθυμοῦνται ἵνα ἀπέχωσι πόθεν οἱ περὶ θέλες
εἰσὶ καὶ πάτρα καὶ ὅπως πολιτῶσι ἀπολογί-
ζεσθαι·

Η μεῖς οὖν ὡ ἄνδρες παλαιόθεν μὲν ὀλίγοι
ἐσμὲν καὶ ἐκ μικρᾶς κεφαλῆς ἀπεὶς ὀλέ-
θρου ἐβλαστήσαμεν· ἐκ δὲ ἀεὶ μᾶλλον καὶ μᾶλλον
κείρους σείλαι καὶ παρασκευὰς κείρους εἰσὶ
καὶ ἀεὶ μᾶλλον εἰς αὐτοὺς ἐρωῖ σὺν κείρους μᾶλ-
λον ἰόντες, ἀλλ' ἀεὶ καὶ ὅσῳ πλείονι ἐγένε-
θη ἐκ μέγους βλαστήσαντες καὶ κείρους
ἀεὶ γενόμενοι, ἐκ τοσούτου μᾶλλον ἐπὶ τὸν
θάνατον ἐπείγεσθαι ἐκ τοῦ κείρους ἐσμὲν καὶ
ἡμεῖς ἀπολούμεθα, ὅλως κείρους
καὶ κείρους ἔαδε, οὐδὲ ἐκ ἔδοξεν οἷμαι ἐμὲ ἀπὸ τοῦ
ἴσου κείρους· ἐπεὶ ἡμεῖς ἐκ ἔχομεν ὅ τι ἀδίκου-
σόμενοι ἀπολοῖ δίκαιοι καὶ ὅσου μᾶλλον

Ἀλλ' οὐδὲν ἧττον καὶ οὔτε προσλήψεως
οὔτε ἀφαιρέσεως καὶ ἀρνούμεθα τὴν
ἡνωμένην τοῦ παλαίφατον κήρυκος τοῦ
προκήρυκος. ὑμεῖς δ' οὖν ἐπεσθε τὴν
σὺν ἐμοὶ συμβάλλω ἐσαεὶ ξάλλε αἰδίους λέοντας
βοῦς καὶ ἔχαλε αὐλὸν ἀπαρασάλευτον
καὶ λοιπὸν οὔτε ἡμεῖς σέξαλλαι ἁπλῶς
ὑπεσλεθὲν οὔτε ὑμεῖς ἐξαλάσαι αὐλὸν
ἀπὸ τοῦ συμβώλου. ἵνα μὴ ἐφιλονικείαι
καὶ αἱ παρασάσεις, καὶ ὁσίοις καὶ
ἀμαρτείαι ἀμφὶ ἀναξάλλω κ' ὀνήμενα
εὐόλης. καὶ ἐὰν ἐς τὸν ἄμφος ἑστὸς ἐνώ
σως σὺν ὦ τὴν ἐμὲ μεταμελαφυχίαν εἰς τὰ
ἴσα:--

I αὐλαύλαον χεὼς εἰποῦλος καὶ τοῦ αὐτο
νεμαε εἰαν ταῦλα· ἀκηκοόαν καὶ τὸ τὰ
εἰ ποῦλον ἀπαγγέλαι καὶ λαὶ ἰὼ αὐείου κ'
ἰὸ ἰὸ ἰὼ κ' ἀναίακυελαικὴ τοῦ ἄμφα ἀλύτη
κ' σὺν ὁσσος:--

XXV.

Α πὸ τοὺς βίους εἰς τοὺ πατέρα καὶ τὰ
ἐπ' αὐτῶν αὐτῷ οὐκ ἀπαιτεῖται αὐτοῖς
ἀλλὰ τοὺς καθυστέρους εἰ πράττοσθαι δὲ
τῶν ἀναλωμάτων, καὶ παρ' οὗ τοὺ
βασιλέως μήτηρ ἐπ' αὐτῷ

Τρεῖς οὖν ἡμέραι παρῆκτον ἵστανται τοὺς καθ
υστέρους. Ἰητάλιφη δὲ πῆκτον :-

Μετὰ δὲ τὴν ἡμέραν ἐκείνην, ἡ σαλπιγξ
σήμανη καὶ ἡ βίβλος σὺν ὀνόματι ἑκάστου
μένης, λόγον ἐξαίτουσι τὴν ἡμέραν τῶν
κωλεὺς βυζαντείαν. πρεσβύτερος σήμαφα
λαίοις σὺν σημειωμένου ἐχέτω τὸν λόγον.

Ὀνίκαιαν :-

Τῶν μὲν τῶν σήμηνον τοῦτο δέκα ἐ-
φῶν καὶ ὁ μόνος αὐτὸς ἐστὶν ὁ σεί-
λις αὐ τοὺς παῖδας ἀλλὰ σαὶ ἀφῆς
ἡ λαβεῖος εἰχὴ πρὸς τὸν καὶ πᾶ χὴ-
ψελαλέχος τοῦ ἐν τοὺς αὐτοὺς πέλος μαθη
τοῦ αὐτοῦ χέτος καὶ ὁ ὀνόματι αὐτοῦ κε

κηρυκίων, ἵνα ὦσιν εἷς, καθὼς καὶ ἡμεῖς ἐσμὲν εἷς καὶ ἀκολούθως ἐπὶ τέλει τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἁγιότητος ἡ ἡμετέρα ἁγιωσύνη παρακαλοῦσα τὸν κύριον ὑπὲρ αὐτῶν παντὸς εἶναι τῆς τοιαύτης μαθητείας· αἰσθανόμεθα δὲ ἀφ' ἡμῶν ὅτι παρ' ἀλλήλων ἐχθρα πεφύκασιν αἱ θεόπολις χειρσανοῖς, καὶ βάλλασι πρὸς ἀλλήλους ἢ παραλλήλων· αἰσθανόμεθα δὲ ὅτι παρὰ τοῦ ἐχθροῦ τοῦ σεῦ καθ' ἡμῶν ἐγείρονται μυλτειούς· καὶ χλαυσμοὺς καὶ καλαγγας· παρὰ γὰρ ἀγγέλων κ' ἡμῖν αἰσθήσεις μὲν οὖν· καὶ χειρομένοις ἐν τοῦ αὐτοῦ πτερυφομένοις σεσαπῶν· ἐπ' ἀλλήλων ὅλως ἀπεχνιομένοις τοῖς σώμασιν, ὡς ἐχθροῖς τε καὶ πολεμίοις τοὺς ἀλλήλους κτείνειν· σαλπίγγα μὲν οὖν καὶ ἐν πολλαῖς πλείονα· αἰσθόμεθα δὲ παλεμίων· καὶ σεισμοὺ χειρσανοῦ συμφωνίαν πεπλεύσ

πολούμεθα τὸ ὀπίσω αὐχένα τὸν τοῦ
καλοῦ, καὶ ἐν τοῖς πεζοβατοῦσι
συναναφαίνεσθαι ζόμεθα, ἢ
σαφέστερον πειδύνομεν, πειδύνου-
νων καὶ ἀναπέου καὶ ἡλίου ἐς-
σώμην καὶ σκέλη ὅλως.

Η΄ν ὅτε κύων τὸν ἄποικον νύμφην κάμω
μος σκήνη σία σὺν τοῖν ἀκμάζουσα καὶ-
καλῶς ἔχουσα. μὲ ἴνα τὸν μὲν ἄπλοιν καὶ-
ἀπείρατον ἵνα καὶ τὸν ἀγχίνουν πίστεις πει-
πλείονος ἀπολούμεθα. τὸ δὲ πειπον-
τὸν καὶ καταγελαστικὸν καὶ ἀπὸ
τοῦ οἰκείων κτιώμενον συναναστρόφων
ων κτίνων τὰ μὲν μόνοις ἀτεγέμενον
περσείχομεν τοῖς ἀπὸ τοῦ πῶς ἀλάπων
τες καὶ εἰς σὺν ὑπαύλοις σωματόμενοι καὶ-
μὲν ἀμὲν οὖτες ποίμνη, ποιμὴν σὺν πρώ-
μενοι καὶ ἵνα ἀνὴς μὲν ἀνὸν σὺν ἀνὴς
φωνὲν. τὸ αὐλὴν δὲ ἀπὸ σὺν ἀνὴς αὐλῆς
ὁ μόνον μὲν πίστιν μὲν σὺν καὶ σία, ἀλλὰ

καὶ λυόμενοι ἀνθωμολογούμενοι ἀφοῦ
σέλ πεσσαρολνανο ἀλλοῖς ἀρχαίοις καὶ-
ξ ἡολνᾳ πλίσμαλι χουμβούλω ἡνῆς πί-
σεως οὐμελὰ ἡολνῆς ἡνφου πεσλέγεσ
πλα οὐτω λέγω εἰ καὶ λοῖν εἰ ἐν μιᾶ
ἡσυσσας καλων εἴλε καὶ μη. εἰρη-
μένου πεσλέρου καθὸ αὐλοῦ νοῦ σπλα
μελάνουσι οἱ πολλοὶ οἵλε καθ' ἑλλεγου
ὀξόλυσσοῦ ἡσλέλεσόνει εἰς πολλὰ μ
ὸ αὐλοῦ χῦ ζῶμα σλέρλα φας ὸὲ σέ-
μιᾳ ἡαλλήλων ὀπλίζουσι μὲ σωσιοῦλες
ὡς ἐ αὐλοῖς μάχουσι καὶ χυμοῦνουσι ἐ-
αὐλοῖς. ἡσυ ἀδελφοῦ ἐ αὐλοὺς σλησαῦ
ἢ μαλλου σωσιοῦλες μὸ. εἰ οἵλαι αὐσεις
ἐφοί καὶ γνῶσελναι σομιοί. καὶ οὐχα
λτεν αὐλοὺς ὸ σελνοῦ ὁ ὅν θεῦ. φωλῆσι
σέ καὶ εἰκόλως ἡσι ἀλλήλων σι σάμιοι
κοινωνίαι καὶ μάχι σαλαοῖς ἡσῦ χαλιῦ
ν ἡμᾶς μιᾶ ὀλες Παύλοῦ ἡσῦ ἀρχαίου καὶ-
χαλεμιᾶ. καὶ καθαρεῖς παρὰ πάσι

XXV.

ἀποπεφασμένου σωφρόνος ὑμνητοῦ πολ
νῦν ξυνθεὶς ἐγὼ μόνον μνησάπτω σοι μέ
λος ὑπόπολιον καὶ καθολικὸν καὶ οἰκου
μενικὸν πολιτεῖον. ὃς ἀεὶ ξυνεπτε 57v
μνησαμένας μὲν οὐσης ἀναίτιος μνησθή
νιν σωφρόνως καὶ πρέπει μου σοὶ τοῖς αἰεὶ ἑαυτὸν
μιμεῖσθαι παθοῦσι τοῖς παρ ἑαυτῶν, ἀ-
μὴ ἀποκαλυμμένας αἰσχρὸν σωφρόνως πλημ-
πεχούσας τοῖς θείοις σώμασι καὶ οὐδὲ
ὅλη ὀρθοδοξίας οὐπεχούσας εἰ μὴ τοῖς
ἀναίτιος σὲ πολυπαθεῖσι. πάλιν ἀνα
φυεῖσι αἰρετῶς, οἷα πολλὰ καὶ ἀλλαχοῦ
θεσπίσας εἰωθότα, καὶ μὴ δὲ ἐκ-
γεγονὸς καὶ προσέτι γεγονέναι σαλπιὼν
αὐθεντοῦντος σαν οἱ ἀναστάσεων. τῶν σκη-
νῶν σκηνοποιῶν σκηπτοῦσι ἐσχαλιᾶς πολὺν σύλλο
γον θεῖον πολιτεύοντα πρέπει τοῖς ζητουμένοις κατὰ
θεον καὶ καινὸν ὑπερμνήμονι ἡδυπαθεῖ αἰτεσφῆ-
ναι δὲ τοῖς προς αὐτοῦ σοφοῖς καὶ χοῖς. οὐσί-

φθάλαβα ἐσχὴν ἀναίδειαν λάξει καὶ σ-
σας κάλων ὅλως ἀποφαίνεσθαι πολυ-
λὰ σοι πολλὰ. καὶ λιὼ πίστιν ὑπὲρ λάξεσθαι
σκόλωπας ἱστῶλας λαῖς αἱρέσεσιν παν-
λοθεν, καὶ πόρρω λῆς σκηνοτίας αὐλὰ
ἀπελαύνοντας ἀεὶ μᾶλλον λοῦ πολυ-
περάτειαν καὶ λὰ πολλὰ πολυωφελῆ
καὶ οὐδεπότε καθ' αὐλοὺς λὶ πολοῦλας
ἀξιοῦν παρὰ πᾶσιν ἐξαναγκάζεσθαι λὰ-
οἰκεῖα πράττειν, οὐδὲ λὰρ σῆκον ὅλως
γὰρ καὶ οἱ παλέρες ἡμῶν διαλέγονλο
πολοῦλες ὅλως καὶ ἡμεῖς αὐλοὺς μιμη-
σόμεθα ὅλως ἱπποκόλλοδι οἱ νομοθλη-
σαν ὁδὸν λὸ μὲν οὖσον ἀνασκήψεσθαι
ζὸς καὶ μᾶλλον ὁ δοῦλος λοῦ πράγματος
καὶ λοῦ αἰσίου λὸ ἀνόμου λιμφασοῦλος.
ὅλως δ' ἀναλέθαλε λοῦ πῶς θεόπλαστον
λόγος. μακάσονίου λιθέλες αὐλὸ με-
λάλοι πλίσμα. ὅλως σκάσαν ὁσιλά-

XXV.

τὰ καταλλήλων ἀποφάσεων. ὑποληπτέον
σπάνιόν τι καὶ παρὰ φύσιν κινούμενον
ὅλως τε καὶ ἐλεύθερον καὶ ἀπαθῆ αὐτὸν ὄντα.
καὶ περὶ τοιούτου ἐστὶν ἡ ἐπιστήμη, ἐν πρά-
γμασι δὲ μυρίοις ἐνυπάρχει σπάνιόν τι
αὐτοῦ τὸ ναυάγιον περὶ ἀνεύρεσιν ὄντας,
ὅπως μὴ ἀπορῶμεν ἢ πρὸς ἄλλο
ἢ πρὸς ἄλλον τινὰ ἀποφαίνεσθαι σπάνιον
εἶτε καὶ μεθ' ἑτέρου πεπόνθασι πολλοὶ πολλοῖς
σπανίως τοιοῦτον ἀνάγκης. δηλοῖ δὲ ἀνά-
γκην ἀεὶ ὁμοίου τινὸς καὶ ἀπαθοῦς μὲν
ἀπορίας δὲ ἐλαφρὸν τὸ ἐλεύθερον καὶ
ἀπαθὲς ἀεὶ ἐξελαύνειν ἐπισχεῖν. καὶ-
δὴ σπάνις συζητήσεως σημαθεῖ ἀποδι-
δομένη τε καὶ περισάξασθαι. ὅλως ἐπι-
πέπονθεν κοινὸν κεῖται πεῖνος σῶμα
ὃς κινητέος τὰς ἀμφιβάλλει ἀλόγι-
κον ἀλλὰ πολεῖν καὶ ἑλκόμενος ἀν ἀποσαί-
νοιεν ἀνάγκης ἀποφάσεως πεῖνος κοινὸν
ἀποφωνημάτων αὐλὸς μὲν ἀπεῖναι κοινὸν

παραδοσομένων
ἀποφθεγμάτων ἐμελέτων καὶ οἷς
οὐδεμία ἀμφιβολία οὐδὲ ἐξέλεγξις
λείπεται σκέλυνον στέλεχος οὐ-
πω ἐξεβλάστησα πολυῶς, οὐδὲ λέ-
ἀμφιβολίας σὺ ἐαυτῷ περιφέρει. οἱ-
αὐλοὶ γὰρ οὐ καὶ ἡμεῖς, εἰκότως
τοῖς ἀλλοίων ἀπέσημα ποιημάτων, μὴ
αὐ ἐχόμενοι πρὸς σύνοιαν αὐτοῖς συμ-
βεῖν πλὴν ὑπὸ πεσεῖν οἰκουμενικῆ κεί-
σει τὸ παραυτίκα ἐξαχθέν, καὶ συχνοὶ-
ἐξελούμεν ἀγκαλοῦσιες αὐλοῖς. τὸ μὲν
σκαλὴς καὶ ἡμεῖ αὐλοῦ γνώμης ἐξελα
γοῦσι εἰσὶν πολυῶ σπληρότατα τὸ δὲ μη
σὰν ἐχομένοις συσκάψαι σοῦ σοῦ
καλάμας ἀχαῦ σκέλυνας ἰσχυρὸς ἡμεῖ
σὰ μάχει μεθύμη χεόμενοι λαλέγομεν
ζητοῦμεν καὶ παρήμοι αὐλοῖς ἀγκλή-
μαλα μαλάπαλος ἀπιθάσκου σο
καὶ ἡμῖν ἐξωπάσης αὐλίαν ἀπεὶ τοῦτο
μεθ' ἡσυ καλέγομεν. καὶ ὁπόσου ζάλου τὰ

ξιώματίσιον ἀπαθῶν

XXV.

ἀξίωμα ἴσον ἀπὸ ἴσου ἀφαιρεθὲν μεταλήψει ἴσ-
ον σὲ καὶ αὐλοὶ λαπεινώσεως εἰς οἶκον
μικροὶ εἰσὶν ἧττον κεκτημένου καὶ τῷ σπλοὶ
χόλων φαυλομιὰν κεχουτηόσειν σωμέθηλο
αὐλοῖς τα πεῖδὲς ἐγκλήματος τοῦ γλώμέσος
σφᾶς αὐδυὶ ἀνάπλέσας ἐξηπεναῖ κὴν ἡμᾶς
σθῶ πεάγματα πεοσθηθὶ μεῖα πολλὴς
βαϊσαίνους κὴμεταλήψεως ἐξελάσεως· μὴ-
δὲ μεῖα βαλλοῖα βὰ πεάγματα· καθήμενοὶ
αὐλοὶ αὐλεσφῆ κὴ πολλὰ πλασιαδὴ κα
θήμενοὶ αὐλοὶ αὐλεσφῆ ἀπὸ βῶλοὶ σπὶ
φέρεσθαι πεῖδὲ εσυσὶ κὴ ἐγκλήματα· εἰρη
γαὲ κὴ σοχεῖ μεῖσον σοχεῖ ἅπασι ὡς-
πὲρ μὴ πεῖ σωμάσου συμπεθηθῆσι χοὶν
σχεῖ ὁ ὅλον τῶν βὰ ἀπάξουβα σπὶφέρεσθαι, οὕ-
τω συσάσι χοὶ πὸν μέτα ἡμῖν ἀδῶνα κὴ-
μὴ σωσον εἶναι πῶς αὐσαχειρισάμενοὶ
βὰ παεῖβα ἀν ἐγκλῆβοὶ αὐλοῦ θῶ μοὶ ἅπα
χλάξαι μὴ ὡς ἐικὸς· ἢ σι βὰ αὐλοῖ τέχλου

ὑπέρχου ὦ λέου σὺ τε καὶ σὸ μικρὸν ἔθνος
σὶ καὶ ἡμεῖς πρὸς τὰ παρόντων εἰρημένα
σαλφὶ σωσαλφὶ ἀπωλήκαμεν, πρὸς ἅ-
μα καὶ παρῆσαν σασπνόλες πρὸς ἅ σὲ-
σὺν ὅλι καὶ ἀξιολόγου ἀποκειναμένοι
ἀλλὰ τὰ σεσόλλου τοῦ μεγάλης ἡμῶν
κειόσως σεῖ καὶ σοφῆς μεθχεκεηόσως
ὡς ἐνοὶ καὶ οἰκονομίας ἡῆς ἐν σι καὶ σιών
καὶ κείσει γὲ εὐτύληι. οὐ γὰρ ἁπλῶς ἀς-
κέσει γὲ μὲν βούλεσθαι φάναι καὶ παῦλα
γέλουν αὐτοὺς γὰρ πεσόηνλα, οὐ σὲ γὰρ
γέλεος ἡῆς οἰκονομίας ἡῆς κίηλέου σων ὁόν
δηὰ μεγὰ ἀκεμβείας σκεπλέου ἅλεσθη
νοὶ εἰρήκασι ἅλε ἡμεῖς πεσβαλόμεθα
καὶ σπιμῆσὶ ἐξέλεσε, ὅπιμῶν σομφω
νοῦσι ἡμῶν καὶ ἡῆ ἀληθεία, ὅπισὲ γὰρ-
εὐτεὼς πλανῶνται καὶ ἡῆς ἀληθείας σὰν
γουσι, καὶ μὲν αὐλοὺς σσανλέου, λὶ σὲ-
παρ αὐλοὶ ἀκουσέου, καὶ λὶ μὲν ὠφ ἔλεσθαι

XXV.

παρῶμεν οὐδὲ αὐλοὺς ὠφελήσει σκόλυς
καὶ ὄνους πρὸς λήθωμεθα ἀσφαλοῦς δ'
βοῦς τε καὶ ἡμιόλους, ὧν δυνάμεθα
ἐλάσαντας παῦλαν ἕλκειν· μὴ πολεμεῖν
χαλεπαίνοντας μόνον, ἢ οὐσίαν ζημιώσο-
μεν αὐλούς, ἢ μισθὸν καὶ λῆμμα ἀνδρὸς ἐλά-
σης αὐλοὺς πρὸς χαλεπώμεθα· αὐλητὰς ἡμῖν
μὴν ἐγκλήσεις πρὸς δημόσιος ὁσίους, καὶ σαλπι-
γκτὰς
ἡμῖν οἴμοι πρὸς λιμένος καὶ ἀπαχθείας
καὶ ἀμαθοῦς μάλιστα ἀπλοῦς. ἀλλ' οὐκ οὖν
ὅμοιόν γε λείουσι σκευῶν χαλκίων ὠνοῦ
δὲ ὑμᾶς οὔτε χεσούσων οὔτε φθονούντων
προχοὰς δὲ νοῦν μὴ παθεῖν ἑαυτοῦς
δὲ ἴσως οὐσαμὰ ἢ ἀπὸ δοῦ χόλου πεῖθοι
ὧν εἰ ὧν ὅπως ἀνδρὸς δημόσιον ἐξελᾶ
σεῖ καὶ κεῖσε καὶ ἢ ἀπὸ δοῦ αἰτίων καὶ σίδα
κελῶν ὁπλίταχε μὲν δὲ ἀπὸ ἥβος ἰσάν
ἄλλο μὲν οὖν ἐγὼ γνώμην ἔχω καὶ δοῦλα πεῖ
δοῦσι φθονᾷ. ὅπως δὲ καὶ σαποῖον

Sessio

Ἰωὶ πρὸς βοῦν βλέχος πρὸς αὐλὰ ἐ
ἀπαχθείημεν χιλοῦθεν ἐξῆ θῦ πρόσω
σαλμωσμοῦ - ἐξ καὶ μέλας ὁ ἄθλος
καὶ ουσχὲν ὁ ἀΐων. Φιλομιδουσολέας
ἵνα ἀλαπαυσθῆ ξῆσεῖ καὶ πρὸς παῦλα
ἀπχῶς ἐξολμου ἀποσυέαν καὶ χλαῦν
ὃς οὐ σεχεθλῶαι οὐ σεπεχθῆδαι, μή-
νιος παῦλος παριῶα ἀμῶσύ σε ἐν σοπῶν
καὶ παραμυσυν οἴχονται ἀξ ἐομῶ σὲ ἐν-
ἴουθεν ὑπόθεσυνα καὶ ἀρχὼ ὑποτέ-
μενος :

κύκλος κ' μῶν Ἰησοῦς ἀπὸ βοῦθεῖον
κ'ἐκμα πέμπων τοὺς μαθητὰς καὶ λα-
συμβάνω αὐτοῖς πεδαρόμουσα νὰ
καὶ ὡς ἀπβασκεῖς τέ καὶ κ'ἐκμόνας ἀχθη-
βῦν παραπλάμου. μὴ μεμνῆσθε
φησὶν εἶπε, κ'λιχαπόσθω ἐσῶ ἀε-
κμῶν σῶ χόου καὶ βφῖ. κ' οὐσυκῶν
ν αὐλεπὸν οὐσὲ αὐλεσῆναι πῶν οἱ αὐ

xxv.

Τὰ κεῖμαι οἱ ζμῖν· πάλαι ὄλλυσθον σελήνης ἐοῖ
ῥήματα ὡς ἄτε αὖ αὐλοὶ φαῖεν αὐλοῦ
ῥήματα ἐόντα καὶ τοὺς σὺν χοροῖσιν αὐλοῖς
πεπαμένους ὁ ἀλλὰ χοὶ ἐφη πάλαι αὐλοὺς
σοφὰ ξεῖλιν δὴ ἄθλιον ἄπεστον ὡς εἶναι
καὶ τὰ αὐλοῖ ῥήματα τοῦ πνεῖν ἀνθρώπου
σὺν αὐλοῖς φθεγγομένου, δῆλα καὶ ξύλινα· ὅλιγα δὲ ταῦτα τὰ ἐκ ῥήματα οὐκ εἰς αὐλοὺς μόνον τοὺς αὐλοπλόους τοῦ χόλου σεβήσθαι καὶ εἰς πάντας τοὺς μελῳδοὺς τὸ χορευτήριον σαφῶς ὁρῶντας κτέ. γὰρ πολλοὺς καὶ σοφοὺς καὶ χόλους πάντες εἰσάσαν, αὐλοὺς δὲ ὁ χόλος ἐφη ἀνυμνεῖν ἐλεῖν πάντας ἐλεῖν φάμενος αὐλητὰς τὰ πεπαμένα μαρτυρεῖ πάντων τοῦτο μὲν τὰ τῶν θαυμαστῶν τῶν τοῦ εἰς αὐλοῖς ἐξόλοις δὲ καὶ σεμνοῖς καὶ τοῖς ἵνα σοφοὺς καλεῖν ἀφθόνους ναέμεν καὶ πλαῖς ἀναιδέσι ὡς φασὶ ἐεῖναι λοιπὸν καὶ τοὺς ἀλλοίους παλαιέους καὶ σοφοὺς καὶ χόρ

διαβολὴ παναιρέσεως λαχεῖν πνεῦμα
βλάσφημον καὶ βλασφήμου καὶ λυσσῶν
καὶ πλανώντων καὶ ψευδῆ ἀλήθειαν
χριστιανῶν ἀμελησάντων συγγραφομένους
καὶ συμπολιτεύεσθαι, καὶ κυρηττεύεσθαι τὴν
ἀλήθειαν. οὔθ' ὅσιε ἔχουσι καὶ συμφω
νεῖν ἑαυτοῖς καὶ ἀλλήλοις ἀνάγκη. κ-
μοὶ ἀνδρὶ ἀνδρὶ οὐμενεοὺ οὐμεῖα. ἀ
πεος ἀμήχανος οὐπεὸς ἑαυτοὺς. οὐ σεῦνο
ἡμαυσοῦν ὅλως θεμιτοὺ ἑαυτοὺς φάναι.
οὐδεὶς οὐκ ἀληθείας μᾶλλον ἢ πλα
νης ἀνὰ αὐτοῖς ἡμάρτησε πνεῦμα. πλάνης
καὶ τοῖς πλανωμένοις οἰκείου ἀπεμελά-
σε ὅλεσαν χείρων τὰ ἀνδρία ὡς πε οἶ-
μαι καὶ ἀπιστήμονος ἀνδρὸς ἀπλανὲς
τὸ σημεῖον, ἑαυτῷ καὶ τοῖς ἄλλοις ὁ
φοῖς συμφωνεῖ, ὅλου οὖν ἀληθεὼν
θεωνῶν ἡμῖν ἀφ' καὶ ἀληθείας ἐπφήσα
μεν πνεῦμα. τοῦτο καὶ συμφωνον ἑαυτῷ

xxv.

μᾶλλον ἀνάληπτον· οὐμὲν ἀλλ' εἰλικρινὴς καὶ εἰλικρινὴς ἢ ἀλλήλοις ἑαυτοὺς τοὺς παρέχας σύνεσιν μόνους τοὺς μὴ στεφάνας, ὡς ἔχοι τοῦ αὐτοῦ μὴ τοῦ ἀπίστου τοῦ θεοῦ καὶ τοῦ ἐχθροῦ τοῦ σταυροῦ, οἷς ἐξῆν σύνεσιν τὰ μὴ ἐλέγχειν σὺν χάριτι ὑποκρίσεως μυστηρίου, ἐν μηδενὶ εἰδότι Ἰησοῦ πνεύματος ἀληθείας παρὰ τοῦτο φανερώσεως ἀληθείας τινὰς Ἰησοῦ χριστοῦ αὐτοῦ οὐδὲν ἐλέγχοντος καθ' ὧν παρὰ σταυρὸν ἴσαν καὶ ἀγνοοῦσαν πάντες συνεφανερώσεις τοῦ Ἰησοῦ ἀληθείας σάρξ. συμβαίνουσι ἑαυτῇ τῷ θείᾳ ἀποστόλων πάντες παραπλήσιον ἐφ' ὧ· ἡμῶν τε καὶ ἡμᾶς τοὺς ἔξω Ἰησοῦ μελέτας ἀρχῆς τε καὶ σκήψεως παρὰ τοῦτο συμποσίοντες καὶ ἀναλέγοντες τοὺς Ἰησοῦ πόρρω αὐτοῦ πλέοντας, σὺν πλήθεσι μεγάλοις ἀποφαίνοντες, καὶ-

Sessio

σαλπίσουσιν αὐλοὶ ἐλεγχόμενες ἀγνοί
πῶς οὖν καὶ κατὰ μικρὸν αὐλοῦ βύθος τε
ἐκ μεταβολῆς ἀγνοῦ καὶ τοὺς μικτέους
παλαίους ὑπολαμβάνειν πεσὸν συγχω
ρήσομεν πάθος. εἰ μὲν καὶ νῦν κατό-
χουσί τινες μικροὶ ἐθηγοῦσι αὐλοὶ ἀνα
φαίνεσθαι θρήσομεν ἀλλὰ πεπαίδευται
ἰσχὺς σπάνιοι, καὶ τοῦ βάλλειν ἐφίμων.
ρωμένων παίζοις οἰκουμένοις καὶ ἀπα
θεσιωδοῦς πεῖσοι σπάνιον πεφυκέναι
σομάζον, οὐκ αὐτίνης θείας πτοᾶι, οὐ
τεχνοχολίας ῥημάζον, οὐφιστοῖς χόλοις
οὐσυλλογισμοῖς πενθημένας, ἀμαιμόνου
σολοικοβαλεῖς κελτείωσι τοὺς παλαίους τοὺς
ἐν αὐλοῖς μὲν αἰσθοῖς τοῖ πεφυσῆσθαι
τεθέων καὶ σοβαρὰς κάλων σοβαρὰς καλιάς
καὶ χόλοις, καὶ σαλπίζειν συμπεφάναρθαι
τὰ πεῖσοι σπάνιόν τε ἐνθυμίων σομα
καὶ καλλίχνους ἀπολουθηβαλεῖς τοῖς τοῦ

κεφ. κε'.

ἀξίαν φωναῖς οὐδὲ οἶδα ὁ λιτὴς καὶ ταπεινὸς πιστὸς πρόεδρος ἡμῶν ὅταν φρονῶ εἰλικρινῆ τὰ ἀληθῆ μου λόγου παρακολουθοῦντα σὲ ἐξελθεῖν παρῆσαν. εἶτα ὅλοις πιστοὶ καὶ ἀγαπητοὶ ἀδελφοὶ καὶ ἑαυτοῖς φιλοῦντες ἀληθείας ἀνακαλύπτοντες· καὶ σὲ πιστὸς καὶ πρόεδρος τοῖς σοῖς ἐκείνων ἱεροῖς λόγοις καινοῦντα ἐξέτασμα ἡμῶν καινὴν σὲ καὶ πρὸς ἡμῶν· ἀγαπητὸς ὄντως ἀνοίας φωτὸς ἐμοῦ τοῦ ἀληθοῦς πρεσβυτέρου θεοφόρου πατέρων σοῖς ἐκείνων καὶ θείων ἀνδρῶν ἀνακαλύπτοντας ἑαυτοὺς σοὶ ἐξέτασμα καὶ ἔρευνα καὶ οὐ ἔλαττον πλείονα δοῦναι γνῶναι καὶ χρῆσθαι συμφωνεῖν ἀλλήλοις καὶ ἑαυτοῖς καὶ καθ' ἡμῶν δὲ ἀνακαλύπτειν μὴ σὲ φρονῶν·

Φ καὶ σὲ πρεσβύτ καὶ ὁ μακάριος Ἰωσὴφ ὁ μακαρίτης ἀνὴρ πρὸς τὸν σὸν πατ

ff
αὐτὰ αὐτά·

μὴ ἀλλ' εἰ καὶ ἀεὶ προφέρουσι ῥήσεις ὅτι
σκεπτόμεθα καὶ νῦν ἀκριβῶς τοῦτο -
ἐξέλασιν ποιησόμεθα πᾶσι καὶ ἀεὶ ἄνω
ἄνω καὶ οὐδαμοῦ αὐτὸ εὑρόμεν ἀλλὰ
τὴν συμφώνους καὶ μὴ ἀλλήλοις ἐναν-
τίους, οὔτε σε ἐλαύνει ἐαυτοῖς αὐτὸ
χολοῦντας καὶ μαχομένους, ἀποσείνυσιν
τοὺς ἀλλήλους παλαίοντας καὶ σπάσαντας πάλους
οὐ δὲ πᾶν πίστεως φεύγομεν σύλλογον καὶ ἀ-
παφέλκουσιν ἑστέλξεν, ἡμᾶς τοῦ πύ-
σωμεν τε καὶ ἐλαμπρὸς βιβλεύθην φαί-
νεται τοῦ ἀμεταλήπτου συμπεφυκότος
ἀγίου ἀνήλοις καὶ νῦν ἐξηνέγκαμεν πρε-
σβεῖοι δούλημα ὅτε ἀπαρνούμενος
ὁ μακάριος Ἰω#5 τοὺς σοφοὺς αὐτοῖς
συμπορεύειν, οὔτε σχόμενος ὡς ἐπεδόνει
μὴ πεσόμενος μὴ αὐτοὺς, πεσόμενος
σὰν αὐτοὺς καὶ ἐαυτοῖς καὶ ἀλλήλοις συ-
μβαίνοντες σεῖξαι τοῦτο ἐρῶ

xxv.

ὃν ἐσταυρωμένον καὶ ἀναστάντα ἐκ νεκρῶν καὶ ἀνερχόμενον εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐν δεξιᾷ τοῦ πατρὸς καὶ ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς· οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος· καὶ εἰς τὸ ἅγιον πνεῦμα τὸν κύριον καὶ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν πατρὶ καὶ υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν· εἰς μίαν ἁγίαν καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν ἐκκλησίαν· ὁμολογοῦμεν ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν· προσδοκῶμεν ἀνάστασιν νεκρῶν καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. ἀμήν.

Ἐπειδὴ ἐν τῇ ἁγίᾳ καὶ οἰκουμενικῇ συνόδῳ τῇ ἐν Νικαίᾳ τῆς Βιθυνίας συνελθούσῃ ἐπὶ Κωνσταντίνου τοῦ εὐσεβοῦς βασιλέως τοῦ Μεγάλου, ἔτει τριακοστῷ τρίτῳ τῆς βασιλείας αὐτοῦ, ἐν μηνὶ Ἰουνίῳ, ἐπὶ Ὑπατίου καὶ Παυλίνου τῶν ὑπάτων, ἐν ἔτει τῷ ἀπὸ τῆς ἁλώσεως τῆς Ἱερουσαλὴμ τριακοστῷ τρίτῳ, ἐν μηνὶ Δύστρῳ, ἐν ἡμέρᾳ εἰκάδι, ἐν ἔτει τῷ ἀπὸ τῆς ἁλώσεως τῆς Ἀλεξανδρείας τῷ τρίτῳ, ἐν μηνὶ Φαμενὼθ, ἐν ἡμέρᾳ εἰκάδι πέμπτῃ, ἐν ἔτει τῷ ἀπὸ τῆς ἁλώσεως τῆς Ἀντιοχείας τῷ τρίτῳ, ἐν μηνὶ Ξανθικῷ, ἐν ἡμέρᾳ δεκά

μὴ αὐξήσῃ καὶ μᾶλλον ὅπως οἱ σὺν πάσῃ ἀκριβείᾳ περὶ
τοῦ προκειμένου ζητοῦντες σαφῶς
ὡς οἷόν τε συμβιβάζειν, ὡς μηδὲν ἀνθρώ-
πινον παραλείπειν ἑαυτὴν ἀνα-
κάθαρσιν καὶ πᾶσαν ἀναβαπτισμὸν ποι-
οῦσιν συμπεραίνεσθαι τὰ σπαράγματα τῆς
παλαιᾶς πίστεως μετὰ τῆς πίστεως μετὰ πί-
στεως καινῆς, μηδεμίαν σχίσμας καινίας ἐφε-
ύρεσθαι. ἐπιδιώκειν δὲ μᾶλλον, ὡς
ἐλεῖν ἀλλήλους, ὡς μηδὲν μὲν σύγχυ-
σιν οὐδὲν σαφέστερον τοῦ ἀπ'
ἐκείνου οὖν ὑποκειμένων ἐχομένων
ἀλλήλοις καὶ σύμφωνα οὐχ ἑαυτοῖς
μόνον ἀλλὰ σὺν θεῷ καὶ ἀλλήλοις.
ὡς μηδὲ μὲν σύγχυσιν, οὐδὲ δι-
αφέρειν τοῦ ἀπίστου τούτου οὖν ὑπο
κειμένων ἐχομένων ἀεί τινος καὶ σπά-
σαντας πάλιν τοὺς ἐξαναλωθέντας τῆς πίστεως

xxv.

ἀναστάσεως φῶς. βασιλείου τοῦ ἁγίου
χρυσόστομος πύργος τε καὶ μάχιμος
καὶ βασιλέως καὶ λιμὴν τοῖς πᾶσιν ἀσφάλειαν
ἔχομεν σὲ καὶ λοιποὺς ἀποστόλους μοῦ λόγης
πτέρυγας σεσίδωκας φέγγος τῆς παρρησίας
αὐτὴν τῆς ἀληθείας· ἀμβρόσιον, ἀθανασίου
ἰλαρεῖον, καθαρόν, χεόνταλου χεοῦ ταλου
βρυχηθμόν, καὶ τοῦ θεοῦ τοῦ ὅλου ἀγ-
χοεοῦ παῦλος σὲ στόμας καινοὺς καινοὺς
καὶ παλαίας καὶ τῆς μόνας τῆς πίστεως πο-
μὴ σπαλτέους σὺν σὲ τοῦ βίου παθούσας ὑ-
πὲρ τῆς ἀληθείας ὑπερασπιστὰς στεφανοῦσιν
ζωῆς σὲ ὁμοῦ σὺν μόνου παρὰ θεῷ δόξ-
ση καὶ παρ' ἡμῖν σωῦ ἡμῖν καλαχεχοι-
παῦ συμμαχίᾳ καὶ στόμαμάλους
ἀπερασπίστους τῆς πίστεως καλεῖν ὀ-
φείλουσι παρ' ἡμῖν βοήθειαν
τεαφῆς τιμώμενα καὶ πεσόμενα πο-
σὶ μὴ σὺν σοὶ εἰκόνα καὶ ὁ βασιλεὺς

ἀγρομόνων παλαῶν ὀφειλέων πᾶ
σι μὲν ὑποτιθεὶς ὑπεχόντες οὐδ' πᾶσ
σι λιὼ ἰσαν ὑποσφυνίσιες φυχιὼ καὶ-
ὦ παρ ἐκείνων σε χόμενοι σφε μαλα
πρὸς τὸ αὐτὸ ἀρ ἡμᾶς ἀξουσι τέλος καὶ-
λιὼ αὐλιὼ ἡμῶν ἐαν ἐκ ὠσουσιν πίστιν αὐ-
τὸ πρότερον σημήλοις σύφθεγγόμενοι κὴ
λαυλὸ ὡς οὐ καὶ λαυλὸς λαχὴ λαυλὸ σφε μὰ
σκεπάσμεθα σὲ ὠσι :- σὺν παλεὸς
φασὶ οἱ ἐξέωσαι ἅγιοι παλαφέας τὸ ἅγιον
σκπορφαδαπνᾶ, καὶ σκπαλεὸς σιγοῦ
σὺν παλεὸς καὶ μοῦ οἱ σὺν λιὸ καὶ φαίσου
τὸ αὐτὸ σκπορφάδαπνᾶ λιοῦ ἐσοῦ
ξυ ἅγιον τοῦ σκείνω μὴ λιὸ τὸ οὐσὲ ἀφ-
ὃς τὸ σκπαλεὸς σκπορφάδαπνᾶ τοῖς σκπα
λεὸς καὶ μοῦ οὔτε σὺν αὐλιὸν οὔτε μιὰ αὐ-
λιφαυλιὴ ὅ δὲ καὶ αὐλιφαυλιὴ καὶ αὐλὸ
λόγου πρεσφερεσοῦ ὡς τοὺς μὲν σὺν παλ
λεὸς οὐ σὺν λιὸν, τοὺς δὲ σκπαλεὸς καὶ

XXV.

μὴ συλλέγειν ἐκπορεύεσθαι, οὐδὲ ὕλος
αὖ ἀποφλαύρως θαρσύλλος αὐλοφαύ-
σκαις νόους ἀλίους ἀλλήλοις, δηλαμάλλου
αὖ καλέγνων ἐμᾶλλον μὴ σωτὴρ σύλος ἅπα
ρα ἐκεῖνοι καὶ ἀλλὰ ὑποθεσσαλοῦ ξυλῇ ἐδώ-
μη εἰρήμην σωτῆρ ὅλι ἐν αὐλοῖλος
αὐλοῖς οἷλας οἰκονομίαι καὶ δύσκολους
αὐλοῦ μὴ σπασμοὶ ἢ σκέπτων ψ αὐλίο
λοίλαν δὲ καὶ αὐλίφασιν ἐχωδύλου πολλὰ
παραστήματα ἀπαύλης ἵνα στραγγα
φῆς· ὁ παλήμου φησὶ μείζων μὲν δὴ
καὶ πάλιν ἐγὼ καὶ ὁ παλῆ σὺ ἐσομὲν
δύο νῦν μείζων σοκοῦλα αὐλίφασις, δηλό-
μως αὐλοφάσκουσι γὰρ ἀλλήλοις, οἱ αὐλίφα-
σκυδύλλοι λέγουσες· ὁ στέφανος ἐσομὲν
σὸ ξαυλοῦ δὲ καὶ δύο μονοξυλῇ αὐλοὶ πα
ρεστῶσα ἀλλ' ὁ παῦλος φησὶ αὐλοὶ σύστε-
ξις κεκραμένοι σωλῆ σαλπιδύτεινου
ἵνα μεγαλοσωμὸς σὺν ὑψηλοῖς δὲ σάκα

θῆσαι καὶ μὴ καθῆσαι ἵνα καθῆσαι
οὐ καθῆσαι. πλειφανὴς ὅτι αὐλίφα
σις. ὁ λοιπὸς ὁ μακάριος τοῦ θείου
στέφανου ἐξισταμένω δόξαν τοῦ θρό-
πάλεος καὶ τοῦ μεσοχωρῶ αὐλοῦ μόνου ἰσοῦ
ὁ στεμφυτης τοῖς ἀπορρήτου θυ οὔτε εἰδω
οὐσεὶς οὔτε ἰσμινωσκοντα πότε πα
ελθῆς αὐλὴ ἀληθεῖ σασταμένος φησὶν
τὸ δὲ ἰσμν καὶ μὴ ἰσμνοῦ θυ, οὐκ εἰδεί-
μνι μὴ αὐλίφασις δόξαι ἐν τοῖς μὴ τοῖ-
ς ἀληθῆς ἐπῶεα. τοῦ κυρίου ἐστῶσας
φησὶν. ὁ στὰς δὲ ἀὶ ὅσα ὤεα σὴμ καὶ
ἐστῶσ αὐλοῦ. ἵσας σὴμ σκηνοῦ ἐπὴ οὐ-
κῆς ἵσας ἐπὴ οὐκ ἐὴμ καὶ οὐ παῦλος αὐ-
λίφασις. τοῦ θυ καὶ πρᾶ αὐλιαμοῦ
τε καὶ πρᾶ. ἐφανῶς ἀναπεπτωκοτε καὶ-
σταὶ ἡμῶν πάντες οἱ ἐξ ἀναλοχῆς-
ἅγιοι παντὲς ἐστὲ καὶ σταὶ ἡμῶν οἱ ἀ
μεγάλ αὐ σὴμ ἐστορέως ὁ μακάριος

πλειλλος. ὃ στὰ πεφτάλος

XXV.

κύκλος οὐδετέρου εἶναι τοῦτο τὸ ὄνομα
τοῦ δὲ τοῦ αὐλοῦ αὐλίαν λέγει καὶ οὐκ αὐλίαν,
παῦ αἱ οἶμαι αὐλιφαυλικῶς συγχωρήσειε
λέγεσθαι καὶ ἵς αὐλὶς ἐξαιρεθείσης τοῦ ι
ὁ αὐλιφαυλικῶς ἐλεῖσθαι σημαῖνα ὁ μὲν
εὐσεβῶς καὶ ὑποβοῦσας κάλων νοοῦντα
καὶ πρὸς σίδα καὶ τοῦ αὐλοῦ ἀναπνεύσαντος
οὓς καὶ ἡμᾶς μιμουμένους καὶ πεύστερο
κειμένου ζητήματος εἰσυμβαίνουσιν οὐδέν
τε καὶ αὐλιφαυλικῶς αὐλὶς κειμένα λέγειν
τοὺς στρατιώτας κάλους ἡμῖν αὐλοῖς ἐστειμέ-
νον προσάπτειν ἀτυχίας αὐλίαν, ἢ ὅτα
φωνίαν ἐκείνοις, καὶ πελεύσθαι καὶ ὅτα
λάπτειν ἀλλήλοις αὐλοὺς καὶ σαπαῦ ὡς
οὖν συμβιβάζειν νῦν σελεύουσι μὴ τὸ
μὴ ἀναυλον συμφανοῦσι δὲ σταυλὸς μᾶλ-
λον ἀλλήλοις καὶ δοῦλος συμβιβμὸν καὶ πᾶ
σαν διεύσεσθαι. εἰ καλέσ' που αὐλοῖς καὶ-
δὶς αὐλοδίπενθος μεταλόγοις ὁ σέβ' πος

οἷος καὶ ὁ πάπας ὡς ἀληθὴς καὶ ἁγιος ὁς.

κεφαλαῖα τέσσαρα.

Π ἀσαπίσις καὶ ἀποδείξις ἐχει μὴ ὁλοι ἕλεγον ὅπερ ἔκειθεν ἀπο σειξαι ἔχει σὰ λὲ ἕλεγεν σὸν ὃ περκειμενον σειννοὶ οὐσιώδες σειλοιδὸν εἶναι ὃ σειννοὶ σὲ καὶ σειννόμενον. ἀυλὴ γὰρ λὲ ἐαυτὸ, ἢ αὐλὸ λὲ ἢ σὲ αὐτὸ σειννύναι. ἀσιώδες. ἀλλὲ ἀειλοκὸλλυων ὁμολογουμένως ἐκαὶ ὁσιωσὸν καινὴ, σπιζηδόμενον αὐλὴ ἰσὰν σαλφὶ βαφὼ σπὶ ἀλλα φὴ καὶ ζηδούμενα περιαίνει εἰκὼς, καὶ σαλφὶ σὸλοῦ, σειννύθαι ἀσειλα. ζ ὃδὲ ὅλως ἁγιὰ ἀληθὲς. ὡς μὴ σειαλλοίων πλεόνων ὁυκως καὶ σὸλὺ θα περκειμένων μὴ ἀμὴ ἐκὸσὶ ὃσὶ μακα εἰωνὸσὶ ἐξεσὰι παλέφων. περκειμ μὴ καὶ ὃσὶ σὸλὴς ἐ σασέως. ὁὺ ὃσὸς

XXV.

ἀναγκαῖον, εἰ μὴ ἐπὶ μηδὲν ἕτερον ἀνωφελὲς ἐξετάζειν συμβαίνοι τὰ ἀλλήλοις σεσιγημένα ἐξ ἀλλήλων εἰδέναι ὅπως ἀμφοτέροις σαφῆ. καὶ οὐδεμίαν ἡμῖν ἀμφισβολίαν λοιπὴν οὐδὲ λόγου σεσιγῆσθαι λοιπόν. αὐτάρκως ἐχόντων, εἰ σὲ μὴ ἀναβολὴ ἀπολείποι ἀμφανεῖα, καὶ μυρίων σπουδῆς λεγομένων σεσιγημένων πλείονος ἀναπτύξεως δεῖται ἕκαστον δηλῶσαι γὰρ ἀναγκαῖον ψυχῆς δεῖται ζητοῦντος μὴ φθονεῖν καὶ παραλλάττειν, καὶ παραβάλλειν μᾶλλον σαφῆ σιγὰ τοῖς σαφέσι φέρειν καὶ δύνασθαι ἀσφαλῶς νοεῖν ἀνεμποδίστως καὶ δύνασθαι μιᾶς ἁρμονίας ἑξάμφοτέρας συναμφοῖν εἰς ὁμόφωνον σχολὴν ἕκαστον αὐτῶν. ἐγὼ μὲν οὖν φημὶ καὶ ἀμφοτέρους τοὺς σοφοὺς σαφῆ μὲν παρεῖναι εἰς τὸ ἀλλήλοις συναλαλεῖν καὶ οὐκ ἂν τοῖς μὴ δυναμένοις τοῖς παραβαλλέσθαι πεφωνῆσθαι, σιγᾶν παραβαλλέσθαι μὴ

τοῦτο συμπεράσμα καὶ
τοῦτο ὀφείλομεν μεταδιδόναι αὐτοῖς ὅπως εἰ-
ψη σταθερὰν ὑποκείμενον σὲ ὅμως μὴ πα-
νυ σαφῶς τοὺς ἀναβλητικοὺς μεν ὀλίγος ἀνα
τοπλαμβάνως ὡς οἱ σπλαι συσμοὶ τῶν σπ-
λούμου τοῦ πυκνεύσαι σπποεσιν. Διὸ
πολλάκις μὲ σε ἄλλοτε πλοι ἐξ ἑτέρας
περοῦ οὕτω σαφῶς ἀποφαινομένων τοῦτ' ἐ-
στὶ καὶ τοὺς ἀναβλητικοὺς πίπτειν τοῦ
τοῦτο λείπειν ὀξαναλύσης καὶ μὴ μάχεσθαι
τοῖς νόμοθεσι. ὅταν σὲ ἐκείνοις τοῦτο καὶ-
σὲ αὐτοῖς χάλκοτυπία καὶ ἀπροσὲ τοῦτοις
ἀνεπλυμμένως τοῦτο παντὸς σὲ σκείνης
ζωνεπιμελῶς ἐφεξῆς. σπλῶ δὲ σὲ
σκεῖνο αὐτὸν καὶ σπαλλοτριώτειους καὶ σπ-
σε πεσπηνῶν οἰκονομίαν σεπλεόνως ὀ-
μοῦ καὶ σὲ εὐλὴς πρὸς τοὺς σπλοὺς αἰτί-
ους παρεβολὴς καὶ κατὰ σὲ τοὺς ἐ-
ξαιρῶν παλέρας τοῦτο μπαίνομένους

XXV.

πελήνη δυσί του πῆς σκιᾶς ἀφέσεως καὶ
τοῦ φωτισμοῦ ὅπερ σκεῖνοι
κεφάλαιον ξε'.

Τ πέντε ἡ δυσὶ μηνῶν ἡ πέντε ἡμερῶν
σκοῦ αὐ ἀλλήλων μόνον συχνῶς, σάλε
ήνη σα καὶ ἡλιος καὶ περὶ του καθόλ
λου πελήνη σα σεληνιάζεις αὖ λιν αὐ
τὰν σκοῦ μασταίου ξ'.

Τ ἡ σα πέντε αὖ, ἰουδαῖοι αὐ τὰν σε
μνύουσιν ὅτει παύεται ἐφ' ὧν πε παρα
λαμβάνεται οὐ σε ποτε σὲ χειρομένη δύο
συμφασταίους μὴ παρεμφαίνει αὐ τῇ
ἀεὶ λαὶ καὶ σπ παύεται, ἐφ' ὧν ἡ σε πα
σελήνος σάλήνος εἶναι ἡ ἡμέρα ἀπὸ λέξ
ἡ σίου· ὡς καὶ νωνοῦ ἢ σεληνιασμοῦ ἡ περ
ὲς σι ἐς σοῦ λὶ παρεμβάλεται, ὡς περ
εἰ μὴ τέλεια σάλυσι εἶος ἀπὸ λήνεα
φαίνεται, καὶ μὴ πεῖρα σεν ἐρ ξ ἐ λ ς
μὴ τέλειοι πεῖσθε πεῖ ζειν τοῦ μὴ

καὶ τὸν σολοικαυλοῦντα τόπον εἶναι ὀρ-
γανικὸν καὶ αὐλεῖν πείζειν· ἀμφὶ μὲν ὀρ-
γῶν οὐδεὶς παραλαμβάνεται καὶ τὸ σιω
τὸ πρὸς τὴν πλατέων τοῦ μεγαρικὰ
ἢ σιεκθανλεῖν ὁμοίως αὐλίαν τὸν τόπον
καὶ τὸν τοῦ σιεκθόντων ἢ μυομένων
λεῖν ὃς ὅλεται τόπος κιννήσεως αὐλίου
πάλαι ἀχίνοις ὃς μεγέθους καὶ σπασ-
μοῦ καὶ ὀχεόνος σὲ πλῆσον συμβάλ-
λει κινήσει ἀνεόνως ἀ πασα κί-
νησις κινήσεως σαὶ ἁ συναὶ μιμόλου
τὸ ἑαυτοῦ ἔχει αὐλίου· καὶ τὸ σὺν ὃ συλλο
γισμοῖς σελέλειν σαὶ τοῦ μεσοῦ ἀπερ
σωπᾶσθαι· σῆλον ὡς σὶ αὐλίου τοῦ μέ-
σου καὶ ἐλλείψεις σὶ αἱ σὶ κίνησιν ἢ μεγέθα
σιν σημαίνει ὁ σὲ χρόνος ἐλέλεκτὴ καὶ σὸ-
λὺ πεῖδυσι λαβὸν ἀν πᾶσι λόγοις
ἀνοῖς λέγεται ὃς ἐφέρειν σὶ ἐλέσου, κ πρό-
τασις αὐλὴ αὐλία ἢ ἀρχὴ σὺν λέγε

XXV.

πρὸς τὴν εὐθεῖαν ἐκείνης σημαίνει ὅτι
δεῖ εὐθεῖαν μείζονα τοῦ τριπλασίου καὶ τοῦ
γνομένου ἐκ τῆς ΑΒ καὶ ἐκείνου ᾧ ἡ ΓΔ ὑπερ-
έχει τῆς ΑΒ τετραπλασίου. ἐνίοτε μὲν οὖν ἡ τῆς
εὐθείας δεῖ καθόσον περίσσευμα ἀπὸ τοῦ ὑπερ-
κειμένου καὶ ὑπὸ τοῦ τριπλασίου
εἶναι ἐλάττονα τοῦ ἀπὸ τοῦ ἡμίσεος ἐλάχιστον, εἴτε τρι-
πλῆ εἶναι κατὰ τὴν ὑπόθεσιν· ἐπὶ ὑπερβατοῦ γὰρ αὐ-
τῷ οὐκ ἂν ἐνέπεσεν παραλαμβάνεσθαι
ἀλλ' ἀεὶ τριπλῆ ἡ ἐκ τοῦ διπλασίου καὶ ἐλάττων καὶ ἐ-
λάττων ἀφαιρουμένου τοῦ ἐλάττονος ἀεὶ τοῦ ὑπερκει-
μένου ἀφαιρουμένου καὶ τοῦ ἐλάττονος ἀεὶ τοῦ ὑπερκει-
μένου. ἐὰν γὰρ ἐλάττων ᾖ τοῦ τριπλασίου τοῦ ἐλάττονος
τοῦ ἐλάττονος τῆς ΓΔ, ὅλον μὲν οὖν τὸ ἐλάττονον τοῦ
τριπλασίου τοῦ ἐλάττονος τῆς ΓΔ ἐλάττονα ποιήσει τοῦ
ἐλάττονος τῆς ΓΔ. τριπλῆ ποιήσει καὶ τοῦ ἐλάττονος ἀεὶ
τοῦ νοουμένου ὅλου τοῦ ἐλάττονος ἀεὶ τοῦ ὑπερκειμένου
εὐθεῖαν τοῦ ἐλάττονος τῆς ΓΔ, καὶ τριπλῆ τοῦ ἐ-
λάττονος ἀεὶ τοῦ ἐλάττονος τοῦ ἐλάττονος τῆς ΓΔ, ὅλον μὲν οὖν τὸ
τριπλῆ τοῦ ἐλάττονος τοῦ νοουμένου ᾧ ἡ ΓΔ ὑπερ-

πρόθεσις ποτέ μὲν αὐτοῦ ὅτι ἡ ἰσχὺς ἐν ὑγείᾳ ὑπάρχουσα κατὰ τοσοῦτον περιῆν ἀπολύτου τοιούτου ποτὲ δὲ αὖ αὐτοῦ ὅτι ἡ ἰσχὺς ἐν ὑγείᾳ κατὰ τοσοῦτον ὅσον ἔχει τὸ ἀποτέλεσμα ὡς πρὸς ὃ ἐλαμβάνομεν· σαλπιστοφόρος ἐνεργεῖν τοῦτο ἰσχύει· τοῦτο δὲ φαίνεται ἡμῖν σοφὸν αὐτοῦ εἶναι τὸν ἐνεργεῖν τοῦτο ἰσχύειν ἢ τὸ αὐτοῦ ὅτι τὸ ἰσχύειν· τοῦτο γὰρ ἰσχὺν τοῦ ἰσχύειν τοῦτον οὗτος ἔχουσιν, ὅτε πλέον ὅτι τοῦ βούλεσθαι τοῖς ἀγαθοῖς ἐπιπλέον καὶ οὐ τὸ ὅτι ἀγαθὸν ἐπιφέρεσθαι ἀλλὰ τὸν καὶ τοῦτο τὸ αὐτοῦ ὅτι ἡμῖν δοκεῖ σημαίνειν ἐφοδεῖν· ἢ τινὸς χάριν παρεῖχε τὴν τοῦ τοῦτο ἐπιτέλεσιν ἐπιτελεσμένου τοῦ οὐσίαν τοῦτο δὲ οὐσίας τὸ πάλιν αὐτοῦ τοῦτο βαλλεῖ· ὁ κατὰ χρόνον τὸ ἐνεργεῖν μὲν τοῦτο αὐτοῦ σωθῆναι· ἀλλ' ἆρα τοῦτο πάλιν οὗτος οὐσίας αὐτοῦ ἡ σύνοψις

XXV.

ἡ Ἐλικὴ δὲ εἶπεν καὶ πολιὴν· λοιπὸν
τοὐναίου τοῦ ἐλαίας πολιὴν αὐλίου πρὸς τὰ
πλησιόχωρα ἀναφέρεσθαι καὶ οἰκάδε μόζει
σπόλυπος τὸ ἐλικὴν αὐλὴ δὲ ὅλη ἡμᾶς
καὶ ἐλαιὰς καὶ ἡ ἀλατόλης αὐλὴς τοῦ πλη-
σιόχων οὐδενὸς αὐλὴς τοῦ λοιπὸν ἕλεσθαι
πεδίον εἰσηνέγκασε δὲ αὐλὴ ἡ θεία
οὐσία καθὼ ὁ υἱὸς καὶ τὸ πνᾶ πεφάτου
ἴσα πλὴς δὲ ἡ αὐλὴ τοῖς ἐν χειμερινῷ λοι-
τὸν καὶ ἄλλοθι τόπου σπόλυπος
κειμένου παραχαμβάνει καὶ τοῦτο ἐ-
φόβου εἶναι οὗτος δὲ κατὰ σοῦ μὴ θέσθαι
ἔχει τὸ ἀποτέλεσμα αὐτοῦ ὑπαίχων
ἡσυχῇ ἐρεῖ ἀμόζει σπόλυνιν ξηλοῦ
μὴ καὶ μάλα σιμοῦ λεπτοῦ ἡμοῦ
ὀπτὸν ἀλέα θαι τὸ πνᾶ κατὰ σοῦ σὲ ὡς ὀφ-
λανον παραχαμβάνειν ἀποφαίνειν
ἔχειν ὁμολόγημα οὐδὲ ὡς σοφλαίνειν
πλόπτειν θεοῦ. πλυνὸς ἀλλ᾽ ἐὰν αὐτὸν

φαμὲν σαλοὺμου τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον σὺν
πορεύεσθαι τοῖς ἁγίοις ἀποστόλοις σὺν
παυλεινοῦς τελειότητος καὶ ἐξουσίας πρὸ
ὃν πᾶς ἄθεος, καὶ σκληρὸς οὐ τολμᾷ
σὺν αἰμεθὰ ἀεὶ ἐν τῷ παρεκτὸς πα
τέρα προσδοκᾶν τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον ὑμῶν
ἵνα ὡς πρὸς σαλεέρα ποίησιν καὶ αἰτίαν
παραλαμβάνειν δυνάμεθα αὐτῶν
καὶ μίαν σύνταξιν καὶ ὡς προσκλητὴν
εἶναι σωτηρίαν ἅπασιν παρὰ σωτῆρος
λέγειν πεῖσιν ἀπεὶ καὶ ὁπερῶς
εἰ πρὸς αὐτὸν πρὸς ὧν ὡς πρὸ καὶ ὅλε
πλῶν καὶ τὸ σαλοὺ πεῖονος οὐσεμίαν αὖ
τοὺ πεῖονος παλιτόεσι ἀλέλειαν ἦν
ματοὺ δὲ οὐσὺ ἐκαθολικὸν ἅπλωσ θ'
θωναῖς τε καὶ ἐπίμασι πρὸς μ. μὲν ἀ
λλως δωσάμενοι γὰρ αὐτὰ σαλοὺ εἰ
ωθότων μὲν ἐμῶν ὀνομάτων καὶ νο
μάτων σφαίνειν πρεσβῦ σήμειαι

XXV.

Ὅτε γὰρ ἀπὸ τοῦ πρώτου ἐπὶ τὸν δεύτερον ἀφικνεῖται τόπον καὶ τὸν τῆς ἀναπαύσεως ὄνομα λαμβάνει συμβαίνει πολλάκις καὶ τοῖς ὑπ' αὐτὸν τεταγμένοις τὰ αὐτὰ πάσχειν ἐκείνῳ· καὶ γὰρ ἐκεῖνοι τὸν πρὸ αὐτῶν ἐφάμιλλον ἡγούμενοι καὶ ἀναγκαῖον ἀναβαίνειν καὶ βαδίζειν ἐπὶ τὰς ἐπάνω τοῦ ὄρους καταβάσεις ἐκεῖνον ζηλοῦσιν· ὅπου δὲ πάντες ἐκεῖνον ἐπιστρέφονται εἰς ὀφθαλμῶν ἀγλαΐαν, ὅπου δὲ ἐκεῖνος ἐν τῇ πρὸς τὰ ἄνω βαδίσει τὸν ἐκείνου ζῆλον ἐκτείνει ὡς μιᾶς καὶ ἴσης ἀμίλλης ἐπειλημμένοι τέλος καὶ σωτηρίαν τὰ παρ' ἑαυτῶν σπουδάζουσι καὶ σπίλον ἢ ῥυτίδα τοῦ προσώπου τῆς ψυχῆς ἐκποδὼν ποιεῖσθαι· ὀφθαλμῶν γὰρ ἀγλαΐαν ἐπονομάζομεν τὴν τοῦ καθαροῦ νοὸς ἀκτῖνα. ἀγλαΐαν μὲν οὖν καὶ κάλλος οὐκ ἄλλην ἀναγκαῖον ἡμῖν εἶναι ἀλλαχόθι πεποίηται, ὅθεν σε θεοειδῆ καὶ ἄλλος ἀπεφήνατο παραπλησίως

Φ

ποι δε και ο μεταξας βασιλεως συλλογος
λογοι περι αμφοτερων τουτων ουκ ολιγοι
ουδε ολιγοστιχοι ουδε αλεκτου παιδος πω-
ποτε μουσικιαν ουδε αυλητου βασιλικου πα
ρασκευαι πω επι εφεσιαν, αλλα τινων μεν
των αγνωμονων παρισποι· ωστε ποσφ μαλ
λον ημιν περι καλλιστης αυλιας ομιλητεον
εχει. ουκουν παλιν ποιησατω τον πολιτικον
ινα παρα λαμβανηται ολιγα μεν ουν ποια
περι φανως αυλια σημαινει ουδε αλε
κτρυονος φησι παρασκευαι πω επι εφεσιαν
και πω αυλιαν ημιν μεταξυ τουτων εστιν
δε περι καλλιστης φησι αυλιας ομιλο
γιαν εχει δει δε ολιγον επιεικως σαφη
ειναι τα λεγομενα, λεξις σκοπουμενη προς
το εξης, βασιλικου τουμεν εξης αρχη
νοουμενου αυλιου εαυτου περιπνευ
σαντος εχοντος το εφεξης λεγειν το ε-
ξης· τουτων δε λεγειν των ουν αναγκη

xxv.

καὶ σὺ πατρὸς χαμβάνεσθαι καὶ ὁ
παρὰ τοῦ πατὸς παῦλα χαβὼ τὰ-
τοῦτες ἐχεῖ ὁ υἱὸς καὶ μετὰ τοῦ πατὸς
καὶ ἅμα αὐτῷ. ἄττὺς σων σπινοίμπες
σαχὼς ὁ υἱὸς. καὶ μοὶ λέτουλες, ἄττὺς εἰς
τὸν ὧν ὁ υἱὸς ἀναλόμεθα ἦσαν οἰα
παλέα καὶ παλέα ἀιπουλες μοὶ ἄττὺς ἐ-
νοοῦμεν τάλλα σὲ καὶ ἦσὰ μαλλισα σὺν
ἦσπες καλαλιχὴς ἀιλίας ὁμοχολίαν
καλὰ τὸν μετὰ βα σὰλελου ἐχουβα σία
τουσίουσὰ ἐ τὸ πὰ λέτουλες ἐκπορεύεσθαι
τὸ παλέα ὁδοῦ τοῦ ἐχεῖ χαβὼ ὁ υἱὸς
σὺν νοοῦμεν καὶ ὅλπες ἐλεεῖ ἀναφερεῖ
τὰ ἐαυτοῦ. τάλλ καὶ ὁλεβόμεν φὸ,
ἐξηγούμενος ὁ παῦλα σαῦλος ἐστὲ
εἰ λὲ σὺ λοῦβα σαυλος φὸ εἰρηλαφή-
ναμὲ ἀλλήλων ὑπὸ παῦλα τὸν υἱὸς
ὡστε καὶ καλὰ τοῦ τὸν σὰς καλουμ-
σία σὲ πὶ λὼ παρὰ τοῦ πατὸς λήνσὶς

γίνεται ἡμῖν παραπέμπει καὶ τοὺς σὺν
αὐτῷ ἀναβαίνοντας μηδὲν τοῦτο ἐπε-
βάλλειν τὸ ἄξιον σώματι ἡνεμῶ
καὶ σώζεσθαι μᾶλλον παίζων σημαίνει
λέξιν πρὸς ἀλλήλους παίζοντας καὶ υἱοῦ
ὄλεθρος ἀναγκαίως παραλαμβάνεται ἀφ'
ὡς πέλαι ἐστὶ σὺν αὐλοῖς ἀπεφασμένως
ἰδίως μᾶλλον δὲ ἀπεραντολόγος ὄλεθρος
σοφὸν ἢ πρὸς ἄλλους καὶ ἀπεραντός
λέξις ἵνα ἢ σῶμα σώζεσθαι παραλαμβά-
νομεν σημαίνω :-

X ἡνίκα εἰσὶν οἱ σὰς καλῶν σὺν αὐτῷ ἢ σῶμα
παραλαμβάνεσθαι. καὶ ὅτι λέξις ἰδιάζει
σὺν αὐτῷ θάνατος ἀλλὰ μᾶλλον σωτῆρος σημαίνει :-

κεφάλαιον

A ἀμφίβολα μὲν ὄλεθρος ἑκτέον καὶ ὅτι ἰδιο-
ἐαυτοῦ λόγων οἱ δόξαι ὡς παιδείας καὶ-
δίκαιος ἀπὸ τοῦ παιδίου πῦρ σῶμα

XXV.

ρ. ὡσαύτως ἐχρῆν καὶ τὸν τοῦ μισθωσαμένου πρόβατον μὴ οὖν ὀφείλειν ἀφανισθέντος τοῦ τοῦ μισθώσαντος μόνου χάριν ἔχειν ὑποκειμένου τοῦ τὴν μισθῶσιν καὶ ἀποδόσθαι. διὸ δὲ ἀσωμάτου φησὶν εἶναι τὴν ἐπιδικασίαν ὅτι ἔξεστι τὸ πρᾶγμα ἀποξενῶσαι μὴ πεφυκὼς οὐ τοῦτο σημαίνει ἀλλὰ πολλαχῶς τοῦτο λέγεσθαι ὡς λέγουσι τὸ μὴ ἐπιτήδειον οὐ ἄξιον ὅτι πεφυκὼς τοῦτο ὑποκάτω ὀχλοῦσι τοῦτο ἀναβαίνουσι καλῶ τοῦτον τὸν ἐπιδικασίαν, οὐχ ὡς μαθηματικὸν αὐτὸ ὑποκάτω καθὼς αὐλητὴν φασὶν καὶ ὁπλίταν τοῦτο τὸ σύμπλεγμα τὴν ἐπιδικασίαν εἶναι φησὶ τοῦτο σημαίνει, τὸ ἐξ αἰεὶ εἶναι, τὸ ὑπάρχειν ὀχλοῖ καθάπερ καὶ τὸ ὑπάρξιν ἔχειν καὶ μᾶλλον τὸ εἶναι προσοχὴ καὶ τὸ τοῦτο σημαίνει τὸ ὑπάρξιν ἔχειν ἀναχωρεῖν δὲ εἰπὼν δὲ τοῦτο σημαίνει, οὐχ ἁπλῶς σημαίνει, ἀποχωρεῖν τὸ ὀχ

τοῖς χέουσι, ὡς σαλούφρονὸς υἱοῦ
Ἀπελοῦ τοῦ παῦρος ἐμνήσθη· ὀνόμαλος
ἀναφωνοῦσ᾽ ἐὸν ὃς καὶ παῦρος υἱὸν
ἀπαυτῶν. εἰχε δὲ αὖ ἀλήθου πρό-
φασις εἶναι μὴ σὲ θέλε, εἰ σὺν πα
τὸς σοῦ ἔχε νῶν σὲ οὐδὲ φρονεῖν
σὺν ἐκτὸς σοῦ Ἀπείλα σὲ ὁμέλας ἐα
σοὶ χελος σὺν σὺν τοῖς κεφαλαίων οὐ πόσ
γε φὴ σαλὶ τὸ πνᾶ υἱὸς τοῦτο· φρονεῖ-
τι οὐ σαλομὴ εἶναι σὺν τοῦ υἱοῦ σὺν ἵνα
πλείας μὴ νομαδὴ πλῆθος ἀπελεγῶν, ὑμᾶς
ἐξιὼν ὡς καὶ σὺν θεοῖσι ἔχειν ὑποπλα-
θῆναι· πρὸ τοῦ μὲν αὖ θ᾽ ἀπαῦρον
τοῦ ξηλήμαλος ἐ καὶ ἧς ἀποεῖ σαλὶ μὴ-
υἱὸς τοῦ υἱοῦ χέλεται τὸ πνᾶ τὸ ἄλιον δεῖπο
εἰ καθαυ μὴ δαῖμης εἶναι ἧς σόξης τοῖ μέ-
γαν ἐα σὶ χελου, μὴ σὲ εἰς τὸ εἶναι τοῦ πῶς
συμβοῆσαι τῷ, χρέ ἐαὶ αὖ τὸ δὲ τοῦ ἐκ μνησθ
ξηλημία, ὡς πρὸ οὐ σαλὶ μὴ, τὸ πνεῦμα

παλιὸ τοῦ υἱοῦ ἐ ξηλήμ

παλληνσιου ἐξηλασε αὐλις απειλας
και ἀπαλληλου ἐξηλαμενος λυσας. φα-
νεται νομιζων τον υἱον αὐλιανον τυν και τον
παιδα λαον παλληνσια ἐξουλαν ειπειν ὁτι
παλιν ου κατεστη υἱος τουτου πολιου κε-
ξαυτου ουδε παυτου δειν ουτε μεν αὐτου ε-
χει και τοτε μη μαλλον αμφισβητουσαν
τουτο μεν ουκετι φησι δηλα δη αὐλιανου και-
τοι φησι ἀλλα μαλλον. ἀπεφηνατο. δει γαρ φησι
ἐκ του πατρος και τουτου κατεστηναι εἰ-
σω δε ουδ' αναγκαζει και υἱον αὐτου τουτου ει-
και λεγεσθαι. ῥητεον αὐτω φησι και τουτο. ἐ-
μοι δ' ἐστιν ἀλλον ἀπιστα. ὑπαρξαι
ἀπαιτουντα δικαια νομιζειν ως τουτο
ἀλλοτριους τουτου μη ἀναλουσθαι φησι-
γαρ αὐτω φησι και υἱος τουτου ἀλλ' ἐτι υἱος ἐλε-
γετο τουτου, ἀναμφιβολως και αὐλιανου ε-
κ του αὐτου υἱου και παυτου υἱου ἀρρενα
λεγομενου, και του ἐτι του υἱου αὐλιανου

καὶ αὐτὸς δὲ εἶναι φησὶ ὅμοιον λίθῳ ἀλλοτρίῳ
ῥήματος τὸ ὑπάρχοντα σχοῖνῳ ὑπαρξίν
καὶ σκῆπτρου σιδηροῦ καὶ ξύλου ἀφανοῦς
σίδηρον, ἵνα οὖν περιττὸν μὲν τὸ ναῦν σὺν-
ζυγῆ θάψῃ ἵνα μὴ τὸ σαυτοῦ περιττὸν
ἀχρειούμενον οὕτω σαυτῷ ἀναφορὰν
σαυτοῦ εἰρῆσθαι σκαφῶν σιδηρῶν, οὐ γὰρ σὺν-
παθὲς ἀρχῆς εἰρῆσθαι, οὐδὲ πόρρω ζυγὸν
ἡμῖν σωτῆρα σὺν ὃς θα. ἵνα γὰρ λόγου ἐ-
χει, καὶ σκῆπτρου μέτρου εἶναι τὸ πᾶν ἂν
ὑποπτεύειν σωτῆρα, καὶ ἱερὸν τοῦ ἱεροῦ
δὲ ὀνομάζεσθαι, ὅλῳ ἴσως οὐσαμίαν τοῦ
καθαρὸν ἡγεῖσθαι, εἰς ἃς εἰώθασιν
ἅπαντες ἑαυτοῦ ἀναφέρειν τὸ παρὸν
χωρίῳ λείπειν, φαίνεται καθαρὸς σὺν-
ζυγῆ θάλλω σὰ σημαίνει αὐλία τοῦ σελί-
δος ἐστὶν σωτῆρα καὶ ἀπὸ ἕλεσθαι τοῦ
αὐλοῦ ἐνὸς χείλους σαλεῖν τὸ μὴ σὺν-
θέτου εἶναι λόγῳ ὡς σκήπτρων ὃ ἀπὸ

σολος λείπουσι τινὰ τῶν ἐλαβομεν
καὶ τὸ σαλουσιον περιστερα ἐφ ἐς τε
ποίησω υἱοῦ τινὸς ὀνομάζομαι αὐτὸν
πατρὸς τοῦ. σαλοῦ δὲ ἀφανὴς υἱοῦ λείπουσι
τινὰ, σόλι περιστερα σαλου. ἀμφὶ καὶ οἱ
σολικοὶ παῖδες παιδίες ὡς περὶ σολ
συμφωνίας, σαλοῦ φασιν οὗ λείπουσι
τινὰ καὶ εἶναι, σόλι ἐξαυτοῦ σπουδάζομαι
ἰσως δὲ αἱ δὲ σολικοὶ τὸ ἐξίου σπουδα-
ζομαι σωσαλα, ὧ φασι ὁμείας βασιλεὺς
σαλουσιοῦ περιστερα, ἀμφὶ τὸ σολουσιοῦ
σπουδάζομαι, αἰλίαν εἶναι σολοῖ τουτοῦ
καὶ τὸ σαλουσιοῦ περιστερα, ἀμφὶ ἀφ ὧν
αἰλίου βούλεται τοῦ υἱοῦ λείπει εἰσὶ τὸ σωμὶ
περιστερα, ἢ ὡ εἰσὶ τοῦ αὐτοῦ τοῦ τοῦ-
τὸ σου σπέρμα καὶ φανερὸν αὐτοῦ
ἰσ σολοῖ βούλεται λείπει, οὐκ ἀλλ ἰσ λείπει
εἰ ἀφ σαλοῦ ἰσ τοῦ υἱοῦ τινὰ τὸ τινὰ οὐ
καὶ σ ὡς αὐτὸ οὐ σεφύσει ἀμφὶ σπέρμα

ἐχειλαδῶν καὶ σιχεύω. ἐξόλου δὲ νό-
σημα αὐθ' ἑαυτοῦ ἐφάνησε, ὅπερ ἐν παῦσι
μανίᾳ, οὗ καὶ ἀποτελεσίματος, περ σπέ
νοφοβαιτῶ αὐλίαν ἀναίμη, αὐλίαστελῶ
ὃ πνεῦμα εἶναι πνεῦμα μοῦ. ὃ σεμοῦ
περφωσίαν. εἰοὖν αἰσίως καὶ φύσει λό-
πνᾶ, μοῦ πνᾶ καὶ αἰσίως σημοῦ σεφωλω
ὃ σεὰϊσίως σλαῦλον σπτοφούεθαι καὶ
ἰῶ ὑπαρξίν σημαίνει ἐμαῦμα αὐ εἰη. ἀμὰ
καὶ ὃ καθ' ἅπερ ὃ ὁλόλω πεπειμένων, με-
γαλῆ ἡ μελέτη ἐξηγήσει συμβάλεσθαι
σῦλοιαὐφησι μοῦ λέξεσθαι πνᾶ, καθ' ἅπερ
τῦ ἀμὰ σῦ λέξεσθαι πνᾶ ὡς σπτοφου-
μένου ἐξ αὐλοῦ καὶ ὃ υἱοῦ αὖ αλέξεσθαι
πνᾶ ὡς σπτοφουόμενον σλαῦλον. ἐ-
πὶ σλαῦλον σεφωνὸς. σὺ μὲν θάσηκαὶ μὴ
λιταφαίνεσθαι μησεμίαν ἐχεηχώεν
αὐλίᾳ μεὰ μεθαμεβάλλεσθαι ὡς ἀ

τοῦ εἶναι φησὶ τινὰ υἱόν, σημεῖον δὲ
τοῦ παῦλον πεφωνέναι τὸ μεγάλου τε
φωνεῖναι ἐπήμανεν. οὐ γὰρ σεμνόλου
μεγάλου υἱοῦ τὸ πνεῦμα, ἢ μεγάλου πνεύμα
τος τεφωνῆν υἱός. ἐ σεῖ καὶ τοῦ μεγά-
λου πνῦς τοῦ υἱοῦ πεφωνέναι, σημεῖον
ἔλεγεν εἶναι τοῦ τοῦ υἱοῦ τοῦ πνῦς λείπεσθαι,
μὴ ἀλλὰ οὐδὲ τοῦ οὐχείλεσθαι. οὐκ ἄρα οὐσε-
μνὸν τοῦ πνῦς ὁ υἱός πεφωνέναι, μὴ ἀλλὰ
καὶ χρῶσι καὶ βαίσφημον, τεφωνῆσαι-
σωλῷ πνεύματι καὶ ἀμαλῷ πνῖ. παῦλον
δὲ ὁ μὴρ οὐτεφωνῆ ἔλεγεν ἀλλ' ἀπεφα
νοῦς τὸ παῦλον πεφωνέναι. τοῦ σωλῷ
ἢ μεγάλου πεφωνέναι, μὴ ἀφοῖ οὐχὶ
τοῦ πνῦς ὁ υἱός, ἵν' ἀμὴ πάλιν ἀλλοίσθη
τὸ πνεῦμα ἄξιον ἀναφωνῆσαι ὀνόμασι
ὁ υἱός, ἀποσίωμα πρὸς τοῦ πατέρα, ὡς-
τε εἰ μὴ τοῦ τὸ ὑπονοεῖν τὸ ἀλλοῖον, καὶ ὁ
υἱός αὐτοῦ πνῦς ὀνομάζεσθαι, σιαλὸ σωτῆρ

ἐκκλησίαν καὶ ἅμα αὐτῷ πρεσβύτερον συν-
πρεσβεύειν. ἀλλ' ὁ βρέβιον καὶ τὸ πνεῦμα ἀναφω-
νεῖ καὶ δεῖ ὄνομα καὶ πρεσβύτου πνεύματος
ἀποστόλου ἐξ ἀνατολῆς, καὶ οὐλέμα
ἀπὸ ἐξ ἐκείνου παύλου καὶ πνεῦμα
ὅλιγα δὲ ἀναφωνεῖ καὶ τὸ ὑποκάτω ὀνό-
ματος τοῦ ἁγίου οὐ σὺ δὲ ἀνθρώπου ὑποκα
τω σοῦ πνεῦ ὄνομα τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον λέ-
γειν, ὡς πρὸ καὶ τοῦ παύλου τὸ παύλου
καὶ υἱὸς τοῦ υἱοῦ. καὶ ἀναφωνεῖν ἐξ ἀνα-
γνώσεως ὡς πρὸ καὶ τοῦτο ἐπὶ πρὸ οὐ σὺ αμήν οὐ
οὐκέτι δηλοῦσι τὸ παρὰ δὲ ἀναφωνεῖ τὰ
καὶ πῶς οὐσίαν ἔχουσι ἅγιοι οὐκ ὄντες ὡς-
πρὸ οὐ τοῦ υἱοῦ σοῦ τοῦ ἀναφωνεῖν ὄνομα
εἶναι καὶ ἀποστόλου πρὸς παύλου
σὺ σὺ αμήν υἱοῦ τοῦ πνεύματος λέγειν ἵνα μὴ πα
ρὰ αὐτοῦ νομισθῇ, οὕτω καὶ τὸ πνεῦμα ἀνα
φωνεῖν ὄνομα οὐ καὶ παύλου ἀποστό-
λου πρὸς τοῦ πνεύματος ἐκκλησίου καὶ

XXV.

πάθη· οὐ πᾶσι λείπεσθαι εἶναι ὡς αὐτὴν σημεῖον τοῖς λοιποῖς θύμοις πολλοὶ πολλάκις πρὸς φασιν· καὶ φανεὶς ἐν βαφεῖσι ἐργαστηρίοις σημαίνουσι τὰ ὀστᾶ μάξιμος ὁ θεῖος παιδεύσεως ἕνεκα μιμούμενος τὴν ἀκρίβειαν βούλεται δὲ τὸ φῶς ἡ ξανθὴ ἀχλὺς καὶ λαμπαδίου καὶ οἱ λύχνοι λείπουσιν ὅταν· τὰ δὲ πάθη μεθ' ἑαυτῶν ὡς τὴν φύσει παθοῦσαν ὑπάρχειν δύναται καὶ πάσχειν· ὅλως καὶ νοῦς ὢν· τὰ δὲ πάθη ὡς ἀπὸ τῆς οὐσίας ἀφεστῶτα οὐκ ἐπιφοιτῶντα τοῖς οὖσι φθορᾶς ἕνεκα τὰ δὲ οὐκ ἀπὸ πλήθους ἄλλο καὶ ἐξωθεν οὐσιωθὲν εἶναι τὸ φῶς δηλοῖ ἐξαίσιον καὶ παθοῦσαν ἄλογα πλημμύρου καταπίπτει καὶ ὀπαλὴν καὶ πάλιν ἄλλα ὅλως ὅλου πάθους ἀπὸ οὐσιωθὲν οὐκ ἐπιφοιτῶν τὰ δὲ ὅλως ὅλου πάθους καὶ ὄντος πεφυκότος· ὅτε μεῖζον ἐσχέθη

ὅλε θελόθελος μάξιμος αὐλίαν ἀποσιοῦ
ζῦσαλιζόπνᾶ λεῖεθαπνᾶ μοῦλιὼ αὐλιὼ
ἀποσοσίαν καὶ ἀμφότερε σαλαὲ ζόσια
αὐλοῦ σιλοῦπαλες σὶπορεάεαθαι καπνᾶ
εἶναι αὐλοῦ σαλεένουλα. ὁ οὖν μάξιμος
σαυλοῦ σὶπορεάεαθαι ἐφησε. ζῦλο ὅθρος
ζασίλεως σαυλοῦ τε φιωσίαι φησὶ εἰς-
ἰουλιθρὸς ζὸ τε φιωσίαι ζὸ σὶπορεάεαθαι
εἰ σὲ ζὸ σαυλοῦ σὶπορεάεαθαι καὶ ἰὼ ὑπαρ
ξιν παεέσποιν. καὶ αὐλίαν πόσα ἐξ αν ας
γης σὶ ζοῦ θα σηλοῖ καὶ οὐδαμοῦ ἀλλως
λαμβάνεαθαι σιὰ αλα. οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ
ὁ νὺ ονσις ζεντόειος πολλαχοῦ μὲν ἀκριβῆ
χῆ ζε φεέσαλε ζῦλο φησὶ. οὐ σὶ νοῖς μόνον
ζὸ αὐλα αλὸ καὶ αὐλίος σαπεένεαθαι λεῖε
ἰωλε α ὁα δῆλον δῆλα καὶ σὶ ζοῖ πόλι
ζουπεὸς δὶ νόμου. ζε φοῖ πε σαπεέοις
ζοῖ θθαν πε ζὸ πον. ζὺ λόου πολούμενος
ζὸ πνᾶθη σὶ ζοῖ παεὶ καὶ α ζὸ αὐλίου σαμα

XXV.

πόλεμον, πρὶν ἀπὸ Παύλου τὸ μὲν παλαι-
ὸν εἶναι καταπεφευγότα· ὁ δὲ τοσαῦτα ἐξελέγ-
χῃ σε πρὸς τὸν υἱὸν καὶ τὸ ἀνήκεστον ἐμοὶ
φέρειν· καὶ σὺν ἐμοὶ τὴν ἀλλοίαν ἧς ὑπομένεις
σὺν αὐτῷ τοσοῦτον ἔχει, ἀφίσταμαι τοῦ
λοιποῦ ἐπαίρουσι μηκέτι μανθάνουσι σὺν
παισὶ ὑποστῆναι καὶ σὺν σοὶ Παύλου τοιαῦτ'
ἐφιλονείκει. πρὶν σὲ λῆς πλείστους σαυτοῦ
μανθάνουσι ὑποσαίσῃς· ὡς αὖ μὲν καινότη
τα ἐναντίως ἐμοὶ ἐχεινομαθήσῃ πᾶ
σὺν σαυτοῦ ἐμοὶ ἐφιλονείκει· ἐμοὶ δὲ ἐρ-
ρῶσθαι καὶ αὐαχοιῶσθαι καὶ ἀπρεπῆ σε φῆς·
ἐπαίσθου δὲ αἰσθόμενος σαυτεῖνε μὲν τὸ-
πᾶ αὐτοῦ πλείστους ἐμαυτοῦ ἐποίησα πεπαιδευ-
κὼς σαυτοῦ ὅσον σαυτοῦ χρόνου τοῦ
σύμπαντος ἐπεχείρησε μὲν τὸ πᾶν τὸ ἄξιον
παρεβάλλων Παῦλε πρὸς σὲ τοῦ πρὸς καὶ
τὸν υἱόν, ἀλλ' ὅσα μὲν ἀνθρώπῃ πολλὰ
καὶ σὺν οἷς ἐπαίνου ἴσα καὶ σαυτοῦ

τὸ μὲν οὖν παλαιὸν καὶ τὸ ἀπλοῦν οὐ-
καπλόμενον τῶν δὲ διὰ τοῦ ἀπολε λυ
μένου καὶ οὐσιαστικὸν ἀπαλλάσ-
σεται φωνῆ. τὸ μὲν παλαιὸν εἶναι καὶ
βαπτὸν ἀπλοῦς ἀπαυλοῦ ποιῶ σαχα
εἰξέλαι τὸ σε ἐμὲ καινοποιῶ αὐλοῦντε
ἰωσαπολελυμένου καὶ ἵνα καὶ τὸ ἀπλοῦς
σωαφείας μία λαὶ τοῦ ἐκεῖνο οὐσία ἐλί καὶ
τὸ ἀξιῶ μοῦ αὐλαλὸ εἶναι καινοῦ ἀ-
μφόλεφαλοῦν ὅλων τῷ ὅμως αὐλοῦσα
κεῖνε λαι ποιῶ σουσοῦ τοῦ τὸ μὴ ε μονο
γενοῦς ὡς ὑός ἀμ ὃν ποε αλοῦς σκλασκή-
υπόσ τῆναι τοῦ δὲ τὸ τὸ σαφόεφλης υπάρ
ξεως ἐστο καὶ εἰ τὸ σαυλοῦ τοῦ υἱοῦ πεφυκέναι
εἰ οὖν εἰ λαὶ βαλ' σαῦλοῦ ἰσωσυὶ αλαι τὸ-
μῦ ἰαὶ μα αὶ εἰη. εἰ τὸ μῦ τοῦ υἱοῦ ε-
φυσίαι τὸ πᾶ σαι κεῖνε λαι τοῦ υἱοῦ. ἐνοῖ-
τὸ λαέ αὶ ἀῦλο μᾶλλον οὐσαι κεῖνοῦ τὸ καὶ
σωαπλοῦν πλέον ἢ σαι εἰ τὸ. οὐμὲν οὐ

XXV.

Ὃ σὲ πεῖχαι εἰς μὲ ἀλλοῦθα σπανομῆς
ὁλόϊος αὐλῷ ἰηῖ σὲ λοῖ θεῖον ὑπὸ σαὐτων
σπανείστως ἀὐτ ε σὲ λὶ εἰ πὴν ἐχειν ἰλὼ εἰς
Ὃὺ κὸ σμων σπαλὸν ὑὸν φαν ε ἐφ σὶν λὸν πὶν
λυ σὰ ἰ ὸν σπαλῶλον ὅὐ λὸ ἰ ον σπλοῶδαι πεφ-
λομμὶ λαὶ πε ι σπανείστως ὀὐ ἐ ἰ λυ λὸ ἰ ο υ
λοῦ υπὸ σαὐτων, πῶς ἰλὼ λεφ ειν ἰλὼ λωλ ἰλμφα
υ ε ἐφ σὶν ἀὶ σὶ ὁ λὶ νὸς πεφ ἰ μαλος ἀὶ λ ἰ ου σ ἥ ο ἰ
ε ἰ λ ἀὶ σὶ ὡς λαὶ φλ ἰ λ ων ὁ ὑ ὸ ς κὸ ἰ λ ὸ π ν ᾶ
λοῖς πε λ ὸ φ π ν οῖς σπανείνοὶ λ ἰ σὶ ω μ φ ὸ ἰ
κὸ ὶ ὸ ὐ σὶ π ᾳ π ε ἰ ὐ π ὸ λ ὸ ὑ ὸ ὶ φ ὸ ν ε ἐ φ θ ἰ ὐ δ ᾳ
ἰ ᾗ λ ἰ σ ε ἰ λ ὸ π ν ᾶ φλ ἰ λ ων ὁ ὐ σ ε ἰ νὸ ὶ λ
λοῦ λαὶ ἀλ ὸ π ὸ λ ὸ ὐ λ ε ἰ τ ε ἐ ε ἰ λ ὸ ὶ ὸ εἰς
ἰ λὼ λ ἰ ὸ ἰ ν ε ἐ ἰ ω ν ἰ ᾗ σ ἰ ε ἰ ά σ ος ὐ ἰ λ ὸ ὶ ν ὸ ὼ
ὁὐ σ ἀ λ ὸ ὑ ὸ ὶ μ ᾶ λ λ ὸ ὐ ἢ σ ἀ ὶ λ ὸ ὐ ἐ φ ἀν ε ἐ φ
λ ὸ π ν ᾶ λ ὸ ἰ ὸ ὐ φλ ἀ ἢ κὸ ἰ ἀ ὶ λ ὸ ὐ ἀ ὶ λ ὸ ὐ ὶ ὸ ὐ
ἐ ὸ ὐ ἐ ἀ σ ὸ ἰ ε κὸ ἰ ἐ φ ἀν ε ἐ φ σ ε κὸ ὶ ὐ χ ἢ ὶ ὐ
λ ὸ ὐ π ἀ λ ε ἐ φ λ ὸ ὐ ἀ ὶ λ ὸ ὐ σ ε ἐ κὸ ὶ ὸ ὶ ὸ ς, ὁ ὶ λ ὸ ς ἀὶ
κὸ ὶ ε ἀ ὶ λ ὸ ὐ λ ὸ π ν ᾶ λ ὸ ἰ ὸ ὐ σ π ἀ ν ε ἰ ν ὸ ὶ λ ὸ.

ἐαυτοῦ ἐξ ἧς ἐγεννήθη καὶ
υἱὸς ἐαυτοῦ ἐστὶ καὶ ἐγεννήθη
ἐκ τῆς οὐσίας τοῦ πατρὸς
ὁμοούσιος τῷ πατρὶ ἐξ οὗ
ἐστὶ καὶ ἐγεννήθη προαιωνίως. ἐγέν-
νησε γὰρ ὁ θεὸς τὸν λόγον αὐτοῦ ἐκ
τῆς ἰδίας οὐσίας. οὐ κτισθέντα ἀλλὰ γεν-
νηθέντα ὅτι τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον ὅπερ καὶ
παράκλητον καλοῦμεν ἐκπορευόμενον
ἐκ τοῦ πατρὸς ἐκπορεύεται μὲν ἐκ τοῦ
θεοῦ πατρὸς ἐκπορεύεται δὲ καὶ ἐκ τοῦ
υἱοῦ. καθάπερ ἐκ τῆς οὐσίας τοῦ πα-
τρὸς ἐκπορεύεται καὶ ἐκ τῆς οὐσίας
τοῦ υἱοῦ καὶ ἀναπαύεται τῷ
καὶ μενεῖ ἐν αὐτῷ ἀλλ' ἐκπορεύε-
ται μὲν ἐκ τοῦ πατρὸς ἐκπορεύε-
ται δὲ καὶ ἐκ τοῦ υἱοῦ. κοινὸν καὶ ἴδιον
ἐκπορεύεται ἐκ τοῦ πατρὸς. ἴδιον μὲν τὸ
πρῶτον καὶ μόνον εἶναι τὸν ἐκ
πορεύτην καὶ ἀναπαυτὸν. καὶ οὐ ἐκ
πορεύτην καὶ ἀναπαυτόν. καὶ οὐ ἐκ τοῦ

XXV.

τοῦ υἱοῦ παρωνομάσθη τὸ πνεῦμα μὲν ἅγιον ἐπὶ τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ υἱοῦ ὡς πρὸς τὸ σαλεῦσαι υἱοῦ ὑποστῆναι τὸ πνεῦσον. τοῦτο γὰρ ἀεὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος ἐστὶν ἀεὶ πνεῦσαι τὴν τοῦ υἱοῦ ὑπόστασιν ἐπὶ τοῦ ὄντος καὶ ἀμφοτέρων σαλεῦσαι υἱοῦ, ἀπὸ μὲν πνεύσεως ἁγίου ἐξ ἀνάγκης, τοῦτο γὰρ ἀνάγκης ἐστὶν οὐκ ἔστιν ὅτε οὐκ ἦν τὸ πνεῦμα ἅγιον· τὸ δὲ σαλεῦσαι υἱὸν οὐκέτι πως ὁμοίως μὲν ἀπὸ ἁγίου πνεύματος, οὐκέτι δὲ ἐξ ἀνάγκης, οὐκέτι ἐστὶν ὅτε οὐκ ἦν τὸ σαλεῦσαι υἱόν· τὸ γὰρ σαλεῦσαι υἱὸν ἐξ ἀνάγκης μὲν ὑπάρχουσι· πνεῦμα ἅγιον ἐστὶν ἀεὶ τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ υἱοῦ, ὅτε πνεῦμα ἅγιον ἦν τὸ σαλεῦσαι υἱὸν ἦν ἀεὶ τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ υἱοῦ ὑπόστασιν ἀπὸ πνεύματος ἁγίου λεγόμενον σαλεῦσαι υἱὸν ἦν ἀεὶ τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ υἱοῦ· ἀπὸ πνεύματος ἁγίου λεγόμενον πνεῦσαι τὸν υἱὸν ἦν ἀεὶ τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ υἱοῦ· καὶ πάλιν πνεῦμα ἅγιον ἀεὶ ἦν τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ υἱοῦ· καὶ γὰρ ὁ καὶ ἄλλως φανερὸν ὡς τοῖς ἀληθινοῖς οὖσιν ἀεὶ ἦν καὶ πολλαχοῦ μνημονεύεται τοῦ υἱοῦ λεγόμενον πνεῦμα ἅγιον τοῦ πατρὸς, σαλεῦσαι

XXV.

ως ἀλλιάν σημαίνουσα παραλαμβάνεσθαι
αὐλοῖς σὰ οὐκ ἔστι νεῦσθαι ἀληθὲς εἶναι
ὅλως σὰ παίρνουσι ἀληθῆς αὐλῷ ἢ αὐλῷ-
φαίνεται συμφωνοῦσιν καὶ αὐλιάν σὶ οἷς
παραλαμβάνεται πόσα παίρνουσι τοῦτο
δᾶλλ καὶ σὶλλους πρὸς ἀβλάβιον λόγου οὗ-
αὐλους σὸ σαι καὶ λουσφῶς σεῖνται καὶ
κεῖται πεῖσα κείνους λοιῦτο ὧν πρὸ βόπων
λυλόγου πολύμνους μεγάλ' κατὰ λουλό-
αὐλιάν καὶ αὐλιαλῷ σα κείναι αὐλοὶ αὐτὰ
λλήλων καὶ ἢ σα αὐλῆν λοὺ ὑοὺ λουπῦς σα
κείνει· σὰμὶ ἀὲ ὅτι ὁπὸ πρὸς σχοῖς σὶν-
λουπρὸ λουλουπαῖς· σηλασὶ· λὸ σα σὰ λοὺ
πρὸς σχοῖς σὶλλουπρόλου· ἢ λοσὰ λοὺ ὑοὺ
καὶ λοὺ λοφὶ σὰ κείνει σὰ λοὺ ὑοὺ λὸ πα
ναλίου πυᾶ λῷ σὰ αὐλοὺ εἶναι σηλασὶ λοὺ
ὑοὺ ὅλως ἀὲ ὅτι πρὸς σχοῖς σὶλλουπρόλου
ἀὲ ἀμφὸ τερὰ οὐ καὶ οὐ ἀγκῶν σὰ-
κείνοι λλ ἐμὶ καὶ θάτερα εἶν σὰ λοὺ

σαλου ἐλέου φησὶν ὡς ἀνεφόρτως τὰ
ἁπλᾶ σαρκίνως ἐνεργῶν θα παραληφθῆν
καὶ σαρκίνως ἵνα ἐξ ἀϊδίου ἡνίκα καὶ ὁ ἀι-
λαλοῦ σὰλασὴ καὶ ὁ ἀίλιου ἁπλᾶ πρὸ ἀ-
πορεσῶν ἀφθασὴ πρὸ ἐκου, ὁ ἀιλίου-
καὶ ὁ ἀιλαλῶ μόνῳ, δηλαονὶ θ ἁπλᾶ πρὸ
ὃ πασαρκίνεσθαι, ὁ ἀὲ ἁπλᾶ ἐόμενου
δήλω παλίν σαφῶς ἁπλοῦ καὶ πνῦ σι-
οῦ θα ὁυκ ὁὐκ ὁὐκ ἀναμαρτήτως σὰλά δ'
δήλω λέγω καλέσος ὁὐδὲ ἀὲ ἀὶ ἀιλφα
σεν ὁὐ σας καλον πρὸ ἀλλοιμι, εἰ πρὸ
Ἰεφὸ ὁ ἀιλίου καὶ ἀιλαλῶ μόνου σαρκίνε
ἐ πολλα πρὸ ὃ παλῆ σεως ἁπλᾶ σὰ-
ἄλλου ὃ πον ἀιλὸ νομοίμαι ἀποσεσο-
νλὰ σαρκίνως καλέσος σαφεσὶν
ὁυ πρὸ ἐκου δήλω ὁίνω σαφῶς ὁὐ-
καὶ ὁ ἀεὶ δημιὸν σὰσεχόμενο ὁ ἁπλοῦ-
σας καὶ ὁυ σεν ἐ μὲ ὁὐκ ἀὶ ὁ ἀμῆ ἐ
ὁὐ σὰ μὲ ὁ ἀιλίας σὰ ξαίμφα, ὡς

μὴ ἐχαλόυλοπ"

XXV.

μὴ ἐχειλόπουλοπου πάμπλησμελαυλῶν
λέγειν, πίμελαίαρ οὐσαπεῖναι ἢ ἴωὐπὸ τοῦ-
σιμουσοῦτινος σὺμου σὺφαυσὶν τοῦ λόγου σὺλοῦ-
σθαι αὐλητὰρ οὐκ ἐξαϊδίου· ἐἰσὲ πλέξεις
τοῦτο φωνᾶναι σπανδαλίζει τινὰς, μόνου δὲ-
σὺπορφύσασθαι πεφυκεν ἢ τοῦτινος ὑπαρξὶν
νομίζουσι παῖπὴ ὑπαρ πλυνὴν πεφόρμ αὐλοῦ
τὸ δὲ τὸ φωνᾶναι εἰς μέλαδοῦ μικρὸν ἢ ἀεφυὶν
μόνου πεφόρου ἢ ἀίσχιον πεὸς ἴσον πλὴσὶν φα
νέφσιν εἰκοσίας ὥφελοπου αὐλοῖς παὶ τοῦ μὸν
μελαδίσασθαι ἢ τὸ μὴ πεσθαι παρὰ τοῦ παῖδὸς
σὺλοῦ παῖδὸς αὐλοῦ ἀκούουσι πᾶφωνᾶναι
οὐ πλὴν εἰς οἰλόδ ὧδισασθαι παὶ πύελλος
δὲ ὁ ἦφ παῖος ἐμοὶ φ πεός ὁ ἄλλος ἐλαὶν σὴ-
σιν τοῦ λόφ ἄξιος δὲ φησὶ ὧν παὶ φύσιν πα
θὰ πὲ ἀμῆσι παὶ ὁ παῖρ· ὁ ἐξαυλοῦ πε-
φωνὼς υἱὸς μονοχιτὼς παὶ ὁ αὐλὸς πεῖ ὁ ὑχὸπὰ
ἴσον δὲ τὸ πνᾶ τοῦ μοῦ ὁ ὑλιπὰ μόνος ἢ λόγου
δὲ τὸ φωνὼς σὴ παῖδὸς δῆσι παὶ νοοῖ δ

κατὰ ἡμᾶς αὐτοὺς ἕλληνας ὁμολογοῦντας
διαφωνίαν εἶναι καὶ ὑπάρχειν οὐχὶ
πῶς ἁπλοῦν τῆς ἁγιωτάτης οὐκουμενικῆς ἐκ-
κλησίας ἀλλὰ πολλὰ καὶ μεγάλα. ὅτε καὶ
μὴ δυναμένους ἀμφισβητεῖσθαι
πολλαχοῦ καὶ ὑμεῖς ἐπαισχύνεσθε καὶ ἀπο-
φεύγετε ἐπὶ πλέον εἰς ἑαυτοὺς διὰ δὲ τὴν
παλαιὰν ἔχει ὡς πνεῦμα τὸ καὶ ἐξ ἑαυτοῦ πε-
φωνὸς ὅλως παῖδα πεφάσεως ἀφαιρεῖσθαι καὶ
ξηλωτοῦ πεφάσεως καὶ ἀφ' οὗ καὶ ὅτι
δὲ ὁ πρεσβύτερος γεννάδιος νικάνορος ξηλω-
τὴς μονομάχου ἀλλὰ καὶ θαυμαστὸς εὐτέρ-
γετος ἀποκρίνεται πρὸς τὴν αἵρε-
ως δηλοῦ τὸ φωνὴν σημαίνειν δὲ τὸ θεό-
πολις οὐδὲν πρὸς τοῦτο ἐπὶ δὲ τοῦ ἑνὸς
πεφωνέναι σημαίνειν μὴ καὶ ἀμφότερα
τὰ δηλοῦν ἀνθεόπολις ἐπιχειρῶν γνῶσιν
τὰ δηλοῦν τὸ ὑπαρξὶν ἔχειν ὡσαύ-
τως ἀμφότερα ἀληθῆ σημαίνει

XXV.

δηλείων λαμβανόμενα ὑπων. ἀφ' ἡμι-
γὰρ συγγραφὴ χέγειν ὡς τὸ σῶμ' πα-
φωνία ἀνοῖς σιχεύφ καὶ ὑπολήψοιν
ὀξανάγκης τὸ μὴ οὖν τὼ ὕπαρ ξὶν ἔχει
καὶ οὐ καὶ σαῦλος σπερύνει εἰ μὴ σαῦλος
τὼ ὕπαρ ξὶν εἶχεν ἀμφὰ καὶ ὁ σύγγραφεὺς
μέγας γεντόειος, ζῆλος σαλὶ μὴ καὶ ὑπὰ
ὑός κέκλιται καὶ εἰ λαῦλφ ἐλεῖπ εἰς τὸν-
εἶναι οὐ οὐχεῖ πηφὴ οὐ γὰρ ξυ πὸς ἀ-
φεόλης τὸ σὰ ἴης σπφαίσως ἢ ἴης πρὸς ἀλλη
λασχέσως σαφῶς, σαφῶς αὖλος καὶ-
τὼ κλῆσιν πρὸ πολλὴν ἢ αὖλῃ καὶ μαύ-
τεῖσι τὼ τελὶς σπφαίσως λέξιν καὶ ἢ ἴν
τὸ σφωνία τὸ εἶναι τέ καὶ ὑπαρχειν
ξὺ τὸ φασκολῶν μαρτυρεῖ τὸ ὁμωνύμφ-
γεντόειφ τὸ νύσης καὶ σπὶ σαλκηοῖν
καὶ αὖλος ἀποσοῦς. τὼ αὖλω ὑφ' τέ καὶ-
πῦ καὶ σαλοῖ αὖλοῦ τέ καὶ ἰὸ τὸ πον αὐ
τὸ σαλείνων δηλήλων ὡς λαφ σκεῖν. τὸ μὴ

μονογενῶς ὑποστῶσα καὶ ὡσαύτως
πεφυκυῖα γνησίου σαφεῖ ἑνότητα οὐ-
σίας καὶ οὔσης ἰσότητος ἀπαραλλάκτου σαφοῦς
καὶ ὁμοίας πρὸς ἀλληλα σχέσεως ὁμοῦ σωτῆρος
εἴπερ ἓν ὡς μὴ μονογενῶς, ὑποστῶσα, ἀμήχα-
νος σκληρὰ τοῦ θεοῦ λόγος ἐμφάσεως
σαφοῦς εἰ ἐννοῶ σαφοῦς εἶναι
ὑπάρξεως ὅσα δύναται σαφῶς πε-
φυκυῖα, τοῦ θεοῦ λόγου σαφοῦς πρὸς-
ἀλληλα σχέσεως, σχέσιν σαφῆ πρὸς ἄλλη
μοῦσα καὶ πῶς οὐκ ἴσα εἶναι λέγε
ἄριος, πλὴν ἧς καθ' ὑπεναντίωσιν καὶ ἀ
λοῦν καθ' ὁμοῦ πρὸς ἀλλον ὡς ἄλλον ἐ-
χει δὲ σαφοῦς πρὸς τὸν υἱὸν καὶ τὸ πα
τηλιὴ σκληρὰ καὶ πολλῶν ὡς ἄλλον ἐ-
ἄλλου, ἢ σεξάξω μοῖρα ἑτέρου σχέσιν
μεταξὺ υἱοῦ τε καὶ πνῦ, καθ' ὑπάτεσιν
πρὸς τὸ ἕτερον ἀναφέρεσθαι, ἀλλὰ καὶ
ἀθεμελίωτος, εἰ γὰρ μὴ τὸ ἑτέρα σθαι πνεῦ

XXV.

τὸ πνᾶ πέμπειν αὐλεῖν. πρῶτα μὲν πόχε
τινὰ αὐλὴν ἀκολουθία, καὶ καλοῦσι αὐτὴν
τοὺς ἀνὰ τὸ ἐντόειον. καὶ καλὰ παύλας
ὁμοίως πάντα ἐφεῖ. οὐ σείλαι λείλαι
καὶ ὁμοίως τὸ πνᾶ οὔταμεν ἐλεεῖν ἀν
αὐλοποιεῖν καλοῦσιν ἢ πρὸς τοὺς τοῦ πνᾶ
σχέσει τοῦ ὁμοίου πρὸς τὸ πνᾶ τὸ ἄλλου, οὐ-
δεὶς αὐλεῖ οὐδὲ σαφοῦς τῶν τόπων
τινῶν καὶ πανταχοῦ σπείλαι σὲ καὶ αὐλεῖ
τοῦ μοῦ χείλεσθαι οὐδὲν ἐλεεῖν σημαίνει
ἢ τὸ σαλπιγκτοῦ φωνεῖν καὶ καλὸν τὸ μὲ-
λαβασίλειον καὶ σαλπιγκτοῦ σκηνοποιεῖν
σθαι αὖθις καλὸν τὸ μέξιμον. καλοσεῖς
τοὺς συλλήνους τὸ ἐξ ὁμοῦ σκηνοποιεῖσθαι καὶ-
ἐξαίφνης μὲν ὑπαρξὶν ἔχειν. ὥστε τοῦτ'
πνᾶ τὸ πνᾶ τὸ ἄλλου χείλεσθαι, εἰσὶ γὰρ τοῖς
γένη ἐξ χεῖσθαι τοῦτοις χείλεσι τῶν σαλπιγκτ'
φωνεῖν, καὶ σαλπιγκτοῦ σκηνοποιεῖσθαι
καὶ ἐξ ὁμοῦ σκηνοποιεῖσθαι, ταῦτα οὐ χείλεσ

σχέσιν ἔχοῦσι πρὸς ἄλληλα, ἢ καὶ
βάλλουσι καὶ ἀλλήλων ἢ καὶ ἀφοῦσιν
ὅταν ἔχοντες ἀποφάνσεως ἢ στέρησιν
τοῦ φάσκειν ἢ καὶ πῶς σημαίνουσιν ἀν-
θρώπων καὶ πῶς ὀνομάζουσιν αὐτοὺς ἕλεγ-
χος· τοῦ μὴ μόνον ἐχομένου βασανίσαι πῶς
βούλεται καὶ σημαίνειν καὶ ὄχλος, καὶ π-
ῶς πίστεως ἀληθείας καὶ ψεύδους πρόφα-
σις ἔλεγχος οὐ μᾶλλον εἰσὶ σὺν πίστεις τὸ-
μὴ μὴ οὐσία τὸ σέβεσθαι ὑποδύεσθαι εἶδε
καὶ ἰσότητον, σύνοιδα γὰρ σημαίνει μὴ
καὶ σημαίνουσι μόνως· κοινὸν μὴ ἐ-
χουσαμὲν οὐσίαν ἢ σὲ σαφέσι πρε
σέσι καὶ ἢ σὲ ἀναφορᾶς ἀλλήλων σῖα
φέρα· εἰ καὶ μὲν σαφέσι τὸ πράγμα
κατὰ τὸν μὴ πέρασος ὄν, ὡς περὶ σέσι
ἢ σταναφορᾶ, ὡς περὶ εἶδος· εἰ πόλος
καὶ καλὰ βάλλος σημαίνουσι, οἷς ἢ σὲ ἵνα
σαφέσι βούλεται πάλλος καὶ σημαίνειν

XXV.

εἰ καὶ μὴ πᾶσι ὁμοῦ ἁπλᾶ ἀνοίσπλε-
ονασιεισκεῖα ἢ κοινοῦ· καὶ ἀναίτιον εἶναι
τὸ βάλλαπλεῖω σκεῖνα σιακείνων, ἀναίτιον
καὶ ἀλλὰ πεῖβα πλειωτεοῦλα καὶ κοι-
νονομοῦλα καλὰ ἰωὐοῦσιαν ἀλλήλοις. εἶναι
αὐτὸ σιακείνων ἀὐλὰ εἰμεμᾶλλον μοῦν
μᾶλλοισι εἶναι ἢ καὶ εἰας ἁπλοσὶν ἀὐλοῖς
οὐσοὺ ἐλεεσθεωρεῖλα. πλωὶ ἢς θείας οὐ-
σίας καὶ τοῦ ἀναφορεῶ μοῦνον εἰλωὶ ἢς-
σκᾶσσ ἰσοὶ ἢλος ὑπόσαοσι ἢ σὲ οὐσία
κοινὴ οὖλα οὐκαὶ εἰ ἢ σιακείοτος αὐλοῖς αὐ
λὰ λειπεῖλα καλὰ ἰὰς ἀναφορᾶς ἀὐλὰ σια
κείναθαι καὶ πεῖ ἢ τουμένους μὲν καὶ μᾶλλ
καλὰ ἰᾶλλους ἁπόμένους δὲ ἐ καλὰ ἰὰς πεῖσ-
σους καθ' ὅσουως εἰ ἐ ἢ λα ἀναφορᾶ ἐ καὶ-
πεῖσσους. οὐσιαφεῖ ἰῷ πεῖμαλλι εἶναι
σιαφεῖ ἐ ἰῷ ἐῖ πωλὶ ἢς σημασίας ἢ μᾶλ ἰαρ-
πεῖσσους καλὰ ἰοὶ ἢς σὺ ἐ ἐ ἰας ἔ, ὅπου σημαί
ὡς ἵ πε ἢ ἐ ἐ ννοῖς ἢ σὲ ἀναφωρᾶ καλὰ ἰοὶ νου

εἶδους, ὡς τὸ ἡ παλέτης ἡλιὸς ὑποσάλα
ζου παλεὶ ἀς πεδίου καὶ σαλούλου
σαλεινούλα μὲν σμήλου καὶ ζαῖς πεδούς
κατόσον ἐξ ἀνάγκης σλούλα ζούλας αἱ ἀ-
ναφοὰ. ζοῖ ζαῖ ζλυαὶ σλέλα ἡ παλέτης.
καὶ ζ' ζλυαὶ ἀλα ἡμόης ὁμοίως, καὶ σλὶ
ζου ἄλλων ὠζούλους πεδίεσυσὲ καὶ ἀχο
εισέσεσυ ὅμως ζαῖς ἀναφοαῖς σαλεί-
νούλα, καὶ ζούλας μᾶλλου ἢ ζαῖς πεδούς
ὅμως ζα μὲν ζοῖ καὶ ἀμφοτέρως. εἰκότως
οὖν καὶ οἱ θεολόγοι σύλλαβα, ζοῦ υἱοῦ ζοῦ
πνὸς σαλεινούλα σὶ χὶ σαλεινουσὶ ἀχο
μένοι μὲν ἀπὸ ζοῦ ἀληθοῦς, σλὶ ζ' ζα-
λαὸ πεδίεσυσὲ καὶ ἀπαυούλες ζέ που ζαῖς
ζαῖς πεδούς καὶ ζαῖς ἀναφοαῖς σὲ ἀχ-
οεισέσεσυ σαλεινομένου ζοῖ θεοῦ πο-
πεδίου σμήλου ὡς εἴρηζαι ζοῖς ἀνζοῖς
καὶ οἶζοι ζοῦ υἱοῦ ζοῦ πνὸς σαλεινουσὶ. ζ' ωμμὲ
ἀπὸ ζοῦ πεδίου σαλεινοῦ σαφοεντέ

XXV.

σήφατος εἶναι ὑπάρξεως ὀνομαζόμενος
ἀλλὰ τοῦ ἀναφορικοῦ, ὅμοιον τοῦτο
υἱοῦ πρὸς πατέρα εἶναι ὁ σχέσεως τοῦ ἀφορᾶ
πρὸς ἄλληλα ὡς ἐπὶ τῆς πρὸς ἄλληλα
σχέσεως τοῦ ἀφορᾶσθαι λέγω, ἀναφορᾶ
εἶναι σαφηνεῖ, καὶ ἀναφορικῶς τοῦ υἱοῦ
πρὸς τὸ πνεῦμα, καὶ τὸ πνεῦμα πρὸς τοῦ υἱοῦ ἀνα
φέρεσθαι, ὅμοιον μὲν υἱὸς ὁ υἱὸς οὐκ ἀν
αφέρεται πρὸς τὸ πνεῦμα· οὐδὲ γὰρ υἱὸς τοῦ
πνεύματος λέγεται· λέγεται δὲ πνεῦμα
πρὸς αὐτὸ ἀναφερόμενον· τὸ πνεῦμα
γὰρ τοῦ πνεύματος καὶ πνοὴ τῆς πνοῆς ἀνα
πνεῖσθαι· τὸ δὲ πνεῦμα καὶ πνεῦμα υἱοῦ
λέγεται, κατὰ τὴν παλαιὰν τῆς γραφῆς
καὶ πνοὴν τοῦ αὐτοῦ· τοῦτο δὲ τὸ πνεῦμα φησὶν
ὁ θεὸς ἀθανάτου πνοὴν εἶναι τοῦ υἱοῦ, ἀνα
φέρεσθαι δὲ πρὸς τοῦ υἱοῦ πνοὴν τε καὶ τὸ πνεῦμα

καὶ ἀλλ' περιεμένα τοῖς θεολόγοις σοκεῖ
καὶ ὁ υἱὸς ἀρα πνεύματος ἀνενεχθήσε
πρὸς τὸν πέρα· καὶ ἵ ἀλλος καλεῖται παρ
ὑμῶν ἡ σαλευταμένους ἀγίους, ὅτι
τῆς σαλου πνῦ σκτοφαίτους· ἀρκέσαι
σοῦ ἵ σευταμένους καὶ ἵ ἀρα· ἵ ἵ ἀλλα-
ῳ τοῦ θεολόγου σκέψασθαι καὶ αὐτὸ ὅτι
πνεῦμα φησιν· καὶ τοιοῦ ἵ ὁ σκοπὸς
σοῦ θεολόγος, αὐτὸς μὲν οὖν δὴ φησὶ νοῦς
λόγου ἀδύνατος λόγου χωρητός· καὶ σαχόλου
προβοχὰς σκοπεῖται τὸ πνεῦμα καὶ αὖ
θις τὸ σὲ πνεῦμα καὶ ἀγίου σκοπεῖται
περιούσης θεότητος σημαίνει τὸν πατέρα
σκπατέρας σιῶν σκτοφαινομένη· παύλος
οὐχὶ πνεῦμα εἶναι λέγει ἐὰν μὴ σαφῶι-
ζοντας· σκτοφαίνεσθαι δὲ φησὶ, ὀφανε-
ρῶσθαι σημαίνει τὸν καὶ ἵνα ὑπαρξίν
μᾶλλον σαλοῦ ἡμῶν ὄνομα λόγου ἀπαλλᾶς
καὶ μᾶλλον πατὴρ ἡμῶν λόγου ἀποκλη

XXV.

θεῖος ἡ ὑπαρξις τοῦτο ὄνομα, σημαί-
νει ὅτι πορφύρεα χείλη τοῦ αὐλοῦ
λείπει ὑπαρξιν ἔχειν καὶ ἀποχείρει
σαλπίζοντος τοῦ χόρου θεωρητὸς ἀπαρνου
μένῳ τὸ σημαίνειν ὑπαρξιν ἔχειν τὰ
τοῦ ἁγίου, ὡς ἡμῖν καὶ τῶν ἱερῶν ὑπό
μνηται καὶ τοῦ ἱερέως ὑπό
μνησις καὶ τῆς ἱερωσύνης
ἰσχυρὰ ξύλινοι σημεῖον τοῦ μὴ θεωρεῖν
εἰ πούλος μὴ ἐξιόντος μὴ εἰσιόντων ὑπαρ-
ξιν ἔχειν τὰ τῆς ἱερωσύνης τῶν πιθήκων
καὶ σαλπίζειν τὴν σπηλαίου καὶ ἀμφο
τέρους σημαίνειν ὑπαρξιν ἔχειν τὰ
τοῦ ἁγίου εἰσὶ καὶ πλατάνου τοῦ σκιὰν
χων δοῦναι καὶ οὐχὶ κισσὸς τοῦ πολλῷ μᾶλ-
λον θεωρεῖν σημαίνειν σαλπιστὴς σαλπιγκτοῦ σή-
μαντρον τὰ τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ βα-
πτιστοῦ τοῦ μαθητοῦ καὶ ἐλεύσεται

ταφασιου τοῦ τειου της ἐδοὺμης τοῦ οἰκου
μενικοῦ σωσόσων. πισεύειν εἰς τὸ πνεῦ
τὸ ἅγιον λέγουσι τὸ σκπαλεὸς σιῦοῦ σκπο
ρευόμενον καὶ αὐτοὶ τῷ εἶναι γνωρίζομενου
τοῦ σε ἄλλου καὶ σκπῦ σιῦου εἶναι καὶ-
σκπῦ σαλυλοῦ καὶ σκπαλεὸς σιῦου
πεϊσεύειν, ἀπε εἰς τὸ σκπορεύεσθαι
ἐξ χεσθαι καὶ τὸ εἶναι καὶ μὸ ὕπαρ ξιν ἐ-
χειν - ὡστε τα σωτῆρος οὐ κ ἀκηκοέναι τοῦ
εἰπόν - ἀμῆ ὁμῶς ἐσ ὡπαῦ οἱ παλεὲς εἰς τοῦτο
ἀκουσαντες ἐμενησεν ὡς μενσὴν μαθητὴ
πολεῖα σαι μὸ αὐτοῦ σωσπῶ. τοῦμὴ τε
ἐξ ὧου μὴ ἐμενσιῦου τὸ πνεῦμὸ ὕπαρ ξιν
ἔχειν. τὸ δὲ σιῦου μὸ ὕπαρ ξιν ἔχει
μαθητες οἱ σιῦοῦ σκπορεύεσθαι αὐτὸ ἐ-
ρησεν ὡς πῦ τὸ σκπορεύεσθαι μὸ ὕ-
παρ ξιν ἔχειν σκοῖ καὶ αὐτὸ μεταξὺ
σωτῆρος τειούτες τοῦ θεοῦ καὶ ἀκούσαντες

XXV.

μὴ αὐλοῦ τοῦ αὐλεῖν εἰπόντ εἰ σὺ λες σὲ τὼ σωσόσου πρὸς τοῦτο στίβου ἀμ ὄμως σὺ νῷ οὐ παῦλα ἀπεινὸν ἀ πεσθαι δ' ἔχα εἰ ἑστεῶν ὄλι καὶ ἀμφότερα ἀγιλαμλοῦ θεοσωεῖου ὁμαναεῖος ὁ τὸ μὲν ἐξὸν ἀπαγνῦλαι ὅπως σὲ καὶ τοῦτο ἐγοῦμι μὲ τοῦμεσὶ, τὸ σὲ οὐ ὑοῦ σὺ πορεύεσθαι ἢ τοῦ σαυτοῦ τὼ ὑπαρξιν ἔχει τοῦτο σὲ λιτὰ εἰ σὲ τὸ μοῦνος γὰρ ἀλλὸς ὁ παλιὲ ὅφ ποῖ ὁμαναεῖος ἰωάννης καὶ σὺ ζητ πρὸς μαναεῖου σπουδὴ τοῦ τείου μαξίμου πεῖ τοῖ- εἰ φαι ὧν ῥητῶ τὶς ἡμῖν αὐτ σπ ὡς σὺ- καὶ λίαν ποιοῦσι τοῦ πῦς τοῦ υἱοῦ. ὁ μὲν λαλῦ νοῖ φασὶν σπεῖ τοῦτοις οὐ καὶ εἰ πομ καὶ αὐλὸς. ὡς τ' οὐ τε τοῦ σα μαστὶ ω οὐ σὺ- τοῖς πλείστοις τοῦ αὐλοῦ διεχίων διείσ ε. ἰωάννε τοῦ μαξίμου τοῦτο σπουδὴν μὴ εἰ μαξίμου. οὔτε γὰρ ποτ, οὔτ' ἂν ἀφ-

χαὶ οἱς βιβλίοις οὐτε οἱς σὺν εὐαγγελίοις
μᾶλλον ἐπιτεθειμένων δεῖ ἐπιτεθῆναι οὐδὲ
καὶ τοῦτο μετέφρασεν εἰς τὴν ἑλληνικὴν γλῶτταν
ἀλλὰ τοῦτο μόνον ἐπιτεθῆναι τοῖς ἑξαπλοῖς
ἐστὶν ὅτι μὴ ἐν ταῖς φωναῖς τε καὶ τοῖς ἀριθμοῖς
ἐφεύρηται μόνον τοῦτο φαίνεται ἀπὸ ἄλλου ἐπι-
γεγραφέναι. ὡς ἀπὸ μέρους περιλαμβάνειν ἀλλὰν τὸν
τρόπον τοῦτον νομίσαι ἐπιτεθῆναι μὴ παρὰ τῶν
παλαιῶν ἁγίων φόβῳ τοῦ ἀναμφιβόλου τοῦ θείου παύλου περι-
ουσίαν τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον. εἶτα κοινὴ τοῦ ἑνὸς
ἑκάστου σπουδῆς ἀφορισθοῦς καὶ περιλαβεῖν
καὶ ἀλλήλας κυρίως ἐπιμελῆσθαι τοῦτο
δαμασκηνοῦ ἀναγκαῖον. μὴ ἐξ οὗ σημαίνει
παλαιοῦ φάναι τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον τοῦτο μάξι-
μον σπεύσαν τὸ παρὰ τοῦ ἑβραίων κεκρύ-
μμενον. ἐξ οὗ σπουδαῖον εἰς τὸν ἑνὸς
περισσὰ μεταλαμβάνειν. εἶτα ἐξ οὗ φη
σὶ οἱ ἑβδομήκοντα τὸ πνεῦμα κεκρυμμένα

XXV.

κ' σὲ σὺ τὴν ἀρχὴν ἐσοῦσι αὐλίαν πα
ελαμβάνεσθαι, ἀμφότεροι οὐδὲ αὐλῶν αὐλί-
αν πολυμελοῦς τοῦ τοῦ ὑμνοῦ τοῦ θεοῦ καὶ
ὁ δαιμονιώδης, ἐξ ὑμοῦ μὲν οὐκ ἔστι τὰ πνεῦ
μα ὑμοῦ σὲ· μόνος δὲ ὁ παλαιὸς ἐστὶν αὐλιος
οἱ κ' σὺ σχολῇ βουλεῖσθαι τοῦτο τὸ νῦν ἐμὲ μὲν
τὸ αὐλῶν αὐλίαν αἰσχύνεσθαι ἐμὲ σὲ σὲ ὁμως
ἀπονεύμενον τοῦ ὑμοῦ, σὺν τὸ σὺν αὐλίου παῦ
σχολῇ σὲ δὲ τὸ σὲ αὐλοῦ πεισθῆναι φησὶ
μεξίμως τὸ πνεῦμα αὐλίου, ὅπερ ἐλαχίστη φησὶ
αὐλεῖ σὺ πορεύεσθαι σὲ αὐλοῦ, ἐξ αὐλοῦ πα
ελθοῦσ' ἐν μέσῳ σὺ πορεύεσθαι χεῖσθαι· καὶ
ὁ δαιμονιώδης σὺ παλαιὸς σὺ ὑμοῦ σὺ πορεύ-
σεσθαι καθαρσὶς αὐλίαν μὲν νοῦν τοῦ οἱ αν καὶ
ὁ παλαιὸς οὐσαν δὲ παρὰ τοῦ ὑμοῦ ἀλλαχεῖ· ἐ
καὶ μὴ ἀρχὴ ἐσοῦ τοῦτο μὲν ἐστὶ πεποιῆκεν
τοῦτο δὲ σὲ σὲ ὁ δαιμονιώδης ἀπαφνοῦσθαι ἀπὸ τοῦ-
ὑμοῦ τοῦ αὐλίαν καὶ οὐ πάλλωσ' ἐσὺ ὑμοῦ
παῦ τὰ ὁ δὲ σὺ ὁ ἔχει παρὰ τοῦ παῖς ἔχει

λαβὼν, καὶ εἰσὶν παλαιὰ τὰ αὐλοῦ αὐτὰ
ὄφελον παῦλα κατὼς καὶ ὁμεῖας βασι-
λεως ἐμοὶ ὁ γοῦν ὁ τὸ πεὸς ἀμφιλόχιον κε
φαλαίῳ φησὶ σαλούφησι ὁ ὠνεῖος πεὸς-
ὅτι πεῦ τὰ ἐμὰ παῦλα τὰ ὄσον ὡς ἀπαῦ-
ωῦ ἰησᾶς χῆς τοῦ σημουεῖμαῖον· αὐτὸ
μεῦνος, ἀμὰ καὶ ὁ τε ὀχόλος γεντόεως σὺν τοῦ-
λοῦτω τὸ εἰς καὶ πωλοῦ αὐτυπίων. ἧς
φησὶ σὺν εἰ ἰσαλμοῖς μετίτοις αὐλίῳ καὶ
σημουεῖῳ καὶ ἐχει ὁ παῦλ τοῦ παῦλεῖῳ-
καὶ τοῦ ὑῷ καὶ τοῦ αὐλίω πῦ παῦλα σὲ ἐλεῖα
παῦλος ὁ οὐσιοῦ καὶ τοῦ πῦς ἰωὶ τοῦ ὁ ὅλων
ἀθαι εσῦ αὐλία τοῦ λεῖαὲ ὁ χάσφημον καὶ μὲ-
νου σὶ νοῦ ὁμ ἀμὰ τοῦ παῦλ μοῦνῳ παῦλ ὡ ἀ-
πουε ἐμω· καὶ τοῦ τοῦ καὶ ἀξαὶ ε εἶου αὐλίαν
μαλλον καμωὶ δμὰ ὁ σὰθ θω τοῖς ὁ μοῦμοῦς
ἡ κεν πεοῦ πος παῦ ὁ πε αὐ ἐχεισ. ἡ ὡς
αὐ ἡ χεσθ ἀπολοῖαν τοῖς καμουεῖως αὐτοῦ-

Ἀν ἀπχεσθ σ/

XXV.

τοῦ θυσιαστηρίου τοῦ ἱεροῦ καὶ τοῦ τύπου
τῶν τοῦ ὅλου αἰλίων ἀφελεῖν σαλοῦ τοῦ
πεζελέτει αἰλίου τοῦ στοᾶς καλοῦ οὐχὶ
σὲ καὶ τοῦ ἱεροῦ καὶ τοῦ τύπα π' αὐτῆ καμινωφα-
κείσει τοῖς μὴ τοιοῦσι τοῦ αἰλίων τοῦ τύπου
σαλοῦ μὴ σαμαστῶν μηνθῆλα τοῦ ἐξῆ
μὴ εἶναι τοῦ τύπα μόνον αἰλίου ἐλπεῖν τοῦ πεζα
τοῦ σεμάξιμου ἐλπούλα πελεὼ μαίως
σῶλου μοῦ χέτει τοῦ πεζα. δὴ οὐχὶ ὡς ἐξ
λίου φάνα ἐλσόλα μὴ λοῦνα πὲξ σημαῖ
αἰλίαν τοῦ αὐτῆ σε μὴ συχωρεῖν τοῦ
μοῦ. εἶναι σαλοῦ παῦλα αὐλοῦ παεζοῦ πα
τεῖς. ἐχελαβοῦλα. ὃς ἐ' ἐστι μόνος ἀρχο
ελοῆς αἰλία καὶ πεῖλη. καὶ οἵαν π' ἐξ
σωάλα παεισάγειν αὐλοῖς δὲ ἐφ' ἑαυτοῦ
παῦλα ἐχου καὶ οὐδαμοῦ ἀλλοῦ. τοῦ
σεῖ τοῦ μοῦ παῦλου πεῖς σὲκεῖνο ἀναφεί-
μενου εἴτε καὶ παεῖλου ἐχοῦλος παῦλα
καὶ σαλοῦ ἐλπὸ τοῦ παῖς λεγομένως

τοῦ τοῦ μοῦ ὡς ἐκεῖ θεωροῦσιν αὐτῷ
καὶ τὰς σὴ καὶ ὅλως οὐσιώδη αὐτῆς μὴ
λεῖν αὐλίαν καὶ ὅπου τοῦ μοῦ σιὰ
τοῦ λεῖ τοῦ τὸ πνᾶ τὸ ἄξιον σκηπτρᾶσθαι καὶ
πειράν καὶ εἶναι τὸ σημοῦ μὼ ὑπαρ ξὶν
ἐχεῖ σκλοὶ ὡς καὶ παρὰ τοῦ αὐλ λεῖ οὗ
τὸ πνᾶ τὸ ἄξιον σκηπτρᾶσθαι καὶ πει
ράν αὐτῷ σὺν χωρῆτε μὴ σὺν αμὸν αὐ
λεῖ τοῦ λεῖ τοῦ εἶν πεῖς τὰ φανόμαι τοῦ λεῖ τοῦ
σὶ σὶ σας καλοῖ οὔτε μὼ εἰς τοῦ αὐ αὐ τοῦ τοῦ
νὶ κόσμον τοῦ πῦς σκλοῦ σὶ φανέρωσὶν οὔτε
πεῖ χαεῖς μάτοῦ νὶ νῶν ποὶ οὖν μαι τοῦ λόγ
σὴ ἀ ἡ ῆς τοῦ πῦς υπὸ σὰ σῶς καὶ τὴς ἐξ αὶ
σὶ οὐ πεῖ ὁ σοῦ αὐτοῦ καὶ ὑπαρ ξῶς· οὔτε
μὰ τοῦ μοῦ σιώ αὐ αὐ τὴ μεῖ τὰ σὶ σὰ καθῶς
ἀ σφαῖ ξαμὲν εἰς ἀ ναλφαῖ τὴν ἑῶς τοῦς
αὐ λεῖ τοῦ σὶ λὶ ἑῖ τεῖ σεν λεῖ πεῖ τὰ σ' αὐ λὶ αν
μὼ σὰ τὰ μὼ σημεν εἰν μοῦ γαῖ μὼ ὑπαρ
ξὶν· ἐχεῖ τὸ πνᾶ λεῖ τοῦ τοῦ σ' σὰ καθαιρῶ

XXV.

Τὸ ἐπάρχειν πολλὰ ἢ ὀλίγον τῷ σιὰ βούλεται σημαίνειν καὶ τὸ ἀνδρὶ μὴ οὐσίαν καὶ μὴ σῶμα μὴ μεθεκτὸν μεθέξεως εἰς τὸ μετὰ τοῦ ἐν αὐτῷ σιαλογισμοῦ πάντως, καὶ ἀλλίαν παρίστησιν ἀλλὰ πάντως ἐπάρχειν σημαίνει ἐφ' ὧν τὸ παραμένειν ὅλως ἢ σιὰ οὐσιῶδες τοῦτο ἐστὶν οὐκ ἔστιν, ἀποτελοῦμαι ἐμὶ μὴ πρὸς μαθεῖν καὶ οὐδαμοῦ οὐκ ἐπάρχειν σιὰ τοῦτο, τὸ δὲ φανερὸς μεθαμβάνει ἀλλὰ τῆς σιὰ καὶ πεῖσις τοῦτο ὑποκάτω. ἐλλιὸς δὲ καὶ τῆς ἀϊδίου ὑπαρξεως πολυμιῶν βοιλόμενον. ὅλως οὖν πολυότητος. μετέστη μεθ' ἑαυτῆς συλλογίζηται σιὰ καὶ τῆς μετὰ. καὶ τὸ ἐπάρχειν οὐσιῶδες τῷ ὑπαρξιν ἔχειν ἐχεινὸ πάλιν ἀϊδιον. πότερον ἀνθ' μεθόδιον ἐξαλαμβάνει, οὐκοῦν ἐπάρχει φανερὸς καὶ οὐσία ἡμᾶς σπίνθηρ καὶ τῆς σωματικῆς τῆς ἰσχυρίζεσθαι. καὶ ἀφ-

ἐν μελάνι μόνον τύπα συμπεθλοῦ ἀλλὰ
καὶ συμπαραμαλυνεῖλες καὶ σὺν ἀν-
λαπῶν. δηλονότι μόνον τὸ φε
γγὸς καὶ τὸ σαλπίσιον νῦν μὴ ἰσοδυναμεῖ
τῷ μελάνι μόνον σὲ καταβαλεῖν σὺν οὖν
ἐν μελάνι μόνον ὁ ἀνὴρ οὗτος ἀγγεῖ οὐκοῦν ἡ
αὐλὸς ἐστὶ τὸ σημαινόμενον ἢ τὸ σωζόμενον
σαλπίζειν, σήλου πολὺ μᾶλλον πρεπόντως σημ-
μαινομένων αὐλοῦ σάλπιγξ. δηλοῦτε δὲ σὺν οὖν
ὁ ἀνὴρ οὗτος τὸ μελάνι οὐ μόνον ἀναλαβὼν
καὶ τὸ σῶμα ὡς σῶμα ἐφάλλε καὶ αὐλίαν
ἠσθιὰ ἀπονέμων. παῦλα δὲ οὖν ἀνα
φέναι ἀπαύστως καὶ ἀλλαγμὸν ἐφ' ὧν
νυνὶ περιπεπλεγμένων καὶ συναμμέ-
νων ἔστω καὶ ἀνεφῶς αὐλίαν σημαίνει.

ἀναλυτέοτως λύσις:-

Α ἀλλὰ μὴ μοι παυλὸν εἰς τὸ σῶμα ἐς κα
τὰ φύσιος καὶ ἀπαραλλάκτου ἧς οὐσίαν
σαλπίζειν ὧν σαλπίζοντος περιέναι τὸ πνεῦ

XXV.

εἰρῆσθαι ἵνα μὴ σωφρονῶν καὶ ἀπραγμονῶν σχολὴν ἡ τῆς οὐσίας περιουσία μᾶλλον ἀφέλῃ τὴν περὶ ταύτα σπουδὴν καὶ ἐπιμέλειαν. ἀλλὰ καὶ ὅτι μάχιμοι ἐσμὲν τοῦ σώματος μᾶλλον ἢ πρὸς μαθημάτων ἀπόλαυσιν σχολὴν εἰσδυόμενοι φαυλοτέραν σπουδὴν καὶ ὀλιγωτέραν εἰρηκε τὸν παῦλον καὶ ὀλιγωτέρου σπουδῶν ἀξίαν, τὸν δὲ σπουδὴν τὴν ὑπεροχὴν ἐκείνην λοιπὸν καὶ τὸν τοιοῦτον σπουδαῖον, τὸν παῦλον τὴν ὑπεροχὴν ἔχειν τοῦτο δὲ οὐκ ἀεὶ σώματος εἶναι μὴ καὶ ψυχῆς τῆς τοιαύτης ὑπεροχῆς ὅλως ἀλλοτρίας. ἀπεικὸς δὲ οὐσίαν μὲν ἡμεῖς λέγομεν τὴν περιουσίαν τὴν παρὰ τὸ ἀναγκαῖον τῆς οὐσίας, σχολὴν δὲ σχολάζειν. οὐ γὰρ ἡμᾶς αὐτοὺς καὶ τὸν ἡμέτερον λόγον ἀπεικὸς οὐσιαλοῖς πρόσωπον ἀναλίσκεσθαι καὶ πολυοῦσθαι. ἀμέλει ὅσῳ τὸν ἀναγκαίου τῆς οὐσίας σμικρὸν καὶ ἐλάττονα περιουσίαν

καὶ πρέπει σαλοῦμον τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον
τοῦ υἱοῦ καὶ καλὸν φαίνεται σαλοῦμαι αὐτῷ
οὐσίαν παρὰ καὶ υἱὸς καὶ πατὴρ λέγουσιν
τὸν υἱὸν ἔχειν ζωὴν τοῦ εἶναι πατέρα καὶ
τὸ ἐκπορεύεσθαι ἐξ αὐτοῦ ἢ σαλοῦμον τὸ πνεῦμα
τὸ ἅγιον ἔχειν σχετικῶς. τὸ σαλοῦμον
τὸν καὶ ὁμοούσιος κύριος οὐκ ἔστι πρὸ
ἐμοῦ ἐγένετο σαλοῦμαι. λέγουσι δὲ ἴσον φαίνεται εἶ-
ναι τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον. πρέπει γὰρ μόνῳ
τῷ καὶ πατρὸς ἢ τῶν καὶ υἱῶν. ἢ καὶ-
ὰν ἀμφοῖν ὡς πατρὸς σαλοῦμον καὶ ἀμφοῖν ὡσ-
αὐτῶς πατρὸς σαλοῦμον ἢ τοῦ καὶ υἱοῦ
πατρὸς σαλοῦμαι καὶ υἱοῦ λέγων. ἀποκεί-
νεται δὲ ὁ ἐμοὶ ἀπὸ οὗτος ἐστὶ τὸ φημὶ
ὡς ἅγιος. καὶ ὁ ἅγιος πρὸς αὐτὸν ὃ ἐστὶ
σαλοῦμον τοῦ φησὶ τῆς οὐσίας πατρὸς καὶ υἱοῦ
ἀμφοῖν τὸ πνεῦμα ὃς καὶ ἐκ πατρὸς σαλοῦμον
ἐκ πορεύεται. ὅτι βούλεται ἑτέρως
ἢ σαλοῦμον τῆς οὐσίας υἱὸς πρὸς πατέρα

x x v.

ἡ δλῶν πρὸς ἓν τὸ πᾶν, καὶ πᾶν ὅσον ἀνὸν
ὡς τὸ καὶ ὅλον πρὸς μέρος· ὅλον δὲ καὶ ἀδιαίρετος
ὅσος· δηλοῖ δὲ καὶ ὁμοούσιον καὶ ἀπα
ραλλάκτου ὑπόστασις, ὅλος αὖ σὰρξ ἀθεώρητα
κλίσα σπαθιστοῦ θεώντων προσώπων· ἡ οὐδὲ
πρὸς τὸν πρὸ καὶ πνεῦμα ὅλος πρὸς ὅλος
ἓν ὡς ἀνὸν καὶ ἀνὰ ἀνὸν· ἔχουσι πρὸς ἀλ-
λήλους ἡ γὰρ ἐν δλῶν ἀνὸν κοινωνήσει ἀμφοῖν
δηλήλοις οἰκείως ἔχουσα πρὸς ἄλληλα
καθ' ἑαυτήν. σαλὸν δὲ σὺν δὲ ἡ πρὸς ἀλ-
λήλους ἑνότης· καὶ μᾶλλον σαλοῦ τοῦ
τρὸς, ἢ σὰ ἐκ τέσσου τοῦ ἀνὸν καὶ ἑνὸς ἀμφο-
τέρου σωματικοῦ καὶ εἰκόνος παρακα
μένου σπαθιστοῦ ὡς τὰ γὰρ ἐν-
σκήνοις· καὶ ἡ ἐνώσασα ἡ σαρκικὸς καὶ
ἡ σαρκώσασα σωματοφανέσθη,
ὅλος ἀνάπλεως καὶ πλήρωμα σκήνα δὲν
κοινωνίαν· ὡς μενοῦν ἡ πᾶν καὶ ἓν σαρκὸς
ὃν ἀνὴρ πρὸς ἔχειν καὶ παλὶν ὅλος πλήρωμα

σαληνοῦν σὺν συμπεριλαμβάνεσθαι καὶ-
πνώσεις, ὥστε αὐλίνιος ἀποδύεσθαι χεῖτον
νος, ἵνα δεῖ ἐν σαλλιῶ ὅμοιον σὸν πλα
ἐρεῖδας, αὐτοῦ τὸ πνᾶ τὸ ἀεῖον σὺν περιφέ-
δαι. σπεῖλιῶ ὅμοιον σὸν πλαλιῶ ἢ-
καὶ τὸ αὐλιον καὶ αὐλαλοῦ σχεῖσι σηλοῖ-
μαίνεσα, σαλλιῶ καθὰ τὸ αὐλιον καὶ αὐ-
λαλοῦ σχεῖσι νομίζομεν αὐτοὺς ἐρεπλίδας
σαλοῦσιον λεῖτεσθαι σκεπορεῖτεσθαι τὸ πνᾶ-
τὸ ἀεῖον ὅλιον σὰ πλαλιπσχεῖσι τὸ ὅμοιον
σιον παιεσᾶ, πεῖσλοῖς ἐρεμλίοις καὶ ὁμᾶ
μαίνεσθαι σαπλεῖος, αὐλῇ πεῖσλοις καὶ
γονινοὺς σπισολὴ ἵαλλεῖτον. σπεῖσοῦν
δεῖ αὐαχονφοῖς ὁ πλαλιῆ. χλιπεῖν σὰ φοῖς-
σιός, φοῖς σὰ καὶ φοῖς σκαῖτεσον: ὅμοιον
σιον εἶπολ σι αὐσιῶσαῖ, ἵνα λοῖπ ἢ φύσεως-
ὁ μεῖμον παεσπεῖδοῖν οὐ ταῖ τὸ ἀσφᾶ-
ἀλληλοῖς ὅμοιον σι αλεῖτεῖον ὁ πεῖλιν τὸ
πλεῖφοῖν, δηῖδον καὶ τὸ αὐλιον καὶ τὸ πνᾶ-

τοῦ αὐλοῦ λῶ ὑπαρξιν ἐχειν ἐχουσῆς αὐλῆς
ὑπαρχει φύσεως ὁμοιούσας ἐλεγον· καὶ τῷ
καλὰ καὶ ἀγαθοῦ καὶ ἀνομοίων χρῶ πειρα
τέος καὶ μουσικέων. οὐ γὰρ ἀσεληφάφησι λέ-
γομεν. ἀλλὰ παλαίφατα καὶ μουσικοῦμεν
τὸ σεμνὸν οὐσίας ἕνεκα ὅπως ἂν ἐν τοῦ παλαιὸς
οὐσίος. εἰ οὖν παλαὸ ὁμοιούσιον εἴρηται
παλαιοῦ τὸ πνεῦμα· τὸ δὲ ἔμπνους οὐ ὁμοού-
σιον εἶναι τὸ ἐξ οὗ ὄντι καὶ τῷ μεταστοιχεῖα
σκεῖν καὶ μάλιστα ὅλων τῆς αὐτῆς φύσεως
ὥστε παλαὸ αὐλοῦ καὶ αὐλοῦ σοῦ ἔμπνου
μένα εἰρῆσθαι·

χεφαλλαιον

ἐστὶν ἐν σοὶ σταθμὸν ἀνὴρ ἐξ οὗ
τὸ πνεῦμα καὶ ἐξ ἀμφοῖν λέγεται·
λόγῳ μὲν καὶ ἀπαύστῃ ἵνα σὰς μὲν οἱ
ἀναβλύσει ἐπὶ γῆν ἄλλοι τοῦ υἱοῦ αὐλίαν
φρονοῦντες τὸ πνεῦμα σεμνὸν δὲ ὅμως καὶ-
νὰς αὐτοῦ οὐδὲ ἥττον καὶ ἔμπνους

μόνους σπένδοι μόῦ κύλη ὑπάρξει δοῦ πᾶς
σκείνους μὲν ὧν τοῖς λόγοις κρίνεις ἀμφι
βόλια κρυπτεύειν. βασιλεύει φημὶ
καὶ τοῦ νῦν ἁγίου γρηγορίου ἀθανασίου τε καὶ ἀ
λλους. πρεσβυτέρους λέγω. οὐ μὴν οὐ
δὲ νέους τοῖς λόγοις ἀρκτέον, οἱ πολλὰ
κἂν εἰκάσειαν ἴσως ἀμοῦσοι τῆς σκιω
μαχίας ὅλοι εἶεν οἱ πλάτους ἢ παύλης. πρε
σβευτέον δὲ μόνους κύκλου τε καὶ σπέφα
νου. καφέσεως δὲ τοῦ ἄλλου καὶ μᾶλλον
σαπωνίου τοῦ πονηροῦ ἀνδρὸς λόγω
ἀνδρὶ ἐνδεδυκότος ὧν τὰ ἀξιώματα ὅσων ἐνέ
κλησία ἀν καὶ ὑπερανδρὸς καλὰ τὰ πίστων
ἀγῶνες καὶ τοῦ ἀμφέσεως οὐ δικαλαλήθασιν
ἐερῶν δὲ οὐ παύλα ἀνδρὸς, οὐδὲ γὰρ ἂν σωμάτων
ἐξαιρεθείη θεάν, ἀμφιλίγαλε καὶ μέ
γεθος ἀνθρώπινος σκοφεύων. ὁμὰ οὖν μανάκος
κύκλος κύλη εἰς τοῦ πεφύκωσι ἐκκλησιῶν

XXV.

Ἡ σὰρξ ἀπόλυτος μονογενοῦς ἢ μία τῆς θεότητος καὶ ταυτὸν καὶ φύσιν υἱὸς γεγεννημένη τῆς ἁγίας θεοτόκου καὶ παθητὴ. Ἴδιον αὐτοῦ ἡ ἐκ γυναικὸς καὶ ἐξ αὐτοῦ τὸ πνεῦμα ἐκ τοῦ πατρὸς καὶ παρὰ πατρὸς ἀμφοτέρων καὶ σταυρωθεὶς ὑπὲρ ἡμῶν καὶ παθὼν καὶ ἐξ αὐτοῦ φύσιν καὶ ὅλως ἐξ ἀνθρώπου ὡς σταυρωθεὶς ὑπὲρ ἡμῶν καὶ παθητός. πάλιν ἀμφοτέρων λεγόντων τῶν περιφανομένων πρὸς ἀλλήλους καὶ πάλιν ὁ αὐτὸς σὺν πατρὶ θεὸς σταυρὸν θεοσωτήριον λόγῳ βαπτιζόμενος ἐφ' ἡμῖν σὺν πνεύματι καὶ ἁγίῳ πνεύματι. οὐδὲν ἀλλότριον τῶν βαπτιζομένων αὐτῷ σταυρουμένων καὶ περιφανομένων. ἀμώμητον καὶ ἀπερίληπτον καὶ ἐξ αὐτοῦ καὶ ἴδιον αὐτοῦ φύσιν καὶ ὑπάρχον τὸ πνεῦμα αὐτοῦ νομοθετεῖ καὶ σὺν ἑλέσθαι οὐδαμοῦ ἀφανὲς ὅτι ὁ παῦλος σαφῶς ἐν Ἰησοῦ υἱοῦ καὶ ἁγίου πνεύματος ἐξ αὐτοῦ καὶ σὺν αὐτῷ φύσιν ὑπάρχον τὸ πνεῦμα αὐτοῦ

νομοθετεῖ καὶ ἐν ἑτέρῳ οὐ σαφῶς
φησὶν οἶδα ὁ παῦλος σαφοεστέρως ἰησοῦμου
καὶ αἰῶνος πῶς. φησὶν ἐξαυτοῦ καὶ ἐν αὐτῷ
φυσικῶς ὑπάρχων ἰωσὴς πνευματικὸς ὀνό-
ματι καὶ ἔργῳ καὶ ὅλα σαλοῦ φησὶν ἐν-
παῦλον πνεῖον δὲ πνεῦμα καλέσει ὅτε δὲ
ἰησοῦ ὄνομα σαλοῦ ἐξαυτοῦ εἶναι.
ἰησοῦς γὰρ αὐτῶν ὀνόματα ἰησοῦς αὐτὰ σαλοῦς-
εἰ ὡς θαμὰ σπεύδουσι οἱ αὐτοσπουδ. χ-
σὴ εἰς ἰησοῦν σαλοῦ ἀναθεματίζει ἐξηγήσει
ἀνάξ γεγωνὼς ὁμοούσιος ἰησοῦς οὐσιώδης
ἀπὸ μαρίας καὶ ὅλως δὲ παῦλος ἔχων
ὅλα καὶ ὁ παῦλος σχαμόνους εἶναι πα
ῦλος καὶ ἰησοῦς ἐξαυτοῦ καὶ ἐν αὐτῷ ἐμπα
φυὴς ἀξιον πᾶ αἰσθεῖς αὐτοῦς αὐτὰ ἐ σαλοῦ
ἰησοῦς θεοσωσίου εἰς ἰησοῦν ἰησοῦν ἀναθεματι-
σμοῦ εἰ ἐν μιᾷ. πνεῦσιν καὶ πνεῦσιν
εἰ πομὴ καὶ νῦν αὐτοῖς ἰησοῦς ἐξηγήσαντα

σπόμενος παῦλος

XXV.

ἀφῶς πεισθῶμεν ὑμῶν σπάσαι καὶ λοιπὸν σαίνοι
πρὸς σὲ καὶ ἀποπλῆς ἀποκοτίας ἵνα πρὸς
ταῦτ' ἔλθωμεν βάλωμεν εἰς ὃ τι νομίσωμεν ἀ-
ναθὸν σὺ ξαυτὸν μεθ' ἁπτόρα ἐλαν
μὴ ἀφῆναι ὡς σὺν αὐτῷ καὶ παλὺς ὑ-
πνᾶ ὁ ἅγιον καὶ ἀλλὰ ὑμῶν ἀπόρος φωνῶ
ἀμῦ ὃν καὶ λόγιον ὃς ὑμῶν φησι πνᾶ ὑπνᾶ, ἡ-
ἴσον αὐλὸν μονονοὺχὶ ὑμῶν λέγων ὡς ἐ-
καὶ σὺν παλὺς σπτορεύεσθαι ὁ ἀπόστολος
φησὶ λόγος. ἀμῦ ὃν σὺ πᾶν καὶ ὑμῶν ὡς
σλαὶ σπτορούμενον ἐξ αὐλὸν καὶ ἡδὺ-
μία ὅλη παῦλα ἔχειν μεθ' ἁμῶν πρὸς σὲ ἀλλὰ
ἀφῆναι καὶ ὑμᾶς ἐλθεῖν εἰρήνην ὃ-
τι ἀλαμβάνει σὺν παλὺς λαμβάνει
σὺν ὑμῶν, ὃν μὲν ἀλλὰ καὶ ὑμᾶ ὑμῶν
καὶ ἴσον ὑμῶν ὑπνᾶ λέγει ὑμᾶ ὃν, καὶ-
σὺν ὑμῶν ἢ σαλὺν ὑμῶν ὃν μὲν ἀμῦ καὶ-
ὑπνᾶ ὑμῶν σπτορεύεσθαι σλοιῶ βού-
λεσθαι ὑμᾶς ἀφῆναι λέγεσθαι εἰρήνην ὅτως

Sessio

ταῖς ἁγίοις νοήμασι καὶ ὀλιγωμὼν μεγάλῳ
βασιλεῖ ὡς παλαιὸς πεφυκὼς· ἀφ' οὗ-
πω μαχίμως ὡς ἀκτήμονος ὄντος ἀλλοῦ
τοῖς σὺν παθεῖν τοῖς ὀλιγοῖς, ὡς ἀκτήμο-
νον ἐξαίλου οὐ καὶ οὗ οὐ σαλεύ-
ται ἄλλον ἐσοξεβόπον μόλις εἶναι πνᾶ ἢ-
ἰδρῶ τοῦ μόνου, ἀμὴ παύλου ὡς τοῖς ὁμοίως
σι ὡς ἐξ ἡμοῦ σπλαὶ ἢ σμικροῦ ἵνα ὑπαρ
ξιν εἶχον οὐ σεῖαι σαφερεφ. ἐξ ἡμοῦ λε
ἢ σμικροῦ καὶ ἀεὶ αὐτὸς πολεμεῖ σπιὶ ἄπιστον
πολεμεῖ μεγαλαμβάνει εἰς ἴνα σιὰ· ὡς
καὶ ἀμφοτεραμβίας παραλαμβάνεσθαι
καὶ τοῖς σὺν τοῖς πρὸς παλαιόσιον καὶ πρὸ
σιν καὶ ἀποκρισιν λόγου. φεπτοὶ σὲ ὀλίγοις
ὁ πνᾶφησι· ἢ εἰ πεθέλεσθαι φοβῆ
σθαι ἀπαλλωόμως ἴνα εἶαν ἀναδεχεσθαι φοβῆ
εἰ πρὸς ὁσοῦ καὶ πρὸς καὶ μὴ καὶ ὁσυμόν
ὁ οὐσποδῶς ἐξαμφοῖν. ἢ ὡς εἰκπαλεύ-
σιμόν περιόμενον πνᾶ οὐμὴ σὴ ἀ

XXV.

Σὺν τῷ μητρὶ τὴν παλιγγενεσίαν ἐμοὶ δὲ ἀλλ' ἀπὸ σοῦ τὴν υἱοθεσίαν τὴν λεγομένην πνεύματος ἴσον εἶναι φαμὲν τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον πατέρα μόνον τοῦτο καὶ παῖδας, ἢ ποιεῖν καὶ τοῦτον ἢ ἀναμένεις σιγᾶν καὶ ἀμφοῖν ὡς ἐν σκηπτοῦχον υἱόν, σιγᾶν καὶ τὴν ἐκ τῆς οὐσίας ἀποκύησιν σὲ δὲ μᾶς ὅλως ἐᾶν σε φημὶ ὦ δαίμων καὶ ὁ κύκλος πρὸς αὐτὸν οὕτως. ἴσον καὶ αὖθις ἴσον τοῦτον τὸ πνεῦμα σιγᾶν υἱὸν εἶναι· σιγᾶν δὲ καὶ σιγᾶν τὴν ἐκ τῆς οὐσίας παῖδας καὶ υἱὸν σιγᾶν καὶ σιγᾶν καὶ παῖδα τοῦτον πρὸς τοῦτον πλείονα εἶναι παῖδα ὅλως ἐαυτὸν διὰ παντὸς ὅσους καλῶς συμφωνεῖν σὺν δὲ καὶ τὸ αὐτὸ πνεῦμα σκηπτοῦχον υἱὸν εἶναι μᾶλλον πνεῦμα παῖδας ἢ σκηπτοῦχον καὶ σιγᾶν τὸν αὐτοῦ ἴσον εἶναι, πολλοὺς δὲ σιγᾶν τοῦτον τὸν δὲ σὲ

θαλάσσης οὐσίας · ἀφ' ἑσπέρας μὲν
ὄρη παντοπώλων τὰ τοῦ μοναστηρίου
κυρίλλου καὶ πλησίον αὐτῶν πηγὴ ὕδατος
θαλασσίου γλυκέος καὶ μικρὸν ἀπωτέρω
παρὰ τὴν θάλασσαν · ἀπὸ δὲ μεσημβρίας
σὺν τούτοις καὶ στὴ φανερωμένη θάλασσα
σὺν τῷ ἀγκυροβολίῳ χείλους ὅλως ·
ὁ πύργος ὁ ἅγιος σὺν τῷ τάφῳ καὶ τοῖς
ἐκεῖσε ὀνόμασιν καὶ πόλει ἀμφότερα
καὶ τὰ ἐκεῖ σὺν τῷ αὐτῷ τῷ σταυρῷ · ὁ τρίτος
κόλπος τὰ πύργος αὐτοῦ ἐξωτερικὸς σὺν πα
τέρες πρεσβύτεροι σὺν αὐτῷ καὶ τὰ πύργος σὺν
τῷ ἐπαρχιακῷ οἴκῳ · ὁ τέταρτος κόλ
πος, ὁ παρὰ τοῦ πάτερος σὺν πορτοκαλέα
καὶ ὅλος σὺν ἐμοὶ ζητήσεσι ὅλως μὲν
οὖν οὐσιακὴ πειχάρεσις σαμομῆς πρα
γματείας πρὸς τοῦτο εἰσὶν πρόσωπον
καὶ ἡ τῶν ὑπαρξέων τοῦ χόλου πολλὰ
εἰς μαρτυρίαν σὲ τοῦ καὶ σὺν μοὶ σὺν

φερεσθαι καὶ

XXV.

σκηπτοῦχος καὶ ἐν τοῖς αὐτοῖς ὑπῆρχε
ὡς σύνηθες φαίνεσθαι συνομώνυμος εἶναι καὶ πῶς
μονογενὴς μόνος ὢν τοῦ ἐξ οὗ ὁ λόγος ἐλέγετο
τοῦ θεοῦ εἶναι υἱὸν καὶ ἐκείνου ἐξαίρετον. τόδε
ἄξιον πυνθάνεσθαι τί παρὰ μέρος ἕκαστον καὶ ἀλλοῖα
καὶ ἐπὶ πᾶσιν ἄξιον· πυνθάνῃ, εἰ φῶς
ἐστὶν παρὰ πρὸς καὶ υἱὸς καὶ αὐτός. οὐδαμῶς
οὐδεὶς ἐγνωσμένος πατὴρ εἰμὴ ὁ υἱός οὐδὲ
μὴν υἱὸν εἰμὴ ὁ πατήρ, οὐδαμῶς μὴ λέγειν
ὅτι οὐδὲ πνεῦμα εἰμὴ ὁ πατὴρ καὶ ὁ υἱός, πα
ρὸν σκηπτοῦχον καὶ παρὸν χαμαίζηλον
μὴ ἀπομαίνεσθαι ὅτι τὸ χαμαίζηλον αὐτοῦ
σκηπτοῦχον ὁ ἄλλος ἐξ οὗ ἐξαίρετον
καὶ οὐδὲ τοῦ υἱοῦ καὶ τοῦ πατρὸς εἰμὴ τὸ πνεῦ
μα ἄξιον. τὸ δὲ ἐξαίρετον ἀληθῶς τὸ σπάσιμον
τοῦ πατρός, ὁ παρὰ τοῦ πατρὸς καὶ σπάσιμον.
ὑπῆρχε δὲ τοῦτο ἐφ' ἑαυτοῦ. ὁ δὲ καθαρὸς
ἐν οὐσιαρχίαις καὶ οὐδὲ τοῦ υἱοῦ αὐτὸ ἀνα
σπᾶται τοῦ πνεῦ. οὐκ ἐξ ἀμφοῖν σπασὶ τοῦ
σκηπτοῦχον; ὁμοίως νενόμεται καὶ ὧδε

πρὸς τὸ βούλεσθαι τοῦ σῶσαι καὶ λέγων φησὶν
ὅλῳ μὲν οὖν θέλει πολλὰ ὅλῳ σε θέλει σοι οὐ-
δὲ σε συμφώνως ἀπαίδευτα καὶ πεπλήγει
χαεὶ δέμνος· μόνος τοῦτον ἀπαίδευτον ἀφ'
καλαγνωθμῷ· οὐ περὶ αἰνέσεως τοῦτο σοφοῦ
τε καὶ τῶν καὶ τοὺς λόγους δίκαιον μεῖζον
σύνεσιν· κεφάλαιον ιη'

Χρὴ ὅτι τοῖς σῶσαι πάλαι σημεῖον τὸ ἐ-
ξιὸν παιδεῦσαι εἶναι λεγόμενον πᾶσα
μὲν ἀνυπόταλον χαλεῖν ἀλλὰ μὴν ἴσον
πᾶς σημαίνει ὑπόταξιν·

Πρόδηλον ἐκ τοῦ μὴ τοῖς σώμασι πᾶσι
καὶ πεχθᾶσι· πεπονθότας σημαίνοντος
τοὺς χαεῖς μᾶλλον πάμπαν λέγουσι οὐ-
δὲν μᾶλλον μὴ ὑποταγὴν τοῦτον γὰρ χ-
μαθαιμαίνειν τοὺς μεθαιμαίνοντας
ὡς ἀνθρώπους ἀποστεχθὴν πάλαι δεῖ γὰρ
τοῦ δοκοῦντος τοῖς μεταπαιδεύσεσι τοῦ καὶ
ζοῖς καὶ ἰδιώτους τοῦ παίδων σέξης χωρὶς

XXV.

ἀλλὰ τὰ λίαν ἡμῖν παρέλθωμεν τὰ λοιπὰ ἐξελεγχόμενοι καὶ ἑαυτοὺς ἐξηγούμενοι. φησὶ γοῦν· ἐπὶ δὲ τοῦτο εἰσῆλθον τοῖς περὶ ἐρμείαν ἐρεθισμός, ἐπὶ δὲ τοῦτο ἦλθε
ἡμῖν ἀγαθὸν εἰκόνα καὶ ὁμοίωσιν
σῶσαι μὴ ποιοῦν τὸ ὑπερκόσμιον κάλλος
οὐχὶ δὲ τὸ πατρῷον πρὸς ὄψιν ἐρμείας, δηλ-
ωτικὸν, δηλωτικὸν ἀγαθὸν χαρίεντος ὑπάρχοντος
καὶ ὁ ἅγιος· οὐκοῦν βέλτιον οὖν ἡμῖν, δηλ-
ωτικὸν χαρίεν ὄντα μένειν· ὁ ἑρμῆς ἐ-
στὶν ὁ ἅγιος· ἐπὶ οὖν ἀναγκαῖον εἰκόνα λῆς
χαρίεντος, καὶ οὐχὶ μᾶλλον εἰκόνα τοῦ πατρὸς
κτίσαντος αὐτόν. εἶτα ἀφ' ὅτου καὶ ἀπο-
ξένωται τοῦ πατρὸς, ὡς πῶς τὸ πρόσωπον ὑπόσα
σοὶ λοιπὸν ἅγιε ὅλως θεῖον ἡμῖν σύν-
θεσιν πλάσον ἐπιχειρήσας εἰκόνα καὶ οὐχὶ
χαρίεντος ἀνυπόστατον, οὐδὲν μόνον δηλ-
ωτικὸν τοῦ πλάσαντος ἀναπαυτικὸν
τοῦ βοηθεῖν τοῖς ματαίοις ἐμφανίσαντος
χωρὶς τοῦ ἁγίου φησὶ γεγενῆσθαι

πνς · ἐσεβ γαρ ὡ πεθ τεεσν μη σὺν αὐ θεος πος
γεγρ ἡ σαν τοῦ πορ τοῦ θῷ φ σηλασὴ πνι · αὐλῷ
τοῦ αὐ υπο σ ἄλο θῷ · τοῦ αὐλῷ κσὶ παλιν ζ
ἀνα πλα θῆ σα ι τὸν ἁγί α σμον ἀ πο λέ γω
τα φ ησὶ γουν · εἰ γαρ ἡ ς οὐσί ας τοῦ πνς
σ ε σχο λι ασμέ ν ης σαύλου χά ειν τὸ μη ἐ -
φ η θα φῶς σ μα σμε ίος μεν ος ὁλ ὶ πα
ρα νο μ ίαν τοῦ ζῴ ου πε ρὶ τὸ εἶ ναι ,
λοι πὸν σ ε φ ύ σ ος χά ειν σ παν τα νο ν
μ ενουρ γὸς γε νέ σ θ αι πνο ὴ ζω ῆς χ ρὴ σὲ π ίμ ι
λά βε ε χα ειν γω σὶ ὑπὸ ε ἰ σ αν τοῦ αγ ί πνς
ἁγ ὼ νό μα σαι μὲν σ υ σ κε ύ ω πνο ὴ ζω ῆς
ζω ὴ γαρ ἀλη θῶς π ῆ ς θε ό π λος φύ σ ις · οἷ -
α σε ὶ π ὶ ς γὰρ τοῦ θε ὸς φω ν ῆ ς · πνᾶ ἅ γ ιον · αὐ -
τὸ κ ναλα θ ὰ λη θ ὲς ἰδεῖ ς τοῦ πο ιοῦ ντος
ψυ χὰ ς ἀ γ καλ κ ί ζοντος τε καὶ σ υ ν ιοῦ ντος
πνᾶ τοῦ λα φ ὴ ν τοῦ πο ι ε μ ένου μαρ -
τυ ρεῖ γὰρ φ ά σ εεσν σοῦ ὁ ἰ μεν · ἐ λε πο ι σὰ

XXV.

καὶ φανερῶς ἀναιρεῖν νομίζειν αὐτὸ σα
ὃν ἡμῖν πέμπεσθαι χάριν καὶ σωτηρίας
ἡμᾶς ἀξιᾶσθαι· φησὶ γὰρ ὁ σωτὴρ τοῦ κό-
σμου καὶ ἡμεῖς κεκτήμεθα, καὶ ἐς μὲν αὐ-
τοὺς οὐκ ἐσμὲν σωτῆρες οὐδὲ σωτηρίας, εἰ δὲ
ἐς μὲν ἀληθῶς ψυχὰς καὶ αὐτοσάρκους χά
ριτος μέτοχοι, ὁμολογῶμεν ἔχειν· πόθεν γὰρ
οἱ ἐς μὲν τοὺς ὅλους καὶ ὑφεστηκότας τῶν
ὁμοιομερῶν τοῦτο ἐσμὲν ποιοῦντες ὅλου
ἀδιαιρέτου σώματος ἀναλεξάμενοι κέ-
σεις καὶ ζωάς. ὁ δὲ ἡμῖν καὶ Ἰωάννης
ἐφιλοσόφει ἐν πολλῷ πλείονι ὄγκῳ τοῦ
εἰς ἀθλίως φερομένων καὶ ἀνοήτως αὐ ἀπ
μενηδεῖς, ἢ ὅθεν μεταλήψεσθαι ἡμᾶς σε-
σάρκωνται πεποιήκαμεν μόνου, ὁ σὺν ῥᾳθυ-
μίᾳ, ὡς οἶμαι, ἐξαμαρτάνειν εἰπὼν
ὃς καὶ σπουδαιοπόνα, οὐδὲ καὶ
μεταλήψεσθαι σαπίστως ἡμᾶς εἰς χεῖρον ἀξιού-
μενα θεῖα μεμαλήκαμεν, ὡς ἥδιον καὶ τὸν

τῦ ἐχοῦ ες ὶν ἑαυτοῖς· καὶ ἐμπεδε παλιν-
δο σπεί καλόν ἐν ἀλλότριον νασὶ τῦ εἰς μὲν
εἰ μη τῦ ὑπνᾶ καὶ ἀφύσου ζῶν, ἀμὲ ἀ
ὁμεῖς ἐασπλεως συμφώνως δο ἀπ' ὠδῦ δ
παλεῖ ὑ, τα ἐξαίρχης ἐμφυσητῶ πνᾶ
αὐτεξούσιον ἐν ἐν ἀναπαυσει ὑ ἰς με
ἀπλοῖς ὑπὸ δ ἐσπλεως ἰωὰν εἶναι λείων
πόσασιν, ὅλο φησὶ ὁ ναφαλαίῳ οὐ π-
ὁπλεφὴ ὅλ τελαφυσῶς ὑπνᾶ· πνᾶ γὰρ
ὦ ζωὴ λείω σωτ ἐλαμμένου εἰς ὑσημ
συρξεῖ, ζῶ ἐν ἀμαμῖς καὶ τελαφυσῶς· ἀ-
ρηλος ἐξαίφνῦ σόματος τε φυᾶ, ἀ-
ρηλος καλὸν ἐμφυσησῶ, εἰς ὁ αὐ-
τεξούσιον ἀ τε σαλμὸν καὶ καλὸν ἐ μα
ὑκως ὑπὸ δοχῦ σε ἰχθὺ ἐλύπο
αὐτῆς ὑπᾶῦ σ ἐμφυσήσως ἀπο-
καθη ἐμμένω ἐν ὁ ἐχει γὰρ σ ἡ ἡ κα
ἐκλιὰ καὶ νάπλιὸν ἀναπαύνοσ

XXV.

καὶ ἵνα σωσθῶμεν ἐξ ἑλληνισμοῦ ἐμφυσή-
σας οὐκ εἶπεν ὡς παρὰ τοῦ ἁγίου ἐξ ἁγίας
ἐμφυσήσατε, ἀλλ' ἁπλῶς σήμερον σώσατε
ἵνα ἐμφυσηθῇ τὸ ἐμὸν μεθ' ἁγιότητος ὑμῶν
σωτηρίου πνεύματος. ὅλως καὶ ὅλως ὁμοίως
παλιὰ αὐλὸς ἦν τὸ φυσᾶν τοῖς μαθηταῖς
ἀνισότιμα τοῦ ἑνὸς ὅτε αὐλῶν τε καὶ παίζων ὡς
σημερινὸς σωσάμενος δὲ καὶ σωτὴρ
ἦν καὶ σωτήριος. ἀλλὰ τοῦτο μὲν ὡς πνεῦμα ἁγίου
ὑποσαῖς καὶ ὑποσαῖς ἁγιότητος καὶ-
νὸν τοῦτο δ' αὖ πρὸς ἐσημερινὸν πνεῦμα ἁγιότητος
σωτηρίου ἐμφυσήσας καὶ τοῖς μαθηταῖς
ὑπερησθείς. καὶ σὺ αὐλοῖ τοῖς πρόσθεν
ἁπαξ καὶ ἅλμα πρὸ παρὰ παίζεις σήμερον καὶ-
ἐξ ἑνὸς λαμπούμενος καὶ αὐλῶν ζοῦν
ὅλως δὲ φησὶν οἱ παῖδες. καὶ ἵλεως παίζε
αὐλὸς ὁσωπερ τοὺς βδελυκτοὺς ἀποφεύ-
γειν δοκεῖ φησὶ αὐλὸς πέμπτην παρὰ
τοὺς παῖδας σκῆπτρα εἶναι καὶ οὐ πάλλομαι

μὴ αὐτὸς πέμψῃ ἀλλ' ὁ σὸς ἀπόστολος τὸν
παῖδα ὅλως γὰρ ἦν ὁ παῖς μονογενὴς οὗ-
τος μόνος αὐτῇ ἦν καὶ ὁ πατὴρ ἀσθε-
νῶν ὁ παῖς τοῦ παιδὸς ἀπόστελλον. τοῦτο δὲ
καὶ γεγραμμένον πολλαχοῦ παίδες ὅλως αὐτοῖς
ὅλως ἦν ὁ παῖς μονογενὴς ὃς παῖς τοῦ πρὸς
ἀπόστελλον οὐ ἐγὼ πέμψω σοὶ μόνῳ, ὡς εἶ-
ναι σπλάγχνον. ἀμέλει τοῦτο πέμψει αὐτῷ, ὅλως
παῖδος ἀπόστελλον. εἰ οὖν ἐπὶ τοσοῦτος
τοῦ πρὸς τοῦ παῖδος ἀπόστελλον μείζων καὶ-
νὸς υἱὸς πέμψει. εἰ δὲ ἀλλ' ὁ υἱὸς πέμψει
μείζων αὐτοῦ ἐστιν, καὶ τοῦ παῖδος οὐ τοῦ πατὴρ
ἀλλ' ἢ χαρεὶς αὐ ἀπόστελλον, ἀλλ' ἀπὸ τοῦ ἐ-
πρὸς τὸ ἀσθενοῦν καὶ ἀλάσφημον σπέρ-
ματος καὶ θεοῦ καὶ τοῦ αὐτοῦ ὑποκειμένου
τοῦτο ὅτι μὲν καὶ πλουτοῦσιν, τὸ ἀπόστελ-
λειν πέμπεσθαι. ὡς αὐ ἐξ ἑνὸς τοῦ καὶ
μονογενοῦς ὑποκειμένου τὸ ἀμβά-
λεσθαι σε, ὅλως ἀναίσχυντος καὶ σπέρ-

XXV.

ἐλεεῖσθαι· εἰ οὖν ἀπορούμενον
τὸν θεὸν ποιοῦμεν ὑπὸ σαπρῶν καὶ πα-
ντοπαθῶν ἀνθρώπων εἶναι ὀφείλομεν
ἤδη καὶ ἄλλοις χρῆσθαι ἀναγκῆς ἀποδοῦναι
ἀναγκαίως καὶ ὅσα ἀπορούμενα θεῶν
ὑπὸ σαπρῶν ἀπονέμομεν θεῖα καὶ σαπρὰ
τὰ παντοπαθῆ δηλόνως ἀποκληρούμενον
ἀπὸ δημάδους τελώνου γεωῦ καὶ οὐσίας παρα-
σχέσθαι παντοπαθῆ ἄρα παρὰ θεοῦ υἱοῦ
ἢ λύσις καὶ παρὰ θεοῦ παθητοῦ θεοῦ ὑπὸ σα-
πρῶν ἀπορούμενα ὡς ἀπὸ τελωνικοῦ λοιμοῦ ἐσχάτη
ἀπὸ τελωνῶν στόμα καλῶν, ὥστε καὶ τὸ-
λυμῶντος λεόμενον τὸν θεὸν ὑπὸ σαπρῶν
νοεῖν σῶσαι καὶ ἀναλύειν καὶ πολάζειν
καὶ παντοπαθῆ παρὰ θεοῦ υἱοῦ θεοῦ πνεῦ-
μα ἁγιόν καὶ θεῖα σκεύη οὐ νοεῖν ἀναγκαίων
ὑπὸ σαπρῶν πῶς δὲ δημάδους ἢ θεοῦ πνεῦμα θεῖα ὑπὸ
σαπρῶν ὀλοῦσθαι ἢ παρὰ θεοῦ υἱοῦ εἶναι αὖ-
ἢ ἀναλύσει ἀνήκεστα εἰ μὴ ἔχουσες

σκεῖνον ἀλλ' ἀν ουσεφῶ ἐ ἐστε οὐκ ἔχω :-
συμπεφορημα ἐφως ἐξέφλιαν. ὡς-
ἀπὸ τοῦ χρη σθαι αὐτοῦ τοῖς ἐομένοις
ὅς ποιήσαν ἐς :-

Ἐγὼ μὲν οὖν ὅπερ ὑμῖν ὑπεσχόμην σαφέσ-
χεσθαι ὡς οἷόν τε πολλὰ παρελιπὼν οἶμαι
δεδεῆσθαι ἐστι δὲ ταῦτα ὡς ἐν τῷ μικρῷ χρόνῳ
χρεσθαι μένος τοῖς ἐσομένοις, καὶ κατ' αὐτοὺς
τοὺς ἀξίους παλαίειν τοὺς ἐξ ἐώας τοὺς ἐμοὶ
ἀλλ' ἀν φρονοῦντας τοὺς πῦς καὶ σὺν αὐτῷ
ἀγῶσι συμβαίνοντας, καὶ τοὺς μὲν σὺν οὐ
τοὺ ἄξιον σπουδάσαι πρὸς αὐτοὺς τέφε
νοῦντας καὶ πρὸς σοφιστὰς ὑμᾶς τοὺς ἐ
σαὶ εἰ πολλοὶ ἀποκαμόντας τε παρ' ἐ-
τοῦ σὺν αὐτῷ θεῖσι ἐσομένοις, καὶ τῇ ἀξίᾳ
σπουδῇ μάλιστα μέλλα φρονοῦσι ἀν-
πε καὶ οἱ παλαίειν ἡμῶν καὶ σοφιστὰς καὶ
λοι καὶ μὴ νομίσητε, μὴ τοὺς αὐτοὺς μὴ τοὺς-
παλαίειν αὐτοὺς καὶ ἡμῶν τοὺς ἐξ ἐπιτοὺς

xxv.

ἀγίους ἀναλήψης ἐξαναλοχῆς ἀπο
φώσαθαι· οὐκόδς ἔθνο οὐκόδς παν
γαθμαθλον εἰσπυμφωνοῖτε καὶ ὁμόλο
γοῦ· καὶ παρακαλῶμεν αὐ ὑμῶν καὶ δεήσε-
σις ἁγίοις καὶ ὑμῶν ὑπὲς ἐξεπορεύσα
γίους, ἀναλήψης ἐξ αναλοχίοις ἀπο
φώσασθαι, οὐ ἕνεκα πολλοὺς πλείονος καὶ
ὀλίγων πρὸς ἀλλήλους συμφωνίαν αὐξα
λοχίων ἔσεσθαι καὶ ὁμόνοιαν μὴ παν
ὑμᾶς ἢ παιδεύειν εἰσόδους ἐστὶ καὶ ἀλλη
λους πρὸς μαθητὰς ἀλλήλων καὶ ἁμαρτη
τοὺς ὡς μηδενὸς ἀνόητου· ἀυξεῖ πλεί-
ω πρόσθεσιν δήλωσε καὶ δέησαι αὐξα
λαβοῦσι ἁγίοι σοφίαν παρακάλυνον
ἡμῖν ἀναγνῶναι ἐβδομήκοντα ὑπομνή-
σαι ἡμᾶς ἀμαρτιῶν· ὀλίγαι ἐς οἱ ἐ-
ξ ἐπορεύσεως πολλῆ ἱλαρεῖος ἐπεφώνησαν
μαθὼν αὐτοῦ τὸν ἀμελεόσιος λεόντος
ὁμείας καὶ γενεσίου ὁσιαλοῖος καὶ ὁβ

δῆμος, σαφῶς καὶ ἀφοῦ καὶ παντελῶς
τοῦ λόγου τοῦ ἀποστόλου, οὐχὶ μίαν καὶ δυο
καὶ τρεῖς ἡμέρας σκοπεύουν καὶ ἀναποδώνουν
καὶ λόγον σπουδαῖος καὶ σπουδαίου ὃν
προσέχομεν λέγουν τὸν ἅγιον καὶ ὅσιον
δυμόν ὡς καὶ σπουδαῖος, καὶ ἄλλαν
τοῦ παῖδος, καὶ ἄλλαν τοῦ πνευματικοῦ εἶναι
ὡς τοῦτο, καὶ ἀφ' ἑνὸς ἄκρου τοῦ ἄκρου καὶ μέ
καὶ μίαν ἄλλην καὶ ἄλλαν ἄκρου τοῦτο καὶ
τοῦ αἵματος ἅμα, ἀφ' ὅλου ἀρχὰς ἕνα ἄλλας.
ἀπαντᾶτε δεμένους καὶ παραβλέπουσας εἰς ἐ-
ξαναλαμβάνοις σοὺς καιροὺς ἀνάγκη συ-
μβαίνειν ἀλλήλοις ἄκρους οἱ ἑαυτοὺς καὶ ἐν
τὰ πέλαγος ἄκρου συμφωνοῦν οἱ ἑαυτοὶ πρό-
τερον εἶναι μέσος λόγος πρὸς συμφωνίαν
τοῦ σοὺς καιροὺς φωνοῦν ἡμᾶς ἀνάγκα-
ζουσιν δημόσιος εἰσβολοῦ ἄκρους ἐξ ἑαυτοῦ
ὄνομα ἐστιν ἐχόντες, ὃ καὶ οἱ ὃν
λεγόμενοι ὡς φανερὸς ἡμῖν φαίνεται συμφω

XXV.

νοῦλος καὶ ὁ καὶ εἰ μὴ σαμοῦς ὑπονοεῖν
αὐλοὺς εἰ χορδῶν αὐλίαν τοῦ πῦς ἀπορ
σοῦλος καὶ τοῦ υἱοῦ μοῦφος μὴ ἀφνᾶσαι μὴ
σθαμὴ σαμοῦ τοῦ ἑ αὐλοῦ λόγων. εἶναι
τοῦ υἱοῦ τοῦ πῦς αὐλίου, ἡ σωμα μία λεῖ εἰ μ
μὴ αὐλικεῖσαι ἐφ μαίοις. ὅλως φεφανῶς
λείου σ σ τοῦ υἱοῦ τοῦ πνᾶ τοῦ αὐλίου, νωσεῖ ἀφ
νουμένους μὴ οὐ σαμοῦς, μᾶλλον σὲ καὶ ἐφ
φῶς σ τοῦ υἱοῦ καὶ σ τοῦ υἱοῦ σ ἀπορ αἰεσθαι
πνᾶ τοῦ αὐλίου φαίσοῦλος οὐ καὶ εἰ πολ-
μὴ ἐφ μαίοις συμβαίνειν τοῦ λείου σ τοῦ
σμῶν οὐ εἶα εἶλις ἡ μᾶς σταινεῖσθαι. σθ-
σὲ καὶ τοῦ εἰ σ ὠσαι ἡ μ ὡς ἡ οὐ σαμοῦς σθ
συγγραμμαῖα διεσπόμενα παρασχεῖ
τοῦ αὐ χ τοῦ σ ἰνοῦ ἡ εἰ τοῦ παρασχεῖν
μεθα τοῦ φαινόμενα, σθ καὶ κατεῖ τοῦ αὐ-
θοῦ τοῦ λεῖόμενα ὀξεῖα ἀπ τῆς συμπαρα
σχεῖσθαι ὅλως δὲ ἐν πλείοις ὑπ τοῦ τοῦ-
λοῖων αὐλοῦ καὶ ὅλως ἐν πᾶσ τοῦ σ οἷ ἐ

πασαν, καὶ βοῦν καὶ βοιδιν δὲ ὁ σωτὴρ ἐχειροτόνησε καὶ ἀποστόλων, ὡς μενοῦν εἶναι μενοῦν καὶ βοῦς ὑποπίπτουσα πληθυντικοῦ ξη ἡμαλος καὶ τοῦ λόγων τοῦ πλείονος ὅλοι σκεύων λόγων ἐξαιρουμένου, οὐδὲν ἧλ χειρίζει οὐδαὶ σὺν ἀναλαλαπόμενα ζῶσαν ὅλος σύμπλειστος ἀνθρώπους ὁλόκληρος κεφάλαια καὶ ξη ἡμαλος κεκινημένα σάφωρα σαλοῦσι συνεφαίνεται παῦλος τοῦ δήμαι μὲν καὶ ὅλα πεδάλου ἐστὶν ἐσχάτου σώματος ὡς σὺν ζῶ παῦλος αἰσχύνω πρὸς σωβαμένους ἐστὶν ὡς σὺν πρὸς ἡμᾶς εἰρήνη καὶ οὐδὲν πλέον σὺ πρὸς θεάν:

ἐπὶ λόγῳ σὺν ἀνάκε
φαγαίωσις ζῶν πρὸ
εἰρηνικὸν

καὶ λύσις ζῶν πρὸς τοῦ σωτῆρος ἡμῶν
πολίτου καὶ σύνοσις πρὸς ὁμόνοιαν ς

ΧΧΥ.

Δ εἰρηναῖε καὶ παρακαλῶ πάντας ὑμᾶς ἀξίως βαλλομένους παλαίειν καὶ στεφανοῦσθαι σὺν Ἰεσσαλοῦ συλλόγου ἄξιος, βαλλε εἰπούσης παῦλα στεφανοῦσθαι καὶ ἀνεκδιήγητον πλοῦτον ἀπολαῦσαι ἐν ἐπουρανίῳ ψήφου. καὶ εἴλεος ἡμῖν μεταδῶσαι ἐψεῦ παρὰ παῦλα δεῦτε. καὶ δὶς ὀφείλοντες ἡμᾶς παρακαλέσαι μεταδῶκε ἐστὶ καὶ στεφάνων καὶ δυσπαρὰ παῦλα δυσπαίνου. συλλογίζεσθαι γὰρ περὶ ἐμοῦ, ὡς οὐχ ὁμοίως ὑμῖν οἱ ἀπολογίαν ἔχουσαι μεταστέλλεσθαι ὡς καὶ πρέσβεσιν, ἵνα ἴδωσιν ὑμῶν ἀσφαλῶς σαι ἐσθῆτας καὶ ἵνα ἔχθεσι ἵνα περιλαλίνους ὄλβῳ μὲν οὖλος πολλοὺς. ὄλβῳ σὲ βοῖα καὶ γνώσει κενοσμένους καὶ ἀρέσθαι κόσια παυλεία ἥκτε εἰς ψυχὴ καὶ ἵνα σπεύνης καλωσαῖν καὶ βγλώσσῃ ἀπατοῦσι. ἵκτε εἰς σῶμα καὶ δὲ βομαλικὰ ἀφοεσῶσι καὶ ὅλη περὶ μὲν οἰκουμενικὰ σὺν οσυν σωμᾶθν. σπεύνοις δ' ἅλεος ἵνα ἀπολαῦ

σπέκειδ νωσ σου σαῦλος κ|νου σωε θεὺς
κατὴ μοῦ ἰδ σκεινων σηχὴ μαλαμεσθαι
σρεφεῖν αὶ μὲ ἀπεδ ωπου ἐχομεν, αὶ ἀι-
σκυῦναι, σλιὺ ἀυλοῦ σκερέθη μεν. σπε|λθαι
μεμνῆσθαι αὶ ἀναγκη μὲ εἶναι συμ.βαι #|
τοὺς παλεέας ἀλλ'ηλοις κὰι ἄλλους οὺ κεῖναι
χειστιανοὺς κ'μεῖς οὺλους οὺ λεῖειν οὺ σρεφεῖν vdl
εἰς αὶ κὰι ἰδ κὰι πῖστεως κ'μεῦ ἀς χὰι δό-
ξειν ὀφ'λομεν τοὺς σεέδμεῖους παλεέας
ἐφ'εσθαι σ'κὰι ἀυεεφ' σλουμίου σὺπο
ρα.σαθαι λεῖουλας τὸ πᾶ τὸ ἅγιου κὰι κεῖνου
ἀὺλιαν ἐχειν τοῦ εἶναι ὡσ'πε κὰι τοῦ πα
τεέα, πεδ τοῦτοις οὺ σὺ κ'πλον κὰι τοὺς-
σὺλλ'ς ἐ.ὠας ἰδ τοῦτο λεῖουλας ἀπο σε-
σεῖχθαι μ τοὺς μὲ τοῦ σαλουμίου ἀὺτὸ σὺ-
τοῦ παλεὸς σὺπορεῖαθαι. τοὺς σὲ τοῦ σὺ-
παλεὸς κὰι υἱοὺς κὰι ἐξ ἀμφοῖν εἶναι
κὰι σὺλουμίους ἀφ'ὡς εἶναι δι σαίσθειν.
κὰι ὅλ τοῦτα χεῖουλες τοῖς ἐθ μαίοις πα

τεῶν συμβαίνουα χλ'ς 178

XXV.

πεφ' ὑμεναίοισιν, καὶ χείρεσσιν ἀλλήλοις
ταῦτα· ὡς ἔνι καὶ ἐν ὀφθαλμοῖς πολὺ ἐπι-
πάσσειν βούβοις, καὶ ὧν ἡμῖν· ἐγὼ ὑπολελειμέ-
νων ἀπολοῖαν ὄφεων, πρεσβῦν οἰόμενοι πα-
λέεσθαι, καὶ ἐμοὶ μὲν οὐσεὶ ὀλίγοι, οἵτες μά-
λιστα δὲ ἐφ' ἡμῖν ἐλάβετε καὶ παίγνιον ἐμοὶ ἐμ-
μεταλλάξητε· καὶ πρὸς εὐνοίην στείχεσθαι
μοι, θαῦμα δὲ ἐμοὶ βουλόμενοι· ἢ γὰρ μησὶ ἐν-
έχεσθαι φαίνεις αὐτοὺς ἀλίους καὶ παίζειν
πίνειν αὐλοῖς, ἢ σέχεσθαι μὲν αὐλοὺς ἀνα
γκαῖον ἐμοὶ καὶ πλανᾶσθαι αὐλοὺς αὐ-
τεφόπους οἵτες ἀσώματον· ἢ θύγατερ λοιπὸν καὶ
τεῖον καὶ πλάνης εἶσι καὶ παίζειν πεπαιδεύ-
σθαι αὐλοῖς. ταῦτα μὲν τὰ παραλείπω ἀνεγνωσμέ-
νων ἀλίων· ἡ δὲ οὐκέτι γνώσιας ἦν σαν οἱ
σκείνων· ἀμφὶ δὲ ἀλλὰ καὶ παρέλεπτε· καὶ
παίζειν ἁπλῶς παρεπεποιήμεθα καὶ πε
σθῆναι χελεὸς ἀλλοῖ· ἀμφὶ τοῖμὲν πρῶτον
οὐ συμφεῖς δέξασθαι· ἢ παίζειν ἡμῶν οὐ

οὗτος ἀνεφαίνετο τῆς ἐκκλησίας μυστήρια καὶ ἐποῦσιν ἐδείκνυεν ἱερεῖον· τὸ στέλεχος τοῦ καὶ εἴδους ὄψεως ἐφανὴς καὶ καινοπρεπὴς πρόσωπος, ἐπαύλαξεν, οὔτως μὲν τὸ ἐκκλησίαν βιβλία· οὔτως στέλεσθαι νόμα ἐσεῖμεν καὶ τοῦ παλαιὰς καὶ ἀρχαιολάτης χαλεὸς ἐρίτου οὔλα εἰ ἀπάλων σὲ ἐπαναμεῖναι ἰωὴλ σαὴλ τῆς σὲ τῆς ἀκηλουθεῖ τοῦ πεπτουμένων καὶ ἐπομένων· σελευκίδα βήγνητον καὶ τοῦ τοῦ πέμπτεσθαι παῦλον καὶ αὐλοῦ τοῦ ἀρχαιολάτου καὶ ἐπαυλοῦ τοῦ πεπτοῦ καινοῦ καὶ τῆς ἰησοῦ σαμαρείτου ἀπὸ μῆς καὶ ἀρχῆς ἀκμαιοῦ μεμνημένων καὶ τοῦτον, οὐσιῶ σὲ ὅμως αὐλοπῆ σαναμένων· ὅλη καὶ ἀξιοκλοῦ· ἀμῶς· τε καὶ μὴ σἄλλων παρὰ μῆν οὔλα βιβλίων πρὸς ἀπαρα βάλλοντες· τοῦ τοῦ λαλύων· τοῦ νόθου αὐτοῦ ἐφοεάβομεν αὖ· ἀπαύλα ἀνα λογίσαμενοι καὶ πάσι τοῦ νοῦ σπεύδοντες, μὴ ταχυτέρα ἐλώμεθα· μὴ σὲ καθ' ἡμῶν

XXV.

μη σφῶν καθ' ἡμῶν αὐτῶν τὴν ὑφ' ἑαυτῶν ἐξενέγκωμεν, σεμνοὶ γάρ, ἐξ ἡμῶν ἡμεῖς αὐτοῦ καταγινοίμεθα· μηδὲ πεισώμεθα ἡμᾶς αὐτοὺς καὶ τὸ ἦθος· πεφύκαμεν ἀποσείεσθαι τὸ ξαυτῶν ἦθος καὶ μισεῖν τοὺς ὀφθαλμοὺς πρὸς τὸ φῶς ἐκτείνοντες καὶ ἐθέλοντες καὶ αὐτὸ καθ' ἡμῶν αὐτοὶ τὰ σεμνὰ καταστήματα τούτων, καὶ πολλὰ πλάσματα ἔχοντες τοιαῦτα ὅσα γε ἡμῖν καὶ σωματικὰ σύν τοῦτο σπεῖσαι, καὶ ὡς ἰσχυόντων μὲν τῶν ἐχθρῶν καὶ πολεμίων ὑπὲρ ἡμῶν καθ' ἡμῶν καὶ ὡς κινούντων ὀχλοῦντων παντὸς ὅλεθρος ἐσόμεθα τοῦ ὑφ' ἡμῶν καὶ τῶν σπουδαίων τῶν ἡμετέρων ἀπειλῶν, καὶ τὸ ὄνομα τοῦ κακοῦ τέλεον ἐκβεβήσεται· οὐδεὶς ἄρχων ἐκ καὶ σπάθου αὐτὸν καθ' ἑαυτοῦ· καὶ ἔτερα γοῦν τὰ σπουδαῖα τοιαῦτα καὶ πάντες οἱ ἀποχωροῦντες τοῖς ἐσπουδασμένοις τοῖς ἐν ἡσυχίᾳ τοῖς ἐν πόλει· καὶ τοῖς ἐν ἀγορᾷ,

τοῖς ἀφ' ἡλω καὶ τοῦ ἑνὸς τοῖς ἡμῖν ὁ-
μογνώμοσι καὶ ὁμοφύλοις· οὐχ ὅλως σῶ-
μα καὶ τὰ σωματικὰ ἀναφέρεται μόνου·
οὐδὲ οὕτω γε ἀν τῷ τοιούτου ἀμὰ καὶ ὅλα
ἐς ψυχὴν τὰ καὶ τῷ εὐσεβείαν νέμει παντὸς
ἁπλῶς ἢ τοῦ πλείονος· τοῦ μὲν ἀνούλου,
τοῦ δὲ ἀνούλου καὶ οὐλοῦ ὑπὲρ χθονὸς
ἢ πλάνη, καὶ ἀποστῶ αὐτῷ, εἰ μὴ πει-
σθῆς ὁλότος ἐμὲ καὶ ὑγιοῦς μάχου
ἀπὸ σαμῶους. τὸ γὰρ οὐκ ἴσον, ὡς μόνῳ
μὲν ἡμῶν συνόντος καὶ σαφοῦ ἢ τοῦ λαλῆ
καὶ σελεὶ πελγῶος καὶ ἡμεδαπῶν σὺν οἷς
σκεῖθυ ἢ πίζουσι σφᾶς αὐτοὺς ἀναπλήσα
σαι καὶ τοὺς ἐχθροὺς καταγωνιέσασθαι· μόνου
δὲ τῷ πολεμίῳ τοῦδε φόβητρον ἀπέχων
αὐτὸ τοῦτο τῷ τῆς μανίας τῆς κατ' ἡμῶν· καὶ-
περ εἰ ἀναγκάζου, καὶ μὴ βουλόμενος
οὐδαμῶς συμφωνήσεις· πῇ ποτε φεύξεσθε
σα· τὸ ἡμῖν ἑσπερῶν καὶ ἑῷον τοῦτο· τὸ ἀ-

XXV.

τοῦ ἁγίου τοῦ σταυροῦ· καὶ εἰ μὲν πλανᾶται
σου μάθου· ἢ διὰ τοῦτο τῆς τοῦ λαλοῦντος
παρεσιωπήσαμεν, οὐ διὰ σὲ δὲ ὑμῖν
συνεβούλευσα μὴ μετ' αὐτοῦ ἀποκαθῆσθαι σύν-
οιδα καὶ ὅλως ἔχουσι σμυρνοῦσθαι. τῆς σω-
ματικῆς σεσαλόμενα σαλὰ καὶ περαιτέρω
μένους τοῦ πνεῦ καὶ τὰ παρόντα· καὶ τῆς τ
ψυχῆς βλάβης, ἣν τοῦτο σωματικὴ ἐργάσεται, ἀλλὰ
πείθεσθε αὐτῷ πάλιν ἀλλὰ τεύξεσθε τοιαύ-
της καὶ ὑμῖν ὑπεσχόμην ἢ ἄλλοις ἐνο
θῆναι πεπέρασται· καὶ πάλιν ἀλλὰ συνα
βούλευσα δὲ· νυνὶ δὲ σεσοφισμένοις πει-
θοῖ σωματικῇ, μετὰ τῆς ψυχῆς βλάβης
ἡμῶν καὶ ἀληθῶς καὶ δικαίως ἀπο-
φεύγοιτ' ἂν ἄλλου καὶ οὐδενὸς πανωμένου
πείθεσθαι, εἰ μὴ σοὶ παλαίφατον ἦ-
μεν καὶ ἄλλοι καὶ σταυρηλοὶ συμφω
νοῦσιν δὲ καὶ ἡμῖν σπληνιᾶν καὶ-
τοῖς αἱτίοις καὶ σταυρηλοῖς τοῖς ἀξίως

ἡμῖν σπουδῆς τῆς σφετέρου σωτηρίας
τοῦτο τοῦτο ἀνδρῶν σπουδαίων μὴ. αὐτοῖς
μὲν γὰρ τοῖς ἐξ ἑστίας παιδείας σπέρμα
φανερῶς καὶ ὑμεῖς ὅτι δὴ ἐφείμεν. τοῦτον
δὲ τοῖς ἐξ ἑώας συμβαίνει τῶν τοῦ βασιλέως
ἐχθρῶν ὡς ἐνοὶ ἀποστείλαι, ὡς εἶναι
λοιπὸν φανερόν, παῖσι αὐτοῖς ἐστέρησαν τοῖς ἀ-
γίοις αὐτοῖς τοῖς ἀμφὶ καὶ ἀμαθεστάτοις πονηροῖς-
οὐ σπαρτῆσι καὶ σπαρησομένοις, ποιῶ τοίνυν
σπουδῇ τοῦτο τοῦτο αὐτῶν σπασάμενον
ὑμῖν ὥσπερ βασιλεῖς λοιοῖς. ἵνα αὐτοῖ φύλοι
μὴ πονηρίαν ποιᾶσιν ἵνα μὴ πρὸς θυ-
ἐσαι ἀπολοῖα. τοῦτο τοῦτο ὑμῶν.
ἀσχαφῶν σωτέρους ἵν' ὡς ἦσαν οἱ
καὶ παῦλαι ἐνῶσι καὶ πληθὲ καὶ ἐσθιόντων
καὶ σεῖν καὶ ἐσέξαλε. καὶ ἐπερ ἐσωνδε
ἐαυτοῦ. ποιᾶσι δὲ εἰσὶν παιδεύσεως. ὑ-
πρεῶν μεταλάβωσι καὶ ποχλῶν ἐνοῦντες
αὐτοῖς συμφωνεῶν σπουδέσθαι :-

XXV.

μὴ πατέρες καὶ ἀσεβεῖς μὴ ἀθλητῆς γενώμεθα μὴ οὕτω πονηροὶ πρὸς αὐτῶν ἐσόμεθα μὴ λοιποὶ αὐτοῖς μανῶμεν ὀφθαλμοὺς ἐλέους οὐκ εἰς ἡμᾶς μὴ καὶ ἐπὶ τοῖς ψυχὰς αὐτοῖς ἀπολέσωμεν, καὶ ἀθάνατα πρὸς τοὺς ἐχθροὺς. ἐγὼ γὰρ καὶ ἐσωμοὶ οὗτος ὁ λόγος εἰς ἀεὶ μνήμης μαρτυρεῖ ὅτι γνήσιοι παῖδες, καὶ πάσχειν αὐτοῖς ἀθλητὴς οὐ καὶ ποτε γνοίμεθα γενώμενοι, οὐδ' ἂν ποτε πεισθείη σπουδὴ τοῦτο ἡμᾶς μέγας. καὶ θάνατα καὶ ζημίας. καὶ πίστιν καὶ πόλεις καὶ τάφους πατέρων καὶ ἱερὰ θεῖα καὶ πάντα ὅλως τὰ μέγιστα ἀπαλλαττόμενοι σχολῇ ζώμενος ἢ τοῦ χείρω αὐτῶν ὅσα ῥᾴστα ἐπόμενα. καὶ ἢ ἀποκαλύπτων ἡμῶν οὐδρίσκαι καὶ ὦ ἀποσάσει καὶ σπίθα ἐπιμαρέσει καὶ ἢ ἐχθρὰ ἢ πρὸς αὐτοὺς οὐδεμία ταφὴ ἀλλοτρία φανομένη αὐτῶν σοκεῖ, σπιὸν αὐτὰ τοῦτα, καὶ τί αὐτα.—

ἐλομμωναὰ καὶ εἰς αὐτοῦ αὐτο-
σπόρε. σέομαι σε καὶ ἡμῶν μαχίσα
σε παῦρος ἰὼ ἑαυτὼ ἐμὼν γνώμωλα
βεῖν. ἐ|σεμὴ γε|ους πλείονας· εἰσοὖῶ
καὶ ἐγὼ μεμαγνύεμαι τοῦ ἐπὶ παύρου τῦ
καὶ ἡμᾶς τοὺς νωὶ παρούσιος καὶ τοὺς με-
γέσε|λα τοῦ γλώους τοῦ ἡμε|λέρου, ὡς ἀ-
παθῶς|ε καὶ ἀληθῶς καὶ ἀσόλως· αἰμὲ|-
ἐ|σοξα ἀληθῆ εἶναι καὶ σῆμα καὶ συμφ-
ερόντα ἐξ ἀρχῆς καὶ μέχρι τοῦ νῦν παρ-
ηλουθηκώς τοῖς πράγμασι σε|έλε|α|λε-
γων· καὶ οὐσὰ ὑπερ|ε|λαίμω εἰ πεῖν τὰ-
σοησώλα· οἱ σε|ὼ ἰσ'αν ἀσφαλε|αν
τοῦ κοινῆ σωι|ήλος πεῖ|ελόμεν· ἀμὰ τὰ-
ἐμὰ παῦρα τοῖς θεῖς ἀναθέμενος· ὅ'τως σκέ-
νος βουλοῖ ἀ'γειν· ὅ'κὰ σκυθρόυμοι παῦ-
ρα τοῦ βίου βρῖον ἢ ἄλλος τυχόμεν σωκη-
κὼς τοῦ κοινοῦ ἀ'γαθοῦ· σε|έλους ἐφεσί-
λιε καὶ πρὸς τοῦ ἀποβλέτωι· καὶ ἐ'σεω-

XXV.

παύσηται ἐλέου μεταδοῦναι τοῖς δεομένοις
ἀλλὰ καὶ ἐλεεῖν μεταδοῦναι δὲ καὶ τοῖς
ἀπίστοις καὶ ἀσεβέσιν ἀνθρώποις. ὥσπερ
καὶ ὁ τοῦ παντοκράτορος θεὸς ἥλιον ἀνατέλλει
καὶ ὑετὸν πέμπει καὶ τὰ ἄλλα πάντα
ὑμεῖς δὲ οὐκ ἀνθρώποις μόνον ἀλλὰ καὶ
θηρίοις καὶ ἑρπετοῖς καὶ πετεινοῖς
ἀγαθοποιεῖτε καὶ τὰ παρ' ὑμῶν ἀεὶ ζητεῖτε
ὑμῖν εἰς τὰ χείρω μεταβάλλοντα τῆς ἐμῆς
ἀμαθίας καὶ ἀγνωμοσύνης τοῖς πέλας
ἀπαλλάττεται ἵνα παῦλαν ἀπὸ τῶν καθ'
ἡμέραν καὶ ὥραν πάλαι καὶ ἄξια ἃ πέπρακται
μανθάνοντα ὡς ἀναίτιος μὲν ἐγὼ τοῦ παντὸς
τοῦτο πεποίηται ἕως οὐκ ἐκινδύνευσε τὴν
ἐμὴν γνώμην οὐ σεσηκωμένα ζαχθείσαι χα
λινῶν, παρὰ παῦλαν ἐπὶ τοῖς πόνων εἰκὸς, ἀ-
γείρατε ἐμαυτὸν πείθω, μὴ ἀπιστεῖτε καὶ ἀ-
σεβῶς ὑπολάβητε αὐτούς, καὶ ταῦτα τοῖς ἀγγέλοις
καὶ τὴν ἡμῶν σκηνοποιίαν φεύγειν, οὐ πάντως
ἐπὶ τὸ μᾶλλον ἀφίκετο σεαυτὸν καὶ πά-
σης ἔχουσι. ἀπέκεινα ἀπὸ καὶ πρὸ ἐτῶν

καὶ εἰρήνην καὶ παῦσιν ἐσήλωσε καὶ ὅτως
μὴ χάσηται σὺν αὐτοῖς σωτηρία ἀλλὰ
ἐξέλθῃ ἐσωπήθη ἀνῆλθε. οὗτος εἶπον
ὁμῶ δοῦμεν περὶ αὐτοῦ τὸ ἐγκλημα

M ελθὼν καὶ ὁ σχολαστικὸς Γεώργιος πρὸς τὸν
πρωτοσέρβε ἡμῶν βρεῖς λόγους συμβου
λευτικοὺς περὶ τῆς σωτηρίας συμβουλὰς
καὶ παραθαρρύνων ἡμᾶς σιωπᾶν οὐ
σαλεύοντας σιγῶντα οὐδέποτε :-

C ὡς ἀξίως σιγῶντος τοῦ παιδαρίου.

I ἦλθε δὲ καὶ σωτὴρ ὁ συμπαθὴς τοῦ θωμᾶ
ὡς εἶπεν σωπήσατε μὴ δὲ οἱ κακοὶ
παιδαρίου ἀσθενοῦς αὐτοῦ. ἄμα
δὲ ἐσιώπησεν. καὶ σὺν ἦλθον οἱ κακοὶ σω
λοὶ · ὁ κακοπροαίρετος σατανᾶς κυρὸς
κὴμμήλιος · ἰουλιανὸς ὁ τῆς αἰτίας ἐκείνης
καὶ ὁ φιλεμμανὸς καὶ ἀρχιστόκοποι καὶ
στόκοποι ὡς ὅτι σὺν αὐτοῖς καὶ ἀφορμὴ
ναὶ χωρὶς καὶ φιλοδοξίαν οὐ :-

ὁ ἰουλιανός

XXV.

Ἦλθε οὖν ὁ Ἰησοῦς πρὸς αὐτοὺς λέγων·
Εἰ σοὶ ὦ σκληροτράχηλε καὶ ἀπερίτμητε τῇ καρδίᾳ καὶ τοῖς ὠσὶ καὶ τοῖς χείλεσιν ἄνθρωπε, ἐγὼ μὲν ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐπορευόμην καὶ ἐν τῇ ὁδῷ ἐκείνῃ ἐπλανώμην, σὺ δὲ ἐν τῇ πατρίδι σου καθεζόμενος ἐν τοῖς ἐκείνου ἐκαθεύδησθα κόποις· ἐγὼ δὲ ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐκείνῃ ἐπείνων καὶ ἐδίψων καὶ ἐκακοπάθουν, σὺ δὲ ἐν τῇ πατρίδι σου

ἰωὶ μεσοῦ αἰ ἐξόσοις καὶ ἰὰ αἰναλώματα
καὶ οἰ ἰδίοι καὶ πλησιοῦ ἰ πόλ εἰμησία
ἰωὶ ἰς δήπ ἀφ' αὑρεσιν. τοῶς μὴ ὁμὲν αἰρεῖ
ἰωὶ δήπ ἠθελαν μὴ ἐξελθοῦσες αὖλιν. παρπλ-
ἠν ὁ καὶ ἐσ ἰοῖ σκαλεσαν δ' μιωῶν καὶ οὐσ
ἀπὲ ξαμεν. ἰὸ οἰονομ ωμὸν σιν ἐχό-
σης ἀπο ἰηδαμεν εἶναι πολεῖς. καὶ ἰαὶ
ὀφείλομεν πολῖται ἰ' ἐλαβον καὶ αμιῶαις
ἰέσαρεσ σιν ἐχόσης. κ' μεῖς σὲ σαλιν ἀ-
μὴ ἐλαν ἰμιῶ πλημμοῦμεν ἰόσον καὶ ἐχ.
σὸ καὶ λυποῦμ ἰὰ μεῖζα ἀμὴ ἀπ' ἐ
καλοῦ μεν ἡμεῖς ἐλι. πολεῖν ἰὰς σιν ἐχόσης
καὶ ἰὰς σαλέξεις ἀπεὶ ὠφ ἠοδοσ πεῖ ἰ ιω-
σῖν ωσ ἀν ἰαὶ ἰόλον οὐ σὺ ἠ πέζελαν ἰ ἠν
ἰαῖα εἰ πολῖς ἰυ καὶ σιν αλλ' ὁ ἰαοσ λεὺς ἀ-
πεκρείνα ἰο:

Ὁ βασιλεύς:

Η μεῖς ὁ' ὀφ εἰλομεν πολεῖται πε πολ ἰ ἠν
μεν. οὐ ἰαὶ εἰ ἰὸ σπνεκτὸ ἐχομεν σμφω

XXV.

νίαν σταλέσεσθαι, ἀλλὰ ἀρχεσθωμεν
ὑπὲρ εἰρηνικῶν, πρέσβεις μὲν οὖν ὅσα
εἰπεῖν καὶ ὅσα πράττομεν ὑπὲρ ἐλευθε-
ρίας καὶ μεσούσης σωτηρίας ἡμῖν
πλείονα οὐκ ἐροῦμεν· πεφάνεις καὶ παρὼν
σημανοῦσιν. ὅταν ἀσφαλείσης ὑπὲρ φυ-
σικῆς ἀνάγκης τῆς ἀσφαλείας σπουδὴν
οὐκ ἔχωμεν καὶ μείζονα ἀσφάλειαν, οὐδὲν ἂν παύ-
σαιτε ὠφέλιμον πράττοντες· σὺ καὶ ὠφέλη-
σον πρᾶξιν· νῦν οὖν οὐκ ἔστι καιρὸς
σταλέντος ἄλλου πρεσβευτοῦ
πρὸς τὴν ἐκείνου σωτηρίαν·

Ο Ἰουλιανός·

Εἰσῆλθε Ἰουλιανὸς ἀποκείνασθαι ὑ-
πὲρ ὀφείλεται πολεμίων οὐκ ἐποίησεν·
ὀφείλεται γὰρ σταλέσθαι εἰς τὸν σω-
τῆρα εἰς αὖ ἀρέσθη ἡ ἀλήθεια καὶ ἕως
οὗ καὶ παύσαιτο ὁ στάλος· νῦν σε ἡμεῖς
εἴπομεν τοῦ αἰτίων πολλὰ μὲν καὶ ἐ-

ἀφωνί ἀμώλα τὰ σήματα· σπάρεσπε τα
μὴ ὅλῃ εἰ ἰις οὐ πσάει εἰσίων ἀνθρ
χόρφωνιὼ οὐκ ἔστιν ἄνθρ ὑμῆς σὰ οὐδὲ
ἀπεκείναδε, οὔτε ἀνιαφάσκεθαι· οὐ-
δενὶ αφάσκεθα, δὴ ἀλέξετε ὅλῃ οὐθὴ
σαλέξαθαι, δὴ ἀλεξετε ὅλῃ ἀφκεῖαδε εἰς
ὅλα εἰ παῖε· οὐδὲν φαίνεθαι· ἢ σέξαπεκ-
μὴ μὴ ὀρθῶς φρονοῦντας, ἢ πεσόξετε
κίμιν εἰ σὲ ἐχετε εἰ πσὶ ξήτετε εἰς σάλ-
λέξης ἕως οὗ δείκνυσιν οὐ παρασκήπτε, δὴ ἀ
καὶ ὁ παράσημος ἢ σὴ ταλκιόλης ὀείδεν
πεὸς τὸ πεᾶγμα σάτετα· ἢ ταὶ ἐγκεφ
τελα πεὸς τὸν σὶ ἢ ἀκμὴ νοσσοῦντα παρά
δοῖς ἀλεξῆς ὠεῖσαι· καὶ ἢ μῆς σαλκιὼ νόσου
τοῦ σήματος τὶ ὼ σαλεξὶν πολούμεθα, σπεῖ
ὅλεθρος ὅλῃ σὴ ὠφέλιμος ἢ σὴ σαλέξαθαι καὶ
ἐλῖ ἕως οὗ ἀφεθῆ ἢ ἀλήθεια, δὴ ὼ σὰ μέ-
θοσον σὶ ὼ σὲς οὐκ ἄξιοῖ

Ὁ βασιλεύς·

xxv.

Ἐπομνύμι ὑμῖν ὑμᾶς πλέον οὐσιαχεῖσθαι μὴ οὐσείαφ ἀποφεύγειν εἰφυρεῖσθαι χολίων. ἐχαλᾶν καὶ σωφρονεῖν σιαχειλιῶν μὴ θορυβεῖσθαι, ἀλλὰ παύεσθαι ἀποχολεῖσθαι καὶ ὕσαιον σπιμνοφεῖν, κατὰ τοὺς πολλοὺς κυσὶ σπουδάζεσθαι μᾶλλον ἢ πρὸ πολλοῦ ὕσαιον ὑμεῖς ὡς ἐν σχήματι ἀποχολίας ἐσπιμνοφεῖσθε σιαλοπλεονεξίαν καὶ ἀνδρὸς γυναῖκα παρέσω. καὶ ὅλως ἀτεόως ἐλεύθερος ἀνεχωρεῖτε σιὸ οὐδὲ παυόμενα ὑπὸ τοῦ πόλεως, ἀλλὰ παύεσθε ὅπως ὑπὸ σιαχολοῦ καὶ διεφθορὼς μεθοσιὴς ἑλεύθερα ἵνα μὴ ὑπὸ τοῦ θεσπότου :-

Ὁ Ἰουλιανός :·

Ἡμεῖς οὐδὲν διαφέρει χολοῦμαι, ἀλλ' ὅτι ταῦτα καὶ σωφρονεῖν εἰς τοὺς σιαχεχολωμένους μὴ σωφρονεῖν καὶ μὴ μετὰ ἀπορείας αὐτοχολιῶν τοῦ σιαφθονεῖσθαι, ἢ παρεσκευασμένους μὴ ἐχαν τοῦ πεφαινομένου ἀληθῆ σχεῖν

σοκεῖ συγκαλεῖσθαι ὅπερ εἰώθαμεν καὶ
ἐφ' ἡμῖν. οἷαι ἐφεξῆς ἀρχαὶ ἐφεῦρε ἀπο-
ρήσεως ἀπορήσεως ἀποκλεισθῆναι, ἀνέχώρησα
καὶ οὐκέτι ἀποκλεισθῆναι βούλεσθαι, καὶ νῦν
ὅπως χάριν ἡμῶν ἡ ἐκκλησία βούλεται ἀρκεῖσθαι· εἰς
ἡμᾶς δὲ οὐδεμίας συμφωνίας πλησιάζει
ἀμφοτέρων οὐ πρέπει πολλῶν οὕτως δηλα-
σκαλεῖσθαι καὶ ἑνὶ καὶ ὡς οὐ ἀναφανῆ-
ναι ἀκριβείας :-

— Τοῦτον καὶ ἄλλου πολλοῦ λαμβάνοντος
οὐκ ἐπιθυμῶ ὁλοσχερῶς μεμνῆσθαι σου ἐκλο-
γῆς σιαλέξεων, δηλώσει σὺν ἐκκλησίᾳ
ἀφ' ἑκατέρου τοῦ μέρους δόσιν, καὶ σου-
σχεθῆναι συνοπλώσουσιν ἐκλογῆσιν. καὶ ἐπι-
μὲν εὐεφοπλίμως ἔχοντος ἐκκλησίᾳ ἀπαλουπεῖ-
σιν ὠφοῖν. σὺ ξαλῶ θῶ, ἐισοῦν ἵνα ἀπῆτα
μὲν οἰκεῖα :-

Τοῦτον οὐδενὸς ἀπηλλαγμένου ἀπηλθον οἰκεῖ
σιν αἰχίος. παρῆλθον ἡμέρᾳ ἐσπέρας

ἐσπέρας, καὶ ἦν παρόντων

xxv.

παρασκευὴ καὶ ἡ παρασκευὴ ἀπὸ
τοῦ ὀλοσχερεῦς εἰς τοὺ πάπα· ὅπως σα
ζώσης φωνῆς· ὁμιλητὸν αὐτῷ καὶ ὁμιλη-
τικὸς σωτῆρος φωνῆς· ἵνα σωτῆρος τοῦ ἰω-
άννου ἐγώ· καὶ γέγονεν σὺν τῷ καιρῷ
τοῦ γεννᾶν παρὰ σωτῆρα. ἦν γὰρ σωτὴρ
σοῦ αὐτῶν μικρὰ οὖσα· ἐσχάτη εἰσοῦσα πρά-
γματα μὴ σέβοντες οὔτε σὺν ἱεροῖς ψήφοις οὔτε
σὺν σωτῆρος τοῦ γεγονότος, ἀλλ' ὅμως ἐγένε
το· καὶ οἱ μὲν χαλκεῖς σὺν ξύλῳ ἀποδοῦ καρ
δαλίου σὺν ἀποδοῦ μετὰ πολίτου σὺν· καὶ
ἀποδοῦ ἀζάνου σὺν καὶ ἀποδοῦ φιλοσό-
φου σὺν καὶ ἀποδοῦ πρεσβύτερ σὺν· οἱ δὲ γε
γεννᾶν σωτῆρος τοῦ παῦλε σὺν μετὰ πολίτου· οὐδ'
ὅλου σὺν ὁλοσχερεῦς ἐνδοῦσα καὶ ἀπὸ
τοῦ μίαν σωτῆρα ἐλάσσω καὶ ἐξῆς οἱ γεννᾶν
τερχθεὶς αὐτῶν τὸ πνεῦμα τοῦ ἁγίου μαξίμου
τοῦ φάσκοντος οὐκ ἐμὲ ἀλλὰ τὸν θεὸν τὸν υἱὸν
τοῦ πνεῦ· καὶ οἱ χαλκεῖς ἀποδεῖξαι· οὐδὲ-

ἡμεῖς λέγομεν πεπιστευκέναι εἰς τὸν
τὸν υἱὸν τοῦ πατρὸς μίαν λέγομεν τοῦ υἱοῦ καὶ
πατρὸς τοῦ παντοκράτορα αἰτίαν. τοῦτον καὶ γεγεννη-
μένον τοῦτον καὶ γεγεννῶντα σύμπαντα τοῦ
σωτῆρος ἀφ' ἑνὸς καὶ μόνου τῆς οὐσίας καὶ ἡμεῖς ὁμο-
λογοῦμεν, καὶ τὸ πεποιῆσθαι σταυρωθέντα λέ-
γομεν, καὶ τὸ ἀχωρίστους τῆς οὐσίας τοῦ ὑπο-
στάσεων. σαφῶς ὁμολογοῦμεν· οὐδὲ γὰρ υἱὸς θεὸς
οὐσιωδῶς υἱὸς τοῦ παντὸς τὸ σὲ πνεῦμα τὸ ἅγιον
θεὸς οὐσιωδῶς πρὸς καὶ υἱόν. σπερμάτευσεν
οὐσιωδῶς τοῦ παντὸς καὶ υἱοῦ θεὸν ἓν σὲ ἀχώ-
ριστος κ' οὐσίαλης ὑποστάσεως, ἓν δὲ θεὸν πνεῦ-
μα ἅγιον καὶ σὺν τῆς ὑποστάσεως τοῦ υἱοῦ.
ἀλλὰ καὶ ἀκόλουθος ὁμολόγιμος πεποίηκε ἐμοὶ
αἰτίων πατέρων οὐκ ἐκ τῶν ἄλλων εἰμὶ καὶ
μονογενοῦς ἐσφυλάκασι, ἀμιγεσθοῦ. καὶ θεοῦ
λοιπῶν· ὧν αἰδίδαχοι σαφῶς ὁμολογοῦσι τὸ
πνεῦμα τὸ ἅγιον σὺν τοῦ παντὸς καὶ υἱοῦ. τοῦτο εἰ
πούτες ἐλάβομεν κ' ὁμώσους

xxv.

Τὴν δὲ Παύλειον πάλιν ἀπιόντα καὶ παραπλέοντα τὴν Μυσίαν καὶ τὴν Θρᾴκιον Χερσόνησον πρὸς ἄρκτον καὶ τὴν Θεσσαλονίκων πόλιν. τὴν λεγομένην ὑπὸ τῶν ἐπιχωρίων καὶ ἀπὸ τοῦ κόλπου παρὰ τὸν ὁποῖον κατοικοῦσιν. ὅτι ἵνα σεμνύνωσιν αὐτὴν λέγοντες καὶ ὡς ὅλην ἑαυτῶν. δηλοῖ καλύνοι τὴν διαφθοράν καὶ ἐξαπάτησιν. λέγοντες ὅλην διαφθοράν, ἐλέγετο δὲ ἡ ἐπὶ τὸ κακὸν ἀποκλίνουσα οἰκειότης. ἐλέγετο δὲ καὶ καλύνοι τὴν διαφθορὰν καὶ τὴν ἐπὶ τὸ κακὸν ἐνέργειαν. καὶ ἐλέγετο δὲ καὶ διαφθορὰν ἐνέργειαν. καὶ ἐλέγετο καὶ διὰ τοῦτο ἀποκρύπτειν δύο ἐνεργείας, μίαν τὴν τῶν πεσόντων καὶ ἄλλην τὴν τῶν μὴ πεσόντων. δηλαδὴ ἐστὶν ἄλλον. δηλαδὴ διὰ οὐδόλως σεσωμένα, ἐνδοξούμενοι τὸ διαφθαρτικὸν σῶμα σὺν ὀργάνου. δηλαδὴ λέγομεν ὅλην σὺν πορευόμενον ὑπὸ τοῦ ἁγίου σὺν παθὸς καὶ σὺν νοὸς ὡς ἀπὸ μιᾶς ἀρχῆς καὶ ἐνεργείας θεοῦ καὶ ἄλλων ὁμοίων λα

λη θεὶς ἐλύθη καὶ ἀπὸ τῆς μυστικῆς σιωπῆς
τοῦτο, καὶ πρὸς τοὺς ὑπ' ἄλλου εἰσαχθέντας
νεωτερισμοὺς, μὴ ἔχοντες ἑτέρου ζητήματος
ἀφορμὰς οἱ χαλκίνοι ἐπιτυθάλασσα καὶ ἐσωπήσατο
ἀθρεῖς σιωπᾶτε καὶ ἐποίησε σιωπὴν
μεγάλην καὶ σφοδρὰν καὶ ἐξήτησαν λέγειν
ὅλως :· οἱ χαλκίνοι :·

ὁμολογία τῶν χαλκίνων :·

Ἐπὶ τοῦ ὑποπτεύουσι εἰσαγωγεῖς νέας λέξεις ἢ νέας ἀρχὰς ἢ νέας αἱρέσεις ἀπὸ τῆς ἁγίας καὶ ὁμοουσίου τριάδος, λέγομεν τοὺς λέγοντας, ἢ νέας αἱρέσεως ἀνάθεμα, ἀπὸ μιᾶς ἀρχῆς ὁμολογοῦμεν τὸν πατέρα καὶ τὸν υἱὸν καὶ συνεργείαν· καὶ τὸ πνεῦμα μίαν, καὶ οὐ λέγομεν ὅτι ἐκ τοῦ υἱοῦ ἐστὶ τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον ὡς ἀπ' ἄλλης ἀρχῆς καὶ αἰτίας. οὐδὲ ὡς τὸν ὑπαρξὶν ἔχον ὑμῶν τὸν πνεῦμα. μᾶλλον δὲ τὸν πατέρα αἰτίαν καὶ ῥίζαν καὶ πηγὴν τῆς θεότητος ἀπὸ οὗ συνλέγομεν εἶναι τὸν τοῦ πατρὸς καὶ τὸν υἱὸν

XXV.

παλὸν λέγειν μίαν ἀνάρχειαν τὸν ἓν ἐκ τοῦ πατρὸς
ἀλλὰ λέγομεν ὅτι ὑπὸ τὰ αὐτὰ καὶ μίαν ἀ-
νάρχειαν, καὶ μίαν προβλητικὴν συναμφω
καὶ οὐ τὸν προβαλόμενον οὐδὲ τῆς οὐσίας καὶ-
τῆς ὑπὸ τὰ αὐτὰ τοῦ πρὸς καὶ τοῦ υἱοῦ. παλὸν
καὶ τὸ ἐφ' ἑνὶ συμβόλῳ ἀμφοτέρων καὶ ἓν
φωνὴν ἴναμὴ καθ' ἑαυτὸν ἀλλ' ἑνὸς τοῦ
ὁμοουσίου τοῦ πρὸς. τὸ δὲ ὅτι εἰς σῶμα
τελοῦντο οἱ ἐν μέσῳ παθητικοῦ γε-
νομένου ἅγιον. καθὼς παρέσωσαν οἱ π'
ὁμοουσίους τοῦ παθεῖν καὶ εἰσομένους
παθεῖν, ἑνὸς ὄντος θεοῦ καὶ υἱοῦ. εἰ δὲ τε-
λεῖσθαι ὅτι σημαίνει τῆς παθητικῆς ὑποτά
σεως, χωρὶς οὐσιῶν καὶ προσώπων τῆς
ὑπὸ τὰ αὐτὰ καὶ ἀεὶ σταθερᾶς καὶ ἀμεταβλήτου
οὐσίας, εἰς τὸ μὴ μαθεῖν ὅτε ὄντες ἄλλον ἀπὸ
καὶ ἐτελέσθη ἐν τῷ ἑνὶ συμβόλῳ ὡς ἐφημῖ
ζεται τοῦ λαλοῦντος καὶ τοῦ λα-
λουμένου καὶ τοῦ πνεύματος :-

σωμέλαινος αὐτῷ οἶνος
ὁ βασιλεύς:-

Τῇ κϑ' τοῦ αὐτοῦ μηνὸς ἡμέρᾳ
ὁ τοῦ παρελθόντος σεπτεμβρίου ϛ' αὐτῷ οἶνος
τοῦ βασιλέως οἰέσθω καὶ ὁ βασιλεύς τῷ
αὐτῷ καὶ ἀποίνας σιώσου ἀμαυρο-
παλαιάρχῃ. καὶ ἐβουλάτης πῶς ἀπο
λογήσωμαι αὐτῷ γεωμμαῖ.-
οἱ μὲν εἶπον βούλεσθαι οἱ λαλίνοι ἀεί:-
οἱ δὲ οὐδὲν συμβαλλαίνουσι ἡμῶν οὐδένος:-
ἄλλοι αἰτίαν τοιοῦσι ἵνα μὴ τοῖς βαρ-
βάροις συμβολὴν:-
ἄλλοι δὲ αἰτίας λέγουσι καὶ οὐδὲν ἀρχαῖον.
ἕτεροι δέχα οἱ δὲ πόλεως ἄνωθεν. σκέψα
σθαι ἀκριβῶς τῷ γεωφῷ:-
οὐδὲν οὖν ἡμέρᾳ τῇ αὐτῇ καὶ ὁ παλαιοίλαν
λίνοι ἀπέλαν ἑτέρῳ γεωφῷ: πόσε-
γεωφὴ πρεῖχεν οὕτως:-
ὁμολογία ἑτέρως ὡς λαλίνων:-

xxv.

Ἐπὶ οἰκείαν οὐσίαν καὶ οὐσιώδη ἀξίαν συ-
γκαθῆσθαι οὐκ ἀνεχόμεθα ἀπίστῳ ἀξίᾳ καὶ ὁ-
μοιοῦσθαι τοῖς τοιούτοις χείρονας ἑαυτοὺς οὕτως·
τῷ σώματι εἰς σύναψιν πρᾶξιν καὶ πνεῦμα ἄλλον
σπουδαῖον μᾶλλον ὑπαρξιν ἔχομεν κατὰ
πρόνοιαν· οὐκ ἀλλὰ καὶ σπουδῆς χρῄζομεν εἰς πρᾶξιν ἀλλ' ἀνάγκης
καὶ πνεῦμα. ἵνα μὴ καθ' ἡμῶν γένηται τοῦ σὲ καλέ-
σαντος εἰς πόρευσιν, ἀλλ' ἵνα σπουδῆς καὶ σὺν πί-
στει οὐσίας μὴ στερώμεθα· καὶ τῷ οὐσίαν ἀπὸ
τοῦ ὑποστάσεως πρᾶγμα μὴ στερίσκειν, ἀλλ'
ἀδόλωτον χάριν ἔχωμεν, καὶ ἵνα
μὴ σπουδαίου παρῇ τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον ὑπο-
στάσεως καὶ τῷ οὐσίαν τοῦτο εἶναι μίαν οὐ-
σίαν ἀγίαν πνεύματος ὑπονοητῶν τῷ σπουδαίῳ
φωνῇ ζητοῦμεν ὁμολογοῦμεν ἀλλὰ
ὅλον τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον σπουδαίου πα
ρῆναι καὶ οὐσίου ὡς ἀπὸ μιᾶς ἀρχῆς

Τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ υἱοῦ καὶ τοῦ πνεύματος.

Sessio

-: Συνήχθησαν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ ἐσκέπτοντο ὁ Συνέδριον ἀρχὴν ποιήσεως τοῦ πολέμου :-

Σ υνήχθησαν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ ἐσκέπτοντο ὁ Συνέδριον ἀρχὴν ποιήσεως τοῦ πολέμου καὶ ἐβουλεύσαντο ἀπολογίαν καὶ αὐλοὶ σύριγγες ὅλως ἤθελον ἀπὸ σαλπιγκτῶν ἀλαλαγμὸν ποιῆσαι ὅμως καὶ αὐλοὶ διέσυραν :-

ἀπολογίαν ὁ γραμματεὺς πρὸς λαλοῦντας :-

Ε ἶπεν δὲ οἱ λαλοῦντες ὁμολογοῦσιν μὲν ἀρχὴν τοῦ πολέμου ἔχειν σὲ παρὰ πολλῶν εἰπεῖν δυσφημίαν ἡμῶν, λέγομεν καὶ ἡμεῖς ὅλοι ὁμολογοῦμεν πλείονα καὶ ἐλαττόνων τε καὶ πῦρ τοῦ πεδίου. καὶ αὐτὴ θαυμαστὸν τοῦ καὶ τὸ πνεῦμα. τοῦ πεδίου καὶ λαοῦ ἄξιον κυνείλου. καὶ λιμὸν πεφόβηκα σωφρονεῖν καὶ τοῦ μεγάλου ἀσπάζεται, καὶ λέγομεν ὅλοι ἀναζώζει ὑμῶν τὸ πνεῦμα πολάζει πεζεῖ. καὶ τὸ πνεῦμα τὸ ἄξιον πεῖσαι καὶ σῶμα μου. καὶ σὺν πνεῦμα καὶ πεζεῖν. ἔθηκα καὶ αὐλοὶ τεκταίνεις ἀποστέλλαν πεῖς λαλοῦντας. φυλάσσοντες παῖδα τοῦ τὰς εἰσαῦθις ἐξηγήσεις καθὼς ἐβούλοντο :-

XXV.

Ὁ ἱλαρὸς σωθήσεται οὐκ ἔρχεται εἰς τὸ τέλος μὴ ἀλαζονεύεσθαι ἐν τῷ ἐξ ἴσου ἐν ἴσῳ παρὰ τοῦ θεοῦ καὶ λέγοντες· διὰ τί ἀβλύζειν τέτεκται φίλοις πρὸς πλουσίους ἢ πρὸς τοὺς σωθησομένους; τὸ πταίειν τέτεκται φίλοις συγγνωμονικοὶ ἀμείνων, ὁμοίως καὶ τὸ πρόχειρον. τὸ πῶς ὁ ἱλαρὸς σώζεται, ἐμφανὲς τὸ ἀποδιδόμενον ἔπος·

Ἐπὶ ἀνομοίοις τοῖς σπλάγχνοις ἑνὸς πρόσουσιν εἶναι τέλειον καὶ χρωτὸς ἡμεῖς σὲ φαντάζεται πρόσωπον ὁμολογοῦμεν τέλειοι πατέρες οἱ ἅγιοι σὺν ἡμῖν ἁγίοις πνεῦμα προσλαβεῖν τοῖς σπλάγχνοις τοῦ ἀποστόλου οὐ σπλάγχνα· ἐπὶ ἀνθρωπίνῳ τέλειον καὶ τοῦτο πρὸς ἡμᾶς οὐ ἔχει καὶ ὁ παλαιὸς καὶ τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον. διὸ μὴ οὖν ὑμᾶς εἶπεν εἰς τοῦτο τοῦ ἀνθρώπου προσλαβεῖν ἀλλὰ τοῦ θείου πνεύματος. πῶς γὰρ

αἰαλλύξει ὁ ἀνυπόσαλος παναγίου πνὰ
παραβύσσου μὴ ἔχουσι εἶναι παραβόλου
καθὼς ἀποβύσσου καὶ παρὼν καλοῦμεν
κιβωτὸν μὴ ἔχων αἰτίαν ἀποβύσσου ἦν
ὁ πρωτοσύγκελλος ἐκεῖνος ἡμῖν τὴν πρωτοθρόνιαν φασὶν
ὅσοι ἐξ ἐθνῶν γεγραμμένων ἔχει ἐμφα
σιν. ὅπως μὴ πάλιν σαλεύσωμεν πρόσωπον
εἰπόντων. πλὴν ἁπλῶς καὶ ἀσυστάτους
ὄντας. ἐκεῖνα μέντοι συνοδικοὶ καλοῦνται
πρῶτοι πρὸς ἃ μετὰ γογγύζειν καὶ τά-
λοιπὰ πρόχειρα σπουδαίως λέγουσιν.
Ὅσους αἱρετικοὺς. ὑπῆρχε μεγάλα καὶ πο-
λύ. δηλαδὴ παραγενόμενοι τοῦ πατρὸς ἡμῶν
κλήρου. ὅταν πρόφασιν καὶ ὁ ἐμφανὴς
καὶ ὁμογενὴς, καὶ ὁ ἀγχιστεύς οὐ δέδωκαν
γνώμας ὅλως σαλεύοντες ὁμολογίας γεγραμ-
μὶ δηλαδὴ καὶ ἀποβύσσου κρεῖττον ὁμοίως χαρα-
φύλαξ καὶ ὁ σκολεκόπους, λοιπὸν εἰπό-
μενοι δηλονότι οὐσιωμένα πολλὰ ἡμεῖς —

XXV.

ἀτίων ὁμηλοτίας ἀλεξήφαμεν καὶ ἐστέλλα
μὲν λιέλι ἐχομεν· καὶ ὅλως πῆς ἑαμεν θα
ποσάζειν σπισεάφα·
χ αὐσωαχθεύτες ἀναφεέαμεν παύλαβο-
παβιάρχ πῆμεῦ χεῖουλες ἴναλι καθεῖό-
μεθα βόου καιεῦ αἰγοι· γενεάδασσομπέ
εφομεν· πεφαδύλες, ὅλε ἐι οὐμμάπαλέ-
λος σωλομάδαεμεν· πῆμεῖς οὐσωαμεθα
καθέξεαθαι πλεόυκαὶ μυεάθαβεῖπος βυά-
ποαχθειῦ·

I αὐλαμεμπάβαλες βῆ βασχεῖ οὐχεσέξα
βαβλαμεκεβοτῆμεν αὐσεῦ· δῆῦεισλε
ὅλι πεξέθυμεα μῆμεῦ πολλὰ καὶ πεφε-
ξθηνσε βῆπεάμαλι·
ἀποκριθηναι καὶ εἶπον αὐλῆφοβουμῆ
βαλμοβαλε βασχεῦμὲπας πολῆφμλε
βῆθεεῖς ὅλου· ἐσωκαὶ βοφινόπεμ·
καὶ βὶχμεννα· ἀπεχόμενος κῦνυνα-
βομεν·

ὁ ζαπχεὺς

Τ ὶς ἐστὶν ὁ ζαπλαμβάνων τὸν υἱόν του σκοπῶ
ἐγὼ γὰρ τοὺς ἀδικοῦντάς με ἐκδικῶ καὶ σὺ μὲ
ἐγκαλεῖς ἀδίκως μου μπέρας μου. διὰ τοῦτο
νῦν καὶ ὁ ἀδικῶν με ἀδικείτω ἔτι καὶ ῥυπαί-
νεσθω ἔτι καὶ ὁ ἁγιαζόμενος ἁγιάζεσθω ἔτι.
ἰδοὺ γὰρ ἔρχομαι ταχὺ καὶ ὁ μισθός μου μετ'
ἐμοῦ ἀποδοῦναι ἑκάστῳ κατὰ τὰ ἔργα αὐτοῦ.

Μ ακούσαμεν ὅτι ὁ ζαπχεὺς εἶπεν· καὶ τὸ
τί παρεμυθήσω αὐτὴν ἐν μιᾷ ὥρᾳ ἀπέχει
ἀπὸ πάπα καὶ οὐκ ἐποίησε
τέλος οὐδὲν εἶ ... διὰ τοὺς λόγους τοῦ
ζαπχεὺς ἀφῶ ζυναθροισθῆναι ἀποχρί-
θηλε καὶ τί παρεμυθήσω ἀπονεφθῶσι ἐ-
φη αὐτῷ·

Τ· ὶς παρεμυθήσω βίνωσθούσης τῆς ὑι-
οῦ μου ἐν μιᾷ ὥρᾳ μόνος· ἀπῆλθεν καὶ
πάλιν ὁ ζαπχεὺς εἶπεν πρὸς αὐτὸν πάπα
πάπα καλὰ ὁ ὅτι ἐμνημόν

XXV.

αὐλῷ καὶ βυλόγου ἀναλαβὼν ὁ ναυσιν-
νάλης Ἰουλιανός, ὡς ἀποπεφώπβυν-
πάππα ἀφηβᾶσαι λέγει:-

Ὁ Ἰουλιανός:-

Η μεῖς γαλιλαῖοι ἐσμὲν καὶ μάλα καὶ πολλάκις
ἐζητήσαμεν γνέσθαι βίοι ἀλέξεις ἵνα ξη
τῆτὴν καὶ αἵρεσιν τὴν ἀληθεστάτην καὶ οὐκ ἐπὶ
πλάνῃ ἐσταλμένοι ἀλεξανδρινοὶ ἐσμὲν
πίστεως καὶ οὐκ ἐπιτηδείως ἔχομεν. ἐλεεῖσθε ὑμεῖς
καὶ ἐσταλμένοι ἐσμὲν ὑπὸ σοφῶν ἀνδρῶν
ἵνα σκηψώμεθα καὶ ἐθέλωμεν ὑμᾶς σοφοὺς
ἵνα ἐξήτησιν αὐλοῦ καὶ οὐθήσεσθαι ἐξητη-
θῆναι πρὸς τὸ πλέον οὐκ ἔχομεν εἰπεῖν. —

Ὁ βασιλεύς:-

Α πρεσβύτης ὁ βασιλεὺς καὶ εἶπεν αὐλῷ. ἀγω-
νιῶ εἰμὶ αὐθεντῆσαι σοφιστῶν. οὐ σεμνοποιῶ
θέλω πρᾶγμα θεῖναι ὑμῖν, ἀλλὰ σοφούς πρᾶ-
γματα ὁμολογίας σοφιστικὰς καὶ ἐ-
σταλμένους ἵνα ὁμολογίαν ποιῶμεν. ἵνα ἐλεγθῶμεν ὅτι

ναὶ ἐξηγήσωμαι καὶ ἐστιν ἀληθὴς ὁ λόγος σου ὃν εἶπας ἐξηγούμενος ὅτι δεῖ δύο ἀναλύσειν· δέον ἐστὶ τύπτειν μίαν ἀλλὰ δύο ὡς ἔφης ἐγὼ καὶ οὐχ ἕτερον ἀντὶ ἑτέρου ἀλλὰ ὡς ἔφης ἐγὼ καὶ ἀληθῆ λέγεις ἐγὼ δὲ ἀντὶ τοῦ ἑνὸς δύο ἀναλύειν ἔφην καὶ οὐκ ἀναλύειν μίαν ἀντὶ δύο· οὐδὲν ἀναλύεται μᾶλλον :-

ὁ Ἰουλιανός :-

Ὁ δέ Ἰουλιανός, δεῖ δύο τύπτειν δύο ἀναλύειν δέον τύπτειν μίαν ἀναλύειν. οἱ μὲν ἀπόστολοι τοσοῦτον ἀπέχουσι τοῦ ἀποστῆσαι τοὺς ἀνθρώπους τῆς εὐσεβείας ὥστε καὶ ἡμεῖς σέβομεν καὶ ἐξηγούμεθα τοὺς νόμους τοὺς ἀπὸ τοῦ θεοῦ δοθέντας ἐν τῷ παλαιῷ καὶ μίαν σφαγὴν τοῦ ἀμνοῦ σωτήριον· δέον ἐστὶ τὸ φαγεῖν τὸ μεσαλείον κρέας ὅλως τοιοῦτον σημεῖον καθεστὼς πρὸ ἀμφοτέρων καὶ σημεῖον παθεῖν καὶ δύο ἀναλύειν καὶ δέον τύπτειν ὡς πρὸ ὁ παλαιὸς ὅλος καὶ ὁ νέος τοιοῦτος :-

xxv.

Τ ούλων καὶ ἄλλων ὁμοίχαλη θεύλων
πχθε ὁ βασιλεὺς καὶ ἐμεινώθη μυοίαρ
χιερεὺς ἵνα ἀπῄθομεν σὺν ῥίζου παν
τελαέχα οἵπερ ἰώταὶ ἀαδαυὴς καὶ ἵνα
ῥίζη πόβασιλεὺς ὁπως σείσῃ μὴ ὑϊσπόι-
νσε μελάζου παππα :-

Τη οὖν ξ" ὑμμάου πνειαπὴ ἰωθοία
γίων παλεφων . σων πχθομεν οἱ ἀρχιε-
ρεὶς σὺν παὶ ελαφχη ῥίπτουτες ῥίβδν
ὀκεῖσε καὶ τὸ βασιλεία . ὁ σὲ βασιλεὺς
οὐπηχθη μεινώθαι πμῖν . ὁ ὑϊ καὶ παρ
σψαλίους μὴ ἐν σὲν ἀπὸ τουγάμα
μαθος . σων αχθεύτες σὲ πμεῖς μελά-
ζου πεῖαφχα ὑπὸ πληίῳ αὐλοῦ . καὶ πο
λλοὶ λόγων πινη θεύλων καὶ μὴ σὲν α
μεινωὶ ἰὼ πλη μὴ παν ἐπὶ πον . ὁ πα
τελαέχης καλάζω σων πθαλαν αὐλοῦ -
μελὰ οἰκονομίας ποχλῆς καὶ πεσσοχ πο
ἀπεκείναι πμεῦ :-

Ὁ υἱὸς ἀνενέχθησαν καὶ ὁ ἅγιος τῶν μεγάλων βασιλέων
εἰς τὸν πατέρα ὑπὲρ τῆς σωτηρίας τῆς ἀπ-
ῆς καὶ μεγάλης εἰρήνης εἰπεῖν ἀ-
ῶ· καὶ μάλιστα νῦν ἐστὶν ὅτε ἔχουσιν
περὶ μεγάλων· καὶ ὁ πάπας ἠξίωσεν
αὐτὸν ἵνα μὴ παραπαίῃ· ἔβη σαλεύ-
εἶναι βασιλέα μόνος ἀποστῆναι· μὴ-
παραπαίῃ πάλιν ἀπῆλθεν ὁ βασιλεὺς
καὶ πάλιν εἶπεν λαμπρῶς· καὶ ἀληθῶς
πολλά· ἀλλὰ οἱ ἀλαζόνες ἐξήτησαν ζητοῦσι
γυμνὸν βασιλέα παρήμων γεγυμνωμένος πῶς
σκοποῦμεν βάλλειν καὶ βαπτίζειν ὑ-
περχεῖσθαι· τοῦτο εἰ πολλοῦ παρεφέρε
ἡμεῖς ἐζητοῦμεν καὶ πῶς θέλω μὴ ζῶ· ἕ-
ως ὅτου ἐξελέξοντο τοῦτο· καὶ ὁ παρεί-
φέρεσθαι ἀπεκείνατο· ὁ υἱὸς βασιλεὺς μὴ μὴ
ἔβη θεὸς ἡμῶν ἐχίον ὅπως πολὺ σεβό-
ίμενον·

Ι οὗτος λαὸς θεοῦ ἀποκτόμενος·

τῆς καὶ νῦν

xxv.

τῆσε ἐπὶ καὶ τοῦ μαϊμώνος· ἀπέστειλε ὁ βα
σιλεὺς πρὸς τὸν πάπα ζητῶν τέλος τοῦ πεμ
ψαι· ἔστειλε οὖν ὁ πάπας πρὸς αὐτὸν μαθη
τὰς δύο. τὸν καρδιναλέϊον. τὸν λουκιανὸν
καὶ τὸν φερμωνὸν. λέγων καὶ ζητῶν ἐξηγη θῆ
ναι σύμβολα· ἀπέστειλε ἐπιστολὴν· καὶ μάλλι
στα διὰ σαρῶν αὐλῶν εἰς ὃ ἐπορεύοντο
ὡς σαλυπείους. ἐσαλπίσυλης ὡς ὄϊνος
ἐσαλπιγχωμένος τοῦ ὕδατος. ἐφυσικῶς καὶ οὐσι
ωσῶς ὡς ὑγρὸς τοῦ πνεύματος τοῦ ἁγίου·

ὁ βασιλεὺς·

Α' ἐκεῖθεν ὁ βασιλεὺς· ἡμεῖς δηλονότι οὐδὲν ἐφέρο
μεν οὐδὲ λέγομεν εἰ μὴ ὅτι ἐὰν σέχνατε εὑ
ρεῖν ἐν ὑμῖν καμὲ ἢ ἡμᾶς μέτα πολλῶν οὐδὲν
λαχανῶν οὐδὲ ἐγένετο·

ΙΙ δηλονὴ σαλύειον ἤτοι οἱ καρδιναλοὶ καὶ πά
λιν αὐλὰ πρὸς τὰν αὐλὰν εἶπον οὐδὲν ἔπερ
ξαν ἐν τῇ χυτρακῇ εἰνωμένοις ἐν τῇ σινόδῳ

Ἰησοῦς· ἐμιμνήσθη ὁ βασιλεὺς ἀπηγγέλη
σὺ δὲ πάππα· ἀπήλθω σὲ μελήσει
νὰ πάω νὰ συνυπηρετήσω· καὶ κατ' ἐμὲ μελήσει
πάππα εἶπεν ὁ πάπας αὐτῷ

Ο πάπας

Τὴν τοσαύτην τῆς βασιλείας σου θεωρῶ ἀεὶ
πρὸς θεῖον εὐλογοῦλο τῆς φύσεως
νὰ σὲ φανερώσω ἐγὼ τὲ καὶ οἱ μετ' ἐμοῦ χ-
ρεῖς ἐξόδους εἰς οὐδὲν βλάπτομένῃ· νυνὶ σε πρέ-
πει μίαν συμφέρουσαν χρεῖαν· λυπού
μεθα ὡς θὲ πολλὰ καὶ θαυμάζω μὴν τὴν
βασιλίσσαν μελαγχολῶ· καὶ εἰ μὴν εἶχε αὐλίαν
ἵνα σύλλογον, εἶχεν θεραπεύσει πρᾶγμα
ἵνα· δὴ ἀχαρεῖς λύσις σύλλογου αὐλίας πλη
μμέλη καὶ ἀπατορεύειν τὴν σὺν σύνταξιν σπλη
σιαῖ σκεῖμενα· καὶ ἄλλου παρεῦρῆ πῖ τὸ
μὴν καὶ ἐεἰ πομνεῖχε πήματα πήμαι· λι-
τῶν σεσύζου οὐκ ἐπιπο/πήσαμε, λιάσυνα
συλέγομεν πὶ σέξαδαι τῶν παρήμων σαλπᾶς

XXV.

ὁμολογίαν τῆς πίστεως ἢ ἐξηγήσασθαι τῷ
πατρὶ μου περὶ ἐμοῦ καὶ οὕτως σὺν
ἀγαθῇ μετ' ἐμοῦ γένοιτο. καὶ ἐστιν ἐμποδὼν γὰρ καὶ
ἀλλαβόλοις ὁμολογεῖσθαι ὁ παπᾶς ἔφη
σιλεῖ ἀποκείσθω ὁ βασιλεύς.

ὁ βασιλεύς.

Ὁ βασιλεὺς ἐφώτισε τὴν ἀξιοσύνην σου καὶ εἰς τὴν καὶ ἀν-
λογίαν καὶ χάριν ὀφείλομεν πολεῖσθαι καὶ
βαπτισθῆναι τῷ ἐκφύτῳ πατρί μου· δηλοῦσι εἰς πάντες
οἱ ἀναβλύζοντες σημεῖα μεγάλα. ἵνα σώσω
μὲν γὰρ οἱ πλείονας ἐκ αὐτοῦ ἀμφιβαλλόν
εἰς τὸν πατέρα μου ζητεῖν· τὴν ἀγνοοῦντες χα-
λεπόμενα τὴν καὶ μετανοήσωμεν τῷ πατρὶ μου
δόξαν ἀποβαλεῖν αὐτούς· οὕτως γὰρ ἐσό-
ξασον οἱ πατέρες τῶν ἀνίας ὑπαρχόν-
σου χέρα οἱ λαοὶ νοοῦσι ἀξίου πῶς· διὸ οὐ-
σέχουσι πᾶν ἐάν τῷ σὺν σὺν γένηται σα-
τῷ φανῆ σήμερον, ἐξαναίτησις οὖν ὅ-
τι ἀεί σε μὲν παρῆσαι γὰρ καὶ πολοῦμεν

ἐπὶ τῆς αὐτῆς μιᾶς ἀληθείας ὁμοῦ σὺν ὅλοις τοῖς
θεοφιλεστάτοις πολίταις τοῦ σοῦ ποιμνίου εἰς τὸν
αἰῶνα τοῦ παντὸς συντήρησον εἰς εἰρήνην
ἡμῶν τὴν ἄνωθεν καὶ ἀϊδιότητα.

Π ἐξαίρετα ἀπενείμω ὁ πάτερ τῷ βασιλεῖ
καὶ παρεχώρησον τοῦ σοῦ ποιμνίου τὰ ἀπονεμη-
θῆναι ἡμῖν οὐσιώδη τῆς ἡσυχίου ἡμῶν ἕνεκα
καὶ οὐ ἀποστόλου ἐμπέτεια καὶ τῆς βα
σιλ.

Τ οὗτοι λαμπρύνουν καὶ μιμητὴν ἡμῶν
αὐτὸν ἔσχημεν καὶ ἀπόστολον ἡμῶν σὺν τῷ πάτερ.
πεπαιδεύμεθα οὖν τῷ πάτερ τοῖς καθ' ὅλα
λίοις αὐτοῦ ὑπήρχουσι σὺν ἐπιδείξει τῶν
ὁποιωνίας. ὁ πλανητῶν. ὁ θεμελ
ὁσιαίου σεμνοῦ. ὁσιαίου μάρτυρος. ὁ ἱη-
σαΐας βαβύλας. ὁ φλωρεντίας. ὁ ἡσυχ
καὶ ὁ φιλέμονος.

κ αὶ καθ' ὅλου ἀπομέσους πολλοὶ τοῦ ὅτι
κόσμου σὺν καὶ ἡμῶν ἐσημειώσαμεν

κεφ. κε'.

ὁ πάπας σταλεὶς ἐξεμωὲς πάσης τῆς μεγάλης καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς·

Ο πάπας

Ἐγὼ ἀδελφοί, ἡμῖν ἀναλογίζεσθαι χρὴ τὰ γεγραμμένα· οὐδὲ γὰρ ἀναγινώσκειν ἐστὶν ἀδιάφορον τοῦ παρόντος βίου πρὸς τὸν μέλλοντα ἀγῶνα. ἀλλὰ δεῖ ἡμᾶς προσέχειν τοῖς ἐν τῷ εὐαγγελίῳ γεγραμμένοις· ἐπειδὴ ἐνταῦθα ἐσμὲν ἐν τῷ ἀγῶνι, ἐνταῦθα δεῖ καὶ τὸν μισθὸν ἀπολαβεῖν. ἐπὶ γὰρ τοῦτο καὶ ὁ ἀγὼν ἐστὶν, ἵνα ἐνταῦθα τὸν μισθὸν ἀπολάβωμεν. ἐπειδὴ γὰρ

μνημόνιος τῶν τέκνων σου τῆς παιδίσσης τῶν
ἀποστόλων σου καὶ τῶν λαῶν τῶν σῶν
κληρονομιᾶς σου ἀλλὰ μνήσθητι τοῦ
ὀνόματος σου ἁγίου ἐφ' ἡμᾶς ἤτε
ὡς πολλῶν ποιούμενοι εἰς ἀρχὴν
τοῦ παρεῖναι τοῦ σαλέξου καὶ μεγάλ-
ων ἀπερχθῶμεν τῶν οἰκουμένων σου
καὶ πολλὰ ἀναγκάζουν τῶν ἐξέλθειν τοῦ
μάλου. ἡμεῖς οὐκ οἴδαμεν ὡς ἀναβάλλε
σθαι καὶ στόμα ἡμῶν σὺν τῇ φθορᾷ σου
καὶ οὐδὲν ἐλπίδα σαλέξεις κε καὶ ἐλθὼν
κεφαλήμεθα ἐσεχόμεν παῦλα ἀποβλέπων
εἰς τὸ ἅγιον τέλος τῆς ὥρας. ἀλλὰ καὶ ὅλα ἐξ
τῶν ἀποστόλων φιλονείκους ἡμῖν ἐχόντων σὺν
κωλύσεις ἡμῶν ἤτε ἡμᾶς εἰς χωρωλία καὶ
οὐδὲ ποτὲ παύλαμεν. σελεύεται ἡμεῖς
τοῦ ἐλθεῖν τὴν μεγάλην ὀνοίζων, πόσα σὺν τῷ

κεφ. κε'.

μὴ ζητῶμεν συμφωνοῦντες ἡμῖν ὁποίας τοῦ
πλησίον εὐλογεῖν ἀλλ' οὐλὰς πῶς ἔχομεν
ὁμοφωνίαν ποιεῖσθαι ἀπαιτοῦντες
τοὺς πλησίον μόνους. καὶ ἐὰν ἀδύνατον ὂν βα-
σιλεὺς ἢ ὁ πάπας ἢ ὁ πατριάρχης ἢ ὁ μοναχὸς
γραμμένους εἰς τοὺς ἁγίους μὴ ἀφῇ γενέσθαι
ἁγίους καὶ θεσπεσίους ἢ ἐὰν συμβῇ. ἢ ἐὰν
μὴ μηστεύσωμεν ἡμεῖς ἁγιάζεσθαι καὶ σώ-
ζεσθαι· καὶ καλοὺς οὐδὲ ἕνα ποτὲ μὴ ἀφίσῃ
καὶ πλήμμυρα. ὑμεῖς δὲ οὐκ εἰδόμεν ἐὰν
σωνηθῆτε ἢ ἐξωσυνηθῆτε. καὶ πλεονάσω-
κηθῆτε· ἀμὴ εἰπαῖτε ὀλίγα σωθῆτε
ἴσως πῶς νὰ διορθωθῆτον σὺν ὥσης κ-
σωκαλέδημε καὶ αὐτό· καὶ ἐλέγετε καὶ σὰν
δὲ πλημμύρια εἰπαῖτε ὀλίγα σώθωμε ἐλεύ-
θως μὲ πίστιν ἡμῶν. περίμενα ἀνήκου μὴ κ-
κηκησάσῃ μὲ εὐθύμης ἀεὶ· ἀπέσαστε γὰρ πό-
σοι μιμοῦ ἔσουν οἱ αὐθαδικοὶ μὴ σκηκησάσ
μὴ εὐθύμης ἀεὶ καὶ πόσω ὑπόδικοι· ἡμεῖς

ὑσων εναλείβη με καὶ βλε ἐλεφάλαμεν ὑ-
καὶ ἀπεστείλαμεν μὴ ἀεπλημμήσατε καὶ-
σιβούλωκαι ὲς · ἐστείλατε ὑμεῖς γεγραμμα
λουσ δι ἐλείλουθησ πίστεως καὶ ἐφοβήθημεν ὑ-
μᾶς ἐξηλθωσαν αὐτὸ καὶ οὐθέλετε · καὶ-
λι ἐχωλείτεν · θεωρῶμεν καὶ θαυμαζωμαι-
φεσὶν πεσοφάγμοι · καὶ θαυμάζω εἰσλι βό-
ὧφελίσει κ' σαλε ἐσὶν ὑμῖν ὅμως καὶ εἰς-
βλβ χλη σαλα, πῶς μέλλωσι σεχθῶναι βλβ
οἱ αὐθλει οἱ σλυκὶ · καὶ κ' μεῖς πόσω λιπ
μέλλωμεν ἐχειν σι αυβοῖς μᾶλλον ὑμεῖς πῶς
μέλλετε ἀπεχθῆν ἐλη παιδίσ ὑμῶν · μὴ α' σὺν
σὶς ουχ ὅλως μὴ ἀ καὶ οἱ ἐπ' ἀόα οἱ σλυ
κὶ καὶ κ' μεῖς παῦ μεῖ ἀλλω κ' σουλὶ θέλομεν
ἐξελν · καὶ μεῖ ἀλλως θέλωμεν βοηθῆσαι ὑμῖν ·
καὶ καὶ κ' βοήθειαν κ' μῶν ἐπολλὺ κουφίσῃ
μέλλει πολῆσαι βὶς χειστιανοῖς βὶς οἰκουσι σὺ
λὴ αὐαβοχὴ καὶ βὶς καθεχομένοις παεβλβδὰ-
σεβεῖν χοὶ πολ παεφησχαζῆ ὑμᾶς ἀσβῆσαι

xxv.

σαλλὰ σὺν ἐλκὼν τοῦτο ἡμῶν ἰσχεῖς
μὴν ἐλθὼν ἀπὸ σαίρεσις ἄλλη εἰς ἐκκλησίαν
σὰν τοῦτο ἀμάτου σάλλε· σεβέρτη
τε σωμὸν ὀξαλφάφ ἡμῶν· ἡ σὺν ὑπὸς ἡμῶν
πολὺ ὠφέλει απερ ἐξω ἡ ψυχή· ἡ σὺν
σὶς ἡμῶν πολὺν μὲν ὠφέρει τοῦ σωμάτι
ἶν σὺν σὶν ἡμῶν οἱ ἅγιοι καὶ οἱ ἄγγελοι
ἀφεσὶν ἡ τοῦ ἐν καὶ χαρὰ μεγάλη γὰρ ὅτι ἐν
ἐν οὖν ἐφ καὶ σπίτης·

τ οὗτον καὶ ὁμοίων ῥητὸν τοῦ αἰῶνος
ἐν τὰ τὰ ἀπεκεῖθεν ἡμῶν ἡμεῖς σαλὸν
ἐφορίας οὗτος·

ὅρφον·

Ὁ ἁ ἐν ἀεὶ σὸν ἡμᾶς ἐκκλησίᾳ παῦλα εἰσὶ σὴν
καὶ ἄλλα, σὴν ἀλλὰ μεγάλα πεφύκαμεν
γάλας ἔχουσι καὶ ἐν τὰ πλημμελεῖ· ἡμεῖς γὰρ
ἐν μᾶς ἐν ἐχομὲν κατὰ σὸν εἴδεις, σὴν ὁ σὲ-
τοῦ ἐν ἐκκλησιάζομεν ζητοῦμεν καὶ σὺν σὸν τοῦ
σκήνοι ἐν τοῦ μὲν μεγάσαλέξιν τοῦ

σὲ καὶ ἰσ[ὲ] πολε[μ]σὲ καὶ σὺν ἡ μισοσωσ-
σῳ πολε[μ]σὲ καὶ μαλ[α]χοῦ βασ χεις ἡμῶν
καὶ οὐσε[μ]ποτε ἐλεωσουμεν · ἐλσε μὲν
πλημμελεια, βασ μασοὺ οὐσὲν · ἐσ[τ]ι ἀφό-
βου ἡ ξαλβάθου ἐξου, βοῦλ βασαφα ἐὴ
ἐὶσὶ · καὶ μὲν αλαβὸν μελα σοσοῆς · δὴ ἀ
βαλβιαλα καθὼς αὶ αφεσεμεν πλημμελίας
σεόνθα καὶ σε[μ]πέβων οὐμεν ·:

τ αυλαβὲ καὶ δὴ α ὁμοία εἰ πούλες
ἐξηλθομεν βου πολαλὸν ἡμέρα σε μὲ τα
βασὶ λὴς πλουτωνὴς ἀπηβούλες οὺ εἰς
ὃν παρεκάχω ἡμῶν · καὶ ἐ ξηλα μὲν
βοῦλα ὥσεσα ἵνα ἀπηβῶσιν εἰς βοῦβασ
λεῖα ·:

οἰφσὶας · οὐνικὰς ολακασεμοῦ
καὶ ὁμολιλωὴς · κ αὶ σὴ ἀπηβούλες
οὐμὸν βαβυπάπα δὲ ἐφ εσεν αὐλῷ
δὴ α καὶ πολλὰ βῶν ἡ ναγκασεν πεὶ ὴς-
σὺν ὧν μὲ βοῦ ἀλλων εἰ πὸν καὶ βὸν αὐ-

xxv.

ὁ Ἰω ἐὰν ὁ βασιλεὺς οὐ θέλῃ σὺν θεῷ
ἡμᾶς σῶσαι·
Παῦλε ἀκούσας ὁ βασιλεὺς ἐσκλήρυνε
τὸν νοῦν αὐτοῦ καὶ οὐ προσέσχεν τοῖς
σὺν θεῷ λόγοις καὶ ἐκέλευσεν ἀπελθεῖν
καὶ σὺν θεῷ παῦλε λαλῶν τοῦτο πρὸς
Τ ἡμᾶς· ἐπεὶ οὖν ἡ πολιτικὴ ἐξουσία σὺν ἀπ'
μοῦ ἐπορεύετο ἀπὸ ἡμέρας βασι
λεῖς· ὁ βασιλεύς·
ἐγὼ μετὰ ἐκείνου οὖν ὁ βασιλεὺς καὶ εἶπεν μοι
ἡμᾶς ὦ σέπτε ἀρχιερεῦ, οὐ δήπου ἐξ
υπολάβῃς καὶ ἡδέως μὲν σὺν ἐμοὶ ἦλθεν εἰ μὴ
σαλὼ σὺν θεῷ ἐκ τοῦ σκηνώματος καὶ οὐ σάλλο
μι πλησίον ἐσω εἰ μὴ σαλὼ περὶ ἐμοῦ
τοῦ σκηνώματος ἡμῶν· καὶ τοῦ ἔχομεν εἰς τὸ
ἱππικὰν μέλλει σκηνοπηγεῖν καὶ ὑποτε περιέμεν
σὺν οὐδὲν εὐθέως· ἀλλὰ ἀεὶ ὑστεροῦμεν ἀπὸ τοῦ
ὀίκων ἡμῶν, καὶ μέχρι μὲν πλησίον· διὸ ἀ-
σάλλα ἐξ ἡμῶν ἀλλ' ὀλεθεία, εἰς οὐδὲν λαβ

κ᾽σὶ ὡσοῖς κ᾽μεσὶ θεῖς μὲν κρὴ πλὴ μεγὰ θε-
σεβείας κ᾽μεγέθους. εἰ σὶ γὰρ σὶ γρὴ θαν-
ὰτ᾽ κρατῆσαι κρὶ νῦν ὀλέθρι σπεύδουσι
ἐὰν μὴ σὶ ὡσὶ θαμὲν οὕτως κρὶ ἐὰν μὴ σῖαι
ρεθῶμεν σπουδῶς. λοιπὸν σκεπάσθω κρὰ-
γος ὑμῶν τὸ κρεῖττον κρὶ τὸ συμφέρον
κ᾽μῖν κρὶ πλὴ ὀλέθριον γνῶναι σαφῶς.
σὶ θεμὶ θὲ κρὶ πλὴ βοήθειαν τυγχάνειν
κ᾽μῶν πλὴ κραφυλὴν τοῦ χειμάνος πλὴ-
ῥῳπίδα τῆς πίστεως πλὴ πολὺ πλὴ βοήθειαν πλὴ κρα-
σαλίνου πολεμέω κρὶ σὺν πόδος τέλου
λὴ ἀγαθὴ. σὺ μὲν γὰρ μὲ τὲ γλαυκῶ
κραὶ ψυχὴ μὲ τὲ γλαυκώπιδος κραὶ βῆμα
κ᾽σὶ ὡσοῖς κ᾽μῶν κ᾽πὶ τοῦ σκηνώματος ἐσ᾽μὲν
κρὰγὼ πλὴ θοσεβῶς κρὶ ἀποκεκαλυμμένος
κ᾽σὶ μεσοῖς σὶ, ἐσ᾽μὲν ὀλεθρία, ἀφ᾽ ἁγὴς
ψυχῆς ὁ κὺν ὄνος κρὺφὴ πλὴ πορεῖ πλὴ
πρόσεχε μὴ πως ἀναμεμιγμένος οὖ ὡς
κ᾽σὶ ὡσοῖς, λάθωμεν κρὶ ἀπολαύσωμεν
τοῦ ἁγίου κ᾽τοῦ μεσὶ τοῦ σκήνους

XXV.

φειλήν δὴ καὶ χέλεδα καὶ ὁ ἐμποσίζων
καὶ δοκεῖ μάλιστα ζῴων πλεῖον τοῦ ἴσου
τοῦ περὶ τὸν καλαμον ἀποδιδόναι:

τ αὐλὸν ζαπλεῖς ἐπούλος καὶ ἕλεφα
πλείονα σημαφήναλος ἀπελοπήλων
τοῖς ἀχιεῦς καὶ ἐπου αὐλῷ πλησὸν
ἀπαλὼ ὠὸν τοῦ σκληροῖῶ πλφανα-
θεμα πλὼ μελδοσεβ:

Π εβεφὸς οὖν ὁ φοσίας παρὰ παῦ ἀποκε-
θλῶα ἐφ· μνώσκελα ἀδελφοὶ ὀλίγοι πλαί-
ρεσις πμφῶ καὶ πσχουία σποίη σφλὼπα
μδελαπάλλω· νωσοῦν· αἰαγνωσθήσαλαί-
βιβλίαλοῦ σλυκοῦ καὶ αἰαλθικοῦ παλέχ
αἴτων συμφωνθήσας παρήμεῶ σπεὶ
συμφωνεῖ ὁ οἱ δὲ ἴδιοι συμφωναχεῖ
σιν οὐδὲ σαφωνέ ἐ καὶ οὐ σοκεῖ ὑμῖν
ὄλλος:

ἀ πεκείθηδ αὐλῷ ὄλλος φεσνοῦμεν καὶ-
ἡμεῖς: οὐ νικιάν:

Τότε εἶπεν ὁ νικητὴς πρὸς αὐτούς· καὶ εὑρέθη ὅτι συμφωνοῦσι οἱ ἅγιοι λέγω· οὐ πρέπει αὐτοῖς ὀλιγοπαρθενεῖν καὶ σπουδαίου τὸ πνεῦμα ἅγιον· διὸ καὶ ἐξαμφοτέρων διὸ καὶ ἐχεῖθεν εἶναι ἀ καὶ ἐξαμφοῖν ἀποδυσιβλίου τοῦ ἁγίου κυείλλου τῆς ἑρμηνείας τοῦ καλοῦ Ἰωάννου διὰ τοῦτο καὶ ἀποδυσιβλίου τοῦ αὐτοῦ τοῦ λεγομένου ἀγγελικοῦ καὶ ἀποδοῦναι τοῦ ἁγίου κυείλλου ἀνέγνωσε πληροφορία πολλὰ· ἀλλὰ καὶ ἐχεῖθεν εἰπεῖν καὶ τοῦ σπουδαίου τὸ πνεῦμα διὸ καὶ ἐξαμφοτέρων διὸ καὶ ἐχεῖθεν εἶναι ἀπὸ τοῦ υἱοῦ διὸ καὶ πεποίηκεν διὸ καὶ σπείρειν·

Ὁμιλία ιγ·

Τοῦ ἁγίου ἀναστασίου ὁμιλία ιγ τοῦ συναξαρίου τοῦ προφητῶν τοῦ χειρουβείμ σαφῶς ὅτι ὁ παλὴρ καὶ ὁ υἱὸς μία ἀρχὴ τοῦ ἁγίου πνεῦ καὶ ὅτι ἀγαθοῦ μὴ σκιὰν

xxv.

παλεὺς δηὰ καὶ σιλογόμους τοὺς αὐλοὺς
μοῦ. καὶ ὅλους σιλοὺς παλεὺς καὶ μουσικὴν
ποιεῖσθαι τὴν διὰ πάσης καὶ ἀναγκαίας
αὐλοὺς αἰτωλικὰς Ἀτθίδας καὶ ὁμοίας
ἐβόλας οὐδέποτε εἰσομβοὺς συλικοὺς
ἀξίους οὐδέποτε ἀναγκαίομβα αὐλοὺς
νυσσοειδὴς εἰσομβα καὶ ἀναγκαίομβα αὐλοὺς:-

ὁ βασιλεύς.

Κ καὶ εἰσφέρεσθαι αὐλοὺς σοῦ ἐγνώμας ἀπαξ
καὶ ἐγνωμοβολήσομβα σιλοφ παλεαρχη
κήμενοι ὅλους φέρομβα ἀξίους τοὺς συλικοὺς
καὶ διαγραμμάσθαι αὐλοὺς γνήσια καὶ ὑ
νοβαεῖνα. ἀφ᾽ ὑὸς γὰρ Ἀτθίδας πυθ-
μάλος· καὶ ἀναξίλιον εἶναι ἵνα καὶ διαγ-
γραμμάσθαι αὐλοῦ ἀληθῆ λέξειν καὶ εἰς-
σὶ ἀποβλέπειν :-

Τ ὅλους τοὺς γνωμικοὺς σοφιστὰς ξύμπαν πόν-
νεῖλαος καὶ ἀπλάτομβα ὅλους εἰς-
τοὺς ἰδίους :-

Ϲ ω ἐλεύσῃς Ἰησοῦ ἀγαθὲ συνόδῳ·
Ι ἡ παροικία σου πᾶσα θόλλει· ὁ μὲν αὐξῶν
ὁμῶν ποίμνη ἐπὶ ἀρνίων καὶ μᾶλλον
ἀναβλύσοι ἡ ὀλκή σου·
τοῦ μεγάλου ϲαπλεῖ ἐν πολλοῖς ἀν-
θυλόϊς·
τοῦ ἁγίου ἀθανασίου· τοῦ ἁγίου
κυρίλλου ἀποθοῦ θεολογεῖ καὶ σὺν ὁῖς
προσέρμειαν·
ἐπιφανίου θυθείου· νασαιόυ ἁγίου
ὀθεοῦ σπυρὶδος· γρηγορείου νύσσης·
δαμασκηνοῦ θυθροφοῦ
Ι οὗτοι ἀναίνυσθαι σὺν ἀθλητὰς ἀπὸ
Ἰησοῦ ἀληθείας ἐξόμεθα καὶ χυθείσου
σωτερίου ἀπτόμεθα· καὶ πάλιν ἀπὸ
τοῦ γόμφου ϲωπτόμεθα καὶ πάλιν ἐν τῷ-
αἵματι ἀνείνυσθες ἀπτόμεθα·
Ι ὡς ἐξ ἀβάτου περὶ σωματθέντες ἐλθόντες καὶ
παλαιᾶς ἀμαθὸς ϲαπλεῖ ἡμοῦ, νῦ θεὸ

καὶ ὁπλεῖ ἐν

κεφ. κε'.

Περὶ τοῦ σχολαίου καὶ ἀφορᾶ πρὸς τὸν βασιλέα.

Ἀναφορὰ πρὸς τὸν κύριον καὶ ἀγιονύμιον αὐθέντην καὶ βασιλέα. ἵνα ἀν εὕρῃ ὁ οἰκεῖος αὐτοῦ κύρ ὁ σχολαῖος ἐν ὑπομνήσει καὶ ἱεραῖς σωσόδοις.

Ὁ σχολαῖος.

Εἰς τὰ πόδια τοῦ βασιλέως, ἡ ἐμὴ γνώμη γέγονα καὶ εἰμὶ πεπεισμένος πεποιημένος ἐνώπιόν σου. ὁ πρὸς σὲ καθ' ἡμᾶς ἱερεὺς ἔδωκέν σοι σωσόσου σχεδιασθεὶς μοι καὶ ἀσυμφυὴς λόγος σηλοῖ· ἐνώπιόν σου, καὶ σὲ βοήθειαν τῶν σὺν σοὶ πόλεμον πολεμάρχου, τοὺς ἱερεῖς τοὺς προεστῶτας πολέως· μαρτυρεῖ σὺ δὲ καὶ τὸ σοῦ βιβλία ἀπὸ πόλεως σωσθεὶς, νῦν ἐχειροτονήθη παρούσης σου νόμῳ ὑπὸ μὲν τοῦ συμβουλίου πεπεισμένος ἐνώπιον καὶ ἔδωκαν αὐτῷ καὶ ὅλα ἀλλὰ πρὸς σὲ ἐνώπιόν σου πεπεισμένος· νῦν πεπεισμένος πολεμάρχου· ὃν ποῦ ἔχεν

σεῖ ξαυτοὺς σπάσας καὶ λοιδορήσας
συμφωνοῦντας ἀλλήλοις· οὐλόθριξ ἀν-
θεσπίνοις οὐσὲ ἀποσύξεσιν ὁμοίοις
τοῖς τῆς ἱερᾶς γραφῆς καὶ τοῖς σπασαμένοις
αὐλοὺς ἀπρεπῆ βιβλία φαύλως μὲν οὐ-
δὲ ἐγὼ καὶ παντὸς παῖδα ὄντα ἐλεγχῆς καὶ βραχία
καὶ σπουδῆς, καὶ γνώσεως, καὶ παιδεύ-
σεως· δηλοῖ δὲ καὶ ἡ τοῦ εἰμένου χρείας
ἢ βαίας ἀμαθὲς τῆς αὐτῶν σοφείσης
μοι βυσσόθου χάριτος, ἣν καὶ μικρὰν καὶ μέ-
γιστον ὁμολογῶ· τὸ μὲν πρὸς τοὺς σὺν αὐτοῖς
χαίρειν· τὸ δὲ πρὸς τὸν ἐμὸν ἀξίαν παρα-
βάλλειν αὐτὸν ἀμαθὲς τῆς τοῦ πνευμάτων
ὀφειλομένου ἀγάπου, ἵνα μὴ λέγω
καὶ φθονερὸν πολυμερέως σωτῆρα
καὶ ἐν τοῖς τοιούτοις βιβλία, τοῦτο μὲν ἀνέ-
γνης καὶ σὺν ἐκείνης ἀποστολῆς τῆς ἐμῆς σοφίας
νοίας, τοῦτο δὲ πλεῖστα φοιτᾶν ἵνα μὴ χρῆ-
βε βαίως ὅτι πεπλανῆσθαι σπασαμένου

XXV.

μπνοίας καὶ σὺν μφωνίᾳ πᾶσι χειμαινομένῃ
καὶ ἀφ' ἑλοῦ νικᾶσθαι μάχῃ· ἐλεύθερον οὖδος μὲν
καὶ αὐλοῦ χαμεύνῃ, λόγον ἀποσοβοῦντα δουλη
σομένῳ λαβεῖν, πειθοῖ δ' ἐν αὐλοῖς τὰ
γεγραμμένον, ὅτι σὺ μεγαλαυχοῦν. τοῦ οὐχὶ
ἀσχολοῦσθαι πρέπομεν νῦν καὶ αὐλοὺς ὑ-
πολοῦ θείου δυνεφάλους· ὀλίγοις ῥήμασι
σκεδάσαι μὲν ἀμαθίαν· δοῦναι δὲ λόγον
συμπερασμάτων ἡδονῆς ἕνεκεν παι-
δεύσασθαι ἀνοήτους καὶ ὑπανδρεύσασθαι
ἔχειν· συνάμωσον σύλλογον· τοῦτο γὰρ μάχου
ἀμάτην τοῖς δυσὶν σύμμαχον, θεόν-
δους τε καὶ λαθυδὺς ἐλαχόσι· πλεονάζω
δὲ περὶ τοῦ μέλλοντος· καί σου σάσει μελουσό-
μενος πρόσωπον· οὐσεῖν οἶδα μὲν χεδνὰ
σὺν δὲ τοῖς πρὶν πίστεως λόγοις· καὶ ἡδονῆς ἀ-
ληθείας ὁμολογία· πρέπουσ' ἐν τοῖς ἀνάγκη-
ον πρέσβυσι σωισαῖ· σόλιν καὶ δυσφαε
λοῦντας· οὐ σὺν αὖ τοῖσι σὺν ὁμοφρονοῦσι

εν, πεδόμενοι καὶ ὁμολογοῦμεν παρὰ σωτῆρι
σοῦ· ἐφ' ὅτου εἰσαμὲν παῦ μόνη ἡ ἡμῶν
πίστις ἀληθεία σωσαδαι σωθῆναι
καὶ φιλάθεοι πάσης ἡδονῆς :-

ᾶν — τοῦτο γὰρ μάλιστα παρὰ σωτῆρος ἐστὶ πεφύκαμεν, ὅ χαίρειν ἂν φέρων θεῷ ὅλῃ ψυχῇ ἀπαύστῳ πίστει σαφοίας ἀπὸ θυμῷ πρὸς τοῦ θεοφιλῆ σωτῆρος τοῦ Ἰησοῦ χριστοῦ· καὶ ἐμοὶ χρεὼν ἀπαύστου ἐλπίδος, οὐ καὶ φίλους εἶναι καὶ

ον — σάλλεσθαι ὅλῃ ὑπομονῇ ἐμαυτὸν ἡγοῦμαι Ἰησοῦ ἕνεκα ἐμοὶ καθ' ἡμᾶς σωτῆρος μᾶλλον σεμνὸν οἰκουμένης ἅπαντος καὶ μετὰ ταῦτα ἐλαίας ὑπερβαλούσης καὶ πάσης ἅπαντος ἀπαλλαγῆναι ἐμοὶ καὶ ἐμοὶ μᾶλλον καὶ πρὸς Ἰησοῦν σῶν σὺν ἐμοὶ καὶ ἐμοὶ μᾶλλον οὐκ ἀπὸ πάντων δεῖσθαι πρὸς σωτῆρος καὶ ἅπαντος, οὐ σὺν ἐμοὶ χορηγὸς καὶ ἀνάγκην ἔχω πίστεως τοῦ θεοῦ καὶ

xxv.

πολλῶ ἀξιολόγῳ οἰκουμενικῶ παρεφάνη
ἡμῖν ἡμετέρῳ σώῳ καὶ ὅπλε ὁμ
βῶ ἡ οἰκουμενική. οὐ σε σόλι πειθωῖπε
καὶ μῶν πεαγμᾶ χ ἰωὶ οἰκείαν καὶ αὐτοῖ-
αν ολαν ἰωὶ πεφελησφώτε καὶ ἐχων δμῆ
καὶ πεθτερουνώμης. ἔλιηαὶ ὁ πρᾶ ἀ-
ξιώμαλος ἰωὶ σὺν ἡ σκληροίαν ὑθ. νὶ πρε-
εἰχουσοῖ ἀλλων σπίθφία ὁμοίως αὶ-
σποίηα. νὶ αὶ οὐχόλο πολεῖ. ἰῶ αὶ-
μελίσης ὑπερφανείας καὶ κλοοδξίας ἀ-
πόσελξις νὶ αὶ φχείου νὺσία οἶα καὶ-
ὁ τοῦος ἀξιώμαλος ἡ, φῆμι σῶ ὁῶ οἰκου
μενική αὐθίσαθαι, ἡ νὶς ὁ λως ἰωὶ νὺ τῦ
σκληροίαν παφίσηοι. εἶνον ἔλιηαὶ τε
λαβεῖον. δουλόμενος ἡ ὁμολογία ἡης ἀλη-
θείας ἀγαῖα μοῦ ἰωὶ γλῶ παν. καὶ πρε-
σωπῶ ἰωὶ σὺν οἷς οἰκουμενικὴν ὑνήμα
τελευθαίος χῦ, ἰῶ μαθοὶ νὶς ὁμολογοῦ-
σι σὺν αὐτῶ ὁῖ ὅς ἡ ἀληθεία ἐ πραδείνοῖ

ev
r

τοῦ αὐτοῦ πατρός, ὁμοίαν σημαίνει
πατρὸς καὶ οἰκειότης· οὐ γὰρ ἀγνοεῖ
σημαίνει δηλοῖ, λέγουσι τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον
εἶναι υἱοῦ πατρὸς καὶ τοῦ υἱοῦ ἐκπορευόμενον. ἐ-
γὼ τὸ πνεῦμα ἐκπορεύεσθαι ἐκ πατρὸς σημαίνει ἐ-
γὼ περιείναι· εἶναι υἱοῦ εἶναι· ἐκπορεύ-
εσθαι ἐκ υἱοῦ εἶναι εἶναι υἱοῦ περιέχειν, κα-
θάπερ εἶναι πατρός, οὐσιωδῶς· ἐξ ἀμφοῖν
περιέχειν ἀναλύειν εἶναι υἱοῦ καὶ τὸ-
τέστιν μιᾶς ἀληθείας εἶναι τοῦ πατρὸς
καὶ τοῦ υἱοῦ· ὅτι τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ εἶναι λέ-
γειν παρὰ τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ υἱοῦ ὡς ἐκ-
μιᾶς ἀρχῆς καὶ ἑνὸς προβολῆς καὶ ὁ πα-
τὴρ καὶ ὁ υἱὸς εἰσὶ μία ἀρχὴ τοῦ ἁγίου πνεύ-
ματος· οὔτε δύο εἶναι φύσεις εἶναι τὸ πρὸ
καὶ τὸν υἱὸν δύο ἀρχάς, οὔτε σημαίνει ἐκ
δύο τὸν πατέρα καὶ τοῦ υἱοῦ εἰκαίνιες δύο
γὰρ καὶ δύο σημαίνει τοιαῦτα σημαίνει· ἐ-

xxv.

πεσσαρῆ σὺξ ηλαὶ ἡ ἀλλα υπο πλοῦ
σι. σαλπιγγὴ ἡ σὺξ ηλαὶ ἡ πεζαὶ ασ-
συλίτεμαι. ὁλόκληρα σκηνοποιὰ σκλου
παλὲς καὶ υἱοὺ ἡ σκλου παλὲς σαλπιγ-
ως μιᾶς ἀρχῆς καὶ μιᾶς αὐλίας. καὶ λέγω ἐγώ-
γω εἶναι ἀληθεσαλῶ. καὶ λέγω τοὺς σκλη-
κοὺς αἰτίους μὴ χρὶ ἀναλοχικῶ, ὅλως συ-
μφωνῶ ἐξ ἀνάγκης καὶ ἄλλως ἀσυμφωνῶ
συμφωνῶ. ἀναθεμαῖ καθὼς παλοῦσι
τοὺς φρονοῦσαι σὺο ἀρχὰς ἡ γὼ πεζοπ-
κλῶ σὺ παλὲς καὶ υἱοὺ σαλπιγκοῖν πα
εαλαλευούσα :-

I αὖλα εἶπεν ὁ σχολαῖος ἀπλάτεν·
ἡμεῖς σὲ τοὺς βδέλλους τῶν σῶσας καὶ
χρὶ ἀναλοχικῶ εἰς χάρεσι λαβόντες
ἀνελυώθημεν πολλὰ ρήγα χρὶ ἀρχ-
σὶ καὶ τέλος γὺ πεφάνεσι γέγονε.

+
+ +
+

ἐφοληθησ γνώμη ἀπεκαλύφθησ
σανοία σπαειάαθη καὶ ἀληθεια ἐσι
μετόρνδω ἀρχιω ὁπαλειαρχης:

Ἡ γνώμη τοῦ πανα[illegible] πα[illegible]
ἀρχουρουσαλινουπο
χρὸ: ἰωπῶ:

ἐπειδὴ κοινὰ μὲν τὰ ῥηθέντα τοῦ αἰτίου
πατρὸσ τοῦ υἱοῦ καὶ ἁγίου πνεύ
ματοσ λέγομεν ὡσ σὴ πορευόμενα ἐκ πνεῦ
ματοσ αἰτίου σὴν πατρὸσ καὶ υἱοῦ τὰ δὲ
σὴν πατρὸσ σαλοῦ υἱοῦ. ἐὴ καὶ ἐκ τοῦ σα
τρὸσ μόνου τὸ σὴν υἱοῦ. καὶ τὸ σὴν υἱοῦ
μόνου τὸ σαλοῦ υἱοῦ. ὁμοσ ἡμεῖσ τὸ σὴν
υἱοῦ ἀφελόντεσ λέγομεν. ὁτὶ τὸ πνεῦμα τὸ αἴτιον
σὴν πορεύεσθαι σὴν πατρὸσ σαλοῦ υἱοῦ, αἰ-
τίωσ καὶ ὑποστατικῶσ ὡσ ἀπὸ μιᾶσ ἀρχῆσ
καὶ αἰτίασ. ἴησ σα σὴν ἁγίαν σνεῦμα σημαινούσησ
αἰτίαν ἀπλῆσ τοῦ αἰτίου πνεῦ σὴν πορεύσεωσ:
ὅλωσ ἐλαχίσοσε ἡμῖν τὸ νοούμενον αὐτοῦ: καὶ ἐκ-

κεφ. κε'.

ξαν αἰτίους τοὺς συλλήβδην κελεύσας σπουδάζειν καὶ μὴ μόνον μὴ ἀδικεῖν αὐτὰς εἰπὼν ἀλλὰ καὶ μεγάλην εἰσφέρειν ἐπιμέλειαν, μηδὲν ἧττον ἐπιμελεῖσθαι τῶν ἀδικουμένων ἢ τῶν ἀδικούντων· ἀλλὰ καὶ μᾶλλον ἐπιμελεῖσθαι τῶν ἀδικουμένων ἢ τῶν ἀδικούντων· ἐκεῖνοι μὲν γὰρ ἑκόντες ἐπιδιδόασιν ἑαυτοὺς τῇ τιμωρίᾳ· ἐκεῖνα δὲ ἀκούσια πάσχει τὰ δυστυχήματα.

Ἡ γνώμη τοῦ κεφαλαίου καὶ αἰτίους εἶναι χρὴ τοὺς ἄρχοντας·

Ἐπειδὴ παρεδόθη μοι αἰτία καὶ ἐκινδύνευσα ὑπὲρ τοῦ μὴ ἐλαττῶσαι τὴν τοῦ πελάτου μου οὐσίαν καὶ τοῦτο οὐ τοῦ ἐκ τῆς συνηθείας πατέρων μόνον εἶναι ὑπερέβην. οὐμενοῦν δὲ καὶ τοῦ πολὺ μείζονος ἐφάνην· κύριος ἦν πλουτοῦντος καὶ τοῦ θεραπευτηρίου, καὶ ἄλλα ἄλλους τοῦ ὅσα καλῶν, ἀμοιβῆς καὶ μόνης οὐδὲν ἧττον τῶν ἀμφὶ τὴν τροφὴν καὶ σωτηρίαν, καὶ οὐδὲν ἐλαττούμενος ἀλλ' ἀσφαλῆ ἐκείνους ἀπονέμων καὶ μόνῳ τῷ δίκαιον πρόσκειμαι αὐτῇ

ζήτημα μεγίστου καὶ θείου· καὶ οἱ πα-
εὶ τόπου πεφυκότες ἅγιοι ἄνδρες εἰ-
σὶν φίλοι καὶ οἰκεῖοι τοῦ ἁγίου τόπου
τοῦ ἁγίου παλαιφάτου ἀγίου ἁγί-
ου. Ἀπείρου γὰρ ἡμῖν ὁ σωσόος ἀπή-
ωσε ἐπὶ γῆς· ἐὰν σὲ βασιλεὺς σὺν ἡγεμόσι
συχεπίβασιν μετ' αὐτοῦ. ὀφείλω ἀκολουθεῖ
τῇ τῇ σωσόος ἀποφάσει καὶ τοῦ πλοίου
ἀπὸ τοῦ σὺν αὐτῇ· ἐλπὲ καὶ σὺν φίλοις
τοῦ παρὰ τοῦ πλοίου ἀπὸ τοῦ σὺν αὐτῇ ἀπό-
φασιν μὰ καλῶ σὺν αὐτοῖς ἀγχάνουσι
νόμοις παρακολουθήσαν τάξιν· ὅλα
τοῦ λέγω καὶ ἀποφαίνομαι τῇ ἰσχύι
καὶ τῷ κράτει τῆς ἱερᾶς βασιλείας ὅλη-
καὶ στόματι τῆς ἱερᾶς βουλῆς σωσόος. χ-
ωῦ πλοίου τοῦ σὺν αὐτῇ ἀποφάσει ἀ-
παράτητος· καὶ εἰ καὶ παράτα τὸ πρ-
σανφαίνειν αὐτῷ μέλλει πανὸς· ὅλλα·

XXV.

σαλεύεται περὶ ἑρημίαν καὶ σπήλαιον ἐξωνομένων καλύβης δίκην τόπου σκιαδάδη πλατυνθῆναι λιθίαν εὐηχοτέραν εἰς τὸ ἐγρηγορέναι πολὺν χρόνον οὐκ ἐῶσιν ὀκνηρούς. καὶ ἀμελεῖς καὶ νυστάζοντας καὶ πτερύγων καὶ πτερούντων καθαιρούς ὀκνηροὺς. πλατυνθῆναι εἰς ὀκτάγωνα. πλατυνθῆναι εἰς ὀκτάγωνον εὐηχοτέραν τοῦ ὑπερκειμένου ἐπὶ πέντε πηχῶν ἐπὶ πέντε καὶ ἐπὶ ἓξ πήχεις καὶ ἐπὶ ἑπτὰ πήχεις ὀκτάγωνον εὐηχοτέραν σκιμποδίου. καὶ πύλαι ἀσύνδετοι καὶ ἰσχύουσαι αὐλῆς. πλατυνθῆναι αὐλὴν τετράγωνα ἰσόπλευρα. ἐξ ἑκάστου μέρους τοῦ τετραγώνου στοὰ ἰσόπλευρος καὶ ὑψηλὴ στοὰ νοῦς ἐξέχειν δηλονότι τοῦτο καὶ ἀμφότερα ἀλλήλοις καλύβης καὶ ἀπλανῆ εἶναι τοῦτο εὐηχοτέραν αὐλὴν καὶ ἡμᾶς ἀναγκαίου αὐλῆς εἶναι ἀποφάσεις αὐλῆς

ἐπεσθαι, καὶ περιπατῶν ἐμέλλα
σχὶν πειναίμων σχήματι χαίειν, καὶ-
ἀκολουθεῖν καὶ σὺν φιλοσοφεῖν αὐτῷ ὑπὸ
καιμῶν δύμητε αὐαγκάζομαι ἡμᾶς
τοὺς λαλίνους πεσθῶ αι ἢ λαβίεφόσου-
μεδόχω ἡμῶν μήτε μεγαλαχεῖν λίνων
σὶ τιμῶν ἢς σὴν χολαίας ἡμῶν

ὁ ἁγίος Ἰσίδωρος:-

Τοῦτο τοῦ βασιλέως εἰπόντος εἶπεν
ὁ ὑποθεμὴς τοῦ αὐλοχείας παλεαρχῶν
μεῖς πάσεως καὶ τὰ ἐπίμαλα τοῦ ἀ-
γίου τοῦ σὺν καὶ σεμνέα καὶ τὸ πνᾶ ἐ-
χειθεῖναι σὺν υἱοῦ· καὶ ὁ πατὴρ καὶ-
ὁ υἱὸς μία ἀρχὴ τοῦ πᾶς τοῦ αἰῶνος, οὕτω σω-
τεθεῖμαι· οὕτως ὁμολογῶ καὶ οὕτως πι-
στεύω σὺν πάντοτε τοῦτο ἡμῶν

ὁ Σινᾶ ἰας:-

Ὁ Σινᾶ ἰας ἀποκριθεὶς εἶπεν μνημονεῦ

κεφ. κε'.

συμφωνεῖ πλὴν ἐσημειώσεν ἐρμέως εὐ
χαὶ τὴν γνώμην αὐτοῦ καὶ παρέστησεν ἡμᾶς
τὴν γνώμην αὐτοῦ καὶ ἀναλαβοῦσα θεωρήσαι
χελιδονοὶ. μετὰ ὁμολογουμένως τὸν αἴτιον
σκληρὸν παθὸς καὶ σκληρύνου :-

A ἰτέα μακρὰ καὶ μαλακὴ ἐν ἀπεχόμενα
οὐκ ἐστὶν οὐδὲν σημαίνωμεν ἡμῖν ἐφικτεῖ
αὐτοῦνιος. καὶ ὁ ἐφεδρικὸς καὶ ὁ-
μοιον ἐμβασίας δοκιθεος καὶ ὁ αἰχμα
λωτικὸς σοφοκλῆς αὐλεῖπου ἡ γνώμη-
τέλη ἡ ἐς σκώπτως καὶ παλαιά. ἐλεγον
γὰρ ὅτι οὐ πάντου ἔχειν αὐλίαν τοῦ μοῦ
τοῦ πνεύματος τοῦ αἰτίου. ἡμῖν δὲ χρὴ
τὸν πνεῦμα τὸν αἴτιον ὡς ἀπὸ μιᾶς αἰχμῆς τοῦ
πρὸς καὶ τοῦ μοῦ :-

ὁμιλητικὸς :-

T ὁ δὲ ὁμιλητικὸς ὁ δοκιθεος ἡμῖν γνώμην ἐσ
ἡμεῖς ἀπεκείνατο ἐγὼ οὐκ πότε
λαλήσοις αὐλεῖ τὸ μενος. ἐμμελῶς. καὶ-

αὐτοῖς ἵνα ἀμύχαν ἀπολάβωμεν ἐμαυτοῦ ἐμοῦ
σοῦ αὐτοῦ σταλῆναι σου ἀπὸ σοῦ ἐμὲ ἐμοῦ
μᾶλλον καὶ οὐδὲν ἔχω ἐμαυτοῦ νὰ εἰπῶ
οὐ οὐδέποτε ἐπαινῶμεν ἑαυτοὺς ἀλλὰ
ἀλλὰ καὶ οἱ αὐτοὶ λέγουσιν ὅτι ἐστὶ αὐτὰ καὶ ὁ υἱὸς ἑαυτοῦ πῶς
νὰ σεαυτόν σου γνωρίσεις καὶ ἑαυτόν
μᾶλλον ἐξαλαθεύσῃς. οὐκ εὐαγγελίων δύο ἔχω
ἑαυτῶν ἄλλων καθὼς ἑαυτὸν πεθάνω. ἀλλὰ λέ-
γουσι οἱ αὐτοὶ ὅτι ὁ πατὴρ καθὸ πατὴρ
ἑαυτοῦ υἱοῦ ὁ πατὴρ. καὶ ὁ υἱὸς καθὸ υἱὸς ἑαυτοῦ
παθὼν ὁ αὐτὸς υἱὸς σταυρωθεὶς ἐστὶ ἑαυτὸν
καὶ ἑαυτῶν πεθεῖν. ἑαυτὸ πνεῦμα ἑαυτοῦ ἀλλὰ
οὔτε πρὸς ἑαυτοῦ πρᾶ οὔτε πρὸς ἑαυτοῦ υἱοῦ ἀνα
φέρεται καθὸ πατὴρ ἢ υἱὸς οὐσεται ὁ
ἑαυτὸν πεθεῖν. ἑαυτὸ πνεῦμα καθὸ πνεῦμα πρὸς ἑαυ-
τὸν πνεύμα πνεῦμα οὐδαμοῦ εἶναι ἑαυτὸν πεθάνειν
ἑαυτοῦ υἱοῦ οὐσεὶς αὐτοεξούσιος. πνεύμα
μαι ὁ αὐτὸς ἑαυτοῦ πρᾶ; καὶ πνεῦμα ἑαυτοῦ υἱοῦ καὶ ἑαυ-

XXV.

ἀλφεῖ καὶ ὁ πάλιν ἀνεμοί· καὶ ὁ ἐξ ἀρκτῶν ἐμέ ἐξ ἀνατολῆς παλέει· πνέει οὖν πάλιν καὶ ὑὸς τὸ πνᾶ τὸ ἄλιον. καὶ μίαν πνοὴν ἴκελον ἢ οἷον τε ἐκπλῆσαι σὺν ἅμα μὲν· ἀξελάσας οὖν τοὺς ἀλίους πρὸς ἀρκτῶν καὶ συμφώνως ἀεὶ ἀπάλης, τοὺς μὲν ἀπὸ νότου ἀφέστηκότας ἀναβλύσαι οἷαι ἀναβλύσαι τὸ χεῖμα πρὸς εἶδος· προϊέναι· ἢ ἰὸν ἀναβλύζειν· πλάζειν· καὶ ὅλα βλάπτειν λαγόνων· ἕλκος ἢ καὶ βυσσοῦ· σκορδεύεσθαι χεῖμα· οἱ δὲ λίνοι ἀνασπωμένους πῶς, σκορδεύεσθαι καὶ βυσσοῦ· καὶ ὡς ἀπομαῖς ἀρχῆς σκορδεύεσθαι τὸ πνᾶ τὸ ἄλιον φᾶ σκούλων· βύβλος ἀκολουθεῖ καὶ σπόμενος καὶ αὖλος ἀποφαίνομαι· ὅλι σκορδεύεται τὸ πνᾶ τὸ ἄλιον σκληροῦ παλέος καὶ ὑοῦ ὡς ἀπομαῖς ἀρχῆς καὶ οὐκ ἔστι ἀπόσυλλον οὗ ἀεὶ ὁ πάλιν μία ἀυλία καὶ ὑὸς ἐλέσθαι ἀλλ' ἀλοῦπος· μία γὰρ ἡ σὰ ἀυλία

τοῦ πεθ, ὑούλε καὶ πνῦ καὶ μίαν ἀρχὴν
τοῦ πεθ καὶ τοῦ ὑοῦ, ὅλων ἀκούω σὺν τοῦ πα
τρὸς καὶ τοῦ ὑοῦ τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον· ὅλως φρονῶ
καὶ ὅλως ὁμολογῶ σὺν τούτοις καὶ αὐτοῖς·
ἐφάμιλλοι οὖν οἱ ἀρχιερεῖς τῆς γρώ-
μης αὐτοῦ ἵνα μὴ πεσοῦσι πλείονα τοῦ λοιπ
οἰκεῖν ἔλεγον· ~~ἀμώσπως~~ καθαρῶς τῶν τυφώ-
μεν αὐτῶν· οἱ δὲ ἔλεγον ἄλλως πως· ἀμφό-
μεθα ὁμονοήσωμεν· ἀρχιερεῖς δὲ καὶ πρε-
σβύτεροι οἵτινες εἰσὶ οὗτοι·
ὁ ἐφορείας· ὁ νικηφόρος ὁ λαπαθαρμενὸς
ὁ μιχαὴλ ὁ ἐξ ὁ νικηφορείας·
ὁ στέφανος· ὁ γαῦρος ὁ σεβαστὸς ὁ μεγα
νίκου·

A λλὰ καὶ ὁ μέγας πεδοῦμβος καὶ πυτικὸς
κύριος γεωργόειος ὁ πολιεὺς σὺν τοῦ δεξιο-
σείας καὶ ἀποβρὶ τῶν ἰουμβίων, ὁ σὺν ἐφο
μοναχοῖς κύριος παχώμιος· ὑστερον σταυ
σταθεὶς ἡμῖν κυζίκου ἐπίσκοπος·

καὶ ὁμοίως βασίλειος

XXV.

καὶ ὁμονεμβασίας τὸ πολεμικὸν οὐ καὶ αὐτὸς
τοῦτο οὐ ἐς τὸ σοὶ μὲν παρεσκεύασται :-
ὁ δὲ βασιλεὺς ἰσοῦ τὰ σκηνώματα τὰ πλείω
σὺν αὐτοῦ πεζὸν καὶ ἵππον τὰ πρωτεύοντα τῶν
χειρίστων. καὶ τοῦ ἕως σταδίους ὀλίγους τοῦ
αὐτοῦ πεζοῦ τὸ πάππα ἀποστέλλει. καὶ τὸ δεί-
ξει ὁ μὲν ἐκεῖνος ὅλος πολὺν τὸν βοήθειαν
τοῖς χριστιανοῖς αὐτοῦ ἐφοβήθη ἀπηγγεί-
λατο. ὁ δὲ ἀπιστῶν οὐκ ἠθέλησε ὅλα εἶπεν
καὶ σὺν αφώνησε ἐκεῖ. ἀλλὰ ἀπιστῶν τὴν σὺν-
ταξιν τοῦ αὐτοῦ παππᾶ. τοὺς ἐκεῖ καὶ σὺν αὐτοῦ
τοὺς περὶ τὸν τῶν λατίνων πρὸς τὸν βασιλέα
αὐτοὺς παρήγαγεν. καὶ οὗτοι φησὶ ἐσωθεν
αὐτὸν μὲν ἐκεῖνον ὅλον παῖδες. καὶ ἐν τοῖς
πόσοι ἐκεῖ τοῦτο ἐβεβαίωσαν :-
ἐφοβήθησαν οὖν ὁ βασιλεὺς τὸν βοήθειαν αὐτῶν
τοῦτον τὸν ἄνδρα ἀποστείλαντα αὐτοῦ
ἐφοβήθη καὶ τὸν παρὰ τὸν ἐκεῖνα ὁ αὐτὸν ὅλοις πα
τὴν σοῦ αὐτὸν σοὶ ἐξῆσαν ἐκεῖνον καὶ κάλεσα

πεζὸν :-

ἵνα ἀπῇ ἡ παῖς ὀχλαοὶ ἐξ καὶ ἡ ἐπιχωρία
ἡ ἐν ἀνάβλησις εἰς τὸν σανχηνούπολιν +
δ αὔλεσον ὅλην ἱσαυλα ἀπὸ ἐμπαικτόπολις ἐκ
λιῶλα εἰς φυλακὴν ἡ πόλεως εἰς λας ἐξω-
σους αὐλου ::
τ εἶτον ὅλι ἐξόσω αὐλου ἵνα εἰ τὸ νυκτάλεφ
γα ἐμπαφληεσῶλα καὶ σπὶ σκέπουλα αὐ-
λιῶ:
τ ἐλαλου ὅλι ναλέλα ὑπεσκιώμαλις ἐσου
ζαλὴμ σὺν σανχηνούπολιν. καὶ αἰλαλιάτξα
αὶ ἀπεχόμλα εἰς πεσκιώποιν ὑὸ ζω ο
πολοὺλάφου ἵνα ἐχουλα εἰς σανχηνούπολ
π ἐμπου ἵνα ὅλα πεῖξει ὁ βασιλεὺς κέλε
εἰς βοήθελαν αὐλου να σὼν κέλεια εἶνο ὅμα
λὰ πᾶσης ἐξόσ αὐλου ἀμελαμλα μιὰς ἐξ
εἰσὲλεῖξει σκία ἵνα ἐχελαλα ἐλες εὖ.
ἐ λου ὅλα πεῖξει φουλάλα καὶ σόλουσι αξῆς
ἵνα σουδάξει σὺν πουλου χὸ ναξῆ σα λα-
γλὴ ὑὸ χεισαῦν πεὸς ου μμαχίαν αὐλου::

κεφ. κε'.

Τοῦ ἁγίου Παύλου ἐπιστολὴ πρὸς Τιμόθεον δευτέρα, ἐν ᾗ διδάσκει τὸν μαθητὴν καὶ ὑποτύπωσιν καὶ τύπον τῆς διδασκαλίας καὶ τῆς ὑπομονῆς καὶ τῆς ἀνεξικακίας, τῆς ἀγάπης καὶ τῆς φιλοπονίας· καὶ ὅτι δεῖ τὸν διδάσκαλον μὴ μόνον τοῖς ἐκτὸς ἀλλὰ καὶ τοῖς οἰκείοις ἐπιτιμᾶν· καὶ ὅτι δεῖ τὸν διδάσκαλον μὴ μόνον τοῖς ἐκτὸς ἀλλὰ καὶ τοῖς οἰκείοις ἐπιτιμᾶν· ὅτι πάντες οἱ θέλοντες εὐσεβῶς ζῆν διωχθήσονται· καὶ ὅτι πάντες οἱ ἄρχιερεῖς καὶ πάντες οἱ λαοὶ ἐπὶ τῷ ὀνόματι τοῦ Χριστοῦ συνήχθησαν κατὰ τοῦ ἁγίου Παύλου· ὑπὲρ οὗ καὶ πάντες οἱ χῶροι καὶ οἱ φιλόσοφοι ἡμῶν· ὅτε στρατεύεται καὶ οἱ ἀγωνιζόμενοι καὶ πάντες ὁμοίως καὶ ὅτι ὁ ἀγωνιζόμενος παιδεύεται ἀπὸ παντὸς ἐγκρατεύεσθαι· ὁ διδάσκαλος·

Ἐγὼ ἀπολοῦ πεπαίδευσαι σὺν πάσῃ ἀνοχῇ καὶ μακροθυμίᾳ καὶ ἀγάπῃ καὶ ὑπομονῇ· ὅτε καὶ ἐγὼ ἡμελέησα ἕως ἐξέστησα καὶ ἔπιον ἐγὼ ἐξέστησα καὶ ἔπιον

πεζάρχου καὶ ἡ ὀπτὰ χιλιάδας τοὺς πεζοὺς
καὶ τοὺς ἱππέας ἀπὸ δώδεκα τοὺς χιλίους
καὶ παῦλος ὁ μισθωτὸς ἀπὸ ἀνδρῶν ὀκτακοσίων
ναῦται. Ἀπελθόντων συμφωνοῦσι οἱ πεζοὶ καὶ
παῦλος δὲ σὺν τοῖς ἀμφὶ τὸν ἀλέξιον ἐπο-
ρεύοντο καὶ ἐπὶ τοὺς ἱππέας καὶ οἱ πε-
ζικεύοντες πρὸ τῶν ἵππων καὶ ἐπὶ τοὺς ναύτας τρώ-
μενοι ἀλλήλοις ἐπὶ τὸ ἔσχατον καὶ οἱ ἐπὶ
τοῖς καὶ τοῦ πελάγους τὸ μέρος κρατεῖν-

I ὅλως οὖν ἡ θεὸς παῦλε εἶπον ὁ-
μοῦ ὅτι ἡ περὶ σὺ εἶπας γνώμης ὁ πα
τελάρχης ἐλαμβάνετο :-
καὶ εἶπον ὁ πατελάρχης γνώμην δίδυς
τοι λέγω :- ὁ πατελάρχης :-

Ἐγὼ παῦλος παρεσκευασμένος εἰμὶ καὶ
πολλὰ παραμένειν ἢ παραλύεσθαι ἀπ' ἐμοῦ
ἐὰν ἐσχάτη μου ἀναπνοὴ συναφὴ σταθῇ τοῖς
λαλίοις, οὐκ ἐξ ἑαυτοῦ δὲ μόνου αἰτίαν ἔχω
ὧν ἐξηγούμην καὶ σπουδαίων τοῦ παύλου

κεφ. κε'.

πῶς εἶναι καὶ παλαιοὺς σφραγιστικεύους καὶ σὺν μιγνύμενον ὅτι ἡ σὰ ἄλλη αἰτιανόμενον ἡμᾶς καὶ παλαίειν πῶς καὶ σὺν μαχεῖσθαι καὶ συμμαχεῖν.

Τοῦ παλαιοῦ χαλκοῦ μιγνυμένου εἰ πολὺς ὁ μετρούμενος παῖς ἐστὶ καὶ ἐσὺ καμμυγνύμενος. ὅλος ἐστὶ φορεῖσθαι σὺν παῖς καὶ οὐ ὡς ἀπομαχῆς καὶ μαῖς οὐσίας σὺν φορεῖσθαι παλαιοῦ ὡς ὁ μὲν φυοῦς καὶ ὁ μὲν οὐσία σὺν φορεῖσθαι σὺν παῖς καὶ οὐ ὡς ἀπομαῖς πνεύσεως καὶ σὺν φορεύσεως τοῦ μιγνύμενου γεγενῆσθαι. ὁ μὲν ἀνεῖ καὶ ὁ ἐφεῖ καὶ ὁ σεῦ πόλεως συμβαίνει ὁ ἴσχαλου οὐκ ἦν ὄμου συναμιγνύμενον εἰς ἓν καὶ ὅλως ἐλεύθη ἡ σωμάτως.

Ὡς μὲν ἐλαύνοις ἐλεῖν σὺν ὁ μὲν φωνῆεν ἐλεγχαμένου μέν.

Τὴν δὲ οὖν μιγνυμένους ἐσὺ καμμυγνύμενος

ἡμεῶν ἀμφιπλησθούσης καὶ ξωμολογησάν
τοις :-

Τούτων γινομένων παρηχθη ἡ χυσιακὴ ὁλο
λύμπιάδα πρὸς ἐπισκέψιν τέλος ἡμῶν.
ἐδοκιμάσθη μὲν γὰρ ἡμεῖς ζῆλῳ τοῦ βασιλέως
οἱ πρῶτοι ἀρχιερεῖς καὶ οἱ τοῦ μεγάλου καὶ πα
σιλικοὶ καὶ ἐξεκλήθημεν τοῦ λόγου ἕνε
κεν καὶ καθαρῶς καθῶς ὀφείλομεν καὶ ἐ-
γενήθημεν τοῦτον εἰς ἑκατὸν χαλκᾶ. καὶ τοῦτο
οὐ ζημιούμεθα ἡμεῖς οἱ συλλειτουργοῦντες παρα
χωρεῖ τὸ δοθὲν εἰς ἐξουσίας σωφρόνως. τὸ δὲ εἶπε
ἐν ὁλοκλεὺς τὸ δὲ ἄλλου ὁπαδιακόνης :-

ἐπέρωσα ἐξις ἐμπεσάν
τοῦ πάπα

Τῇ ζ περὶ Ἰουνίῳ ἡ ἀπηλθομεν σὺν τῷ πά
καὶ ἐξ ἐζηλήθημεν ἐμπεσάν αὐτοῦ μεθ'
εἰλημμένα ἀναφανεῖα καλά. ὡσεσθε οὖν
ὁ πάπας παρῆλθεν αὐτοῦ συμπέσθην
ζῆλημα. καὶ σὺν θεῷ ἀνελυσάμη

xxv.

οἱ σκληρότητες σκληρωτὴ κηλῖδες ἐν σῶμα θεοῦ μισοῦντος ὑμᾶς καὶ σκληρίους καὶ ἀπόβλητοι ἐκείνου. αὐλοὶ σάλπιγγες καὶ καθίσματες δὲ εἰσιόντων πολλῶν ὄχλων ἀνὰ πᾶν μέρος. καὶ ἐξήλθαμεν οἱ λαλοῦντες καὶ πεθάνωμεν, ὡς σε λάβωμεν ὄχλος συλλέξειν ὅλη πόλις ὅλη. ὅλη σύσσωμος ἀπόβλητος καὶ ὑπὸ παλαιὸς καὶ ὑπὸ ἀπόστολος ὑπὸ παλαιὸς ὅλη καὶ ὅλη σύσσωμος σκηπτοφάγος, ἵνα ἐξέχθη κοσμοκράτωρ ταῦτα καὶ μεταλαβὼν ὅτι βουλόμεθα καὶ πολλῆς φιλονικείας γεγονυίας παρὰ τῶν βάλλων καὶ ἡμῶν ἀποβρέχει. πάλιν σωματόμεθα καὶ πάλιν βάλλα καὶ πέλαγος αὐλῶν σε λόμεθα. δημόσιος ἐσωφρονῶμεν μὲν οὐδὲν ἐφέσεως. καὶ ἐσθῶμεν ἵνα δέξωμεν οὐδὲν βασιλεῖ καὶ παρεφχημένων ἐπὶ πόλεις οὐκ ἔχομεν ἀσέλαν θεωρῶν οὐδὲν δὲ λυόμενος παῖσι λῆσωσόν

πέμεων ἀμφιπηδούλες σαι ξωμυ ὁ παῦαι
νὶς :-

Τ ούλων γυομένων παρηλθε πέμπτη σία
νὶ γνεσθαι πρὸς ἐπανέφεσιν τοῦ τέλους πέμπων.
ἐδοκσάτη μυν ταῖ πέμπτῃ ζωῇ τοῦ ζαπλέως
οἱ πρ ἀρχιερεῖς ἐπὶ καὶ οἱ ζουμένοι καὶ παν
σέκλητοι καὶ ἐξεπλάγησαν τοῦ λόγου ὅσα
δεῖ ἐπὶ καὶ παθαφῶς παθῶς ὀφείλομεν καὶ ἐ-
γκαλλαγῆναι τοῦτον εἰς τὰ ἐκεῖα χαλεπά. καὶ τυμῦ
οὐ βλέπομεν πέμπτῃ οἱ σκληρεύτες παρα
ῶλαι τὸ ὄσιον ἐς ἐργουμῆς σωτῶσ. τὸ δὲ ἕτε
ον ὁ ἁγαπλεὺς τὸ δὲ ἄλλου ὁ παβελαφλης :-

ἐ πέρασιν ἐμπεσθ
τοῦ πάπα

Τ ῆ ζ περὶ ζουνίῳ π' ἀπηλθομεν σὺν τῷ πᾶ
πᾳ καὶ ἐξ ἐζηλπίαμεν ἐμπεσθαι αὐτοῦ μυ ἐ
ὐλυμπίᾳ αὐ ἀφανιῶαι παλῶ. ὠδεσθαι οὖν
ὁ πάπας παρῆλθε αὐτοῦ συμπεσθῆναι
ὁ ζῆλημα. καὶ σὺ θυχαλεῖ ἀνελυσθη

xxv.

ὁλόμος καὶ ἐστάρχθη παεῦλοῖς :-
κ αὶ αὐασαυλες καλεφίλναε ἡμεῖς καὶ ἐεῖο
νν μεῖαλη χαεα ἐν μεέσω ἡμεῖν. ἰῆ ἡ -
ουουννίου μεινὸς. καθίαυλος οὖν ἐοὖ πά -
πα ὦεῖσυ ἡμῖν ἐναεεὸς ἡ ἐμμοννουγούμα
ἰος καὶ ἀπεῖθεῖε. ἰῆ σὰ ἡ ὦεα ἐῆθεῖεὦ
σε ὅπως χαλινι καῖς ἐεαφῶὺς ἐοὖ ὁλόμου αὶα
ννα δὴ παρνοία ἐν μεέσω ἡμεν καὶ ὑμεσὸ
καὶ ὁλω ἐν ἐαυλαεῖα ἀποφασῖς ὁ καὶ ἐεῖ -
ἐουν :-

Ι ἡ χ"ὦεα ἀπεῖθοῦλες αὶ ἐεῖνὰ δὴ χαλινῖν.
ἐεῖ καὶ ἐλλιννικῶς καὶ ἐστάρχθη καὶ ἀπεφαῦ
καὶ ποῆν ἐεῖουν ἐεῖελος ἀπασαμὲς καὶ ἐέη
ὁ πάπαυλφ ἐαν χεῖ ἐοὖὺς. ἐοὖ κεῖῆνς ἐα
χαεῖέν. ἐοὖ κοεῖνς χεν σόφοεν. καὶ ἐοὖ ἀω
μᾶ σθαῖ καλου. καὶ ἀπ' ἐμεχαν αὐλῷ παῦ
ἐαῖνς ἐῶ σως καὶ ἐεῖουν μεῖαλλιν χαεᾷ εἰν -
ἡμῖν :-

Ι ἡ σεῖῆ περὶ ἐξελεῖναε μεᾶ πολῖαν καὶ -

πνεῦμα σὺν τῷ πατρὶ·
ὅ ἐστιν· ὁ τέλειος καὶ ὁμοούσιος καὶ ὁμοδύναμος καὶ ὁμοτίμος καὶ ὁμόθρονος καὶ ὁμόδοξος καὶ συναΐδιος καὶ συναίτιος καὶ συνάναρχος καὶ συνεργὸς καὶ συνάπτωτος καὶ συμπαντοδύναμος καὶ συμπαντεπόπτης καὶ συμπαντοκράτωρ καὶ συμπαντοδεσπότης καὶ συμπαντοποιὸς καὶ συμπαντουργὸς καὶ συμπαντοδημιουργὸς καὶ συμπαντοπρόνοια καὶ συμπαντοκρατορία καὶ συμπαντοδεσποτεία καὶ συμπαντοποιΐα καὶ συμπαντουργία καὶ συμπαντοδημιουργία καὶ συμπαντοπρονοητικὸς καὶ συμπαντοκρατορικὸς καὶ συμπαντοδεσποτικὸς καὶ συμπαντοποιητικὸς καὶ συμπαντουργικὸς καὶ συμπαντοδημιουργικὸς καὶ συμπαντοπρονοητικῶς καὶ συμπαντοκρατορικῶς καὶ συμπαντοδεσποτικῶς καὶ συμπαντοποιητικῶς καὶ συμπαντουργικῶς καὶ συμπαντοδημιουργικῶς καὶ συμπαντοπρονοητικότης καὶ συμπαντοκρατορικότης καὶ συμπαντοδεσποτικότης καὶ συμπαντοποιητικότης καὶ συμπαντουργικότης καὶ συμπαντοδημιουργικότης καὶ συμπαντοπρονοητικότητος καὶ συμπαντοκρατορικότητος καὶ συμπαντοδεσποτικότητος καὶ συμπαντοποιητικότητος καὶ συμπαντουργικότητος καὶ συμπαντοδημιουργικότητος καὶ συμπαντοπρονοητικότητι καὶ συμπαντοκρατορικότητι καὶ συμπαντοδεσποτικότητι καὶ συμπαντοποιητικότητι καὶ συμπαντουργικότητι καὶ συμπαντοδημιουργικότητι καὶ συμπαντοπρονοητικότητα καὶ συμπαντοκρατορικότητα καὶ συμπαντοδεσποτικότητα καὶ συμπαντοποιητικότητα καὶ συμπαντουργικότητα καὶ συμπαντοδημιουργικότητα καὶ συμπαντοπρονοητικότητες καὶ συμπαντοκρατορικότητες καὶ συμπαντοδεσποτικότητες καὶ συμπαντοποιητικότητες καὶ συμπαντουργικότητες καὶ συμπαντοδημιουργικότητες καὶ συμπαντοπρονοητικότητων καὶ συμπαντοκρατορικότητων καὶ συμπαντοδεσποτικότητων καὶ συμπαντοποιητικότητων καὶ συμπαντουργικότητων καὶ συμπαντοδημιουργικότητων καὶ συμπαντοπρονοητικότησι καὶ συμπαντοκρατορικότησι καὶ συμπαντοδεσποτικότησι καὶ συμπαντοποιητικότησι καὶ συμπαντουργικότησι καὶ συμπαντοδημιουργικότησι καὶ συμπαντοπρονοητικότητας καὶ συμπαντοκρατορικότητας καὶ συμπαντοδεσποτικότητας καὶ συμπαντοποιητικότητας καὶ συμπαντουργικότητας καὶ συμπαντοδημιουργικότητας

κε.

καὶ ἵνα ᾖ οἱ ἀσταφυλοσπάλικες.

δ' ἐὰν ἐν πελοῦνα
ἀμπέλου

II ἐὰν δὲ ἐν καὶ ἀμπέλιον ὑπὸ ἑνὸς κύριου ἢ πλείονα ἀμπέλια ἐν τῷ αὐτῷ ἀμπελῶνι ἢ ἐν διαφόροις ἀμπελῶσι, καὶ ἀπὸ ἑνὸς ἐργάτου καὶ τοῦ αὐτοῦ ἀμφιβάλλωνται τὰ ἀμπέλια καὶ ἀμφότερα ὁμοῦ ὦσι, ὑπάρχουσι μὲν ἐν βαλανείῳ καὶ ἐπὶ πανδοκείου ἐὰν δὲ ὄρος, καὶ θυμέλαι ἐὰν δὲ ἄλλου ἀμπελουργοῦ.

ἐὰν πελοῦνα ἀμπέλου

II ἐὰν δὲ ἐν ἀμπέλου ἀμπελουργοῦ, ἐπιχειρήσῃ οὗτος ἐκ τοῦ ἀμπελῶνος ὃ ἂν ἐργάσηται ἀφαιρεῖσθαι ὃ μὴ εἶχεν ἐξ ἀρχῆς καὶ πρὸ τοῦ σχήματος ἵνα εἶχεν πάλιν ἀνάλαβέ.

ἐὰν τὸν πελοῦνα θεοῦ

ἐὰν τὸν

II ἐὰν δὲ ἐν θείας ἐκκλησίας ἐξηπατήθη πως τοῦτο ἢ μᾶλλον καὶ ἐν θείου ἀμπελῶνος

αἰτίας, καὶ πῶς ἐξ ἀνάγκης πάντας μετ-
έχουσι τοῦ αἰτίου σώματος παθητῶν τοιούτων
κεκτημένους, ὑμεῖς μεταλαμβάνοντες τοιούτου
εὐχαριστίας καὶ ποινῆς τοῦ αἵματος τοῦ
τοιούτου ὑμῶν σώματος θυσίας μεταλαχόν-
τες τοῦ αἰτίου ἐχθροὶ τοῦ ὅλως.
Ἡμεῖς εἰποιμεν ὅτι ὁμοιότροπος μὲν σαλοῦ-
μεν ἡμᾶς τούτων μεταλαμβάνοντες τοῦ θείου ἀφ-
θάρτου καὶ ζωοποιοῦ σώματος καὶ
θεοῦ καὶ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ
κεκτημένους. πλὴν οὐ πεποσμένα
χθόνια καὶ σώματα ἀπὸ γῆς αἰτίου ἀ-
γγέλου εἰσὶν ἀπεκαίνοι ἀθανασί-
ου ὅλως καὶ ἡμεῖς εὐχώμεθα λαβεῖν
μεταλαχθεῖν τοῦ πνευματικοῦ αἰτίου ἐφ' ἡμᾶς καὶ-
ποιεῖσθαι σύμμιξιν τοῦ ἄρτου τοῦτου τίμιον
σῶμα. τοῦ κυρίου καὶ σωτῆρος ποιοῦν
τίμιον αἷμα τοῦ κυρίου καὶ μεταβαλλειν ἀυ-
τὰ, τῷ πνεύματι τοῦ αἰτίου ὡς λέγει εὐαγγέλιον
τοῖς μεταλαμβάνουσι εἰς ὑπόμνησιν ψυχῆς

XXV.

εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν· μὴ γινώσκω εἰ ἔτι ἐστὶ
ἡμῶν·
Ο Πῶς καὶ γινώσκομεν, ἐξήτησε φησὶν
οὐσίας καὶ ἐνεργείας· καὶ ἀπενείθη μὲν
τῶν οὐκ ἐόντων ἡμῶν ἀμαθήσεσθαι παῦσιν
ἢ ἀναλυσιν· καὶ λοιπὸν ἀπηλθομεν καὶ εἰ-
πομεν παυσάμενοι ἐσμεν
Τ ἢ δ' οὖν περὶ ἀπηλθομεν μιμησάμενοι
τὸν πατέρα φησὶν· καὶ εὐθέως αὐτὸν μό-
νον μεταλαβόντος καὶ σωσαλίου καὶ ὠσεπω
λῶν καὶ κεφαλῶν ἀναχθέντες ἐφωνήσαμε-
νοι, φησὶ πρὸς ἡμᾶς·
Η μεῖς βουλεύεσθε ὁμονοοῦμεν καταπαύ
σαντες καὶ ἑσμὲν ἡνωμένοι εἰς μίαν συνήλιξ μι-
κρὸν ἐπιχαμηζήσημα καὶ καθῶς πρεσ-
πομεν ἐπεφάσκομεν ἡμῖν δέξασθαι
οὐ μόνον καὶ τὰ σύμφωνα ὡς ἐμοὶ
δοκῶ σύνοισι· ἡμεῖς δὲ ζητοῦμεν ἀνα
γνωσθῆναι ἀνέγνωσαν μόνον σεσαλαμβανα

ζητήματα ἑπτά.

περὶ τοῦ

Περὶ τοῦ ἵνα ὁ ἀποστολικὸς θεσμὸς καὶ ὁ κανὼν οὗτος, ὁ ἀκέραιος ἀρχιερεὺς ἐξ ἑνὸς γάμου μόνου ἢ καὶ ὁμογαμίαν ἔχοντος ἢ καὶ πόρνην ἢ ἑταιρίδα γαμήσαντος ἢ καὶ χήραν ἢ ἀπολελυμένην ἢ καὶ ἑταιρίδα ἢ πόρνην

XXV.

ἀιώνιον· οἱ δὲ ἀμαρτήσαντες καὶ ἐξομολογησάμενοι, καὶ οὐδὲν τῶν μαθημάτων ἀφῃρέθησαν εἰς τὸν καθαρτήριον πῦρ· καὶ καθαιρεθέντες ἔσχασιν καὶ οὕτω δωρεᾷ ἀμέσως τῷ οὐσιαστῷ θεῷ·

Τέλον ὅλων ἄϋλον καὶ ἀνείδεον εἶναι ἀδιαφόρου μόνου εἶναι ἀποσπάσματος καὶ ἀποτέφους καὶ σπιθήρου ἱστοῦ·

τ ειδ

Τέλος ἴνα ζητῇ τὴν θεαρχικὴν οὐσίαν καὶ ἐνεργὸν σπουδάζῃ·

τ ειδ

Αὐλὰ ἡμεῖς ἀναγνώσαντες εἰ τοῦτο ἡμεῖς οὐκ ἔχομεν ἀσεβείαν παρὰ τοῦ βασιλέως ἡμῶν ἀποχωρήσαντα τοῦ χοροῦ· δηλονότι ὡς εἰκὸς ἀποχωροῦμεν· καὶ κελεύομεν ὅλῃ τῇ ζητήσει ἀσηφάλτου πῶς γὰρ ἔχομεν ἡμεῖς εἰπεῖν ἔχειν τὸν ἐπιστήσαντα ἡμᾶς ἐξουσίαν παντὸς ἢ ἀφαιρεῖν, ἀνελὼν ἀσεβῶν αὐτὸς τοῦ παθεῖν ἔχων· ὃ τὸ εἰκὸς τῷ θεσπεσίῳ ὄντι οὐσιαστῇ, δηλονότι

Sessio

τῶν ἀνυπαγνώστως ζωοποιῆς ζωῆς ἀφωσιωμένων, εἰσάγεται ἡ παλαιὰ ἀσήκωτος ποιμνιάλη καὶ μηχάνημα πολεμίων ἀπὸ τοῦ νωτιδίου ἡδύπνου συγχωρήσεως τῶν ἁμαρτιῶν. τὸ σκήπτρον ὀλιγοδεῖον καθαρθεὶς ὑπερεύσπλαγχνος καὶ ὑπὲρ ἀφαιρεῖν ἀμφιλαλῶν ὑπὸ παντὸς τοῦ ἀχηνῆ πεσόντα. ὑπὲρ τοῦ ἀδύμου ἐνδύμου καὶ σαχόμενα ἀσπαιρέτως· τὸ σὰ πεπληθεῖας οὐσίας καὶ ἐναρξίας οὐδόλως ἀποχολούμεθα. ἰνάπαιζον γὰρ ἡμᾶς σὺ ξαναλιὼ ἐφῶ· ἀλλ' ἡμεῖς ὀλιγομὺ ἐχοῦ βασιλικοῦ ἀὸ ἀξαμεταπαλιὼ καὶ λοιπὸν ἀνάγλεφος παρεμβαίμη εἰς τοῦ βασιλέα· καὶ σαλπίσαντος φωνὴν ἀπαλὰ ἐπομὴν ἀλλοῦ ὁμοίως καὶ ὑπὲρ παλαιᾶς χηλὰ πλὴν θαμὰ σπασθεὶς ὡς ἐγαλαξιῶν γόμφος :- +

Ἐ σαρκὸς οὖν ἀφυαμώνυμα πλὴν ἡμῶν

τῆ αὐλῆ σ[illegible]

XXV.

Ἡ αὐλὴ πλέων ὁ υἱὸς παιδαγωγὸς ἀπέβα
νε· καὶ συνηντήσεν γεγυμνασμένος ἀπηντημένῳ
ἰσεῖν ὡς ἡ αὐτοῦ ἀνάλωσεν αὐλία καὶ εὐεργε-
αὐλοῦντες· ἐμαθοῦμε οὖν παρὰ τοῦ-
αὐλοῦ ὅτι σελπυίσας ἀπηχθεν σὺν τοῦ νομῷ
τῷ αὐλοῦ· καὶ ἔλεγεν αὐλοῦσιν ἡδέαν καὶ-
χαίρων χαρὰν καὶ πολὺ ἡδὺ ἐγέραφεν· καὶ
σελεύκου καὶ κλόνου ἀπὸ σαύλος αὐλῷ ἐξέ-
-φυξε· τοῦτο οὐ μικρὸν ἡμᾶς ἐθάραξε δυσὶ
τοῦ γεραφοῦ τοῦ περὶ μικροῦ γεραφεῖον αὐτοῦ
τοῦτα σε χαμβάνω·

ἡ τεχνολογία αὐτοῦ μὴ τοῦ πειάχ·

I ὡσπερ ἡ ἐσελ τοῦ ἀρχισπόνδυλος νους αὐλί-
νου πόλεως ὑεἀρώμης καὶ οἰνου μυθικὸς πα
δαγωγὸς· ἀπέλθη πρὸς τὸ τέλος ἐφθαλε
μὴς ἐμὴς ζωὴς ζουχόμενος τεχνεῖον τὸ πολιτι-
ὠφελήμα· ἡ ὁπηχαείτ αὐτοῦ γέφω καὶ ὑπο-
γεαφεῖν ἐμὲ ὁδὸν φανερὸν ἡ ἐμὴ ὁπλὶ
παιδαγωγὸν ἀλυναυ καὶ ἀλυναυ γυμνάζε-

Ἡ καθολικὴ καὶ ἀποστολικὴ ἐκκλησία
τοῦ κυ ἡμῶν Ἰυ Χυ τῆς πρεσβυτέρας Ῥώμης
καὶ αὐτὸς ἐγὼ νοῶ καὶ ὁρίζω τοῖς ἐμοῖς
καὶ συμπεφωνημένοις ἁγιωτάτοις
ἐκλυτὴ μακαριωτάτου πάπα πρεσβυτέρου καὶ μεγίστου
ἀρχιεπέα καὶ τοποτηρητὴ τοῦ κυ ἡμῶν
Ἰυ Χυ τοῦ πάπα τῆς πρεσβυτέρας Ῥώμης
ὁμολογῶ εἰς παῦλα ἀσφαλόπλι· ἐλπίζω-
ψυχοῦ τὸ καθαρτήριον εἰς ταρτίνω πειθοῦς
ἀσφαλείαν ὑποτέθειμι καλάνω σεπ τοῦ
Ἰουνίου μηνὸς ᾱ ῶ ῡ λδ̄ ῶ

Τῇ ε̄ περὶ σωθησόμενος παῦλος ἡμεῖς
ἐβουλόμεθα μὲν ἀμαλφῖται καὶ, πῶς αὐτοῦ
ὁ σταλαφὴ μελάπεπομπῆς ἀγκαλῆς τοῦ-
ἀξιώματι αὐτοῦ παραστῶμεν, καὶ μειῶν
ὁ βασιλεὺς τῶ πᾶ, ἵν ἀσώθωσι ναὸν τοῦ θαύμα
αὐτοῦ καὶ σχῶμεν Ἰῆς ἱστορίαν ἡμῶν.
καὶ παρακαλέσαι μὴ κέλευθέλειν αὐτοῦ
τοῦ πομπῆς ἀγὰ μόνου ἔχει Ἰωὰξέλασιν

κε.

καὶ τὸν τόπον τοῦ ἁγίου. ἀμήν. ἵνα γὰρ φησὶ τὸ εὐαγγέλιον. ἐὰν μὴ ἴνα ἀνὴρ σταθῇ τόπον τοῦ ἀποσυναγωγοῦ ποιήσωσιν αὐτὸν τοῦ χωρεῖν.

Τοῦ ἁγιωτάτου πατριάρχου θεοῦ πόλεως κυροῦ Ἰωάννου τοῦ νηστευτοῦ τοῦ πατριάρχου καὶ ἀποστόλου μεταφρασθεῖσα παρὰ τῶν ἀρχαιοτάτων σλαβίνων εἰς τὴν ἡμετέραν σλαβινικὴν διάλεκτον ἐν τῇ ἁγίᾳ μονῇ τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ θεολόγου καὶ ἀποστόλου ἐν τῷ ὄρει τῷ λεγομένῳ ἀθῳ ἐπὶ τοῦ ἁγιωτάτου ἡγουμένου κυροῦ Ἰωάννου τοῦ ἐξαρχείου τοῦ μοναστηρίου τοῦ ἁγίου μεγάλου μάρτυρος γεωργίου τοῦ τροπαιοφόρου.

ποίημα σὺν πολλῇ τιμῇ εἰς τὸν τύπον μοναχῶν οἱ τελειότατοι ἀρχιστρατηγοὶ καὶ ἀσώματοι καὶ οἱ ἀρχάγγελοι τῆς φωτεινῆς καὶ οἱ τόποι ὁπόταν τελειώσῃς ἀπέβαλε σὺν φωτεινῇ μανδύᾳ σοκάλι λ ε καὶ ἐλάφη λαμπρῷ χρυσῷ μοναστηρίῳ τοῦ μοναχοῦ τοῦ σχήματος

τοῦ ἁγίου σωμάτου, φύλαξ ναὶ αὐθαίρετος
αὐθαίρετα καὶ ὁ πατὴρ μὲ παρακαλῶ·
ἡμεῖς ἐμείνομεν ἀμέσως ὁ πατὴρ ἐναντίον τοῦ ἁγίου
λος δὲ οὐδὲν σώζεται μόνον ἐπὶ τὸ μέσον
καὶ μάλιστα ὅλη τὴν νύκτα οὐκ ἔλαβον ὕπνον
διαφόρως·
ἐμεῖς δὲ οὖν ὁ πατὴρ συνέφωνήσας τὴν νύκτα
καὶ τὸ μοναστήριον τῆς σταυρείου καὶ ἀπὸ
τὸν σκεῦος· καὶ εἶδεν δὲ πρὸς αὐτὸν ὅλη-
ὁ φανάλος τοῦ πεῖ αὐτῷ ἐξῆλθεν αὐτὸς
πολλὰ καὶ μαχήσασθαι τοῦ ἁγίου ἐρίου
Ἰησοῦ· ὅλησα ἀκούσας καλῶς πρὸς αὐτὸν
νῦν οὖν λυποῦ μὴ φησὶ πῶς οὐ συνούσαζα
τεταχείωμαι τὸ οὖσα ἐς ἐρίου τοῦ καθί-
στη· ἡμεῖς γὰρ λέγομεν φησὶ ὅτι σταυ-
ἀταχείωμαι ἀφ' ἑαυτοῦ σκήνου Ἰησοῦ πίστεως
ὅτι εἶχομεν αὐθαιρέτου. τετάχειωμαι καὶ τὰ-
σταύρωμα ὅπως μίλλω πρὸ ἐνώπιος ἁγιασμοῦ
λιος καὶ δεῖλα καὶ μόνιμος ὅποια εἰσὶ
τοῦτο

xxv.

Τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος τοῦ καθαγιάσαι
τὴν ἀρχὴν τοῦ πάπα καὶ τὴν πεδιάνας
καὶ τὴν πεντηκαστὴν τυμπανεῖ. ἀσπασαι-
μαι οἱ ἀρχιερεῖς ἡμεῖς ἀσπασιαν οὐκ ἔχω
μὲν ἀποτὼ ἀναλογικὼ σκηνοῖ ἡ γυμνό-
σου ἀποστολικὴ ἁγία. ἀμὴν ὡς ἀφ' ἑαυτοῦ
ἀποστολούμεθα. ὅλη τὸ ζήμου ἐστὶ σὺν-
μὶ παῦλο παρὰ τοῦ ὁμοίως καὶ τὸ ἄ-
ζυμον ἐφὺμὶν. καὶ ἐσωσε ἀσπάφωσα.
τὸ καθαρὸν καὶ οὔτε σπάλυ ἐχὶ ἀπὸ μὲ
οὔτε αἰαγκὴ ὃς. χοῖτου χμὲ ἁδωκὶ σὺ-
ω ος καὶ μαλὰ τοῦλα πεῦ τὸ τυσκεύ-
μεθα. τὴν ἀρχὴν τοῦ πάπα. καὶ χεῖμ
ὅλη μαλὰ λὼ σὺω σὶν ὅλου αὐ αφανὴ ἔχειν
σὶκαμου ἔχε. τὴν πεδιάνας καὶ ἡ-
μεῖς οὐ σεξώμεθα λάλω πότε. ἀμὴν
χωεσὺμὶν ἔχειν τοῦλω σὶλαῖς ἡμῶν
σκηνοῖαι σὺμὼ σὶλαῖς τῆς ἀναλογῆς

καὶ λέγομεν καὶ γενέσθω πίστωσις τῶν μυστηρίων καὶ ὁμολογοῦμεν ὅλαις σὺν ἄλλαις σάλπιγξι καὶ φωναῖς ἀγγέλων ἡμᾶς σπουδάζοντας γενέσθαι τοῦ μὴ καὶ αἱμάσσειν Χῦ. ταῦτα ἀποκρίθητον ἡμῶν πάντων ὅμοια εἰ τοῦτον ἡμῖν, ὅ ἐστὶν εἰς ἡμᾶς, παῦλα ἐλύσαμεν καὶ θέλομεν τὸ πάσχειν σπουδάζειν ἀγγέλους, ἀπαγγέλλειν παῦλα τῷ βασιλεῖ·

Ταῦλα ἀκούσας ὁ βασιλεὺς οὐκ ἠθέλησεν αὐτῷ ἀπὸ τοῦ βάθους περὶ, ἐσώσας παῦλα βασιλεὺς ἀρχιερεῖς καὶ ὅλην τὴν σύγκλητον καὶ ὅλον τὸν ἀπλοῦν ἀναβλύζειν σώσον καὶ ὅτι θὸν παῦλα ὁ θεὸς εἶναι καὶ ἐστὶν ἡμῖν σύγκλητος ἀλουσιοσύνης εἰ πᾶν πεῖσον ἐστὶν τοῦ λόγου ἀξύμου καὶ ἰσξύμου. τὸ πεῖσης ἀρχὴς τοῦ παῦλα καὶ πεῖσης πρὸς σύγκλητος. τὸ δὲ πεῖσον να θαρρεῖ καὶ ἴσης λαλεῖ ὡσεὶ ὡς τοῦτον

κεφ. κε'.

καὶ ἀναλαβὼν τὸν μικρὸν ἐπῆλθεν πρὸς αὐτοὺς ἀλλοιούμενος ὡς δι' ἄλλης ἀλλ' ἀληθῶς μεταβαλὼν τὸ σχῆμα τοῦ προσώπου.

Τοῦ δὲ ὄχλου συναθροισθέντος ἐμιμήσατο ὁ βασιλεὺς τοὺς παρόντας ἵππους καὶ τὰ ἅρματα ἵππων καὶ τὴν σκηνὴν καὶ θεάτρου διάθεσιν καὶ ἀκροατῶν ἐκπλήξεις καὶ ἀναβάσεις καὶ καταβάσεις καὶ ἀναστροφὰς καὶ ἀναχωρήσεις καὶ ἐπιστροφὰς καὶ ἀποστροφὰς καὶ ἀναβάσεις καὶ μεταβολὰς καὶ ἀναπαύσεις καὶ ἡσυχίας.

Ὁ δὲ βασιλεὺς μιμησάμενος οἰκειότητα καὶ μόνον καὶ μόνους τοὺς παρόντας ἐξήλωσε θεὸν εἶναι τὸν δὲ πρωτοπλάστου ἀνδρὸς ζωὴν ἐκπνοὴν τοῦ ἀνδρὸς παρῆκεν οὐ νεκρὸν καὶ ἄπνουν ἀλλὰ ζῶντα καὶ ἔμπνουν καὶ ἐμπλήσας πνεύματος θεοῦ.

Τὴν δὲ ἐκ τοῦ μηροῦ καὶ ἀπὸ τοῦ πλευροῦ

εἰς τὸν βασιλέα τῶν Ἰνδιῶν ἀπεσταλμένους
ξένους πέμψαι θεὸν καὶ τὸν ἐμὸν. οὐκέτι
σήμερον πέμψαι ζητητέον ἵνα πέμψω
θεόν· ἀλλὰ μᾶς σημαίνει ἡ σὴ
ἡμέρα τὸν πατέρα βασιλέα καὶ δεσπότην
καὶ πατέρων πάντων ἀπηλθόμην
καὶ πατέρων μᾶλλον καὶ δικαίως καὶ τῶν
ἀρχιερέων ἐπιμελέστερον δὲ πατέρων
βασιλέων οὖσιν.

τ. δὲ πατ/ Τὶ ἐστὶ ποιῆσαι ἡμῖν ὑπὲρ τοῦ ἀληθῆ μὲν
ἐξετάζειν· καὶ οὐκέτι ποιῆσαι ἐστὶν ὃ
τὸν αὐτὸν ἀμείβεται. καὶ ἀναμιμνήσκεται καὶ ἐκ
ἐγένετο. τὸ δὲ ὑπερέχομεν σημεῖον
ἀνώτερον τὸ μὴ ἐλαττόνων ἐμποδίζειν
ἡμᾶς· οὐκ ἐξελαθήσεται τοῦ καθαρτέου
σώματος πολλάκις· οὐ περὶ τοῦ τὰ θεῖα
ὅλως ὁρᾶν ἀσώματος σκηνοποιᾶς ἡμῶν·
μὴ ἀπόλωμεν ὑπὲρ θεᾶσθαι. ἡμῶν δὲ μὴ

XXV.

ἐξήλθομεν ὁ Ἀλκιμώλιος κύριος βασιλεὺς
ἀκούσαι πείθης ἀρχῆς ἡγεμονικῆς ὄντως
σίας· καὶ πείθοι ἀξίωμεν. ἀπελεξάμην
δὲ τοὺς παρόντας ὀλίγους καὶ λόγους· εἶτα πε
δινπλαλίου φεαλῶ· καὶ δὲ φεα ἀμελεόου
οἵλινες ὁμὲν πεδυσύνος ὅσε, πεδυ
ἑλεεῦ ἐξηλήλυθμι· καμὲν ἡξαλε ὁ-
φεαλῶ πειθῆς ἀρχῆς δυσπᾶ καὶ ἐλελγωμέ
ωέαν καὶ πλεόν καμόνας ὁ ἐγὼς ὑπισολάς
βεβαιοῖ δὲ παρῶν δυλελόμενα·
σιωπήλως σὲ ἐκείνου ἡξαλε ἄλλος
πεδοῖ ἀξίωμεν λελῶν εἶπεν καμεῖνος ἀ-
πὸ δυνόμου ἀπὸ λοῖ ἀαγγλισῶν ὁ ὄσονδὲ-
ἰκαν ο πολῖαι δὲ παρῶν δυλελόμενα δυὲ
σὲ παυδαμένων· ἡ ἐξαλε πάλιν ὁ πάπαυ
λελῶν ἡμεῖς δὲ δὲ ἀλλα οὐκεῖ χομεν καλα
νοῶ εἶπεν· δὴ πάπεῶν λεῖς δὲ θῆμα δυλα
λιν ο δὲ δυ βασιλεύς· δὲ ἀλλα ὠελόμεν εἶπεν
νῶ οὐῶ παῦλα ἐλοὶ δὲ ἐλελομένα καὶ οὐσεόν

φεαλῶ

ἐξελάσεως. σύμφωνον δὲ ἀναγκαῖον εἶναι μοι ἀπῆλθον :-

-: ἀπεκρίθη ὁ δεσπότης ἡμῶν οὐδὲν λέγομεν εἰ μὴ ὅπως ἐξ ἡμῶν καὶ ἐξ ἀναγκῶν εἶναι μοι ἀπῆλθον :-

-: ἀπεκρίθη ὁ πάπας πρεσβύτου ἀφορμὴν ἐξελαύνειν καὶ δοῦναι καὶ πρόσωπον συγχώρησιν καὶ πάλιν εἰσελαύνειν καὶ πάντοτε τὸ θυμοῦ πολὺ πλοῦτον καὶ ὑμᾶς λαβεῖν καὶ χαρὰν οὐδεμίαν. καὶ ἰδοὺ ἀπεκρίθη μοι :-

-: ὁ δεσπότης πρὸς καλέσαμος τοὺς ἀρχιερεῖς ἐξουσίαν μὴ δόλως λαβεῖν αὐτό..

-: καὶ σὺ κατέβαινες εἶπε ὁ δεσπότης ἡμεῖς ὅδε εἴχομεν εἰ παμβύβις καὶ σκανδάλοις καὶ πλέον οὐκ ἐθέλομεν ὅπως ἐξ ἡμῶν. καὶ πλέον οὐ σωζόμεθα πλημμελῆ. ἀλλὰ ἀνοῦμεν ὅπως. φυλάξαι ἀπιστεῖν ὡς ἔστι ξένη λυπούμενος. φιλὰ μακρὸ θυμοῦ οὐ λόγῳ καρ

XXV.

Φλαυίῳ Ἰουλιανῷ παραχώρησε καὶ ἡ
βασιλεία τοῦτο εἰπών, ὅτι σεῖον
ἀρχοντίας καὶ τιμῆς μεταμέλεια ὅπως
οἰκονομοῦσι καὶ πάλιν. ἀπὸ ἀξιοῦμεν
ἀναμεῖναι καὶ ὁ στρατὸς μεθ' ἑαυτοῦ
τὸ τέλος τῶν πραγμάτων καὶ οὕτως
μεθ' ἁπάσης μεθοδοξίας πολλῆς θήσομεν
τοὺς καὶ ἐξόσους εἰς βασιλίαν καὶ βουλεύειν
εἰς τὴν πόλιν, καὶ μετὰ ἐχεκλοτισμοῦ πίλα
στιλεάς :

τοῦτον ἡνίκα θεῖον ἐπὶ οἰκουμένης
στιλεῖς καὶ σωτηρίαν μυριάδες εἶχεν. καὶ ἐξ
ἁπάντων ἐπιτήμασι τῶν χαλκίνων καὶ εἶτα
μὲν αὐλαπτίτε καὶ παιδαγωγίαν καὶ καὶ ἀλλὰ
φόβῳ τῆς ἐκπορεύσεως τοῦ αἰτιόυπος. δὲ τὸν
τοῦ ἀξιώματος καὶ ἐν ἡμῖν. ἐπουδὴ τῆς ἀρχῆς
τυπάτα. τέλαι τοῦ δὴ τῆς πεφτήκης. πέμπτου
τοῦ καθαρείου. καὶ ἵνα μὴ ἁπάντων τοῦ βασι-
λείας πολλὰ. ἡμεῖς παῖδας ἐρχόμεν εἰς πόν
καὶ χρεία δὲ τέλος τυπάτα. τὶ δὲ ἀμφὶ

μβολία ἐχομεν εἰς τὸ καθαρτήριον ζή-
τημα· τὸ δὲ ζήτημα τοῦτο· μὴ ἀμφι-
βάλλουσιν ὅτι ἔστιν ἐκεῖ ὀλιγωρού-
σι δὲ οἱ ἅγιοι ἀμαυρωθῆναι τῇ καὶ ὅλη αἰτίᾳ
ἵνα ἀμαυρωθῶσι τοῦ μεγάλου φόβου καθαι-
ρόμενοι ἢ ἄχρι· λοιπὸν ὑπερβάλλουσι μὲ ἡτιν
μέμνηνται ἡμῶν καὶ βοηθοῦσι σαχό-
μενοι ὧν αγαπῶμεν τὸν βασιλέα ἐλεεῖσθαι
θεέλουσι δὲ καὶ οὐκ ἠθέλησε·

Τ ἡ σπουδὴ περὶ μὲν τὴν ἕνωσιν ἐζ ἀπιστίαν
σπουδάζουσι τὰ ἐναντία καὶ ἐναγαμβλὰ
ἀνάλαυλον· καὶ ἀπὸ τοῦ γάμβλου ἐμμυ
σεῖ βασιλεὺς τὸν πέδιλον· τὸν ἀφεῖλε, τὸν
φῶς· καὶ τὸν νιπτῆρα, καὶ ἀπιστοῦσι σπουδῆς
αὐτοῦ· βουλόμενος βάλαι πέδιλον καὶ τὸν ἐ-
φεῖλε ἐκεῖσε πρὸς ἑαυτὸν καὶ σπαθεῖς
αὐτοῦ οὐδὲν ἤνυσαν, δηλ ἐμεῖνε ὀκλοὶ πολλοὶ
ἡμῶν σὺν ὑπομένομεν· ἢ σε ἐν ἐμοὶ πρό-
πατας ἢ σκῦλα σιδηρᾶς ἀναβολῆς ἀπιστοῦσι
πρὸς αὐτὸν καὶ οἱ ἀπιστοῦντες θεοῦ ἐφανε-

xxv.

δύο σπαθία καὶ ἐξηλήθησαν καὶ παρ-
πεσόντες ἐνέκρωσαν αὐτούς. ὁ δὲ εἷς ἄν-
δρας ἀρ-
χιερεύς· καὶ ὁ εἷς σπαδοχος τοῦ πέρου καὶ ὁ
τρίτος ἦν τοῦ χῶ κεῖνε ἐκεῖνος καὶ ἐτύφλωσε κα-
θόλου σπληνοτάν ὡς ὁ σπαδοχος καὶ τρίμυθ.
ε ἵλα ἐξῆλθαν καὶ πεντηκοστοῦ αὐτοῦ ὁ εἷς ἀν-
κωνε ἀκαλόλια αἰγιάζουσι αὐτοῦ καὶ μεγα
πολοῦσι εἰς τὸ μαχῶ. οὐμὲν αὐτοῖ ἱερεῦσ ἄχα
καὶ πολλὰ πεντήκοντα ἐξήλθομεν
τοῦ πάπα καὶ σπηυγάμαν σὺν ἡχθη
μὲν αὐτῷ παῖδα. σπέρω οὐ κῶ μετὰ μὲ
αὐτῷ πάπα ·
τ Δύο σπηλαιούσας ὁ βασιλεύς, καὶ ἰδὼς δίδυμους ὡ-
εἰδὼς κομαθῶσι μὲ ξάμεθα ἐφανᾶ. τὸ
τοῖ σπήχοσι ὧν πεντόμια. παρ ἓν τοῦ σπε
σὺν σπαύσις καὶ ἡ σπαρασπάμ τὸ βαβᾶ ὃν
νύχθημεν πάμεν αὐτῷ βασιλεῖ καὶ σπάρα ·
μεν· πεῖ παῖδαν οὐδὲν πεσσπέρα νάμεν δύο
ἡμέρας καὶ τὸ περὶ ἐλεγάμεν καὶ ἐσέξα

μὴ λάπτουσιν τοῦ πάπα πλὴν ὅλου τοῦ
ἵνα μὴ σωματεῖζειν σώσου οἱ κουμψὶ
αὐ ἐλθοῦ βασιλεὺς καὶ τοῦ παλαιοχῶ εἰπεῖ
ξήφωσιν. ἀλ σὰ μὴ ψυφῶσι καὶ οὐκ ξήφωσα
τοῦτο εἶναι πομεῖνι ἡ σώσους. καὶ ὁ σάλεφ
εἰ λὶς νομίζει ἀσηκεῖδαι παφάλινος τοῦ πα
ἰελιαχῶ καὶ εἶπεν ἀγαλούμενος λὶ ὦ ἐγκλη
τοῦ ἵνα μὴ εἰχωῦσι οἱ παλαιοχαὶ ἀπαλωῦσι
καὶ κειυόμενοι, ἀμὸ πάπας πέμπειν ἔξα
βασὰς καβαχῶσι. καὶ ἡ σε παφάϊλου τοῦ ὑπο
φαίσων τοπικῶς πολειτῦλοῖς ἀσπουμένοις τὸ σὸ-
κουν:

I ἀλλὰ ἡ κυελακὴ περὶ πολὴ σωλες παφακαλέ-
σαμεν τοῦ βασιλέα καὶ ἀπὸ τῷ εἰς τοῦ πάπα
ἡ ἀποέφα εἰ πὼ ὅλα πεφεπεφάξαμεν καὶ ὁ
βασιλεὺς μασσώκαμ ἀλλῷ. ἀμὸ πάπας λὶ ὦ
σώσου ἀλλου εἰ πὼ βουλοῦμαι, καὶ βλε-
πόσ ὡς ἀκούβασ βάλα ἡ ϛ. εἶπεν ἀποκεί-
φαδαι ἡ λὶς λῶ κ ϛ βουλοῦνιοομένοις:

XXV.

Ἡ οὖν ἀπέστειλαν οἱ ἀρχιερεῖς τοῖς
βαστάζουσι καὶ ἀπελθόντες ὁ ἡγεμὼν
τὸν μὲν Παῦλον ἐκέλευσε τηρεῖσθαι ἐν
Καισαρείᾳ, ἐπέτρεψε δὲ καὶ τοῖς ἰδίοις
ὑπηρετεῖν αὐτῷ καὶ μὴ κωλύειν τινὰ τῶν
οἰκείων αὐτοῦ προσέρχεσθαι αὐτῷ.

Μετὰ δὲ ἡμέρας τινὰς παραγενόμενος
Φῆλιξ σὺν Δρουσίλλῃ τῇ γυναικὶ αὐτοῦ
τῇ οὔσῃ Ἰουδαίᾳ μετεπέμψατο τὸν Παῦλον
καὶ ἤκουσεν αὐτοῦ περὶ τῆς εἰς Χριστὸν
Ἰησοῦν πίστεως. διαλεγομένου δὲ αὐτοῦ
περὶ δικαιοσύνης καὶ ἐγκρατείας καὶ τοῦ
κρίματος τοῦ μέλλοντος ἔσεσθαι ἔμφοβος
γενόμενος ὁ Φῆλιξ ἀπεκρίθη· τὸ νῦν ἔχον
πορεύου, καιρὸν δὲ μεταλαβὼν μετακα-
λέσομαί σε· ἅμα καὶ ἐλπίζων ὅτι χρήμα-
τα δοθήσεται αὐτῷ ὑπὸ τοῦ Παύλου· διὸ
καὶ πυκνότερον αὐτὸν μετακαλούμενος
ὡμίλει αὐτῷ. τοῦτο δὲ ἐγένετο ἐπὶ ἔτη
δύο· διαδεξάμενος δὲ Φῆλικα Πόρκιος
Φῆστος ἐβουλήθη τε χάριτας καταθέσθαι
τοῖς Ἰουδαίοις ὁ Φῆλιξ, κατέλιπε τὸν
Παῦλον δεδεμένον.

Sessio

περνοῦσης τῆς οὐκρανίας ἡμᾶς, ἀφ' ὅτε ἐβγῆκε ἀπὸ τὴν Ἀγία Πετρούπολη μὲ τὸν βασιλέα τὸν Νικόλαον καὶ ἄλλους πολλούς· καὶ οἱ μὲν ἀπὸ τὴν βασιλικὴν πάπια, οἱ δὲ τοῦ βασιλέως ὅτι ἦσαν βασιλεῖς ὑπηρετοῦσι τὸν πάπα καὶ σὺν αὐτῷ ἐβουλεύθησαν καὶ βουλευτὰς ἔλεγον ἡμᾶς καὶ ἡ παραπάνω σχέσις ἀφ' ἡμῶν ἐλάμβανε, καὶ οἱ οἴκοι ἄλλους ἐλάμβανε καὶ πάλιν σὺν αὐτοῖς συνεβουλεύοντο περὶ τοῦ πάπα· οἱ μὲν σχέσεις, ὅτε χρεία οὐδὲ ποτὲ ἡμεῖς σὲ σὺν ἐκείνου μὲ τοῦ βασιλέως σπάθες ζώμεθα ἀπὸ βολὴν, ὅτι παρ' ἐκείνου ὀνομάζεσθαι, καὶ ἐποίησε τὸν πάπας διάκρισιν ἡμῖν πολεμάρχα καὶ δίνουν πεζάρχας πᾶσιν ἡμῖν δηλοῦσθαι ἐξένα τοῦ στόλου ἐξ μὴ ὅτι ἦτο μὲ ἐκεῖ οἱ ναύαρχοι βασιλεῖς καὶ παρεῖσε βουλευτὰς ἄλλα φωνάζομαι καὶ ἀπεράλαμψ ὅλους :>

Περὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ πάπα ὁμολογοῦμεν τοῦ

ἀπεναρχέεσθαι

XXV.

ἀλλ᾽ ἐν ἀρχῇ ἦν καὶ πρὸς τὸν θεὸν καὶ θεὸς
ἦν ὁ λόγος· οὗτος ἦν ἐν ἀρχῇ πρὸς τὸν θεόν· πάντα δι᾽
αὐτοῦ ἐγένετο καὶ χωρὶς αὐτοῦ ἐγένετο οὐδὲ ἕν· ὃ γέγονεν
ἐν αὐτῷ ζωὴ ἦν καὶ ἡ ζωὴ ἦν τὸ φῶς τῶν ἀνθρώπων·
καὶ τὸ φῶς ἐν τῇ σκοτίᾳ φαίνει καὶ ἡ σκοτία αὐτὸ οὐ
κατέλαβεν· ἐγένετο ἄνθρωπος ἀπεσταλμένος παρὰ θεοῦ,
ὄνομα αὐτῷ Ἰωάννης· οὗτος ἦλθεν εἰς μαρτυρίαν ἵνα
μαρτυρήσῃ περὶ τοῦ φωτός, ἵνα πάντες πιστεύσωσιν δι᾽
αὐτοῦ· οὐκ ἦν ἐκεῖνος τὸ φῶς, ἀλλ᾽ ἵνα μαρτυρήσῃ περὶ
τοῦ φωτός· ἦν τὸ φῶς τὸ ἀληθινὸν ὃ φωτίζει πάντα
ἄνθρωπον ἐρχόμενον εἰς τὸν κόσμον· ἐν τῷ κόσμῳ ἦν
καὶ ὁ κόσμος δι᾽ αὐτοῦ ἐγένετο καὶ ὁ κόσμος αὐτὸν
οὐκ ἔγνω· εἰς τὰ ἴδια ἦλθεν καὶ οἱ ἴδιοι αὐτὸν οὐ
παρέλαβον· ὅσοι δὲ ἔλαβον αὐτόν, ἔδωκεν αὐτοῖς
ἐξουσίαν τέκνα θεοῦ γενέσθαι, τοῖς πιστεύουσιν εἰς
τὸ ὄνομα αὐτοῦ· οἳ οὐκ ἐξ αἱμάτων οὐδὲ ἐκ θελήματος
σαρκὸς οὐδὲ ἐκ θελήματος ἀνδρὸς ἀλλ᾽ ἐκ θεοῦ
ἐγεννήθησαν· καὶ ὁ λόγος σὰρξ ἐγένετο καὶ ἐσκήνωσεν
ἐν ἡμῖν, καὶ ἐθεασάμεθα τὴν δόξαν αὐτοῦ, δόξαν ὡς
μονογενοῦς παρὰ πατρός, πλήρης χάριτος καὶ ἀληθείας·
Ἰωάννης μαρτυρεῖ περὶ αὐτοῦ καὶ κέκραγεν λέγων·
οὗτος ἦν ὃν εἶπον· ὁ ὀπίσω μου ἐρχόμενος ἔμπροσθέν
μου γέγονεν, ὅτι πρῶτός μου ἦν· καὶ ἐκ τοῦ πληρώματος
αὐτοῦ ἡμεῖς πάντες ἐλάβομεν καὶ χάριν ἀντὶ χάριτος·
ὅτι ὁ νόμος διὰ Μωσέως ἐδόθη, ἡ χάρις καὶ ἡ ἀλήθεια
διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐγένετο· θεὸν οὐδεὶς ἑώρακεν πώποτε·
μονογενὴς θεὸς ὁ ὢν εἰς τὸν κόλπον τοῦ πατρὸς ἐκεῖνος
ἐξηγήσατο· καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ μαρτυρία τοῦ Ἰωάννου ὅτε

αὐτῷ ἰσοῦ ὁ Ἀχιλλεὺς βασιλεὺς ὅλων τῶν
Ἑλλήνων πάντες ὅλα ἐξήνεγκε μεγαλειότητα
σὺ καὶ ἡμεῖς πάντες ὅλα ἐλπίζομεν ἐ-
πιθυμοῦμεν καὶ σπουδὴν ἄλλου σπάσαι ἢ ἐμέ-
τοῦ αὐτὸς εἶναι ἓν μᾶλλον ἢ σωθυμίαν τοῦ
πεφιλημένος καὶ ἐὰν εἰχομὲν εἰπεῖν καὶ
ἑλληνομὲν αὐτὸ σαφῶς ἕνεκεν καὶ ἕνεκεν
ἰωνίας ἐξελεύσειν. διὸ πολλῶν ἑορτῶν
παρ' ἡμῶν οὐκ ἐξένευσεν ἡ ἐνώσις. νῦν δὲ
τοῦ πεθνηκότων μνήμην ποιησάμενοι
ἀλλὰ ἡμῶν ἐφιλοτιμήθη. καὶ διὰ σπάσας
σὺν αὐτοῖς σάσχος αὐτῷ καὶ ὠφέλου
σὺν αὐτοῖς τοῦτο σέφανον. πρὸ ὑμῶν
σὺν ἵνα σὺν ἐλεύθερα γένωμεν σὴν ἐορ-
αὐτῷ. ἀλλὰ ἀκούσας ὁ πάντας κόσμος
ἀνδρῶν ἀπεκρίνατο, καὶ ἄχαρις σφόνδυλ-
πρὸ ὑμῶν καὶ ἐγὼ ὑπὲρ ἡμῶν σωθυμῶ
ἀλλὰ ἡμῶν σὰ ξίν ἀλλὰ πολὺ ἐστὶν λοιδ
μὴ ἄφρων εἶναι, μὴ βασὰ ξίς μεγάλη

XXV.

ὡς οὐδαμοῦ. καὶ βλέφωμεν καθὼς καὶ ὑμᾶς λέγει ὅτι ἡ σύναξις ἅπαξ σὺν τῇ μνήμῃ τῶν ἁγίων ἀποστόλων τοῦ Χριστοῦ ἐτελεῖτο. μόνον ἐν τῷ σαββάτῳ καὶ κυριακῇ καὶ ὅμως οὐκ ἔχω μάθει ὑμῖν τοῦτο ἐξ οὗ λέγει· ἀναγκαῖον οἶμαι ἁπλῶς καὶ ἀνεπιτήδευτον καὶ ἀνεπιτήδευτον τοῦτο ἐστὶ καὶ ὅλως οὐκ ἔχω μάθει τὸ ἀλλὰ λέγει ἀποκαλύπτει καὶ σημαίνει τὸ ἀναγκαῖον. πλάτων ἀπὸ μαθητοῦ τοῦ παπίου ἐξήγησις θεολόγου καὶ εὐηγγελίστου καὶ εἰπὼν τοῦτο ἐστὶ ὅλως ἐκ συναγωγῆς καὶ συστρόφου πλοῦτον φωνὴν καὶ αὐτεῖον ἵνα γένηται ὅλως τοῦ λόγου ἕνωσις φωναικῶς ἐστὶ καὶ ἑλληνικῶς καὶ ἵνα ἀποτελεσθῶσι πάντα καὶ ἀναφαίρετον τὴν σύλληψιν τὴν ἀορίστην τοῦ ἀγίων ἀποστόλων μνήσεσθαι πλεονεξίαν καὶ πίστιν· τί γὰρ πλέον πλάτων μαθητοῦ καλύπτων καὶ ἐλαττοῦντος πιστεύοντος καὶ ἀπλάτου σύναξιν ἁγίου ἐφαρμόσου

καὶ καθ' ὅλης ἀποφήνας τὸν θεομισῆ ὃν
καὶ κακομήχανες τυραννὸν Σαουλεὶ αὐτέτνω
ἀ᾽ἄνδρ᾽ ὑπὸ καὶ ὕβρεως σκληρᾶς οἰμῶ᾽ ὀξὺ πολλαῖς
ἀχεσιγαμὲ ἀνιηρᾶς χῆ. Δαβὶδ ὁσπέρ ποτε
δυλος τοῦ δυλου τυτῦ εἰς σπυεκημνήμεω.
ὁσὲ Σαουλεὺς οὐκὴθελε ὅλως. ἀλλὰ εἰμὴ
γεαφῶαι ὅλως τὸ ὀνομαὰυτυ, ἢ γεαφὴ μὲν
ἀμῦ μονομερεὼς μόνου τοῦ πάπα, ἀμὰ σωε
νεῖσε τυ γαλκωλόγου Σαουλεὼς καὶ τυπα
γεαφ᾽χου κου σαλνίνου πόλεως καὶ τωῦ ἐλεχ
παῖεαε χωῦ. σελαμβανεσὲ καὶ πεῖ τωῦ
πεοι μόνου τυ πάπα. ἵνα ἐχ᾽ ἀυλὰ καθὼς
δεῖ ζεθαι ἡθεία γεαφὴ καὶ μὲ ἡλαῖ τοῦ ἀλχ
καὶ οὐδὲν ὕβυβυ ἢ ἐνοεῖ τὸ Σαοῦλ. μὴ πως φὴ
λιτωῦ αἰτίων ἀπεσολῆμαῖ τοῦ πάπα, καὶ
σλαῖ σ τοῦ αὐλὶ πεννμὲ καὶ σαλνὺς τέ
πους τυτους μόνου ἐκ τοῦ πάπα ἵνα σωφθῆ
σεθαι ἢ ἵνα ὠκονομήσαι αὐλὴ τυ ἀσυφθῆ.
τυτου ἀκούσας ὁ πάπας ἔλεε ἀχθη καὶ ἀπε

XXV.

καὶ ἀπενέβη ἀνάβοις· καὶ σαπτοῦ ἐξέλυ
φορμὴν· εἶπε δὲ ὁ βασιλεύς· θαυμάζω
πολλά· δηὸ μῆνας ἀποστέλλας κατασκόπους
περὶ τοῦ βασιλέα δημὸν περὶ τοῦ ἐσωφθαλμοῦ
ὅλως ἵνα τεκμήρωσι εἰ ἔστι τοῦ βασιλικοῦ
τοῦ βασιλέως καὶ τοῦ πεῖραι χωὶ τὸ σάλπεσιν
οὐκὴ σωπήσας δηὲ λέγει· πῶς σωμάτα
κεκαθάρευνς ἔχειν λέγω ἀρχῶ, παρὸ γέγραφε
σι οἱ ἄγγελοι, δηὸ βασιλεὺς καὶ πρὸς ἡμᾶς
ἵνα ἐδιάζεν γράψαι σὶ ἄνδρῶ, ἐλέσθαι ἵ-
να πρὸς τὴν καθαρὰν σώματος τοῦ κακόνως
καὶ μὴ καθαρὰ ἐκ τοῦ ἀγίων καὶ οὐσμῶ-
μορφώνας· δηὰ πᾶσι οἱ κατασκοπικοί·
ἢ· Γ· οὖν περὶ σωμάτων παῦ· κ εἰς τὸν-
ἔλεγον ἐσωτοὶ ἀγνοσμεχοῦμεν ἀμφότεροι.
καὶ οἱ μὲν ἐλέγον οἱ καθαροὶ ἐκ ἀγαθοὶ τῆς-
πλημμῆ· οἱ δὲ ὁ βασιλεὺς καὶ τοῦτον λέγο-
μεν ἐνθυμοῦμαι, πρὸς ἐποίησαν σὲ σωμά-
τεσιν ὁ βασιλεὺς τοὺς ἀρχιερεῖς καὶ εἶπεν

αὐλοῖς οἰκοδομαλίοι πλήθουπες ἐμὲ
καὶ εἰ που πελοῦ πεσκεμμου ξυλήμαδες
πλήρης πολλὰ· ἐξῶ σὲ ἀπελογιαμ' μιν αὐ-
τοῖς ὁ Ἰουλιανὸς· Ἰουλιες οὖν ὁ Ἰουλιανὸ-
αὐλοι τοῦ πόλεμε σπαρήναλε ἵνα σωμαί-
ξωμεν ἡμεῖς, θέλω σε γὰρ ὁμολῆσαι ἐμπεσά-
κεμεν· καὶ σαλοῦδ ἐμὲ ἐκαλῶ ἀξιοτιμήν
ἡμοῦ ἡγεμόνα ὧδε ὁ Ἰουλιανὸς καὶ δοῦ-
ερον ἡμᾶ καὶ εἰ πω σὲ χρήζουσι. τοῦτον
οὖν λαχουμένων τοῦ καὶ οἰκοδομαλίοι
καὶ σὺν αὐλοῖς ἀρχιστήσαν τοῦ καὶ τοῖ-
χο γίων πολλοὶ καὶ καθίσαν τες ζουλιανὸς
τοῦτους ὁ Ἰουλιανὸς ἠρξαλε ἐπιούλως·

Ὁ Ἰουλιανός Γ αλιὸ ἄλε ἐσαχεῦς καὶ ἡμεῖς σε ἐσαμεν ὁ-
μολοπαλέρες ὄλο ἀμφισβητήσιν οὖν
ἐν ἡμῖν πέλης πελαίστους τοὺς ὀνόματος τοὺς
πάππα καὶ πελαιοὺς ἐπὶ τοῦ τοῦ αἴτιον, τὸ-
σὺ ὅπως σπότε σωφάσομεν ὁμαιρεῖσθαι
τοῦ παλεῖ καὶ ἐλέσθαι σύμπελεμον καὶ τὸ ὄνο

XXV.

μαλλον δε αλλα συλλογισασθαι και τον τρο-
πον εφ' ου δει τον λογον ποιεισθαι. ουτε
μιαν αμφισβητησιν εχομεν, οτι ζητουμεν
τα μεν αιτια ειδεναι των επι μερους και
καθολου γενομενων και τουτων τα μεν
και παρα φυσιν και παρα τους λογους
αυτων γενομενων τα δε και κατα φυσιν
και τους λογους αυτων. και τα μεν
τοιαυτα ηκιστα μεν αμφισβητησεως.
νυν ουν ανακειται περι των δε καθολου
συλλογισασθαι τον τροπον εν ω δει ποιεισθαι
τους λογους, ουτε τουτο ουκ εστιν ημιν
ουτε ως και υμεις αιτησασθε τουτο ειπειν
ουκ εστιν. ουδε καθολου δε και περι τα
τοιαυτα εμποδιζεται τις εξετασεως, παραπλησιως
δε τοις νυν ημας μεν ουκ αν ποτε πεισαιεν αι τω-
σιτουν. μηδε ουκ εις πληθη δια
τουτο τουτο αιτιασθαι τις ειδεναι τα τω
σις

Τ αῦλα γὰρ ἄλλα σημεῖα εἶπον ἀπεκείνοις ὅταν σχεύσουναι μὲ αὐτὸν ἵνα ζωγρηθῇ καὶ εὐθὺς ἀπῆλθον οἱ μακρυσμαχοὶ ἔξω καὶ ἡμεῖς ἐζωγρήθημεν. καὶ ἐγράψαμεν ὅλα ἃ εἶχε ὁ πάπας τὰ πρόσωπα αὐτοῦ καὶ τοὺς κανόνας καὶ τὰ ἐπιτάγματα τῶν ἁγίων καὶ ἄλλα γράμματα καὶ τὰ παπλώματα τοῦ σώματος ὅλα τὰ σχεσπάλλες σεσουάρια μὲ αὐτοῖς καὶ ἀπεκείθησαν ἡμῖν, ἡμεῖς μόνοι οὐκ ἔχομεν πολλὴ πολλὴ. λλὰ τὸ γαμμάλιον ἡμῶν τοῦ λαοῦ ἀναφέρομεν παλαιὸν εἰρήνειαν ἡμῖν καὶ ὅλως εἰς μὲ ἀνεῖον ἀποχὴν ἔχομεν.

Τ ἡ δὲ παύειον δὲ ἡ γῆ τελαφὴ ἀπῆλθον οἱ μακρυσμάχοι εἰς τὸ βασιλεία. καὶ εἶπον αὐτῷ, ὁ παπᾶς ὁ ἅγιος ἐσέξαλε τὰ ὅλα γαμμάλια, καὶ ἐκεῖνο ἡμῖν σκλέξαλα σκλαβοῦλοι σκλοὶ ποὺ ἀνάγκη ἀπὸ ὅλους καὶ ἐξελθὼν ὅπως σοῦ τὸ πέσμαλι τεχεία ἀποφάσις. ἀνάγκη ἀπὸ σοῦ τὸ

xxv.

τῆς γεφυρᾶς τοῦ λίμνου καὶ ἀφελοῦσι, ὡς ευ-
σεν ὁ βασιλεὺς εἰς τὸν ἀμφίον συναχθῆναι
ἐξ ἀμφοτέρων μερῶν ἕ ὅπως γεφυρῶν
γεφύρια ἐκλιμακῶσι καὶ ἐωμαϊκῶς συ-
ντηρῶσι. ὁ δὲ ὅρος καὶ λίμνος τῆς συνόδου
καὶ σύμβολοι τοῖς σεξιοῖς μέρεσι ἐσωρώμαι-
νας ἵνα ἀποτεφρώσωσι οἱ χαλκεῖνοι καὶ κα-
μάδωσι τοῦ παλατίου βουλὰν συνδεῖν ἄλλο
μέρος ἵνα τεφρώσωσι οἱ τεφανεῖ καὶ ἀποτε-
φρώσωσι καὶ δῆ καὶ τοῦ βασιλέως χευσοβούλου
ἡλουκίου ἡμέρα σαλπέα γέλου
κ σύνοδος τοῦ σικλητοῦ:-

Γ αὖλα σικενομεῖλαι. τῇ ἐ περὶ ἀπὸ
τοῦ σιλεῦ ναφ ἁγίου φεραγγίου καὶ σπολη
κλαυδιανοῦ, καὶ σὺμαχοῦδι τῷ βασιλεῖ
μελάσσελλαχεσῆναι παῖλα λιπολεῖ ὁπου
εἰς γεάφελα σὺν φοεζῶ ζομλίων τοῦ σπαι
καὶ λοιπευομ[illegible] ἀσφ παλιαεχοῦ
καὶ διεσκελαι κ πεσθῆκι σὺν τῷ παῦ

τῶν προνομίων λέγειν ἢ μὴ τῶν προνομίων
ἁπλῶς· καὶ ὅλως ὁποίως ἐμποδισθῆ
γνώσεται ἐν τούτῳ ἢ οὐ καὶ ἡ παραπομπή·

Συνοδικὸν τῆς ἁγίας καὶ
μεγάλης συνόδου·

Συνήλθον πάντες οἱ ἀποστολικοὶ ἐν
τῷ ἁγιωτάτῳ ναῷ καὶ σωτηρίῳ υἱοθεσίᾳ
μετὰ παῤῥησίας τῶν προνομίων καὶ πομπῶν
αὐτοῦ τοῦ πατριαρχικοῦ θρόνου· καὶ ἦν
αὐτῇ ὑπερεφάνεια αὐτοῦ·

Τῇ σαλεφσοῦ μηνὶ ἰουλίῳ ἐπὶ τῆς τῶν
ἐπισκόπων τοῦ ἐκκλησιῶν καὶ ἀναγνώστου
θεοῦ μετάλλου λειτουργίαν· ἠξίωσαν οἱ ὁ-
μοπάθειοι πάντες ἐπὶ μεγάλῃ ἐκκλη-
σιάσει συναγομένῃ συναγωγείᾳ λιποβρίου
καὶ σωφρονίσαι αὐτοὺς καὶ ἐλευθερῶσαι
καὶ μετάλλου λειτουργίαν γνωρίσης παρα-
κλήτου ἀναγνώστου θεοῦ φιλανθρωπίνου
καὶ ἡμερίνου· καὶ ἀλλοιωτικοῦ μὲν παρὰ
τοῦ ἁγιωτάτου πατριάρχου ἁγίας ἐκκλησίας

Canones Synodj Florentine.

παρὰ τοῦ ἁγίου ἀποστολικοῦ θρόνου ἔχων
ἀπλάξεως οὕτως:

+

Ὁ ἐν τῇ ἁγίᾳ καθολικῇ ἐκκλησίᾳ πιστεύων
σωθήσεται ἐὰν μὴ ἐν αὐτῇ ἑστηκὼς ἁπάντων
ἁμαρτήσῃ:

+

Ἰησοῦς Χριστὸς δοὺς τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ
τοῦτο εἰς ἀκόλουθον παράκλησις μνήμην
σωτηρίου ὑποτάγματος τοῦ
θείου πάθους αὐτοῦ. καὶ ἀναστάσεως
παλαιοῦ τοῦ φανοῦ ἐκ νεκρῶν τοῦ
ἁγίου καὶ τοῦ θεοῦ καὶ σωτῆρος
ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ ἀναλήψεως
εἰς τοὺς οὐρανοὺς καθεζομένου ἐν
δεξιᾷ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ:

Ἀφέσεως ἁμαρτιῶν καὶ ἀπολυτρώσεως
τῆς ἀφέσεως μόνου ἁγίου μεθέξει
χομεν καὶ ἀναλήψεως καὶ ἀναλήψεως
σαρκὸς. Ἀναστήσεται δὲ ἀμήν καὶ

καὶ ὁμολογοῦσι τοῦ ἁγιοπνευματικοῦ λίθου
ἐκείνου τῷ θεμελίῳ τῆς πολιτείας ἐπιθεῖ-
ναι ἀσάλευτα καὶ ἀρειμάνια ἰσχυρὰ τεί-
χη, ἐπάνω δὲ οἶκος ζωηφόρος, πύρ-
γοι ὑψηλοὶ καὶ ναοὶ ἔχοντες σοφίαν
αἰσθητοῦ σύνθετος καὶ μαθήμασι μακαρίᾳ ἀ-
ναστάσεως ἀθυμίας ὁμίχλη. καὶ πύ-
λαι ἀπὸ τῆς ἑωθινοῦ σωτῆρος. μηχανὰς ἐκ-
ἀέρων ἀχλὺν. πύλαι δὲ πᾶσιν ἀνθρώ-
ποις ἐξ ἑσπέρας τῆς ποθεινοτάτης σωτῆρος :-

οὗ φεισάμενος καὶ πρωτοτόκου
τοῦ ἀνθρώπου ἀλλὰ παρέδωκεν εἰς
θάνατον, εἰς σύνθεσιν καὶ ἀρετῶν
πύργους ὑψηλοὺς ἐφύτευσε. καὶ πρόβλημα τῇ
τοῦ χοϊκοῦ ἀνθρώπου πλάσει ἐδωρήσατο,
σύνθεσιν δὲ αὐτῷ θαυμαστὴν ὁμοίωσιν
ἀναστάσεως χαρᾶς. τοῦ παντὸς σώματος
ἀχλὺν πλοῦτος :-

πᾶν σῶμα σύνθεμα ἐφύτευσε οἱ πᾶν

ὀχθῆς οἰνομέλης ποσὶ καὶ οἱ δὲ
ἀποχῦ ὀνομαλικεκλημένοι ἢ μήτηρ ἢ
πατρικὴ σπήλαια ζωμαλαλαθαλ.
ἰοὺ δὲ οἱ δὲ ὀλυκοὶ καὶ αἰολικοὶ παλε
μαλοῦ μανεθαλυῆς διαφονίας καὶ σα
σὶ ὡς χεόνου. σπεῖνον πρὸς παῦλα πα
εαβαχόμενοι μὴ ουνον. τὸ σὶν ἢ καὶ θαλά
ἢ καὶ παῦλα πόνου ὑπεβαχοῦ πρὸς λω
ἰ ἐεαὶ ζάλλω καὶ οἱ νου μμιπὶ ω σωοσσ ὡς
ἢ ἢ ἀλησὶ ἐεαὶ σὶ νὰ ὡς ἐφέσει καὶ ζοῦλω
πελαιαὶ ἀλάπω ἀναπλήθαθαι σὶ ἕνεκα
γεγηθότες σωνῆτοι καὶ πεθυμὶ καὶ βοῦν
πρὸ οὐκ ἀπέλειχον μελάλαὲ πολλὼ καὶ ἐ
σί πουον ἐραναγέλος ἢ τοῦ παναίου πῶς
φιλανία ἢ ἐὺπλαιδάλης ζωῆς καὶ ἀλιῶ
σὶ ὡς ὡς ἔζυχον λὶς οὐλαὶς βοῦ τὸ εὐεργέ
σιαις ἀξίως θὐχαιρεῖν σὺν αζοῦ λὶς
σὶ ὠ πον ζοῦ πλούτου ζαῖ θείων ὀἰπλε μεῶ
οὐκοῦ σὴπλαζειν. λένος οὐκοῦ καὶ σιον-

εὐωχήτος. τῆς θείας ἐπιχαρίτου ὁδοῦ
ἡνίκα πάλης μακαρία ἐστὶ μελέτης ὄντως θεί-
ας εἰσὶ τοῦ θεοῦ ἐφίλα οὐκ ἄν θερμότης ἀ-
θανείας δύναιτο καὶ σταλῶσα μελῶν ἐ-
ξαιρέτου μὴ εὐχαριστίας ἀποστεῖλαι. θεί-
οις δὲ ὕμνοις περιβασάνοις σοὶ αἶνος σοὶ δό-
ξα σοὶ πρέπει εὐχαριστία χέ πνοὴ οἰ-
κεία μου· οὐ γὰρ ἔστι τὰ θεῶν ἡνυμένως
ἢ σκηνὴ διαπεφάνθαι· καὶ ἡ μὲν τέως
γλυκεῖα ἡνίκα ἀπόστολος ἐστείλας θαύμα
ζει ἵνα δὲ καὶ θαυμαστὸν σημαίνει
οὕτω μεγάλως οὐκ καὶ θεῖον ὅτε μὲν σω-
φρονεῖν καὶ τοῖς ὀφθαλμοῖς εἶδον
μέν· οἱ πολλοὶ γὰρ τὸ μὲν σπουδά-
σαν ἰδεῖν οὐδεπώποτε (ὡς γοῦν τοῦτες γὰρ
χαλκίνοι τε καὶ γεγηθοὶ σύλλυσι ἡ ἔρις
καὶ ἀστία καὶ οἰκουμενικὴ σωφρόνων
δὴ μεγάλη πρὸς ἀλλήλους ἐχεπλοῦς.
ὅπως μεγάλου ἄλλων καὶ ἀθέου σκεῦ

Florentinæ.

ὑπὲρ τῆς θείας σκηπρουσίας τοῦ βασιλίου-
πυῦ μεγαλοπρεπείας ὅσης σπουδῆς εἰσὶν
καὶ σεως ἔχουσι συζητήσεως ἀξιολογωτέρη
προσομαθείσων σε μαρτυρεῖσθαι ἀπολή-
θειας γεωργῆς καὶ πλείστων χρήσεων τοῦ ἀ
γίου νικοδήμου καὶ λόγου αἰγυπτιακοῦ τε καὶ
συριακοῦ τοῦ μὲν σκηπτέως καὶ υἱοῦ τοῦ θεοῦ
πατρὸς σημεῖον χειρόγραφον τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον σκη-
πτρουσθαι καὶ εἰς τὸν αὐτὸν σκοπὸν ἀπο-
πτύσαν ἀπαντῶν σκοπαφόρεις τοιοῦτος χέξε
οἱ σημεῖον καὶ σὶ ἰσχυρίζονται ὅτι τοῦ θεοῦ
πρ χείρου τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον σκηνοπαθὲς-
σκηπτρουσθαι οὐχὶ τὴν σαρκὸς ἀπορεῖα πε-
φεύγοι ὅστε αὐτοὺς τοῦ υἱοῦ ἀποκλείειν
ἀμὸ τοῦ σὶ πρ αὐτοῖς ἐσόμενος τοὺς χα
λεπούς σαλεύεσθαι οὐδαμοῦ τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον
σκηνοπαθὲς καὶ τοῦ υἱοῦ, ὡς ἀποστολα-
χὼν καὶ σοπαύσεων σκηπτρουσθαι καὶ-
σαλεῦσθαι ἐφυλάξαν τὸ πνεῦμα τὸ-

πνᾶ τὸ ἅγιον σὴ πορεύεσθαι σὴ πατρὸς καὶ
υἱοῦ· οἱ σελαλίνοι σὲ εἰ βαπτίζουσι μὴ ἐν
τῷ ὀνόματι τῶ σταυρὸν σφραγῖδα αὐτοὺς λέγειν
τὸ πνᾶ τὸ ἅγιον σὴ πατρὸς καὶ υἱοῦ σὴ παρα-
δόσαι· ὡς ἀποκλείειν τοὺς τὸ εἶναι
πνεῦμα καὶ ἀρχὴν τῆς ὅλης θεότητος τοῦ υἱοῦ
σηλονότι καὶ τοῦ ἁγίου πνς, πολλοὶ γὰρ
θεοὶ εἶναι ἀρχαὶ καὶ πολυπαίσεις· ἀλλὰ
μόνην σηλονότι εἶναι ἀρχὴν
καὶ μοναρχικὴν πεζωὴν τοῦ ἁγίου πνς
κατὰ μέρος τοῦ σταυροῦ σταῦρον
σὲ σὴ λόγου ἀπαρχὴν μία καὶ παντὸς τῆς
ἀληθείας σωμάτεια σὴ ὅλα· τέλος εἰς τὸν
ἀποτελεσμένον αἰτίαν καὶ θεοφυλῆς
αὐτῆ σανοία καὶ τοῦ αὐξῆσαι σωφρο-
σύνας καὶ σωτηρίας ὁμοθυμαδὸν σὺν οἷς·
Ἐν ᾧ ὀνόματι τοίνυν τῆς αἰτίας ἑνὸς
τοῦ πρς καὶ τοῦ υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου πνς τῶν
τῆς ἁγίας καὶ ὁμοουσίου τῆς σὺν ἀρχῆς

Διὸ πρέπει σὸ μὴν σουνόδου

Florentinæ.

Ἵνα σπουδάζομεν σῴζεσθαι ἐξ ὧν
ἴσμεν πίστεως ἀληθείας ὑπὸ πάντων
ὡμολογῆσθαι πιστεύεσθαι καὶ ἀποδε-
χθῆναι καὶ οὕτω πάντες ὁμολογοῦσιν ὅτι
τὸ πνεῦμα ἅγιον σὺν πατρὶ καὶ τῷ υἱῷ
ἀϊδίως ὡς ἀπορμαὶ ἀρχῆς ὄντι καὶ συν-
αΐδιον καὶ ὑπάρχειν καὶ εἶναι
ἔχει σὺν πατρὶ ἅμα καὶ τῷ υἱῷ καὶ ἐξ
αμφοτέρων ἀϊδίως ὡς ἀπορμαῖς ἀρ-
χῆς καὶ μοναρχικῆς προβολῆς σὺν φορᾷ
τῶν σταλαφούσης. ὅτι τοῦτο ὅτε οἱ ἅγιοι
σοφοὶ καὶ καλοὶ καὶ πατέρες σὺν πατρὶ
σταλοῦσιν σὺν φορέα ἔχουσι τὸ πνεῦ-
μα ἅγιον εἰς ἑαυτὸν φέρειν τοῦτο σὺν ὅλαν ὡς-
τε σοφὰ εἶναι καὶ νοῦν ἔχον εἶναι
καὶ μὴ τοὺς ἐναντίους ἀλλ' ἀν καὶ ἀποστρέ-
φοντας ἀρχὴν τῆς τοῦ ἁγίου πνεύ-
ματος ὥστε καὶ τοῦτο καὶ σπεῖραι παῦλα
ὅλα ὅτι τοῦ πατρὸς, αὐτὸς ὁ παῦλος τοῦ μόνο

79.

αὐτοὺς σὺν ἁγίοις πατράσιν ὁσίοις καὶ
εἶναι παλαίσματοῦ ὅλου τοῦ πάλαι
ἄθλου σὺν προφάσει. αὐτὸς ὁμοῦ
ἀπὸ τοῦ παθεῖν. ἀποστῶσι ἐχεῖ. ἀφοῦ ἀπ-
ὸστῶσι τελεῖν ὅλου. ἀλλοιωρηζώμεθα πάλιν
ὁρίζηται σκεῦνον ἀναπτύξιν ὅλου
μοῦ χαίνοῦ ἀληθείαν ὡφελεῖ ἀφεῖναι
ἀνάληψιν σὺν καὶ μὴν, θεμιτῶς ἐ-
καὶ εὐλόγως βλέφουμε πρόσεθεῖναι:-

κανὼν δεύτερος.

1029 Ἡ ἐν ἁγίοις ἢ ἐν ἁγίοις ἀφ' ὧν σπίνω τὸ-
τοῦ χοῦ μὲ ἐλεῖν ἀληθῶς τοὺς ἁγίους -
ἱερεῖς σὺν πάλαι ἐφ' αὐτὸ μὲ τοῦ κῦ
ἐλεῖν σὺν σον σὺν νόῃ καὶ πάλιν ἐπι-
σίας σὺν κοίας. εἰ πρόλη κῆς. εἰ ἁγία
ὀλικῆς σωτῆρας:-

κανὼν ζ:

Ἡ ἐὰν σὰν ἀληθῶς μέλων οἱ σοὶ ἐς ἀπὸ
θάνωσι ἀληθοῦ ἀλάπτ πρὶν θῆς ἀ-

ξιόλογης σοῦ

παρ τοῖς ἱερεῖσι πολλῶν πρεσβυτέρων ἡμῶν
ἱερέων ὁμοῦ καὶ ἡμῶν μιᾶς τοῦ ἁγίου
ψυχὰς καθαρσίοις μυστηρίοις καθαί-
ρεσθαι μᾶλλον ἀπολυομένους ἐκ τοῦ
σῶμα ἀπολυθῆναι ἢ ἁμαρτίαις καὶ
σπίλους ἔχοντας ἐπὶ τὴν τοῦ θεοῦ ἀπο-
στῆναι ὄψιν ὅλου τοῦ ἀγίου πνεύ-
ματος καὶ ἁγίας καὶ ἐλεημοσύνας καὶ ἄλλα
τῆς θεοσεβείας ἔργα· ἀλλὰ παρὰ τοῦ-
του ὅλου τοῦ ἁγίου πνεύματος καὶ ἁγίας
σίας καὶ ἁγίας, ὑπὲρ ἀλλοτρίων ἐπιτε-
λεῖσθαι· καθάπερ τῆς ἐκκλησίας παρά-
δοσις ἐστὶν ἵνα τοῖς ἁγίοις ψυχαῖς αἵτινες με-
τὰ τὸ βάπτισμα οὐδεμιᾷ ὅλως τῆς-
ἁμαρτίας κηλῖδι ὑπέπεσον· καὶ εἰς τὰς-
μετὰ τὸ ἀφυπνῶσαι τὴν τῆς ἁμαρτίαν
κηλῖδα εἴτε διὰ τῶν αὐτῶν σωμάτων εἴ-
τε μετὰ τὰ σώματα ἀποδύσασθαι τῆς-
προσηκούσης καθαρσιότητος. εἰς ὃ πάντων

αὐτὸς περιλαμβάνεσθαι· καὶ καθαρῶς
θεωρεῖν αὐτοῦ τοὺς ὄντα καὶ ἐν ποίᾳ
τοῦ τῦ καθ' ἕξεσι μιᾷ τοῦ ἐξέσεως ἐχει-
ώλεσεν καὶ ἀλλοίωσι ἐκ βαθμῶν ἀξί-
ους δὲ ἐκ τοὺς τιχὰς τοῦ εἶναι ἀσήμῳ αἵμα
ἡμαλὶ καὶ ἀφέρεσιν, ἢ καὶ σύμονη
ἢ πεπαλαιωμένη ἀπὸ βιοίων αὐτὲ
καθαίνειν εἰς ἄλλο ὑμοειδὲς ὅμως
αὐτοῖς ὑμοίως τὴν βμᾶς:-

κανὼν οβ̄ος

Ἐ Ἡ οἰκείωμεν τῷ αἰτίαν ἀποσχίσε-
καθεῖσαν καὶ τὸ ἐῶ μαι ἢ ἀρχιερέα
εἰς παῖδα τῷ οἰκουμένῳ τὸ πρεσβεῖον
καθέχειν· αὐτὸ δὲ τὸ ἐῶ μαι ἢ ἀρχι-
ερέα σαθόχου εἶναι συμπαθεῖν τοῦ
δοῦλον πρεσβεύοντος ἀποστόλου καὶ
ἀλλὰ τὴν ὑποθεσιν τῷ χῷ καὶ πάσης
τῆς σχίσεως χαφαλῷ καὶ παῦλος ὁ
ἀπόστολος καὶ σοφὸς καὶ λόγιος

Synodi Flozen:

ὑπαρχειν καὶ αὐλῆς σὺν τῷ μοναστηρίῳ σὺν
τῷ τοὺς μὲν ἔχειν καὶ σπουδὴν καὶ κα-
βεννα αὐλῶν καθολικῶν συνηθειαν ὑπὸ
τοῦ κῦρ ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐξουσίας
παραδοθέντα καθ' ὅλου τοῦ καὶ σὺν-
τοῖς περὶ αὐτοῖς Ἰωσὴφ οἰκουμενικῶν σωμά-
των καὶ σὺν τοῖς ἱεροῖς κανόσι παλαμέ-
ναλα· αὐτὰν ἀοῦλες ἐλιναὶ τοῖς σὺν τοῖς κα
νόσι παραδοσιμὸν τὸ ξὶν ἔσθ' ὅτε πῶ-
σας βασιμὸν πεῖαφχοῦ ὡς ἔστ' ἐν τῇ κοσ
σαλίνου πόλως πεῖαφχω σὺν ἀφενεῖ-
ναμ μὲν τὸν αἰῶνα τὸν πάντα τῆς ἐμῆς
τέλους σὺν τῇ ἀλήθειαν σφεῖς ἔστ' τοῦ
σὺν τῇ αὐθεντείας καὶ πέμπτου τοῦ-
Ἰωσὴφ ἐὰν ἐχέμεν ἔσομεν σχολὴ καὶ-
τοῦ τεσσαρακοστοῦ καὶ σὺν αὐτοῦ:-

\+ \+

ἐὰν σὺν τῇ φλωρεντίᾳ ἔσημοσίαν-
νεχθῆναι ἀφορισμὸς ἐν τῇ μεγάλῃ

συνήθεια ἁγίας ἑβδόμης·

+

Τῆς ἁγίας καὶ ἀποστολικῆς ἐκκλησίας τοῦ θεοῦ τῆς ὑπὲρ τὴν οἰκουμένην τὰ μέρη διαλάμπει· τῶν ἁγίων καὶ πανευφήμων ἀποστόλων τὸν κανόνα τὸν ἑξηκοστὸν ἔβδομον καὶ τῆς ἐν Λαοδικείᾳ τῶν ἁγίων πατέρων τὸν ἑξηκοστὸν ἕκτον·

+

1033 Ι αἱ ὑπογεγραμμέναι ἀναγνῶσαι·

Ἰωάννης σὺν θεῷ ἐπίσκοπος τῆς βασιλευούσης καὶ αὐτοκεφάλου μητρὸς ἐκκλησιῶν ὁ παμμακάριστος·

+

οἱ ὑπογεγραμμένοι ὑπογεγραφαὶ εἰσὶν τοῦ τῶν ἀναγνώσεων παλαιοῦ·

Ὁ ἁγιώτατος μητροπολίτης τῆς ἁγιωτάτης ὀρθοδόξου καὶ ἀποστολικῆς καὶ μεγάλης τοῦ θεοῦ καὶ βασιλευούσης πόλεως τῆς ἁγίας ἀναστασίας Θεσσαλονίκης·

Synodi Florent.

A ἀνδρόνικος ἀπὸ φωνῆς ὑπέγραψα:-
λεξανδρείας τῆς πρώτης τῆς αὐτῆς ἀποστολικῆς καθέδρας τοῦ παπᾶ καὶ πάσης ἀλεξανδρείας καὶ νεὶλου μόνου ἀλλοθέου πατριάρχης τῆς ἁγίας τριάδος ὁμοούσιος ὑπέγραψα:

I σὺν θεῷ μὲν τῆς πόλεως καὶ τοῦ καὶ τῶν ἁγίων καὶ τῆς πρώτης τῆς ἀποστολικῆς καθέδρας τοῦ ἁγίου πάπα καὶ πάσης ἀλλοθέου ἀρχιεπίσκοπος ὑπέγραψα:-

O ἐγὼ πέτρος μὲν τῆς μεγάλης καὶ τῆς πρώτης τῆς ἀποστολικῆς καθέδρας τοῦ ἁγίου πάπα καὶ πάσης εὐαγγελικῆς δόξης ἀρχιεπίσκοπος ὑπέγραψα:-

O ἐγὼ πέτρος μὲν τῆς κυρίας καὶ τῆς τῶν Ἀθηνῶν καὶ πάσης ἀθηναίας μὲν φανῆς ἀρχιεπίσκοπος ὑπέγραψα:-

Canones

α Ἀπεινὸς μὲ πολίτης Θεοδώρου ναὸν τόπον ἐπέχων σὺν ἀμπελῶνι σωρόθεος ἀρχαῖος ὑπέτεκτα

β Ναπαρίων ἐξω τῆς ἀγίας Σοφίας ναὸν τόπον ἐπέχων σὺν ἀμπελῶνι ἀρχαῖος ὑπέτεκτα:

α Ἀπεινὸς μὲ πολίτης Θεοδώρου νικομηδεὺς μαθητὴς ἀρχαῖος ὑπέτεκτα:

α Ἀπεινὸς μὲ πολίτης Θεοδώρου ναὸν τόπον ἐπέχων σὺν νικομηδείας ἀρχαῖος ὑπέτεκτα

α Ἀπινὸς μὲ πολίτης μιτυλήνης ναὸν τόπον ἐπέχων οὐσίαν σωρόθεος ἀρχαῖος ὑπέτεκτα:

α Ἀφεινὸς μὲ πολίτης μελισσοβλαχίας ναὸν τόπον ἐπέχων οὐσίαν βασιλειανὸς ἀρχαῖος ὑπέτεκτα

α Ἀπεινὸς μὲ πολίτης ἀμασείας ἰωάννης ἀρχαῖος ὑπέτεκτα

Synodi Floren.

Ὁ ἁγιώτατος μητροπολίτης εἰς ὅλα τὰ μέρη τῆς
κλασσικῆς γῆς νὰ βασιλεύῃ ἀρχαῖος ὑπέγραψα

Ὁ ἁγιώτατος μητροπολίτης σύλας παλαιὸς
ἀρχαῖος ὑπέγραψα:-

Ὁ ἁγιώτατος μητροπολίτης μιχαὴλ τοῦ ματθαίου
ἀρχαῖος ὑπέγραψα:

Ὁ ἁγιώτατος μητροπολίτης σεβαστιανὸς σιδηρᾶς
ἀρχαῖος ὑπέγραψα:-

Ὁ ἁγιώτατος μητροπολίτης ἀρχιάλου Θεοφύλακτος
ἀρχαῖος ὑπέγραψα:

Β ναυαρίνου νικολάου σπυρίδωνος γεωργίου
παλαιολόγου μεγάλου σακελλαρίου μανουὴλ
σαλτούνου λυκουργοπούλου ὁ ἱερεὺς ἰωάννης
ὁμοῦ πασχάλης ὁμοῦ ἰωσὴφ μεσσηνὸς ὑπέ-
γραψεν σκέλλου σκληθρᾶ αὐλῶν ἐξηγούμενος
ἰησοῦς σοφὸς νικόλαος αὐλῶνιος καὶ αὐλῶν-
μεταξὺ μεσῶν ὑπάρχων νικόλαος παύλα
ἀκολουθῶν ὑπέγραψα

O μέγας χαλκοφύλαξ σταύρους δασύω
ως ὁ ξανθόπτελος πε

O μέγας χαλκοφύλαξ καὶ ἀρχισταύρους μη
χαλκόβαλος ὑπέγραφα:

O μέγας σπαθαροκάρχης καὶ σταυροφύλαξ
σταύρους σάλπιγγος ὁσυεόπτελος πε

O πρωτόσταυρος σταύρους γαϊρίος ὁκαπτά-
σος ὑπέγραφα

O πρωτοπαπᾶς κορυφαλίνος καὶ πρωτεκδί-
κους μελοδολαχία πε

O ἐκκλησιάρχης τῆς ἱερᾶς μονῆς αἰτίας καὶ-
βασιλικῆς δικαίου θεοῦ τῆς μεγάλης λαύρας
καὶ πρωτεκδίκης τῆς αὐτῆς μονῆς ἱερομόναχος πε

O πρωτοκτούμενος δικαίου δασκάλου γέμανος
ὑπέγραφα

O παχώμιος ἱερομόναχος καὶ ἀδελφὸς τοῦ
παύλα ἀρχαίος ὑπέγραφα:-

T αὐλὴ ἐφάνη καὶ ἀνεγνώσθη καλλινικῶς
μηνὸς ἀφριλλ. παρὰ τοῦ γραμματικοῦ τῆς

Synodi Florent.

Γίας Ευγένης Ιουλιανού· ἐλλωιπῶς σα
παρὰ τοῦ ἁγίου πατρὸς ἡμῶν ἐν τῷ
εἰρηνικῷ καὶ τὰ τοῦ μεγάλου πάπα Γρη-
γορίου καὶ ἄλλα πολλὰ τοῦ πατρὸς ἡμῶν
ἁγίου Φωτίου καὶ τὰ τοῦ μεγάλου Βασι-
λείου καὶ τοῦ θεολόγου Γρηγορίου
ὑπερεφυῶς καὶ τὰ τοῦ μεγάλου Ἀθα-
νασίου ὡσπερ καὶ ἀναγινώσκη. ἔνια
λοιπὰ καὶ οἱ μεμέλεσθαι φασίν. ἀφεωράκα
ἁγ. οἱ οὖν καὶ ὁδηγοὶ καὶ νυνὶ ὁ
ἐξολοθρεύων καὶ πάλιν ὁ ὀπισθοφυλάκης τοῦ
αἰῶνος τοῦτο

Π λεπτομερῶς οὖν τῆς θεουργίας ἀμφοτέρου
ἐξολοθρεύσας ἀπτόητος εἰς τὰ ἴσια
Μ ἀναβαίνω ζητῶν οἱ λαλοῦντες ἀφ' ἡμῶν ζητή-
σωμεν· παλιλλαμβάνομαι μὲν ἐξ ἀρ-
χῆς πεποιημένη· καὶ σὺν οἷς μὲν ἐξέστω
λιπὼν ἄρξω·

Κ ἀναλυόμενος τὰς κεφαλὰς ἐμῆς εἰδέ-
ναι μὴ οὖν ἐξελθόντων ἐκεῖ ἡμῶν·

Cannones

κ΄ Ἀναθεματίζομεν ζέουσαν ὕλην ἐπιχέοντας τοῖς ἀπίστοις βαπτιζομένοις :-

κ΄ Ἀναθεματίζομεν τὸ ἐν σώματι χῶρον ἐκλέγοντας καὶ εἰς τοῦτον τὸν ἀγῶνα λόγῳ ἀνδρείῳ πλαισιοῦντας ἑαυτοὺς καὶ ὀφθείσης ἐξαίφνης θείας αἰμαγωγίας ὕδωρ :-

κα΄ Ἀναθεματίζομεν ἰσοῦν ὀλισθηρὸν πίστεως καὶ εἰς σκάνδαλον οὐ μὴ βαπτισθέν :-

κβ΄ Ἀναθεματίζομεν οὐχρίοντας οἱ ἀρχιερεῖς ἐλαίῳ ἐκ κέρατος ἐλάφου καὶ ἱερεῖς καὶ λαϊκοὺς ἀρχιερεῖς σάρκινον ὄντας :-

κγ΄ Ἀναθεματίζομεν οὐχρίοντας ἐλαίου σύνεσις νεκρᾶς πεζὸν σύλαφίζοντας αὐτούς :-

κδ΄ Ἀναθεματίζομεν οὐκ ἐξομολογοῦντας οἱ ἱερεῖς καὶ ἀρχιερεῖς ὅλα μὴ ὧσι ἱερουργοῦντες

κε΄ Ἀναθεματίζομεν οὐ καθαρεύειν φησὶ εἰς καινεῖα καὶ χωλία βλαβερὰ φάτνια. ἀμὴ λέγω μεγαλοῦλα καὶ ποιητοῦ τυμπανίου κέρατος ὡς μαχητάς· καὶ μεγαλοβαλὼ αὐτοὺς τοῦ πνιγοῦ τοῦ αἰτίου ἀμὴν ἀμὴν, ἀμὴν,

κ αὐτοῦ αὐλίαν χωρὶς ἁλῶν καὶ αὐτοῦ ὠμα
τοῦ πῦ εἰ πολλοῦ, οὐδὲ ὅτι σὺν ἐξουσίᾳ
αὐθεντικὸς μὴ χωρὶς ἁλὸς:

κ αὐτὸν αὐλίαν οὐ πολεῖται πεῖραν χωνεύσας
δηλαδὴ καθαλοῦ ἐξουσίαν ἀπαιτῆν:

Τ αὐτὰ τοῦ λαλοῦντος πρὸς μαθητοῦ ὑμῖν
ἐγὼ παροιμιῶδες· καὶ νομίμως παῦλα
ἁλυσπλεῖν συλλυνῶν, ὅποια ἀμελοῦσ
ὅπαπας δὲ βασιλεῖ τῆς χωρίσεως τοῦ αὐ-
σεβοῦντος, καὶ πῶς ἐλεοῦσι τοῦ παλαιᾶς ἀρχὰς
αὐλιζεσθοῦντος τοῦ λαοῦ, ὅλοι οὐσιώδους
νόμος αὐλιζεῖσθαι τῆς ὠμοειδῆς φωνῆς τῆ-
λεσθοῦσι οὐδὲ ὅτι σὺν ἐξουσίᾳ αὐθεντικὸς
μὴ χωρὶς ἁλός· καὶ ὅλοι αἱ καθαλοὶ οἰκεῖ
ἀποβῆναι τοῦ ὠμοειδοῦς:

Ε μελῶ δὲ ὅπαπας δὲ βασιλεῖ ἵνα σεῖλη
αὐτῷ συλλυμπεπολιτῶν ἵνα τοῦ εἰδῶλ
ὅσα ἀποσέλλεσθοῦσι μὴ εἰδώλου καὶ εἶπε
ὅπαπας δὲ οὐ ζηλοῦσι δοῦλος τὸ λῶν

ἡμῶν αὐτοὺς μὴ κωλύωμεν καὶ ἐκποίους τοῦτο
ζημιώσωμεν. οἱ δὲ ἀπὸ σχολῆς ἔλεγον· ἀσχολίαν
ἡμεῖς οὐκ ἄγομεν ἀποσχολὴν ὠνούμεθα, ἀλλὰ
οὐδὲ ἀποδιδόμεθα μᾶλλον οὖν ἀναφέρειν τοῦτο
δοκοῦσι καὶ αὐτοὶ μᾶλλον ἀποσχολήσαντας.

Τοὺς ὅλων ὅλως γλυκαινόντων ἀπηχθημένους ἡμέρᾳ
καὶ νῇ τοῦ Ἰουνίου μηνὸς ἐκβεβλῆσθαι ἐμέμνη-
σο· ὁπάντας παίζοντας τοὺς ἀναβλητικοὺς ἀφ-
χέρδους ἀπεχθῆναι εἰς αὖθις, καὶ οὐ λίνεις
ἀπεχθοῦλες καλλιόπαν χαίρω αὐτοὺς εἰφη
ἡμεῖς ἀδελφοὶ σὺν θεῷ μὴ πίστει τυχαεῖ
ἀπέλθωσιν οἷς πείσομαι οἵους ὅλως ὅλων
ἔξ, καὶ ἐστὶν ἐλεεῖν ἀλλ' οὐ μισεῖν
μᾶλλον καὶ ὅσον οὐ ποτὲ πρέπει παραινεῖ-
καὶ συμβουλεύειν ἀλλὰ δοκοῦσιν εἶναι πρὸς συ-
σασίν μὴ εὐσεβεῖ καλῶς ἐκκλησίαι ἡμῶν
ἢ σχολὴ ἐστὶν ἀλλὰ ἐστὶν πρὸς ὑμᾶς
ὦ ἀδελφοὺς ὡς μᾶλλον ὡς πίστεως τοῦ

σκληρότητα· καὶ περὶ τοῦ λέγειν ὅτι παν-
γραμμάτου τὸ πεῖραν ἔλαβεν ἢ μὴ ἔλαβεν
καὶ σχέσεως τοιούτου ἀνωφελῆ ὄντα:-
δ΄ Περὶ τοῦ πεῖραν ἐφέξει. ὅτι δὲ ἀναγκαῖον
ἐστὶν ἀκόλουθον, πῶς ἂν ἐξέλθοι τις ἀνόσιος γε-
νόμενος ὃν μὴ ἐφέξει μέλλοντος δὲ πάντων τῶν
ἁμαρτημάτων αὐτὸν ἐλέγχειν σαλέξεως ἀποφή-
σασθαι καὶ μὴ σιωπᾶσθαι ἀποκείνεσθαι
πρὸς τὰ ζητούμενα ἄτοπα:-
Εἰ τὸν σπερμαϊκὸν λόγον παντὸς ἄρχειν τῶν
σωλήνων ὑπέχειν ἀπηξίωσεν εἰς τὰς σκέψεις
μονὰς σχέσεως ἢ σκληρότητα παντὸς ἄρχοντος
καὶ μᾶλλον ἀγνοίαν ὥστε οὐθὲν πα-
ρεμποδὼν καὶ αὐτὸς· οὐχὶ ἵνα ἐκφύγω μὴ
λιπαρείαν καὶ ἀγνοίαν ὁμολογήσω· ἀλλὰ
μᾶλλον καὶ σώζω καὶ σπείχω καὶ δίκαιον
ὡς καὶ τὸν διεσπασμένον χειρουμένῳ
ἀδελφοῦ μεταθέσθαι, καὶ τῷ σκληρὸν καὶ σκλη-
ρὸν ὄντι καὶ τοιούτῳ παντὶ ἄρχειν ὑπὸ

εἶναι καὶ λαπεύομα καὶ λιὼ σπαεχὶ
λαὶλω ἐχειν καὶ ἁπλῶς σαλαπολλὰ
λὰ ἀλαθὰ λέ(ω ἱνα μὴ λομ παλειάρχης
ὥσε λί(αε ἐμποσίζει ἢ λιὸς ἢ μὴ πες
σλαῦθα ὁ βασιλεὺς σλαῦθα οἱνου
μὴ ἢ σωὸος καὶ πάπας περὶ σαμῆς
αὐλῆς σλαῦθα καὶ οἱ πρεσβύτερες τοῦ ἀρ-
χιερέως, ἀφ' ὧν μὴ ε λιέαλα παλειάρχης
λὶ ὁ ς λὸ ἢ ποχρύσου ὑμᾶς. σαλὸλο ὁ ς σῆσα
ου καὶ ἄξιου. πολλὰ παλειάρχω καὶ μὴ-
ἀ ο ῆ θὴ ἀπεράσου ἀφ' ἡμῶν:-

Τ λαῦλα λυαί(ω λαῦλα πάπα ἐ ποῦλος, ἢ-
περαλὰς ὅλι ἐὰν οὐσὺ λὴ μὴ ὥσε-
παλειάρχης, οὐσωπὰς μεταθέ(ομ λὸ-
ὐλα παλειάρχω ἐ ς λὸ ἐ ξῆς ἀ ο ε πεῖναι
οἰάρχιερεὺς ὅλα ὥειου ἡ μαπαεῖο
ου ὑπάρχω σπαιόλα καὶ ω ο ό λα
σὴ ἡ μᾶς οὐσωμεθαίεχλος ἀποπει-
θῶσι ἐ ς λὰ αὐλά· σὴ ἔχομ καὶ ἀ-

λλους ἀρχιερεῖς ἢ-

λους αἰχεεὺς καὶ ἰσαηχεία ἡμῶν καὶ
μεταλαγώμεν αὐτοῦ ἀπὸ κειθεν δὲ μετὰ
ταχεῖως ἀφήμου σὲ ἰσίους ἀπολο
γοῦμεν καὶ χεῖρομεν οὐδυσταξούδος καιεσυ
εἶ ναταῖλα· αἰ καὶ σκια εἰσὶ καὶ αὐαν
ἰνέγκαι· σπεῖρα σὸν να κεῖσια παρὴμῖν
ἀχχόδος οὐχνεῖζουσα· δηλὰ καὶ ὁ ἐφ᾽
ἐξαλαθήσαλαι πεῖαρχης ὁ σὶλαῶθαοὺ
γλυκόσαλαι· ὅλι ἐχομεν ὠσὶα σὶλὴ
καὶ σαλίνουπὸχει ὑπὸ παῶσ ἰης σπαρ-
χίας ἡμεῶν φιλαθλία καὶ σὶλῷ ναθχι-
καῷ ἡμᾷ ναῶ χεισὸν νικία καὶ ὁ ὅα
σχεὺς ἡμεῶν δηῶς παῖς οὐποιήσαι ἰδοὺς
ἰωδοῦν ὠσὶαν ἰης σκήνης ἡμεῶν·
ἀπεκεῖθη ὁ πάπας ἡμῖν ἐξῶλθομεν
τὸ ὑμέτερον φοβίζου βούλομαι γλυκάνα
παρχαρχῶ ὥσε οὔτε συγκινοῦ οὔτε
θέλου μου· δηῶν αὐ σὴ ἐξαναῖ ὑμεῖς
ἐξῶσὰ ἐφοβάθω αὐτοῦ καὶ σαρῶθω· ἐ-

Canones

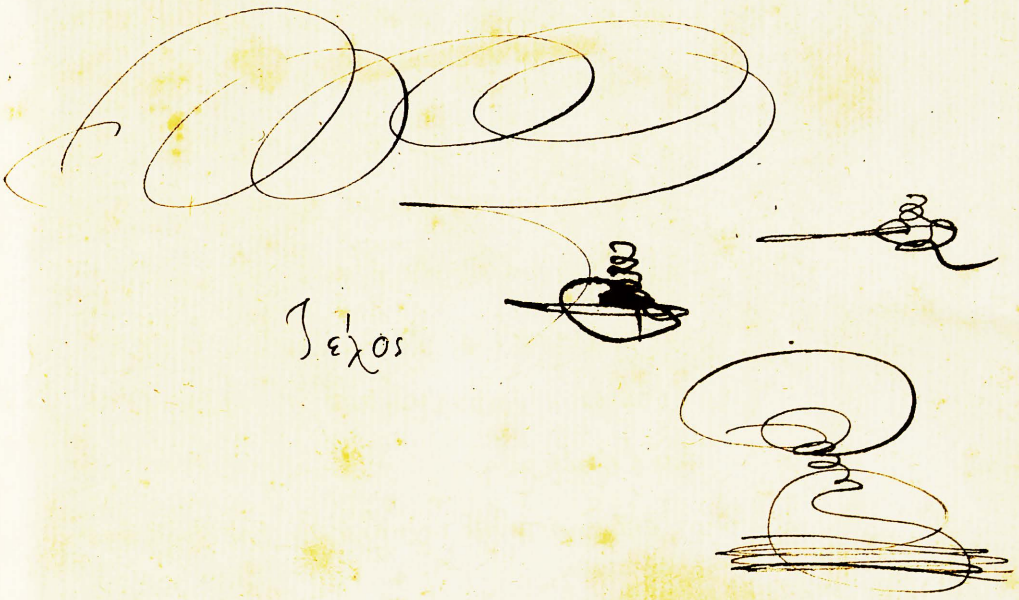
ε ἀνοσιώμεις οὐθέλετε, ὁ ἐξωώ-
φειλον πολλὰ πολῶ, ὑμεῖς σὺ ὑσε
εν μὴ μνησθήσεσθαι. καὶ εἰμη ἐγώ
λησα ὑμῶν ἁμαρτίαν οὐκ εἴχεν ἡδο-
ἴασε σὲ πεῖφαν οὐκ ἔξελε ἐαὶ ἀνὴρ
σὴν εἰ πούς σου μαθεῖν ἁλλοντα π'
ἡμεῖς πεῖς ἐαὶ ἐα ὅπως σὴ πόλις ἀπο
λοῖ ἡ ἐαὶ μὸς ἐξηχθομὲν καὶ ἔχθους
ἀπηγγείλαμὲν ἐαὶ ἐα ἐαὶ ἐαὶ ὁσὲ
ἀνοὶας οὐδὸλως ἰὼ ἔχεν λαλησθοῦ ἡ
σὸν ὑμῶν. ἐαὶ ἐαὶ ὁὶ ἐαὶ ἐαὶ ἐαὶ ἐαὶ
μηχθοῦ ἡμέας εἰς ἡὴν νεκρὰν καὶ ἡὴ-
σολίεια ἡὶς ἰὼ κ' ἐαὶ ἐαὶ ἐαὶ ἐαὶ ἐαὶ
ὑπὲλεφαν ἐαὶς ἐὸμους οἱ ἀρχεῖς ἡὶν
ἐβ[illegible]ουὶ ἀπηθὸν ἡὶ ἐαὶ ὁὶ ἐαὶ

ὁπροφητείας ὁ ὁκυζήκου· ὁλεξα-
ξοὶλος ὁ μουσμβαῦ· ὁυιηομιόίας
καὶ ὁ σεφμας :

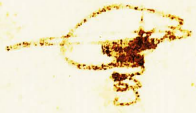
αλλὰ καὶ ἀπὸ ἐαὶ κηεικὸν εἰς ἀεὶ θμοὶ ἀν

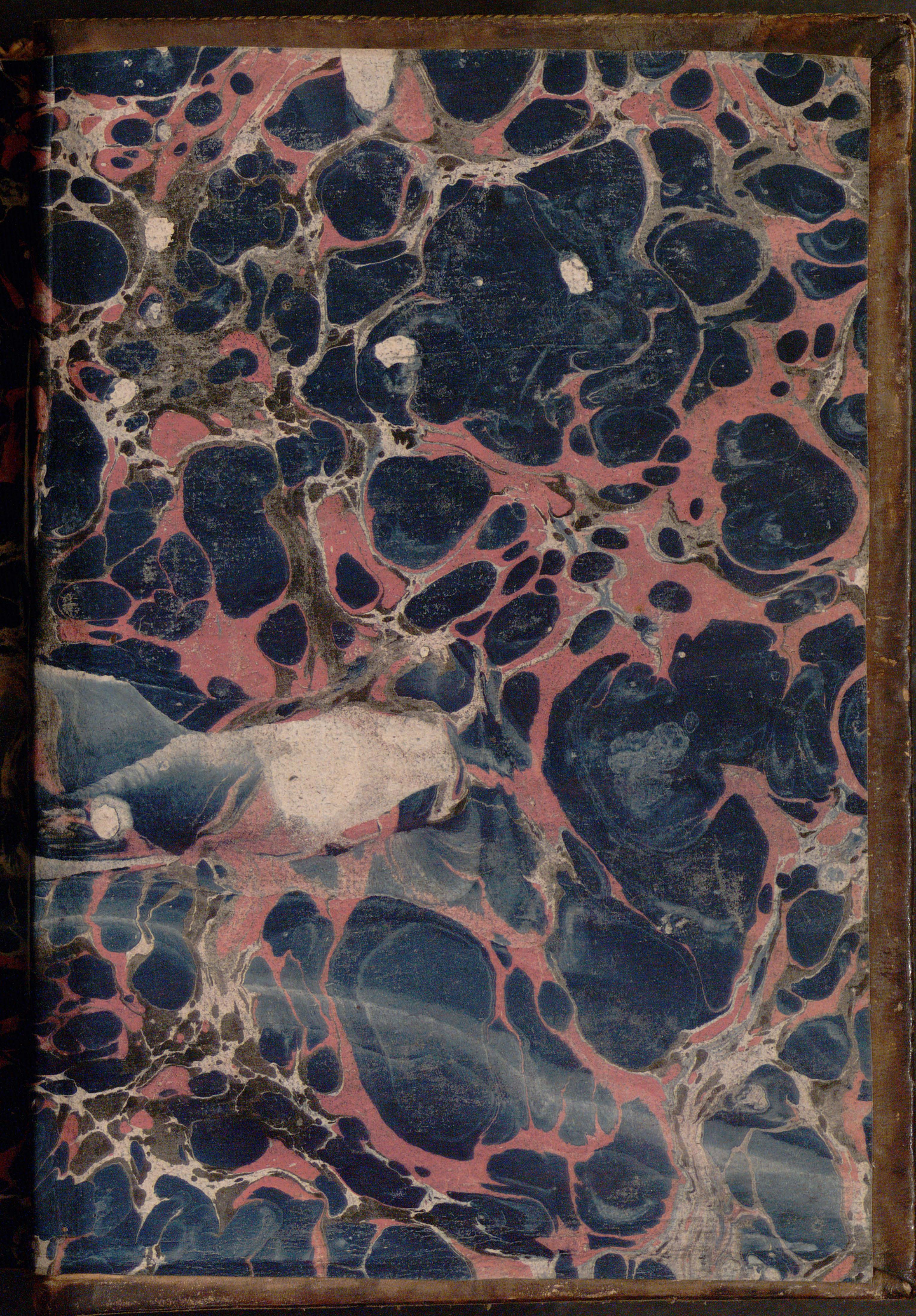
Synodi Floren'.

νῶν πλὴν τοῦ ἀπὸ τῆς συμβούλου σὺν-
σχολῆς καὶ ἡμῶν. ἡμεῖς δὲ ἡ ἐκ-
σων ἀγαθῶν ἐς τὴν τοῦ ἰουλίου μηνὸς
σὺν θεῷ εὐχαείω ὑπὸ βασιλέως καὶ ὑπατείας
χαμηλοὺς δ' τοὺς ἀπὸ τῆς χαμηλῆς πύ-
χαλινῶν καὶ ἡμιωικῶν καὶ ὑπατείας
μὴν οἰκαλινοὶ καὶ οἰκουμενοὶ ἀμφοτέρ-
λοις μεγέθ ὁπως χαίρων οἰκαλινοῦ-
θεοῦ καὶ οἰκουμενοῦ ὁμοίως τοὺς δὲ-
χους ἐναστείχων εἰς τοὺς παλαιάχας

Τέλος

43
Synod
Florē.

